

Forgotten Books

— www.forgottenbooks.com —

Copyright © 2016 FB &c Ltd.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

BABRII

FABVLAE AESOPEAE

RECOGNOVIT

PROLEGOMENIS ET INDICIBVS INSTRVXIT

OTTO CRVSIVS,

ACCEDVNT

FABVLARVM DACTYLICARVM ET IAMBICARUM RELIQVIAE

IGNATII ET ALIORVM TETRASTICHA IAMBICA,
RECENSITA A CAROLO FRIDERICO MVELLER

322244
14 12. 35

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCXCV¹I

PA
3941
A2
1897

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI

Printed in Germany

PROLEGOMENA

CAPVT I. DE CODICIBVS

Babrü fabularum sive mythiamborum pars maior uno codice *Athoo* (A) ad nos pervenit, qui per Menoiden Menam vel Minam in bibliothecam Musei Britannici perlatus est (*Addit. Mscr. n. 22087*). Qui primi has fabulas ediderunt apographo Minae usi sunt non satis diligenter confecto. Ipsum codicem conferendi negotium primus *Guil. Dindorf* suscepit, cuius commentatione ne nunc quidem carere possumus (*über die Originalhandschrift des B. im Britischen Museum, Philol. XVII 1861, 321 sq.*). Minutalia quaedam quae Dindorfium fugerant *Rutherford* adnotavit, qui valde dolendum est quod graviores tantum quas esse opinabatur Athoi lectiones Babrii sui adnotationi criticae inseruit levioribus per praefationis paginas XCII sqq. dispersis potius quam descriptis.¹⁾ Nuperrime *A. Eberhard* codicem, quem

1) Hinc Polakii error *Mnem. XXII 355*, qui Rutherfordi silentio fidem habens 123, 1 *χρύσε' ὥα* in *Athoo* legi putat. Ita Rutherford haud paucas lectiones in adnotatione ne indicavit quidem meros eas scribarum errores esse opinatus, cum ipsa poetae verba sint. 46, 2 cum ceteris omnibus restituit vocem A. P. IX 744 (Mel.) aptam, h. l. ineptam *βαθυσχίνω*, quamquam *βαθυσχοίνω* epitheto, quod e carminibus Homericis (*Δ 383*) repetivit Babrius ut alia multa, campus herbosus fontibus scaturiens graphice describitur. De vera lectione altum silentium. 115, 12 egregie Babrius Athous divisit *τί γὰρ νεφῶν μοι, καὶ τίς ἦν περῶν χρεῖα*, scilicet ut *χρεῖη*, quod ipsa re suadet, ad *περῶν* solum pertineret; notum *τί* cum gen. coniunctum, cf. Bernhardt, *Paralip. synt. p. 68*, Nauck, *Mél. Gr.-R. III 64*, unde transscribo quae ad Babrium pertinent ll. *Φ 360 τί μοι*

H. Mueller-Struebing aliique eius causa inspexerant, incomparabili diligentia ita exhausti, vix ut quicquam neglexerit; egregias quasdam codicis lectiones, quas omnes adhuc praeterisse sane mireris, primus enotavit (cf. 120, 8) atque quibus locis et quot manibus Athoi scriptura pristina correctae esse videretur accuratius docuit quam Dindorfius ceterique. In una pagina prima (numero 3 inscripta) plura quam Eberhardus cognoscere mihi videbar, cum suadente illo et benigne intercedente Kenyone solis ope eam describendam curassem. Scilicet ad difficillimum prooemii locum litteras quasdam adiecit m. 3 s. XV/XVI, quas Eberhardi et Kenyonis observationibus quibusdam usus interpretor:

17 Θέλεις τε - -

ς̄̅ σουνω̅ι

οἱ θ -

Correcturas eam vel varias lectiones v. 17 sqq. ascripsisse vides. Atque v. 17 dubium non est quin commendaverit quod Minae tribuit Boissonadius *θέλεις τεῆ μνήμη*: quae verba in ipso codice Minam legisse acute suspicatus est Eberhardus.¹⁾ V. 18 sq. utrum σοι legas an σου (ad με-

ῥοιδος, Colluth. 147 τί γὰρ πολέμων βασιλῆι, Colluth. 159 Nonn. Dion. XXIV 304 τί γὰρ σανεών Ἀφροδίτη, Himer. I 11 τί μοι μύθων τῶν ἔξωθεν, id. XXII 5 τί δὴ Ὀδυσσεύως ἐμοί, Dio Chrys. XLVII 17 τί γὰρ ἐμοί καὶ τῆς ἐνθάδε στοᾶς. Rutherford cum Lachmanno ceterisque τις novavit, genuinae lectionis nullam omnino habuit mentionem. Similia invenies 6, 13. 117, 10. 128, 3. 132, 2. Vides, quam lubricam ille inierit viam, cum mera σφάλματα a gravioribus vitiis se distinguere posse sibi persuaderet. Cf. quae exposui *phil. Anz.* XIV 179. Ceterum ubicunque infra lectiones invenies a Rutherfordianis discrepantes, Eberhardi et Kenyonis auctoritate me niti scito; nam haud pauciveniuntur loci, quibus Rutherford aut veteres errores propagavit (veluti 4, 8, ubi κίνδυνον testatur, sim. 9, 12. 11, 3. 27, 2. 47, 4. 42, 2. 85, 5. 120, 8, cf. Add.) aut novos induxit (cf. 6, 3. 75, 16).

1) *‘Ich meine also, dass Minas am Rande θέλεις τεῆ las und dies an den Text seiner Abschrift beifügte, so dass es Boissonade für eine Konjektur jenes Erzschwinders hielt’* A. E. per litteras 3 III 1896 ad me datas.

λισταγές σοι) atque - ιονθη - (ad κηρίον θήσω) an (σ)οϊθλά (ad v. 19 extr.) ambigas. Certe nullius haec sunt pretii, cum τεός forma Babrius prorsus abstinuerit. Sed iam in initio libelli gravem illam quaestionem nobis proponi vides, quae *correctionum* scripturis pristinis adscriptarum sit *auctoritas*. Nam praeter manum primam (*m. pr.*), quae inter scribendum quaedam correxit et varias lectiones nonnullas margini adpinxit, duae potissimum manus Eberhardo teste dignoscuntur, litteris tenuibus et atramento nigriore usa altera (*m. 2*, cf. titulum et ad fab. 1, 1), altera s. XV/XVI Nili cuiusdam, ductu latiore conspicua et parum accurato (*m. 3*, cf. pr. I 3. 17 sqq.), quae cum ultimae Athoi paginae (f. 42^b) ἕως κύριε κτλ. formulam subscripserit, codice usa est iam mutilato; quamquam in plerisque locis eo acquiescere debemus Eberhardo iudice, ut a manu prima manum recentiore (*m. rec.* vel *m. r.*) distinguamus. Accedunt correctiones quaedam recentissimae (*m. recc.*) nostro saeculo a *Mina* potissimum factae (cf. pr. I v. 3, Dindorf. p. 323; adn. 2, 14. 6, 17. 12, 27. 13, 2. 25, 1. 28, 7. 29, 2. 34, 8. 70, 6. 72, 24), quarum nullam omnino fidem esse omnes consentiunt. Sed ne altera quidem et tertia manus (*m. 2. 3*) ceteraeque recentiores quae videntur antiquae exemplaribus Athoo melioribus usae sunt. Nam — ut huc transferam, quae de Herondae papyro Londiniensi exposui Heroud.² praef. p. XVII — *difficiliores locos et laceros insanatos reliquerunt atque quas protulerunt emendatiunculas fere omnes coniectura assequi poterat quivis homo graecae linguae peritus.*

Manu recentiore emendati sunt 14, 1 ἐκτόπων, ν in σ mut.; 24, 8 γεννήσει, ει in η; 36, 9 σοφός, ò in ω; 47, 5 ἤκἀ, α in ε; 56, 6; 58, 1; 64 epim.; 81, 6 λανθάνη, ηι in ει; 93, 9 ἀφυλάκτοις, οι in ο; 95, 3; 108, 6; 8 βόλω, ο in ω; 116, 10 δισ οίμαι in εἰς οἶμον (?). Ceteris locis fere omnibus plane irrita erat correctorum opera vel adeo damnosa. In ipso libri limine versibus lacunosis pr. I 2 sqq. notam adposuit m. 3 — ita enim litteras illas φράσ(ις) κτλ. interpretor —, sed quod suppleret non habebat. De

versibus pr. I 17 sqq. supra vidimus. Reliqua locorum a correctoribus frustra tentatorum exempla haec sunt. Fab. 3, 1. 3 m. r. versibus transpositis κλείζων in χροήζων mutavit, ut interpolata servaret; 111, 13 verba male transposuit. 1, 3 φυγή corrupit in -ῆς; 6, 4 ὠραίων in ὠραῖον; 18, 5 συλήσειν in συλλήσειν; 36, 7 καὶ βληχρὸς in κάμβλ-; 86, 8 μεινον in ἀναμ-; 97, 2 προσποιηθεὶς in προσπωτ-; 98, 9 κλαύση deliberativum in κλαύσει, quod propter v. μὴ ferri nequit¹); 107, 7 pro ἀμέστων substituit quod non aptius ἀμέσων; 107, 12 τὴν σωτηρίαν corrupit in τὸν σωτήρα; 116, 10 χανών τε in μελήσας. Summa igitur cautione lectiones recentiores accipiantur necesse est. Itaque 72, 6 veteri lectione servata τι inserui²); 87, 3 restitui τ', quamquam de loci sanitate dubites; 95, 14 οἷσθας formam rariorem etiam Herondae notam revocavi pro correctoris οἷδας; 95, 50 expuli αὔθις egregio Bodleiani supplemento ascito; 105, 5 pristinam lectionem ὑπαντήσας prae correctoris συνανήσας a plerisque sprete praetuli; 111, 14 Eberhardi inventis usus non profectus sum a correctione ἐπενόει³), sed ἐπενόησε servavi, τέχνην sustuli. Nolui tamen expellere, quod 95, 27 falso loco adiecit corrector atque versui inseruerunt recentiores τοῦτο, quamquam coniecturam eam esse correctoris satis probabile est.

Maioris pretii correctiones quaedam sunt et variae lectiones ipsa m. pr. scriptae. Cf. 12, 4 Ἴτυλον m. pr. corr. in Ἴτυν; 13, 6 δεικνύει, in mg. quod praeferendum est σημαίνει; 51, 3 ἔκειρεν, del. εν; 81, 4 ἀληθείας, in mg. ης; 91, 5 δ' ἐξωθῶ contra artem Babrii, in mg. rectius ἐκκλίνω; 93, 9 ἡμῖν, η corr. in υ; 107, 8 τῆσδε, σ in υ, unde τήνδε restitui. Leviores ceterae manus primae correctiones (23, 4. 26, 10. 27, 6. 80, 2. 92, 2. 95, 63. 108, 12), dubiae fidei tres (39, 4. 48, 6. 115, 1). Lectiones illas tantum non omnes e libro archetypo iterum inspecto scriba repetisse videtur; nam modestia laudabili ea quoque quae legebat nimis corrupta fideliter transcripsit coniecturis vel interpolationibus

1) Bergkii cum κλαῦσαι proponit, interpolatorem corrigit.

2) θεινόν τι θ' ὕδωρ, cf. κακόν τι 67, 8; τι δεῖθρον 111, 5.

3) Scite tamen Bergkii τέχνην γὰρ ἐπενόει.

non indulgens: unde mira quaedam in Athoo leguntur verborum monstra a criticis dudum perdomita, veluti ἀγνοεῖν παραπλώσας (= ἀγνὸν ἦπαρ ἀπλώσας) 54, 2; sim. 37, 7.

Ceterum in prima potissimum libelli parte quae adnotaverat Eberhardus quam accuratissime poteram ascripsi ne scripturae quidem compendiis neglectis, quae est ubi ad emendationem pertineant (cf. 57, 4, ubi ex ἀνω̄ν felici acumine Eberhardus elicuit ὄνων); de 27, 2 cf. Add.

Fabulae Athoi maxima damna non acceperunt singulis verbis corruptis vel omissis, sed totis locis penitus mutatis decurtatis interpolatis. Is scilicet, qui discipulorum et magistellorum commoditati consulens diversis Babrii libris permixtis fabularum hoc corpusculum condidit ad litterarum ordinem dispositarum¹⁾ initia potissimum fabularum amputare et adulterare (cf. adn. ad fab. 43. 65. 73. 39. 41) ausus est; quos locos litteris minoribus infra expressos invenies atque ubicunque vera lectio ex aliis fontibus repeti poterat lineis saeptos (cf. 43, 1. 65, 1. 75, 16). Idem praecipendi rationes anxie secutus etiam extremas earum partes immutasse atque epimythia adiunxisse videtur Suidae et Vaticano ignota: quod studium ut pernoscas nullum invenies exemplum utilius, quam fab. 82, 8—11; cf. etiam 22, 12—16; 98, 18—22. Eundem versus quosdam addidisse suspicor, quos litteris minutis describendos et cancellis saepiendos curavi. Quamquam non una manu fabulas Athoas interpolatas esse, sed pluribus non nego.²⁾

Codicis Athoi, quo dimidia fere fabularum Babrii pars servata esse videtur, amplissima supplementa repetuntur e codice Vaticano Gr. 777 (V).

Primus fabulas aliquot ex eo depromptas publici iuris fecit *F. de Furia* ipso codice non usus, sed schedulis ab

1) Eadem ratione paroemiographorum veterum copiae medio aevo confusae sunt.

2) Accuratius haec exposuit *F. W. Hoch*, de *B. fab. corruptis et interpolatis*, Hal. Sax. 1870. Quamquam quae ariolatur de pr. I subditicio digna erant quibus applauderet Deutschmannus (de Babr. chol. p. 4).

Hieronimo Amato ex eo transcriptis.¹⁾ Codicem iam deploratum investigavit contulit descripsit *P. Knoell*, vir de his fabulis egregie meritus, commentatione cui inscribitur *Neue Fabeln des Babrius* (Sitzungsber. d. ph.-hist. Kl. der k. Akad. in Wien XCI p. 659 sqq.). Una manu scriptus est s. XV exeunte; fabulas continet 245, nisi quod tribus foliis omissis fab. 78 (= Cor. 215), 87 (= B 75), 116 (μῦς καὶ βάρραχος, Babr. 191) partes quaedam perierunt. Fabulae 1 ad 232 seu potius 235²⁾ κατὰ στοιχεῖον sunt dispositae; sequuntur decem fabulae certo ordine non servato (ξ ε κ κ κ ε κ κ κ). Corpus Vaticanum qui compilavit, diversas fabularum collectiones et versibus inclusarum et pedestri sermone narratarum coniunxit seu potius confudit: quod eodem quo apud paroemiographos volgatos indicio cognoscitur, scilicet eisdem capitibus diversa forma repetitis. Fabulae choliambicae inveniuntur 30; nam Fur. 382 (ψύλλα καὶ βοῦς) versuum ne umbra quidem relicta est. De condicione earum perdiligenter ut solet disputavit Knoellius p. 666 sqq. Gravia quaedam vitia (inter quae gravissimum est v. 83, 1 lacunosus) cum A habet communia³⁾, sed tam multae atque tam egregiae lectiones ei sunt peculiare (cf. 12, 16. 88, 6. 114, 6), ut ex archetypo cum Athoo cognato quidem, sed satis diverso fluxisse videatur. Quamquam ne nimium ei tribuamus cavendum est, cum crebrius quam A a diasceustis Byzantinis sit adulteratus. 21, 7 necandi notione, quam oblitteravit V, carere vix possumus; 27, 2 cur ex versu Vaticano plane barbaro βάλλων repetamus nulla causa; sim. 88, 17. Athoi epimythia versibus inclusa cum fere omnia omittantur in V servatis pedestribus adfabulationibus, recentiora illa esse docuit Kn p. 668. Cui observationi obesse videntur fabulae ceratae et testimonia quaedam vetustissima, cf. infra p. 5 sq. 43.

Vaticano fortasse carere poterimus, ubi *Cryptoferra-*

1) Cf. quae exposui in Fleck. annal. CXXVII (1883) 225.

2) Qui numeros in codice ascripsit, tres fabulas neglexit.

3) 120, 8 χλωρόν ipsum A habere, χολόν V iterum moneo propter Knoellium p. 13/669.

tensem quendam recuperaverimus, quem primus indicavit *G. de Murr*, post eum Harlesius in Fabricii bibl. = Aesop. Fur. ed. Lips. p. LXXIX; Murrii commentationem insertam illam ephemeridibus Norinbergensibus, quae in perpauca bibliothecis extare videntur, infra describendam curavi.¹⁾ Inveniebantur igitur in codice illo post vitam Aesopi Planudea prolixior Aesopi fabulae 223 κατὰ στοιχεῖον dispositae atque ultimo loco fabulae 30 choliambis concinnatae sub titulo τῶν αἰσώπου μύθων ἴαμβοι [= μυθίαμ-

1) *Nürnbergische gelehrte Zeitung*, L. Stück. Dienstag, den 23. Junius 1789, S. 399. Nachrichten. In der Bibliothek des uralten Klosters von Grotta ferrata Ord. S. Basilii, bei Frascati entdeckte P. Romolino, wie er mir aus Rom vom 29. Mai schrieb, einen pergamenen Codex im Quartformate, mit Gemälden, welcher, nach dem Urtheile des Herrn Spalletti, griechischen Scrittore in der Vaticana, auf's spätesteste zu Anfang des eilften Jahrhunderts geschrieben worden, in welchem (sowie im Bodlejischen Codex, den der sel. Tyrwhits beschrieben) Aesop's Leben und Fabeln enthalten sind. Das erste ist weitläufiger, als das Planudeische. Ich setze meines Freundes eigene Worte hieher: Codex continet vitam Aesopi, quae inscribitur Βιβλος ξανθοῦ φιλοσοφου, και αισωπου δουλου αυτου. περι ανατροφης αισωπου, et incipit hisce verbis: Ὁ παντα βιοφιλεσατος αισωπος, ὁ λογοποιος, attico sermone conscripta prolixiorque, quam Aesopi vita a Maximo Planude conscripta. Constat enim 72 paginis, minusculo characterere refertis, cum aliquot correctionibus, et notulis in margine. Aesopi vitae proxime succedunt fabulae, hoc titulo: Αισωπου μυθοι κατα στοιχειον ωφελιμοι. Sunt num. 223. ordine alphabetico dispositae, quae numero et verbis paullulum differunt a vulgatis. Postremo veniunt fabulae 30 versibus Iambicis, vel potius Scazontibus (sonder Zweifel des Babrius) concinnatae, hoc titulo: των αισωπου μυθων ιαμβοι. Praeterea in codice opusculum anonymum invenio de natura animalium, eo titulo: συν θεω βιβλος φυσιολογικη, ubi quorundam animalium naturam Anonymus ad mores hominum traducit reformatos, et S. Scripturae verbis quam saepissime utitur. Denique ibidem sunt fragmenta longioris cuiusdam fabulae, ubi rex nomine Azar amicos alloquitur viros, et animantium lites componit. Ich bitte gefällige und thätige Herren Bibliothekare in Deutschland, mir Nachricht zu geben, ob nicht in ihren Büchersammlungen ein ähnlicher Codex anzutreffen sein möchte. Nürnberg, den 18. Jun. 1789. C. G. von Murr. — Gratiam debeo Stroebelio Norinbergensi, qui haec mea causa descripsit.

βου? cf. Babr. prooem. I. II]. Vaticanae recensio-
 sceuasta aut Cryptoferratensi usus aut gemello eius
 triginta illas Babrii fabulas ceteris admiscuisse videtur.¹⁾
 Hunc igitur codicem et ego et amici collegaeque diu frustra
 quaesivimus. In bibliotheca Cryptoferratensi teste Rocchio
 non iam adservatur.²⁾ Itaque in Vaticanam eum translatum
 esse suspicabar, ubi multi nunc exstant codices olim Crypto-
 ferrateenses:³⁾ sed nuper neque *A. Eberhard* nec *E. Drerup*,
 qui operam suam mihi non denegaverunt, vestigia eius in-
 venerunt. Parisios eum translatum esse suspicatur Eberhard.

De *Harleiano* 3521 (H), quo inter docti cuiusdam
 hominis adversaria fabula 58 continetur manu s. XVII
 scripta, nihil habeo quod addam, nisi illud, nondum de-
 monstratum esse qua ratione tunc temporis Babrii notitiam
 aliquis habere potuerit. Codices quosdam s. XVI exstitisse
 probabile est, qui nondum reperti sunt.

Gudianus, s. XVI scripti quem in fab. 12 recensenda
 adhibuit Eberhard (G), perexiguum pretium esse recte
 monuit C. Fr. Mueller, *Byz. Zeitschr.* I 421. *Parisinum*
 suppl. Gr. 608 s. XVI plane cum G facere testatur Hausrath
 (cf. *Unters.* p. 296).

Codicis instar est *Aldina MDV*. Continet praeter varia
 opuscula proverbia Escurialensia, quae a Gaisfordo et
 Gottingensibus neglecta primus edere sibi visus est *Carolus*
Graux (cf. anal. ad prooem. I 3), atque Ignatii tetrastichis
 adnexam Babrii fab. 12 e duobis exemplaribus expressam
 (Ald^{1.2}), quam e quibus codicibus hauserit Aldus nemo-
 dum demonstravit. Haec fabula tredecim versuum quin e
 pleniore Athoi sit contracta praeter Gitlbauerum et Deutsch-
 mannium (de Babr. chol. p. 4) nemo dubitabit.

De *Ps.-Dosithei* fabulis quae scitu digna videbantur
 paucis infra exposui p. 3. 130. 205.

Ps.-Dositheanis cognatae sunt *fabulae Assendelftinae*
 s. p. Chr. III *tabulis ceratis inscriptae* (T), cf. infra p. 3.

1) Cf. qui primus hoc observavit, Rutherford, Babr. p. LXXIV.

2) Cf. Rocchi, Catal. p. 456.

3) Cf. H. Rabe, *Centralbl. f. Bibliothekswesen* XII 1895, p. 442.

125. Excepit eas — id quod comprobare conatus sum Philol. vol. LIII p. 228 sqq. — puer Palmyrenus semi-barbarus recte scribendi non satis peritus dictante magistro¹⁾ qui eadem licentia usus qua diasceuasta Athous vel etiam maiore Babrii versus usque eo decurtavit interpolavit variavit, ut antiquissimum hoc fabularum Babrii exemplar idem sit corruptissimum. Neque tamen summi momenti esse negabis tabularum testimonium Athoo vel aliis auctoribus accedens. Qui solis tabulis traditi sunt versus Babriani consultis paraphrasibus aliisque fontibus paucos locos si exceperis in integrum possunt restitui. Tabulas quattuor solis ope expressas infra adiecta invenies. Ipsas tabulas diligenter cum lectionibus meis contulit et de difficilibus quibusdam locis per litteras nova docuit Hesseltingius. Sed ipsa eius verba hoc loco inserere satius est.

p. 42 (fab. 43, 1^b) η- κοςεσ|θειση]. *‘Zwischen η und κ steht vielleicht ein σ; vor -νφνειν vielleicht α. Die übrigen Buchstaben sind auf dem Originale durchaus nicht incertae.’* Scripserit igitur ἦ(ν γῆ νάπ)αισιν φύει[ν] puer, Babrius quod ego dedi. — σκιαν] *Ich glaube jetzt σκειην zu lesen.*²⁾

p. 125 (fab. 136, 16). *‘Es ist richtig, dass noch etwas vor κε steht, εστι oder ειμι kann es aber nicht sein. Ich sehe ziemlich deutlich ε.ω. Der Buchstabe in der Mitte sieht so aus: ξ, wird also wohl ξ sein (ἔξω?).’*

ibidem (ad v. 20. 22). *‘Die Lesungen υποδυνα und θ können nach meiner Meinung keinem Zweifel unterliegen.’* At θ illud sensu vacuum neque omnino pronuntiari potest. Talia in locis sanis non observabis.

1) Puerum illum exemplar litteris cursivis quae dicuntur exaratum descripsisse opinatur Hesseling: verum ipsa quae gravissima sunt vitia — vocabula omissa dico et locos repetitos — hac ratione non explicabis. Idem cadit in Weilii sententiam, qui ex memoria puerum multa scripsisse suspicatus est.

2) P. 106 fab. 117, 9 νύξας etiam nunc se probare scripsit Hesseling, idemque sentire Weilium Polakium alios. Mihi non persuaserunt: νύττω verbum Babrius nunquam adhibuit, contra νύττε pro κέντριζε substituit paraphrasta fab. 20, 7, νυγεις pro τυπεις Ign. MS tetr. I 20.

p. 127 (fab. 137, 5) *ῥδικην ανουας ειπε. Ihre und Polaks Lesung ist entschieden die richtige. Wahrscheinlich wurde ich irre geleitet durch eine Paraphrase . . . Einige Buchstaben sind undeutlich, aber die Sache selbst ist klar.*

ibidem (fab. 138 ad v. 2). *Ich meine τε zu unterscheiden.*

(ad v. 5) *An -τηησησον muss ich festhalten, nur steht vielleicht noch ein Buchstabe zwischen den zwei η.* Sensus e litteris illis quas legit Hss vix elicies; teneo igitur quod et aptari potest cum evanidis tabulae lineolis et sententiam praebet peridoneam -υνηγησω.

p. 128 (fab. 138 ad v. 7). *Die angezweifelte Lesungen sind auf der Tafel sehr deutlich sichtbar. In der Lacune nach συνα- meine ich jetzt Spuren von μ zu unterscheiden, was mit Weil's συναιμους stimmen würde, eine Lesung, die mir auch sonst am besten gefällt.*

ibidem (fab. 139, 6) *Vielleicht -απορουσης; die übrigen Buchstaben sind aber deutlich erkennbar; ebenso ειο.*

p. 129 (fab. 139, 8) *Einzelne Striche im Holz (von Buchstaben kann man kaum reden) bestätigen Ihre Lesung ξύλω παίων | ὄνος. Von μὴ λέοντα μιμήση habe ich auf der Tafel nichts unterscheiden können.*

Condicione essemus multo commodiore, si codicem manibus teneremus, quo Suidas (S) usus est.¹⁾ Suidas quidem, qui mos est illius aevi, locos non semper satis accurate transscripsisse videtur; scilicet versiculi excerpti quo melius possent intellegi, verba quaedam mutare omittere supplere non dubitavit (cf. e. g. 32, 2, ubi τῆ δουὶ substituit pro αὐτῆ, sim. 95, 93). Verum etiam librarii illi, qui Suidae lexicon propagaverunt, haud paucos errores

1) Codicem dico, non codices, nam quod Rutherford e pluribus Babrii libris Suidae lectiones repetitas esse coniecit p. LXXXI, id omni caret probabilitate. Ipsa observatione illa, qua utitur sententia eius adeo non comprobatur, ut refellatur potius; nam νεβρείην καρδίην glossa e pleniore illo loco s. νεβρὸς servato excerpta est, id quod sescenties factum esse observabis in his lexicis.

commisisse censendi sunt (cf. 82, 6. 93, 5. 6 et leuiuscula multa, quae saniora servavit Athous). Haec igitur removeas necesse est, si exemplaris Suidiani imaginem mente tibi conformare velis. Quamquam leves quasdam corruptelas in libro suo se invenisse eo indicat ipse Suidas, quod lemmatis ea recepit et interpretatus est, cf. 25, 5 (*γυρίης* pro *εὐρείης*) atque 82, 1 (*φωλάδος κοίλης* pro *φ. κοίτης*). Idem glossemata versibus recepta et varias lectiones margini ascriptas diserte testatur 43, 6. Sed uno nomine Suidae testimonia Athoum vincunt et qui ei cognati sunt codices omnes: gravissimis illis vitiis et plane insanabilibus, quibus diasceuastam Athoum has fabulas corrupisse monuimus, omnino est immunis. Hinc nullum apud Suidam epimythiorum interpolatorum fragmentum, cum plurima reperiantur apud Georgidem; hinc fabulae 65 initium integrum servatum, hinc 6, 6 *τίν' ὄνον εὐρήσω* (-εις), 80, 4 *μὴ καταγέλαστον μὴ τι πυροίχην παίζειν*, 82, 8 *χαίτην δ' ἔμελλε τὴν ἐμὴν καταισχύνειν* lectiones verae pro ineptis Athoi glossematis et interpolationibus. Sic igitur habeto: in rebus levioribus Suidae fides vix maior vel adeo minor Athoo; verum ubi lectiones eius multum distant ab Athois, Babrii verba servavit fortasse corrupta, sed a diasceuasta nondum adulterata. Substitui igitur quos despectare solent¹⁾ Suidae versus duos pro Athoi uno 19, 6 atque in usum meum vertere conatus sum egregias eius lectiones 103, 3, quamquam ne eis quidem Babrii verba intacta sunt servata. 81, 1 vitium inveteratum etiam in S.

Silentio pressi codicem quem nemo vidit vel potius librum a Mina conscriptum, ex quo alteram quam dicebat Babrii syllogen edidit *F.C. Lewis*, Londin. 1859. Ipsum enim

1) Suidae lectiones cum Athois composuit Rutherford p. LXXVIII sqq., sed minoris eas aestimavit 19, 6 (cf. p. LXXXI), 88, 19 (cf. p. LXXXIII). Suid. s. *φριξότριχα· ὀρθοῦντα τὰς τρίχας* corruptum esse ex *φρίξαι τὴν χαίτην· ὀρθοῦν τὰς τρίχας* (cf. Babr. 82, 3) cur tam confidenter contendat Rutherford p. LXXIX 5 me nescire confiteor. De summa rei verissime iudicavit Carolus Lachmann p. XVI.

Minam barbaros illos versus mala fraude finxisse consultis lexicis graecae linguae manualibus atque pro fundamento adhibitis volgatis Aesopeorum conlectionibus ipsisque Babrii editionibus a Boissonadio et Lachmanno emissis confessa res est (cf. Mus. Rhen. XVI 361. XXIII 315). *Bergkii*, qui ineptias illas altera anthologiae lyrica editione recipere non dedignatus est neque ut e tertia eas removeret ab animo impetrare poterat, mira pertinacia usque ad ultimos vitae dies ex egregio Aesopeorum codice fraudatorem illum Babriana repetisse et sibi et aliis persuadere studebat: qua opinione nisus de fabulis a Babriobis recensitis audacissimas protulit coniecturas atque verbis Minae cum paraphrasibus coniunctis Babrium restituere sibi visus est (cf. exempla infra p. LXXXV prodita atque commentationem Philologi vol. XLVII p. 384 insertam). Verum etiamsi Aesopeorum librum aliquem satis antiquum Minas adhibuit — quod non nego, cum tales codices descripserit (infra p. 198¹) —, tamen e fraudibus eius nulla ratione veras lectiones enucleare possumus. Itaque vix ullam eius habui rationem.

CAPVT II. DE PARAPHRASIBVS

Ipsarum fabularum exemplaribus manu scriptis accedunt *paraphrases*, inter quas primum locum obtinet *Bodleiana* (B*). Edidit eam Pius Knoell a. 1877 e codicibus *Bodleiano* (B) miscell. 2906 fol. 163^r—192^r s. XIII, quem primus ad Babrium rettulit Th. Tyrwhitt, et *Marciano* XI, 1 s. XIV (M) additis lectionibus quibusdam e Neveleti mythologia repetitis. Ipsius *Palatini* Vat. 367 (Stevenson catal. 367) quem Neveleti Pal. quintum esse iam A. Hausrath vidit, collationem ab Engelberto Drerup diligenter confectam ego adhibui (P¹).

Palatini Vat. 367 lectionem integram proponere meum esse non putavi, sed illorum, qui fabulas prosa oratione scriptas nunc edituri sunt; respexi eum et descripsi in eis potissimum fabulis, quibus ipsa Babrii verba aetatem

non tulerunt, infra p. 134 sqq. Praeterea hoc loco quae fabulae in eo insint breviter indicabo et graviora quaedam adnotabo. ἀποφθέγματα αἰσώπου πάνυ ὠφέλιμα. P¹ 1 = B 2 (insunt ἡ μὲν χελιδὼν κτλ. verba, ut in M). P¹ 2 = B 3 (inde ab hac fabula promythia Bodleiani in fine narrationum leguntur). P¹ 3 = B 4 (add. πῶς κρούσω, cf. Nevel.). P¹ 4 = B 7 (epim. πράττειν add. αὐτοὺς δὲ πολλάκις καὶ ἀπώλεσαν, ut M). P¹ 5 = B 8 (epim. τοὺς δὲ μέγα ὄντας, sim. M). P¹ 6 = B 9. Desideratur in codice P¹ B 11: quod Knoelli causa (progr. p. 25) moneo. P¹ 7 = B 12. P¹ 8 = B 13 (ἄρκος — οὐσα atque καὶ μὴ τ. ζ., ut M). P¹ 9 = B 14 (τὰς — φθειρούσας ut M). P¹ 10 = B 15 (epim. ὁμοιοῦται ut M). P¹ 11 = B 16. P¹ 12 = B 18. P¹ 13 = B 20 (om. ὅτι et ἠπτῶνται, insunt verba τοὺς μεγάλους κτλ.). P¹ 14 = B 22. P¹ 15 = B 24. P¹ 16 = B 27. P¹ 17 = B 28. P¹ 18 = B 29. P¹ 19 = B 30. P¹ 20 = B 31. P¹ 21 = B 32 (fab. 20. 21 epimythia transposita, ut in B et M). P¹ 23 = B 34. P¹ 24 = B 36. P¹ 25 = B 37. P¹ 26 = B 39. P¹ 27 = B 41. P¹ 28 = B 42 (καὶ λαβὼν ἔβαλεν κτλ., ut M). P¹ 29 = B 45. P¹ 30 = B 46. P¹ 31 = B 49. P¹ 32 = B 52. P¹ 33 = 53. P¹ 34 = B 54 (om. ἄνεμοι — με, oculis aberrantibus). P¹ 35 = B 58. P¹ 36 = B 60. P¹ 37 = B 61 (v. 19 ἐπαίνει τὸν κ. καὶ ἔξαπατῶν ἔφρασκεν). P¹ 38 = B 62. P¹ 39 = B 63. P¹ 40 = B 64 (v. 21 μετὰ τῶν αὐτοῦ βρ. ἀ. δὲ καταμαθοῦσα καὶ εἰσελθοῦσα κτλ.). P¹ 41 = B 65. P¹ 42 = B 66. P¹ 43 = B 67. P¹ 44 = B 70. P¹ 45 = B 71. P¹ 46 = B 72. P¹ 47 = B 73 (v. 11 λόγος, in fine ἐξελθόντων). P¹ 48 = B 77 (v. 7 ἔφη· ἐώσαιε τοῦ ζ. κτλ., ut M). P¹ 49 = B 79. P¹ 50 = B 80. P¹ 51 = B 81. P¹ 52 = B 82. P¹ 53 = B 83 (v. 15 καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ π. et ὁ δὲ ἔφη, v. 17 ὁ δὲ φ., v. 18 πηγῆς ἧς ἐγὼ πίνω). P¹ 54 = B 84 (in epim. pro λόγος οὐ πείθει κτλ. verbosius οὐ ῥαδίως μαλαχθήσεται· οὐδὲ τοὺς εὐεργετήσαντας ἀνταμείψεται· κὰν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας πάντα τὰ καλὰ αὐτῷ προσενέγκης, v. 7 ὁ δὲ βαλὼν τὸν μακρὸν ἀνχένα αὐτοῦ, cf. A 94, 3). P¹ 55 = B 85. P¹ 56 = B 88 (cf. infra fab. 111). P¹ 57 = B 89. P¹ 58 = B 90.

P¹ 59 = B 92 (v. 14 εὐθηνούς ἄλας, v. 16 ἐνέπεσεν).
 P¹ 60 = B 96. P¹ 61 = B 99 (cf. infra fab. 139). P¹ 62 = B 101. P¹ 63 = B 102 (infra fab. 139). P¹ 64 = B 106 (v. 8 τὸν σκόλοπα [ex σκώλωπα], add. ὅπως μὴ μετὰ πόνου θνήξωμαι· ὁ δὲ λύκος ἄκροις ὀδοῦσι τὸν σκόλοπα δακῶν ἐξ., supplementum egregium, cf. Babr. 122). P¹ 65 = B 109. P¹ 66 = B 108 (ordo inversus). P¹ 67 = B 111. P¹ 68 = B 112 (pro epimythio fab. 113 promythium ὅτι παιδείας ἀμύητος κτλ. additum). P¹ 64 = B 116. P¹ 70 = B 118. P¹ 71 = B 119. P¹ 72 = B 120. P¹ 73 = B 122. P¹ 74 = B 123. P¹ 75 = B 125. P¹ 76 = B 128 (epim. fab. antecedentis huic fab. additum). P¹ 77 = B 129. P¹ 78 = B 130. P¹ 79 = B 131. P¹ 80 = B 133. P¹ 81 = B 134. P¹ 82 = B 135. P¹ 83 = B 138. P¹ 84 = B 139. P¹ 85 = B 140. P¹ 86 = B 141. P¹ 87 = B 143 (cf. infra fab. 190). P¹ 88 = B 144 (infra fab. 191). P¹ 89 = B 145 (infra fab. 192). P¹ 90 = B 147. P¹ 91 = B 148 (infra fab. 194).
 Codicem accuratius excutienti intima cognatione eum coniunctum esse cum Marciano, quod acute perspexit Knoellius, facile apparebit. Adfabulationes etiam Palatini scriptor legisse videtur fabulis praemissas, sed in finem transiecisse: id quod mihi quoque satius visum est.

Bodleianae paraphrasi proxime accedit *Parisina* (P), quam edidit Rochefort *Not. et extr.* II p. 687 sq., unde repetivit Chr. A. Klotz, fab. Aes. Lips. 1810 p. 83 sqq. Insunt fabulae XXVIII e Bodleiani prioribus XXXVI eodem quo Bodleianae ordine decurrentes. Sed qui hanc recensionem confecit, liberiore et floridiore sermone uti voluit. Exiguus igitur eius usus in crisi Babriana.

Knoellius laudabili diligentia opere suo functus est¹), nisi quod hic illic Babrii potius verba restituit, quam, quod

1) Rutherford p. XCIX quod Knoellius Hudsonis editionem non consuluerit vehementissime criminatus est; sed quid inde res ipsa damni acceperit non intellego. Mihi quoque Hudsoniana non prae manu est, sed utor Hauptmanniana ad exemplar eius expressa. Neque inde quod Palatinum non adhibuit, sed Neveleti exemplar, grave detrimentum cepit Knoellius.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

huc transtulit, suum, me si audis, ingenium secutus est neque pleniore Babrii exemplari est adiutus. Atque de hoc quidem loco ne Knoellius quidem p. 28 dissentire videtur. Quo magis miror quod exemplo simillimo fabulae Athoae 25 Bodl. 101 penitus immutatae plurimum tribuit p. 19. Verba Bodleiana haec sunt: *Οἱ λαγωοὶ πάντες εἰς ἔν συνελθόντες εἶπον· „ἀβιώτος ἐστὶν ἡμῶν ὁ βίος· καὶ γὰρ ἀετοὶ καὶ κύνες καὶ ἄνδρες ἡμᾶς καταπονοῦσιν· βέλτιον οὖν ἐστὶν ἡμᾶς ῥῖψαι ἑαυτοὺς ἐν τῇ πλησίον λίμνῃ καὶ διαφθαρεῖναι.* Athoi versus 1—4 recta oratione paraphrastam ita reddidisse vides, ut primo versui *εἰς ἔν συνελθόντες* adiceret atque verba quae sunt *ἀδρανέστατοι κτλ.* certis exemplis illustraret; sermonis vel ingenii Babriani vestigia ego quidem non cognosco. Itaque hoc quoque loco paraphrastam codicem Athoo pleniorē adhibuisse Knoellio concedere non possum. Atque alia eiusdem generis exempla eximenda sunt ex eis quae p. 19 sq. composuit haud pauca.

Fab. Ath. 95, 5 leonis verba *πεινῶ γὰρ ἐλάφου* accuratius distinxit paraphrasta 75 cum dicit *ἐπιθυμῶ γὰρ αὐτῆς ἐγκάτων καὶ καρδίας.* Atque Knoellio, qui p. 20 ‘aperta versuum vestigia’ observare sibi videtur, egregie imposuit; nam haec quin ab exitu fabulae (v. 90. 96) ad initium inepte traducta sint, non dubitabis ubi fabulam perlegeris et quam non volpinetur Bodleianaes volpes, cum ipsum cor a leone nominatum rapiat, consideraveris.¹⁾

Simillimum illud, quod fab. Ath. 107 exitus *ὁ μῦς δὲ λάθρη χηραμοῦ προπηδήσας κτλ.* B 77 hanc formam induit: *ὁ μῦς δὲ ἐπιστὰς ἔφη· „δύναμαι τὴν ἀντιχάρिता σοὶ ἀποδοῦναι καὶ σῶσαί σε.“ καὶ τὰ δεσμὰ περιφαγὼν ἔλυσε τὸν λέοντα ἐπάξιον δούς μισθόν.* Praeter necessitudinem murem iterum loquentem atque quae olim (107, 8) dixerat pluribus repetentem facit paraphrasta, cum promissum statim exsolvens concinne describatur a Babrio Athoo.

Bodl. 30 pro Athoi 35, 3 haec leguntur Knoellium si

1) Eadem ratione Ath. 85, 5 B 86 lectionem utique memorabilem *χῆ χροῶ πάντων* e v. 13 repetisse videtur.

audis Athois pleniora et meliora: καὶ ὃ μὲν στέργει ἀεὶ ἐν τοῖς κόλποις περιφέρουσα καὶ τιθεῖσα ἔνθεν κἀκεῖθεν καὶ τοῦτο καταφιλοῦσα ἀποπνίγει κτλ. Sed in universo capite Byzantinum audis Babrii narrationem lepida brevitae conspicuam 'rhoso non Achaico' infantem et fucosis coloribus expingentem, veteris poetae ne verbum quidem relinquentem.

Athoae 18 versum 8 καθῆστο πέτρης νῶτον ἔξοχῆ κλίνας miris his verbis circumscripsit Bodl. 17 ἔβαλε τῆν κεφαλὴν ἐν τινι πέτρας ὅπῃ τὴν ψόαν ἔξω ἔάσας. Finge tibi hominem caput saxi caveae inserentem, posteriora proicientem: ridens magistelli Byzantini ineptias te legere confiteberis, non Babrii inventa.¹⁾

Fab. Ath. 43 v. 4 χηλῆς μὲν ἔνεκα καὶ ποδῶν ἔλυπήθη his ampliavit paraphrasta τοὺς μὲν πόδας ἐμέμφετο ὡς λεπτοὺς καὶ ἀσθενεῖς ὄντας, atque ὡς λεπτοὺς etiam tetrastichista praebet. Versum excidisse iam Eberhardus suspicatus erat: verum cum in tabula cerata non plura legantur quam in Athoo, verba illa ὡς λ. κτλ. paraphrastae interpretamentum esse vel interpolationem probabilius est.

Fabulae Ath. 119, 3 sermo pressus et rotundus ἔπρασσε φαύλως Bodi. 47 verbis ὡς δὲ χρόνῳ πολλῷ τοῦτο πονῶν μᾶλλον ἐπένετο dilatatur quidem, sed corrumpitur potius, quam corrigitur; hoc quoque loco paraphrastae manum Bodleianus servavit, non Babrii. Nec minus otiosum in fab. Ath. 64, 6. Bodleianae 48 additamentum quod Babrio tribuit Knoell καὶ πῶς ἐμοὶ συγκρίνη: ubi si, quod Knoellius opinatur (p. 20), versus latet, interpolatoris est, ut v. 8. Denique cum fabulae Ath. 1 versus 7 sq. paraphrasta Bodleianus 11²⁾ interpretatur ἴδε τὸν ἐμὸν ἄγγελον . . καὶ δὴ ἐπέρχομαί σοι κἀγώ, loci acumen misere obtudit.

1) Haud scio an pro ἔξοχῆ κλίνας legere sibi visus sit ἐν ὅπῃ κρύψας, praesertim cum in exitu v. 9 insequatur κρύψας; haec enim eius est ars, ut liberius exornet quae male intellexerit. Quamquam Knoellius de hoc loco p. 25: *Die Situation schildern die Worte des B. 17 . . . weit drastischer und anschaulicher und lassen auf eine entsprechende Lesart in O schliessen* etc.

2) Simillimam fabulam e Palatino edidit Neveletus 283 p. 311: verum errat Knoell p. 25, cum e Palatino quinto eam

Restant tamen tres loci vel quattuor, quibus Athoi lacunae aliquatenus resarciri videantur paraphrasi Bodleiana, cf. adn. ad fab. 15; 59, 15; 73; 83. Sed initia fabularum 65.29 mutilata legit, qualia inveniuntur in Athoo.

Paraphrasta Bodleianus ut variandi studio non est immunis, ita longiores fabulas non modo nimis breviavit, sed sub exitu potissimum ita detruncavit, ut saepe summam rei temere omitteret: quod in fab. Ath. 58 factum esse (cf. adn. 58, 5) nemo negabit.¹⁾ Itaque ex silentio eius certa argumenta repeti non possunt, quibus, in versus Athoi suspicio conferatur. Servandi igitur quos Knoellius p. 21 damnavit 38, 7, atque 49, 6. 7, quibus deletis iusto exitu fabulae carent. Versus ineptos 3, 2. 22, 13. 16 eum non legisse mihi quoque probabile videtur.

Etiam in lectionibus ex B recipiendis summam cautionem esse adhibendam vix est quod moneam. Ex eis quas composuit Knoellius p. 25 tollendae A 18, 7. 8 = B 17; A 64, 9 = B 48; A 76, 8 = B 57, ubi φόρους verbo paraphrasta ipsius Athoi φόρον ἄλλοτ' ἄλλοῖον reddit; A 74, 3 = B 58; A 102, 9. 11 = B 78; A 85, 8 = B 86, cf. supra p. XVIII¹⁾; A 89, 4 = B 83, ubi egregia arte εἶπε vel ἔφη verbis omissis stichomythiam instituit Babrius, εἶπε ἔφη sim. addidit paraphrasta.²⁾ Restant lenes quaedam corruptelae, quibus medela adferri possit e B (76, 12 etc.); gravia codicis damna et inveterata (cf. e. g. A 82 8 = B 65) paraphrasi Bodleiana non sanantur.

Eadem cautione vel etiam maiore cetera fabularum corpora adhibenda sunt, de quibus diligenter nuper dispu-

haustam esse dicit, cuius Nevelet mentionem non fecit. Certe in Palatino meo desideratur.

1) Knoellius p. 26, ubi cum Eberhardo v. 58, 6 delet, aut versus 6—10 tollere debebat, aut nullam Bodleianae fidem habere. Magis etiam mirum, quod fab. 45 v. 13 sq. in B deesse dicit, cum versus 13 sententiam κενός verbo expressam esse ipse concedat.

2) Qui v. 89, 4 „σὺ μ'“ εἶπε „πέρυσσι κτλ.“ scribit Bodl. duce (Kn p. 25), etiam in eis quae sequuntur ὃ δὲ ἔφη κτλ. e paraphrasi asciscat necesse est. De 102, 9 cf. p. LXXVIII.

tavit A. Hausrath, *Untersuchungen zur Überlieferung der Äsopischen Fabeln* (Annal. phil. suppl. XXI). Apud *Aphthonium* rhetorem (Aphth.), qui argumenta quaedam Babriana liberime circumscripta novis oratorum coloribus exornavit¹⁾, atque in recensione *Augustana* (A^u, ed. I. G. Schneider), retractata illa ab erudito quodam homine et linguae purioris studioso, paucae tantum et tenues sermonis Babriani reliquiae servantur; Augustanae gemellae fabulae *Parisini* Gr. 1788 (P^s) atque suppl. 690 (P^r) a Millero (*Not. et extr. XIV*)²⁾ et Sternbachio editae. Nec maioris pretii collectio illa falso *Syntipae* nomine a librariis inscripta, quam Byzantinus aliquis ludi magister inficeto scholasticorum sermone usus ultimis aetatis Byzantinae temporibus composuit.³⁾ Nam quamquam argumenta Babriana nonnulla in Aesopeis volgatis aut alia ratione tractata aut omnino omissa circumscripsit (cf. Syntip. 20 = Babr. 46, Syntip. 50 = Babr. 87, Syntip. 12. 14 sqq. 25 sqq. 37 sqq. 47 sqq. 55), tamen tam pauca apud eum inveniuntur, quae cum Babrii verbis satis convenient (cf. e. g. fab. 37 ἀλώπηξ . . . μακρόθεν ἐστῶσα ἐπηρώτα . . . ὅπως δῆθεν τὰ κατ' αὐτὸν ἔχει atque Babr. 103, 11 ἀλώπηξ . . . πόρρω σταθεῖσα „βασιλεῦ πῶς ἔχεις“ ἐπηρώτα), ut dubitare possis ipsumne adhi-

1) Cf. testim. 5 p. 5 et locos ibi indicatos. Nemo quod sciam *Nicolai* rhetoris fabulas (Rhet. I p. 266 W.) excerptas esse monuit ex Aphthonianis, cf. Nicol. 1 = Aphth. 8; Nicol. 2 = Aphth. 10; Nicol. 3 = Aphth. 13; Nicol. 4 = Aphth. 17; Nicol. 5 = Aphth. 21; Nicol. 6 = Aphth. 22; Nicol. 7 = Aphth. 24; Nicol. 8 = Aphth. 29; Nicol. 9 = Aphth. 30; Nicol. 10 = Aphth. 23. Nicolaus Aphthonii artis interpretis fuit, cf. Rhet. II p. 62. 199. 548 W.: unde vides quantopere fabularum Aphthonii firmetur auctoritas.

2) Fabulae quae novae videbantur Millero et Eberhardo (obs. 24) Mill. 6. 60 Augustanae sunt 99. 38 (Hl 70. 2).

3) In vera antiquitate eum esse peregrinum, multa docent. Fab. 48 (Cor. 384), quam epigrammatis quibusdam anthologiae usus composuit (cf. A. P. IX 44. 45 = Auson. ep. 22, atque A. P. IX 101), τῶν γιγανταίων τις inducitur, ᾧ Κύκλωψ ἦν ὄνομα. Fab. 18 Ἀπόλλωνος εἰδωλεῖον commemoratur; fab. 32 tota christiana.

buerit Babrii librum an Aesopea quaedam e Babrio aliisque fontibus excerpta.¹⁾

Saepius Babrii quasi umbram agnosces in fabulis *Accursianis* (A^c) et *Florentinis* (F, e codice Casinensi a Furia editis), quarum compares *Vindobonenses* (Vⁱ) a Feddio descriptae progr. Vratisl. 1877. Nam vel ei, qui medio aevo Babrii inventa versibus Byzantinis refinxerunt, Babrii choliambos clementius tractarunt, quam rhetores illi, quorum manus fabulae Augustanae Aphthonianae Syntipeae passae sunt. In fine potissimum *Accursianae* (A^c), quae vulgatis editionibus plerisque repraesentatur (apud Corain fab. 1—144), spissae incedunt argumentorum Babrianorum catervae, ita ut fabulas inde a fol. 33 (Cor. 124—144) e paraphrasi Babriana profectas esse appareat. Ex eodem fonte singula quaedam capita per totum illud corpus dispersa videntur.²⁾ Etiam is qui *Accursianae* fabulas illas adiecit, quae in Frobeniana (F^r) Hervageniana Neveletana leguntur 145—149³⁾, praeter alios fontes Babrii paraphrasin

1) Librum 'Sophi' vel potius 'Esopi' lingua Syriaca conscriptum, quem edidit Landsberger (*Sophos, syrisches Original der gr. Fabeln des Syntipas, Posen 1859*), si Ps.-Syntipas Byzantinus sermone Graeco expressit, Syrus ille fabulas Graecas adhibuisse censendus est. Verum Landsbergeri illa somnia (quae pro oraculis habuerunt Nicolai alii) tam sunt futtilia, vix ut hominem sana mente fruentem ea concepisse tibi persuadeas (cf. Keller *Unters.* p. 330). Nam Syriacas istas fabulas ex exemplari Graeco conversas esse, non Graecas conversas e Syriaco cum libelli titulus tum argumenta atque sermo vocabulis Graecis distinctus (טוטכום = τέτιξ, קוקנום = κύκνος sim.) alta voce clamant. Adde illud quod qui eas conscripsit Graeca quaedam non satis intellexit atque ineptissime corrupit. Ita cicadam (τέτιγα) p. 3 sq. avem fecit; cycnum nascentem canere finxit, non morientem p. 10; celeberrimae fabulae Archilocheae p. 41 vix umbram reliquit; αἰγας ἀγρίας taurum cornibus ferientes in perdices mutavit p. 100.

2) Utor bibliothecae Dresdensis exemplari; nam liber ille perrarus nec Tubingae invenitur nec Stuttgartiae.

3) Eas vix inveniri ante Frobenianam editam observavit A. Hausrath. Ego uti soleo Hervageniana a. 1554 ad Frobenianae exemplar fideliter expressa. Addita sunt in Hervageniana

adhibuit, unde repetitae F^r (= Froben. Hervag. Nev.) 145. 147. 148. Ceterum qui has quaestiunculas retractaturus est, is Aesopeorum editionibus recentissimis ne esto contentus Kelleri vel Gitlbaueri more¹⁾, verum ipsa corpora vetera adito²⁾ ab Accursio Stephano Neveleto Hudsoni aliis edita, quibus carere non poterimus; priusquam Aesopeorum editionem criticam in lucem emiserint qui hanc provinciam susceperunt.

CAPVT III. DE EXCERPTORIBVS ET IMITATORIBVS.

Magna ista fabularum corpora e variis collectionibus corrassa dubium non est quin haud pauca contineant ar-

p. 254 sq. excerpta quaedam ex Prisciano (Hermogene), omissae notae batrachomyomachiae margini ascriptae praeter glossas tres paginae 265.

1) Ipsum Halmium praeter Corais Furiae Schneideri editiones omnibus tritas nullum fere adhibuisse librum aut manuscriptum aut typis expressum vix credas. Verum ut exemplo utar, Syntipae qui dicitur libellus ei non notus nisi per Furiam et Corain: unde Synt. fab. 54 a Furia et Corai non recepta etiam apud Halmium desideratur. Dicit omnino nequit, quam Aesopeorum editio ab Halmio composita his studiis obfuerit. Nam qui linguas et fabellas comparare potius solent, quam pertractare, ei ex tenui eius libello fabularum Graecorum testimonia et exempla idonea repeti posse libenter sibi persuaserunt; atque etiam philologus ille qui de historia fabulae Graecae quaestiones conscripsit multifaria doctrina exornatas excerptis Halmianis se continere solebat. Halmii editio puerorum potius quam virorum usui apta est; nam argumenta fabularum componere satis habens nullum fontem exhausit, multos neglexit, veluti Ps.-Dosithei fabulas Millerianasque, diversissima confudit atque ad unam normam correxit et corrupit. Quid quod tacite recepit quae ne antiqua quidem sunt; nam caput 241 apud scriptorem veterem legitur nullum, sed paucis verbis exceptis a Camerario atque Corai fictum est. Illud quoque lepidum, quod codicem Augustanum bibliothecae Monacensis cui praeerat fecit 'Wolfenbuttelanum' praef. p. IV: quod recte monuit iam A. Hausrath l. s. p. 249. Viri egregii errores silentio praeterissem, nisi ipsa res ut aperirentur flagitaret.

2) Hudsoniana a. 1699 (1718) in Germania satis rara, sed sufficit Hauptmanniana ad exemplar eius Lips. 1741 expressa.

gumenta Babriana libris Athoo Vaticano Bodleiano non recepta. Quae ut cognoscas usui tibi sunt cum *lexicographorum* (Suidae, Etym. 'M.', Zon.), *Georgidae*, *Tzetzae* excerpta, tum *imitatorum* Babrii qui numeris *dactylicis* singulos paene choliambos eius expresserunt testimonia quaedam et fragmenta infra p. 215 sqq. digesta. Accedunt Ps.-Dosithei libellus atque Aviani et Ignatii fabulae elegiacae et iambicae. De *Ps.-Dosithei* copiis quid nunc sentiam infra professus sum p. 3; *Avianum* Babrio, quem in praefatione laudat, auctore usum esse fere unico res est confessa.¹⁾ *Ignatius* vero Babrii fabulas in epitomen se coegisse in inscriptione ipse praedicasse videtur; nam quamquam tituli verba pro indole librorum nimis variantur, tamen Babrii nomen semper Ignatii nomini aut adicitur aut pro eo substituitur.²⁾ Praebent enim

Chalcensis Papadopuli s. XIII *Νουθεσία Ἰγνατίου καὶ Βαβρίου*, ubi auctorem primarium more veterum altero loco nominatum vides,

Vindobonensis Lamb. 133 s. XIV *Βαβρίου ἐν ἐπιτομῇ μεταγραφὲν ὑπὸ Ἰγνατίου Μαγίστορος*,

Paris. 2791 A a. 1420 scriptus *Ἰγνατίου Διακόνου τετραστίχα δι' ἰάμβων ἐκ τῶν Βαβρίου (B corr. ex X) Αἰσωπικῶν μεταφρασθέντα κτλ.*,

Marcianus Venet. s. XIV *Βαβρίου ἐν ἐπιτομῇ ἰάμβοι τετραστίχοι*,

Berolin. s. XV *μῦθοι ἔσοποι (Αἰσώπειοι) ἰαμβικοὶ τετραστίχοι Βαβρίου τοῦ σοφιστοῦ*,

Paris. 1140 A *τετραστίχα Βαβρίου γραμματικοῦ Ἑλληνοσ ἢ ὡς τινες λέγουσι Αἰσώπου μᾶλλον*,

Hafn. s. XV *Χαβρίου μῦθοι ἐν ἐπιτομῇ*,

Paris. 522 *Φαβρίου μῦθοι διὰ τετραστίχων*, atque similia (*Χαβρίου, Γαβρίου Ἑλληνοσ*) ceteri.³⁾

1) Cf. quae exposui in encyclopaedia a Wissowa edita s. v. Avianus et infra p. 201.

2) Exceptis libris perpaucais cisque recentissimis, quarum auctoritatem prorsus nullam esse nemo negabit.

3) De codicibus plura dabit C. F. Müller infra p. 254 sqq.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Horum igitur auctorum testimoniis aut coniunctis aut singulis adiuti in amplis illis fabularum collectionibus paraphrases Babrianas investigare possumus haud paucas, in quibus si etiam sermonis Babriani et artis color quidam quamvis dilutus observari potest, dubitationi locus relictus est fere nullus. Verum multo plures Babrii fabulas inter prosarias sepultas resuscitare sibi visi sunt Gitlbauer aliique multi solis rhythmus choliambici et sermonis Babriani vestigiis disiectis ducti atque dubiis. Quae indicia sola ad certum finem nos perducere nego: tam saepe cum Gitlbauer tum alii, penes quos maior est auctoritas, pro Babrianis vendiderunt, quae paraphrastae Byzantini esse fabulis Vaticanis et tabulis ceratis inventis didicimus. Horum igitur exempla quaedam selecta inter incerta relegavi. Verum id hac opella mea me consecutum esse credo, ut quae argumenta Babrius tractaverit commodius nunc cognoscas.

Ceterum solae paraphrases ubi nobis praesto sunt, fabulas integras qui se restituisse gloriatur, fumum vendit. Ego Tyrwhitti potius exemplar secutus et Eberhardi particulas colore Babriano conspicuas crassioribus litteris a paraphrastae verbis distinxi; supplementa mea atque commenta paucis quae satis probabilia videbantur exceptis in adnotationem relegavi.

CAPVT IV. DE BABRII AETATE ET ARTE ATQVE DE RATIONIBVS EMENDANDI.

Vides igitur satis multos recludi posse fabularum Babrii fontes, sed impuros illos omnes ne Athoo quidem excepto, qui quantopere a diasceuasta esset turbatus supra vidimus.

a Plutarcho aliisque auctoribus accepit, Babrium non novit (cf. Opusc. XIV p. 110, 4 *σελήνης* . . . *μήτηρ* = Plut. VII sap. 14; ib. 43 p. 108; ep. p. 353, 42. 331, 10. 346, 58 et quae exposui Mus. Rhen. XXXIX 304).

Iam si quaerimus ad quam quasi normam poetae sermonem et artem ipsi dirigamus, illud potissimum cognoscamus necesse est, qua aetate videatur floruisse. Nam qui Bergkium secutus ultra principes poeseos Alexandrinae auctores eum promovet vel cum Gutschmidio et Kellero Nicandri fere eum facit aequalem, is verba poetae coniecturis multo audacioribus refinget, quam qui labente antiquitate eum vixisse sibi persuaserunt. Atque quamquam dubitari posse nunc concedo, prooemii alterius βασιλεὺς Ἀλέξανδρος sitne Alexander Severus vel Caracalla an regulus quidam sub Romanorum imperio in extremo oriente regnans¹⁾, summa tamen eorum quae ante hos viginti fere annos conscripsi de Babrii aetate (*Leipz. Stud.* II) etiamnunc probabilis mihi videtur. Babrius igitur, cuius *ipsum nomen Romanum est*²⁾, *imperatorum*

1) Ad Severum pr. II 1 ego retuleram (de Babr. aet. 239), ad Alexandrum regulum Iudaeum Lachmannus, quem ad Babrii aetatem definiendam Apollonii potissimum testimonio falso usum esse (cf. infra p. 209) ne obliviscaris; denique Caracallam commendavit C. I. Neumann, *Mus. Rhen.* XXXV 301. Cf. quae disputavi in encyclopaedia Wissowae II col. 2657 sq.

2) CIL. I 1412 X NER. BABRIVS . T . F inter sex viros Assisinate qui 'morum ab fornice ad circum et fornicem cisternamque . . . faciundum coiravere'; CIL. I 566. X 3779 (Capuae) P . BABRIVS . L . L et . . . BABRIVS L . L . inter magistratus qui 'Cererus morum et pluteum . . . faciundum coiravere'. Vetustior titulus Umbricus Aufr. et Kirchh. p. 389 NER . T . BABR . MARONATEI. Alios Babrios Baburios Babrinios praebent CIL. vol. V sqq. Wernerii errores (cf. *litt. Centralbl.* 1892, 3, 90) refellere non opus est; hominis indolem ut introspicias pauca eius verba ascribo. '*Sed ex ea re [e titulis Latinis] non sequitur ut Babrium fuisse vernaculum Romanorum nomen gentile putemus, quia fieri poterat, ut a Graecis [apud quos nunquam occurrit neque in litterarum monumentis neque in inscriptionibus] transferretur ad Italos, praesertim cum Babrii nomen plerumque fuisse libertinis constet, sed omnino non usitatum, quoniam [!] aliter explicari non potest, quomodo de nomine poetae orta sit controversia. Babrium enim dicit Avianus, Babrium Tzetzes, utramque formam exhibet Suidas, Chabriam Apostolius, Γαβρίων . . . codex Harleianus.*' Lepidi Tzetzae et Apostolii de antiquo nomine apud Avianum atque

Romanorum aetate fabulas suas conscripsit; vitam degisse videtur *in orientali parte imperii Romani*.¹⁾ Sophistarum et rhetorum studiis qualia tunc florebant se initiatum esse ipse testatur prooem. II (cf. infra p. XXXII). In universo eius dicendi genere, quod planissimum est et summae maxime in enuntiatis coniungendis simplicitatis, illius aevi ingenium spirat, quo Herodotum potissimum et Xenophontem imitati liberum quendam et facilem sermonem excolere studuerunt Aeliani et Philostrati ceterique qui summam scriptoris virtutem ἀφέλειαν esse censebant sophistae et artium scriptores.²⁾ Quo in genere hoc quoque loco illud paucis perstringam, quod poeta in colis quibus admodum delectatur brevibus et se excipientibus simplicitatis illo studio fere insipido commotus eadem vocabula repetere non desinit, cf. 54, 1. 2. εὐνοῦχος ἦλθε πρὸς θύτην . . . ὁ θύτης δ' . . . εἶπε; 112, 1 μῦς ταῦρον ἔδακεν· ὁ δ' ἐδίωκεν . . . τὸν μῦν, sim. 58, 2. 3; 64, 1. 2; 73, 2. 3; 77, 1. 2; 82, 1. 2; 85, 1 sqq.; 86, 1. 4; 99, 1. 2 (64, 3. 5; 66, 2. 4); talia

in titulis vetustis tradito controversiam habentes. Werner poetam Aegyptium fecit, cum pavonem, quod animal Aegyptiis ignotum fuisse ex Hehnii libro colligit, non nosse videretur — fabulam scilicet 65 in qua primae eius sunt partes proscribit (cf. Philol. LII 250¹⁰). At de antiquis Hehnus Aegyptiis loquitur: Graecos et Romanos Aegypti vitam degentes pavonem pernosse quis neget? Testem addo Achillem Tatium Alexandrinum I 16 p. 35 Hch. pavonis memorem. Sed fabulam 65 genuinam esse ne Rutherfordus quidem negavit, quem a partibus suis stare temere contendit Werner.

1) Novit Arabes et Aegyptum: fab. 57, 12 (8, 1). 131, 5; cf. dissertationem meam de Babr. aet. p. 274², Philol. vol. LH 251, Wissowae encycl. l. s.

2) Cf. Hermog. περὶ ἰδ. II 3. 12, qui Nicostratum, quem Babrii auctorem fuisse conieci, propter ipsam hanc simplicitatem summis laudibus effert (de Babr. aet. 200². 228). Plura dabit W. Schmid, *Der Atticismus* III 11 sq. IV 8 sq. — Bergkius Philol. XLVII 397 fabellam 178 (de rosa et amarantho) a Babrio abiudicat, cum 'sophistae magis quam poetae stilum resipiat' — quasi non resipiant fabulae Athoae. Sed vides quam tenaciter opiniones suas servaverit. — De Babrio sophista accuratius egi in Wissowae encyclop. s. v., vol. II col. 2662 sq.

enim corrigere solent imperiti (cf. de Babr. aet. p. 200 sq.). Aetatis illius more adsidua quidem lectione scriptorum et poetarum antiquorum Babrius se imbuerat¹⁾, sed praeter linguam Latinam, cuius incerta quaedam vestigia in fabulis eius observari possunt, ipsum volgatum illum sermonem callebat quo primis p. Chr. n. saeculis Graeculi utebantur cum alii tum Alexandrini²⁾; nihil igitur mirum, si vocabulis formis compositionibus antiquis novicia et quasi discoloria aspersit.³⁾ Itaque servavi vel revocavi 11, 9 ἄλωνα, 105, 4 ἀφείλω (Rth), 77, 1 δεδηχώς; 5, 7 στέγους non correxi cum Bergkio, nam licet στέγος nominis casus obliqui poetis antiquioribus non sint triti, inveniuntur apud Manethonem aliosque illius aetatis. Neque verborum genera (4, 2. 141, 6) modosque praeter consuetudinem adhibita severe emendavi (cf. 93, 1. 103, 17. 141, 3, de Babr. p. 200³⁾), vel οὐ admissum ubi μὴ, μὴ ubi οὐ expectes (cf. 131, 17. 46, 10. 97, 8. 37, 10). Talia enim quam late tunc dispersa viguerint ea potissimum te docebunt, quae nuperrime *W. Schmid* composuit libri quem de Atticismo conscripsit vol. II. III.

Praeterea cum severissimis numerorum legibus orationem suam ita astrinxerit Babrius, ut exitum potissimum versuum cura fere nimia perpoliret, hoc loco cur ad vocabulorum formas plane inauditas fingendas confugerit facile potest intellegi. Hinc 57, 4 ὄνων pro ὀνίων *venalium*, quod

1) Cf. Zachariae, de Babrii dict. p. 4 sqq., nostra in Wissowae encycl. II col. 2663 sq., infra p. XXXII sq.

2) 'Alexandrinismos' quos vocant haud paucos apud Babrium inveniri iam Zachariae observavit p. 24 atque multa nunc addi possunt. Quamquam (quod olim Bureschio opposui morte praematura his studiis erepto) verendum est ne in communi Graecorum orientalium consuetudine fuerint, quae papyrorum potissimum testimoniis freti solis Alexandrinis adsignamus. — Ceterum iam A. Eberhard de sermone Babrii e κοινῇ illustrando multa docte commentatus est in observ. Babrianis, quas magno suo incommodo quidam neglexerunt.

3) Cf. Rutherford, Introd. p. LVII sqq. De Atticistis quae docuit *W. Schmid*, ea tuo iure ad Babrium transferas.

certa coniectura ex ἄνων restituit Eberhardus¹⁾; hinc πανθοίνην²⁾ συνδούλη feminina 95, 90³⁾ 3, 6, hinc ἀλιπλώων οὐραίης *βαρδύνεις formae singulares 62, 4. 110, 3. 4 et quae sunt similia.

Dialecti in libris Athoo et Vaticano ceterisque eam potissimum observabis inconstantiam, ut et volgatum -α scribatur et -η ionicum, veluti χώρας χώρης ἄν ἦν (42, 13) et alia id genus multa. Iam ipsum Babrium quae eius erat vetera et nova miscendi licentia formas quasdam dispares iuxta adhibuisse certum est: nam numero firmatae inveniuntur φύζα φυγή, φάος φῶς, νέη νεῆνις, νοῦσος νόσος, ποίη πόη⁴⁾, στεινός στενός, θᾶσσον τάχιον, οὐρανοῖο τόξοιο φίλου, βασιλεῖς βασιλέως οὐρήεσσι βασιλῆα, πόλει πόληας, ἄλωνα ἄλω, ποσσίν ποσίν, μύας μῦς, πόσσον τόσσος πόσον τόσος, χωρίσσης εἰρούσσας χωρίσας, χρυσεῖην χρυσεῶ χρυσεῆς χρυσά, σιδηρείους σιδηρᾶ, βαθειή ὀξειή βαθεή ὀξέη, ζωαγρίους ζωαγρεῖν, εἶαρος ἦρος, Ἑρμείην Ἑρμηῖν, ἡμέων ἡμῶν, σφέας σφᾶς, αἰίδω ἄδεις, ἐών ὶν, ἐσσί (77, 7) εἶ, ἐάν ἦν, εἶσω ἔσω. Verum harum formarum altera ipsa mensura differt; itaque cur aut longiorem admiserit poeta aut breviorē facile perspicies: θήρη et ἄν cur altero loco scripserit, altero θήρα atque ἦν nemo explicabit.⁵⁾ Talia igitur corrigenda mihi videbantur, nisi quod pseudionismos restituere dubitavi. Nam ut omittam vitiosum illud μίην, quod

1) Cf. obs. Babr. p. 6, ubi qui citantur auctores Schaefer ad Greg. Cor. p. 634, 18 Cobet var. lect. 14 nov. lect. 612 Jacobs Achill. Tat. 811. 926 de compendio disputant; Babrii locus singularis.

2) Athoi παντοίην glossa est, cf. Eb. obs. Babr. 27.

3) πανθοίνην vix scripsisset pro πάνθοινον, nisi versus paenultimam utique accentu feriri voluisset. Cf. Lobeck, Paralip. gramm. Gr. p. 465. Ceterum etiam vetustiores poetas metri rationibus ductos adiectivorum formas insolitas finxisse iure sibi sumpsit H. Delbrück, synt. Forsch. IV 64.

4) Formam gemellam χλοίη 181, 3 revocare non dubitavi.

5) 107, 14 κείρας praetulisse videtur κέρσας formae (128, 2), ne in duobus versibus vicinis paenultima syllaba sola positione produceretur. — In universum Eberhardum sequor obs. p. 51 sq. et Rutherfordum p. LXII.

pro vera Athoi et Vaticani scriptura inde a Boissonadio solent substituere 47, 8. 131, 2. (Gb 199, 3)¹⁾, vel quod tacite Rutherfordus restituit 48, 3. 119, 6 Ἑρμείη²⁾, ne λείαν quidem correxi 67, 3 neque λιμώττειν 45, 8. 140, 3, cum λείη (pro ληίη) λιμώσσω verba scriptoribus ionicis omnino sint ignota (cf. p. LXI¹⁾). Atque sicut λεία servaverit poeta, ita, si constanti codicum testimonio fides est, ἰατρὸς ἰατρούω ἰατροεῖα et (quod magis dubiosum) ἐπειράθην e communi dialecto retinuit pro ionicis ἰητρὸς ἰητροεῖα ἐπειροθήθην, quamquam ἰήση et ἀπείρητος, quae apud epicos legerat, iuxta ἰατρούει ἀπειρος volgaria posita admisit 120, 2. 95, 63. Eiusdem generis sunt ἠττήθη ἠττης ἠττων, quae formae omnibus Athoi locis scriptae inveniuntur. Denique verba in -αω -εω -οω pleraque volgato more contraxit, sed idem (ἐ)πωλεύμην formam 128, 11. 129, 24 teste Vaticano e carminibus epieis (πωλεύμην χ 352) in fabulas suas transtulit.³⁾ Nam quod 128, 11 traditum est μέσοισι πωλεύμην, cave ne corrigas; augmentum eum in tali forma abiēcisse non mirum, cum etiam ἐλαφρούνη sim. admisit (cf. p. XLI) atque tempori plusquamperfecto αὐξήσιν χρονικήν sicut Homerus aliquotiens dempsisse videatur (cf. infra p. LVI, Eb obs. p. 12). Verum toto quasi habitu, quod olim monui de Babr. p. 200²⁾, Babrii versus a prosa Aeliani Philostrati Synesii vix diversi sunt nisi metro. Quippe poeta dialecti ionicae colore antiquo et continuo, quo Alexandrini veteres, sermonem suum obfuscare et noluit nec potuit modico quasi condimento contentus³⁾: quod temporis Herondae vel Callimachi vel adeo Nicandri multo recentioris indicium apertissimum est.

1) μίη μίην formae neque (quod iam Nauckius monuit *Mél. Gr.-R.* IV 664) testimoniis firmantur (cf. tamen Sibyll. XIV 353 p. 231 Rzach) neque rationibus grammaticis defenduntur, cf. R. Meister, *die Mimiamben des Herodas* p. 844.

2) Ἑρμεία apud Homerum Babrius invenit, cf. ε 29. 87, θ 335, Ω 334. Immo 30, 1 quaeri potest, rectiusne cum Suida scribatur Ἑρμείαν, an Ἑρμείην cum Athoo.

3) Verborum contractorum veteres formas non contractas omnino vitavit: quo in genere multa peccarunt critici.

Ultra augustos illos dialecti emendandae fines certa via nos progredi posse nego. Nam qui Bergkii aemuli vocabula requisitoria et vetustiora quovis pacto restituunt, ei periculum est ne poetam potius corrigant, quam librariorum et diasceuastas.

Ipsos quibus Babrius usus sit *fontes et auctores* qua ratione indagare possemus paucis explicavi in encyclopaedia Wissowae II 2658 sq. Primum igitur teste prooem. I antiquo quodam Aesoporum corpore fonte usus est fere unico. Operam retractaturus fabularum et exemplorum collectionem adhibuit a *rhetore* recentiore compositam, a qua etiam Theo pendet cap. 2 p. 258 W.; idem *apothegmatum et proverbiorum scriptores* consuluisse novumquē *παροιμιῶν ἐξηπλωμένων* genus excoluisse videtur. Hinc quae pr. II de fabulis et fabulatoribus docentur hausta sunt, hinc depromptae fabulae quaedam a scriptoribus antiquis et nobilibus fictae vel ad proverbiorum veterum enarrationem spectantes. Cf. Theo l. s. *μύθου δὲ [εὖ ἔχοντα παραδείγματα, ἃ χρὴ προστάττειν τοῖς νέοις ἐκμανθάνειν]*, *ἁποῖός ἐστι* 1) *παρὰ Ἡροδότῳ* (I 141) *τοῦ ἀύλητοῦ* [= Babr. fab. 9] *καὶ* 2) *παρὰ Φιλίστου* (FHG. I 187 fr. 16) *τοῦ ἵππου καὶ τῶν* [*καὶ ἀνθρώπου?* = Babr. fab. 166]¹⁾, *ἐν ἑκατέρῳ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ ἐν τῇ δευτέρῃ· καὶ* 3) *ἐν τῇ εἰκοστῇ Θεοπόμπου τῶν Φιλιππικῶν* (FHG. I 302 fr. 139) *ὁ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὕβρεως, ὃν ὁ Φίλιππος διεξέρχεται πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας τῶν Χαλκιδέων* [= Babr. fab. 70, cf. Philol. LIV 745], *καὶ* 4) *Ξενοφῶντος ὁ τοῦ κυνὸς καὶ τῶν προβάτων* [= Babr. fab. 128] *atque Diogenian. περὶ παροιμιῶν* Paroem. I p. 178. Fabulas ad apophthegmata et proverbia referendas vel e paroemiographis haustas indicavi l. s. col. 2662 sq. (cf. adn. et ind.); eiusdem fere generis 158, cuius summa voceis *κερδῶ* originationibus scholasticis contineri videtur. Archilochi et Callimachi utrum iamborum

1) In Wissowae encyclopaedia scriptum est 165, nam unam fabulam schedulis dum typis mandantur inserui.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Hinc fabularum emendandarum et supplendarum subsidium repetitur haud spernendum. Quamquam singulorum locorum discrimine non satis respecto ne alterum ex altero corrumpamus potius quam emendemus neve quae diversa esse voluit poeta ipsi exaequemus vel confundamus sedulo cavendum est. Veluti 12, 11 πρὸς οἶκον ἀνθρώπων ad locorum similium exemplar non mutandum est in πρὸς οἶ. ἀνθρώπου (quod a. 1879 proposuerat Eb): nam fab. 12, 11 hominum vici silvis et solitudini opponuntur, fab. 74, 2. 108, 15 certi cuiusdam hominis domum intramus. τι τῶν ὄντων aliquid eorum quae domi erant aptissimum est 74, 5, minus aptum 57, 4, ubi eundem exitum coniectura restituit Nauckius. 5, 5 εὐθύς ἐπὶ τὸ δῶμα πηδήσας (lectio omnino incerta) Bergkio causa fuit, cur 125, 1 scriberet ἀναβὰς ἐπὶ τὸ δῶμα pro ἄ. εἰς τὸ δῶμα: quid vero, si hoc loco dactylus post tribrachum poetae non placuit? μορφήν — λαβεῖν necessarium 32, 3 in mustelae nupturientis fabella, neque tamen cum eodem novandum 71, 6, cui loco φωνήν convenientius est (cf. Il. N 216). Simili ratione diversi 31, 10 et 66, 4. Bergkii potissimum recentissima quaedam inventa hoc crimine non sunt immunia, e quibus pauca selecta invenies infra p. LXXIII sqq. Verum quicumque membra per paraphrases disiecta compositurus et suppleturus est, locis similibus collatis saepe ipsius poetae auxilio et ope se adiuvari sentiet.

Utilissimum denique emendandi subsidium a *metrica poetae arte* repetitur legibus severissimis astricta. De qua quae olim exposuit *Carolus Lachmannus* in praefatione editionis Berolinensis, ea novis harum fabularum fontibus testibusque inventis adeo sunt firmata, vix ut periculum sit ne unquam labefiant (cf. Philol. LIII p. 249 sq.). Post Lachmannum de clausulis conformandis observationes utilissimas protulit *H. L. Ahrens*¹⁾, quarum summa in eo

1) Cf. append. progr. de crasi et aphaeresi, quam alteri opusculorum eius volumini inseruissem, si volumen prius plures emptores invenisset. E latinae linguae natura legem illam

vertitur, ut *paenultima semper accentu feriatur*, ultima longa brevi, paenultima natura longa positione longae plerumque praeferatur. Denique de variis pedum figuris et verborum generibus adhibendis multa bene praecepit *Alfredus Eberhard* in observationibus Babrianis a. 1865 editis atque in praefatione Babrii.¹⁾ His subsidiis usus *M. Ficus* Babrii choliambum cum cura descripsit ad calcem artis metricae Rossbachianae.²⁾ Ego cum in dissertatione mea pedum trisyllaborum rationes atque monosyllaborum in fine versus vitandorum leges illustravi (p. 166. 195)³⁾, tum universam poetae artem paucis adumbravi in encyclopaedia Wissowae vol. II col. 2656. 2665.

Dubios quosdam locos per hanc occasionem retractabo.

De *anapaestis* praeter primum pedem admittendis adhuc sub iudice lis est. Omnibus exemplis iterum per-

paenultimae accentu feriendae atque longarum thesium solvendarum rationes (infra p. XXXVIII) explicandas esse ipsi Ahrensi probavi (de Babr. aet. p. 164 sqq.). Oblocuti sunt alii, e quibus honoris causa nomino Fridericum Hanssen mus. Rhen. XXXVIII 239 sq., *philol. Anz.* XIII 423. Paenultimam natura longam Babrio in deliciis esse sane memorabile; verum quod illum fugit idem est observare apud Romanos (Cat. 8. 22. 37). Certe hinc aut legis illius explicationem repeti aut emendationem vel crisin dirigi posse pernego. Fab. 23 si a Babrio abiudicaturus erat Hanssen (mus. Rhen. l. s. p. 240²⁾), universi libri examen accuratius instituere neque Gitlbaueri editione contentus esse debebat. — Ea quae nuper contra Ahrensi aliosque disputavit Werner in usum meum convertere non potui.

1) Eberhardus cum p. IV* levis erroris arguit Wilamowitzium, ipse vereor ut erroris sit immunis; ea enim quae de accentu vitioso monet Wilamowitzius ad Hauptii opusc. I 152 ad *φῦλον* vocem referre videtur, cum spectent ad *ἡμᾶς ἡμας*.

2) Deutschmanni libellus pauca praebet quae respiciamus.

3) Monosyllaba enclitica cum monosyllabis coalescentia (*ἦτις ὡσπερ τοίνυν μήπως* 136, 4) in exitum admisit, nunquam admisit qualia recentiores coniecerunt *Κίβυσσός τις* (Benfey ad pr. II 5) vel adeo *ὄσας εἰ ζῶν, λαγῶδες πτώξ* (Minas syll. alt. 13, 18. 68, 1). Ne οὐδ' ἄν τις quidem poeta dixisset, quod legitur 88, 2 in epimythio interpolato. Minus severus Herondas; *Romani*, quod l. s. exposui, plane faciunt cum Babrio. Cf. etiam Weinberger, Serta Hartel. p. 118.

pensis Lachmannum et Eberhardum, cum Babrium licentiam illam aut plerumque vitasse aut prorsus defugisse docuerunt, multo propius ad veritatem accessisse intellexi, quam qui diasceuastae commenta futilissima servare atque anapaestos coniectura restitutos versibus ultro inculcare solent Deutschmannum Gitlbauerum Wernerum (p. 19, cf. *Litt. Centralbl.* 1892, 3, 90). Sed inveniuntur exempla quaedam Eberhardo aliisque suspecta, quae levi medela non tolles, veluti κρεῶν τ' ἀνεωγὸς ἄγγος 27, 6^a 1); τῶ τῶν Ἀράβων 57, 6; κύων ἐδίωκεν 69, 2; καὶ κορυδαλλός 72, 20; ὄνος παλιούρων 133, 1. Haec ego expellere dubitavi; quippe aut *nominum propriorum* vel *vocabulorum artis* (Lm) excusationem habent, quam etiam παλιούρων et κορυδαλλός verbis deberi censeo, aut ita sunt comparata, ut anapaesti arsis vel semipes prior *unius vocabuli syllabis brevissimis contineatur coniunctissimisque*, in quibus ε vel ι vocalis altera vocali ita excipitur, ut synizesi Babrium indulgisse suspicari liceat.²⁾ Talia ne Herondas quidem semper vitavit, quamquam et ipse anapaestum ex lege non posuit nisi in primo versus pede; admisit enim II 8 τῆς πόλιος κῆγώ; II 31 τῆς πόλιος καλυπτῆρες; VI 5 adeo ἡ μακαρίτις formulam artis versus

1) ἀνωγὸς novari vix potest. Sim. 3, 5 τὸ κέρας κατέαξε, sed bene e tetrasticho κατηῆξε restituisse videtur Lm, qua forma iam Hippocrates usus est.

2) Pro παλιούρος Graeculi recentiores πάλουρος scribere solebant (cf. fab. 173^a), atque similem pronuntiationem ut tetrastichistam II 32, 5 (cf. 190^a, 2. 5. 7), ita iam Babrium novisse satis probabile videtur; cf. etiam ἐπεικειή — ἐπεικειή 104, 7; ταμιεῖον — ταμεῖον 108, 2; περιόντες — περιόντες 141, 6; ὄνων — ὀνίων 57, 4. Huc etiam illud referri potest, quod 88, 2 ὁ τῶ χαραδριῶ colon penthemimeres explet, quamquam syllaba ante δρ sub ictu posita vix unquam corripitur. Simili ratione explicare possis quod Ahrens coniecit 57, 11 καὶ περιόντας: sed coniectura ne talia quidem restitui possunt in altero potissimum hemistichio. Procul habendum τὴν σισύραν τ' ἐκδύσει 18, 3, ubi syllaba deest, atque τὴν σισύραν 8, 12, quod iam Lachmannus in suspicionem vocavit p. XIII. 70, 2 transpositione ab omnibus recepta ἐφ' ἅπασιν anapaestus remotus est.

initio non aptam: in qua memorabile quod ρ liquida invenitur sicut in duobus Babrii anapaestis. Itaque dubitari posse concedo rectene corrigatur quod tamen corrigitur facili negotio τούτῳ κεχόλωμαι 10, 12¹). Ceterum casui tribui vix potest, quod anapaesti illi praeter primum pedem admissi paene omnes incidunt in pedem alterum, omnes omnino finibus continentur prioris hemistichii, cuius concitatiores et liberiores numeros esse facile observabis. Itaque etiam ab hac parte offensionem praebet quod poetae coniectura obtrusit Gitlbauer Ps.-Babr. 150, 1 ηὐχετίασε τῷ Φοίβῳ. Duo anapaesti vicini (∪ - ∪∪ -) nunquam occurrunt atque procul abhorrent ab anxia poetae arte. Cetera quae A praebet exempla satis frequentia aut in epimythis spuriiis inveniuntur aut in versibus inepte interpolatis, cf. quod durissimum est ἐπὶ σηκὸν ἄγειν (∪ - ∪ | ∪ -) 3, 3; οὐδ' ἀλύοντα (in hemistichio altero) 9, 11; μόνοι θ' ἐάλωσον (ἄ!) 31, 20; ἐπὶ τῷ θεραπεύειν 75, 16; (∪ - ∪ -, vera lectio e paraphrasi repetenda), sim. 50, 21. 85, 20 etc. Quamquam haec mirum quantum placuerunt Wernero, qui 22, 12 ἔθηκαν ἐραστήν (∪ - ∪ | ∪ - -!) divinavit.

Anapaestos duo coniunctos ut defugit, ita anapaestum solutum vel *proceleusmaticum* nunquam admisit Babrius, ne in primo quidem pede; nam βασιλέα δέ φησι 95, 75 certa emendatione correctum est, atque quae apud Gitlbauerum leguntur ὁ δὲ πάλιν ἐδυσχέρανε 201, 7 ἐπὶ τὸν ὄνον ἐτρόπη 202, 3 δύο κύνας ἔχων τις 208, 1, ea temere ficta sunt ab editore.

Anapaestis primi pedis admittendis poeta non fuit parcus neque versus se excipientes duo (cf. 13, 11 sq. 16, 3 sq. 57, 9 sq. 74, 14 sq. 79, 3 sq. 131, 5 sq. 11 sq.) vel adeo tres (pr. I 8—10; 74, 8—10) ne ab anapaesto inciperent vitavit; ultra hunc numerum non processit.

1) Iniuria infra p. 18 Eberhardi κοιάνω (an κοιῶ γὰρ, ut 93, 4?) posthabui, nam ipse anapaestus diasceuastam prodere videtur. Exemplum simile 76, 12 σάλπιγξ τ' ἐκέλευε, ubi multo melius B τ' ἐφώνει (cf. 2, 11), ἐκέλευε pro glossemate habendum, cf. p. XX. Perinepte ut solet Deutschmann p. 18.

Anapaestum semper syllabis constare satis arte coniunctis facile observabis. Saepissime igitur uno vocabulo continetur, velut ἀγοραὶ δὲ, ἐλάλει δὲ (pr. I); vix minus frequens in initio monosyllaborum usus est vel singulorum vel binorum enclisi quadam cum vocabulo quod insequitur coalescentium, velut τὸ κέρας 3, 4; ὁ γεωργός 33, 10; ἐν ὁδῷ 48, 1; ὁ δὲ βοῦς 55, 6, atque quae duriuscula sunt τί ποτ' ἦν 58, 4; τί γὰρ ἄρτι 122, 15. Rariora in initio disyllaba, veluti ἐπὶ τῆς pr. I, 6 ἕνα βοῦν 55, 1; ἄγε δὴ 12, 18; διὸ δυσκολαίνει 74, 15, sim. 66, 7; ὅπερ εἶχεν 106, 15; φίλος εἶ 87, 5. Ferrariae primae syllabae elisiones: τότ' ἐκεῖνος 76, 6 sim. 75, 11. 106, 25. Pausa vel interpunctione priores anapaesti syllabas nunquam divelli a tertia vix est quod moneam; imperite ab ipso ficta quae scripsit Gitlbauer 12, 67 „ἀγ“ ἔφη, 148, 6 „τί δ' ἄν“ ἦδ' „ἐποίεις“ εἶπ', 170, 2 ὁ δὲ „τοῦτο ληρεῖς, 188, 6 ὁ δ' „ἐπ' (vocali bis elisa!) ὠφελεία“, sim. 176, 5. 208, 5, cf. 199, 6.¹⁾

De ceteris pedibus solutis disputaturus post Lachmannum et Eberhardum paucis defungi possum. Igitur tribrachos et dactylos ubi admisit, *magna cum arte cavite ne qua brevis ex duabus postremis vocabulorum polysyllaborum syllabis neve ultima disyllaborum bibrevium sub ictu esset* (cf. Lachmann praef. p. XIV. Eberhard, obs. Babr. p. 6 sq.). Dixit igitur αὐ|τὸν ἐπὶ | τὸ 42, 3; Μῶ|μος ἔτι | γὰρ 59, 6; μὲν ὄνυ|χας 98, 7; εἶ|δε τὸ θε|ρος 88, 6; ταῦ|ρον ἔδα|κεν· ὁ δ' ἐ|δίωκεν 112, 1 atque τοὺς πό|δας | ἐνιζον 2, 10; εἰς λύ|κον | ἀλώπηξ 53, 1; ἡμί|ονος | ἀργῆς 62, 1; σκεψόμενος | ὁ δὲ 54, 2; nunquam dixit qualia multa invenies apud Gitlbauerum aliosque πλείονος ἔρος (Minas ad 123, 8) βαρέα | φέρων (Gb 145, 4), οὐδένα | φονεύω (Gb 171, 4), ἄλας ἐ|μεμισήκει (Bss 111, 16), ὁ βου|κόλος ἀγέλαστος (Bss 45, 14), ποτὲ μὲν | ἐπαινοῦντες (Gb 183, 12). Nam 95, 91, ubi A ἔγκατα praebet in primo pede, σάρκας

1) Choriambi anaclastici in metro primo admissi exempla ambigua (ĩ) 45, 8. 70, 7. 107, 10, cf. p. LX.

e Suida repeti potest atque qui in A legitur 95,75 βασι-
λέα | δέ φησι proceleusmaticus ipsa sententia suadente in
βασιλῆά φησι corrigitur. Reliqua sunt exempla 8, 2 πότερ'
ἀναβαίνειν et 29, 2 ζευχθεῖς δ' ὑπὸ μύλην; sed misera
haec esse vidimus tetrasticha a diasceuasta e fabulis ple-
nioribus contracta.¹⁾ Cetera quae in libris inveniuntur
solutionum vitiosarum exempla in epimythis versibusque
interpolatis inveniri res est confessa, cf. 72, 24, τοῖσιν
ἐ|τέρων 101, 29 πολλάκις | ἐν οἷς, 79, 7. 8, βίος ἀ|βέβαιος
et ἐλπίσι | ματαίαις 116, 16 κακὸν ἐ|πιχαίρειν (epim.), 22,
13. 16 ἐν | γε τιλλό|μενος (interpol.).

Praeterea, quod bene observavit Eberhardus p. VII,
tribrachys ubi in prima versus sede ponitur, *semper prima*
syllaba a ceteris dividitur, veluti τὸ βέλος ἐπηξεν 68, 7,
ὁ πόλεμος 76, 2; τὸ κρέας ἀφῆκε 79, 4; τὸ κυνίδιον δ'
ἐχαιρε 129, 2; τὸ ῥόπαλον ἴστατ' 145, 7. Tres vel quat-
tuor breves uno vocabulo coniunctae ab initio versus
omnino sunt exclusae. Hanc legem consulto poetam obser-
vasse eo lubentius tibi persuadebis, cum quam saepe inter-
polatores et veteres et recentes eam violarint considera-
veris, cf. 103, 20 μακάριος ὅστις (epim.); syll. II 14, 1
μέθεπε φάκελλον (Minas), Babr. Gitlbaueri 151, 9 μαχό-
μενος ἄρκτοις, 185, 3 ἐνόδιος ἔτυχε, sim. 189, 6. 195, 4.
210, 4; 174, 2 (?). Priore semipede ab altero disiuncto
lectoris ni fallor commoditati consulturus erat Babrius.
Caesurarum ratione illud explicandum, quod etiam in
pedibus tertio et quarto prima syllaba plerumque divi-
ditur a ceteris, veluti ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον
42, 3; δροῦν αὐτόριζον ἄνεμος 36, 1; γῆρας δὲ λιπαρὸν
103, 10, exceptis duobus potissimum versibus 100, 3,
μέγας κύων ἐγένετο et 135, 1 πέρδικά τις πριάμενος (ubi
προ. τις coniecit Eb). Nam 99, 3 ἀλλ' ἐνέχυρον (ft. ἐχέγ-
γυον) prorsus incertum, cum una mora versui desit; 98,
19 ὡς ἀθέμιτον a diasceuasta adulteratum est.

1) Praepositiones disyllabas omnibus locis ictum in syllaba
priore habere (ἐπὶ τὸ δῶμα sim.) ex ipsa lege primaria con-
sequens est.

Idem illud tribrachorum genus etiam in altero pede maxime frequentatur, veluti *στρουθοὶ δὲ συνετὰ* pr. I 11; *ἐπῆλθ'*· ὁ δ' ἄδεῶς 5, 8; *κακῆς γὰρ ἔριδος* 134, 6; *ἐντεῦθεν Ἀραβες* 57, 12; *οὐ κόσμον ἀρετῆς* 104, 7, neque tamen alterius exempla desunt velut *σὺ μὲν | μαχομένη* 36, 10; *ἐν τοῖς θεμελίοις* 59, 14; *υἷὸν μονογενῆ* 136, 1; *τῶν μὲν πολεμίων* 85, 8, sim. 98, 9. 106, 14. 111, 8. 12. 18: quare in pedibus tertio et quarto caesurarum rationibus haec dirigi confirmatur.

Vides tribracho in omnibus pedibus Babrium usum esse praeter quintum et sextum, dactylo in primo et tertio. *Duos* pedes trisyllabos uno versu coniungere non dubitavit neque sedibus vicinis ne eos continuaret vitare studuit, cf. *ἀφόβως περιλαβεῖν* 98, 9; *μακρὸν ἐπέρα πεδίον* 43, 10; *μῦς ταῦρον ἔδακεν· ὁ δ' ἐδίωκεν* 112, 1 (cf. 36, 4. 117, 2); *σκεψόμενος· ὁ θύτης* 54, 2; *λέοντος ὑγραῖς χολάσιν· ὁ δὲ λέων* 1, 10: ubi brevibus crebris loci argumentum aliquotiens bene quasi depingi notandum est. Pedes trisyllabos tres in uno fabularum versu invenit Eberhardus 106, 15 *ὅπερ εἶχεν*¹⁾ ὁ λέων νεοδρομῶ λαβὼν θήρη: ubi quominus *εὐδρομῶ* substitutam cum Nauckio eo impedior, quod numerus ille concitatus ipsi argumento aptissimus est.²⁾ In fabulis Vaticani et tabularum simile exemplum invenies nullum; 184, 7 in B versus omnino solutus atque scribas potius *διὰ τοῦτ' ἄπαυστα* vel *ἄληκτα κτλ.*

Spondeo in quintam sedem admittendo Babrium aliquotiens rediisse ad antiquissimorum auctorum auctoritatem ipse Lachmannus docuit p. XIII; hinc summam sibi licentiam quidam sumpserunt, quamquam certioribus finibus Lachmanni observationes iam dudum circumscripserat Alfredus Eberhard praef. p. IV. Illud igitur certum, voces *polysyllabas* in molossum exeuntes minimam habere offensionem, quippe cum pausa nulla dirimantur. Tamen non

1) 106, 15 *εἶλεν*, quod Eb novavit cum Berolinensibus, quomodo cum *λαβὼν* coniungi possit non intellego. Inutiles Bergkii coniecturae *παρεἶχεν* vel *νεόδροπον*.

2) Simili artificio 13, 3 *χωλεύων* in v. exitu collocavit.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

habeant vetus est controversia. Ego verum fere vidisse opinor Alfredum Eberhard (obs. Babr. 4, praef. p. IV), quo qui aut liberiores fuerunt aut severiores, veluti Gitlbauer et Rutherford, damno haud mediocri haec carmina affecerunt. Itaque in versuum exitu Babrius quasi ex lege esse voluit syllabas natura longas ut cānoras et longis antecedentibus suppare¹⁾; interdum admisit quas proxime ad longas accedere sentiebat syllabas clausas in *ον* vel *ας* atque *ννν τις περ* voculas encliticas cum monosyllabo antecedente coalescentes (*τοίννν, ὡσπερ, ἦτις*)²⁾, ex apertis quas dicimus syllabis unam fere in *-α* (Eb obs. p. 8); scilicet ᾗ vocalis ὡς φύσει διογκοῦν τὸ στόμα longarum ambitum paene explere rhetorum erat doctrina (cf. Kuhn, *doctr. περὶ διχρόνων*, *Bresl. philol. Abh.* VI 51 sq., mea *Pauly-Wissowa encycl.* II 2665, 54). Hinc etiam illud explicandum, quod Babrius dixit ἀμείνονα σχῶν (5, 9), τὴν γαστέρα σχῆς (86, 10), non ἀμείνον' ἴσχω, τὸν γαστέρ' ἴσχης (quod coniecit Hilberg, quamquam ἴσχω formae in his fabulis testimonia desiderantur atque insolita est elisio, cf. p. LIII). Ad hanc normam fabulae codicibus tabulisque traditae diriguntur omnes neque emendationibus violentis admissis neque athetesibus temerariis. Singulare videtur, sed exemplis illis in *-ον* ad fine *μεθιέναι πίστιν* 100, 4; *ἰππεῦσιν* 76, 10 a sententia minus aptum quam *ἰππείην*; *κἀκεῖνος* 116, 13 in loco nimis obscuro legitur atque vix sano. Magis etiam dubiosi duo fab. 143 versus in *-ε* et *-εν* exeuntes; scilicet apud solum Suidam inveniuntur neque quin labem contraxerint dubitari potest. Alia diasceuastae vel epimythistae est ars, qui in paucis quos composuit versibus ut accentus legem aliquotiens violavit (37, 13. 65, 1. 73, 1. 140, 9), ita breves plures admisit in exitum, cf. *σὺν ἐσθῆτι* 65, 8, *ἐγυμνοῦτο* 22, 13, *εἰς ὕψος* 47, 16, *sim.* 81, 5. 10, 14. 37, 13. 107, 18.

1) Cf. *Philol.* LIII 219 sqq., ubi ipsis Babrii verbis (prooem. I 18. II 15) qua ratione versuum exitum pronuntiari voluerit explicavi.

2) οὐδ' ἔν τις interpol. 50, 19 a Babrii arte alienum.

Accentus legem argumentis iterum confirmare non opus est. Nam licet nonnulli priorum poetarum persaepe in paenultima versus syllaba accentum posuerint — id quod neque me fugit neque Eberhardum obs. p. 3 —¹⁾, nemo tamen, ut Eberhardi verbis utar, constanter persecutus usum fecit legem. In Babrii versibus, qui apud Ps.-Dositheum leguntur atque in tabulis ceratis, regulae laesae nullum fere exemplum invenies, in Babrii versibus Athois, epimythia si exceperis quae supra indicavi, perpauca et quae correcturis lenissimis et ipsa Babrii consuetudine commendatis dudum sint emendatae. ὑπεργήρως, quod restituerant pro volgato ὑπέργηρως (Hertzberg, *Babr.* p. 174), teste Eberhardo ipsa prima manu scriptum exstat in Athoo, sicut legitur in Mediceo Aeschyli *Agam.* 79; ionicam hanc esse formam coniecit Eberhardus. Refragabantur in Athoo solae pronominum personalium formae quaedam: κρεῖσσον ἦν ὑμᾶς | πάλαι χορεύειν 9, 9; ἀσθενεστέρους ἡμῶν 25, 10; ἐκφοβεῖν ἡμᾶς 26, 11; ὠφελουῖσ' ἡμᾶς 27, 7; ὀρνέων ἡμᾶς 33, 11; οὐδ' ἂν εἷς ὑμᾶς 47, 11; πεφευγόντων ἡμᾶς 58, 9; σωφρονῶν ἡμῖν 90, 4; ἡλίλους δ' ἡμῖν | φέρεις 98, 7; εἰσάγων ἡμῖν 113, 4. Sed nota sunt quae de harum formarum accentu enclisi in priorem syllabam reiciendo praeceperunt grammatici antiqui, cf. Aread. p. 143 καὶ τὰ πληθυντικὰ τοῦ τε πρώτου προσώπου καὶ τοῦ δευτέρου ἡμῶν ὑ· ἡμῖν ὑ· ἡμᾶς ὑ· τετράχρονοι οὔσαι ἐπειδὴν ἐγκλί- νονται τὴν πρώτην συλλαβὴν ὀξύνουσιν· ἤκουσεν ἡμῶν, ἔδωκεν ἡμῖν' καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν οὕτως. Plura dabunt Lenzi Herodianus I p. 558 sq., Lehrs quaest. ep. p. 124, Kühner-Blass I § 88 p. 339, § 165 p. 591. Hinc in Homeri libris atque in tragicorum codice Mediceo frequenter inveniuntur pronominum illae formae non orthotonumena, hinc in Herondae papyro Londinensi aliquotiens accentus enclitici sunt adpicti: II 9 ΩΧΗΜΕΑC = ὡς ἡμᾶς,

1) Deutschmanni et Wernerī causa hoc moneo, qui quae Eberhardus et ego disputavimus impugnarunt, non legerunt. Cf. *Centralbl.* 1892, 3, 90.

ΜΑΚΡΗΓΟΡΕΩΝΥΜΕΑC = μακρηγορῶν ὑμας; contra I 19, ubi persona quae verba facit ὑμῖν sibi ipsi opponit, non sine causa scriptum est ΥΜῖΝ. Accentum encliticum omnibus quos adposui locis aptissimum esse (Eb obs. 7) ubi eos inspexeris non negabis. At vero 117, 10 sq. inde a Lachmanno in omnibus editionibus legitur

„εἴτ' οὐκ ἀνέξη“ φησί „τοὺς θεοὺς ὑμῶν (ὑμων) εἶναι δικαστὰς οἷος εἶ σὺ μυρμήκων;

ὑμῶν cum oppositum sit σὺ pronomini, enclisin minus commodam esse apparet. Babrium peccasse crederem, si Athoi esset lectio; verum Lachmannus eam e Vaticani fabula repetivit pessime habita, neque nimium tribuendum est tabularum scriptori hoc quoque loco balbutienti. Itaque non novavi ὑμων | εἶναι, sed probam Athoi lectionem τοὺς θεοὺς εἶναι | ὑμῶν δικαστὰς κτλ. nimis diu exulantem revocavi, cum praesertim versuum initia persaepe quasi spectent ad exitus, cf. ipsum v. 8 ὑφ' ἐνός δὲ δηχθεὶς κατεπάτησε τοὺς πλείους. Vides quam egregie ipsa hac exceptione encliseos illa lex confirmetur. Ceterum suspicio oboritur Babrium, sicut Herondam¹⁾, enclisin etiam in ceteris versus sedibus praeter primam plerumque admisisse. Nam casu vix est factum, quod pronominum formas illas enclisi aptas fere semper inseruit versui medio atque medio sermoni, cf. pr. I 15. 12, 12. 15, 14. 24, 5. 36, 12. 71, 7. 85, 9. 13. 14. 93, 9. 95, 30. 80. Praeter versum supra tractatum (117, 10) in primo pede semel leguntur vel bis: 36, 10 sq. σὺ μὲν . . ἐνικήθης, | ἡμεῖς δὲ καμπτόμεσθα κτλ., ubi σὺ et ἡμεῖς inter se opposita, atque in fabula Vaticani sordibus nondum ubique liberata 121, 4 ἡμῶν δὲ τέκνα μῆλά σοι περισσεύει, ubi aut τὰ τέκνα δ' ἡμῶν corrigendum est, aut μῆλα σοὶ π. scribendum, ut ἡμῶν et σοὶ voces altera alteri respondeant

1) Cf. R. Meister, *Die Mimiamben des Herodas* p. 846/236. Haud scio an in altera Herondae editione enclisin saepius indicare debuerim.

quod haud scio an sit praeferendum. His igitur locis pronomina illa ut cum vi pronuntientur ipsa res flagitat. Idem cadit in perpauca exempla in alia versus sede posita, cf. 15, 14. 85, 9. 1. Forma trisyllaba cretici ambitum explens (cf. ὑμέων – υ – Herond. II 27) in orationis initium admissa 90, 1 ἡμέων ταλαιπώρων. Cetera Babrium cum enclisi pronuntiari voluisse probabile videtur.¹⁾ Nolui tamen accentus Athoi mutare excepto pr. I 15, quo in versu palmari coniectura a Gitlbauero et Rutherfordo temere spreta ἤμιν formam breviorē ionicam (Apollon. I p. 96 Schneider-Uhlig) poetis optimis tritam Seidler et Eberhardus recuperaverunt; eandem ego induxi in fab. 128, 8 (V). Certe nullus locus relictus est dubitationi. Accentum illum utrum e poetis veteribus et grammaticis addidicerit Babrius an repetiverit ex ipsa lingua cottidiana ne quaeras; utrumque fontem eum adiisse probabilius est.

Versuum exitus cum tam anxia cura Babrius formaverit — ut Eberhardi verba mea faciam —, *numerus verborum quae in ultima versus sede collocari possent artioribus finibus circumscriptus est* (Eb praef. p. IX); imprimis frequentavit nominum genetivos num. plur., participiorum act. genetivos femininos sing. num., comparativos

1) Silentio praeterire nolo miram Arcadii regulam (p. 140 Herod. I p. 564 L.), secundum quam sicubi vocabulum paroxytonum praecedit enclisis locum non habet (μεταμέλει ἡμῖν, Kühner-Bl. I p. 340). Cui cave ne nimium tribuas. Nam ignorasse eam videntur grammaticorum veterum principes, cf. Herod. schol. A 147, Apollon. Dyscol. ed. Schneider-Uhlig I p. 35 sq. (ἤρπασέ τις ἡμῶν); p. 97 ὑμῖν . . παρ' Ἰωσι προπερισπᾶται ἐγκλινομένη . . καὶ ἔτι παρὰ Δωριεῦσιν· ὅσαις ὑμῖν, ignorasse poetae Attici, cf. Arist. Lys. 124 ἀφεντέα τοίνυν ἡμῖν, Soph. Oed. R. sec. Med. 39 νομίζει θ' ἡμῖν, El. 272 τὸν αὐτοέντην ἡμῖν, sim. 496. 827. 1318. 1443 etc. Babrius eam non novit. Ceterum Dindorfius (lex. Soph. p. 135, praef. II.⁴ p. VII—XIII) formas illas barytonumenas 'inani magistrorum subtilitati et perversitati' deberi contendit. Verum quam scite linguae μέλος auribus illi exceperint hymni Delphici docent (Philol. LIII Suppl. 113 sq.); neque a. 1870 Babrii testimonium negligere debebat Dindorfius.

disyllabos (μείζων, ἦττων, κρείσσων), pronominum adiectivorum adverbiorum formas quasdam (ἡμας ὑμας, τοιαύτην τοιούτοις, δυσδαίμων, -ώδης, κἀκείνη, ἐξαίφνης οὐ πόρρω, λίην οὕτως), infinitivos temp. praes. fut. aor., indicativos fut. act. et aor. pass., imperfecta verborum contractorum, velut ὠμίλει -ουν, ἠρώτα, coniunctivos et participia aoristi primi activi, plusquamperfecta activa velut εἰστήκει τεθηρεύκει (quibus iam Herondas crebro usus est in eadem sede), maxime vero verborum ab ἀν- ἀπ- ἐπ- κατ- incipientium formas tetrasyllabas (ἀναστήσας, ἀνεζήτει, ἀποθνήσκων, ἀπεκλείσθη, ἀπεθρήνει, ἐπηρώτα, ἐπεζήτει, ἐπισκήπτων, ἐπιτρούξας, ἐποπτεύειν, ἐφαπλώσας, ἐφεδρεύω, ἐφιππεύων, ἐφορμήθη, καθειστήκει, καθωμίλει, καθευδόντων).

Babrii choliambos post thesin aut tertiam aut quartam *semper incidi* praeter Gitlbauerum (cf. Gb Babr. 27, 2. 45, 12. 59, 16. 83, 1. 142, 4. 129, 5. 19. 197, 1) omnes consentiunt (cf. Eb praef. p. V).¹⁾ Atque ad caesurarum rationem quodam modo spectat quod de monosyllabis in medio versu admissis observavit *Radermacher* Philol. LV 434 sq. Scilicet *ubicunque in semipede quarto monosyllabum breve legitur atque monosyllabum a littera consonanti incipiens ante caesuram semiquinariam insequitur, alterum monosyllabum nusquam non longum est aut, quod plerumque fit, natura, aut positione²⁾*:

- I. Pr. I 12 ἐφύετ' ἐκ γῆς, sim. 66, 3;
 13, 11 ἔλαβόν σε σὺν ταῖς;
 38, 5 τὸν πέλεκυν ὅς μου;
 45, 1 ἔνιφεν ὁ Ζεὺς, sim. 59, 3;
 47, 3 ἔμελλε γὰρ δῆ;
 82, 6 ὃ δ' οὐχὶ τὸν μῦν, sim. 108, 14;

1) Mero errore ni fallor factum est, quod versus Eb 134, 4 (infra 171 p. 157 adn.) caesura caret. Epimythistae versus (140, 9 all.) in censum non veniunt.

2) 129, 1 ὄνον. εἶχέ τις καὶ exemplum nimis incertum a Gb. refictum. Diversi generis τὸ ζῶον. οἱ δὲ (28, 8) sim.

95, 72 ἔμελλε γὰρ σοι, sim. 83;

111, 21 διέβαινε τὸν ῥοῦν,

II. 118, 1 μνῶν ὃ μὲν τις βίον ἔχων ἀρουραῖον;

124, 17 ἔργων δὲ τίς σε πρωινῶν ἀναμνήσει.

Quod 22, 13. 16 invenitur αἰεί γὰρ ἔν γε interpolatoris esse, non poetae, supra vidimus, nec melioris notae sunt quae apud Gitlbauerum legis 171, 5 (infra 179, 5 p. 164) πλήν τοῦτο γὰρ τὸ βύκανον verba paraphrastae Byzantini a Gitlbauero disposita. Haec igitur certa quaedam lex est, quam coniecturis violare non licet. Omnino autem ante caesuram semiquinariam *monosyllaba producta Babrium Athoum longe praeferre brevibus*, non praeferre Pseudo-Babrium Gitlbaueri¹⁾ recte observavit Radermacher p. 435. Hinc etiam illud explicationem mihi habere videtur, quod Babrius *voces quasdam levissimas*, veluti (quod semper elidit) ποτ' τι ἐν ἐπ' saepe adhibuit in semipede tertio vel nono (αἰγᾶς ποτ' εἰς 3, 1, sim. 6, 3. 9, 2. 10, 9. 29, 1. 31, 1 etc., ἀπολέσαι ποτ' ἐζήτουν 21, 1, sim. 33, 8. 93, 1. 115, 1. 127, 8. 134, 18; ὅταν τι ποιῆς 20, 8, sim. 67, 8. 89, 7. 98, 3; συλλαβεῖν τι τοῦ φόρτου 7, 5, sim. 11, 3. 24, 8. 26, 12. 57, 4. 59, 2. 94, 6. 95, 63. 31. 111, 13; 37, 1. 58, 4. 63, 2), rarius in semipede septimo (28, 3. 102, 11; 111, 5. 116, 14), *nunquam quantum video admisit in semipedem quintum*. Nam 43, 1^a (quod sero intellexi) θέρει <τις> potius supplendum videtur, quae forma aliquotiens hac versus sede recepta est, cf. ὡς θύλακός τις πασσάλου 17, 2, sim. 88, 1. 91, 3. 108, 1. In Gitlbaueri fab. 163, 1 πέρδικα θύειν τίς <ποτ'> ἔθελε primo verbo excepto omnino nullum Babrii esse tabula cerata didicimus, cf. infra p. 127 fab. 138, 1.

Ceterum in monosyllabis, inserendis utique magna cautio adhibeatur necesse est; peccarunt in hoc genere plerique eorum, qui his fabulis redintegrandis operam navarunt. Tria monosyllaba continuata Babrius medio

1) Gb 143, 1. 145, 1. 154, 5. 166, 4. 182, 2. 189, 1. 190, 4. Coli prioris ultima longa, ubi optio datur, praeferenda, cf. 70, 4 (supra p. XLI) 74, 10. 105, 3 etc., ind. s. οἶκος.

versu saepe inseruit¹⁾, raro quattuor admisit (58, 4), plus quam quattuor nunquam coniunxit neque plus quam sex (34, 11. 95, 31) uno versu comprehendit. Certe tales voculae ultra modum coacervatae, qualia leguntur apud Gb 208, 3 καὶ | δὴ | τιν' | εἴ' | ποθ' | ὁ | μὲν | ἄγραν συνειλήφει (sim. v. 5), etiam nostras aures offendunt, nedam Babrii, poetae tersissimi. Contra voces monosyllabae et disyllabae saepe ita sunt temperatae ut totum versum efficiant, cf. pr. I 5 ἐπὶ τῆς δὲ χροσῆς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ζώων, 54, 3 sq. ὅταν δὲ τὴν σὴν ὄψιν, οὐδ' ἀνὴρ φαίνη, sim. 1, 7. 20, 8. 22, 1. 36, 6 al. (Eb praef. p. IX), neque hos numeros satis eleganter decurrere negabis.

Sed haec in transcurso attigi.

Versus incidendi legibus cognatae sunt *rationes interpungendi* vel sermonis dividendi.

Sollemnes interpunctionis loci versuum exitus sunt atque caesurae semiquinaria et semiseptenaria; unde etiam illud explicatur, quod φησί et εἶπε post incisionem tertii pedis plerumque ponit vel etiam ante eam.²⁾ Verum etiam hemistichium prius longa pausa dirimere versusque initium cum versu antecedente coniungere non dubitavit poeta, veluti αἶροῖτο. χῶ 8, 3; τὸ ζῶον. οἷ δὲ 28, 8; ἐλθοῦσιν. ὁ δὲ λιθοργὸς 30, 7; εὐχου. παρῆξει 63, 11; sim. 26, 12; 33, 7. 11. 13; 47, 9; 50, 12; 69, 6; 75, 14; 85, 9. 12;

1) A Babrio alienum quod in exitu legitur 50, 20 οὐδ' ἄν τις.

2) Monuit hoc Alfredus Eberhard p. IX, cf. indicem. 95, 78 βασιλῆά φησι scribendum est, verum hic locus a ceteris diversus. 53, 4 spondeum illicitum ut vitarent φησί post caesuram semiseptenariam transponere solent; lectionem receptam ego non exterminavi, quamquam offensionem est quod poeta ne in versus exitu orationem discinderet φησί vocem in illum locum nunquam admisit. Ego Babrium „ἐγὼ σε“ φησί „ναὶ μὰ Πᾶνα, ζωγρήσω“ scripsisse putarem secundum Hipponactis consuetudinem et Herondae, si ναὶ μὰ vocum vel unum exemplum exstaret codicibus traditum. Certe etiam hinc offensionem habet quod scripsit Gb Babrii sui 168, 4 μήπως σὺ“ φησὶν „ἀρπάξειν (e), sim. apud eundem 169, 13. 174, 5. 185, 5.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

νῦν ἔστιν ὄντως κτλ. 88, 17, quamquam haud scio an Vaticani εἶπε π. ν. οὔτως | „*νῦν* ἔ. ὄρη praeferendum sit. Vides igitur 43, 18 μηδ' ἀπελπίσης· οὔτω etiam interpunctione vitiosa epimythii interpolatorem sese prodere; παῖ, ζήλου in epim. 18, 15 vix habet offensionem. Certe qui haec carmina emendaturus vel redintegraturus est, ante spondeum ultimum pausas vitabit, unde refelluntur Gitlbaueri quaedam tentamina, veluti Gb 160, 11 συρίσας· ἡμιν, 212, 3 ἤθελεν, τέτιξ. Scilicet versus exitum ipso spondeo nimis gravatum pausa etiam impeditiorem reddere noluit poeta.

Hiatum illegitimum Babrium omnino exclusisse fabulae Athoae testantur; voces quae apud Gitlbauerum leguntur hiantes (Gb 126, 3; 50, 6; 196, 3; 167, 2) Gitlbaueri sunt, non Babrii. τί οὔν 87, 5. 140, 4 omnibus poetis tritum; vocales vocali elisa concurrentes inveniuntur 1, *8; 12, 5; 50, 6. 10; 61, 3.

Elisionis leges, quas qui post Eberhardum has fabulas ediderunt non satis respexerunt, accuratius describam.

In uno igitur versu Babrius raro plus quam duas syllabas elisit, neque unquam plus quam tres, id quod primus docuit Eberhardus p. V. Tres elisae inveniuntur 19, 6^a. 50, 6. 53, 7. 79, 5. 84, 6. 88, 13. 129, 7. Vitiosus igitur Gitlbaueri versus 145, 1 (quattuor syllabis oppressis) et qui sunt similes.

Vocabulorum genera quaedam, ut iamborum poetae antiquiores, Babrius ab elisione prorsus exclusit.

Πανί, τοῖς πέριξ ἀντροῖς (dat. loci) λοιβήν παρασχεῖν, nam emendatio quam olim Ritschelio probavi et infra p. 28 adnotatione recepi, illud habet incommodi, quod etiam in versu 5 littera ut mutetur necesse est. Notae sunt Mercurii Panis Nympharum speluncae, notae libationes dis agrestibus oblatae, cf Porphyr. opusc. p. 69 Nck.; Long. II 32. III 12 p. 290 H. Fab. 165, 1 <ῥδατι> παῖς μαθών, λίην | ποταμόν διειδῆ supplementum (λίην ad διειδῆ) durius videtur, quam pro Babrii arte; longe diversum quo provocos 21, 4 sq.

I. In polysyllabis *post duas breves brevem ultimam nunquam eum abiicisse* (x ∪ [∪]) egregie observavit Lachmannus (praef. p. XV).¹⁾ Nam prorsus singulare nec satis locuples tetrastichi 8, 2 *πότερ' ἀναβαίνειν* testimonium est, praesertim cum in v. 4 similis quaedam lex violari videatur; certe eiusdem generis locum alterum in Babrii libris invenies nullum.

Satis hercle mirum, quod omnes fere critici, ne Eberhardo quidem excepto, hanc legem neglegere non dubitaverunt. Non igitur scribi potest *δασύποδ' ἔξαναστήσας* 69, 1 (Bgk), *τὰ λοιπὰ δὲ [!] μέρε' vel μέλε' εἶπεν* 134, 4 (Eb Rth Gb), *σκυταλίδ' ἔσεισε* 130, 8 (Eb Rth), *στελίδι' ἐγεννᾶτε* 143, 4 (Gb 140, 4) vel quae leguntur apud Ps.-Babrium Gitlbaueri *μαχόμεθ' οὐδ' 151, 12 τὰ δ' ἀγάθ' ἠρώτα* 176, 3, sim. 152, 3; 177, 8 (in versu prorsus barbaro); 183, 3; 193, 3; 203, 2; 209, 1; 210, 7 saepius. Ipsis his vitiis tam frequentibus casui non dandum esse comprobatur, quod talia apud Babrium nunquam occurrunt.

II. Vocabula *paeonis tertii* mensuram explentes, qualia *in versus initio* potissimum inveniuntur, *medio versui nunquam* aptantur syllaba ultima elisa vel ictu rhythmico in primam syllabam remoto (∪ - [∪]). Certe inauditum quod Lm scripsit 137, 6 *ἔλεγοντ' ὄψα* (pro *ἔλεγον*). Nec magis voces *palimbacchiacae* elisa ultima in versum medium admitti solent (- - [∪]); inveniuntur aliquotiens *in primo pede*, ubi altera sub ictu est (- - [∪, *πειροᾶσθ'* 47, 9; sim. 47, 14. 2, 4. 33, 13; cognata *ὀρχεῖσθ'* 80, 2 *καθεδοῦμ'* 44, 4). *Antispastica* (∪ - - [∪]) decurtata admisit quidem, sed perraro (*ἐδείπνησ'* 42, 7, *ἐφικνεῖτ'* 19, 6^a; *ἀμέλγοντ'*, quod 128, 3 coniecit Lm, prorsus incertum est.

III. Eiusdem generis est, quod *nunquam fere obtruncantur nominum substantivorum et adiectivorum quae in*

1) Simili legi obtemperans nescio an Quintus Smyrnaeus Babrio et aetate et patria suppar *ἔριον* sim. formas adhibuerit, vitaverit *ἔριδ'*, cf. Zimmermann, *krit. Unters. zu Qu. Sm.* p. 24 ad v. 365.

vocalem α potissimum desinunt formae tribrachi vel trochaei (— υ, ω) *ambitum explentes, veluti ἄρνα γυῖα Δία δῶμα δῶρα ζῶα θύμβρα κακὰ κέντρα κνίσμα κύννα μέτρα νῶτα πόδα πτερὰ ῶὰ χέλμυνα, θερμὰ μέγα φίλα μοῦνα. Certe trochaicorum elisa non inveniuntur nisi perpauca et quorum syllaba prior satis plena sit et gravis: σῶμ' ἔφασκε in tetrasticho suspecto 14, 2, ἄνδρ' ἐπηρώτα 50, 7, sim. 116, 5, τὴν παῖδ' ἀπήτει 98, 15, πνεῦμ' ἀναλγῆς 122, 8, φάσμ' ἀληθεύση 136, 5 loco incerto, nullum omnino bibrevium (ω).¹⁾ Praeterea quod gravissimum est tales voces breviatas in semipede ictu non percusso delitescere nunquam passus est Babrius. Vides igitur, non uno nomine suspiciosum esse versum quem Lachmannus e V restituere sibi visus est 128, 8 φέρβεις δ' ἄρ' (!) ἡμῖν τὴν κύν' ἐν μέσοις ταύτην, ubi ego ἡμῖν forma enclitica ascita (supra p. XLV) τὴν κύννα δέ φ. ἡμῖν ἐν μ. τ. Eisdem vitiis laborat quod Gitlbauero duce 'summa cum fiducia' Rutherford scripsit 134, 7 (V) τὰ πορευτὰ βαίνει πάντα <καὶ> πόδ' εὐθύνει; fuerit potius πόδα τ' ἐπευθύνει vel κᾶντα πόδας ἐπευθύνει. Certe disyllaborum nominum ultimas scripturis coniectura restitutis elidi nefas est. 68, 5 e duobus Athoi versibus nimis illis quidem contortis unum conflavit Rutherford atque 'Babrius ipsius verba se reddidisse' gloriatur λαχὼν δ' ὁ Φοῖβος τόξ' ἔρυσσε κυκλώσας — at voculam illam nimis brevem τόξα syllaba ultima Babrius non privasset. Plane eadem Rth commisit 23, 4, ubi versum genuinum abiecit atque versus qui sequitur initium ἄρν' ἂν παρασχεῖν verbis interpolavit; in codice est λοιβὴν παρασχεῖν. Denique, ne irritum fieret δις καὶ τρίς τὸ καλὸν proverbium, idem 129, 5 'summa cum fiducia' proposuit ὄνος δὲ τὴν μὲν νύκτ' ἔμειν' ἀλετρεύων: sed elisioni nimis durae accedit ἔμειν' verbum otiosum atque caesura perturbata. νύκτα, pro qua voce in argumento persimili ἔσπέρην habet poeta*

1) Illud quoque memorabile quod α illud finale ter excipitur altero α. Ceterum 14, 2 in promptu est transpositio αὐτοῦ (ἐ)φασκε σῶμα, 50, 7 κεύθῦ δρούτομον ἠρώτα emendatio, neque tamen contra Athoi auctoritatem talia mutaverim.

(29, 2. 83, 2), diasceuasta Vaticanus interpolaverit idemque verbum quale est ἔκαμνεν oppresserit, ne plures versus syllabae essent quam duodecim.¹⁾ Multa huius generis inveniuntur apud Gitlbauerum; durissima ἐπικαχλάσας ῥεῦμ' εἶπεν Gb 165, 4, κολοιοῦ τὰ πτέρ' αὐτίκα 186, 9, πολλὰ τὸν Δί' ἤτῃκει 201, 2, sim. 204, 1; 145, 1; 149, 1; 150, 4; 182, 3; 183, 5; 186, 2; 192, 7; 213, 8 all. Iterum ipsa haec errorum frequentia consulto talia Babrium vitasse testatur. Ceterum ne in polysyllabis quidem nominibus frequens est ultima syllaba suppressa, cf. tamen 11, 1; 12, 3; 21, 4; 95, 3. 40 pr. II 2. 131, 15. *Adiectivum elisione decurtatum*, excepto φίλταθ' superlativo trisyllabo 63, 4, *nullum omnino invenies*²⁾; quippe aut prima illa regula plerumque comprehenduntur (ἰλαρὰ sim.) aut tertia (μοῦνα sim.).³⁾ *Adiectivis adfinia participia*, quorum masculini et neutrius generis formae proparoxytonae in -τα exeuntes -α nunquam abiciunt (nam 127, 1 quod volgo scribunt γράφοντ' corrigitur ex B*, atque 128, 3 τὸ γάλα δ' ἀμέλων si vitium subest, ἀμέλωντ' coniectura non tollitur), generis feminini formae non decurtantur, nisi properispomenae ter (ὠφελουῖσ' ἡμας 27, 7; φυσῶσ' ἑαυτήν 28, 7; ἐλθοῦσ' ἐποίει 116, 7).⁴⁾

IV. Eadem severitate *verborum quorundam formas trochaicas*, quibus ν ἐφελκυστικὸν addi potest, *decurtari non passus est*; dixit ἐστί(ν) φη(α)σί(ν) εἶπε(ν) εἶλε(ν) εἶχε(ν) εὔρε(ν) εἶδε(ν) ἤγε(ν) ἤλθε(ν), non dixit ἔστ' φήσ' εἶπ' εἶχ' εὔρ' εἶλ' εἶδ' ἤγ' ἤλθ', exceptis exemplis paucissimis, quae suspicione non sunt immunia neque occur-

1) Nisi latius repsit corruptela; nam ὄνος μὲν ἔκαμνεν ἔ. ἀλ. numerosius. Quamquam quod in fine habet V λατρεύων a sententia non ineptum est.

2) Observavit hoc Ficus p. 846. Certe etiam hinc offensionem habent quae coniecerant Hilberg 5, 9 ἀμείνον' ἰσχων, Lm 123, 1 χροσέ' ᾠά, Bgk 134, 4 λοιπ'. Cf. Add. 1, 8.

3) Ab Heronda aliena haec anxietas (cf. Meister p. 778), quippe qui vel disyllaba elisa atque ictu non percussa admiserit, cf. IV 40 ἐν γὰρ στόμ' ἐστι III 47, sim. V 71.

4) 86, 8 σκώπτουσ' corr. vix opus est; 183, 2 ci. φέρειν.

runt nisi *in primo pede*.¹⁾ Nam εἶφ' „ἦ γὰρ ὀρθή“ 8, 4, atque ἦ δ' εἶπ' „ἔμοι“ 80, 3, in fabulis tetrastichis invenies, quas e plenioribus contractas esse iam Eberhardus coniecit. Restat unum 17, 2. 133, 2 (tetr.) τὸν δ' εἶδ', ubi contra libros scripturam mutare nolui, quamquam et numerus et sermō magis evadet Babrianus, ubi scripseris ὄν (vel τὸν, qui erroris fuerit fons) ἰδὼν ἀλέκτωρ — τοιαῦτ' atque τὸν δ' εἶδε κερδῶ²⁾. 129, 13 ἦλθεν ἄμετρα λακτίζων scribendum, scilicet ἄμετρα voceis media brevis est (cf. p. LVIII). Etiam hanc legem violare solent critici recentes. Apud Rutherfordum 52, 3 receptum legis quod dubitanter coniecerat Eb εἶχ' (εἶλ'), ἔφη δ' οὕτως; sed incidit in Scyllam, nam bene A εἶχε, τῇ δ' οὕτως, cf. infra p. LXVIII. Similia commendavit Kn ad 88, 6 atque Gitlbauer Ps.-Babrii 148, 6 („ἐποίεις“ εἶπ' „ἔχουσα“); 170, 2; 201, 12 all.³⁾

In verborum formis polysyllabis minus anxius fuit neque solum ε (ἀπῆλθ' 58, sim. 5, 4; 34, 1; 49, 3; 50, 1. 6; 58, 5; 59, 2; 129, 7. 15; ἐδείκνυ' 50, 10, sim. 69, 2; ἔσχετ' 128, 12; ἀκούσατ' 85, 6; 47, 9. 14), sed etiam ο (ἐφύετ' pr. I 12, sim. 2, 4; 4, 2; 10, 8, ἐξανίστατ' ἐξαίφνης 116, 8, sim. 97, 9. 136, 6. 188, 4) ἄ (κἀπώμοσ' 75, 20, sim. 77, 11; cf. 128, 3 adn.), ἰ (ἔλθωσ' 33, 13) atque ipsum αἰ (καθεδοῦμ' ἀπελθῶν 84, 4, sim. 80, 2 in tetrast.) abiicit.

Poetarum optimorum aemulus⁴⁾ saepissime elisione

1) Diversi generis ἔσθ' ὄπον formula 112, 9 atque imperativi 12, 11. 75, 10.

2) Haec dudum composueram, cum accuratam Fici disputationem inspexi apud Rossbachium p. 846, unde quae ego exposui suppleri possunt. Exempla plurima composuit Ficus, sed summam rei, quae verborum ambitu atque ictu rhythmico contineri videtur, vereor ut recte perceperit. Atque dolendum quod Rutherfordi coniecturis et athetesibus tantum tribuit, ut gravia quaedam exempla ab eo oppressa neglegeret.

3) Tales formae ne apud *Herondam* quidem frequentes atque sicubi occurrunt sub ictu positae, ut VI 67 ἦλθ' ἔχων.

4) A. W. Verrall, *On a metrical practice in greek tragedy* Journal of Philology XII 1, 136 ff. Ficus p. 845.

usus est in pronomibus (ὄδε τάδε sim., με σε, πάντα τίνα ταῦτα τοιαῦτα τοῦτο ὅσα), praepositionibus (ὑπὸ ἀπὸ ἐπὶ παρὰ κατὰ διὰ μετὰ), adverbis coniunctionibus particulis (ἵνα ἔνθα τάχα εἶτα ἔπειτα ἤνίκα ὕστατα ἔσχατα; δὲ γὰρ τέ ποτε τότε sim.). Numquam elisit ὅτι, sed ἔτ' = ἔτι coniectura ei restituere non dubitavi (111, 10; 22, 4); nam quamquam in A mero ni fallor casu ἔτι ι elisa nusquam scriptum est (cf. 57, 11; 59, 6; 81, 2), fere ex regula decurtatur οὐκέτ' (26, 7. 11; 75, 8 etc.).¹⁾ Scilicet ut vocabulorum graviorum genera quaedam ab elisione prorsus exclusit, ita *leves quaedam voculas in brevem vocalem exeuntes aut raro aut nunquam forma plena verbis inseruit.* Quo in genere maxime memorabile illud, quod ποτὲ *particulae encliticae*, qua nulla fere frequentior in his fabulis, *ultimam quantum video semper elisit neque unquam ictu feriri passus est voculam nimis levem* (cf. supra p. XLVII).²⁾ Dixit igitur τί ποτ' ἦν (58, 4), αἰγῶς ποτ' εἰς ἔπαυλιν (3, 1), ποῦ ποτ' ἦν (28, 3), μή ποτ' ἀρχούσης (134, 18, sim. 71, 3), non admisit λέοντά ποτε νομεύς vel οὐδέ ποτε καταρχούσης. Nam ὠδευέ ποτε λέων 194, 1 legitur in loco a paraphrasta Bodleiano nimis correpto et corrupto³⁾ atque fab. 136, 12 ut καὶ δὴ ποθ' ἔστως legatur (cf. 9, 2) Babrii et ars et sermo (33, 3; 112, 3) flagitat.⁴⁾ Iam in fabulis Vaticanis potissimum et Bodleianis sescenties plena huius voculae forma transposita vel inserta versum restituerunt vel lacunosum supplerunt. Cf. 202, 1, ubi Eb φραγμοὺς ἀλώπηξ ποτὲ proposuit; sim. infra 239 p. 204 all.; plurima dabit Babrius Gitlbaueri ποιμήν ποτε συνεῖς 149, 4; sim. 148, 1; 152, 1; 161, 1;

1) Forma plena bis occurrit 25, 9 et 103, 1. Ceterum cum alia quaedam vocabula bibrevia ab elisione exclusa esse viderem, ἔτ' non admisi, nisi in primum pedem; 70, 5 ἐπ' αὐτῇ omnino praefendum.

2) ποτὲ interrog. uno v. 124, 16 invenitur (el.); de δὲ cf. ind.

3) Non igitur sufficit λ. <τις ἄμα> σ. ἄ. supplementum.

4) Tabula cerata hoc loco non satis integra, neque tamen de Hesselingi lectione dubitaverim.

185, 1; 191, 1; 198, 1. Talia igitur a Babrii arte aliena.

Idem est observare in vv. τάχ' (7, 6; 106, 28; 120, 5) et ὄτ' (84, 6; 86, 10; 88, 19); nam ὅτε δροσώδης versus initium fuisse 124, 19 diasceuastae Vaticano non credo; fuerit ὅτε δὴ, ut τότε δὴ 89, 10.

Aphaereses quas dicere solemus Babrius non adhibuit nisi lenissimas tritissimasque ε vocalis augmenti potissimum atque ἐπὶ praepositionis (Ahrens, opusc. p. 78): δάλτη 'λέλυτο 32, 9, χρόνω 'γεγηράκει 103, 2, αἰὲ 'βόσκοντο 65, 1^b, nisi augmento has formas carere voluit, ut γεγ. 46, 10 μεμισήκει 111, 16, τεθηρεύκει 138, 1, atque adeo πωλεύμην 128, 11¹); μὴ 'πιλιχμήσης 48, 6 (cf. 135, 5; 136, 16), ubi nimis singulare neque a sententia omnino commendatum quod coniecerunt RthBgek 'πολιχμήσης. Etiam ὀπούστί 116, 9 dubites an per aphaeresin accipias, ut scribi solet Soph. Ai. 733 ποῦ 'στι. Sed crasi simili exaratum est ὀθοῦνεκ' 25, 3. μήκφρενωθείην 101, 5 et μῆχειν 59, 11 coniecturae improbandae.

Crasi saepius induisit poeta, ita tamen, ut duriora omnia anxie vitaret.²⁾

Frequentissima καὶ vocula commixta cum pronomini- bus (κάκεινος sim., κάκειῖ 118, 4; 136, 8, καὐτός sim., κάγώ sim., cf. ind.) articulo (χῶ χῆ) praepositionibus (κάν κάς 19, 5; 128, 11; 80, 3. 4; *127, 3. 133, *3) adverbii conjunctioni- bus (κῆν κᾶν 46, 10, κάγγύς 95, 15, κοῦ 46, 8; 51, 9; 95, 23 saep., κᾶτι 81, 2, χῶπως 136, 9). Aliquotiens coniungitur cum nominum substantivorum litteris α̂ et ε̂ (κᾶν-θρώπου 59, 10; sim. 122, 11; 12, 23), cum verborum augmento atque ἀπο- ἐπι- ἐξ- ὑπο- praepositionibus (κάτίμα 20, 5, sim. 33, 15; 62, 2; 76, 2; κᾶπέθεντο 2, 10, sim. 34, 6. 10; 75, 19; 133, 3; χῦπέτεμνε 37, 4)²⁾; ε et α vocales fre-

1) Cf. W. Schmid, *Der Atticismus* I p. XV 83. Schanz, *Proleg. Plat.* XII p. XIII.

2) κᾶσπαίρων cur corrigamus 6, 13 causa est nulla, cum Babrius etiam σπαίρω forma utatur.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

codice B subministrata dudum expulsum est.¹⁾ Perdubium atque ad aliud genus pertinens ὦ ἀμάραντον in paraphr. Bodl. 178, 5, quae si ipsius Babrii sunt verba, ὦμάραντον scribantur necesse est. Improbabile etiam quod in eadem paraphrasi legitur 185, 6 μοι ἑτέρα λύπη, ubi in promptu est μοι νέη emendatio (cf. p. 186 adn.).²⁾

Multa dicere possum de *syllabarum quantitate*, verum harum paginarum series nimis longa monet ut vela contraham. Itaque rem paucis comprehendam atque de dubiis quibusdam locis quam brevissime disputabo; plura dabunt *Nauckius*, Philol. vol. VI 405 sq. atque *Eberhardus*, qui in observationibus Babrianis p. 9 sqq. has quaestiuunculas cum cura retractavit.

De *correptione Attica* summa eorum quae exposuit Eb p. 11 utique probanda. Itaque ante litteras quae vocantur mutae cum ρ λ liquidis coniunctas breves vocales *quasi e regula producuntur*, voci mediae insertae interdum corripuntur in arsi vel *semipede ictu non concusso* (e. g. τὸ κέρας | κέραγε 3, 11, sim. 100, 6; 60, 1; 81, 2 etc.) atque *in altera theseos solutae syllaba* (ἐπε|κρότησε 95, 43, νεο|δρομῶ 106, 15, ἐγὼ | δὲ περιτρέ'χουσα 128, 13, sim. 106, 3; 129, 13), rarissime in priore ipso ictu elata (ἀκούεις· ἔπρεπε σοι 95, 32, quod corr. Mk; 88, 2 ὁ τῷ χαραδριῶ in nomine proprio, p. XXXVI). Correptiones satis singulares μὴ γοῦν ἔθνη που 70, 6³⁾ atque παρὰ φάτν'αἰσι δεσμώτης 129, 8: quae

1) Hinc igitur auxilium non succurrit ἐγὼ οὐ πλανῶ σε coniecturae, quam 75, 5 Ludovicus Mendelssohn et ante hos viginti annos mihi commendavit et ultimo vitae tempore, cum Tubingae moraretur vir laboriosissimus lugubri morte nuper defunctus. Neque magis ferri potest quod cuidam in mentem venit 98, 11 πῆ μὴ ἄγριος vel quae non emendatio est sed depravatio τί μὴ <οὐ> 24, 7.

2) Diversa et volgaria προῦκαλεῖτο 1, 4. 31, 12, προῦδωκεν 43, 15, ὀθοῦνεκ' 25, 3 (ubi accentus prior p. 29 delendus). De ε et ι vocalium synizesi cf. supra p. XXXVI.

3) Corrigere possis μὴ γοῦν ποτ' ἔθνη. Multo durius quod

tamen altera alteram defendunt neque a Babrio abiudicanda videntur cum Eberhardo (p. 9) et Nauckio p. 407. Plane incertum μήπω καπνισθέν 183, 3 et quae similia inveniebantur 78, 4; 114, 6. Syllabas ante mutam cum liquidam correptas, ne numerus nimis retardaretur, *singulas* versui inserere solebat Babrius, semel (108, 23) admisit duas (interpol. 82, 9), nunquam tres coniunxit ut epimythista 14, 5, quem versum primus in suspicionem vocavit Eberhardus in commentatione a. 1866 edita p. 4. Gitlbauerum qui talia curare non solet (cf. 142, 2; 153, 1; 159, 7; 164, 6; 167, 8; 168, 5; 174, 1; 210, 2) ego non curo.

Denique memorabile illud, quod *in semipede paenultimo*, in quo vocales natura longas positione longis praeferruntur vidimus, *syllabae consonantibus illis productae non inveniuntur*; a Babrii arte aliena quae Gb scripsit in versuum exitu ἐξέπλει, ἐκ πέτρης, εἰς ἄγραν (Gb 182, 10; 183, 2; 205, 1; 177, 7).

Ante ζ etiam praeter quintum pedem vocalem corripit (14, 4; 17, 6), cf. supra p. XLI; sed τοῦ δὲ σπυτέως sim. (Gb 210, 4; 174, 1) mero errore Babrio sunt obtrusa.

Voces quasdam Babrium ita adhibuisse ut vocales ancipites modo corriperet, modo produceret (ῥῶδωρ, ἴσος ἴσος sim.) ipse Eberhardus exposuit: qualia iam apud poetas veteres et ionicos occurrunt neque hercule aliena sunt a Graeculo alterius vel tertii p. Chr. n. saeculi. Nihilominus κέρασ vocis tria exempla, quorum α correptum invenitur in A, emendavit cum Duebnero Seidlerero aliis: 43, 5 ἐπὶ τοῖς δὲ κέρασι (corr. τ. κέρασι δ'), 59, 9 τῶν ὀμμάτων τὰ κέρατα (del. τὰ), 84, 1 ἐπιστὰς κέρατι καμπύλω (corr. καμπύλω κέρα). At κέρασι ipse Homerus admisit: cur non admiserit Homeri imitator (supra p. XXXIII)? Praeterea 43, 5 Athoi testimonio accedit tabula cerata,

e tabula scripseramus Polak et ego 136, 26 μέλλοντα | θνήσκειν (suppleveram <ἀλλὰ θᾶσσον ἐξώλλυ>), quamquam versus a B. alieni esse videntur. Weillii supplementum ab arte metrica commendatur, parum commendatur a sententia.

84, 1 Ps.-Dositheus: binos testes bis mentiri quis credet? Denique ipsa Seidleri coniectura 84, 1 inde offensionem habet quod brevior illa forma *κέρω* in libris Babrii nusquam occurrit. Itaque a codicum memoria recedere nolui.

Accedunt similia quaedam exempla volgo oblitterata. 123, 1 in A legitur *ὠὰ χρυσᾶ τικτούσης*. Syllaba illa longa cum ante molossum finalem ferri non possit, *χρυσέ'* *ὠὰ* cum Lachmanno scribunt elisione insolita. Sed ecce iterum Athoo succurrit tabula cerata, in qua *ωαχρυσᾶ* exaratum invenitur. Itaque cum Roepero *χρυσᾶ* scripsi e consuetudine recentiorum (Oppiani, Bian. A. P. X 101), de qua cf. Lobeck. ad Phryn. p. 234, patholog. elem. I p. 249. 299, Lehrs, quaest. ep. p. 306.¹) Atque confirmatur haec forma altero exemplo plane gemello. *θύειν* vocis, quam in versus exitu collocare amat, *v* litteram in his fabulis poeta semper produxit: contra 97, 12 in A scriptum est *οὐκ ἦν ὅμοιον τὸ θῦμα τῷ μαγειρείῳ*. Correctura cuiusvis obvia delere solent articulum, ut 59, 9, quamquam quicumque fabulae acumen recte perspexerit aegre eum desiderari non negabit. Verum ne nunc quidem Athoum deserit tabula cerata, quae et ipsa *τοθύμα* praebet. Servavi igitur lectionem testatissimam atque *τὸ θύμα* formam noviciam suadente Blassio Babrio vindicavi. Iam dubium non potest esse, quin 42, 8, quem locum corruptum esse putabat Eb p. 10, *ἀναλύειν* Babrius dicere potuerit, quamquam in vv. *θύειν λύειν ξύειν φύειν* stirpis vocalem producere solet. Quin etiam *δέδιθι* vel *δέδειθι* 75, 2 media vocali producta tolerarem, si primae manus esset lectio: verum in loco eraso et rescripto coniecturae potius indulgendum esse duxi qua recuperaretur lectio pristina. Dubia *τὰς δ' ἰδίους* 45, 8, *καὶ φιλαργευταῖς* 107, 10, *ὑβρις ἐπέλθοι* 70, 7²) *ι* producta, cf. adn.; de *ὀριτρόφων* dictum in adn. ad fab. 106, 3.

1) *χρύσεα* forma (*ε* coalescente) vix usus est.

2) Quod Bergkius restituit *προσέλθοι* (*προ-* B) duriusculum est, cum *προσ-* insequatur; sed fortasse e codd. AB lectionibus eliciendum *μετέλθοι*.

Diligentissimum poetam fuisse vides atque paene anxium in versus numeris adornandis. Neque minus diligens fuit in *verborum compositione*. Vocalium vicinarum magna est atque fortasse quaesita varietas; certe itacismus nimium fugit. Dubitavi igitur post *φεύγειν* 1, 11 εἰς corrigere in εἰς vel ἄνθρωπος in ὄνθρ.; sim. 108, 22. Easdem syllabas in fine atque in initio vocabulorum concurrentes raro admisit, cf. tamen 68, 9 ἔχω χάρην, lenius 3, 7; 62, 4; 122, 15; 118, 2; 120, 8. Contra consonantes easdem vel similes uno versu in verbis vicinis ita aliquotiens cumulavit, ut consilium sequi videatur, cf. pr. I 9 sq. πέτρον — πεύκης, νηὶ — ναύτη, sim. 13. 15. 17 sq.; 1, 3 φυγή — φόβου, sim. 5. 15 sq.; 2, 5. 10; 3, 5. 11; 5, 6; 13, 1; 19, 4; 52, 5; 60, 2 sq.; 63, 8; 70, 2; 71, 2 sq.; 77, 7 sq.; 78, 4; 80, 4^b; 93, 5 sq.; 95, 43; 102, 5 sq.; 106, 8; 107, 14; 108, 10 sq.; 112, 1; 118, 5; 129, 21; 171, 5. Hinc etiam illud explicandum, quod poeta tam tersus sigmatismum molestum non ubique vitavit, cf. e. g. pr. I 11; 12, 9; 97, 7; 100, 6; 108, 12 sq.; 112, 3.¹⁾ Eiusdem generis figurae etymologicae (σύλων ὦν — ἐσυλήθη 1, 2; ἄωρος — τῆς ὥρης 12, 3; φόρτον ἔφερον ἄλλοτ' ἄλλοιον 76, 8 [129, 21] sim. 106, 29; δῶρα — δώσω 115, 7, sim. 130, 10. 51, 10. 61, 1. 162, 6), parecheses (ῥώμη γνώμη τ' 31, 7, ῥοπάλω τις ἢ λίθω τις 98, 16, sim. 128, 14 etc.), vocabula quae frustra sollicitarunt repetita (48, 5 θεὸν — καὶ θ. παλαιστρίτην, ubi ἡθέων Bgk, sim. 100, 3; 106, 29; 130, 10. 11; 134, 16; 42, 2; 85, 2) versuumque vicinorum exitus concinentes (69, 3—6; 74, 16 sq.; 103, 4 sq.; 106, 17; 115, 2 sq. 6 sq.). Talibus quoque artificiis, quibus aliquotiens ipsius argumenti descriptio adiuvatur, sophistarum discipulum agnoscas atque Romanum.

Quod pertinet ad artem criticam, disputationis satis longae haec est summa, ut maiorem quam adhibere so-

1) Nolui tamen talia coniectura restituere, neque 131, 7 σμικρὰ repetivi e v. 11 vel 42, 7 κρείσσον e ceteris locis (73, 4 in fabula a diasceuasta contracta κρείττω servavi); cf. etiam 72, 19.

lent cautionem adhibeamus in scriptura tradita corrigenda. Omnino terminis satis angustis in his fabulis circumscripta est emendandi et coniciendi provincia. Ipsius Athoi partes potissimas non nimis corruptas esse univ-
 sum et sermonis et artis genus clamat ad certas leges subtilesque cura aequabili directum. Inveniuntur quidem loci nonnulli, cum in A tum in V, ubi verba poetae non inconsulto corrupta sunt a librariis, sed adulterata contracta amplificata a diasceuastis; verum in eis certis rationibus poetae manum nos restituere non posse ingenue confitendum est. Itaque fere intactas reliqui fabulas amputatas vel decurtatas, quales sunt 29. 65. 73. 41 (cf. p. 201) 8 (cf. p. LIV) 126, atque epimythia aliosque versus interpolatos ut 3, 3; 31, 20 et qui sunt similes; sed ne quis in errorem induceretur locos decurtatos et penitus rescriptos medio quodam litterarum genere descripsi atque, vera Babrii verba si ex aliis fontibus repeti poterant, lineis rectis notavi: | ἔλαφος κεράστης . . . | 43, 1; quae praeter Babrii exemplar ab interpolatore adiecta videntur minutissimis typis repraesentavi et cancellis saepsi [ἐπὶ σηκόν], nisi quod in locis quibusdam, de quibus dubitari posse concedo (cf. 4, 6 sqq.), solis cancellis usus sum. Nam ut illud addam, Babrius quamquam opusculum suum multis annis interiectis auxit et retractavit¹⁾, retractatum nobili cuidam iuveni dedicavit (pr. II), tamen *e locis illis variatis versibusque adscripticiis ne unum quidem aliqua fiducia Babrio ipsi tribuas*: adeo aut in sermone et sententia claudicant aut in versuum arte.²⁾ Neque mirum, quod

1) Cf. prooem. II 15 ubi ἀλλ' εἶ πυρώσας verba (= *examinans emendans*, cf. LXX Ps. 26, 2. 18, 30. 119, 40) ad locos a poeta emendatos vel oppressos spectant; perinepte πτερώσας ci. Duebner. Branchum illum, cui inscriptum est pr. I, eundem esse quem βασιλέως Ἀλεξάνδρου puerum, vix probabile.

2) Difficillimum hoc argumentum quanta levitate tractaverint vix credas; ne ineptissimas quidem diversorum codicum lectiones (veluti 93, 5) neque exiles epitomas (veluti fab. 12 exemplar Aldinum) indignas habuerunt, quas priori fabularum editioni tribuerent, cf. de Babr. aet. p. 198¹. 226⁴. Verum

prioris recensione memoria evanuit, siquidem etiam decimi Martialis libri et Amorum Ovidii, quos *lima recentis* rasos tenemus, exemplaria priora curis repetitis in oblivionem adducta sunt. Prooemium prius e recensione priore in alteram translatum esse videtur, sicut translatum est Mart. X 1 *si nimius videor*, quod prooemio alterius recensione *festinata prior decimi mihi cura libelli* praemissum est.¹⁾ Quamquam certo iudicio haec disceptari nequeunt; quippe pristina alterius recensione forma ea fuerit ut in *decem libros* divideretur. Suidae enim testimonio (test. 10) causa non est cur diffidamus, cum fabularum plus quam ducentarum memoriam satis certam recuperaverimus: unde decem libri adornari possunt Phaedrianis vix minores. *Aviani* auctor (test. 9) nescio an Athoi ordine digestas has fabulas legerit.

CAPVT V. RECENSENTVR TENTAMINA QVAEDAM CRITICORVM RECENTIORVM.

De Babrii emendatione prae ceteris meriti *F. Duebner*, *Carolus Lachmann* et amici, *H. L. Ahrens*, *Th. Bergk*, *A. Nauck*, *A. Eberhard*. Ingentem coniecturarum prorsus inutilium numerum, quibus has fabulas obruere solebant, quamquam omnes fere olim composui, ne apparatu quidem critico recipiendum esse putavi: unde perraro

vidit Lachmannus, cui olim Eberhardus se applicavit (observ. p. 4), cum *Duebnero concedendum esse* negat Babr. praef. p. XVI *in huius modi varietatibus repetitas ipsius Babrii curas agnoscanti*. Cf. quae exposui de Babr. aet. l. s. et p. 155. Philol. LIII 238. 428.

1) Cf. Friedländer, Martialis II p. 108. I p. 63: Sicut Martialis nova multa libro decimo se addidisse fatetur X 2, 4, ita Babrium e sophistae cuiusdam libello, unde pendent quae de fabulae historia docet prooem. II, additamenta nonnulla repetisse conieci in encyclopaedia a Wissowa edita s. Babrius, supra p. XXXII. Rutherford quae docet p. XL tota mea sunt, de Babr. p. 228.

Maehlyi nomen invenies vel Droganii et Heckeri. Quamquam etiamnunc floret gens illa medicorum qui in locis sanis sanandis operam perdunt.¹⁾ Quo in genere quod praestitit *M. Gitlbauer* 'principia' ut solet 'critica secutus ab usitatis diversa', id omnem excedit fidem. Lege suavem illam narratiunculam, qua lusciniam et hirundinem poeta ita colloquentes facit, ut Procnen et Philomelam, mulieres illas inde ab Hesiodo (op. 568) a poetis celebratas sub animalium personis latere ipse indicet v. 4 (τὸν Ἴτυν κτλ.).²⁾ Hinc altera alteri πρῶτον βλέπω σε σήμερον μετὰ Θράκην (i. e. μετὰ τὴν ἐν Θράκῃ συμφορὰν), v. 8 atque μετὰ τὰς Ἀθήνας (i. e. μετὰ τὰ ἐν Ἀθήναις γεγόμενα) ἄνδρα καὶ πόλιν φεύγω v. 22.³⁾ Gitlbauer priore loco interpolavit σε σήμερόν μὲ τ' ἀθράκτους glossam Hesychianam a Babrii arte utique alienam neque aptam luscinae Itylum deflenti, posteriore μετὰ τῆς Ἀθηναῖς, quam deam urbes fugere veteres quidem theologo non docent.⁴⁾ Quid quod carmen, cui explicando impar erat, penitus dissolvere atque in nova duo poemata transformare ausus est! Eiusdem farinae sunt quae rescripsit 37, 11 verba tauri vitulum increpantis ὁ νέος παραινεῖς τὸν γέροντα κεῦθύνης pro egregia Athoi lectione ὁ νέος παρέρπεις (sc. in via quae ad mortem ducit) τὸν γέροντα καὶ θύη, vel quae ariolatus est 45, 2 εἰς ἄντρον εἰσῆλθαι ὡς ἐνοικήσων pro idiotismo Athoi τῶν ἀοικήτων — scilicet troglodytarum vitam iniit pastor ille, qui ὡς ἠθροίησεν ἦλθεν εἰς οἴκους. In eodem carmine 45 versum 12 ὁ δ' αἰπόλος

1) Multa huius generis, quae interim commendarunt quidam iuvenis olim ludens margini ascripti, veluti 61, 8 σοφός τις, 66, 7 διό τοι atque μὲν ὀθνεῖας, 82, 2 ἀτρεμές, ἠρέμας, 71, 8 ἀνέμων δὲ πνεύμαθ', 95, 13 ἐπεῖπε, pr. II 12 ἢ κατιλλώπτειν vel (conl. 115) σινωπίζειν vel ἢ με σιλλαίνειν. Sed piget talia describere.

2) Cf. Thraemer, Pauly-Wissowa I 470.

3) Cf. de Babrii aetate p. 227. 196 sq.

4) Silentio haec pressissem, nisi G. Kaibel, auctor gravissimus, coniecturae v. 22 propositae subscripsisset *Deutsche Litt.-Zeitung* 1882, 28, 1009 in censura libri Gitlbaueriani.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

sequitur ducem (ἡγεμόνα) atque familiae instar conspirat atque cohaeret, φιλάλληλον appellavit poeta.¹⁾

Saniore saepe iudicio in verbis poetae recensendis usus est qui postremum haec poemata edidit atque sermonem potissimum poetae docte illustravit, *W. G. Rutherford*. Verum ne is quidem quamquam codicum lectiones quasdam a plerisque spreto felici acumine revocavit et explicavit, a locis integris manus semper abstinuit. Veluti fab. 97, 12, ubi taurus leoni insidianti, cum ab eo invitatus cultros machaerasque bobus decoriandis aptas vidisset, ad ianuam autem nihil praeter gallulum ligatum, obviam factus „ἦλθον . . . καὶ τὸ σύμβολον δώσω· οὐκ ἦν ὅμοιον τὸ θῦμα τῷ μαγειρείῳ“ (i. e. non similis erat hostia [gallus] lanienae instrumento), Rutherford ‘summa fiducia’ — quae ipsius sunt verba — pro Athoi οὐκ ἦν ὅμοιον dedit ὥμην ὅμοιον, fabulae acumine misere obtuso.²⁾ Bene mustela perdici 135, 10 χρόνον τοσοῦτον ἐνθ’ ἐγὼ διατρίβω³⁾ καί μ’ ἐνδον ἔτεκεν ἡ μυοκτόνος μήτηρ, ἀλλ’ ἡσυχάζω καὶ πρὸς ἐστίην δύνω: sed iterum Rutherford ‘non sine fiducia’ ultima verba mutavit in καὶ πρὸς ἔσχατ’ ἀνδύνω: felem ad focum se foventem nunquam vidisse videtur. 128, 14 V praebet δρηστῆρα (ex Homero) ληστὴν — διωκτῆρα *servum praedantem*, quae ipso sono commendantur (cf. supra p. LXI): Rutherford ληστῶν πανούργων κτλ. novare ausus est; scilicet δρηστῆρα glossam subobscuram pro glossemate vel ‘paraphrasi’ habet. Sed haec levia sunt. Damnum multo gravius Babrio infixit versibus

1) Sunt qui quod omnibus notum est certorum auctorum testimoniis confirmari malint. Audi igitur de perdicibus Carolus G. Friderich, *Naturgesch. der Vögel* S. 504: *Eine solche Familie (Volk) hält mit rührender Anhänglichkeit zusammen, und weiss sich, wenn sie versprengt würde, immer wieder zusammenzufinden.* Babrii illam ἀγέλην ὀρνέων φιλάλληλων eum circumscribere credas.

2) Paucis haec iam in censura libri Rutherfordiani refutavi *philol. Anz.* XIV (1884) p. 179.

3) Nisi Nauckii lectio praestat ἐγὼ χρ. τ. ἐνθαδὶ τρίβω.

fabulisque deletis vel in suspicionem vocatis. Quam rem olim actam¹⁾ ut denuo agam illud maxime me movet, quod homines quosdam doctos Rutherfordi athetesibus multum tribuere video²⁾, quamquam unum versum si exceperis vel duos³⁾ sana libelli membra crudeliter amputasse ille censendus est. Nihil dico de fab. 12 v. 14 sq. 18, de quibus etiam alii dubitaverunt, quamquam Babrio dignissimi sunt. Sed fab. 23 versum 4 quo dei rustici suavi quadam garrulitate recensentur cum Rth et metro et ratione carere contendit, levissimo hoc utitur argumento, ut dis pluribus unum agnum idoneum sacrificium esse neget; 'metrum' cur vituperet ignoro, nisi α illud in exitu positum, de quo cf. p. XLII, ei est offensionem. λουβήν vox v. 5, quam multo sale more suo perfricuit, difficultatem quandam praebere non infitior: quam qui interpolatori tribuit, nodum dissecat, non solvit. Certe Rutherford cum unum versus recisi 4 vocabulum ἄρνα v. 5 elisione mutilatum (supra p. LII) pro λουβήν substituit, interpolatoris partes egit, non editoris. Eadem licentia fabulam 70 ita concidit et comminuit, ut misellum relinquatur tetrastichon; pro v. 2 sq. παρῆν ἐφ' ἅπασιν Πόλεμος κτλ. interpolavit Ἄρης ἐγήμεν Ἰβριν κτλ., sed Ἰβρεως et Πόλεμου fabulam noverunt veteres, non noverunt Ἄρεως et Ἰβρεως (Theo prog. 1 [μῦθος] ὁ τοῦ πολέμου καὶ τῆς Ἰβρεως, ὃν ὁ Φίλιππος διεξέρχεται πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας τῶν Χαλκιδέων, cf. Philol. LIV 745, supra p. XXXII). Eadem inclementia usus fabulae 42 quinque tantum versus priores integros servavit, summam fabulae (v. 6—8), quam omnino non intellexit, 'in inferiorem locum descendere'

1) Cf. *philol. Anz.* XIV 177 sqq.

2) Cf. Ellis, *Avian.* p. 106, qui 95, 100 sq. Rutherfordi auctoritate confisus a Babrio abiudicat (*rejected no doubt rightly by Rutherford*) ne Aviani quidem sui testimonio deterritus. Eadem credulitate Rutherfordo se addixit I. Werner (*Quaest. Babr.*), cf. *litt. Centralbl.* 1892, 3, 90; de M. Fico cf. supra p. LIV².

3) 64, 8 iure ni fallor delevit; sed prooem. I 3 sqq. cur a Babrio, quem Hesiodo usum esse scimus, abiudicemus, iam nullam causam esse contendo.

iussit. Fab. 52 versum 4, quem iam Eberhardum aliosque vituperasse miror, Rutherford de medio sustulit, quamquam agricola currui altius crepanti propius accedens et magna voce locutus satis lepide eo describitur; nudiores et exiliores, me si audis, quinque versus qui restant. Eiusdem generis sunt versus 128, 7. 57, 7—9. 85, 5 a Rutherfordo temere proscripti.

Ita extremas potissimum fabularum partes tam crudeliter saepe obtruncavit, vix ut Babrium agnoscas in Babrio. Exempla proponam. Fabulam 31 his verbis claudit Rutherford: τοὺς δὲ στρατηγοὺς εἰστρέχοντας οὐκ εἶα τὰ περισσὰ κάρφη τῆς ὀπῆς ἔσω δύνειν. Quid eis factum sit, non audimus. Locum lacerum esse credet qui eum leget: sed ecce in apparatus critico praeter versus quosdam dudum suspectatos lepidissimi quibus Rutherford poetam privavit latent hinc: Νίκη δ' ἐπ' αὐτοῖς καὶ τρόπαιον εἰστήκει | γαλῆς ἐκάστης μῦν στρατηγὸν ἐλκούσης. Ad eandem normam fabulae 72 exitum transformavit. Post longum prooemium, quo aves ad certamen properantes et graculus alienis pennis se ornans vividis coloribus describuntur (1—14), exilibus his versibus summam rei absolutam invenies apud Rutherfordum: ὁ Ζεὺς δ' ἐθάμβει καὶ παρεῖχε τὴν νίκην | εἰ μὴ χελιδὼν αὐτὸν, ὡς Ἀθηναίῃ | ἤλεγξεν ἐλκύσασα. τὸ πτερόν πρώτη, | τὰ τ' ἄλλ' ὁμοίως· καὶ κολοῖδς ἐγνώσθη. | Scilicet delevit post v. 17 (πρώτη) quattuor lepidos versiculos ὃ δ' εἶπεν αὐτῇ „μή με συκοφαντήσης“. τὸν δ' ἄρα τρυγῶν ἐσπάρατε καὶ κίχλη κτλ. solo paraphrasium exilium silentio confisus; nam 'manifestae fraudis indicia versus illos prae se ferre' pronuntiavit quidem, non demonstravit.¹⁾

1) Hoc loco quam non intellexerit versus quos emendare sibi visus est ipse demonstrat, cum dicit (ad vv. ὡς Ἀθηναίῃ): *This is a parody on the Homeric metamorphosis of Athene into a swallow, and not due to confusion [?] in the mind of the writer. 'The swallow in the guise of Athene.'* Non dico, Minervam Babrio esse Ἀθηναίαν (59, 2), non Ἀθηναίην; nullas enim Minervae esse partes ipsa res clamat adstipulaturque ipsa

Celebrem illam fab. 95, poematum summa arte confectum, his volpis verbis clausit Rutherford (95, 99): „οὐκ εἶχε πάντως“ φησί „μὴ μάτην ζήτει.“ Aenigma te legere putabis, non fabellam. Verum in adnotationem detrusos invenies Athoi versus hos quos legit iam Avianus (30, 15): ποίην δ' ἔμελλε καρδίην ἔχειν, ἥτις | ἐκ δευτέρου λέοντος ἦλθεν εἰς οἴκους. Iam pristinum loci nitorem a critico obfuscatum restitutum esse senties. Simili artificio decurtavit fab. 104 atque fab. 86, quam desinere voluit his volpis verbis σκώπτουσα „μεῖνον“ εἶπεν „ἄχρι πεινήσης“: sed quicumque fabulam pervolgatam narrant verba quaedam adiciunt versibus a Babrio abiudicatis simillima. Denique fabulae 63 ultimum versum πρὸς ταῦτα λοιπὸν αὐτὸς οἶδας ἂν θύσης 'manifeste a Christiano epimythiasta profectum' removit Rutherford: nescio qua ratione verba, quae bene explicasse mihi videor, intellexerit; certe Christiani nihil agnosco.

Quamquam hic versus si deesset, vix desideraretur, neque desiderarentur quod Rutherfordo concedo, 33, 21 sqq.; 88, 2; 95, 14; 131, 16; 134, 17 sqq. Verum quis in his potissimum fabellis delere audebit quae desiderari possunt? Addo quod fab. 33 appendicem similem adiecit iam Phaedrus (de Babr. aet. p. 207), atque quod versuum 131, 16; 134, 17 sq. quamvis corruptorum sermo et ars Babrium potius sapit, quam Byzantinum; certe κύρω iam-

Babrii hirundo, cuius haec sunt verba fab. 148 ἐγὼ παροθένος καὶ Ἀθηναία καὶ βασίλισσα καὶ βασιλέως τῶν Ἀθηνῶν θυγάτηρ κτλ. Magno editionis suae incommodo Rutherford fabularum paraphrases fere neglexit. Sed huic quidem loco etiam lusciniae verba 12 v. 22 μετὰ τὰς Ἀθήνας κτλ. lumen afferunt, quae cum mira Gitlbaueri coniectura μετὰ τῆς Ἀθηναῖς non corruerit Rutherford vera ratione interpretatus esse videtur. Quamquam ipsam poetae sententiam ne verbo quidem explicavit; solet enim in formis verborum inquirendis operam collocare fere nimiam, perexiguam in sententiis aperiendis et illustrandis. Iam igitur vides cur μή με συκοφαντήσης verba, quae lepidissime dicta sunt atque ex intima poetae mente, proscribere ausus sit.

bographis choliambographisque (Herond.) veteribus in deliciis est atque imago illa passeris frigore mortui (Aristot. Pseud. p. 291 R.) adeo non est decantata, ut plerisque sinistre sit accepta (cf. infra p. LXXX³). Ita Rutherfordi hae suspiciones ad irritum revolvuntur paene omnes.

Verum versibus frequentibus deletis Rutherford non fuit contentus: totas fabulas haud paucas a Babrio abiudicavit. Hic illic Christiani interpolatoris fraudem subodorari sibi visus est, veluti in fab. 113 *μάνδρης ἔσω κτλ.* ceteris omnibus acutior *μάνδρα* voce monachum quendam monasteria significasse divinatur; universa fabula proverbium pervetustum enarrari non vidit. Deinde nescio qua artis Babrianae norma usus suavissimam leonis et volpis fabellam 106, cognatam illam leonis volpis et cervae epyllio fab. 95, 'dissimili oratione ac stilo factam atque mala fraude Babrio suppositam esse' firmissime adseveravit (cf. Philol. LIII 227). Verum sales, quibus utitur, non sunt argumenta. Atque ne illud quidem probaverim quod fabb. 8. 65. 73, quas offensione non liberas esse concedo, a primo versu ad ultimum interpolationum instar exprimendas curavit; nam initia tantum vel partes extremae diasceues notas quasdam ferunt; fabulae 8 summam ipse qui in scaenam inducitur "Αραψ Babrii esse testatur, cf. fab. 57.¹) Praecipuum vero quo utitur argumentum a rebus verbisque obscenis repetitur in fabulis admissis; talia enim non decere poetam qui puerum alloquitur (cf. p. XC sq.). Hinc de salsa illa narratiuncula fab. 48 dubitat (cf. p. XLIII); hinc fabulam 40, qua *summa et ima* mutandi proverbium ioculariter illustratur, Babrio 'non volt adiudicare'; hinc responsum eunucho datum fab. 54 mira severitate 'ad Babrium referre non volt' atque simplices versiculos fab. 110, postquam inepta Gitlbaueri coniectura ipse eos inquinavit, ut subobsenos et male lepidos induxit; hinc narratiunculam 116, quam

1) Sales, quales invenies p. 13 adn. et saepius, commentationi severae aspergere non debebat.

frustra iam alii suspectarunt, reicit 'aetatis serioris, ingenii magis corrupti' fetum eam esse ratus — quasi quarto quintove p. Chr. saeculo turpiores hominum mores fuerint, quam altero vel tertio. Ad hanc normam si quis Phaedri et Romuli fabulas quas scholis lectitatas esse certum est velit castigare, is diram faciet *stragem innocentium*. Ceterum in fabulis nonnullis aliud argumentum accedere putat Rutherford: breves syllabas praeter Babrii morem in versuum fine admissas. Cui cur nihil omnino tribuendum sit cum olim significavi (*philol. Anz.* XIV 178) tum accuratius supra exposui p. XLII; scilicet syllabae breves admissae proxime accedunt ad longarum ambitum. Itaque etiam post Rutherfordi conamina teneo quod in dissertatione mea de Babrii aetate scripta contendi: codice Athoo receptas esse fabulas a Babrio alienas neminem adhuc demonstrasse. Qui Babrium aemulati sunt, ii hexametris potius sunt usi elegiisque atque trimetris rectis. Verum ut praeproperas has Rutherfordi coniecturas et suspiciones acerrime impugnandas esse censeo, ita, quod nolim obliviscaris, eodem auctore locis haud paucis formam genuinam me restituisse libenter confiteor. Cf. 28, 3. 74, 10. 95, 60 atque quae ad 9, 3. 36, 5 addendis inserui.

Ceterum et Gitlbauerum et Rutherfordum neglexisse mireris ea, quae de Babrii fabulis novis disputavit vir de Babrio meritissimus *A. Nauck, mél. Gr.-R.* IV (1880) 664. Quamquam nimiae licentiae crimen ne Nauckius quidem ubique fugit. Proposuit enim 130, 7 εὐθέως ἐπῆλθεν, cum ἀθρόως ἐ. Babrio utique dignum sit; 131, 8 ἔργον ἐσθήτων, quae locutio a Babrio aliena; 131, 15 χελιδών vocabuli forma prorsus nova adhibita καὶ τὴν χελιδὼ τὴν λάλον κατοπτεύσας; 131, 18 ὡς ἅμα σεαυτὴν novavit ἅμα vocabulo, cuius loco Babrius ὁμοῦ adhibere solet, praeter necessitudinem pro γὰρ substituto; 134, 17 οὖν σοὶ μᾶλλον αὖ καταστάση coniecit deletis quae omitti non possunt. Idem p. 395 in celeberrima graculi fabula 72, 10 pro (κολοιὸς) γέρον κορώνης υἱὸς verbis male coniunctis rescripsit (κ.) γραίης κορώνης υἱὸς, 'quandoquidem cornix

vetula multo aptius dicetur, quam vetulus cornicis filius neque videtur convenire senilis aetas vano graculo alienarum pennarum coloribus sese ornanti.' Sed cornicis aetas nihil ad rem, graculus foeda senectute turpatus de pulchritudine certans inventum non illepidum. Similia quaedam etiam inter ea invenies, quae olim disputavit de his fabulis restituendis, veluti ex imitatore (infra p. 217) *φηλωθεισα* glossam transtulit in versum bene sanum 95, 5, ubi imagine lepida *θηρευθεισα* (*irretita, laqueis capta*) dixit Babrius (cf. v. 7), vel 106, 15 sermonem rhythmumque audaciorem *νεοδρομω* — *θηρη* hebetavit *ευδρομω* scribendo. Vides igitur, in haec quoque tentamina convenire, quae de poetarum emendandorum ratione a Nauckio adhibita ingeniose nuper disputavit *Th. Zielinski*. Neque tamen in commentationibus illis elegantes quaedam coniecturae desunt vel observationes perutiles, quas grato animo in usum meum converti.

Eodem fere tempore quo Rutherfordus et Nauckius ad fabulas Babrianas retractandas reverterat *Th. Bergk* anthologiae suae editionem tertiam curaturus. Schedae eius per *R. Peppmuellerum* in meum mihi usum sunt transmissae, unde prolegomenon capita nonnulla ad Babrium spectantia edidi *Philolog.* vol. XLVII (I) p. 385 sqq. Ex eisdem coniecturas quasdam petitas esse scito infra receptas, quas neque apud Eberhardum invenies ceterosque neque in altera anthologiae editione vel in opusculis Bergkianis. Alia quaedam, quae ipsa editione recipere non licebat, hoc loco publici iuris facere visum est, ne prorsus perirent tantus vir quae de his versiculis scripsisset; oppressi tamen leves quasdam adnotatiunculas coniecturasque prorsus inutiles festinante calamo fabularum margini adpictas. Acerrimam Bergkius operam navavit fabulis Vaticanis a Knoellio inventis, in quibus mendosos quosdam locos felici manu sanavit, obscuros doctis observationibus illustravit. Mirum vero, quod ne Vaticanis quidem fabulis repertis opinionem abiicit, quam de alterius

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Fab. 21, v. 5: πλείστα δ' ἦν vel γῆς vel πολλ' ἔτη τ' ἀρο-
 τρεύσας.

Fab. 22: μεσαιπόλιος correxit. V. 5: κῆρα γυναικῶν δύο.
 [Eb.]. V. 6: νέον μὲν αὐτῶν? [Eb.]. V. 12: ἔθηκαν ἐξῆς
 τῶν τριχῶν ἀποσπῶσαι. Ad v. 13 adnotat: ἀεὶ γὰρ ἐπιλλό-
 μενος ἐν γε γυμνοῦται scribendum, sed videtur subditicius,
 vid. Bodl. 15. Quae sequuntur ea uncis saepsit.

Fab. 23, v. 8: Fort. ἐκφυγῶν γε τὸν κλέπτην.

Fab. 24, v. 3: χοροὺς εἶχον? [Eb.]. V. 4: εἷς δ' εἶπε..
 V. 7: ὅταν γήμας . .

Fab. 25, v. 7: Suidas ὀκλαστί pro ὀκλαδιστί: duae clau-
 sulae μεγαλωστί, ἰρωστί, νεωστί, δημιωστί — παμπηδονίς, αὐτο-
 νυχιδίς, nam dicebatur ὀκλάδης (Herodian.); nisi scrib. ὀκλάδης
 προπηδῶντων.

Fab. 26, v. 5: αἶ δ' ὡς ἐπεῖδον σφενδονῶντα.

Fab. 27, v. 2: ἐπνιγεν ὑδάτων ἐμβάλων συναγκείη [Eb.].
 V. 7: Recte restitui imperf. [ἀνέωγες,] (sive ἀνῶγες malis);
 Vat. ἀνεωγός.

Fab. 29, v. 2: Malim ἤλασ' ἐ. π. (nam v. 1 praecedit ἀλη-
 τόν) i. e. circumegit, Blümner, Techn. I 40. V. 5: μὴ νέος ἐ.

Fab. 30, v. 9: Ἴδοῦ, pro εἶδεν.

Fab. 31, v. 11—16: Boissonadium sequitur. Exitus sic ei
 videbatur conformandus esse: τὰ περισσὰ κάρφη τὰς ὀπὰς
 ἔ. δ., | μόνοι δ' ἄλωσαν αὐτόθι μυχῶν πρόσθεν. | γαλῆς — ἐλ-
 κούσης Νίκης ἐπ' αὐτοῖς καὶ τρόπαιον εἰστήκει. V. 23. 24
 proscrispsit.

Fab. 32 post γυναικείην interpungit collocans: ἰδὼν δ' ἐκεῖ-
 νος (ἐν μέρει γὰρ ἠλώκει καλῆς γυναικός, ἧς τίς οὐχ ἐκὼν ἦρα;) —
 γαμεῖν ἔμελλεν. V. 9 adscripsit γάμου δίαιτα λέλυτο.

Fab. 34¹⁾, v. 3: κρεῶν τραπέζας τ' ἦγε καὶ πίθους οἴνου,
 scripsi τ' ἦγε, A εἶχε. Ante hunc versum exidisse alium, in
 cuius fine πλήρεις fuerit, Lachmann suspicatus est, at nihil
 desideratur: hic patrii casus usus, qui offendit Lachmannum,
 non infrequens apud Babrium: πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ Homerus
 Od. II 340 dixit, et ad eundem modum δέπας οἴνου, κρητῆρα,
 ἀσκόν: et quod Babrius κρεῶν τραπέζας scripsit, satis tuetur
 quod supra 27, 7 κρεῶν ἄγγος legimus, ut praetermittam Ho-
 mericum XV 507 dispar illud quidem in ipsa similitudine.²⁾
 Rursus Babrius f. 103, 17 πίθοι σύκων στάμνοι τε μέλιτος
 eadem structura usus est neque f. 95, 58 ἀναιδείας ὄφρον καὶ
 μέτωπον sine exemplo scripsit, nam similiter Aristophanes Ec-
 cles. 973 τρυφῆς πρόσωπον dixit, adde Euripidem Phoeniss.

1) Quae sequuntur, in schedula sunt scripta.

2) Addere poterat Plut. de esu carn. p. 993 B, ubi legitur
 νεκρῶν σωμάτων — τραπέζας. Cr.

1496 στολίδα κροκόεσσα ἀνεῖσα τρυφᾶς (vel χλιδᾶς) i. e. κροκωτὸν τρυφερόν, item Sophoclem Antig. 114 λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανός. Itaque neque quae in altera Syll. extant 16, 1 γυνὴ φιλεργὸς καὶ περίφρονος γνώμης vel 39, 2 ἵππος εὐτρίχου χαίτης, Babrio abiudicanda neque hic poeta censendus latini sermonis consuetudinem sectari, nisi forte quis Homerum quoque et Atticos poetas ῥωμαῖστὶ locutos esse crepet.¹⁾

Fab. 35, v. 8: οἷς ἐχθρὸς ὦ παῖ (?), μᾶλλον κτλ.

Fab. 37, v. 7: pro κείνος vel σκῆνος vel τέμενος ci.

Fab. 38, v. 1: Scr. σχίζοντες [Eb.].

Fab. 39, v. 4: pro εἰρηνεύοι tentat παρευθύνοι vel κατευθύνοι; in extrema fabula lacunam esse statuit.

Fab. 42, v. 8: ὃς οὐδὲ ποῖαν ἀνέλκον με γινώσκω vel ἀναδέδνκ' ἐμεμνήμην, vel ἐξεληλύθειν οἶδα (vel ἦδειν).

Fab. 43, v. 6: ἢ τὰ γαῦρ' ἐποπτεύει. v. 10: nisi v. excidit μακρὸν μὲν ἐπέρα. V. 13: κἀνταῦθ' ἔφη . . .

Fab. 45, v. 8: ἰδίας δὲ μακρὰν νύκτ' ἀφῆκε [sed cf. supra p. LI] vel ἰδίας ἀφείσεται μακρὰ λιμώττειν. V. 12: ὁ δ' ἀλόλος στενακτὸς ἦλθεν — vel στέναξε κῆλθεν [cf. p. LVI] — εἰς οἴκους vel: ὁ δὲ στενάξας ἦλθεν αὐθις εἰς οἴκους.

Fab. 46, v. 7: ὁ δ' ὑπ' ἀχηνίης θνήσκει [Eb.].

Fab. 48, v. 5: καὶ νέος vel ἡθ' ἔων παλαιστρίτην [cf. p. LXI].

Fab. 50, v. 15. 16: duplicis recensiois reliquiae, sed discernere difficile: antea v. 16 et 17 cancellis saepsi, nunc v. 15 circumscripsi, hunc excepit versus, qui perit, tum v. 18 ita conformatus: πάντ' ἠεροώμην· καὶ τὸν Ὀρκον οὐ φεύξῃ. Vid. par. Bodl.

Fab. 53, v. 5: ferri potest, si scr. μὲν σοὶ πρῶτα μὴ συνηντήκειν, cf. paraphr. V. 6: inficetus v. nec noscit paraphrasis. V. 8: ἴκοιο, μή πως.

Fab. 54, v. 2: σκεψόμενος, ὁ δὲ τᾶρνειον ἦ. ἀπλ.

Fab. 55, v. 6: ὁ βοῦς δὲ „πάντως“ εἶπεν „ὄσπερ εἰώθει.“

Fab. 56, v. 3 haec tentasse videtur, quamquam vestigia sunt non satis perspicua: ἦλθεν πίθηκος καλλιτέκνος ὡς μήτηρ.

Fab. 57, v. 6: τῶ Δυσάρων [?] ἐπῆλθε. V. 11: ἀνθρώπους ferri potest; προελθεῖν καὶ περᾶν εἰς ἄλλους ἀνθρώπους²⁾

1) Ipse cur haec crepet nescio, neminem enim novi, qui hunc genetivi usum a latina consuetudine repetiverit.

2) Oratione soluta loci structuram illustrare conatur. V. 4 si recte τῶν ὄνων Eberhard scripsit pro codicis τῶν ἀνῶν (= ἀνθρώπων), hoc quoque loco sub ἀνθρώπους talia latere suspiceris. Cr.

vel τόπους et ἀνθρώπους. Coniecit etiam καὶ περᾶν τὰδ' ἀνθρώποις.

Fab. 58, v. 6: Pro πέτεσθαι suspicatur νέμεσθαι.

Fab. 63, v. 12: οἷσθ' ὅτω θύεις.

Fab. 64, v. 4: καὶ τῶν νεφῶν σύνεγγυς ὀρθίη ψάύω *correxī mendosam codicis scripturam σύνοικος ὀρθίη φύω, nam ineptissime pinus σύνοικος νεφῶν dicitur, neque φύω unquam idem est quod πέφυκα.*¹⁾ *Utrumque mendum facili negotio procuravi, cf. infra 65,4: ἄστρον σύνεγγυς ἵπταμαι.* — V. 5: *στέγης τε μέλαθρον εἰμι emendavi traditum Στέγη τε μελάθρων εἰμί, par. ναῶν repperit. Sed praeterea εἰμί valde displicet, quod ferendum oratione sic conformata: τμηθεῖσα δὲ στέγης τε κτλ., neque tamen versum excidisse arbitror; fortasse scribendum: στέγης τίθημι μέλαθρα καὶ τρόπεις πλοίων.* — V. 6. 7: *πῶς δὴ, (τάλαινα βάτος) ἔμοιγε συγκρίνη | δένδρων τοσοῦτον ἐκ πρεπεστάτη πάντων; scripsi; versum 6 in A omissum ope par. Bodl. καὶ πῶς ἐμοὶ συγκρίνη restituere conatus sum [cf. supra p. XIX].* — V. 9. 10: *τῶν προίωνων τε τῶν αἰεί σε τεμνόντων καὶ τῶν πελέκων τῶν αἰεί σε κοπ. scripsi versibus traiectis, id quod etiam Schneidewin suasit: decet enim poetam ὕστερον πρότερον, quod non solum librariorum, sed etiam paraphrastarum utrumque offendit. Praeterea πελέκων restitui, A πελύκων.*

Fab. 65, v. 1: *Variis coniecturis tentatus propter insolentiam prosodiae vocis ταῶ: nam prior syllaba, quae brevis esse solet, producitur, et versus vocabulo perispomeno clauditur, adversante Babrii consuetudine. Variabat multorum verborum accentus, ut grammatici testificantur, neque vero nobis satis de hac diversitate constat. Babrium, qui alias quoque peculiarem prosodiam sequitur, τάω mihi videtur enuntiavisse: productionem satis tuetur constans Latinae linguae usus. Longa autem paenultima alias quoque tenorem retinet, quem ultima sibi vindicat praecedente vocali correpta, velut ξυνήων et ξυνεῶν dicuntur, ὀπάων et ὀπεῶν sec. grammaticorum praecceptum (ap. Herod. IX 50 ὀπέωνες legitur, sed var. scr. ὀπαῶνες emendationem ὀπεῶνες firmat), Ξυπετεῶν, Ξυπετεῶνες grammatici testantur, tituli Ξυπεταίων, Ξυπεταίονες, quod non recte oxytonon esse arbitrantur, item Πορθάων et Πορθεῶν nec dispar λυμεῶν, quae non recte veteres hypocoristicis accensent; ap. Scymnum 462 cod. Ἀλυμεῶνος. Adde quae de Babrii usu ad Syll. II 42, 1 notavi.²⁾*

1) Oppian. cyneg. II 567 φύει (crescunt) -φῦλα indicavit Rth. Aptissime σύνοικος νεφῶν dicitur pinus Cytorio in iugo collocata. Cr.

2) In schedula ad h. l. adnotavit: Vocabuli ταῶς Babrius non solum accentum reicisse, sed etiam ultimam corripuisse videtur: τᾶος, quemadmodum Latine pavo et pavus dicitur.

Fab. 66, v. 1. 2: θεῶν Προμηθεὺς ἢ τις ἄλλος ἦν πρώτων | πρώτον πλάσας, ὡς . . . V. 4: ἐκρέμασε φύρων, φασί, . . .

Fab. 68, v. 2: *f.* μαῖσσον (pro^uπλεῖον). V. 5: χρυσέου τε κυλλώσας τόξοιο νευρήν [*Eb.*].

Fab. 69, v. 1. 2: *fuit* κύων λαγῶν . . . θάμνον ἴδιονεν. Cf. 87, 1. [Nulla causa cur alter locus corrigatur ex altero].

Fab. 70, v. 2: περιῆν ἅπασιν? V. 3: ἦν παρῆξ (παρεῖς)? V. 5: ἔπεται δ' ἐπ' αὐτῆ. *Xenoph. Cyr. V 5, 37.* — V. 7: *Bodl.* προέλθοι *i. e.* προσέλθοι

Fab. 72: *fuit duplex recensio. Vid. Bodl.* — V. 4. 5: καὶ πάντα θεῶν ἔσχευ ἕμερος κήπων, οὐ ἴσταζε . . [de asyndeto cf. 47, 5]. V. 14: τοῦ ταῶ κρείσσων. V. 15: κἄνπαρεῖχε . . V. 17: τῶν πτεροῶν. V. 21: ἔφεδρος *praefero.*

Fab. 73, v. 1: κλαγὴν εἶχεν.

Fab. 74, v. 9: μερίσαντες αὐτῶ τῶν ἐτῶν, ἀφ' ὧν τ' ἔζων *i. e.* καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτῶν βίου, *annos et mores.*

Fab. 75, v. 7: τὴν αὐτῆ. γὰρ μὰ θεὸν οὐχ ὅ. V. 9: ἐκ πόνων ἀνασφήλας. Cf. 78, 3 [At 78, 3 in ipsa similitudine nimis diversus].

Fab. 83, v. 1: κριθάς τις ἵππου πᾶσαν ἐσπέραν κλέπτων *lacuna non indicata.*

Fab. 85, v. 2: *Par.* δήμω. V. 3: στρατηγός. αἰεὶ δ' ὡς μάχης [*Eb.*]. *Praeterea in ed. Eb. ὁμότροπον (ὁμόχροον) [ad versum 8 ni fallor] ascriptum invenitur.*

Fab. 86, v. 4: *f.* νῆστις δ' ἀλώπηξ . . V. 8: ἄχρι πεινήσης *librarii supplementum, scrib. μείνον* — ἡσυχος ταύτη· οὐκ ἐξελεύση *vel ἡσυχος τρώγλης (-η?)*.

Fab. 88, v. 2: *alienus, fort. aliud fabulae exordium:* κορυδαλλὸς ἦν τις πρὸς τὸν ὄρθρον ἀντάδων. — V. 6: ὡς ξανθὸν ἦδη τὸ θερος.

Fab. 95, v. 4: εἰ θέλεις με συσώζειν? [*Eb.*]. V. 5: *f.* πεινῶ γὰρ ἐλάφου καρδίης τε καὶ σπλάγχνων, *nisi post v. 9 excidit versus. [egregie fallitur, cf. p. XVIII].* V. 10: *f.* ὑπ' ἀγρίαις πεύκαις. V. 21: *f.* γάυρη μὲν εἶδός ἐστι, πόλλ' ἔτη ζῶει. V. 40: *f.* οὐάς. V. 41: *f.* διαχθεῖς. V. 63: καί τι τλῆς ἐμοὶ γρούξαι (*vel καί τι τολμέης γρούξαι*). V. 85: ἐχθρὸν οἶδεν, v. 86: τίθησιν ὁ λέων. V. 90: αὐτίκ' εἶχε [*Eb.*]. V. 94: κάπτει πεσοῦσαν. V. 97: *f.* μόνην πρό γ' ἄλλων *vel μόνην περ, sed in ed. Eb. Soph. Phil. 183 laudavit.*

Fab. 97, v. 8: πρὸς θυμάθ' (δ') εὔρε μηδὲν κτλ. [*Athoi lectio tabulis ceratis confirmata*].

Fab. 98, v. 7 sq.: ἠλίκους δ' ἡμῖν φαίνεις ὀδόντας; τίς — περιλαβεῖν, τίς δ' ἰδοῦσα μὴ κλαῦσαι; *e par.; nam οὐ κλαύσει erat dicendum.* — V. 10. 11: πρὸς ταῦτα δὴ σκόπησον, εἰ γάμου

χρήξεις, ὅπως σὺ μὴ θῆρ, ἀλλὰ νυμφίος γίνῃ: *aut versus excidit*. V. 16: ῥοπάλοισιν ἢ λίθῳ τις . . [cf. supra p. LXI].

Fab. 100, v. 2. 3: ποῦ τραφεῖς οὕτως | μέγας τ' ἐγένετο σῶμα, sed in ed. *Eb.* μέγας καλός τ' ἐγένετο adscripsit [cf. supra p. LXI]: ibidem v. 9: τὴν τροφήν ταύτην scribi postulat.

Fab. 102, v. 8: *f.* τῶγάγρω? [at in ceteris quoque nominibus articulus omissus est]. V. 9: *aut ἦγεν (M) aut εἰρήνη. Haec breviata, vid. par. . .* κύων λαγωῶ· πάντα δ. εἶ. εἶ. ὁ πτώξ [λαγωός] τότε εἶπεν· ἀλλ' ἔγωγ' ἰδεῖν τ. *Sin servas, sequendus Eberh.* [Immo Bodleianus interpolationis est suspectus, cf. p. XIX. XX].

Fab. 103, v. 10: γῆρας τε? V. 19: ἅ μοι δείξεις [*Eb.*].

Fab. 105, v. 4: ἅ. ἀφείλον τοῦ μὲν ἐξεκεράγει.

Fab. 106, v. 3: ὁμοτρόφων φυήν [*Eb.*]. V. 10: *f.* συνωμίλει. Cf. 95, 3 [locus nimis diversus; refragatur v. 106, 11]. V. 15: Ὁ παρεῖχεν ὁ λ. νεόδροπον λαβῶν θ.

Fab. 107, v. 6: ἐπιψάσει (vel -άσαι = ἄν c. opt.). V. 7: *Bodl. legit opinor ἀλείψον, sed neque hoc neque ἀμειψαν aptum, teneo ἀμυσχωῶν.* — V. 8: *Paraphr. f.* καιρίως. V. 9: *hoc tueor vel παρεῖνε . . ζώειν.* V. 10: χρόνῳ δ' ἀγρευταῖς, *vid. Par.* V. 12: κἀνταῦθα βλέψειν φῶς ὁ θῆρ ἀπεγνώκει [interpolata correxit].

Fab. 108, v. 16 plura tentando polire conatur; ac primum scripsit: σῖτον, ἀλφίτων πήρην, postea: ποῦ μὲν ἄλφιτ' ἢ πύρνα vel ἄλφι, ποῦ δ' ὄμπνη vel σῖτος. V. 19: ὁ δ' ὡς ἐτέρωθεν πᾶσι κῆπαρ ἰάνθη. V. 24: ὁπῆθεν ἐκκύψας. V. 27: οἱ δ' αὖτις ἐκρύβοντο (ἐκρύπτοντο)? V. 28: πεινῶν περ εἶπε ταῦτα· (εἶπε τοῖα in *Eb.*)

Fab. 111, v. 3: *f.* εἶναι, πρίασθαι. V. 7: ῥᾶον δ' ἀνέστη. V. 14: τέχνην γὰρ ἐπενόει. V. 16: ἀπὸ τῆς θαλάσσης. V. 17: διῆλθε τὸ ρεῖθρον vel προῆλθε τοῦ ρεῖθρου vel τῶν ρεῖθρων vel ὡς προεῖδε, τῷ ρεῖθρῳ ἐκὼν κατέπεσεν. V. 21: *Tueor: clausula haec necessaria.*

Fab. 112, v. 1: *malim Mūs* ἔδακε ταῦρον, *ne pedes tribr. duo continuentur, sed cf. 36, 4.* V. 3: ὠρυσσεν ἐκτός [*Eb.*]. V. 7. 8: κοῦκ ἔχων ὃ ποιήσει διεστροβεῖτο; pro quo διεπτόητο in *Eb.* adnotat.

Fab. 113, v. 4: *corrig. ex Par.* (pro ἡμιν) vel εἶσω vel ποίμνη.

Fab. 115, v. 4: ἦξιεν αἰετός κηῦδα in *Eb.* [αὐδῶ vocis exempla apud B. frustra quaeres].

Fab. 116, v. 10: μηδ' ἐγγαλῶν τι. *Vat.:* μηδὲν χαυνῶν, *Knoell:* μηδὲν χαλῶν τι V. 12: ἐν δόμοις ἄδειν. V. 14: V. ἦδ', *recte Lachm.* χῆδ'. V. 16: pro ἐπιχαίρειν tentat ἐπιχαίνειν.

Fab. 117, v. 2: ἀδίκως ἔλεγε in *Eb*.

Fab. 118, v. 6 ante v. 5 collocandum et hoc versu πτε-
ρίσκων πορφυρῶν emendandum esse suspicatur.

Fab. 119, v. 1: *vel* ὦν λιπερνήτης. V. 11: Αἴσωπος ἐν-
έπλεκεν μύθοις? V. 14: *f.* αὐτὸς ὠφεληθείης.

Fab. 122, v. 7: *f.* εἰρούσσαις.

Fab. 123, v. 1—4 ita corrigendum significat: ὄρνιθος —
τικτούσης | ὁ δεσπότης θησαυρὸν ὧσε εὐρήσειν. [Reli-
qua oppressi; v. 2 a tabulis ceratis non multum abest, sed
v. 3 sqq. Minae ineptiis seductus a veritate longe aberrat].

Adnotationes quasdam schedulis inscriptas, quae ad
fabulas Vaticanas potissimum spectant, dignas esse censui
quae fere integrae typis describerentur; nudas librorum
lectiones et quae sunt similia omisi, addidi nihil. Cete-
rum insunt inventa quaedam quae ipse olim proposueram
(cf. adn. ad fab. 1 [131], 5; 6 [134], 9; 7 [130], 3;
4 [125], 6 etc.), sed nolui ea opprimere; gratus enim
hic assensus.

Vat. Fab. 1 [131]: altera est recensio apologi, cuius priorem
speciem prodidit Syll. II 50. V. 2: καταλελοίπεεν μούνην scripsi,
quemadmodum ἦδεε *vel* ἦδεεν est apud Homerum. Ceterum
v. 2 et 3 fortasse traiciendi. — V. 4: ὁ Μεχειρ ἐξέδυσε καὶ
ταύτην correxi cod. scripturam ἡ χεῖρ ἐξ. καὶ ταύτης. Μεχειρ
sive Μεχιρ sextus Aegyptiorum mensis (= 26. Jan. — 24. Febr.)
ver novum agit, hinc in Anth. Pal. IX 383 σημαίνει πλωτῆρσι
Μεχειρ πλόον ἀμφιπολεύειν. Ptolemaei παραρηγμα Μεχ. γ' (7. Febr.) Αἴγυπτίοις .. εἶαρος ἀρχή. ζέφυρος ἀρχεται πνεῖν, καὶ
ἐνίοτε χειμῶν. item κθ' (23. Febr.) Αἴγυπτίοις . . . χελιδῶν
φαίνεται καὶ ἀνεμώδης κατάστασις, quae prognostica inferiorem
Aegyptum attinent, et Alexandriae rem a Babrio enarratam
agi verisimile est, ut emendatio proposita nulli sit dubitationi
obnoxia. Varia sed improbabilia molitur Eberhard suspicatus
damnum aleatorium commemoratum esse, cuius infra v. 10. 11
fit mentio: neque vero decebat poetam praeter necessitatem eadem
sensa iterare. — V. 5: πρὶν εἶαρος γὰρ καταλιποῦσ' ἄνω Θήβας
emendavi, V πρὸ εἶαρος γὰρ λιποῦσα κάτω Θήβας . . . Thebas
Aegyptias dici manifestum, nam hirundines hieme adventante
Libyae oras petunt, ut est in Anacreonteis χειμῶνι δ' εἰς ἄφαν-
τος ἢ Νεῖλον ἢ 'πὶ Μέμφιν. sed cave κἄτω Θήβας scribas; epi-
theton necessarium, neque vero κἄτω convenit, itaque correxi
ἄνω, quemadmodum graecos homines Alexandriae degentes ap-

pellavisse illam civitatem consentaneum est.¹⁾ πρὶν εἶαρος componas cum Pindarico πρὶν ὄρας, recentiores hanc structuram frequentant. — V. 6: ἐκπεσοῦσα τῆς ὄρας praematurum adventum hirundinis significat, cf. Babrius 12, 5 ἐκπεσόντα τ ὄ. de Ityli immatura morte. V. 8: εἰμάτων praefero quod coniecit Knoell, V ἐσθήτων. V. 9: ἰδού, χελιδῶν ἦδε· καῦμα σημαίνει. distinxi, σημαίνει solito more impersonale est. cf. picturam vasculi (Annal. Inst. Arch VII 238) ubi qui primam hirundinem conspiciunt, haec fabulantur: ἰδού, χελιδῶν; Νῆ τὸν Ηρακλέα. Αὐτῆϊ Ἔαρ ἦδη. — V. 11: ἐσυλήθη scripsi, V ἐνικήθει, quamquam etiam ἐληίσθη, quod Hesych. ἐληστεύθη interpretatur, suspicari possis.²⁾ — V. 13: τε scripsi, V δέ, cuius voculae iteratio parum commoda. — πνικινῆς scripsi, V καινῆς, quod ab hoc loco alienum, idem suasit Eberhard, sed praeoptavit χλαίνης, idem praeter necessitatem τότε αὖ scripsit. — V. 15: αὖ κατοπεύσας scripsi; αὖ quod inserui convenit, nam iterum conspexit hirundinem mortuam, quam antea vidit circumvolitantem (v. 7). V. 16: ὡς σαθρὸν θροῖον, i. e. caducum folium quamvis dubitanter scripsi, V ὡς στρουθίον, sed inepta ista pusillarum avium comparatio³⁾, Knoell audacter novavit πεσοῦσαν ὡσπερ στρ. τι τῷ ψύχει.⁴⁾ V. 17 τάλαιν' ἔφασκεν scripsi, V τάλαινα εἶπεν, Eberhardt φησὶν substituit.⁵⁾

Fab. 2 [132], v. 1: μονήρη, Knoell μονήρης requirit, sed poeta μονόλυκον (cf. Arat. 1124) dicit; huc etiam spectant nomina propria Οἰόλυκος (quod Herodotus IV 149 perperam οἶν ἐν λύκοισι interpretatur) et Οἰολύκη. — V. 3: θυσία γὰρ ἦν τις κῆροτις (i. e. καὶ ἔροτις) τύχη θείη quamvis dubitanter refinxi . . .⁶⁾ V. 9: συμβαίνη Knoell, V συμβαίη. Sed verba Byzantinum diasceustam produnt, Babrius videtur scripsisse καλῶς ἔχει μοι τῆδε· κεί' τι συμβαίη, sive κἄν τι συμβαίνη praeoptes.

1) Haec quamquam iam in dissertatione mea dubitanter conieci p. 244², nunc probare non possum, cf. infra p. 119.

2) ἐνικήθει cum accusativo coniunctum, cf. ind. serm.

3) Communi opinione τῶν στρουθίων τοὺς ἄρρενας ἐνιαυτὸν μόνον ζῆν atque τῷ χειμῶνι ἀφανίζεσθαι credebant (Aristot. Pseudepigr. p. 291 R.). Aptā igitur imago nec recipienda Bergkii emendatio quamvis ingeniosa et poetica (cf. Epigr. Gr. 538, 6 Kaib.).

4) Knoellii emendatio eo potissimum commendatur, quod ψύχει verbo in exitu uti solet poeta, πρόους nomen paraphrastis tritum omnino devitavit.

5) Elisio insolita, cf. supra p. LHI.

6) ἔροτις glossa a Babrio aliena. Cr.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

τι πέτρης adiungentes haec praegressis. — ἐπλήγη ἀσπίδι ex par. (nonnulli libri ἐπληγεν, A πεπλήγει), V male συντρέβει.¹⁾ — V. 16: ἄλις γὰρ ἔριδος τῆς κακῆς ἐπ. scripsi, inscite Vaticanus diasceuaasta κακῆς γὰρ ἔριδος σὺν κακοῖς ἐπ., par. τῆς γὰρ κακῆς ἔριδος ἐπ., Athous ἄλις δὲ κακῆς ἀπολέλανκα τῆς γνώμης, unde ἄλις, quod omnino desideramus, recipiavi.²⁾ Post h. v. interceptum esse versum vel etiam plures significavi; neque enim caudae sermo continuatur, sed caput verba fecit, ut v. 18 ἀρχούσης ἐμοῦ arguit, itaque etiam φησὶ additum rationem habet. V. 17: μᾶλλον μὲν οὖν σοὶ γ' εἰς τὸ πρὶν καταστᾶσα (ita malui scribere, quam καταστάση) . . . ἐμοῦ σὺ δόξης ὕστερον κακῶν (vel κακῶ) κύρειν emendavi traditum εἰς τὸ πρῶτον — κυρεῖν, quae frustra tentavit Knoell; Eberhard εἰς τὸ πρὶν οὖν με μᾶλλον ἦν καταστάσης, . . . ἐμοῦ ματαίης ὕστερον κακῶν κύρης. Haec, quae par. et A ignorant, forsitan videantur otiosa, nam apologus commode v. 16 terminatur, ut suspiceris hos tres versus ab aliena manu alteri recensione additos esse; sed huic offensionem occurrere, capiti tribuens hos versus, neque integram servatam esse orationem docens: haec oratio ita videtur conformata fuisse, ut omnem discordiam compositam esse plane appareret. — In epimythio Knoellium sequor, nisi quod ἀλλάσσειν scripsi (Kn. ἀγνοεῖν, V ἀγνοῆν) et mutatam structuram ἐπιφέρωσιν toleravi.

Fab. 7 [130], v. 3: πλησίον vitium contraxisse arguit ἐγγὺς v. 4. Videtur scribendum μακρόθεν θεωρ.³⁾ — V. 5 et 6: inverso ordine V, quod correxi. Nam vulpis, non lupi verba esse v. 6 satis arguit v. 10, cuius acumen nunc demum plane senties.⁴⁾ V. 5: ἦκε, malim ἐλθέ. V. 6: ἀναγκαίων (V ἀναγαγίων) manifesto vitio laborat, poetam κεν α γ γ ο ὕ ν τ ω ν scripsisse reor.⁵⁾ — V. 10: δώσεις Knoell, V δίδως, quod omnium est aptissimum, sed si tueri velis, plura molienda sunt; fortasse poeta νεύμης scripsit. V. 11: πῶς τις σοὶ πάλιν emendavi traditum πῶς σοὶ τις φίλος, ubi φίλος apparet librarii sive supplementum sive peccatum esse [sed cf. supra p. LXI]. — Incommodum, quod huius apologi nulla extat pedestris interpretatio.

Fab. 8 [135], v. 1: πέρδικα suspicor diasceuaastam substituisse, Babrium autem ταῶνα (hanc formam Herodianus ut

1) Immo melius, nam σ. vox Babriana est, cf. 57, 7.

2) Minae ineptiis nimium tribuit; cf. p. LXI.

3) Idem ego monueram in Fleckeiseni ann. l. s.; sed sufficit πλησίος (= γείτων).

4) Idem et Gb et ego commendavimus.

5) Perperam; volpes dicit: amicus mihi es coniunctissimus ex familiaribus et necessariis (Cic. fam. XIII 29). Cr.

videtur agnoscit) scripsisse¹⁾: huic enim avi conveniunt, quae apologus enarrat. In paraphrasi psittacus perdicis partes agit. V. 2: ἀφῆκεν, ἀδεῶς, ἢ παρεῖχε, τὸ ζῶον scripsi, V ἀ., ἠδέως γὰρ εἶχε τὸ ζῶον, quae vitium contraxisse manifestum: nam dominus, non avis subiecti loco est. In proclivi ἢ παρεῖχε est, sed propter ambiguitatem repudiavi. — V. 4: Conicio ἄχρι βαθυδῶν: poeta enim gradus arae dicit, quam in aula Διὸς Ἐρχέω consecrare solebant; nisi forte βήματα id ipsum significat. V. 6: πρῶτον prorsus alienum; legendum videtur καὶ νήρετ' εἰπέ, τίς κτλ. — πέρδιξ inserui non solum ut versum redintegrarem, sed quoniam avis nomen sciscitanti erat indicandum, quamquam etiam par. neglexerit. Babrius scripserat ταῶς (vide ad v. 1) vel potius τάως, de cuius vocabuli prosodia dixi ad S. I 65, 1. — Post h. v. quaedam intercidisse significavi, nam mustelam perdici respondisse plane decebat poetam eloqui, quorsum etiam par. spectat: οὐκοῦν ἰταμώτατε ζῶων, ἔφη. Diversa est ratio locorum, ubi singulis versibus inter se contendunt, velut f. 89, adde etiam 115: ibi enim sermones ad dramaticae, non epicae poesis legem sunt exacti.²⁾ V. 8: — ἐνθάδ' εἴμ' ἤδη scripsi, V ἐνθάδε διατρίβω, Eberhardt ἐνδιατρίβω vel plura molitur χρόνον τοσοῦτον ᾧδ' ἐγὼ διατρίβω. — V. 10: κοῦ πρὸς ἐστίαν δύνω quod exhibui (V καὶ) flagitat v. 4, ubi paraphr. ἀναπηδήσας ἐπὶ τὴν ἐστίαν ἐκάθισε.³⁾ V. 11: ἄρτι πως, malim ἄρτίως, nisi forte Babrius Sophocleo vocabulo ἄρτίπους usus est, v. Trachin. 58 ἄρτίπους θρώσκει δόμους. — V. 12: φησὶ de vitio suspectum, quandoquidem mustelam verba facere post v. 7 haud dubie significaverat poeta, quamquam etiam f. 106, post v. 22 εἶπεν v. 25 infertur φησὶ. Conicias πᾶσι structura insolentiore pro πρὸς πάντας, mihi diasceuaetae videtur additamentum; fortasse poeta scripserat παρησιάζη πάντα καὶ κατακρώξεις, i. e. καὶ πάντα κατ. traiecta vocula καὶ ut passim apud Alexandrinos. Fabulae epilogum desideramus, decebat avem criminationes refutare, neque vanam hanc esse suspicionem docet par.: ὁ δὲ ἀπεκρίνατο λέγων, οὐκοδέσποινα, ἀλλὰ σύγε βάδιζε μακρὰν κτλ.⁴⁾

Fab. 9 [140], v. 5: τῷ θέρει τούτῳ, cod. Paris. τούτῳ τῷ θέρει. Scribendum puto τῇ θέρους ὥρη, unde τῷ θέρει

1) At noti Graecorum περδικοτρόφοι et πέρδικες τιθάσοι, cf. e. g. Strabo XIV 652 supra p. LXV: neque ἄδειν pavoni convenientius

2) Scilicet φησὶ v. 12 adiectum delevit, quamquam saepius in fine orationis invenitur, cf. ad 75, 6.

3) Erravit, cf. supra p. LXVI.

4) Eadem ego observaveram l. s. Cr.

ortum, deinde corrector aliquis τούτω addidit. — V. 8: ἦσας, cod. Par. θηρουλδης, i. e. ἠύλεις, quemadmodum legit par. vulg. cum Bodl. et Apostolio VI 84 a, item versificator Vindob. cum Casinensi. — Post h. v. interpolator aliquis addiderat duos versiculos, quorum sensa interpretatur Bodl σῖτον δὲ ἐν θέρει ἀποτίθει κτλ., in dodecasyllabos redegerunt Vindob. et Casin. Versus in hanc fere modum redintegrare licet: Σὺ δ' ἐν θέρει σιροῖσιν ἀποτίθει σῖτον | καὶ μὴ λύριξε, τοὺς ὁδοιπόρους τέρπων.

Nolo in lucem protrahere quae de Athoo altero atque de syllogae alterius fide fabulisque a Babrio bis recensitis falso acumine multisque verbis disseruit, praesertim cum summam eorum Philolog. vol. LVII invenias. Sed selecta quaedam capita addo, e quibus fructum aliquem percipere possit, qui Babrium pertractaturus est.

Summo studio qui Babrianae poesis reliquias rimantur, cum Athoas eclogas¹⁾ tanquam fide omnino indignas segregant, haud raro falsa specie decepti futiles metaphrases a iambographo repetunt. Velut, ut uno defungar exemplo, Eberhard p. 98, paraphrasin cod. Veneti, cum qua Bodleiana postea edita plane convenit [infra 192 p. 174], ad Babrium revocat, non animadvertens, quam inscite metaphrasta apologum immutaverit scribendo: ὡς δὲ ἴδρωσεν, τῇ πνοῇ πάλιν τὰς χεῖρας ἔψυχεν. quo invento nihil ineptius: nam quis ferat hominem postquam frigore laborans manus afflatu fovere tentaverat, igni adsidentem ciboque ac potu recreatum denuo manus adflare, ut refrigeret. Quanto melius secundum vulgarem paraphrasin (64 ed. Halm) iste praecalidum cibum dum capit oris spiritu refrigerat, eodemque modo hoc argumentum enarrat testis Byzantino paraphrasta potior Avianus f. 29, qui cum Babrium solitus sit ducem sequi, fortasse etiam hunc apologum iambographo acceptum refert.²⁾ Neque patrociniatur ineptiis istis Sext. Empir. adv. Mathem. VIII 103 τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον χειμῶνος ὥρα καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ ψύχεσθαι τὰς χεῖρας [ἐμφυσῶντα] καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ καίεσθαι ἐμφυσῶντὰ τῷ στόματι, qui quidem locus manifesto vitio laborat, quod procuro τὸ ἔδεσμα inserens post καίεσθαι: nam frustra quis leniorem medelam requirens τὰς χεῖρας traiecerit scribens καίεσθαι τὰς χεῖρας ἐμφυσῶντα. Sextus

1) Scilicet syllogem alteram a Mina mala fraude compositam.

2) Sententiae meae Bergkium succurrere vides. Cr.

autem, qui *Ἀίσώπειον αἴνιγμα* appellat, antiquum apologi exemplum adhibuit; inde narrat Silenum hospitio excepisse hominem et mox, cum eius ingenium introspexisset, abegisse; in Sileni locum successit postea satyrus, ut est apud Avianum et Byzantinos paraphrastas (σάτυροι, οὓς καλοῦσι παίκτης), id quod fortasse Babrius novavit. Animadversione denique dignum paraphrasis vulgaris (64 H.) epimythium, discrepans illud quidem plane a paraphr. Ven. et Bodl., sed magis insigne oculis ἀτὰρ οὖν, quibus admonitio inchoatur. Hoc clausulae exordium, cum recedat a tralaticia epimythiorem specie, verisimile est paraphrases hac nota insignes ab eadem origine descendere: eiusdem igitur syllogae fuerit fab. 23, cuius principium ἀλιεῖς σαγήνην εἶλκον Babrianum sermonem refert, item 94^b, qua paraphrasi usus est diasceuasta Athous Syll. II 22, cum fab. 94^a enarrat apologum Babrianum Syll. I 71, item fab. 100^b, quae paraphrasis fortasse referenda est ad diversam recensioem fabulae Babrianae Syll. I 13, cuius metaphrasis legitur 100^a ed. Halm. 1);

Praeter Athoi [alterius scilicet a Mina conscripti] diasceuastam etiam alios operam dedisse apologis Babrianis ad clodorum versuum legem revocandis, argumento est ipse codex Vaticanus, ex quo cum Furia aliquot fabulas edidisset, quae pristinam formam fere integram retinent, nuper P. Knoell, qui codicem denuo examinavit, Vindobonae a. 1878 protulit sex nondum editas. Vaticanam collectionem amplissimam qui confecit alia ex aliis libris descripsit, itaque etiam apologorum Babrianorum dispar conditio, velut fabula ὁδοιπόρος καὶ Ἀλήθεια (vid. Eberhard 128) manifesto a Byzantino homine ex pedestri paraphrasi reconcinata et choliambico numero denuo adstricta est; idem periculum fecit diasceuasta Athous (Syll. II 52), sed paraphrasi usus, quae passim propius aberat a pristina specie. Item aliae fabulae eiusdem argumenti et in Vaticano libro (cf. Eberh. 130. 131. 132) et in Athoo (S. II 51. 53. 54) exstant plurimis locis nitorem servantes, sed passim graviter vitatae: utriusque diasceuastae operam qui liber a praeceptis opinionibus examinaverit, intelliget Athoum non esse Vaticano posthabendum: peculiaris enim habet, quae boni sunt frugi, fraudisque suspicio procul est habenda.

Iam ex sex fabulis Vaticanis, quas nuper Knoell publici juris fecit, tres etiam in Athoo libro leguntur, S. II 50. 55. 59, ut liceat utriusque diasceuastae operam sub examen vocare. Editor,

1) Bergkius si Schneideri editionem adisset, Augustanae potissimum recensiois hanc formulam propriam esse vidisset. Cr.

qui Athoi libri nullam plane habuit rationem, in Vaticano libro Babrianos apologos fere integros servatos esse arbitratur, quod secus esse arguit fab. Vat. 4 [infra 133], quae extat etiam in Athoo S. II 55. In tetrasticho hoc non tantum numeri v. 1 et 3 in V laborant, sed etiam ἀρπάσσα v. 2 non aptum, cuius loco A μειδιῶσα commode exhibet, et v. 4 προσφάγημα finxit versificator Vaticanus, cum in paraphrasi προσφάγιον reperiret, recte A ἐδωδὴν exhibet; rursus v. 1 V ὀξείην χαίτην Babrianum servant, paraphrasi suppeditante, neque enim hoc Byzantinus homo excogitavit. Itaque utriusque diasceuastae auxilio licet fabellam in hunc fere modum refingere:

Κήλων ἀκανθῶν ἥσθι' ὀξείην χαίτην.
τὸν δ' εἶδ' ἀλώπηξ, μειδιῶσα δ' ἠρώτα·
„πῶς, ᾧ φέριστε, σύ γ' ἀπαλήν ἔχων γλώσσαν,
σκληρὴν ἐδωδὴν ἐσθίεις ἀκανθῶδη;“

Apparet interpretationes pedestres, quibus isti sunt usi, inter se dissensisse; modo haec, modo illa Babriani sermonis speciem tuebatur. *) Velut v. 1 scriptum fuit in hac παλιούρων ὀξείην χαίτην, in illa παλιούρους ἀκανθῶδεις vel παλιούρον ἀκανθῶδη. Babrius ἀκανθῶν dederat, itaque ὄνος, quod omnes exhibent, interpretamentum esse numeri lex evincit, scripsi κήλων, quemadmodum asinus dicitur Archilocho fr. 97. **) V. 2: pro μειδιῶσα possis καγχάσσα suspicari, unde corruptela ἀρπάσσα originem duxerit. V. 3: σύ γ' non satis firmatum auctoritate cod. A, neque παναπάλην placet, poeta fortasse scripsit οὕτως ἀραιήν, ᾧ φέριστ', ἔχων γλώσσαν, ut huc spectet ἀνειμένη γλώσση, quod ex paraphrasi adscivit V, nam ἀραιὸς passim est idem quod μανὸς, χαῦνος, χαλαρὸς. V. 4: abieci καὶ, quod paraphrasis et A exhibent. Talis pro arbitrio V: σκληρὸν μαλάσσεις (ita enim scripsit, non μαλάσση) προσφάγημα καὶ τρώγεις elegantiam captans, cuius poeta non fuit studiosus; idem, ut versum redintegraret, inane complementum καὶ τρώγεις adiecit; rursus peccavit A subiungens suo periculo praepostere versum, quem ipse edolavit. 1)

Nec dissimilis conditio fab. 5 Vaticanae [133] sive Athoae S. II 59. Fabulae exordium videtur A integrum servavisse: Οὐρή ποτ' ὄφιος ἠξίου προηγείσθαι, | ἔλκειν δὲ λοιποῦ, τῶν μελῶν ὀπηδούντων· | ἀντεῖπεν αὐτῇ πᾶν τὸ σῶμ' ἀφραινούση, | quae amplificavit V: οὐρά ποτ' ὄφειος οὐκέτ' ἠξίου πρώτην | κεφαλὴν

*) Paraphrasis quae etiam nunc extat, in artum redacta multo magis a pristina specie desciscit.

**) Possis etiam μέμνων suspicari, vid. Hesych.

1) De emendatione v. 2 prolata Eberhardo Bergkium adsentientem vides; cetera omni probabilitate destituta. Cr.

βαδίζειν — εἶπεν: „οὐχ ὀδηγήσεις.¹⁾ *Sed deinde sequendus omnino Vaticanus versificator. V. 2: λοιποῦ scripsi, legebatur λοιπός unde corrector in marg. τᾶλλα.*

Simili ratione falsum Minae Athoum saepe e B et V correxit vel supplevit, bis tervé innata veritatis vi victus paene totum Bodleiano se addixit atque locos quosdam, qua erat linguae Graecae et antiquae artis peritia, nitore vere Babriano refinxit. Cuius operae exempla pauca proponere satis habeo.

Syll. II 39 [infra 166]: Germanae poesis vestigia non insunt nisi in exordio, quod fuisse videtur: κατ' ἀνθεμοῦντα λείμακ' ἠρινῆς ὄρης | ἄφετος ἐβόσκεθ' ἵππος εὐτρόχου χαίτης²⁾, sed exstat apologus eiusdem argumenti, cuius metaphrasin unus cod. Bodleianus 117 suppeditavit, quae quamvis versibus solutis et verbis mutatis Babrianae poesis gracilitatem plane prae se fert. Ac passim versuum reliquiae comparent, velut in exordio: Οὐπω χαλινὸν ἵππος . . ἦδει | . . . οὐδὲ νότον ἀνθρώπῳ | παρεῖχεν, tum in novissima parte: ἀλλ' ἐὰν . . | δέξη χαλινόν, καὶ μεβαστάσης νότοις, | ὅπως σε κάμπω καὶ τρέχοντα κωλύω | τὸτ' ἔλπομαι³⁾ σὺν εὐκόλως ἀναιρήσειν. | ὁ δ' ἵππος — ὀργῇ τὰς φρένας δ' ἐτυφώθη vel ἐτυφλώθη — παρέδωκεν αὐτὸν κτλ. Potuit enim Babrius more suo idem argumentum variare, cervi partes in aprum transferendo.

Fab. syll. II 43 [154], v. 9: Hunc quoque apologum in integrum fere restituere licet, si praeter Athoum librum paraphrasin vulgatam, a qua Bodleiana passim recedit, adhibueris. Λύκος τις ἄλλων⁴⁾ ὡς λύκων στρατηγήσας, | ἔταξε θεσμόν· πᾶσιν ἴσον . . . | αὐτοῖς προτείνας, ὅτι τις ἂν κυνηγήσῃ, | εἰς μέσσον ἀγαγεῖν διανέμειν τε τοῖς ἄλλοις, | [5] ὅπως . . μὴ . . ἀλλήλους | κατεσθίωσιν, ἐνδεεῖς <τροφῆς> ὄντες. | ὄνος δ' ἀκούσας ταῦτ' ἔσεισε τὴν χαίτην, | γελῶν τ' ἔλεξε τῷ δοτῆρι τῶν ἴσων· | „καλῶς μὲν εἶπας, τοῖς λύκοις θεμιστεύων, | [10] πῶς δ' αὐτὸς ἄγρην, ἐχθρὸς ἦν ἐθηράσω, | παρὰ σῆ λαθραίως ἐναπέθου τροφήν κοίτη; | κόμισσον μὲν οὖν ἐς μέσσον ἀπομερισθῆναι.“ | θαύμαινεν ὁ λύκος, τὸν νόμον δ' ἀνηγήκει. | V. 5 et 6 sola Bodleiana paraphrasis (adde cod. Venet. ap. Eberh. p. 97) servavit, v. 12 et 13, quos A [Min.] omisit, metaphratarum ope recipiavi.

1) Ita probabiliter corr. Bergkii: οὐχ ἠγήσει Vat.

2) Nec numeri neque elisiones ferri possunt, cf. p. XXXIX.

3) Non Babrianum.

4) Non Babrianum. Cr.

Fab. syll. II 61 [168]: *Paraphrases in singulis admodum variant, plus minusve ab origine deflectentes. Fabula sordibus remotis in hunc fere modum probabiliter reconcinna videtur:* Παιῖς τις πρὸ τείχους ἀκρίδας ὡς ἀρουραίας | συνῆγε πολλὰς, σκορπίον θεωρήσας, | εἶναι νομίζων ἀκρίδα, χεῖρα κοιλήνας | τοῦδ' ἦν ἔτοιμος καταφέρων συναρπάζειν. | [5] τὸ παιδὸς ἄκακον σκορπίος θεωρήσας, | οὐραῖον ἄρας καὶ τὸ κέντρον ὀξύνας, | „ἀπελθέ μου, παῖ“ φησί „μηδ' ἐμοῦ ψεύσης. | εἰ γὰρ μ' ἀγρεύσης, χάσσει ἔχεις ἀπορρίψεις.“ — V. 8: χάσσει i. e. καὶ ἄσσα scribere malui quam χάσει. V. 7: possis etiam ἀπελθε' ἀπελθε“ φησί refingere.

Fab. syll. II 84 [188]: *postquam paraphrasis pedestris ope Lewis et Schneidewin instaurare conati sunt — frustra illi quidem, sed reprehensionis immunes, quandoquidem altera sylloge iis uti non licuit —, denuo Haupt refinxit apologum, quem sequitur Eberhard (140), qui in Batavi critici verba iurantes, nullam plane rationem habuerunt eclogae a Mina repertae. Hauptianam recensioem subicio, ut plane appareat, non temere ac fastidiose spernendas esse eclogas istas. Nam quae Haupt proposuit: φαλακρὸς αὐτῷ περιτιθεῖς τρίχας ξείνας | ἵππευεν ἄνεμος δ' ὡς ἀφείλε φυσήσας | πλατὺς δ' ἅπαντας εἶχε τοὺς παρεστῶτας | γέλως, ἐκεῖνος εἶπε τοῦ δρόμου παύσας. | „τὰς οὐκ ἐμὰς με φυγγάνειν τί δὴ ξείνον, | αἰ τοῦτον ἔλιπον, οὐ ποτ' ἐγγενεῖς ἦσαν“ a Babriana arte prorsus abhorrere etiam Eberhard quamvis invitus largitus est. In Athoa ecloga non eques, sed cursor ludis Isthmicis diaulon conficiens inducitur, quae non malae fraudis sed diversae recensioem sunt vestigia: raro admodum in his apologis locus alia id genus indicantur, nec solent talia interpolatores suo periculo addere. Germani igitur exordii hae supersunt reliquiae: Φέρων φενάκην τις φαλακρὸς . . . | ἔθει διάυλον Ἰσθμίων . . . | sed redintegrare non audeo. — V. 1: poterat scribere φαλακρὸς φέρων τις πηνίκην, sed exordia fabularum plerumque pristinam speciem retinent. [?] Porro v. 6 ὁ ψηνὸς (in paraphrasi est κἀκεῖνος) Babrii esse, qui Simonidem Amorginum sequitur, non diasceuaetae planum est.¹⁾ Versus fortasse sic refingendū: σφοδρὸς δὲ πνεύσας ἄνεμος εἶλ' ἀπὸ κρηθεν.²⁾ | γέλως πλατὺς δὲ τοὺς παρόντας ἔσχ' ἄρδην.²⁾ | χῶ ψηνὸς <ἠρέμ'> εἶπε, τοῦ δρόμου παύσας. | Nam v. 5 a diasceuaeta est additus. Iam clausula ut aliis quoque locis integra est servata, quandoquidem*

1) Tales glossae perpaucae inveniuntur vel paene nullae in fabulis veteribus, plurimae apud Minam ὀνοματοθήραν, qui magnam rem sibi fecisse videbatur lexicis expilatis.

2) Babrianae neque forma κρ. neque elisiones, cf. p. LHI.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Dactylicas fabulas cum alii excerpserunt (Georg. Anthol.), tum Suidas, qui ἐν μύθοις vel ἐν μυθικοῖς ea se invenisse testatur atque semel (s. ἑταιρείη) Babrii nomen errore aperto¹⁾ ascripsit. Unde Byzantinos eodem codice et Babrium et quos censura acerbissima insectatur prooem. II 10 imitatores dactylicos consociatos legisse conicias (cf. Pauly-Wissowa II 2 s. v., de Babr. p. 195 adn., infra p. 248). Lachmannianis et Eberhardianis fragmenta haud pauca addidi olim a Th. Bergkio coniecturis ex parte satis probabilibus vindicata, quae nescio cur in anthologiae lyrica editione altera sepulta iaceant a recentioribus prorsus neglecta. Neque ea, quae in Aesopeis cum alii observare sibi visi sunt, tum Gitlbauer, silentio premere volui, quamquam universo colore et sermone a Suidae mythicis sunt aliena, atque quam incertae tales coniecturae sint omnes, ipsis rebus moniti didicimus.

Suidae μυθικά dactylica a pluribus poetis confecta sunt vel certe a duobus; nam veri parum simile Babrii tempore hominem eundem idem argumentum bis forma diversa tractasse, ut tractatam invenimus Babr. fab. 64, fr. 4 (hexam.) atque 19 (dist.), licet a Byzantinorum ingenio hoc non sit alienum (cf. p. XXV adn. 3). De arte horum poetarum metrica in tanta versuum paucitate vix multa expiscaberis. Meyeri leges, ut alii illius aetatis, aliquotiens neglexerunt (I. τοῖς δ' ἐπέσειε v. 9; II. φόβον ante caes. v. 9, sim. ἄναξ v. 33); ceterae quas admiserunt licentiae (hiat post longam ictu percussam v. 35, in formula εἰ μὴ οἱ ab ipso Nonno admissa 35, 334, atque e Lachmanni coniectura incerta v. 48; φόβον in versu dubio ∪ _ ante caes.) iustum modum non excedunt. Hexametri schemata admiserunt haec: *d d d d d s* (3. 26. 27. 30. 31. 37. 38. 41. 45); *d s d d d s* (6. 7. 14. 18. 23. 28. 44); *s d d d d s* (2. 5. 11. 15. 32. 47. 48); *d d d s d s* (13.

1) Certe praeter Gitlbauerum neminem novi, qui etiam hos versiculos Babrio tribuat.

24. 25. 33); *d s d s d s* (22). Duo spondei continui (*s s d d d s* atque *s s d s d s s*) duobus locis inveniuntur (21. 35), quorum alter de vitio suspectus; v. 16 servandum quod traditum est κέρδεσι (= πανουργίαις, cf. Hes.), quod sine idonea causa a Lachmanno mutatum est in κερδοῖ (fuerit κερδοῦς | κέρδεσι φηλωθειῖσα, cf. Babr. fab. 158). Versus spondiacus (*d d s d s*) unus invenitur 8 incerta Bergkii coniectura huc relatus. Certe ab hac parte mythicorum poetae aliquatenus cognati sunt Nonnianis, de quibus cum cura nuper disputavit A. Ludwich in arte metrica Rossbachiana p. 57. Caesura post tertium trochaeum longe frequentissima; caesura penthemimeres (3. 5. 9. 14. 26. 33. 48) cum dihaeresi bucolica vel hephthemimere solet coniungi. Elisiones perpaucae, ut apud Babrium et Nonnum (particulae etc. decurtatae 14. 16. 22. 25, verbi persona tertia 7. 24, nomina nusquam). Ultima versus syllaba, ut apud Babrium et Nonnum, plerumque longa est vel longae fere suppar; sed proparoxytona finalia non solum in eis fragmentis observabis, quae Bergkii coniecturis incertis his poematiis vindicata sunt (8. 20), sed etiam in versibus certo titulo inscriptis (28. 53). Suspiceris igitur etiam in his artificiis mythicorum poetas Nonni quasi praenuncios fuisse, sive duces mavis dicere; nam Nonnum eos novisse haud improbabile. Denique moneo, glossis epicis vocabulisque rarioribus eos maxime delectatos esse (λίς 6, ἄκμηνος 12, αἴθων 14, κέρδεσι — φηλωθειῖσα 16, μεταχροσίην *altum* 28 etc.). Vides igitur, quam apte λευκῆ ῥήσει suae vel 'sermoni dilucido' Babrius haec epyllia opponere potuerit ut γρίφοις ὁμοίαις ποιήσεις pr. II 11.

Tertio loco succedunt fabulae *iambis rectis atque antiqua arte factis* inclusae, quas et ipsas Babrianis adnexas legisse videntur rhetores et lexicographi (cf. infra p. 234 sqq.).

Exempla quaedam ex Aesopeis volgatis dudum erant

1) Cf. *de Babr. aet.* p. 244², ubi etiam Soterichi Oasitae choliambi quam similes essent Babrianis breviter indicavi.

repetita, quamquam quae huc rettulit Gitlbauer pleraque sunt incerta. Integerrimum earum exemplar, quod primo loco legitur, Weilii potissimum acumine restitutum est ex tabula cerata: quo invento de toto hoc genere nulla iam potest esse dubitatio.¹⁾ Locos quosdam adhuc desperatos cum restituisset mihi viderer, ab Hesseltingio petivi, ut etiam huius pagellae (234) lectionem cum ipsis tabulis ceratis conferret. Is igitur haec testatus est:

[v. 1] 'Zwischen ἔχ(ιδν)αν und ἀσφουτοῦσαν hat noch etwas gestanden; ich meine TIC herauslesen zu können, der Raum genügt. Hinter ἀσφουτοῦσαν steht .. v ...

[v. 3] Mein δακοῦσ' ist entschieden falsch; ich lese jetzt mit Ihnen σωθεισα. Auch scheint mir nach der Tab. Ihr ἐξ ὁδοῦ [v. 2] sowie Weil's ἦ 'σωσα' recht plausibel.

Dagegen muss ich an meinen Lesungen επιουτω, ειπουσα, τησεισανθαν festhalten.' Non obloquor; sed ἐπι τοῦτο et ἀν correcturae ipsa re commendantur.

Indolem et argumenta harum fabularum paucis illustravi infra p. 247. De arte metrica habeo quae addam. Fab. 1 in quattuor qui integri servati sunt versibus tres inveniuntur vel quattuor pedes trisyllabi: v. 3 dact., 4 tribr. dact. (5 tribr.). Item in fr. 3 atque in fabulis e Vaticano potissimum restitutis solutiones inveniuntur haud paucae (7, 1. 8; 8, 4; 9, 4; 10, 1 etc.) neque desunt anapaesti (7, 3. 10, 2). Non igitur vereor ne nimis fallar, cum quattuor illos versus epimythiorum speciem prae se ferentes quos servavit Georgides (fr. 5. 6) ipsa arte a ceteris distare atque ab epimythista recentiore compositos esse profiteor.

Denique Ignatii, Babrii epitomatoris, aliorumque *tetrapastica iambica* huic volumini adiungenda esse putavi, ne quid in Babriana mea suppellectile desideraretur. Quod negotium a me rogatus suscepit qui in hac provincia habitat C. F. Mueller. Idem de metrica Ignatii arte atque

1) [Dum haec prelo subiciuntur, in papyro quadam Grenfellii similes versiculos observare mihi videor, cf. Add.]

de recensiois subsidiis uberius disputavit infra p. 252 sqq.; exemplar Babrianum qua ratione tetrastichis expressum esset ego paucis adumbravi p. XXV. Atque summa quidem rei bene inter nos convenit. Dubito tamen, ipse Ignatius num proparoxytona et oxytona consulto in versus exitum admiserit (infra p. 253). In versibus in Adamum 143 proparoxytona tria descripsit Mueller¹⁾: 35 δεικνύει μαιεύτριαν, 96 κἀγὼ σε λύσω — ὀφλήματος, 121 ποῖος τόπος κρύψει με; καὶ κρυβήσομαι. V. 35 Boissonadius correxit μαιευτρίαν, neque mirer, si poetis 'quos Ἄρες Ἄρες decet sonare' tali forma uti licere Ignatius sibi persuaserit. Exemplum alterum (96) removeri posse ὀφλημάτων correctura lenissima et paene nulla ipse Mueller adnotavit. Restat v. 121 a sententia laborans; τόπος ad finem traiecit Boissonadius: ποῖος με κρ. (καὶ κρυβήσομαι) τόπος, Meklero in mentem venit καὶ κρύψει σ' ἄμα. Certe in hoc poematio *paenultimae accentu non elatae exemplum probum invenitur unum vel nullum*. Neque e tetrastichis Ignatii (I 1—44) huius regulae laesae certiora testimonia repeti possunt. I 15, 3 τυρόν oxytonon ipse Mueller cruce insignivit; emendationes Chalcensis (ἔλεν) aliique libri subministrant. 24, 1 recepit ἱππότης λαγών, sed cum ἄ aliquotiens pro longa sit apud Ignatium, nescio an Parisini et Aldinae lectio λαγὼν ἱππότης sit praefenda; in initio enim ἦται ποτ' ἄγρευτῆρα expectes, v. 3 ἄγρευτῆς (cf. p. 203). Proparoxytona duo in tetrast. 28 leguntur v. 1 et 4 ἐγκατα et ἀλλότρια: sed ecce iterum libri quidam (Chalc. Vind. all.) φαγων — ἐγκάτων et ἀλλοτριῶν suppeditant, quod et elegantius est et accentu suspecto liberum. Restat unum proparoxytoni exemplum 17, 2 ἐπεὶ δὲ θέρμης ἦσθετο, quod tolli non potest nisi coniectura. Ignatium in trecentis fere qui aetatem tulerunt versibus semel vel bis lapsum esse crederem, si autographa eius teneremus; sed codices quibus utimur male habitos esse a librariis nimia lectionum varietate satis demonstratur: itaque scrupuli mihi nondum

1) V. 75 nescio an scribendum sit γὰρ εἰς.

sunt exempti. Qua severitate quod aliquatenus recedit ab aliis Byzantinis (cf. Muelleri *progr.* p. 11 sq.), mirum non est cum Babrii exemplar semper ante oculos habuerit.

Ceterum etiam in tetrastichis dubiis (I 44—57) atque ab Ignatio alienis (II) haec lex satis religiose observatur. I 55, 1 καθήρπασεν legebatur coniectura illatum; librorum ἀετὸς — καθαρπάσας nominativum absolutum quem cognoscere mihi videbar offensionem habere propter alterum participium (MI) non credo. 54, 3 ipse Mueller ἐκφέρει emendationem paene certam subscripsit. Suum sibi locum habet σύμμαχον exitus 53, 3; nam talia vocabula composita alterum quendam accentum quasi medium in altera parte habere et grammatici testantur et hymni Delphici (Philol. LIII Suppl. 116). Restant in uno huius generis tetrasticho 45 exempla duo, quae aegre procurabis. Ex ultima serie (II) sex exempla infra invenies exscripta. Tria continentur uno poematio II 4. Atque II 4, 2 ἔμπαλιν eiusdem generis est, cuius σύμμαχον I 53, 3; II 4, 1. 13, 4 νέος et πόνων in finem transponi possunt; refragantur 4, 4; II 8, 1; 30^b, 1. Sed imperitos hos versificatores aliquotiens peccasse haud negaverim, licet in II 8, 1 codicum memoria sit ambigua. Ignatius vereor ut Babrii illam regulam sciens unquam laeserit.

Sed iam satis disputatum est vel etiam nimium de quaestiunculis, quas non dubito quin hodie multi despiciant ut leves et inutiles; quamquam poeseos antiquae praestantia nescio an nulla re apertius indicetur, quam eo, quod etiam mediocres poetae atque pusilli, quibus Babrium adnumero, subtilissima artis praecepta ita sequuntur, ut paene nullis legibus eos astringi credas. Atque contentus ero si eis potissimum collegis et amicis, qui τὸν αὐτὸν ἔλκουσιν ζυγὸν atque auxilium petenti mihi concesserunt vel ultro obtulerunt, aliquid praestitisse videbor. Ex eis primo loco nominandus quo nemo de his poematiis melius meritus est *Alfredus Eberhard*; nam Athoi collatio, quam utendam mihi concessit, universi

opusculi quasi fundamentum est. Succedunt *F. G. Kenyon*, qui ambiguos quosdam Athoi locos iterum inspexit atque codicis paginam primam solis ope describendam curavit; *I. G. Hesseling*, tabulas ceratas rogatu meo denuo perscrutatus; *Engelb. Drerup*, cui Vaticani notitiam accuratam debeo; *Henricus Schenkl* et *A. Elter*, qui de Georgidae testimoniis quibusdam dubitantem me docuerunt; *Pius Knoell*, qui opuscula sua mihi transmisit; *A. Hausrath*, *S. Mekler*, *C. F. Mueller*, qui maxime in paraphrasibus recensendis me adiuverunt et plagulas corrigendas inspexerunt. Quibus χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω.

Iam igitur cum tenue hoc opusculum ante viginti fere annos incohatum, saepe sepositum nec tamen unquam plane ex animo abiectum tandem in lucem emitto, intima mente repeto virorum mihi dilectissimorum memoriam, HENRICVM LVDOLFVM AHRENS dico qui paene puerum his studiis me initiavit et FRIDERICVM RITSCHELIVM prima mea tentamina sub iudicium vocare non dedignatum, atque grato animo dulcis illius temporis recordor, quo poetae artem et aetatem definire conabar disciplina usus et consilio OTTONIS RIBBECKII. Cui cum hac aestate septuagesimus natalis adpropinquet 'suos visurus honores', hunc libellum gratulantem atque ut etiam tertium magisterii Lipsiensis decennium feliciter agat optantem venerabundus ei mitto.

Scribebam Tubingae Cal. Iun. MDCCCXCVII.

O. Crusius.

SIGNA POTIORA

CODICES

- A = Athous, cf. p. III
G = Gudianus fab. 12, cf. p. X
H = Harleianus fab. 58, cf. p. X
S (vel Suid.) = Suidas, qui codicis instar est, cf. p. XII
T (vel Tab) = tabulae ceratae Assendelftianae, cf. p. X
V = Vaticanus, cf. p. VII

PARAPHRASES

- A^c = fabulae Accursianae, cf. p. XXII
B = Bodleianus
M = Marcianus
P^l = Palatinus } cf. p. XIV
B* codices B M P^l consentientes
F = fabulae Florentinae vel Casinenses Furiae, cf. p. XXII
F^r = fabulae Frobenianae, cf. p. XXII
G^a = Hudsonis 'Ms. Gall.', cf. p. XXIII² 197
P = Parisin. Rochef., cf. p. XVI
P^r = Paris. suppl. 690, cf. p. XXI
P^s = Paris. 1788, cf. p. XXI
Vⁱ = Vindobonensis, cf. p. XXII

IMITATORES

- Aphth. = Aphthonius, cf. p. XXI
Av. = Avianus, cf. p. XXIV
Dos. = Ps. - Dositheus, cf. p. XXIV; 3
myth. = mythicorum poetae, cf. p. XC
Nicol. = Nicolaus, cf. p. XX¹
Synt. = Ps. - Syntipas, cf. p. XXII¹

CRITICI RECENTIORES

- Ah(r) = H. L. Ahrens. Bgk = Bergk. Bss (1, 5 mansit Bo) = Boissonade. Bt = Baiter. Cor = Corais. Cr = Crusius. Cr. p. 127 = Crusius, de Babr. aet. Stud. Lips. II. Cr. ann. = Crusius, *annal. philol.* CXXVII. Db(n) = Dübner. Eb(h) = A. Eberhard. El = R. Ellis. Fx = Th. Fix. Gb = Gitlbauer. Hch = Hercher. Hd(s) = Hudson. Hl = Halm. Hm = G. Hermann. Hp = M. Haupt. Hsr = A. Hausrath. Hss = Hesselring. Kn = Knöll. Lm = C. Lachmann. vLw = van Leeuwen. Mk = G. Meineke. Men. (Min.) = *Μηνῶς*. Ml = C. F. Müller. Nb = Naber. Nck = A. Nauck. Pl = Polak. Rth = Rutherford. Schm = M. Schmidt. Sd(l) = Seidler. Schnr = Schneider. Schnw = Schneidewin. Spp = Sauppe. WI = H. Weil.

Commentationum tituli indicati sunt in encyclop. Wissowae vol. II col. 2655 sq.

add. = addidit. ci = coniecit. corr. = correxit. m. pr., rec., recc. = manu(s) prima, recentior(e), recentissima. suppl. = supplevit. i = versus initium, m = v. media pars, e = v. exitus.

.. (αυ) .. quae in codice vel tabula fuerunt suppleta .. <αυ> quae in codice omissa erant addita. - - - litterae deletae vel evanidae.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

TESTIMONIA.

1.

Pseudodositheus, qui genealogiam Hygini interpretamentis adiectam (p. 65 sq. B.) scripsit 'Maximo et Apro consulibus', i. e. anno p. Chr. n. 207 (CIL. III 2 p. 1125), duas Babrii fabulas (84. 140) omnibus verbis opusculo suo recepit, alias sermone pedestri imitatus esse videtur (cf. Hausrath, *Unters. zur Überl. der aesop. Fabeln* 299). Itaque, si ab eodem interpretamenta omnia scripta sunt auctore, aut ipso a. 207 aut aliquot annis ante vel post a. 207 fabularum Babrianarum conlectio quaedam hominum manibus terebatur.

2.

Saeculo p. Chr. n. tertio (ante Palmyram deletam [a. 272]) puer Palmyrenus fabulas XIV, alias a Babrio versibus inclusas, solutis Babrii versibus alias, alias aliunde haustas magistro dictante tabulis ceratis excepit. Cf. Hesseling, *Journal of Hellenic studies* XIII 292. Philol. LIII 232. 251; infra fab. 136 sqq. Iam cum fabulae quaedam Palmyrenae — octava scilicet atque quae contaminata est ex Babr. 82. 107 nona — gemellae sint Dositheanarum (VI et II), eodem et Pseudo-Dositheum et magistellum Palmyrenum libello scholastico usum esse scite suspicatus est A. Hausrath l. s. p. 299.

1) Nimius est Hausrath, cum has fabulas a Babrianis prorsus diversas esse dicit p. 299 (*In zwei jedoch liegt eine von Babrius durchaus verschiedene Tradition vor etc.*).

3.

Iulianus Caesar Dionysio ep. 58 (59), 5 p. 444 B (376 W.): τὸν μῦθον ἀκήκοας τὸν Βαβρίου (Φαβεΐου Laur. LVIII 16), 'Γαλῆ ποτ' ἀνδρὸς εὐπροποῦς ἐρασθεῖσα' (32, 1); τὰ δὲ ἄλλα ἐκ τοῦ βιβλίου μάνθανε. 6. πολλὰ εἰπὼν οὐδένα ἂν πείσειας ἀνθρώπων, ὡς οὐ γέγονας ὅπερ οὖν γέγονας καὶ οἷον πολλοὶ πάλαι σε ἠπίσταντο. Dionysium aut versiculos memoria tenere aut Babrii libellum ad manum habere ratus fabulae acumine scite utitur imperator. Idem epist. 8 p. 377 D. ὁ μῦς τὸν λέοντα τῷ μίσθῳ ἰσώσας κτλ. et Misopog. p. 366 A λέγεται γάρ τοι καὶ τὸν ἰκτῖνα φωνὴ ἔχοντα παραπλησίαν τοῖς ἄλλοις ὄρνισιν ἐπιθέσθαι τῷ χρεμετίξειν κτλ., ubi fabularum 107 et 73 argumenta oratione soluta adumbrat, Babrium sequitur, v. infra p. 65. 97. Alius generis est Iulian. fr. 9 p. 610 H. Nihil novi invenies apud W. Schwarz, *Julianstudien*, Philol. LI 645.

4.

Libanium περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης vol. I p. 8 R.: ἦν κίνδυνος ἠγεμόσι τυφλοῖς ἐπόμενον εἰς βάραθρον ἀμαθίας πεσεῖν respexisse conicio Babr. 134, 10 sqq.

οὐρὴ δ' ἠγεμῶν καθειστήκει
σύρουσα τυφλῆ πᾶν τὸ σῶμα κινήσει.

κοιλὸν δὲ πέτρης εἰς βάραθρον ἠνέχθη κτλ.

Certe haec fabulae forma apud solum Babrium invenitur, cf. Fleck. annal. CXXVII (1883) p. 233. Quae Libanii progymnasmatis recepta sunt fabularum exempla (vol. IV p. 853 R.) a Babrio pendere demonstrari non potest, atque nimis exilia quae passim in aliis eius

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τὰ δὲ ἀλλότρια πάνυ ἀκριβῶς θεῶνται secutus est Babr. 66, 4 sq.

δύω πήρας

κακῶν γεμούσας, τὴν πρόσω μὲν, ὀθνείων,
ιδίων δὲ τὴν ὀπισθεν, ἥτις ἦν μείζων.
διό μοι δοκοῦσι συμφορὰς μὲν ἀλλήλων
βλέπειν ἀκριβῶς, ἀγνοεῖν δὲ τὰς οἴκοι.

Iterum ultimos versus, quos damnavit Eberhard, legit et transcripsit Themistius.

Minus evidentiā reliqua exempla, cf. XXI p. 245 b = Babr. 139; XIII 174 c = Babr. 103 (λέοντα ἀρρωστοῦντα Them., λέοντος ἀρρώστου Babr.); XXII p. 278 d = Babr. 44; XXIV p. 306 b = Babr. 72 (ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ κάλλους Them., κάλλους — ἀγῶνα Babr.); XXVII p. 338 c d = Babr. 155; Mus. Rhen. XXVII p. 458 = 120, 8.

7.

Gregorius Nazianzenus fabulam quae legitur in epistula CXIV (vol. III p. 210 M. = Aesop. 416^b H.) contaminasse videtur e Babrii Ath. 12 et Bodl. 45 (infra fab. 147), nam parum veri simile est ipsum Babrii fontem (Nicostratum?) eum reclusisse. Idem fabula iambica γαλῆν καθίξει μῦθος εἶσω παστάδος, quam inseruit carmini *de se ipso* XII v. 701 sqq. Toll. (vol. III 1218 M.), dictionis quidem Babrianae flores et colores non recepit, sed ipsius narrationis lineamenta fideliter descripsit. Nimis exilia alia fabellarum sunt frustula, veluti poem. moral. XXXIX 55 = 72. Sed paullo confidentius quam olim (de Babr. 239²) Babrium eum novisse nunc profiteor.

8.

Auson. epist. 16 ad Probum: *Apologos Titiani . . . ad nobilitatem tuam misi*, id. ib. v. 74 sq.

*Apologos en misit tibi
ab usque Rheni limite
Ausonius nomen Italum
praeceptor Augusti tui,
Aesopiam trimetrium,
quam vertit exili stilo
pedestre concinnans opus
fandi Titianus artifex.*

Aesopiam hanc trimetrium Babrii esse omnes fere pro certo sumpserunt, cf. quae composui de Babr. p. 238¹ (addendus Io. A. Fabricius de Aes. XII bibl. I p. 650 Harl., Aesop. Fur. ed. Lips. p. XL). Eandem sententiam cur sequar l. s. s. (cf. Fleck. ann. 650) accuratius explicavi. Ausonius ipse Babrii fabulam 75 Phaedro et Romulo ignotam, quam expressit epigrammate miro casu et ipso septuagesimo quinto, hauseritne e Titiani paraphrasi an ex genuino Babrii opusculo dubitari potest.

9.

Avian. fab. epist. ad Theodos. p. 1 Ell.: *Huius ergo materiae [fabularum] ducem nobis Aesopum noveris, qui responso Delphici Apollinis monitus ridicula [Αἰσώπεια γελοῖα] orsus est ut legenda firmaret. Verum has pro exemplo fabulas et Socrates divinis operibus indidit et poemati suo Flaccus aptavit, quod in se sub iocorum communium specie vitae argumenta contineant. Quas Graecis iambis Babrius repetens in duo volumina coartavit, Phaedrus etiam partem aliquam quin-*

que in libellos resolvit. De his ego ad quadraginta et duas in unum redactas fabulas dedi, quas rudi latinitate compositas elegis sum explicare conatus. Habes ergo opus quo animum oblectes, ingenium exerceas, sollicitudinem leves totumque vivendi ordinem cautus agnoscas. Loqui vero arbores, feras cum hominibus gemere, verbis certare volucres, animalia ridere fecimus, ut pro singulorum necessitatibus vel ab ipsis inanimis [animis codd., num fuit inanimis animi? cf. 11, 8] sententia proferatur. Avianum Titiani paraphrasi usum esse probabilius, quam genuino Babrii opusculo (cf. Pauly-Wissowa encycl. II 2 s. Avianus); e praefatione Titiani ipsa illa petita esse videntur, quae in epistola ad Theodosium data exponit. Unde intellegitur, cur Titiani mentionem non faciat scriptor utique longe recentior.

10.

Suid. s. v. (Hesych. p. 37 Fl.) Βαβρίας ἢ Βάβριος μύθους ἦτοι μυθιάμβους· εἰσὶ γὰρ διὰ χωλιάμβων ἐν βιβλίοις ι'· οὗτος [οὗς Bernh.] ἐκ τῶν Αἰσωπειῶν <τινὰς> μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιΐας εἰς ἔμμετρα ἦγουν τοὺς χωλιάμβους. Verba οὗτος κτλ. a lectore negligenti adiecta esse putat Flach. Sed universa vita sitne Hesychii dubitari potest; certe auctor eius nihil de Babrio compertum habuit, nisi quod ex ipso eius libello conligere poterat: unde vel nominis formam — legit Βαβρίου μῦθοι vel μυθιάμβοι — in ambiguo reliquit. Decem Suidae libros cum Nicostrati decamythia composui de Babr. 229, sed cf. praef.

Caetera Byzantinorum testimonia infra composita invenies ad calcem libelli.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

φωνὴν ἔναρθρον εἶχε καὶ λόγους ἦδει·
 ἀγοραὶ δὲ τούτων ἦσαν ἐν μέσαις ὕλαις.
 ἐλάλει δὲ πέτρα καὶ τὰ φύλλα τῆς πεύκης,
 ἐλάλει δὲ κίχθυς, Βράγγε, νηὶ καὶ ναύτη, 10
 στρουθοὶ δὲ συνετὰ πρὸς γεωργὸν ὤμιλουν.
 ἐφύετ' ἐκ γῆς πάντα μηδὲν αἰτούσης,
 θνητῶν δ' ὑπῆρχε καὶ θεῶν ἐταιρείη.
 μάθοις ἂν οὕτω ταῦτ' ἔχοντα καὶ γνοίης
 ἐκ τοῦ σοφοῦ γέροντος ἡμῖν Αἰσώπου 15
 μύθους φράσαντος τῆς ἐλευθέρας μούσης.
 ὦν νῦν ἕκαστον, ἦν θέλης, ἐμῆ μνήμη
 μελισταγές σοι νῶ τι κηρίον θήσω,
 πικρῶν ἰάμβων σκληρὰ κῶλα θηλύνας.

8e = 12, 2 | 11e = 7, 4. 15, 2 | 12e = 10, 2 | 16e =
 II 6 | 17e = 64; 7. 95, 26 ||

I. 7 ἦδη. A m. pr., ft. recte, η in ει corr. m. 3? || 9 πέτρα A ||
 10 δ-////// ἰχθύς, erasis litteris fere quattuor (ἐ καὶ?); Menas
 corr. δὲ πόντιος (π. postea erasit) τ' ἰχθύς, unde conl. 71, 5 δὲ
 πόντος Bgk Lm; possis δὲ <δελφίς> sim., cf. Maxim. Tyr. III 1 ||
 14 μαθ--ς δ' ἀνοῦτω A, suppl. Bss; δ' del. Cr ut repetitum
 ex vv. 11. 13. Cf. Avian. praef. 7 Ell || 15 ἡμῶν γέρ. Αἰσ. A,
 βαγ suprascr. m. r., corr. Sd Eb; σοφιστοῦ, τοῦ γ. Gb Rth ||
 16 ἐλευθέρας A, oratione libera, i. e. soluta (Apul. flor. XV p. 19 Kr.),
 cf. Cr de Babr. 163; παλαιτέρας Schn, alii aliud || 17 ἂν θείης
 A, ἂν θέλης Lm, ἵνα τιθῆς (θέης) Db (Schnw); num ἀνθίσας? |
 ἐμῆ μν. A, intellego ad meam memoriam e recentiorum usu; ἐνὶ
 μν. Lm Ah forma Babrio ignota | locus lacunosus? || 18 νῶ
 τὸ in A dignoverunt plerique, etiam Eb, atque σοι νῶ (= ἐν νῶ)
 a poetis non alienum; νοῦ τὸ Rth legere sibi visus est, unde
 effinxit τοῦτο, quod praeceperat Fx; λῶστε Db; scripsi interim
 νῶ τι, cf. Hes. theog. 597 || 19 θηλάσαι:—, θηλ m. pr.,
 ultimae litterae m. r. atramento obductae, suppl. Ah, cf. Philol.
 LIII 219 | v. 17—19 litt. umbrae (m. 3?) in mg., cf. praef. ||
 Prima archetypi ex quo A descriptus pagina lacera erat et
 evanida

1 Ἄνθρωπος ἦλθεν εἰς ὄρος κυνηγῶν,
τόξου βολῆς ἔμπειρος· ἦν δὲ τῶν ζῶων
φυγή τε πάντων καὶ φόβου δρόμος πλήρης.

f. 3^b λέων δὲ μόνος προῦκαλεῖτο θαρσῆσας
αὐτῷ μάχεσθαι. „μεῖνον“ εἶπε „μὴ σπεύσης“ 5
ἄνθρωπος αὐτῷ, „μηδ’ ἐπελπίσης νίκη·
τῷ δ’ ἀγγέλῳ μου πρῶτον ἐντυχὼν γνώση
τί σοι ποιητέ’ ἐστίν.“ εἶτα τοξεύει
μικρὸν διαστάς. χῶ μὲν οἷστὸς ἐκρύφθη
λέοντος ὑγραῖς χολάσιν· ὁ δὲ λέων δείσας 10
ᾤρμησε φεύγειν εἰς νάπας ἐρημαίας.
τούτου δ’ ἀλώπηξ οὐκ ἄπωθεν εἰστήκει.
ταύτης δὲ θαρσεῖν καὶ μένειν κελευούσης,
„οὐ με πλανήσεις“ φησὶν, „οὐδ’ ἐνεδρεύσεις·
ὅπου γὰρ οὕτω πικρὸν ἀγγελον πέμπει, 15
πῶς αὐτὸς ἤδη φοβερός ἐστι γινώσκω.“

[Ὅτι δεῖ ἐκ τῶν προσφερομένων γινώσκειν τὴν ἐκάστου διάθεσιν.
καὶ ὅτι ἡ σοφία τῆς δυνάμεως διαφέρει.]

2 Ἄνθρω γεωργὸς ἀμπελῶνα ταφρεύων
καὶ τὴν δίκελλαν ἀπολέσας <ἐπ>εξήτει,

1, 1i = 7, 1 | 1e cf. 138, 4 | 2e = 134, 6 | 3e = 10, 3.
31, 2. 95, 67. 100, 3 | 4me = 31, 12 (25, 8) | 12me = 130, 1 |
14e cf. 75, 6. 138, 8 || 2, 2me = 23, 2. 28, 3

1 B 11 P 9, Nev. 283; tetr. I 20, Av. 17 || ἀρχὴ τοῦ α A
m. 2 in mg. || 3 φυγή A m. pr. (Bss), σ add. m. r. | δρυμὸς
Piccol || 4 δὲ τοῦτον A, δὲ μόνος B (Par), corr. Schnw |
θαρσῆσαι A, corr. Bo || 5 αὐτῷ A | σπεῦδε A, corr. Fx ||
6 ἄνθρωπος A, corr. Lm || 8 ποιητόν A, corr. Bgk; πτοητόν
Schnw || 11 εἰς Rth || 12. 13 decurtati? cf. Av. 17, 9 sq. ||
14 οὐ μὴ Nb || 15 πικρὸν B (Db): φοβερόν A || 16 ὡς Eb |
φοβερός Dbn, πικρός A | γινώσκω A, corr. Eb || Epim. καὶ
add. m. rec. teste Eb; in epimythio altero trimeter latet bar-
barus. Aliud epim. in B*

2, 1 cf. M. Rh. XLVI 318 Alciph. III 13 || 2 ἐξήτει A,
corr. Bss (cf. 28, 3), ἀνεξ- Fx Hch coll. 23, 2

μή τις παρόντων τήνδ' ἔκλεψεν ἀγροίκων.
 ἤρνεϊθ' ἕκαστος. οὐκ ἔχων δ' ὃ ποιήσει,
 εἰς τὴν πόλιν κατῆγε πάντας ὀρκώσων· 5
 τῶν γὰρ θεῶν δοκοῦσι τοὺς μὲν εὐήθεις
 f. 4^a ἀγροὺς κατοικεῖν, τοὺς δ' ἔσωτέρω τείχους
 εἶναί τ' ἀληθεῖς καὶ τὰ πάντ' ἐποπτεύειν.
 ὡς δ' εἰσιόντες τὰς πύλας ἐπὶ κρήνης
 τοὺς πόδας ἐνίζον κἀπέθεντο τὰς πήρας, 10
 κῆρουξ ἐφώνει χιλίας ἀριθμήσειν
 μήνυτρα σύλων ὧν ὁ θεὸς ἐσυλήθη.
 ὃ δὲ τοῦτ' ἀκούσας εἶπεν· „ὡς μάτην ἦκω·
 κλέπτας γὰρ ἄλλους πῶς <ὁ> θεὸς ἂν εἰδείη,
 ὃς τοὺς ἑαυτοῦ φῶρας οὐχὶ γινώσκει, 15
 ζητεῖ δὲ μισθοῦ μή τις οἶδεν ἀνθρώπων;“
 [“Οτι χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς ὑπισχνουμένοις ὧν οὐκ εἰσὶ δεσπότεαι.”]

3 Αἰγᾶς ποτ' εἰς ἔπαυλιν αἰπόλος κλείζων
 μιῆς ἀπειθοῦς ἐν φάραγγι τρωγούσης
 [ἐπὶ σηκὸν ἄγειν θ', ὡς αἰ μὲν ἦλθον, αἰ δ' οὔπω]
 κόμην γλυκεῖαν αἰγίλου τε καὶ σχίνου
 τὸ κέρασ καταῆξε μακρόθεν λίθῳ πλήξας. 5

2, 7 cf. 132, 4 | 8e = 3, 7 | 11i = 76, 12

2, 3 μή τῶν A, corr. Bss | τὴν δ' A m. pr., corr. m. r. ||
 4 ὃ acc. add. m. r. || 9 κρήνης A, -ης atramento obductum,
 κρήνη Bgk Rth || 12 σίγλων Bgk || 13 ὃ A, ἰ m. r., ὃ corr. cum
 Eb || 14 ὁ inseruit Ebh, θεὸς γ' A, sed γ' m. rec. | ἠδείη A ||
 16 οἶδεν ἀνῶν A || Epim. Εἰς ἰδέσπιστι-Ι A m. pr. ut vide-
 tur, TAl m. rec.; corr. Schnw, εἰσεῖδες πίστιν Dd

3 BP 4 MP¹ 3, Aphth. 5; tetr. I 35. Tota fabula paucis
 verbis exceptis (1 αἰπ. — 2 ἐν φ.) atramento rec. obducta in A |
 1 κλείζων supra scr. χρὴ m. rec. A, cf. 113, 2: κλείσων vel
 κλήζων Bgk Schnw || vv. 2. 3. 4 m. rec. adscr. βαγ || 2 μιᾶς A ||
 [3] Ah, om. paraphr. || 5 κατέαξε A, corr. Lm ex tetrast.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἔκλυπ' ἐς οἴκου γωνίην ὑπ' αἰσχύνης·

ὁ δ' ἄλλος εὐθύς ἐπὶ τὸ δῶμα πηδήσας 5

ἐπικροτῶν τε τοῖς πτεροῖς ἐκεκράγει.

καὶ τὸν μὲν αἰετός τις ἐκ στέγους ἄρας

ἀπῆλθ'· ὁ δ' ἀδεῶς ἀμφέβαινε θηλείαις,

ἀμείνονα σχῶν τὰπίχειρα τῆς ἥττης.

[ἄνθρωπε, καὶ σὺ μὴ ποτ' ἴσθι κανχήμων, 10

ἄλλου σε πλεῖον τῆς τύχης ἐπαιρούσης.

πολλοὺς ἔσωσε καὶ τὸ μὴ καλῶς πράττειν.]

f. 5^a

6 Ἀλιεὺς θαλάσσης πᾶσαν ἡόνα ξύων

λεπτῶ <τε> καλάμῳ τὸν γλυκὺν βίον σῶζων

μικρόν ποτ' ἰχθὺν ὀρμιῆς ἀφ' ἰππεΐης

ἠγρευσεν, οὐ τῶν εἰς τάγηνον ὠραίων.

ὁ δ' αὐτὸν οὕτως ἰκέτευεν ἀσπαίρων· 5

„τί σοι τὸ κέρδος; ἢ τίν' ὦνον εὐρήσεις;

οὐκ εἰμὶ γὰρ τέλειος, ἀλλὰ με πρόην

πρὸς τῆδε πέτρῃ φυκὶς ἔπτυσεν μήτηρ.

5, 6 e = 105, 4 | 7 e = 36, 4 | 9 e = 31, 3 || 6, 4 e cf. 19, 5 |
5 m e = 13 | i m = 124, 6

5, 4 ἐκρύπτειτ' om. ἐς A, corr. Ah Hp; ἐκρύβειτ' ἐς coll. 108, 27 Hl, κατεκρύβη ἐν γωνία B*, sim. Aph. Fab. Rom. p. 16, 17 Eb || 5 ἐπὶ B, εἰς A, cf. 125, 1 || 7 αἰετός A | στέγους etiam Aph., τέγους? Bgk || 8 ὁ δ' ἄλλος A, corr. Eb, ὁ δὲ ἕτερος .. ἀφόβως συνῆν B*, ὁ δὲ ... ἀδεῶς ἔκτοτε ταῖς θηλείαις ἐπέβαινεν Fr | ἀμφίβαινε, ι in ε m. r. || 9 S τὰπίχειρα· τὸν μισθόν .. ἀμείνονα ἔχων τ. τῆς ἥττης ἐν μυθικοῖς, unde ἔχων ἀμείνω Wagner, ἀμείνον' ἰσχων Hilberg *Silbenw.* 233 || [vn. 10—12] Lm, promythii (epim.) loco adhibuit B* (... πολλοὺς γὰρ ἔσωσε καὶ τὸ μὴ καλῶς πρ.) | Fabula decurtata?

6 Av. 22; v. 6 Suid.; A^c Cor. 124 || 2 τε add. Bss | ζώων A, σῶζων Bgk alii coll. 76, 9 || 3 σμικρόν? cf. 131, 11 || 4 ἐκ τῶν A, corr. Lm | ὠραίων A m. pr., unde -αῖον m. r. || 6 ἢ τιν ὦνον εὐρήσεις S s. ὦνος, ἢ πόσου με πωλήσεις glossema A; εὐρήσω Eb Nb Cr, ἀλφήσω Eb || 8 ἔπτυσεν A, corr. Bgk, ἔ. ἢ Eb, ἐκκύει Lm; *fudit* Av.

νῦν οὖν ἄφες με, μὴ μάτην μ' ἀποκτείνης.
 ἐπὴν δὲ πλησθεῖς φυκίων θαλασσαιῶν 10
 μέγας γένωμαι, πλουσίοις πρέπων δείπνοις,
 τότε ἐνθάδ' ἐλθὼν ὕστερόν με συλλήψῃ.⁶
 τοιαῦτα μύζων ἰκέτευε καὶ σπαίρων,
 ἀλλ' οὐκ ἔμελλε τὸν γέροντα θωπεύσειν.
 ἔφη δὲ πείρων αὐτὸν ὀξέῃ σχοίνῳ. 15
 „ὁ μὴ τὰ μικρά, πλὴν βέβαια, τηρήσας
 μάταιός ἐστιν, ἦν ἄδηλα θηρεύῃ.“

7 Ἄνθρωπος ἵππον εἶχε. τοῦτον εἰώθει
 κενὸν παρέλκειν, ἐπετίθει δὲ τὸν φόρτον
 ὄνῳ γέροντι. πολλὰ τοιγαροῦν κάμνων
 ε. 5^b ἐκεῖνος ἐλθὼν πρὸς τὸν ἵππον ὠμίλει.
 „ἦν μοι θελήσης συλλαβεῖν τι τοῦ φόρτου, 5
 τάχ' ἂν γενοίμην σῶος· εἰ δὲ μὴ, θνήσκω.“
 ὁ δ' „οὐ προάξεις;“ εἶπε „μὴ μ' ἐνοχλήσης.“
 εἶρπεν σιωπῶν, τῷ κόπῳ δ' ἀπαυδήσας
 πεσὼν ἔκειτο νεκρός, ὡς προειρήκει.
 τὸν ἵππον οὖν παρ' αὐτὸν εὐθέως στήσας 10
 ὁ δεσπότης καὶ πάντα τὸν γόμον λύων

6, 9 e cf. 50, 19. 53, 2 || 7, 1 i = 1, 1 | 4 e = 15, 2

6, 10 θαλασσιῶν A, corr. Bo || 12 ἐλθόνθ' ? Cr | συλλήψῃ
 A m. pr., acc. erasit λ addidit m. rec. || 13 κάσπαίρων coll. 5
 Lm, cf. 9, 7 || 15 πήρων, η ex ει A | ὀξειῆι A, corr. Lm Bt ||
 17 ἂν A, ἄν γ' corr. m. rec., ἠδ' Eb | θηρεύει Eb || Ultimos
 versus damnavit Eb p. X, expressit Av. || Post 17 duorum
 versuum spatium vacuum A

7 B 12 P 10 MP¹ 7; A^c 125; 12. 13 Suid. || 1 ἀνός A |
 εἰώθει, η in ει corr. m. rec. A || 2 τοὺς φόρτους Hertzberg ||
 4 ὠμίλει A, ὁ in ὠ corr. m. r. || 5 ἄν A || 6 θνήσκω A ||
 7 ὁ acc. add. m. rec. A, qualia notare desino | μὴ δ' A, corr.
 Schnw Nck, μηδ' ἐνοχλήσεις Hl || 8 εἶρπεν A teste Eb | τῷ A

ἐπ' αὐτὸν ἐτίθει τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους,
καὶ τὴν ὄνειν προσεπέθηκεν ἐκδείρας.

ὁ δ' ἵππος „οἴμοι τῆς κακῆς“ ἔφη „γνώμης·
οὗ γὰρ μετασχεῖν μικρὸν οὐκ ἐβουλήθην, 15
τοῦτ' αὐτό μοι πᾶν ἐπιτέθεικεν ἡ χρεία.“

8 Ἄραψ κάμηλον ἀχθίσας ἐπηρώτα
πότερ' ἀναβαίνειν μάλλον ἢ κάτω βαίνειν
αἰροῖτο. χῶ κάμηλος οὐκ ἄτερο μούσης
εἶφ' „ἡ γὰρ ὀρθὴ τῶν ὁδῶν ἀπεκλείσθη;“

[Ὁ λόγος εὐθετος πρὸς ἄνδρας διεστραμμένους καὶ τῆς εὐθείας
ὁδοῦ ἐκκλίνοντας.]

9 Ἀλιεύς τις αὐλοὺς εἶχε καὶ σοφῶς ἠΰλει·
καὶ δὴ ποτ' ὄψον ἐλπίσας ἀμοχθήτως
f 6^a πολὺ πρὸς αὐλῶν ἠδυφωνίην ἔλξειν,
τὸ δίκτυον θεῖς ἐτερέτιζεν εὐμούσως.
ἐπεὶ δὲ φουσῶν ἔκαμε καὶ μάτην ἠΰλει, 5
βαλὼν σαγήνην ἔλαβεν ἰχθύας πλείστους.

7, 14 cf. 118, 9 || 8, 3 e cf. 15, 1 (pr. I 16. II 6) || 9, 1 e
= 140, 8 | 2 e = 103, 9. 111, 7

7, 12 ἐπ' αὐτὸν ἐ. τὸν γόμον τὴν σάγην τε τ. κτ. Suidas
s. σάγη, 12. 13 τ. σ. τε τ. κτ. κ. τ. ὄνειαν προ. ἐκδ. Sd. s. ὄνεια ||
13 προσεπέθηκεν A m. pr., corr. m. rec. || 16 χρεία A | Post
16 unius versus spat. vacuum A

8, 1 φορτίσας? || 3 χῶ A, qualia enotare supersedeo ||
4 ἡ ex εἶ m. pr. A | interrogandi signo interpunxit Cr coll.
105, 6. Initium fortasse decurtatum (cf. Eb p. IV, Cr ann. 127,
229¹¹); fabula cur a Babrio abiudicetur (Rth) nulla causa, cf. 57,
12 || Epim. καὶ om. A, sed signum evanidum in marg.

9 A^c Cor. 130, A^u 11; ex Herod. I 141 || 1. 2 [αὐλοὺς —
ποτ'] Nck || 3 ἠδυφωνέην A | ηζειν A atram. rec. obd.; ἠξειν
Men., ἐξελεύσεσθαι ἐς γῆν Herod., sed refragatur ἀμοχθήτως
atque pristina lectio incerta; ἔλξειν Eb, ἄξειν Schnw || 4 ἐτέριζεν
A, super ἐτ- η m. r., corr. Men.; ἠρέτιζεν Bgk || 5 ἔκαμνε A,
corr. Db

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ἔθνευεν ἠΰχεθ' ἰκέτευεν ἠρώτα·

ἕως ποτ' αὐτῶν ἢ θεὸς καθευδόντων

f. 6^b ἦλθεν καθ' ὕπνους, καὶ φανεῖσα τῇ δούλῃ 10

„μή μοι χάριν σχῆς ὡς καλήν σε ποιούση·

τούτῳ χολοῦμαι“ φησὶν „ᾧ καλή φαίνη.“

[ἅπας ὁ τοῖς ἀίσχροῖσιν ὡς καλοῖς χείρων
θεοβλαβῆς τίς ἐστι καὶ φρένας πηρός.]

11 Ἀλώπεκ' ἐχθρὴν ἀμπέλων τε καὶ κήπων

ξένη θελήσας περιβαλεῖν τις αἰκίῃ,

τὴν κέρκον ἄψας καὶ λίνου τι προσδήσας

ἄφῆκε φεύγειν. τὴν δ' ἐπίσκοπος δαίμων

ἔς τὰς ἀρούρας τοῦ βλαβόντος ᾠδήγει 5

τὸ πῦρ φέρουσαν. ἦν δὲ ληίων ᾠρη

καὶ καλλίπαις ἀμητὸς ἐλπίδων πλήρης.

ὁ δ' ἠκολούθει τὸν πολὺν κόπον κλαίων,

οὐδ' εἶδεν αὐτοῦ τὴν ἄλωνα Δημήτηρ.

[χρὴ προᾶον εἶναι μηδ' ἄμετρα θυμοῦσθαι. 10

11, 5e = 95, 55 | 7e = 1, 3 | 8i = 156, 6, cf. 33, 6

10, 9 ἕως ἀπάντων Bgk || 10 ἦλθεν etiam A || 12 κεχό-
λωμαι A, corr. Mk, κοιτῶ Eb, τῶδε κ. Sd, ἠχολώθη Bgk ||
[13 sq.] Db, om. B alio prom. adiecto || 13 ἀίσχροῖς A, corr. Bss

11 B 9 MP¹ 6 P 8, epim. Georgides || 1 ἐχθρὰν A ||
3 λίνου (Eb) ipse A, λίνων Gb | κέρκον λίνον δήσας τι τοῦτό
τ' ἐξάψας Spp, στυππεῖα ἐλαίῳ βεβρεγμένα τῇ οὐρᾷ προσδήσας
ἄφῆψε B*, sim. P (Cor. p. 352): locus fortasse contractus, cf.
Cr p. 184 (βρέχων τ' ἐλαίῳ πῦρ ἐνέβαλεν, εἶθ' οὕτως post v. 3
suppressum?) || 5 εἰς Rth | βαλόντος A B*, τοῦ ποινητήρος P;
corr. Ah, λαβόντος Hl; possis κακοῦντος; sed τοῦ βαλόντος
(τοῦμβαλόντος Lm) haud scio an loci contracti indicium sit, cf. ad
v. 3 || 7 vocis ἀμητὸς acc. cum Rth servavi, cf. 19, 5, Herodian.
I 220 L. || 9 ἄλωα Eb || [10—12] Eb = promyth. (epim.) B*

ἔστιν τις ὀργῆς νέμεσις, ἣν φυλαττοίμην,
αὐτοῖς βλάβην φέρουσα τοῖς δυσοργήτοις.]

[Θυμῷ χρῆσθαι κατὰ τῶν πέλας ἀμέτρῳ καλὸν οὐκ ἔνι.]

12 Ἄγροῦ χελιδῶν μακρὸν ἐξεπωτήθη,
εὔρεν δ' ἐρήμοις ἐγκαθημένην ὕλαις
ἀηδὸν' ὀξύφωνον· ἢ δ' ἀπεθρήνει
τὸν Ἴτυν ἄωρον ἐκπεσόντα τῆς ὥρης.
ἐκ τοῦ μέλους δ' ἔγνωσαν αἱ δύο' ἀλλήλας, 5
καὶ δὴ προσέπτησάν τε καὶ προσωμίλουν.
χῆ μὲν χελιδῶν εἶπε „φιλτάτη, ζώεις;
πρῶτον βλέπω σε σήμερον μετὰ Θράκην.
ἀεὶ τις ἡμᾶς πικρὸς ἔσχισεν δαίμων·
καὶ παρθένοι γὰρ χωρὶς ἡμεν ἀλλήλων. 10
ἀλλ' ἔλθ' ἐς ἀγρὸν καὶ πρὸς οἶκον ἀνθρώπων·
σύσκηνος ἡμῖν καὶ φίλη κατοικήσεις,
ὅπου γεωργοῖς, οὐχὶ θηρίοις ἄσεις. 13

12, 3e = 118, 8 | 4me = 131 (Vat. 130), 6 | 5me = 61, 3 |
6e = 7, 4. 15, 2. 95, 3. 101, 4 | 7e cf. 95, 28. 103, 13 | 8e =
18, 4 | 10m cf. 47, 13 | 11e cf. 74, 2. 108, 15

11, 11 ἔστί A, v add. m. r. | Νέμεσις? || Epim. θυμῷ κτλ.
om. A, servavit Georgides gnom. Bss. An. I p. 43

12 G(udianus), Aldin. 1505 ex duobus exemplaribus (1. 2),
B 2, V 216 Kn. p. 680; P¹ 2 Cor. p. 89; cf. Cr p. 204; fabulæ noviciæ
auctorem dialogo aliquo usum esse conicias qualis fuerit Ps.-
Platonis Χελιδῶν (Diog. La. III 62) || 1 χελιδῶν ἀγροῦ V |
μακρὰν V Ald G | ἐξεποτήθη Ald¹ G || 2 εὔρε Ald¹ G || 3 ἀηδὸν

Ald¹ || 4 ἴτυλον (ἴτυν ex ἴτυλον corr. m. pr.) A, ἴτην et
ὄροις G || 5. 6. 9. 10. 14—18. 21. 22. 25—28 om. G Ald ||
6 προσέστησαν V || 7 ἢ A, χῆ G Ald | ζώεις G Ald, ζώης V ||
8 cf. Cr p. 204 || 9 ἀεὶ] πάλαι Nck probabiliter | πικρὸς
om. V | ἔσχισε A || 10 post 13 legitur in V || 11 εἰς A V |
ἀνῶν A || 13 οὐχὶ A, κούχὶ cet. | ἀνοῖς A

τί σε δροσίξει νῶτον ἔννυχος στίβη, 16
καὶ καῦμα θάλλει; πάντα δ' ἀγρότιν σ' ἤσει.
ἄγε δὴ σεαυτήν, σοφὰ λαλοῦσα, μὴ σίνου· 18
ὑπαιθρον ὕλην λείπε, καὶ παρ' ἀνθρώποις 14
δμώροφόν μοι δῶμα καὶ στέγην οἴκει.“ 15
τὴν δ' αὖτ' ἀηδῶν ὀξύφωνος ἠμείφθη· 19
„ἔα με πέτραις ἐμμένειν ἀοικήτοις, 20
καὶ μὴ μ' ὀρεινῆς ὀργάδος σὺ χωρίσσης.
μετὰ τὰς Ἀθήνας ἄνδρα καὶ πόλιν φεύγω·
οἶκος δέ μοι πᾶς κἀπίμιξις ἀνθρώπων
λύπην παλαιῶν συμφορῶν ἀναξάινει.“

[παραμυθία τίς ἐστὶ τῆς κακῆς μοίρης 25
λόγος σοφὸς καὶ μοῦσα καὶ φυγὴ πλήθους·
λύπη δ', ὅταν τις <οἷς ποτ' > εὐθενῶν ὄφθη,
f. 7^b τούτοις ταπεινὸς αὖθις ὦν συνοικήση.]

ἽΟτι συμφέρει τῷ ἠδίκημένῳ πόρρω γενέσθαι τῶν εἰς ἀνάμνησιν
αὐτὸν φερόντων κακῶν.]

12, 14e = 31, 10. 49, 4 | 17e = 49, 4 | 24e = 106, 25

12, 16 σοι V | νῶτον V; νυκτὸς A, πηκτὸς Mk, νότιος? Cr |
ἔννυχος στείβη A, ἔνδροσος κοίτη V || 17 δ' ἀγρότην τήκει A,
corr. Cr (cf. Schmid, *Atticismus* III 200), ἀγρότιν τέρπει Lm; καὶ
κατακαίει V, unde possis καὶ καταναίνει (Archil. 61) vel παντά-
λαινα, κἀκκαίει vel καὶ τήκει, vel quod El proposuit θάλλει (ad
θάλλος) πανταχῆ κατακναίει, sed de interpolatione suspectus est
V || [18] Bgk (Eb): versus transposui [μῆνυσον A (μηνύσης
Gb), ἄγε μῆνυσον σεαυτήν σοφὴ περ οὔσα V; μὴ σίνου (μὴ κρύ-
ψης?) Cr, μὴ τρύχου Ribbeck, μὴ μῦσον Bgk || [14. 15] Db
Eb Rth | ὑπεθρον V || 21 ὀρχάδος — χωρίσις A, συγχωρή-
σεις V || 22 corruptit V || 23 καὶ ἐπίμιξις ἀνῶν A, corr. Lm:
ἐπίμιξις τ' V (Ald¹), ἥ τε μίξις G Ald² || 24 λύπη A, v add. m. rec.,
λύπην VB, μνήμην Ald G || [25—28] Eb, om V || 27 post δὲ m.
recc. πᾶς A | οἷς ποτ' add. Hp | εὐσθενῶν A, corr. Db | ὄφθῆι A,
corr. Db || 28 ὦν ipse A || Epimythium ineptum; ὁ μῦθος
δηλοῖ ὅτι κρεῖττον ἐν ἐρήμοις ζῆν ἀλύπως ἢ συνοικεῖν ἐν πόλεσι
τοῖς κακοῖς add G Ald || Gitlbauerum, qui vv. 8. 22 non intel-
lectis (μέτ' ἀθρόατους et τῆς Ἀθηναῖς interpolavit) duas fabulas
omnino diversas discernere sibi visus est, non curo

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

15 Ἀνὴρ Ἀθηναῖός τις ἀνδρὶ Θηβαίῳ
 κοινῶς ὁδεύων, ὥσπερ εἰκός, ὠμίλει.
 ῥέων δ' ὁ μῦθος ἤλθε μέχρ' ἠρώων,
 μακρὴ μὲν ἄλλως ῥῆσις οὐδ' ἀναγκαίη·
 τέλος δ' ὁ μὲν Θηβαῖος υἱὸν Ἀλκμήνης 5
 μέγιστον ἀνδρῶν, σὺν δὲ καὶ θεῶν ὕμναι·
 ὁ δ' ἐξ Ἀθηνῶν ἔλεγεν ὡς πολὺ κρείσσων
 Θησεὺς γένοιτο, καὶ τύχης ὁ μὲν θείης
 ὄντως λέλογχεν, Ἡρακλῆς δὲ δουλείης.
 λέγων δ' ἐνίκα· στωμύλος γὰρ ἦν ῥήτωρ. 10
 ὁ δ' ἄλλος ὡς Βοιωτὸς οὐκ ἔχων ἴσῃν
 λόγοις ἄμιλλαν, εἶπεν· ἀγροίη μούση·
 „πέπαυσο· νικᾶς. τοιγαροῦν χολωθεῖη
 Θησεὺς μὲν ἡμῖν, Ἡρακλῆς δ' Ἀθηναίοις.“

[Ὅτι οὐ δεῖ τοὺς μεγιστᾶνας κινεῖν εἰς ὀργὴν κατὰ τῶν ὑπεξου-
 σίων. εἰς ματαιολογίας καὶ ἔριδας.]

16 Ἄγροικος ἠπείλησε νηπίῳ τίτθῃ
 κλαίοντι „παῦσαι, μή σε τῷ λύκῳ ῥίψω.“
 ὁ λύκος δ' ἀκούσας τήν τε γραῦν ἀληθεύειν
 νομίσας ἔμεινεν ὡς ἔτοιμα δειπνήσων,
 ε. 8^b ἕως ὁ παῖς μὲν ἐσπέρης ἐκοιμήθη, 5
 αὐτὸς δὲ πεινῶν καὶ λύκος χανῶν ὄντως
 ἀπῆλθε νωθραῖς ἐλπίσιν παρεδρεύσας.

15, 1i = 2, 1 | 2e = 7, 4 etc. | 12e = II 6. I 16 || 16, 6i
 cf. 18, 13

15 B 10, cf. Straton. Cic. de nat. deor. III 19 || 6 νῦν
 A, corr. Hch, cf. 130 (Vat. 9), 9 | θεὸν A, corr. Men. cf. 20, 4 ||
 12 λόγων Bgk || Exitum mutilatum esse sine causa suspicatus
 est Bgk, cf. Cicero l. s.

16 B 1 P 1 (Cor. p. 337) P¹ 1, Av. 1 || 4 ἔμεινεν, εἰ ex
 ε m. pr. A || 6 cf. 93, 5 || 7 ἐλπίσιν etiam A

λύκαινα δ' αὐτὸν ἢ σύνοικος ἠρώτα

„πῶς οὐδὲν ἄρας ἤλθες, ὥσπερ εἰώθης;“

ὃ δ' εἶπε „πῶς γάρ, ὅς γυναικὶ πιστεύω;“ 10

[Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος ὅτι οὐ χρὴ πᾶσι πιστεύειν, γυναικὶ δὲ μάλιστα μεγάλα καὶ πάμπολλα ἐπαγγελλομένη. πρὸς τὸν κεναῖς ἀπάταις ἐξαπατηθέντα.]

17 Αἴλουρος ὄρνεις οἰκίης ἐνεδρεύων,

ὡς θυλάκός τις πασσάλων ἀπηροτήθη.

τὸν δ' εἶδ' ἀλέκτωρ πινυτὸς ἀγκυλογλώχιν,

καὶ ταῦτ' ἐκερτόμησεν ὄξυ φωνήσας·

„πολλοὺς μὲν οἶδα θυλάκους ἰδὼν ἤδη· 5

οὐδεὶς δ' ὀδόντας εἶχε ζῶντος αἰλούρου.“

[Πρὸς τοὺς ἀπὸ πείρας γνωρισθέντας κακούργους, καὶ μηκέτι ταῖς τούτων ὑποκρίσεσίν τινα ἐξαπατᾶσθαι.]

18 Βορέη λέγουσιν ἠλίῳ τε τοιαύτην

ἔριν γενέσθαι, πότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου

16, 9 me = 106, 20. 132, 9 (55, 6. 26, 7) || 17, 3i cf. 133, 2 | 4i cf. 34, 8. 4e || 124, 13 (37, 9) | 5e = 60, 2. 93, 6

16, 9 ὡς πρὶν Bgk, ὥσπερ Eb, cf. 50, 17; Avian.: 'nullam refers de more rapinam', cf. 106, 20 | εἰώθης A, servavit Rth, -εις corr. plerique, cf. 7, 1, 106, 20 || 10 γυναικὸς A | γάρ οὐ, .. πιστεύσας; Cr, γάρ, ὡς .. πιστεύω Gb, ὅς .. πιστεύσῃ Bgk || Epim. ἐπαγγελλομένη A | δὲ ἤκιστα Eb, cf. epim. 62. 99 | ἀπάταις] ἀλαζονείαις, ἀποκαροδοκίαις? Eb, ἐλπίσιν possis ex B* ὅτι κεναῖς ἐλπίσιν ἀπατᾶται ὁ πειθόμενος γυναικῶν ὁμιλίαις

17 cf. F 67 (Apostol. XVIII 61) || 4 ὄξυφων' ἄσας Nck, sed cf. locos similes s. s. || 6 εἶχε^{νβ} ζῶντος^α αἰλούρου A, νβ α suprascr. m. rec. (Men.?), voluit igitur ζ. εἶχεν αἰλούρου (Hp), verum ε ante ζ correpta || In marg. ἄρ τοῦ β m. 3

18 B 17, Av. 4; tetr. II 3; 1 sq. Suid., 16 Georg.; cf. Ath. XIII p. 605 (PL. II p. 244 Bgk), Plut. praec. coni. 12 p. 139 D; a Babrio pendet Themist. XVI p. 208 (supra p. 5) || 1—3 S s. σισύρα, unde deprompsit schol. byz. Arist. Ran. 1459 p. 312, 4 D^b | 1 βορέα A, -η Suid. || 2 ὀπότερος Suidae Paris., schol.

ὄδοιποροῦντος τὴν σίσυρναν ἐκδύσει.

ε. 9^a βορέης δ' ἐφύσα πρῶτος οἶος ἐκ Θράκης,
βίη νομίζων τὸν φοροῦντα συλήσειν. 5

ὃ δ' οὐ μεθῆκε μᾶλλον, ἀλλὰ ῥιγώσας
καὶ πάντα κύκλω χερσὶ κράσπεδα σφίγξας
καθῆστο, πέτρης νῶτον ἐξοχῇ κλίνας.

ὃ δ' ἥλιος τὸ πρῶτον ἠδὺς ἐκκύψας
ἀνῆκεν αὐτὸν τοῦ δυσηνέμου ψύχους, 10

ἔπειτα δ' αὖ προσῆγε τὴν ἄλλην πλείω·
καὶ καῦμα τὸν γεωργὸν εἶχεν ἐξαίφνης,
αὐτὸς δὲ ῥίψας τὴν σισύραν ἐγυμνώθη.

[βορρᾶς μὲν οὕτω συγκριθεὶς ἐνικήθη·
λέγει δ' ὁ μῦθος „πραότητα, παῖ, ζήλου. 15
ἀνύσεις τι πειθοῖ μᾶλλον ἢ βία ῥέζων.“]

[Μῦθος παραινῶν ὅτι οὐ χρὴ φιλόνηκον εἶναι, ἀλλὰ πραῦτητι
καὶ πειθοῖ ἀνύειν τὰ ἀνήκοντα.]

18, 4e = 12, 8 | 9e = 96, 1 etc. | 13i = 16, 6

18, 3 σισύραν A S schol., corr. Toup.: σ. (σύρην? cf. Lm
praef. p. XIII) <ἄν> ἐκδύσαι Lm Mk, cf. M. Schmidt, *Didym.*
p. 64 | ἐκδύση Suidae Paris., schol. || 4 βορέας A, cf. 1 | δ'
ἐφύσα A ipse | πρότερος Nb, sed cf. 66, 1 || 5 βία A | νομίζειν

A, corr. Minas | συλήσειν A, λ add. m. rec. || 6 μεθῆκε, (com-
mate adiecto) Lm || 7. 8 transposuit Bgk (Eb); cf. Nonn. Dion.
37, 149; de B* cf. praef. || 11 ἄλλην potius quam ἄλλην A, corr.
Bgk Rth, ἔλην Hm || 13 contractus? τὴν σύρην Mk, num τὴν
σίσυρναν ἐψύχθη? θολμάτιον vel τὴν στολήν Bgk, συρίην (Crat.
fr. 207 p. 71 K.) Gb; possis τὴν νάκην || [14—16] Eb, legit
Themistius || v. 14 fabulae finem esse atque a v. 15 epimy-
thium incipere voluit A. Cf. 36, 13 || 14 βορέης Lm, βορρᾶς
forma et ῥέζων vox interpolatorem prodit | οὕτως A || 15. 16
= prom. B || 16 βία τι πράττων Georgides gnom. I p. 9 || Epim.
πιθῶ, ι in ει mut. m. rec. A, corr. Minas

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

δέον βοηθεῖν, αὐτὸς ἀργὸς εἰστήκει,
τῷ δ' Ἡρακλεῖ προσηύχεθ', ὃν μόνον πάντων
θεῶν ἀληθῶς προσεκύνει τε κἀτίμα. 5

ὁ θεὸς δ' ἐπιστὰς εἶπε „τῶν τροχῶν ἄπτου
καὶ τοὺς βόας κέντριξε. τοῖς θεοῖς δ' εὐχου,
ὅταν τι ποιῆς καὐτός, ἢ μάτην εὐξῆ.“

21 Βόες μαγείρους ἀπολέσαι ποτ' ἐζήτουν
ἔχοντας αὐτοῖς πολεμίην ἐπιστήμην·
καὶ δὴ συνηθροίζοντο πρὸς μάχην ἤδη
κέρατ' ἀποξύνοντες. εἷς δέ τις λίην
γέρον-ἐν αὐτοῖς, πολλὰ γῆν ἀροτρεύσας, 5
„οὔτοι μὲν ἡμᾶς“ εἶπε „χερσὶν ἐμπείροις
σφάζουσι καὶ κτείνουσι χωρὶς αἰκίης·
ἦν δ' εἰς ἀτέχνους ἐμπέσωμεν ἀνθρώπους,
διπλοῦς τότε ἔσται θάνατος. οὐ γὰρ ἐλλείψει
τὸν βοῦν ὁ θύσων, κἂν μάγειρος ἐλλείψη.“ 10

20, 6i cf. 117, 9 | 6e cf. 14, 4 || 21, 4 esq. = 36, 6 sq.
100, 1. 116, 4

20, 3 αὐτὸν A, corr. Fx; om. Phot. Suid., ὁ δὲ V, cf. 6 ||
4 Ἡ. προσεύχετο μόνω ἀπάντων V || 4 sq. τῷ Ἡρακλεῖ προσ-
ευχόμενος· ἐκείνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος ἐτίμα
Phot. S || 5 κἀτίμα A; inepte θεῶν ἐκείνω ὡς πολλὰ δια-
μένω V || 6 θεὸς om. ὁ A, ὁ δὲ θεὸς Phot. Suid., αὐτὸς V,
cf. 3 || 7 κέντριξε A, corr. Bss; καὶ τοὺς βόας νύττε καὶ τότε
τὸν θεὸν εὐχου, ὅταν καὐτός τι ποιῆς· μὴ μέντοι γε μάτην εὐχου
Phot. S, atque μὴ μάτην εὐχου etiam V || 8 Ὅτ' ἂν epi-
mythii instar A

21 V 17 || 2 πολεμίαν AV || 4 ἀποξύναντες V || 5 πολλὰ
γὰρ ἦν A, πολλὴν γῆν V, verum viderat Lm; γῆς Bgk Rth ||
7 φάζουσι καὶ κόπτουσι V, σφάζουσι κἀκτείνουσι Nb, κόπτουσι
καὶ σφ. Kn coll. γ 448 | σικίης V || 8 ἂν V | ἀτεχνεῖς V |
ἀνους A || 9 ἔστι V || 10 θύσων V | versus 9. 10 sedem
mutaverunt in A || 10 ἐλλείπη Nck

[ὁ τὴν παροῦσαν πημονὴν φεύγειν σπεύδων
 ε. 10^a ὄραν ὀφείλει μὴ τι χειρὸν ἐξεύρη.

Ὁ μῦθος τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ἄμεινον δουλεύειν σοφοῖς καὶ ἐπιει-
 κέσιν ἢ δεσπόζεσθαι ὑπὸ σκαιῶν τε καὶ ἀπαιδευτῶν.]

22 Βίου τις ἤδη τὴν μέσῃν ἔχων ὥρην

— νέος μὲν οὐκ ὢν, οὐδέπω δὲ πρεσβύτης
 λευκὰς μελαίνας μιγάδας ἐκλόνει χαίτας —
 ἔτ' εἰς ἔρωτας ἐσχόλαζε καὶ κώμους.

ἦρα γυναικῶν δύο, νέης τε καὶ γραίης. 5

νέον μὲν αὐτὸν ἢ νεῆνις ἐξήτει

βλέπειν ἐραστήν, συγγέροντα δ' ἢ γραίη.

τῶν οὖν τριχῶν ἐκάστοθ' ἢ μὲν ἀκμαίη

ἔτιλλεν ἃς ἠύρισκε λευκανθιζούσας,

ἔτιλλε δ' ἢ γραῦς εἰ μέλαιναν ἠύρηκει, 10

ἕως φαλακρὸν ἢ νέη τε χῆ γραίη

ἔθηχ' ἐκάστη τῶν τριχῶν ἀποσπῶσα.

22, 2 e = 50, 14. 98, 2 | 8 e cf. 19, 5. 88, 4 | 9 e = 45, 3

21, [11. 12] Lm, om. V || 11 φυγεῖν Fx Gb || Epim.
 τε om. V

22 B 15; P 13, MP¹ 10, Nev. 165; tetr. II 10; F politicis concepta
 et mutila in Furiae ed. Lips. II p. 67; v. 4. 8 sq. Suid.; cf. Diod.
 XXXIII 7 p. 72 Dd., Doxop. Rhet. H p. 189 W., sim. Plut. Sert. 16 ||
 [2] Nck *Mél.* IV p. 138, Eb Burs. *Jahresb.* III 503 | ἦν A, corr.
 Sd || 3 μελαίνας Bgk; λευκὰς γὰρ εἶχεν καὶ μελαίνας etiam F ||
 4 εἶτ', super ε del.', A, corr. Cr coll. ἦδη v. 1, ὅς εἰς S s. κῶμος
 (loco adhuc neglecto) | κῶμασ A, κῶμους S || 5 ἦρα A | νέασ A |
 γραίας A || 6 νεᾶνις A || 7 γραῖα A || 8 ἀκμαία A || 8. 9
 Suid. s. ἐκάστοτε || 9 εὔρισκε S | cf. Arist. equ. 908 || 11 νέα et
 γραῖα A || 12 ἔθηκαν A, corr. Lm Nck | ἐκάστην Lm; ἐκατέρη
 Nck, sed cf. 18, 4; ἄρδην (cf. Phaedr. II 2, 9) vel ἄμφω et ἀπο-
 σπῶσαι Eb; ἔθηκαν ἄνδρα Rth, ε. ἐξῆς Bgk | Post 12 lacuna?
 cf. B* φαλακρὸν ἐποίησαν καὶ ὄνειδος ἀπάντων, sim. tetr.

[ἀεὶ γὰρ ἔν γε τιλλόμενος ἐγυμνοῦτο.

φάσκει δ' ὁ μῦθος τοῦτο πᾶσιν ἀνθρώποις·

ἐλεινὸς ὅστις εἰς γυναῖκας ἐμπίπτει.

15

ἀεὶ γὰρ ἔν γε δακνόμενος γυμνοῦται.]

23 Βοηλάτης ἄνθρωπος εἰς μακρὴν ὕλην

ταῦρον κεράστην ἀπολέσας ἀνεξήτει.

ε. 10^b ἔθηκε δ' εὐχὴν ταῖς ὄρεινόμοις νύμφαις,

Ἐρμῆ νομαίῳ, Πανί, τοῖς πέριξ, ἄρνα

λοιβὴν παρασχεῖν, εἰ λάβοιτο τὸν κλέπτην.

5

ὄχθον δ' ὑπερβὰς τὸν καλὸν βλέπει ταῦρον

λέοντι θοίνην· δυστυχῆς δ' ἐπαρᾶται

καὶ βοῦν προσάξειν, εἰ φύγοι γε τὸν κλέπτην.

[ἐντεῦθεν ἡμᾶς τοῦτ' εἴοικε γινώσκειν,

ἄβουλον εὐχὴν τοῖς θεοῖσι μὴ πέμπειν,

10

ἐκ τῆς πρὸς ὄραν ἐκφορουμένης λύπης.]

23, 2 m e = 2, 2

22, [13—16] Db Lm || 13 om. B*, numeri interpolatorem

δ' ὁ μῦθος

produnt, cf. 16 || 14 ὁ (eras.) ~~μῦθος~~ φάσκει A, corr. suprascr.

m. recc. || Epim. AP¹ = promyth. B v. 15 ὅτι ἐ. ἐστιν, ὅς εἰς

γ. ἐ., seq. ἢ γὰρ γυνὴ θαλάσση <πᾶν> ὁμοιοῦται (ita MP¹ Nev.,

ὁμοίωται B, sed latet choliambus) κτλ. || v. 16 = 13

23 B 16, MP¹ 11, P 14 || 1 μακρὰν A || 3. 4 εὐξάτο

(ἠῦξ. P¹) δὲ τῷ θεῷ ... ταῦρον (inepte) ἐπιθύσειν B || 4 νο-

μέωι, ε del. αι suprascr. m. pr. A | Πανί τ' οἶν ἐπιρρέξειν 5 ...

παρασχῶν Cr ann. p. 241; [4], 5 ἄρν' ἄν π. Rth perperam; cf.

Anth. Pal. IX 823 (XI 207, 2) || 5 θοίνην Bgk, ποινὴν Hl,

λευκὴν Nck; Suid. v. λοιβή· σπονδή, θυσία vix huc referendum,

nam fons eius (cf. Hesych.) praebebat θυσία οἴνου: sed cata-

chresis a Babrio vix aliena, cf. libare libamen | λάβοι γε Dbn

add., γε θ v. 8 petitum, locum non habet || 7 ἐπαρᾶται =

εὐχεταί || 8 βοῦς A, corr. Lm, ἕτερον βοῦν σοι ἐπιθύσω B MP¹,

βοῦν σοι καὶ ταῦρον .. προσενέγκω P | ἐκφυγῶν γε Bgk || [9—11]

Db Lm, = epim. P¹P, prom. B || 11 ἐκφορουμένους Lm, sed

cf. B: διὰ τὴν πρὸς ὄραν συμβαίνουσαν λύπην: ἐκφορούμενος

= prorumpens || ἀρχὴ τοῦ γ m. 3

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

„ἀψ νῦν ἴωμεν. οὐκέτι χρεῶν θνήσκειν·
ὄρω γὰρ ἄλλους ἀσθενεστέρους ἡμῶν.“ 10

26 Γέρανοι γεωργοῦ κατενέμοντο τὴν χώραν
ἐσπαρμένην νεωστὶ πυρίνω σίτω.

ὁ δ' ἄχρι πολλοῦ σφενδόνην κενὴν σείων
ἐδίωκεν αὐτὰς τῷ φόβῳ καταπλήστων.

αἱ δ' ὡς ἐπέσχον σφενδονῶντα τὰς αὔρας, 5
κατεφρόνησαν λοιπὸν ὥστε μὴ φεύγειν,

ἕως ἐκεῖνος οὐκέθ' ὡς πρὶν εἰώθει,

λίθους δὲ βάλλον, ἠλόησε τὰς πλείους.

αἱ δ' ἐκλιποῦσαι τὴν ἄρουραν ἀλλήλαις

„φεύγωμεν“ ἐκραύγαζον „εἰς τὰ Πυγμαίων.“ 10

f. 11^b ἄνθρωπος οὗτος οὐκέτ' ἐκφοβεῖν ἡμᾶς

ἔοικεν, ἤδη δ' ἄρχεταιί τι καὶ πράσσειν.“

[Παραίνεσιν ὁ λόγος ἔχει, δεῖν ταῖς ἐκ λόγων παραινέσεσι τοὺς
πταίοντας εἶκειν, ἵνα μὴ ταῖς ἐξ ἔργων ὀψέ ποτε πειραθεῖεν
ὀδύνας.]

27 Γαλῆν δόλω τις συλλαβῶν τε καὶ δήσας
ἔπνιγεν ὑδάτων <έν> συναγκίῃ κοίλῃ.

26, 1 m e = 33, 15 | 7 m e cf. ad 16, 9 || 27, 1 m = 89, 10,
cf. 132, 7

25, 10 ἡμῶν A || post 10 duorum fere versuum spatium
vacuum A

26, 1. 2 Suid., epim. Georg. || 1. 2 Suid. s. πυρίνω σίτω ||
1 τὴν om. S | χώραν A, -ην S || 4 φόβῳ Bgk || 7 εἰώθει,
θει m. rec. atramento obd., cf. 16, 9. 106, 20 || 8 βαλὼν A, corr.
Bss | ἠλόησε A m. pr., corr. m. rec. || 10 cf. II. Γ 5 | τὰ ex τὰς
m. pr. A || 11 ἄνθρωπος A, corr. Lm || 12 πρήσσειν? Eb ||
Epim. Georg. Bss an. I p. 31, 5 | τοὺς om. A | εἶκειν Georg.,
ἦκειν A

27 V 30 (Fur. 355) || 1 δήσας Vat. ex Furiae testimonio
p. 144, πνίγων A, num σφίγγων? || 2 ἔπνιγεν A, -ε V | ὑδα-
των συναγγίαι (ad ἄγγος?) κ. A; βαλὼν ὑδάτων συνεχεῖα V, unde
βάλλον vel βάπτων repetiverunt; ὕ. ἐμβάλων συναγκείη Bgk

τῆς δ' αὖ λεγούσης „ὡς κακὴν χάριν τίνεις
 ὧν ὠφέλουν θηρῶσα μῦς τε καὶ σαύρας,“
 „ἐπιμαρτυρῶ σοι φησὶν· ἀλλὰ καὶ πάσας 5
 ἔπνιγες ὄρνεις, πάντα δ' οἶκον ἠρήμους 6
 κρεῶν <τ'> ἀνεωγὸς ἄγγος· ὥστε τεθνήξῃ 6^a
 βλάπτουσα μᾶλλον ἢπερ ὠφελοῦσ' ἡμᾶς.“

[Πρὸς τοὺς μετρίως μὲν ὠφελοῦντας, βλάπτοντας δὲ [τὰ] μεγάλα,
 εὐκαιρὸς ἐστὶν ὁ λόγος.]

28 Γέννημα φρόνου συνεπάτησε βοῦς πίνων.
 ἔλθοῦσα δ' αὐτόν — οὐ παρῆν γάρ — ἡ μήτηρ
 παρὰ τῶν ἀδελφῶν ποῦ ποτ' ἦν ἐπεξήτει.
 „τέθνηκε, μήτηρ· ἄρτι γάρ, πρὸ τῆς ὥρας,
 ἦλθεν πάχιστον τετράπουν, ὑφ' οὗ κεῖται 5
 χηλῇ μαλαχθέν.“ ἡ δὲ φρόνος ἠρώτα,
 φυσῶσ' ἑαυτήν, εἰ τοσοῦτον ἦν ὄγκῳ
 τὸ ζῶον. οἶ δὲ μητρὶ „παῦε, μὴ πρίου.

28, 1m = 117, 8; 1e = 80, 1. 83, 1 | 4e = 12, 4

27, 3 δ' αὖ A, δὲ V | τίνεις A, τίνα V || 4 ὧν σ' Fx Hm, δν Bgk || 6 ὄρνεις V, ὄρνεις del. ει suprascr. ι A | οἶκον caveam | 6^a e V, om. A, del. Rth | ἀνεωγὸς V, corr. Kn (cf. 60, 1), τ' vel δ' ἀνέωγες Bss Bgk, ἀνεωγυῖ' Nb || 7 ἡμᾶς A | βλάπτουσιν μ. ἢ. ἡμᾶς ὠφελοῦσιν V || Epim. ὁ $\frac{\lambda}{\theta}$ + A

28 V 211 (Fur. 378); tetr. I 42 || 1 φρόνου γ. V || 2 αὐτ' (= αὐτόν) etiam V, αὐτόσ' Fur. Eb || 4 εἶπον frustra add. Fur. Knoche p. 66, cf. 47, 6. 89, 4 | μήτηρ A | ἄ. γ. πρὸ τῆς ὥρας A et V; = ante tempus (potui) constitutum (Iulian. ep. 37 p. 412 A) an = ante horam (cf. 124, 19)? τῆςδ' Lm, ἄ. πρώτης Db || 5 ἦλθεν ipsi AV || 6 μαλαχθεῖς V, παλαχθεῖς Hch, παταχθεῖς J. G. Schneider, cf. Hor. sat. II 3, 314, Phaedr. I 30, 10 || 7 φυσῶσα ἑαυτήν A m. pr., corr. m. reco. | τοιοῦτον AV, τοσοῦτον plerique || 8 παύου μὴ πρίου μήτηρ V; μὴ πρήθου Bgk, ft. recte

ε. 12^a θᾶσσον σεαυτήν“ εἶπον „ἐκ μέσου ῥήξεις,
ἢ τὴν ἐκείνου ποσότητα μιμήση.“ 10

[“Ὅτι ἐπικίνδυνον τοῖς ἐλάττοσι παρατείνεσθαι τοῖς μείζοσι.]

29 Γέρων ποθ’ ἵππος εἰς ἄλητὸν ἐπράθη,
ξευχθεῖς δ’ ὑπὸ μύλην πᾶσαν ἐσπέρην . . .

* * * * *

καὶ δὴ στενάξας εἶπεν „ἐκ δρόμων οἴων
καμπτήρας οἴους ἀλφιτεῦσι γυρεύω.“

[μὴ λίαν ἐπαίρου πρὸς τὸ τῆς ἀκμῆς γαῦρον. 5
πολλοῖς τὸ γῆρας ἐν κόποις ἀνηλώθη.]

30 Γλύψας ἐπώλει λύγδινόν τις Ἑρμείην.

τὸν δ’ ἠγόραζον ἄνδρες, ὃς μὲν εἰς στήλην
(υἱὸς γὰρ αὐτῷ προσφάτως ἐτεθνήκει),

ὃ δὲ χειροτέχνης ὡς θεὸν καθιδρούσων.

ἦν δ’ ὀψέ, χῶ λιθουργὸς οὐκ ἐπεπράκει, 5

συνθέμενος αὐτοῖς εἰς τὸν ὄρθρον αὐτὸν δεῖξαι

ἐλθοῦσιν. ὃ δὲ λιθουργὸς εἶδεν ὑπνώσας

28, 9 e cf. 41, 1 || 29, 3 i = 12, 6. 21, 3. 79, 2. 95, 51

28, 9 ῥήξεις, σ ex v m. pr. A || 10 ποιότητα A X V, πιότητα
Cor., ποσότητα Bss

29 B 22 M P¹ 14, P 17, plenius Aphth. 13; cf. Doxor. Rhet.
Gr. II 173 W. || 2 ὑπὸ μύλην (υ υ | υ -) vix est Babrii | πᾶσαν
ἐσπέρην A m. pr., β α suprascr. τάλας add. m. recs.; π. ε. <ἦλει>
Eb Grumme, <ἦλεσ’> ε. π. Lm | ἐσπέρην = νύκτα, cf. Lycophr. 33,
comment. Gryph. p. 64 || 4 ἀλφιτοῖσι A, corr. Mk || Fabula
licet e proverbio ἵππου γῆρας sit orta utique decurtata; laetius
rem explicarunt Aphth. Phaedrus app. 19; cf. Apul. met. IX 11 ||
[5. 6] Lm, = prom. B | λίαν υ υ prodit interpolatorem, cf. 41, 4 |
6 ἐν κόποις B, εἰς πόνους A

30 Av. 23, 1 Suid., cf. paroem. I p. 85 sq. || 1 Ἑρμείαν S
s. λύγδινα || 4 χειροτέχνημα Lm O. Schneider, sed cf. Herond.
VII 74, Cor. 148; Av. 23, 5 alter adoratis ut ferret numina templis
fabulae acumen non perspexit, cf. Deneken, lex. mythol. I 2587 ||
5 καὶ ὃ A, corr. Bss | post 5 v. excidisse suspicatur Bss ||
6 δείξειν Eb || 7 εἶτεν Hl, ἐνθεν Ah

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ἤγοῦντο παντὸς ἐκφανέστατοι πλήθους, 15
 πάλιν δὲ φύζα τοὺς μύας κατειλήφει.

ἄλλοι μὲν οὖν σωθέντες ἦσαν ἐν τρώγλαις·
 τοὺς δὲ στρατηγούς εἰστρέχοντας οὐκ εἶα
 τὰ περισσὰ κάρφη τῆς ὀπῆς ἔσω δύνειν,
 [μόνοι δ' ἐάλωσαν αὐτόθι μυχῶν πρόσθεν.] 20

Νίκη δ' ἐπ' αὐτοῖς καὶ τρόπαιον εἰστήκει,
 γαλῆς ἐκάστης μῦν στρατηγὸν ἐλκούσης.

f. 13^a [λέγει δ' ὁ μῦθος „εἰς τὸ ζῆν ἀκινδύνως
 τῆς λαμπρότητος ἠυτέλεια βελτίων.“]

32 Γαλῆ ποτ' ἀνδρὸς εὐπρεποῦς ἐρασθείσῃ
 δίδωσι σεμνὴ Κύπρις, ἣ πόθων μήτηρ,
 μορφὴν ἀμειψαὶ καὶ λαβεῖν γυναικείην,
 καλῆς γυναικός, ἧς τίς οὐκ ἔχειν ἦρα;
 ἰδὼν δ' ἐκεῖνος (ἐν μέρει γὰρ ἠλώκει) 5

31, 16i = 95, 47 (41) | 18e = 164, 6 || 32, 3e = 71, 5.
 136, 15 | 5m = 134, 3 | 5e = 13, 4

31, 16 δὲ apodoticum, cf. 55, 4. 6: Schmid *Atticismus* III 333 sq. ||
 17 ἄλλοι A, ἀλλ' οἱ (Paris.) vel ἄ. Suid. s. τρώγλη, corr. Lm Eb ||
 19 τὰς ὀπὰς Bgk || 20 ἐάλων Hm, ἐἄλον Eb | αὐτόθεν Bss
 alii cacophonía non deterriti; possis μυχῶν ὦν, cf. Mosch. Long.
 I 4, sed versum aut spurium (F x Grumme) aut contractum (cf.
 Batrachom. 114) numeri innumeri (υ _ υ υ _ υ) et ἄ ἱ produnt,
 cf. ad 19, 6 || vv. 21. 22 sedem mutavit Bgk | 21 νίκη A,
 corr. Eb, Νίκης Bgk | αὐτοῖς non spectat ad μυχῶν, sed ad
 στρατηγούς, cf. 56, 5 | [21. 22] Rth temere: parodia epica vel
 tragica, cf. Batrachom. 159, Anth. Pal. VII 205 || [23. 24] Lm
 = prom. B || 24 ἐυτέλεια A, ἣ εὐτέλεια B, corr. Fx

32 B 19 P 16; F 48; tetrast. I 39; 1 Iulian. test. 4; 5. 7. 8
 Suid.; cf. Tzetz. ch. IV 938 || 1 τὸν μῦθον ἀκήκοας τὸν Βαβρίου·
 γαλῆ . . ἐρασθεῖσα Iulian. ep. 58, 5 | γαλῆ A || 2 Ἀθηναῶν inter-
 polavit B P | μῆρ A || vv. 4. 5 sedem mutavit Bgk (ἐν —
 ἠλώκει κ. γυναικός — ἦρα), sed nihil probat Xenoph. Ephes.
 III 2, 5 || τις A || 4 ἔχων A, corr. Seidler coll. 44, 2; ἐκὼν Lm |
 ἦρα, ἦ ex ἦ A || 5 locum decurtatum esse susp. Sauppe |
 ἀκεῖνος Suid. s. ἐν τῷ μέρει

γαμείν ἔμελλεν. ἡρμένου δὲ τοῦ δείπνου
παρέδραμεν μῦς· τὸν δὲ τῆς βαθυστρώτου
καταβᾶσα κοίτης ἐπεδίωκεν ἢ νύμφη.

γάμου δὲ δαιτὴ ἔλελυτο, καὶ καλῶς παίξας
Ἔρωσ ἀπῆλθε· τῇ φύσει γὰρ ἠττήθη. 10

[Πρὸς τοὺς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ὁρᾶν ὡς ἔχει μὴ βουλο-
μένους, τῇ δὲ τούτων φαντασίᾳ πλανωμένους, ἔλεγχον
ὁ μῦθος ἔχει.]

33 Δυσμαὶ μὲν ἦσαν Πλειάδων, σπόρου δ' ὦρη,

καὶ τις γεωργὸς πυρὸν εἰς νεὸν ῥίψας

ἐφύλασσεν ἐστῶς· καὶ γὰρ ἄκριτον πλήθει

μέλαν κολοιῶν ἔθνος ἦλθε δυσφώνων

ψᾶρες τ' ὄλεθρος σπερμάτων ἀρουραίων. 5

τῷ δ' ἠκολούθει σφενδόνην ἔχων κοίλην

παιδίσκος. οἱ δὲ ψᾶρες ἐκ συνηθείης

f. 13^b ἠκουον εἰ τὴν σφενδόνην ποτ' ἠτήκει,

33, 5e = 108, 1 | 6i cf. 11, 8

32, 6 ἡρμένου ipse A, cf. 56, 4 | δὲ ex δει A m. pr. ||
7. 8 Suid. s. βαθύστρωτος κοίτη | 7 τὸν Suid., ἢ A || 8 κοί-
της F Suid., κλίνης A || 9 γ. δίαιτα Bgk | δέδυτο A, corr.
Bss, cf. Luc. pisc. 36 | κοῦ Piccol., καὶ κακῶς Schnw || 10 τῷ
φύσει A | καὶ ἢ θεὸς ἀγανακτήσασα κατ' αὐτῆς πάλιν αὐτὴν
εἰς τὴν ἀρχαίαν φύσιν ἀποκατέστησεν add. A^u 50 Sohn, P^r 50
p. 15 Sternb., sim. F (Aes. 88 H., cf. 149), unde quaedam excidisse
suspiciatus est Schenkl || Epim. μῦ^δ ἔχει· A, in marg. ἀρχὴ
τοῦ Δ m. 3

33 V 198 (Kn p. 678); 2. 3i Suid. || 1 Πλειάδος δ. ἦσαν
σπ. ἐν ὦρη V | σπ. δ' ὦρηι A || 2 νεὸν A m. pr., εο in ειὸ
corr. m. rec. | π. εἰς νεὸν σπείρας Suid. s. νεός, ἐν κλήρω
πυροῦς σπείρας V || 3 φύλασσεν Suid., ἐφύλαττεν V || 4 sq. cf.
Π 583. P 755 || 5. 7 ψᾶρες A | 5 ψᾶρες ὀρύνται V, ψᾶρες
τ' ὀρύνται C. E. Schneider Kn p. 679, cf. Anth. Pal. IX 373, 6.
VII 172 | 7 αἱ δ' ὀρυιθες? | συνηθείας V || 8 ἠτείκει V

καὶ πρὶν βαλεῖν ἔφευγον. εὔρε δὴ τέχνην
 ὁ γεωργὸς ἄλλην τὸν τε παῖδα φωνήσας 10
 ἐδίδασκεν· „ὦ παῖ· χρὴ γὰρ ὀρνέων ἡμᾶς
 σοφὸν δολῶσαι φῦλον· ἡνίκ' ἂν τοίνυν
 ἔλθωσ', ἐγὼ μὲν“ εἶπεν „ἄρτον αἰτήσω,
 σὺ δ' οὐ τὸν ἄρτον, σφενδόνην δέ μοι δώσεις.“
 οἱ ψᾶρες ἦλθον κἀνέμοντο τὴν χώραν. 15
 ὁ δ' ἄρτον ἤτει, καθάπερ εἶχε συνθήκη·
 οἱ δ' οὐκ ἔφευγον. τῷ δ' ὁ παῖς λίθων πλήρη
 τὴν σφενδόνην ἔδωκεν· ὁ δὲ γέρον ρίψας
 τοῦ μὲν τὸ βρέγμα, τοῦ δ' ἔτυψε τὴν κνήμην,
 ἑτέρου τὸν ὦμον, οἱ δ' ἔφευγον ἐκ χώρας. 20
 γέρανοι συνήντων καὶ τὸ συμβὰν ἠρώτων.
 καὶ τις κολοιῶν εἶπε „φεύγετ' ἀνθρώπων
 γένος πονηρόν, ἄλλα μὲν πρὸς ἀλλήλους
 λαλεῖν μαθόντων, ἄλλα δ' ἔργα ποιούντων.“

[δεινὸν τὸ φῦλον τῶν δόλω τι πραττόντων.]

33, 10e = 34, 8 | 15me = 26, 1 | 19e = 95, 59 |
 23 = 64, 1. 108, 3

33, 9 βαλεῖν V, λαβεῖν A | δ' ἢ A m. pr. corr. m. rec., δὲ V ||
 10 τότε V || 11 ἡμᾶς AV || 12 σοφῶν δ. φίλων V | ἡνίκ'
 ἂν Fur. e V, ἡνίκα A || 13 ἔλθωσιν A, om. V, corr. Lm |
 εἶπεν om. V || 15 ψᾶρες A m. pr., corr. m. rec. | καὶ
 ἐνέμοντο A, καὶ νέμοντο V | χωραν V || 16 ὅδ' A | αἰτεῖ V |
 εἶπε Bgk | συνθήκην AV (Rth), corr. Fx || 17. 20 ἔφυγον V ||
 18 δέδωκεν V || 21—24, de quibus dubitaverat Eb, del. Rth;
 sed cf. 'fab. antiquae' 19 II p. 138 Hervieux, Romul. app. 60
 (Cr p. 207²) || 22 κολοιῶς V || 24 δ' ἔργα Fur. e V, δὲ A;
 similem sententiam (qui aliud dicunt et aliud agunt) in fine
 fabulae invenies in 'fabulis antiquis' l. s. (Phaedr. Burm. app.
 11, Dressl. II 10) || 25 del. Lm, om. V | Ὅτι δεινὸν A, ὅτι
 del. Bss

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

θάλλουσα κόλποις ἀγρίοις ἀποπνίγει,
 τὸν δ' ὡς περισσὸν καὶ μάταιον ἐκβάλλει. 5
 κἀκεῖνος ἐλθὼν εἰς ἐρημίην ζῶει.

[τοιοῦτο πολλῶν ἐστὶν ἦθος ἀνθρώπων,
 οἷς ἐχθρὸς αἰεὶ μᾶλλον ἢ φίλος γίγνουν.]

36 Δρυῖν αὐτόριζον ἄνεμος ἐξ ὄρους ἄρας
 ἔδωκε ποταμῷ· τὴν δ' ἔσυρε κυμαίνων,
 πελώριον φύτευμα τῶν πρὶν ἀνθρώπων.
 πολὺς δὲ κάλαμος ἐκατέρωθεν εἰστήκει
 f. 14^b ἔλαφρὸς ὄχθης ποταμίας ὕδωρ πίνων. 5
 θάμβος δὲ τὴν δρυῖν εἶχε, πῶς ὁ μὲν λίην
 λεπτὸς τ' ἐὼν καὶ βληχρὸς οὐκ ἐπεπτώκει,
 αὐτὴ δὲ τόσση φηγὸς ἐξεριζώθη.
 σοφῶς δὲ κάλαμος εἶπε· „μηδὲν ἐκπλήσσου.
 σὺ μὲν μαχομένη ταῖς πνοαῖς ἐνικήθης, 10
 ἡμεῖς δὲ καμπτόμεσθα μαλθακῇ γνώμῃ,
 κἂν βαιὸν ἡμῶν ἄνεμος ἄκρα κινήσῃ.“

36, 9 me = 116, 11

35, 4 ἀγρίως Bgk, sed nota enallage; ἄγριον ἀσπάζοντο de canibus Theocr. 25, 72 | καταφιλοῦσ' ἄ. duce B*Gb | Fabula vix decurtata; tempore praes. ne offendas; idem paradoxon eadem ratione narrant Oppian. cyn. II 605, Synes. Ep. 1, Plin. n. h. VIII 54, 216 || [7. 8] Eb | 8 ἐχθρὸς, ὦ παῖ, Bgk | γίγνουν forma interpolatorem prodit, cf. 78 epim.

36 B 29 P 23 MP¹ 18; A^c 143; myth. p. 215; tetr. I 45; Av. 16 ||
 1 αὐτόριζον (*radicitus* Av.) ipse A | ἔδωκε A, cf. Herodian. VIII 5, 7 ἐδίδοντο τῷ δέματι; ἐνώσε Sd, ἐνέδικε M. Schmidt || 3 ante 2 Lm Bgk || 5 ἔλαφρον A, corr. Lm | ποταμίας A || 6 ἔσχε Hl, εἶλε Eb || 7 τε ὦν A, corr. Bss; τις ὦν Fx; ἐὼν forma tab. Assend. commendata | καὶ βληχρὸς A m. pr., κἀμβλ- corr. m. rec. || 8 ἄντη A, corr. Bss | τοσσῆ A m. pr., acc. corr. m. rec. || 9 locus contractus? cf. Av. v. 11 | σοφὸς A m. pr., -ῶς m. rec. || 10 μαχομένη μὲν Fx || 11 καμπτόμεσθα A, corr. Bss || 12 βαιὸν A m. pr., βαιὸν m. rec.

[κάλαμος μὲν οὕτως· ὁ δὲ γε μῦθος ἐμφαίνει
μὴ δεῖν μάχεσθαι τοῖς κρατοῦσιν, ἀλλ' εἶκειν.]

37 Δαμάλης ἐν ἀγροῖς ἄφειτος, ἀτριβῆς ξεύγλης,
κάμνοντι καὶ σύροντι τὴν ὕνιν ταύρω

„τάλας“ ἐφώνει „μόχθον οἶον ὀτλεύεις.“

ὁ βοῦς δ' ἐσίγα χυπέτεμνε τὴν χώραν.

ἐπεὶ δ' ἔμελλον ἀγρόται θεοῖς θύειν, 5

ὁ βοῦς μὲν ὁ γέρον εἰς νομὰς ἀπεξεύχθη,

ὁ δὲ μόσχος ἀδμῆς κεῖνος εἴλκετο σχοίνῳ

δεθεῖς κέρατα, βωμὸν αἵματος πλήσων.

κἀκεῖνος αὐτῷ τοιάδ' εἶπε φωνήσας·

„εἰς ταῦτα μέντοι μὴ πονῶν ἐτηρήθης. 10

f. 15^a ὁ νέος παρέρπεις τὸν γέροντα, καὶ θύη,

καὶ σου τένοντα πέλεκυς, οὐ ζυγὸς τρίψει.“

[ἔργοις ἔπαινος, ἀργία δὲ κίνδυνος.

Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος ὅτι ἡ καλὴ ἐπιστήμη ἐκ θανάτου
ῥύεται.]

38 Δρυτόμοι τινὲς σχίσαντες ἀγρίην πεύκην
ἐνεῖραν αὐτῇ σφῆνας, ὡς διασταίη

37, 5e cf. 34, 1 | 7e = 6, 15 | 8e cf. 31, 2. 132, 6 | 9me
= 124, 13 || 38, 1me = 95, 5

36, [13 sq.] Db, cf. 18, 14 || Post 14 duo vv. vacui A

37 B 24 MP¹ 15, P 19 Cor. p. 107, Steph. p. 54 (Hds.-
Hptm. p. 307), Av. 36; 3 Suid. || 1 δάμαλις AB caett., corr.
Mk || 3 Suid. s. ὄτλος || 4 καὶ ὑπέτεμνε A, quae haud scio
an Babrii sit manus | χώραν A || 6 εἰς νομὴν B || 7 ἀδμή-
σκειν ὅς A, corr. Bss || 10 πονεῖν A, κάμων ἐτ. B P¹ Steph.,
corr. Bss; καμών? Eb || 11 om. paraphr. || 13 temere om.
edd. praeter Rth | ἀργία A, corr. m. rec. | κινδύνοις A m. pr.,
corr. m. rec. || Epim. μῦ^θ A

38 B 28 MP¹ 17, P 22; 2 Suid. Zon. p. 741, lex. Vind.
p. 87 N., cf. F Fur. 174 || 1 σχίζοντες Bgk, σχίσοντες HlEb |
ἀγρίαν A || 2 ἐναφῆκαν τῇ δρυὶ σφ. Suid. cet. lex. s. v.,
ἐνέφρηκαν? Rth | αὐτῆσφῆνας A m. pr., ι subscr. m. rec.

γένοιτό τ' αὐτοῖς ὁ πόνος ὕστερον ῥάων.
 πεύκη στένουσα „πῶς ἄν“ εἶπε „μεμφοίμην
 τὸν πέλεκυν, ὅς μου μὴ προσῆκε τῇ ῥίζῃ, 5
 ὡς τοὺς κακίστους σφῆνας, ὧν ἐγὼ μήτηρ;
 ἄλλος γὰρ ἄλλη μ' ἐμπεσὼν διαρρήσσει.“

[ὁ μῦθος ἡμῖν τοῦτο πᾶσι μηνύει,
 ὡς οὐδὲν οὕτω δεινὸν ἄν ὑπ' ἀνθρώπων
 πάθοις τι τῶν ἔξωθεν ὡς ὑπ' οἰκείων.] 10

39 Δελφῖνες αἰεὶ διεφέροντο φαλαίναις.

* * * * *

τούτοις παρῆλθε καρκίνος μεσιτεύων

* * * * *

υ - υ εἷς δέ τις <τοιαῦτα> δελφίνων 2^a

ἔφη πρὸς αὐτὸν· „ἀλλὰ <μᾶλλον ἐσθ'> ἡμῖν 2^b

αἰρετέον, <αἰεὶ> μαχομένοις ὑπ' ἀλλήλων 2^c

διαφθαρῆναι . . . 2^d

[ὡς εἴ τις ὦν ἄδοξος ἐν πολιτείαις 3

στάσιν τυράννων μαχομένων ὁμηρεῦοι.]

38, [8 = 96, 5] || 39, 2e cf. 93, 8

38 lacuna post 3? || 4 ἢ δὲ στ. Gb: nomen repetere

solet Babr. (Cr p. 201) || 5 μοι? || 6 μῆρ A || 7 non expr.

B* | διαρρήσσει A || [8—10] Fx Eb || 8 δ' ἡμῖν A, corr. Db ||

10 πάθης Db, sed ἄν — πάθοις ab interpolatore non alienum ||

Post v. 10 duorum versuum spat. vacuum in A

39 F 53, Nevel. 180 e Pal. (Cor. 110), A^u 72 Pr 60; e prov.,

cf. 'Zenob.' 277 p. 76 || 1 cf. Ael. nat. an. V 48 δελφίς φαλαίνη

διάφορος | φαλαίναις Bss || 2 σκάρος vel κωβιὸς paraphr., παρῆλθέ

τις σκαρὸς? sed cf. Zen. | μεσιτεύων? Eb || 3 πολιτεία Fx Eb ||

4 ὁμηρεῦοι, in marg. εἰρηνεύει A m. pr., παρευθύνοι Bgk || [3.4]

Cr Schenkl; versus epimythii 40, 5 sq. gemelli additi fabulae

decurtatae; pleniorē legerunt qui epimythium simile addunt

(οὐδενὸς ἄξιοι, ἄν ταραχῆς κτλ.) paraphrastae: εἷς δέ τις τῶν

δελφίνων ὑπολαβὼν ἔφη πρὸς αὐτὸν· ἀλλ' ἡμῖν ἀνεκτότερόν

ἔστι (αἰρετώτερον Nev.) μαχομένοις ὑπ' ἀλλήλων | διαφθα-

ρῆναι ἢ σοῦ διαλλακτοῦ τυχεῖν: unde refinxi versus 2^{a-d} litteris

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ὅπως ἐδείπνησ', εἶπε· „πῶς γὰρ ἂν κρεῖττον,
ὅς οὐδὲ ποίην ἀναλύειν με γινώσκω;“

[Ὅτι τοῖς μὴ λόγῳ τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦσιν ἔπεται πολλάκις
τὸ κακῶς ἐν αὐτοῖς πάσχειν.]

f. 16^a

43 | Ἐλαφος κεράστης ὑπὸ τὸ καῦμα διψήσας |
Ἐλαφος (θέρει ποτ') εὐκερως ἀχαιῖνης 1^a
ποιῆς κορεσθεῖς, ἥ(ν νάπαισι γ)ῆ φύει, 1^b
λίμνης ὕδωρ ἔπινεν ἡσυχαζούσης. 2
ἐκεῖ δ' ἑαυτοῦ τὴν σκιὴν θεωρήσας
χηλῆς μὲν ἔνεκα καὶ ποδῶν ἐλυπήθη,
ἐπὶ τοῖς δὲ κέρασιν ὡς καλοῖς ἄγαν ἠΰχει. 5
παρῆν δὲ Νέμεσις, ἥ τὰ γαῦρα πημαίνει.
κυνηγέτας γὰρ ἄνδρας εἶδεν ἐξαίφνης

42, 7 εἶπε· del. ν Α | κρεῖττον, ο ex ω Α || 8 ποίαν Α
m. pr., ποιῆ ἂν m. rec. | με Α, γε? Cr | τοιαῦτα . . . ὅτι οὐδὲ τὴν
ὁδὸν οἶδα, ὅθεν ἐξῆλθον (= ἀνέλθον?) Β, sim. Α^c; de infinitivo
in sententia interrogativa cf. Lob. Phryn. p. 772, Knoell Bodl.
p. 71, Cr ann. 245 || 6—8 del. Rth fabulae acumine misere
obtusio; de sententia cf. Theocr. II 85, Plaut. Rud. 811. 591
ni istunc invitassitis . . . donec qua domum abeat nesciat. ||
In marg. sup. m. 3 ἀρχὴ τοῦ ε

43 Β 34 P¹ 23, P 27 M 20, Steph. p. 48; T[ab]. cer. 12 VI^{vo};
Dos. 1, Aphth. 18; myth. p. 215; tetr. I 14; 6 Suid. || Initium decur-
tatum, ut in fab. 65. 73. 83, T testatur, ex qua elicui v. 1^a 1^b; 1^a
ἔλαφος (ποδώκης) Wl, sed cf. Aphth. | αχαικ - - - - - η-κορεσ-
θειση - - - - - νφνειν(?) λι Hss, sed litterae quaedam incertae,
cf. praef. || 3 δὲ αὐτοῦ Α, κακειδεαυτου Τ: κἀκεῖ δ' ἑαυτοῦ? |
σκιᾶν Α, σκιαν vel σκειην Τ || 4 ἔνεκα ut videtur Α (Eb), ενεκε Τ;
εἶδει Gb | ελυπειτο Τ || Post v. 4 excidisse versum suspic. Eb,
quo expressa fuerint haec paraphrastae verba: ὡς λεπτοῦς καὶ
ἀσθενεῖς ὄντας, sed Τ facit cum Α || 5 επιτοιςδεκερασιναυτου Τ,
τοῖς κέρασι δ' Bgk Db | post καλοῖς commate interp. Α m. pr. |
in fine εκαυχατο glossema Τ; sequitur epimythium (v. 16 sqq.) ||
Vv. 6—10 non leguntur in Τ | νέμεσις Α, Νέμ. Cr | ἥ τὰ γαῦρα
πημαίνει Α (ποιμαίνει Sd); ἥ τὰ γῆς ἐποπτεύει· ἥ ἄλλως ἢ τ' ἄδικ'
ἐποπτεύει Suid. s. νέμεσις: illud ft. praeferendum, cf. Amm.
Marc. XIV 11, 25 *omnia despectare terrena* (Nemesin)

ὁμοῦ σαγήναις καὶ σκύλαξιν εὐρίνοις,
 ἰδὼν δ' ἔφευγε, δίψαν οὐδέπω παύσας,
 καὶ μακρὸν ἐπέρα πεδίον ἴχνεσιν κούφοις. 10
 ἐπεὶ δὲ δὴ σύνδενδρον ἦλθεν εἰς ὕλην,
 κέρατα θάμνοις ἐμπλακείς ἐθηρεύθη,
 καὶ ταῦτ' ἔφη· „δύστηνος ὡς διεψεύσθην·
 οἱ γὰρ πόδες μ' ἔσωζον, οἷς ἐπηδούμην,
 τὰ κέρατα δὲ προὔδωκεν, οἷς ἐγαυρούμην.“ 15

[περὶ τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων ὅταν κρίνης,
 μηδὲν βέβαιον ὑπολάβῃς προγινώσκων,
 μηδ' αὐτ' ἀπογνῶς, μηδ' ἀπελπίσῃς· οὕτω
 σφάλλουσιν ἡμᾶς ἐνίοθ' αἱ πεποιθήσεις.]

44 Ἐνέμοντο ταῦροι τρεῖς αἰὲ μετ' ἀλλήλων.
 λέων δὲ τούτους συλλαβεῖν ἐφεδρεύων,

43, 13i cf. 34, 8

43, 10 ἴχνεσι A, corr. Bss || 13 „τί ταῦτ'“ Eb, κἀνταῦθ' Bgk, cf. 34, 8 | ὡς ipse A || 15 οἷς ἐκασχόμην paraphr. || 16—19 legit T, del. Lm, cf. 107, 17; ἐνίοθ' αἱ alienum ab arte Babriana || 18 μὴ (corr. in ἤ) τ' αὐτ' ἀ. μὴ δ' A, corr. Lm Baiter | post ἀπελπίσῃς. interpunxit A m. pr. || Exitum decurtatum versibus barbaris expressit T (addidi accentus):

τὸν δ' οἱ πόδες μὲν οἷς τὸ πρόσθεν ἠθύμει	14 ^a
διέσωζον. ὡς δ' ἦλθεν εἰς μέσας ὕλας	11 ^a
ὅζοις τὰ κέρατα συμπλακείς ἐθηρεύθη	12 ^a
προὔδωκεν δὲ αὐτὸν οἷς ἄγαν πεπιστεύκει.	15 ^a
ἄνθρωπος [ὦ]ν βέβαια μὴ δόκει κρῖνειν	16. 17
μηδ' ἀπογνῶς ταῦτα·	18
σφάλλουσι γὰρ ἡμᾶς ἐνίοτε αἱ πεποιθήσεις	19

15^a προδωκενδε Tab. || 16. 17 κρῖνειν T | μηδαποπνοῖς legit Hesseling || 19 ημασα|ινιοτε (ενιοτε Hss) T | πεποιθησις T || Praeterea epimythii frustulum versui 5 adhaesit: ... κρῖνεινμηδαπογνοῖς. ουτωσφα|λουσιημασαινιοτε, cf. Philol. LHI 234. 238

44 B 36 P¹ 27, P 28; Aphth. 16 Fur. 207 (Cor. p. 296. 401); tetr. I 11; Avian. 10, cf. Themist. XXII p. 278 d | Fabula decurtata?

ὁμοῦ μὲν αὐτοὺς οὐκ ἔδοξε νικήσειν,
 f. 16^b λόγοις δ' ὑπούλοις διαβολαῖς τε συγκρούων
 ἐχθροὺς ἐποίει, χωρίσας δ' ἀπ' ἀλλήλων 5
 ἕκαστον αὐτῶν ἔσχε ῥαδίην θοίνην.

[ὅταν μάλιστα ζῆν θέλης ἀκινδύνως,
 ἐχθροῖς ἀπίσται, τοὺς φίλους δ' ἀεὶ τήρει.]

45 Ἐνιφεν ὁ Ζεὺς· αἰπόλος δέ τις φεύγων
 εἰς ἄντρον εἰσῆλαυνε τῶν ἀοικῆτων
 τὰς αἶγας ἀδροῆ χιόνι λευκανθιζούσας.
 εὐρῶν δ' ἐκεῖ τάχιον εἰσδεδυκνίας
 αἶγας κερύχους ἀγρίας πολὺ πλείους 5
 ὧν αὐτὸς ἦγε, μείζονάς τε καὶ κρείσσους,
 ταῖς μὲν φέρων ἔβαλλε θαλλὸν ἐξ ὕλης,
 τὰς δ' ἰδίας ἀφῆκε μακρὰ λιμώττειν.
 ὡς δ' ἠθροίησε, τὰς μὲν εὔρε τεθνώσας,

44, 5e = 102, 6 | 6e cf. 132, 10 || 45, 3e = 22, 9

44, 3 μὲν ὄντας Sdl duce Aphth. | 4 sq. [διαβολαῖς ...
 ἐποίει] Nck, sed cf. Aphth. tetr. || 6 ῥαιδίαν A || [7. 8] Eb,
 = epim. (prom.) B* (in fine τοῖς φίλοις δὲ πίστευε καὶ συντήρει) ||
 V. 5 sq. a leonis persona alienos decurtatos esse crederem,
 nisi cum BP¹ facerent Aphth. et Avianus: Themistius bene
 volpem producit discordias serentem, ut fab. 95 || Fol. 16^b
 et 17^a in margine superiore m. rec. s. XV/XVI litteris evani-
 dis scripta correctoris ni fallor exclamatio [16^b] παν κυ-
 ροῦ π^π κωνσταν^{τυν} ἔσχε ὅμοι [17^a] ἐν τὲς πρὸς τὸν κύριον ἐν-
 τεύξεσιν τῷ παναθλίῳ θεοδώρῳ νμα^{τα} (= ἀμαρτωλῷ Eb)

45 B 37 P¹ 25, F 26 A^u P^r 6; tetr. II 14 || 1 ἐνιφεν A ||
 3 ἄκρη A, ἀδροῆ Db; num ἄκρα? cf. Schneider, Callim. p. 371 ||
 8 τὰς δ' ἰδίας A (anacl. _ _ = _ _? cf. 107, 10), τὰς ἰδίας δὲ
 ἀφείς etiam BP¹; ἐνδίωνς Hecker Sohn; <ἄρ'> ἰ. Sd Eb, δὲ
 τιθασοὺς Bgk, δ' ἡμέρας Ellis, alii aliud | ἀφῆκεν ἄκρα Eb, sed
 cf. μακρὰ κλαίειν sim. Aristoph. Vesp. 584. Plut. 612. Eccl. 425 |
 λιμώσσειν? || 9 ἠθροίησε A, ἠθροίαζε Mk; cf. 92, 8. 120, 7

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

46a

* * *

[Ὁ μῦθος τοῦτο λέγει, δεῖν τὰ ὀπωσοῦν ἐπιόντα δεινὰ λόγοις
ἐξενμαρίζειν ἠπίοις, καὶ τὸ τούτων ὀκληρὸν ἀποπαύειν.]

47 Ἐν τοῖς παλαιοῖς ἦν ἀνὴρ ὑπεργήρως,
εἶχεν δὲ πολλοὺς παῖδας· οἷς ἐπισκῆπτων
(ἐμελλε γὰρ δὴ τὸν βίον τελευτήσειν)
ἐκέλευσε λεπτῶν, εἴ τις ἔστι που, ῥάβδων
δεσμὴν ἐνεγκεῖν. ἦκέ τις φέρων ταύτην. 5
„πειρᾶσθε δὴ μοι, τέκνα, σὺν βίῃ πάσῃ
ῥάβδους κατᾶξαι δεδεμένας σὺν ἀλλήλαις.“
οἱ δ' οὐ γὰρ ἠδύναντο· „κατὰ μίαν τοίνυν
πειρᾶσθ'.“ ἐκάστης δ' εὐχερῶς καταγείσης,
f. 17^b „ὦ παῖδες, οὕτως“ εἶπεν, „ἦν μὲν ἀλλήλοις 10
ὁμοφρονῆτε πάντες, οὐδ' ἂν εἰς ὑμᾶς
βλάψαι δύναίτο, κἂν μέγιστον ἰσχύῃ·

47, 3 e cf. 95, 35

46a Epimythium (cf. 60) ad fab. 46 non pertinet; excidit fabula. Syntip. 49 (Cor. 352), Ign. tetrast. I 24 huc rettulit Eb, similis etiam Nevel. 158 (Cor. 155 Hl 30) || Epim. τούτῳ A

47 B 38 F 52 (Cor. p. 358. 171); de Sciluro narrat Plut. de garrul. 17 p. 511 C (apophth. p. 174 F), cf. etiam Plut. Sert. 16 (Hor. ep. II 1, 46) || 1 ὑπεργήρως A m. pr., acc. del. super ε acc. add. m. r. || 2 εἶχεν ipse A || 4 ἐκέλευσε A, ἐκέλευε vulgo | ἐστί A || 5 δεσμὴν A m. pr., δέσ- m. r., cf. Lobeck paral. p. 396 | ἦκέ A m. pr., α in ε m. r. || 8 μίαν A, μίην plerique, sed cf. praef. || 9 πειρᾶσθαι A m. pr., corr. m. rec. || 10 ante οὕτως et post εἶπεν interpunxit A | ἂν A, corr. Eb || 11 ὑμᾶς A

ἦν δ' ἄλλος ἄλλου χωρὶς ἤτε τὴν γνώμην,
 πείσεσθ' ἕκαστος ταῦτά τῃ μιῇ ῥάβδῳ.“

[φιλαδελφία μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις, 15
 ἢ καὶ ταπεινοὺς ὄντας ἤρεν εἰς ὕψος.]

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ἐκδιδάσκει ὅσον τὸ τῆς ὁμοιοῦς καλόν, καὶ τί
 πάλιν τὸ ἐπιζήμιον τοῖς μηδαμῶς ταύτην κεκτημένοις.]

48 Ἐν ὁδῷ τις Ἑρμῆς τετράγωνος εἰσπήκει,
 λίθων δ' ὑπ' αὐτῷ σωρὸς ἦν. κύων τούτῳ
 εἶπεν προσελθὼν „χαῖρε πρῶτον, Ἑρμεία·
 ἔπειτ' ἀλεῖψαι βούλομαί σε, μηδ' οὔτω
 θεὸν παρελθεῖν· καὶ θεὸν παλαιστρίτην.“ 5
 ὁ δ' εἶπεν „ἦν μου τοῦτό μὴ 'πιλιχμήσης
 τοὔλαιον ἐλθῶν, μηδέ μοι προσουρήσης,
 χάριν εἶσομαί σοι· καὶ πλέον με μὴ τίμα.“

[Ὅτι τοῖς κακοῖς ἀρκεῖ τέως, οὐκ ἄλλως πως δυναμένοις τὰ
 βελτίω δράσαι, κἂν τῶν συνήθων αὐτῶν αἰτιῶν ἀργῆσαι.]

49 Ἐκάθευδε νύκτωρ ἐργάτης ὑπ' ἀγνοίης
 f. 18^a φρέατος ἐγγύς. τῆς Τύχης δ' ἐπιστάσης
 ἔδοξ' ἀκούειν „οὔτος, οὐκ ἐγεροθήση,

47, 15 me = 85, 19

47, 14 μιᾶι A || [15. 16] Lm || 15 μέγ' A, μέγιστον
 coll. 85, 19 Lm, possis μέγ' ἄ. ἐστίν; sed haud scio an ἰ ἄ
 interpolator admiserit || 16 ἤρεν ipse A || Epim. Ὁ μῦθ' A
 48 cf. Macar. prov. IV 10 || 3 εἶπε A, corr. Bss || 6 ἂν
 μου, μου in μὴ corr. A m. pr.; μοι Fx, servavi μου | 'πιλιχμή-
 σης A, 'πολιχμήσης = ἀπολ. (Il. Φ 123) Bgk Rth || Epim.
 οὐ καλῶς πῶς A, em. Bss | δράσαι A | In epimythio choli-
 amborum vestigia (τὰ βελτίω δράσαι, . . . κἂν τῶν συνήθων αἰ-
 τιῶν ἀπαργῆσαι) observavit Bss

49 B 33 M 36 P¹ 22, P 26; F 62 (cf. Cor. p. 252. 387 sq.) ||
 1 ἀγνοίης A || 2 τύχης A || 3 οὔτος, -ος ex -ως m. pr. A

μή σου πεσόντος αἰτίη παρ' ἀνθρώποις
 ἐγὼ λέγωμαι καὶ κακὴν λάβω φήμην; 5
 ἐμοὶ γὰρ ἐγκαλοῦσι πάντα συλλήβδην,
 ὅσ' ἂν παρ' αὐτοῦ δυστυχῆ τις ἢ πίπτῃ.“

[Ἐλεγχος τῶν εἰμαρμένην δοξαζόντων καὶ ἀνάγκη τὰ τῆς ἡμῶν
 ἐξουσίας ὑποβαλλόντων καὶ μὴ τῷ αὐτεξουσίῳ εἰς δέον κεχρη-
 μένων.]

50 Ἐφευγ' ἀλώπηξ, τῆς δ' ὀπίσθε φευγούσης
 κυνηγὸς ἐτρόχαξεν. ἢ δ' ἐκεκμήκει,
 δρυτόμον δ' ἰδοῦσα „πρὸς θεῶν σε σωτήρων,
 κρύψον με ταύταις αἷς ἔκοψας αἰγείροις,
 καὶ τῷ κυνηγῷ“ φησί „μή με μηνύσης.“ 5
 ὃ δ' οὐ προδώσειν ὤμνυ'. ἢ δ' ἀπεκρύφθη.
 ἦλθεν κυνηγός, καὶ τὸν ἄνδρ' ἐπηρώτα,
 μή τῆδ' ἀλώπηξ καταδέδυκεν ἢ φεύγει.
 „οὐκ εἶδον“ εἶπε, τῷ δὲ δακτύλῳ νεύων
 τὸν τόπον ἐδείκνυ' οὗ πανοῦργος ἐκρύφθη. 10
 ὃ δ' οὐκ ἐπισχών, τῷ λόγῳ δὲ πιστεύσας,
 παρῆλθε. θερμοῦ δ' ἐκφυγοῦσα κινδύνου

49, 4 e = 12, 14. 31, 10 || 50, 4 e cf. 84, 4 | 5 me = 3, 8;
 cf. 72, 18. 92, 10 | 7 e = 95, 53. 103, 12 | 8 ie = 95, 54

49, 4 σοῦ Eb | σοῦμπεσόντος Hl | αἰτία A || 5 γένωμαι
 Nb || 6. 7 om. B*, del. Kn || 7 αὐτοῦ A m. pr., corr. m.
 rec. | πταίη Db, cf. 111, 21; πίτνειν (πίπτειν) eadem fere
 ratione adhibuerunt Plato Phaed. p. 100 E., Aristoph. Eq. 540,
 Eurip. Alc. 626 alii

50 B 41 P¹ 27 M 23, A^c Cor. 127, F 10 (Cor. p. 319), cf.
 Maxim. Tyr. I 3, 1 || 3 σωτήρα A, corr. BtFxLm || 6 ὁδ' —
 ἢδ' ut solet A, acc. add. m. r. | ὤμνυ A || 8 ἢ τῆδ' O. Schnei-
 der; nihil mutandum, cf. l. sim. supra adscriptum || 10 ἐδείκνυ
 A || 11 οὐχὶ προσχών Hartung, cf. 26, 5; τῷ δὲ δακτύλῳ μὴ
 προσχών BP¹

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ἔστιν μάγειρος, ὅς με συντόμως θύσει·
 εἰ δ' εἰρίων πόκου τε κοῦ κρεῶν χρήξεις,
 πάλιν ἔστι κουρεύς, ὅς κερεῖ με καὶ σώσει.“ 10

f. 19^a

[Πρὸς τοὺς μετὰ ἀπειρίας τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦντας, ἐξ ἧς
 οὐ τοσοῦτον τὸ κέρδος ὅση βλάβη προσγίνεται.]

52 Εἰς ἄστν τετράκνυλον ἄρρενες ταῦροι
 ἄμαξαν ὤμοις εἶλκον· ἢ δ' ἐτετρίγει.
 καὶ τὸν βοώτην θυμὸς εἶχε, τῇ δ' οὕτως
 ἐγγὺς προσελθὼν εἶπεν ὡς ἀκουσθῆναι·
 „ὦ παγκάκιστον κτημάτων, τί δὴ κρώξεις 5
 ἄλλων ὑπ' ὤμοις φερομένη σιωπώντων;“
 [κακοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι μακρὸν οἰμώζειν
 ἄλλων πονούντων, αὐτὸς ὡσπερεὶ κάμνων.]

Ὁ μῦθος τοῦτο λέγει, μηδαμῶς ἐν τοῖς πράγμασιν ἄλλων πονου-
 μένων ἄλλους ἀδίκως οἰμώζειν καὶ πόνους ἀλλοτρίους ἑαυτοῖς
 ἐπιγράφειν.]

51, 9 e cf. 63, 10 || 52, 4 im = 130, 4

51, 8 μάγειρος ἔσται, ὅς B || 9 εἰ δὲ εἰρίων καὶ πόκου B |
 σὺ κοῦ Bgk, utique planius || 10 πάλιν — ἔστω B*, πάρεστι
 Fx | σώσει AB*, σώσει plerique || Epim. τὸ om. B*

52 B 32 M 37 P¹ 21; A^u 45 F 39; tetr. III 10. Cf. Arist. Vesp.
 1400 sqq. || 1 ἄρρενες A, 'viriles', robusti, cf. Anth. P. XI 20,
 Soph. fr. 480; ἀτρέμας (-μέας, -μεῖς) vel ἠρέμας Cr olim, sim.
 Gb Rth || 2 ἢ δ' (acc. m. r.) A || 3 βοώτης = βοηλάτης, cf. Arat. 92 |
 εἶλε Lm, cf. 18, 12 | εἶλ', ἔφη δ' οὕτως del. v. 4 Eb Gb Rth, per-
 peram; neque cur de 'mira verborum copia' queratur Zachar.
 p. 29 intellego || 5 κρώξεις paraphr. || 6 ἄλλων ἐπ' A, corr. Cr
 ann. 246⁵¹, nam ἐπ' ὤμοις coll. v. 2 'prorsus mirum' (Eb); ἄλλων
 ὑπ' = ἄλλων ὑπο, cf. 95, 2 | Cf. Arist. Vesp. 1426. Philogelos
 48 Eb || [7. 8] Lm, cf. 81, 5 || 8 πονούντων (et 10 πονουμ.)
 ipse A | ὡσεῖπερ αὐτὸς κάμνων A, corr. Hm || Epim. 'aut
 ἄλλους delendum aut δεῖν suppl.' Eb

53 *Εἰς λύκον ἀλώπηξ ἐμπεσοῦσα δειλαίη
ζωγρεῖν ἐδείτο, μηδὲ γραῦν ἀποκτείνειν.
ὁ δ' „ἦν λόγους μοι τρεῖς ἀληθινούς εἶπης,
ἐγὼ σε νῆ τὸν Πᾶνα“ φησί „ζωγρήσω.“
ἢ δ' „εἶθε μὲν μοι προῶτα μὴ συνηντήκεις· 5
ἔπειτα <δ'>, εἶθε τυφλὸς ὢν ὑπηντήκεις·
τρίτον δ' ἐπ' αὐτοῖς“ εἶπε „μὴ σύ γ' εἰς ὥρας
ἴκοιο, μὴ δὴ μοι πάλιν συναντήσης.“*

[Ὅτι πολλάκις αἱ περιστάσεις πεφύκασι καὶ παρὰ γνώμην τὰ
f. 19^b σιγῆς ἄξια εἰς τοῦμφανὲς ἄγειν.]

54 *Εὐνοῦχος ἦλθε πρὸς θύτην ὑπὲρ παίδων
σκεψόμενος. ὁ θύτης δ' ἀγνὸν ἦπαρ ἀπλώσας
„ὅταν μὲν“ εἶπε „ταῦτ' ἴδω, πατήρ γίνῃ,
ὅταν δὲ τὴν σὴν ὕψιν, οὐδ' ἀνὴρ φαίνῃ.“*

[Πρὸς τοὺς τὰς εὐχὰς ὑπὲρ τῶν οὐ δεόντων ποιουμένους ἢ
καὶ ἄλλως μὴ δυναμένων γενέσθαι.]

53, 4e = 107, 16 | 7im cf. prooem. I 3 sq. || 54, 2e =
95, 2. 74, 3 | 7 sq. e = 101, 7 sq.

53 B 31 P 25 P¹ 20; tetr. Π 5 [?]; cf. Cr p. 208, ann. p. 246 |
1 δηλαίη A || 3 ἄν A || 3. 5 ὁδ' — ἢδ' A m. pr., ὅδ' —
ἢδ' m. rec. || 4 φησί νῆ τὸν πᾶνα A, corr. AhFx || 5 σοι ...
συνηντήκειν ex B* Bgk || 6 ἔπειτα· εἶθε A, suppl. Bss ||
[6] Bgk, exprimit B P om. P¹ || 7 εἶπε A (Rth), εἶθε Lm ||
8 μὴ δέ A, μὴ δὴ Eb μὴ πως Bgk | πάλιν ἐμοὶ Ah | συναντή-
σησ (ι del.) A, καὶ πάλιν συναντήσης μοι B

54, 1 ἦλθεν A, ν erasa || 2 χρησόμενος Nck M^{él}. IV 192 |
ἀγνοεῖν παραπλώσας, A, corr. Lm, ἀγνὸς ἦ. ἄ. Ah || 3 ὅτ' ἄν
ut solet A | εἶπεταῦτ' ductu perpetuo, quod A ante Eb εἶπε
αὐτ' legebatur; an θῦμ'? || Epim. εἰ καὶ A, corr. Bss ;
ὅλως μὴ Eb

55 Ἐνα βοῦν τις εἶχε, τὴν ὄνον δὲ συζεύξας
 ἠροτρία, πτωχῶς μὲν, ἀλλ' ἀναγκαίως.
 ἐπεὶ δὲ τοῦργον ἐτετέλεστο καὶ λύειν
 ἔμελλεν αὐτούς, ἢ τ' ὄνος διηρώτα
 τὸν βοῦν „τίς ἄξει τῷ γέροντι τὰ σκεύη;“ 5
 ὁ δὲ βοῦς πρὸς αὐτὴν εἶπεν „ὅσπερ εἰώθει.“

56 Εὐτεκνίης ἔπαθλα πᾶσι τοῖς ζώοις
 ὁ Ζεὺς ἔθηκε, πάντα δ' ἔβλεπεν κρίνων.
 ἦλθεν δὲ καὶ Πίθηκος ὡς καλὸν μήτηρ
 Πίθωνα γυμνὸν σιμὸν ἠομένη κόλποις.
 γέλωσ δ' ἐπ' αὐτῷ τοῖς θεοῖς ἐκινήθη. 5
 ἢ δ' εἶπεν οὕτω „Ζεὺς μὲν οἶδε τὴν νίκην,
 ἐμοὶ δὲ πάντων οὗτός ἐστι καλλίων.“

f. 20^a [ὁ λόγος δοκεῖ μοι πᾶσι τοῦτο σημαίνειν,
 τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πᾶς τις εὐπρεπῆ κρίνει.]

57 Ἐρμῆς ἄμαξαν ψευσμάτων τε πληρώσας
 ἀπάτης τε πολλῆς καὶ πανουργίης πάσης

55, 2e cf. 15, 4: 130, 6 | 6im cf. 64, 7 | 7e cf. 16, 9 ||
 56, 1 im=120, 3 | 5m cf. 31, 21 | 6 cf. 72, 15 || 57, 2me=95, 52

55 V 173 (p. 678 Kn.) = Fur. 371; fluxit e proverbiiis, cf. Zenob. volg. 254 p. 70, Bodl. 393, Macar. 675 infra p. 248 ||
 3 τετέλεστο A, corr. Bss || 4 ἢ τ' m. pr., ἦτ' m. r. A, ἦ etiam V; εἶτ' LmEbRth; v. 6 δὲ apodoticum, cf. 31, 16 || 5 τῷ γηπόνω V || 6 ὁ δὲ πρὸς V, ὅδε πρὸς Gb | ὅσπερ, o ex ω corr. m. pr. A || Post v. 6 duorum vv. spat. vacuum A

56 Avian. 14; cf. Epicharm. 43 p. 270 L. || 2 ἔβλεπε A ||
 3 καλὴ μήτηρ A, καλοῦ Bss, καλὸν (ad Πίθωνα) SdCr || 4 Πίθωνα A, corr. Bss | σιμὸν, ι ex η A m. pr. || 6 οἱ δὲ μὲν m. pr. A, corr. m. r. || [8. 9] Lm || 9 τὸν αὐτὸς αὐτοῦ A, cf. Krügeri Gr. § 51, 2. 13; αὐτὸς τὸν Eb, γόνον τὸν Nb, alii aliud

57 B 40, VFur. p. 142. Cf. Hes. fr. 45 Rz. (Cr p. 141), Plato Prot. 322 c || 2 πανουργίας A

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ὁ δ' ἀκρατῆς ἄνθρωπος εἰδέναι σπεύδων
 τί ποτ' ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ πῶμα κινήσας,
 ε. 20^b διῆκ' ἀπελθεῖν αὐτὰ πρὸς θεῶν οἴκους, 5
 κἀκεῖ πέτεσθαι τῆς τε γῆς ἄνω φεύγειν.
 μόνη δ' ἔμεινεν ἐλπίς, ἣν κατειλήφει
 τεθὲν τὸ πῶμα. τοιγὰρ ἐλπίς ἀνθρώποις
 μόνη σύνεστι, τῶν πεφευγόντων ἡμᾶς
 ἀγαθῶν ἕκαστον ἐγγυωμένη δώσειν. 10

59 Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν, φασί, καὶ τρίτη τούτοις
 ἦριξ' Ἀθηνᾶ, τίς καλόν τι ποιήσει.
 ποιεῖ μὲν ὁ Ζεὺς ἐκπρεπέστατον ζῶων
 ἄνθρωπον, ἣ δὲ Παλλὰς οἶκον ἀνθρώποις,
 ὁ δ' αὖ Ποσειδῶν ταῦρον. ἠρέθη τούτοις 5
 κριτῆς ὁ Μῶμος· ἔτι γὰρ ἐν θεοῖς ὤκει.
 κἀκεῖνος, ὡς πέφυκε πάντας ἐχθραίνων,
 πρῶτον μὲν εὐθύς ἔψεγεν τὸ τοῦ ταύρου,
 τῶν ὀμμάτων τὰ κέρατα μὴ κάτω κείσθαι,
 ὡς ἂν βλέπων ἔτυπτε· τοῦ δέ γ' ἀνθρώπου, 10
 μὴ σχεῖν θυρωτὰ μηδ' ἀνοικτὰ τὰ στήθη,

58, 5e = 72, 2 | 6e cf. 65, 6 | 7e = 70, 3 | 8m = 63,
 10 || 59, 2e = 130, 2 | 3me cf. 13, 7. 64, 5 (114, 3. 66, 1 sq.)

58, 5 πάντα δὲ ἐπετάσθησαν πρὸς τοὺς θεοὺς B rell. om. ||
 [6] EbKnRth, νέμεσθαι Bgk, κἀνω πέτεσθαι . . . γῆς πρόσω
 Mähly; sed cf. 65, 6. 8, 2 || δὲ corr. in τε H || 7 κατειλήφειν,
 acc. εν in ει corr. H || 8 ἀνοῖς A || 9 ἡμᾶς A

59 B 43; longius absunt Nev. 193 A^u 100, cf. Cr p. 211 ||
 1 ἄνθρωπος? || 3 ζῶιον A, corr. Db, cf. locos similes s. s. ||
 4 ἀνοῖς A || 5 ἠρέθη A || 7 ἐχθραίνειν? Schnw || 9 [τὰ] Eb
 p. XI, obs. 5, cf. 84, 1 || 10 ὡς ἂν cf. Krügeri Gr. § 54, 8, 4e 8 |
 κἀνθρώπου sine causa Rth

ὥς ἂν βλέποιτο τῷ πέλας τί βουλεύοι·
 τῆς οἰκίης δέ, μὴ τροχοὺς σιδηροεῖους
 ἐν τοῖς θεμελίοις γεγυμέναι, τόπους τ' ἄλλους
 συνεξαμείβειν δεσπόταισιν ἐκδήμοις, 15
 καὶ τὸν πονηρὸν γείτον' ὥσθ' ὑπεκφεύγειν. 15^a

[τί οὖν ὁ μῦθος φησιν ἐν διηγήσει;
 πειρῶ τι ποιεῖν, τὸν φθόνον δὲ μὴ κρίνειν.
 ἄρεστον ἀπλῶς οὐδέν ἐστι τῷ μῶμῳ.]

60 Ζωμοῦ χύτρη μῦς ἐμπεσὼν ἀπωμάστῳ
 καὶ τῷ λίπει πνιγόμενος ἐκπνέων τ' ἤδη
 „βέβρωκα“ φησὶν „καὶ πέπωκα καὶ πάσης
 τροφῆς πέπλησμαι· καιρός ἐστὶ μοι θνήσκειν.“

[τότ' ἂν λίχνος γένοιο μῦς ἐν ἀνθρώποις, 5
 ἔαν τὸ καταβλάπτον ἡδὺ μὴ παραιτήσῃ.]

Ἵτι τὰ ἐπερχόμενα κατὰ ἀνάγκην κακὰ εἰώθ' ἂν τινες τοιούτοις
 ἐξομαλίζουσιν λόγοις.]

60, 2e = 17, 5. 93, 6 | 5e = 66, 4. 87, 6

59, 12 βλέποιτο τὸ m. pr. v add. m. r. A, corr. Cr (cf. 59, 5),
 βλέποι τις τὸν Bgk, βλέποι τὸ τοῦ π. GbRth || 13 οἰκίας A ||
 14 θεμέθλοις, θεμείλοις? Fx | δ' ἄλλους A, corr. GbCr, δ' del.
 Bss || 15 ἵνα καὶ τοῖς δεσπόταις συνεξεδήμει καὶ γείτονα πονηρὸν
 ἐξέφευγεν B (sim. Nev A^u), unde coll. Philem. 114 Philol. XLVI
 629 restitui 15^a; ὥς τὸν πονηρὸν γείτον' ἦν ἂν ἐκφεύγειν
 Lm. Quod addunt A^uNev καὶ ὁ Ζεὺς . . τοῦ Ὀλύμπου αὐτὸν
 ἐξέβαλεν, aut fluxit e v. 6, aut ad' exitum spectat nunc oppres-
 sum, cf. Iulian. Ep. 59, 16 p. 445 D. || [16—18] Eb || 17 μὴ
 φθ. δ' ἔα κρ. Eb, σὺν φθόνῳ δὲ μὴ κρίνειν vel τὸν φθ. δ' ἔα
 χαίρειν Nck

60' cf. F 117 || 1 ζωμῶι A | χύτρη A | μυῖα F, cf. Luc.
 musc. enc. 4, Aristoph. Daet. fr. 203 K.; at μυῖ' ἐμπεσοῦσ'
 scribi non potest propter v. 2, cf. etiam Callim. fr. 201, Eust.
 ρ 455 p. 1828, 17 μῦς ἐν ἄλμῃ (Cr. quaest. Herond. p. 459) ||
 2 sq. ἀλλ' ἔγωγε καὶ βέβρωκα καὶ πέπωκα καὶ λέλουμαι κτλ. F ||
 3 φησί edd. || 4 τροφῆς (sic) A, corr. Bss | cf. app. prov. I 77 ||
 [5. 6] Lm | τότε A m. pr., corr. m. rec. || 6 ἂν τὸ Bss || Epim.
 εἰωθ' ἂν A m. pr., -ασίν' m. rec., cf. 71 epim. | ἐξομαλίζουσιν, o ex
 ω m. pr. A | ἀρχὴ τοῦ η A m. 2 in mg.

61 Ἦει κυνηγὸς ἐξ ὄρους κυνηγήσας,
 ἦει δὲ γριπεὺς κύρτον ἰχθύων πλήσας.
 καί πως συνηβόλησαν οἱ δὺ' ἀλλήλοις,
 χῶ μὲν κυνηγὸς ἰχθύων ἀλιπλώων,
 θήρην δ' ὁ γριπεὺς ἠρέτιζεν ἀγρείην, 5
 τὰ τ' εἶχον ἀντέδωκαν. εἶτα τὴν θήρην
 ἤμειβον ἀεὶ, δεῖπνα δ' εἶχον ἠδίω,
 ἕως τις αὐτοῖς εἶπεν „ἀλλὰ καὶ τούτων
 τὸ χρηστὸν ἐξολεῖτε τῇ συνηθείῃ,
 πάλιν δ' ἕκαστος ἅ πρὶν εἶλε ζητήσει.“ 10

f. 21^b

[Ὅτι πᾶς δυσάρεστος, τοῦ παρόντος ἠδέος μικρὸν τι ἀπολαύσας,
 εὐθύς τὴν ἐπιθυμίαν ἐφ' ἕτερον τρέπει.]

62 Ἠμίονος ἀργῆς χιλὸν ἐσθίων φάτνης
 καὶ κριθιήσας ἐτρόχαζε κάφώνει
 τένοντα σείων „ἵππος ἐστὶ μοι μήτηρ,
 ἐγὼ δ' ἐκείνης οὐδὲν ἐν δρόμοις ἦπτων.“

61, 3 me = 12, 5 || 62, 3 e cf. 95, 14 | 4 me cf. 67, 2

61 cf. Sophron. mim. rell. p. 11 Botz. || 3 litteris ηβόλησαν superscr. m. recc. (Minae) ἐμβάλλωσιν; cf. Hes. συνηβόλησεν· ἀπήντησεν (Callim. fr. 455) | ἀλιπλώτων Fx, ἀλιζώων Sp; cf. Herodian. I p. 128 II p. 420 L. || 5 θήραν A, θηρῶν Bgk | ἠρέτιζεν A, corr. Db Lm, cf. 95, 65 | ἀγρείην A, corr. Db Lm || 7 ἠδίω, ι ex ει m. pr. A || 8 ἕως formula Babriana, cf. 10, 9. 36, 9. 77, 10 καὶ δὴ Eb || 9 ἐξολεῖται A, corr. Db | συνηθείαι A || Epim. μικροῦ A, corr. Lm | In epimythio latere videntur iambi byzantini πᾶς — ἠδέος ; . . . ἐφ' ἕτερον τρέπει

62 B 46 M 25 P¹ 46; A^c Cor. 140; F 83 (iamb. Byz.); cf. Plut. VII Sap. p. 150 A || 1 ἀργῆς A, ἀργὸς Fx Schw Eb, sed Triphiod. 14 dixit ἵπποι . . ἀεργηλῆς ἐπὶ φάτναις; sim. θῆσσα τράπεζα, ἐλευθέριον ὕδωρ, cf. ad 76, 9 || 2 κριθιάσας A, cf. 92, 8. 120, 7. 45, 9 | καίφώνει erasa ι A

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

64 Ἦριζον ἐλάτῃ καὶ βάτος πρὸς ἀλλήλας.
 ἐλάτῃ δ' ἑαυτὴν πολλαχῶς ἐπαινούσης
 „καλὴ μὲν εἶμι καὶ τὸ μέτρον εὐμήκης,
 καὶ τῶν νεφῶν σύνοικος ὀρθίῃ φύω,
 στέγῃς τε μέλαθρόν εἶμι καὶ τρόπις πλοίων, 5
 δένδρων τοσοῦτων ἐκπρεπεστάτη πάντων“,
 βάτος πρὸς αὐτὴν εἶπεν· „ἦν λάβῃς μνήμην
 [τῶν πελέκεων <τε> τῶν αἰεὶ σε κοπτόντων,]
 καὶ τῶν πελύκων τῶν αἰεὶ σε τεμνόντων,
 βάτος γενέσθαι καὶ σὺ μᾶλλον αἰρήση.“ 10
 [ἄπας ὁ λαμπρὸς τῶν ἐλάττωνων μᾶλλον
 καὶ δόξαν ἔσχε χυπέμεινε κινδύνους.]

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς κοσμικαῖς ἀρχαῖς μεγαλόφρονοῦντας καὶ διὰ
 τοῦτο τῶν πέλας κατεπαιρομένους, οἳ μετὰ ἀνταρκείας βιοῦντες
 κἀντεῦθεν τῶν μεγάλων ἐκφεύγουσι κινδύνων.]

65 Λίβυσσα γέρανος ἠδὲ ταῶς εὐπήληξ 1^a
 χλωρὴν αἰεὶ βόσκοντο λείμακος ποίην. 1^b

* * *

64, 1e = 31, 1. 108, 3 | 6me = 59, 3 etc. | 7im cf. 55, 6 |
 11i = 10; 13

64 B 48, v. prol. p. XIX, Nevel. 183, Avian. 19; myth.
 p. 216. 220 || 5 στέγη τε μελάθρων A, em. Bgk | τε del.? Eb ||
 8 sq. εἰ μνησθῆς τῶν πελέκεων καὶ τῶν πριόνων τῶν σε κοπτόν-
 των, β. γ κ. σ. μ. θελήσεις B, sim. Nev.; *sed cum pulchra minax
 succidet membra securis, quam velles spinas tunc habuisse meas*
 Av. || [8] Rth alii, cf. Av.; τῶν πριόνων τε Fx, καὶ τῶν
 σκεπάρνων Eb || [9] Lm; καὶ etiam, cf. 95, 62 || [11. 12] Eb,
 om. BAv. || 12 καὶ ὑπέμεινε A || Epim. post μῦθος rasura
 sex litterarum (del. δηλοῖ? Eb) | μεγάλα φρ. voluit m. rec. |
 κατεπαιρομένων A m. pr., -ους m. rec. | ὧν m. pr., οἳ m. rec. A |
 μετὰ ἑνταρκείας A m. pr., εὐ in αὐ corr. m. rec. | βιούντων m. pr.
 A, corr. m. rec. | κἀντεῦθεν A m. pr., κἀ in ἐ corr. m. r. | ἐκ-
 φεύγουσι A || Alia epim. in B Nev.

65 B 47, Av. 15 || Exordium ἠριζε κτλ. in Athoo decur-
 tatum, cf. v. 3. Poetae manum (1^a 1^b) servavit Suidas s. γέ-
 ρανος τὸ ὄρνεον ἐπίκοινον τῷ γένει. Βάβριος κτλ.; ultima verba

| "Ἥριξε τεφρὴ γέρανος εὐφυεῖ ταῶ
 σείοντι χρυσᾶς πτέρυγας. | „ἀλλ' ἐγὼ ταύταις“
 f. 22^b ἢ γέρανος εἶπεν, „ὦν σὺ τὴν χρόην σκώπτεις,
 ἄστρον σύνεγγυς ἵπταμαί τε καὶ κράζω·
 σὺ δ' ὡς ἀλέκτωρ ταῖσδε ταῖς καταχρούσοις 5
 χαμαὶ περύσση“ φησὶν „οὐδ' ἄνω φαίνη.“
 [θαυμαστὸς εἶναι σὺν τρίβωνι βουλοίμην
 ἢ ζῆν ἀδόξως πλουσίᾳ σὺν ἐσθῆτι.]

66 Θεῶν Προμηθεὺς ἦν τις, ἀλλὰ τῶν πρώτων.
 τοῦτον πλάσασθαί φασι δεσπότην ζώων
 ἄνθρωπον ἐκ γῆς· ἐκ δὲ τοῦ δύω πήρας
 κρεμάσαι φέροντά φασι τῶν ἐν ἀνθρώποις
 κακῶν γεμούσας, τὴν πρόσω μὲν ὀθνείων, 5
 ἰδίω δὲ <τὴν> ὀπισθεν, ἥτις ἦν μείζων.

65, 6 cf. 58, 6 || 66, 1 e = 134, 9 | 2 e sq. = 59, 4 | 4 e
 = 60, 5. 87, 6

repetiit s. v. ταῶς· εὐπήληξ || p. 58, 1^a ἡδὲ (ἢ δὲ), ταῶς εὐ.
 (— ∪ ∪ — anacl. = — ∪ — ∪?) Suid.; καὶ τ. <τις> Eb; ἰδὲ τ. <τις>?
 Cr, τᾶος Bgk || 1^b βόσκοντο, -οιτο, -οντος S | χειμάτος S, corr.
 Lewis, cf. Avian., Suid. s. λειμμαξ || Post 1^b pavonis iactatio
 describebatur, in fine Aviani versione collata fuisse suspiceris
 αὐτὸς δὲ χρ. πτ. vel χρυσᾶς τ' ἔσειε πτ.

65, 1 τεφρὴ A m. pr., τέ- m. rec. | ταῶ A m. pr., ῶ m.
 rec. || 4 κλάζω Schm; τε κἀκρίζω Gb (cf. Eust. p. 1636, 48), cf.
 Arist. av. 710 || [7. 8] Eb, = prom. B; omisit Avianus || Post v. 8
 duorum versuum spat. vacuum, in marg. ἀρχῆ τδ̄ θ̄ m. rec.

f. 22^b 23^a nescio quid in marginibus m. rec. (3 teste Eb)

66 B 50; myth. p. 220; Themist. XXI p. 262 B; Tzetz. chil.
 IX 443. Cf. Philem. fr. 89 K.: v. Bentley apud Fur. p. CXLI ||
 1 πρώτων = προτέρων; locus ineptis coniecturis vexatus, cf.
 Hesiod. theog. 424. 486, Cr p. 234, 2 || 2 ζώων A | πλάσανθ'
 ἅπασιν δ. ζώοις Mk Eb sine iusta causa || 3 ἐκδὲ τοῦ A, ἐκδέ-
 τους Mk, sed cf. Aesch. Eum. 693 ἐν δὲ τῶ sim. (Rth) || 4 φέ-
 ροντα] τένοντος Lm | φασιν] πᾶσιν (cf. pr. II 4) Gb; sed cf. 64, 3. 4.
 65, 3. 6 Ar. Vesp. 1024. 1027. Equit. 1095. 1300. 1303. Antiph.
 fr. 175 K, ἀπᾶσιν τοῖς — κακοῖς κτλ.? || 6 ἰδίω (ί ex εἰ) δ' A,
 suppl. Fx | πολὺ μείζων A, em. Fx Lewis

διό μοι δοκοῦσι συμφορὰς μὲν ἀλλήλων
βλέπειν ἀκριβῶς, ἀγνοεῖν δὲ τὰς οἴκοι.

67 Θήρης ὄναγρος καὶ λέων ἐκοινώνουν,
ἀλκῆ μὲν ὁ λέων, ὁ δ' ὄνος ἐν ποσὶν κρείσσων.
ἐπεὶ δὲ λείαν ἔσχον ἀφθονον ζώων,
ὁ λέων μερίζει καὶ τίθησι τρεῖς μοίρας,
f. 23^a καὶ „τὴν μὲν αὐτός“ φησί „λήψομαι πρώτην· 5
βασιλεὺς γάρ εἰμι· λήψομαι δὲ κἀκείνην
ὡς ἕξ ἴσου κοινωνός. ἡ τρίτη δ' αὕτη
κακόν τι δώσει μὴ θέλοντί σοι φεύγειν.“
[μέτρει σεαυτόν· πράγμα μηδὲν ἀνθρώπῳ
δυνατωτέρῳ συναπτε μηδὲ κοινώνει.] 10

68 Θεοῖς Ἀπόλλων ἔλεγε μακρὰ τοξεύων·
„οὐκ ἂν βάλοι τις πλεῖον, οὐδὲ τοξεύσει.“
ὁ Ζεὺς δὲ παίζων ἠρίδαινε τῷ Φοίβῳ·
Ἑρμῆς δ' ἔσειεν Ἄρεος ἐν κυνῆ κλήρους.
λαχῶν δ' ὁ Φοῖβος χρυσέην τε κυκλώσας 5

67, 2 me cf. 62, 4 | 4 e cf. 106, 12 | 5 cf. 69, 9

66, 7. 8 = prom. B; [7. 8]? Eb; sed legit iam imitator
vetus infra p. 220 atque Themistius l. c. || Post v. 8 duorum
versuum spatium vacuum

67 B 52 M 34 P¹ 32; tetr. I 41; myth. p. 216; cf. El Av.
p. XXX || 2 ἐν A, ἦν Bgk, ὦν Nck, cf. Soph. Ai. 488 || 3 λείαν
A, corr. m. r.; λείην Eb | ἔσχον A (Rth Eb) | ζώων A || 5 πρώτην
perperam AB; πρώτην cum tetrastichista Eb; idem legit imi-
tator vetus Suid. s. λάχος infra p. 216 || [9. 10] Eb, = prom. B

68 V 64 p. 673 Kn. = Fur. 351; tetr. I 46. Cf. Himer. or. XX ||
1 τοξεύων V, τοξεύειν A || 2 βάλλη V, βαλεῖ? cf. Herond.² VI 36
p. 49 | τοξεύσαι Hl, qua optativi forma B. abstinuit (Eb) ||
4 sqq. cf. Il. Δ 110 sqq. || 5 λ. δὲ φ. τὸ τόξον ἐκκυκλώσας V,
om. 6; unde τόξ' ἔρυσσε κυκλώσας om. 6 Rth || 5 χρυσέου Bgk ||
5 sq. rectius χρυσέην . . . νευρῆ τὸ τόξον (Sd), cf. Meleag. Auth.
Pal. XII 82, 3

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἔβριν δὲ γήμας, ἣν μόνην κατειλήφει,
 ταύτης περισσῶς, ὡς λέγουσιν, ἠράσθη,
 ἔπεται δ' ἐπ' αὐτῇ πανταχοῦ βαδιζούσῃ. 5
 μὴ γοῦν ἔθνη που, μὴ πόληας ἀνθρώπων
 ὕβρις <γ'> ἐπέλθοι, προσγελῶσα τοῖς δήμοις,
 ἐπεὶ μετ' αὐτὴν πόλεμος εὐθέως ἦξει.

71 Ἴδὼν γεωργὸς νῆα ναυτίλων πλήρη
 βάπτουσαν ἤδη κῦμα κυρτὸν ἐκ πρῶρης
 „ὦ πέλαγος“ εἶπεν, „εἴθε μήποτ' ἐπλεύσθης,
 ἀνηλεὲς στοιχεῖον ἐχθρὸν ἀνθρώποις.“
 ἤκουσε δ' ἡ θάλασσα, καὶ γυναικείην 5
 λαβοῦσα φωνὴν εἶπε „μὴ με βλασφήμει·
 ἐγὼ γὰρ ὑμῖν οὐδὲν αἰτίη τούτων·
 ἄνεμοι δὲ πάντως, ὧν ἐγὼ μέση κεῖμαι.

70, 3e = 58, 7 || 71, 5e = 32, 3. 136, 15

70, 3 ἣν ἄρησ A, ἄ ex μ? et σ ex ν vel ι corr. et atramento obduxit m. r.; in fine ἄρης repetitum, del. m. rec.; Ἔ. δὲ μόνην κατέλαβεν· ταύτης π. ἠρασθεῖς ἔγημεν B, unde corr. Fx Hertzberg; οὐ γὰρ εἰς Eb, ἣν ἄρ' ὕστατ' εἰλήφει Nck; possis ἣν τίς ἄν coll. 32, 4, nam ἄρης ft. πόλεμος vocis glossema || 5 δὲ ταύτη A, δὲ αὐτῇ B; corr. Bgk, δ' ἐτ' αὐ. Lm; ἐπ' αὐτῆς —

βαδιζούσης? || [6—8] Eb, prom. B || 6 πόλη^{εις} ἀσάνων, πόληας A teste Eb m. pr., η in τ mutavit, εις syllabam et acc. addidit m. recc. (Minae); traditum quod coniecit Nck πόληας: itaque argumentum quo usi versus a Babrio abiudicemus (de Babr. p. 137⁵) gravissimum concidit || 7 γ' add. Hm, προσέλθοι ex B (προέλθοι) Bgk; anaclasis vix locus || Fabulam fortasse decurtatam versibus 3. 4 contractis magis etiam corrupit Rth (prol. p. LXVII) || In mg. m. 2 ἀρχὴ τοῦ ι

71 B 54, P¹ 34 VFur. 348 || 2 πρῶτης A corr. Db || 5 γυναικείην ipse A || 5 sq. γυναικείαν μορφὴν ἀναλαβομένη B; μορφὴν ci. Eb Nck (Mél. IV 662) Schm, sed cf. Eur. Iph. T. 52 || 8 πάντες A, corr. Db Bgk; οἱ ἐκταράσσοντές με ἄ. B*, unde ἄ. δ' ἐλῶντες Gb, ἄνεμοι δ' ἄέντες Cr coll. E 526

f. 24^a τούτων δὲ χωρὶς ἦν ἰδῆς με καὶ πλεύσης,
ἐρεῖς με τῆς σῆς ἠπιωτέραν γαίης.“ 10

[ὅτι πολλὰ φύσει χρηστὰ πράγμαθ' αἱ κακαὶ χρήσεις
τρέπουσιν εἰς τὸ χεῖρον, ὡς δοκεῖν φαῦλα.

Ὁ μῦθος οὗτος ἐλέγχει ἐκείνους οἵτινες διαβολαῖς πρὸς τοὺς δυ-
νάστας βλάπτειν πέφυκαν τοὺς πέλας, οἱ παραπλήσιοί εἰσιν
ἀνέμοις χειμερίοις.]

72 Ἴρις ποτ' οὐρανοῖο πορφυρῆ κῆρυξ
πτηνοῖσι κάλλους εἶπεν ἐν θεῶν οἴκοις
ἀγῶνα κείσθαι· πᾶσι δ' εὐθύς ἠκούσθη,
καὶ πάντα θείων ἔσχεν ἴμερος δώρων.
ἔσταξε πέτρης αἰγὶ δυσβάτου κρήνη, 5
θερινόν <τί> θ' ὕδωρ καὶ διαυγὲς εἰστήκει·
πάντων τ' ἐπ' αὐτὸ φύλον ἦλθεν ὀρνίθων,
πρόσωπα δ' αὐτῶν ἐξέλουε καὶ κνήμας,
ἔσειε ταρσοὺς, ἐκτένιζε τὰς χαίτας.

72, 2e = 58, 5 | 3e = 76, 11 | 7 cf. 117, 6

71, 9 ἄν A | μ' ἰδὼν ἐπιπλεύσης ne corrigas || [11. 12]
Bss Lm || 11 πολλαφύσει A m. pr., acc. add. φύσει del. m.
rec. | χρήσεις Lm, φύσεις A; versum barbarum non correxi | ὅτι
καὶ γαληνοὺς καὶ πραεῖς δεσπότας οἱ χαιρέκακοι παραφυσῶντες
πρὸς ζάλην καὶ ὀργὴν διεγείρουσιν B promyth., unde κακαὶ φύσαι
Gb || Epim. πέφυκαν A m. pr., -ύκασι corr. m. rec. (Min.)

72 B 59 F 78; tetr. I 29, cf. Tzetz. cb. VIII 500. 514, Them.
XXIV p. 306^e, Greg. Naz. c. 29, 55. III p. 888, Theophyl. ep. 34
p. 773 H., Eust. op. p. 331, 10; vetustissima testimonia
Philod. rhet. II p. 68 S. et Diogenis κολοιός (Diog. La. VI 80),
cf. 180 || 1 Ἴρις ποτ' A | οὐρανίου A, corr. Db Lm | cf. P 547 ||
4 θεῖον A, corr. Db | ἴμερον ζωίων A, corr. Db, cf. 25, 1. 36, 6.
52, 3 || 5 κρήνης A, corr. Bss || 6 θερινόν τε A m. pr., suppl. Cr.
(prol. p. VI²) καὶ θερινόν m. r., καὶθέριον Eb (= διαυγές?);
ὕδωρ θερινόν (cf. Suid. θερινός) = ἀέναον, χειμαρρόω opposi-
tum | mire ἐπισυνηγμένων δὲ πάντων ὀρνέων εἰς τὴν τῆς Στυγὸς
κρήνην B, cf. Bgk op. II 718 || 7 τ' del. Mk || 8 αὐτῶν,
corr. Bss | ἐξέλουε τε καὶ? Eb, -το Nb, sed cf. Luc. Nec. 7 ||
9 ἔσαιρε Nb

ἦλθεν δ' ἐκείνην καὶ κολοῖος εἰς κρήνην 10
 γέρον, κορώνης υἱός, ἄλλο δ' ἐξ ἄλλου
 πτερὸν καθύγρων ἐντὸς ἀρμόσας ὤμων
 μόνος τὰ πάντων ποικίλως ἐκοσμήθη,
 καὶ πρὸς θεοῦς ἤϊξεν αἰετοῦ κρείσσων.

ὁ Ζεὺς δ' ἐθάμβει, καὶ παρεῖχε τὴν νίκην, 15
 f. 24^b εἰ μὴ χελιδὼν αὐτὸν ὡς Ἀθηναίη
 ἤλεγξεν ἐλκύσασα τὸ πτερὸν πρώτη.

ὃ δ' εἶπεν αὐτῇ· „μὴ με συκοφαντήσης.“
 τὸν δ' ἄρα τρυγῶν ἐσπάραττε καὶ κίχλη
 καὶ κίσσα καὶ κορυδαλλὸς οὖν τάφοις παίζων, 20
 χῶ νηπίων ἔφεδρος ὀρνέων ἴρηξ,
 τά τ' ἄλλ' ὁμοίως. καὶ κολοῖος ἐγνώσθη.

[ὦ παῖ, σεαυτὸν κόσμον οἰκεῖον κόσμει·
 τοῖσιν ἐτέρων γὰρ ἐμπρέπων στερηθήση.]

Ὅτι οἱ νόθον καὶ ἐπίπλαστον αὐτοῖς περιθέντες κόσμον ἄλλο-
 τρώ τε κάλλει σεμνυνόμενοι, εἴ ποτε τοῦ τοιοῦτου γυμνωθεῖεν,
 γέλωσ λοιπὸν τοῖς πρὶν ἀγνοοῦσιν ὀρῶνται.]

72, 11 m e = 57, 3 | 15 cf. 56, 6 | 18 cf. 3, 8 | 20 e = 125, 1

72, 10 ἦλθεν ipse A || 11 υἱός· A || 12 καθ' ὑγρων A,
 corr. Mk || 14 κρείσσων etiam B, κρείσσων Lm, θάσσων Nck ||
 15 κἄν Bgk || 16 Ἀθηναία AB, non intellexit Rth p. 70, cf. 12, 22;
 148 || [17—21] Rth, cf. tetr. | 17 τῶν πτερῶν Hecker || 19 ἄρα A,
 corr. m. r. | ἐσπάρασσε? | κίχλα A, corr. Hm, cf. Mk anal. ad
 Ath. p. 352 Herodian. II p. 752 L || 20 κορύδαλλος A, -λλὸς m. rec.,
 -αλὸς Minas; anapaestus proprii nominis excusationem habet | cf.
 Theocr. VII 23 cum schol. Alex. Trall. X p. 296 St. | ὁ ἐν m. pr.,
 οὖν m. rec. | παίζων A, σπίζων Bgk coll. Arat. 1024, τρίζων Sd,
 cf. 108, 23; ἐπιτυμβίδια κορυδαλλίδες ἠλαίνονται (= παίζουσι?
 cf. 125, 1) Theocr., ὅτι τοῖς τάφοις ἐνδιατρίβουσιν schol. Theocr. ||
 21 καὶ ὁ A | νηπίων ἔφηβος (sine δ') A, corr. Bss; εὐθηρος
 Spp; coll. Hes. φῆλον ingeniose δὲ φηλὸς Schw ad accipitrem
 venantem referendum qui decipit . . aves (Mart. XIV 216), cf.
 ἱερακος. Ael. II p. 359 H. || 22 τατ' ἄλλα A m. pr., corr.
 m. r. || [23. 24] Lm | 24 τοῖς ἐτέρων A m. pr., del. lineola tra-
 ducta superscr. ξένοις m. rece. (Min.), corr. Nck | τούτων^β στερη-^α

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ξενίης δ' ἀμοιβὴν ἀντέδωκαν ἀνθρώπῳ
 μερίσαντες αὐτῷ τῶν ἐτῶν ἀφ' ὧν ἔζων,
 ὁ μὲν ἵππος εὐθύς· διόπερ ἐν χρόνοις πρώτοις 10
 ἕκαστος ἡμῶν γαῦρός ἐστι τὴν γνώμην·
 ὁ δὲ βοῦς μετ' αὐτόν· διόπερ εἰς μέσους ἡκῶν
 μοχθεῖ φίλεργός ἐστιν ὄλβον ἀθροίζων.
 ὁ κύων δ' ἔδωκε, φασί, τοὺς τελευταίους·
 διὸ δυσκολαίνει, Βράγγε, πᾶς ὁ γηράσας, 15
 καὶ τὸν διδόντα τὴν τροφήν μόνον σαίνει,
 ἀεὶ δ' ὑλακτεῖ, καὶ ξένοισιν οὐ χαίρει.

[Διαβολὴν ὃ μῦθος ἔχει ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν μηδεμίαν τοῖς ξένοις πρόνοιαν ποιουμένων, εἰς μόνον δὲ τοὺς οἰκείους τὴν στοργὴν περιστάντων, ἀπὸ τῆς τοῦ κυνὸς ὑποδείξεως.]

75 Ἴατρος ἦν ἄτεχνος. οὗτος ἀρρώστῳ
 πάντων λεγόντων „μὴ δέδιχθι, σωθήσῃ·
 πάθος μὲν ἐστὶ χρόνιον, ἀλλ' ἔσῃ ῥάων,“
 f. 25^b [ὁ δ' ἄτεχνῆς ἱατρός εἶπεν εἰσβαίνων·]

74, 12e = 135, 11 || 75, 1e = 95, 74. 103, 7

74, 8 ξενίας A || 9 ἐτῶν ABA^u, ἐθῶν AhrDbLm | ἐφ'
 ὧν B || 10 εὐθύ A (Rth), εὐθύς B | πρώτοις ex πρώτος A ||
 11 τῇ γνώμῃ B || 13 μοχθεῖ, φίλεργός commate add. A;
 μοχθηρὸς καὶ φίλεργός ἐστὶ πλοῦτον ἄ. B*; <τ'> ἐστιν Bss, sed cf.
 83, 2 sim. || 15 πᾶς γηράσκων B || 17 num ἄλλους δ' ?
 cf. Polyb. XVI 24, 6 || Epim. aliud in B*

75 B 53, M 35, P¹ 33 (Fur. 277 Nevel. 195); Dosith. 7 p. 298;
 myth. p. 216; non invenitur nisi apud eos, qui e Babrio pendent;
 etiam Ausonii epigr. 75 (cf. Anthol. L. 383) per Titianum ad
 Babrium redit || 1 ἱητρος? || 2 δέδιχθι A, ε et ει atra-
 mento obductae m. r. in rasura scriptae, fuit δείδιθι m. pr.,
 corr. Bgk ad Sapph. fr. 27, O. Schneider ad Nic. Alex. 443,
 Schmidt ad Hesych. s. v.; μὴ τι δέδιθι Ah || v. 4 in marg.
 sup. repetivit m. 3, deleverunt BgkEb, cf. Mach. Athen. 341bc;
 interpolatorem cum alia indicia produnt, tum ἄτεχν-; ὧδ' ἄτ.
 Lm, alii aliud

„ἔτοιμα δεῖ σε πάντ' ἔχειν· ἀποθνήσκεις.
 οὐ συναπατῶ σε“ φησὶν „οὐδ' ἐνεδρεύω·
 τὴν αὔριον γὰρ [τὸ] μακρὸν οὐχ ὑπερβήσῃ.“
 ταῦτ' εἶπε, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτ' εἰσήει.
 χρόνῳ δ' ἐκεῖνος ἐκ νόσων ἀνασφήλας
 προῆλθεν ὠχρός, τοῖς ποσὶν μόλις βαίνων. 10
 ὁ δ' ἰατρὸς αὐτῷ „χαῖρ“ ἔφη συναντήσας,
 καὶ πῶς ἔχουσιν οἱ κάτω διηρώτα.
 ἀκεῖνος εἶπεν „ἤρεμοῦσι τῆς Δήθης
 πίνοντες. ἡ Κόρη δὲ χῶ μέγας Πλούτων
 πρόην ἰατροῖς δεινὰ πᾶσιν ἠπείλουν, 15
 | ἐπὶ τῷ θεραπεύειν τοὺς νοσοῦντας ἀνθρώπους |
 ὅτι τοὺς νοσοῦντας οὐκ ἔῶσ' ἀποθνήσκειν. 16^a
 ἀνέγραφον δὲ πάντας, ἐν δὲ τοῖς πρώτοις
 καὶ σὲ γράφειν ἔμελλον· ἀλλ' ἐγὼ δείσας
 εὐθύς προσῆλθον, ἠψάμην τε τῶν σκήπτρων,
 ἀπάμοσ' αὐτοῖς, ὅτι σὺ ταῖς ἀληθείαις 20
 ἰατρὸς οὐκ εἶ καὶ μάτην διεβλήθης.“

[Ὁ μῦθος οὗτος ῥηθήσεται πρὸς τοὺς κενὸν ὄνομα ἐπὶ πράγματι τινι κεντημένους, τὴν δὲ τούτου πεῖραν παντελῶς οὐκ ἔχοντας.]

75, 5im cf. 110, 2 | 6 cf. 1, 14. 17, 1 | 9me cf. 78, 3 | 10e = 76, 7 | 12e = 50, 7 | 13i = 92, 6. 96, 3. 103, 13 | 15e = 85, 4 | 20e = 83, 4, cf. 57, 14 95, 99

75 Versuum 5. 6 locum conmutarunt BgkEbRth || 6 om. BMP¹, atque eiusdem fortasse fabricae est cuius 4 | οὐκ ἔξαπατῶ A, correxi interim οὐ σ.; ἐγὼ οὐ πλανῶ Mendelssohn. Ceterum εἶπε sim. saepe inveniuntur in versu altero atque in fine orationis (cf. 10, 12. 28, 8. 33, 13. 47, 6. 50, 5. 85, 17. 95, 78. 106, 25. 134, 58. 135, 12) vel omittuntur (47, 6) || 7 τὸ μακρὸν om. BMP¹; [τὸ]? Eb, del. Rth; [γὰρ] Hartung; τῶκρον Ah, τὸ μακρὸν = τὸ μήκιστον Piccol., quocum male coniungitur vox negans, sed οὐχ ὕ. = ἐφίξη || 10 ποσὶ A, ν m. r. || 14 πίνοντες BDb || 15 πάντ' ἐπηπείλουν? || 16 ἐπὶ τῷ θ. A, ἐ. τῷ ῥύεσθαι? Eb |

f. 26^a

76 Ἴππεὺς τὸν ἵππον, ἄχρι μὲν συνειστήκει
 ὁ πόλεμος, ἐκρίθιξε κᾶτρεφεν χόρτω,
 παραστάτην γενναῖον ἐν μάχαις κρίνων·
 ἐπεὶ δ' ἐπαύσατ', ἦν δὲ λοιπὸν εἰρήνη
 καὶ μισθὸν ἵππεὺς οὐκέτ' εἶχεν ἐκ δήμου, 5
 τότε ἐκεῖνος ἵππος πολλάκις μὲν ἐξ ὕλης
 κορμούς παχεῖς κατῆγεν εἰς πόλιν βαίνων,
 μισθῶ τε φόρτον ἔφερεν ἄλλοτ' ἄλλοῖον,
 τὸ πνεῦμα σώζων ἐπ' ἀχύροισι δυστήνοισι,
 σάγην δὲ νώτοις ἔφερεν οὐκέθ' ἵππειήν. 10
 ὡς δ' αὖ πρὸ τειχῶν πόλεμος ἄλλος ἠκούσθη,
 σάλπιγξ τ' ἐφώνει πᾶσιν ἀσπίδα σμήχειν
 ἵππους τε κοσμεῖν καὶ σίδηρον ὀξύνειν,
 κἀκεῖνος αὖ τὸν ἵππον ἐγκαλινώσας
 ὁ δεσπότης παρῆγεν ὡς ἐφιππεύσων. 15

76, 1 e = 85, 1 | 6 sq. cf. 129, 6 sq. (45, 7) | 7 e = 75, 15 |
 11 e = 72, 3 | 12 i = 2, 11 | 14 i cf. 129, 4 | e = pr. II 7

16 ἀνθρώπων A sec. Rth, ἀνούς sec. Eb | v. 16 diasceuaetae
 esse anapaesti gemini testantur; 16^a ex paraphr. asciverunt
 EbGbRth; legit et corrupit Ps.-Dositheus (ἐπεὶ . . . πολλοὶ ἀπέ-
 θνησκον) || p. 67, 16^a ἐῶσιν BMP¹ || 20 κἀπόμοσα A m.
 pr., corr. m. r. || Epim. ἐχόντων A, corr. Bss. "Ὅτι τοὺς
 ἀπαιδέτους καὶ ἀμαθεῖς καὶ νομψολόγους ἰατροὺς ὁ παρὼν
 μῦθος ἐλέγχει καὶ (ἐ. κ. om. B) στηλιτεύει B (prom.) MP¹

76 B 57, cf. prov. Alex. 19, comm. p. 53 Cr || 2 κᾶτρεφεν,
 ἄ ex αι A m. pr. || 3 γενναῖον ex -αίων A m. pr. || 6 τότε
 ὁ κλεινὸς Lm, cf. 37, 7. 72, 10. 95, 6 || 8 ἀλλοίων Fx, φόρτους
 — ἀλλοίους EbNb, atque εἰς δουλείας τινὰς καὶ φόρτους . . .
 ὑπόρχει B || [8] Rth | μισθοῦ Bgk || 9 δυστήνως SchnwEb, cf.
 62, 1; ῥάκια δύστηνα Luc. Gall. 26 || 10 τε A, δὲ LmHm |
 εἶχεν Mähly | ἵππεῦσιν A, corr. AhrLm; ἵππεύων Gb Rth, de
 σάγη vocis notione falsi, cf. Maccab. II 3, 25 vol. II p. 551
 Tischend. || 12 τ' ἐκέλευε A, καὶ ἡ σάλπιγξ ἐφώνει B, cf. 2, 11 |
 πᾶσαν HartungEb || 14 αὖ τὸν ipse A, αὐτὸς Gb perperam
 coll. B τὸν ἵππον χαλινώσας ὁ δεσπότης καὶ αὐτὸς καθοπλι-
 σθεῖς ἐπέβη

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

„οὐκ ἦσθ' ἄφρωνος“ εἶπεν „ἀλλὰ φωνήεις·
ἔχεις, κόραξ, ἅπαντα, νοῦς δέ σοι λείπει.“

[Ὁ μῦθος διδάσκει μηδαμῶς ἄνθρωπον ἐπαίνοις ἐξαπατᾶσθαι·
ζημίαι γὰρ ἐντεῦθεν καὶ ἀτιμίαι εἰώθασιν γίνεσθαι.]

78 Κόραξ νοσήσας εἶπε μητρὶ κλαιούσῃ·

„μὴ κλαῖε, μῆτερ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς εὐχον
νόσου με δεινῆς καὶ πόνων ἀνασφῆλαι.“

„καὶ τίς σε, τέκνον“ φησί, „τῶν θεῶν σώσει;
τίνος γὰρ ὑπὸ σοῦ βωμὸς οὐκ ἐσυλήθη;“

f. 27^a

[Ὅτι τοῖς ἀμεταμέλητα φησὶν εἰς θεὸν πλημμελοῦσιν ἀνωφελεῖς
γίνονται αἱ ὑπὲρ αὐτῶν δεήσεις.]

79 Κρέας κύων ἔκλεψεν ἐκ μαγειρείου,

καὶ δὴ παρήει ποταμόν· ἐν δὲ τῷ ρείθρῳ

πολὺ τοῦ κρέως ἰδοῦσα τὴν σκιὴν μείζω,

τὸ κρέας ἀφῆκε, τῇ σκιῇ δ' ἐφωρομήθη.

78, 2e=20, 7 | 3me cf. 75, 9 | 5e=2,12 || 79, 1e=97,12

77, 11 ἦσθα et φησὶν V | φωνάεις A m. pr., ἀ in η corr.
m. r.; φωνάεις etiam V, fortasse recte, cf. Lob. Phryn. p. 639 ||
12 τὰ πάντα A^u | σοι λείπει (λίπει B) AB, σε λείπει V, unde
perperam σ' ἔλλείπει LmGb | νοῦν μόνον κτῆσαι A^u cf. tetr. 4 ||
Epim. μηδαμῶς <δειν> Bss | ἄνον A

78 T[ab.] 3 II^{vo} III^{vo}; B 63, P¹ 39, F 87; A^c Cor. 132 ||
1 ελεγμητρεικλεουση T || 2 κλαε T || 3 om. T, del. Hss, cf.
Cr Phil. p 235 || 4 ηδειπετεκνονκαι... σετωνθεων T, καὶ τίς σε,
τέκνον, τῶν θεῶν ἐλεήσει F, τίς σε τῶν θ., τέκνον, ἐλ. B P¹,
τέκνον ante σώσει habet A, transposuit Nck adstipulante FT ||
5 ποιοσγαρβωμοσυποσουνη T || Epim. γίνονται A, γίνονται
plerique, cf. 35, 8. Aliud epimythium exhibent B (prom.) P¹
ὅτι ὁ (ὁ om. P¹) πάντας ἐν τῷ βίῳ ἐχθροὺς κεντημένος οὐδένα
φίλον ἐν ἀνάγκαις εὐρήσει.

79 B 66 P¹ 42; A^u 132; Dos. 11; Aphth. 35 (Syntip. Fur. 339);
tetr. I 9, 7. 8 Georg. Gnom. I p. 17; cf. Doxor. Rhet. II p. 188 W. ||
2 διεπέρα B, διέβαινε A^u Dosith., unde perperam 'πέρησε
Bgk alii; tetrast. ποταμοῦ πλησίον sim., παρὰ ποταμόν Theon.
prog. 3: cf. Lessing op. IV p. 2082 Lm; Zeitschr. f. rom. Philol.
IX 174 | ad v. 2sq. cf. Alex. Aphrod. probl. I 36 Phys. I p. 13 Id. ||

ἀλλ' οὐτ' ἐκείνην εὖρεν οὐθ' ὁ βεβλήκει, 5
πεινωσα δ' ὀπίσω τὸν πόρον διεξήει.

[βίος ἀβέβαιος παντὸς ἀνδρὸς ἀπλήστου
ἐλπίσι ματαίαις πραγμάτων ἀναλοῦται]

80 Κάμηλον ἠνάγκαζε δεσπότης πίνων
ὀρχεῖσθ' ὑπ' αὐλοῖς κυμβάλοις τε χαλκείοις.
ἢ δ' εἶπ' „ἐμοὶ γένοιτο κὰν ὀδῶ βαίνειν
| ἄνευ γέλωτος, μή τι κὰν χορῶ παίξειν |
μὴ καταγέλαστον, μήτι πυρρίχην παίξειν. 4^a

[Ἀντίρροσιν ὁ λόγος ἔχει παρὰ τῶν σωφρόνως ζῆν αἰρουμένων
πρὸς τοὺς ἐν βίῳ κενὰ ἐπινοουμένους.]

81 Κερδοῖ πίθηκος εἶπεν „ἦν ὀρᾶς στήλην,
ἐμοὶ πατρώη τ' ἐστὶ κᾶτι παππώη.“
κερδῶ πιθήκῳ φησὶν „ὡς θέλεις ψεύδου,
ἔλεγχον οὐκ ἔχουσα τῆς ἀληθείης.“

80, 1 e = 28, 1. 83, 1 | 3 cf. 45, 84

79, [6] Rth, de διεξήει voce falsus || 7. 8 Georgides
Gnom. Bss An. I p. 17 | [7. 8] Lm, = promyth. B, epim. P¹;
cf. Cr p. 170 | ματαίων Georgides | ἀναλοῦται in ἀνήλωται
mutavit m. pr. ut videtur Eb

80 cf. V Fur. 354, 3 ἐμοὶ — 4^b Suid. || 2 αὐλῆσ A, supra-
scr. οἷσ m. antiqua (pr. ut videtur) A || 3 ἐμοὶ — 4^b Suid. s.
πυρρίχη | κ' ἄν A || 4 κ' ἄν A, γ' ἐν Fx Piccolos || 4^b Suid.
s. πυρρίχη | μήτε Suidae libri quidam | ἡ κάμηλος πυρρίχην
ἔμαθε Κινησίον nescio unde sumpserit Jun. Adag. VI 12 vol. II
p. 223 Bas.; cf. Erasmi. II 7, 66, Otto, Sprw. s. camelus. Ver-
sum 4 Athoum Babrius non scripsit, qui ἄνευ verbo non utitur;
dixisset χωρὶς γ.; de 3 cf. prol. p. LIV

81, 1—2 Suid. s. πίθηκος; aliam recensioem sequuntur
Syntip. 14 Fur. 334, A^u 14 (contaminata). Cf. Archiloch. fr. 89
vol. II p. 409 Bgk, Huschke Aes. Fur. I p. CCXXVIII || 1 κερδῶ
πιθήκῳ φησὶν AS, 3 κερδοῖ πίθηκος εἶπεν A: hemistichia
transposuit Ah Bgk, cf. A^u Synt. || 2 ἐμὴ πατρώια (ex -ῶιά pr.)
τ' ἐστὶ καὶ ἐμὴ (corr. in κᾶμὴ m. rec.) παππώια (ex -ῶια) A,
ἐμοὶ πατρώη τ' (pars codd. τοῦτ') ἐ. καί τι (vel κᾶτι) παππώη S ||
4 ἀληθείας A, in marg. ῆς m. pr.

[κακοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι μὴ φεύγειν ψεῦδος, 5
 f. 27^b κὰν λανθάνειν ψευδόμενος εὐχερῶς μέλλη.

Οὕτω καὶ οἱ λίαν ψευδολόγοι τότε μάλιστα καταλαζονεύονται,
 ὅτε τοὺς ἐλέγχους κατ' ὄψιν οὐκ ἔχουσιν.]

82 Κοιμωμένου λέοντος ἀγροῖης χαίτης
 διέδραμεν μῦς· ὁ δὲ λέων ἐθυμώθη,
 φρίξας δὲ χαίτην ἔθορε φωλάδος κοίτης.
 κερδῶ δ' ἐπεχλεύαζεν, ὡς ἐκινήθη
 πρὸς μῦν ὁ πάντων θηρίων δυναστεύων. 5
 ὁ δ' „οὐχὶ τὸν μῦν“ εἶπεν, „ᾧ παλαμναίη,
 δέδοικα, μὴ μου τὴν δορὴν κνίσῃ φεύγων·
 χαίτην δ' ἔμελλε τὴν ἐμὴν καταισχύνειν.“

81, 5im=52, 7 || 82, 1e cf. 133, 1 | 2i=32, 7 | e=119, 3 ||
 5me cf. 77, 6

81, [5. 6] DbLm, cf. 52, 7 || 5 φυγεῖν Fx || 6 κ' ἂν A,
 ἂν Bgk | λανθάνη A m. pr., εἰν suprascr. m. rec. || Epim.
 οὕτω κ, (= καὶ) A teste Eb, οὕτως plerique.

F. 27^b in mg. sup. m. rec. (eadem qua f. 16^b) ... τὸν δοῦ-
 λόν σου θεόδωρον (τὸν?) ἀμαρτωλόν ...

82 B 65, P¹ 41; F 95 = A^u 144; tetr. I 4, Tzetz. chil. XIII
 494; myth. p. 216 ad 1.2 cf. Dosith. 2, Tab. cer. 9; v. 1, 2, 3, 6—8
 Suid. || 1—3 Suid.¹ s. φριξότριχα || 2 διέδραμεν etiam A ||
 3 Suid.² s. ἐκθορεν, ³ s. φωλάδι; cf. Nonn. Dion. I 19 |
 ἐκθορε Suid., δὲ τρίχας ἐξέθορε Nb | φωλάδος· σπηλαίου κρυ-
 πτοῦ· Βάβριος· φρ. — κοίτης Suid.³, sim. ¹ ², nisi quod ² κοίτης
 exhibet liber Bruxellensis, coniectura ut videtur, refragatur

enim explicatio || 5 βασιλεύων ^u θηρίων A, m. rec. (3? cf. 82 11)
 suprascr. ^a κα, θ. δυναστεύων Ah, cf. 98, 5. 102, 4, Suid. δυνα-
 στεύω· τὸ ἄρχω, γενικῇ (ex Babrio?); τυραννεύων FxLm coll.
 95, 16. 20; θ. κατισχύων M. Schmidt (77, 6) || 6—8 Suid.
 s. παλαμναῖος .. Βάβριος .. „οὐχὶ — καταισχύνειν“ ὁ λέων φησὶ
 περὶ μνός || 6 ἡ παλαμναία S || 7 κνίσῃ A, δάκη (δάκοι)
 Suid.; cf. Heroud. IV 59 | μ' οὐ Nb || 8 κακὴν δὲ μελέτην
 ἐπ' ἐμὲ τῆς ὁδοῦ τρίβει inepta interpolatione vel glossematis
 receptis A, atque similia legerunt paraphr. et tetrast.; verum
 praebet Suid. Timoris indicium καταισχύνειν = καταχέζειν (cf.
 Cr ann. p. 247sq., Carm. gr. med. aev. p. 142. 145 W.); ὁδοῦ
 fortasse ex <μνοχ>οδῶ ortum, quamquam οὐ μῦν πτοοῦμαι,
 <μνοχ>οδὸν δ' ἀνατρέπω vix conici potest in tetrast.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

84 Κώνωψ ἐπιστὰς κέρατι καμπύλω ταύρου
 μικρόν τ' ἐπισχῶν εἶπε ταῦτα βομβήσας·
 „εἴ σου βαρύνω τὸν τένοντα καὶ κλίνω,
 καθεδοῦμ' ἀπελθὼν ποταμίας ἐπ' αἰγείρου.“
 ὃ δ' „οὐ μέλει μοι“ φησὶν, „οὔτ' ἐὰν μείνης, 5
 οὔτ' ἦν ἀπέλθης· οὐδ' ὅτ' ἤλθες ἐγνώκειν.“
 [γελοῖος ὅστις οὐδὲν ὦν κατ' ἀνθρώπων
 τῶν κρείττωνων θρασύνεθ' ὡς τις ὦν <κρείττων>].

Κατηγορίαν ὁ λόγος περιέχει ἀνδρὸς εὐτελοῦς καὶ λίαν ἀδυνά-
 του, ὑπολήψεις δὲ μεγάλας περὶ ἑαυτοῦ κεκτημένου]

85 Κυσὶν ποτ' ἔχθρη καὶ λύκοις συνειστήκει.
 κύων δ' Ἀχαιοὺς ἠρέθη κυνῶν δήμῳ
 στρατηγὸς εἶναι. καὶ μάχης ἐπιστήμων
 ἔμελλεν ἐβράδυνεν. οἱ δ' ἐπηπείλουν,

84, 1 i cf. 117, 9 | 2 im = 108, 24 | 4 e cf. 50, 4 | 6 i =
 121, 4 || 85, 1 e = 76, 1 | 3 e = 120, 4 | 4 e cf. 75, 16

84 B 70 P¹ 44 Nevel. Fur. 294 (A^u 136); Dosith. 16; tetr. I 50 |
 1 ἐπιστὰς AA^u, επιτας Dosith. Vossianus, ἐπιπτάς Tyrwhitt;
sedit adveniēns Dos.; cf. 77, 1. 117, 9 | κεπατικαμπύλω *cornu
 curvo* Dos. Voss., καμπύλω κέρα SdEb, cf. 43, 5 || 2 δε επι-
 σχον ειπεν Dos. || 3 εἴ σοῦ Schnw | τεναυτα και κλινω *cervicem et
 camso incurvo* Dos., τένοντα καὶ σαίνω A, κάσαίνω (= ἀσάω)
 Ah || 4 καθευδομαι η κατελθω *ibi sedebo* [suprascr. *dormio*]
aut discedo Dos.; καθευδομαι A (= *sedebo*) | ποταμίας A | ποτα-
 μιοσις . ιναιγιοις *fluminalib. poraulis* (= ποταμίοισιν αἰγ. vel
 ποταμίαις ἐν αἰγ.?) Dos. || 5 οδε . ουμελιμοι . . . *ad nos per-
 tinet* Dos. | ουταν *nec si* Dos. || 6 ἄν A, αν Dos. | οὔθ' ὅτ' A
 ουτε . οτε . Dos.; οὐδ' Tyrwhitt | ηλθης εγνωγιν Dos. || [7. 8]
 Lm, om. Dos. | ανων, m. r. supra v. τι A || 7 τῶν κρείττωνων
verba versui 7 continuavit A m. pr., *versui 8 adiunxit* m. r. ||
 8 θρασύνεται A, corr. Bss | ὦν, deinde m. rec. (2?) σφόδρα; λίην
 add. Bss, κρείττων Cr coll. 15, 7. 67, 2. 72, 14. 114, 2. Aliud
 epimythium in P¹B

85 B 86, 14. 15 Suid. Cf. fab. 154 | 1 ἔχθρα A || 2 parodia
 Homericā, cf. Cr p. 150 | δήμου A, corr. Bgk ex B κυσὶν, cf.
 59, 5 || 4 κάβραδυνεν Lm, cf. ad 83, 3 || 4 sq. ἠπείλουν σφο-
 δρῶς. ὃ δὲ εἶπεν B caet. om.

εἰ μὴ προάξῃ τὴν μάχην, ἐνεδρεύσειν. 5
 „ἀκούσατ’“ εἶπεν „οὐ χάριν διατρίβω,
 τί δ’ εὐλαβοῦμαι· χρηὴ δ’ αἰεὶ προβουλεύειν.
 τῶν μὲν πολεμίων τὸ γένος ὧν ὄρω πάντων
 ἓν ἔστιν· ἡμῶν δ’ ἦλθον οἱ μὲν ἐκ Κρήτης,
 οἱ δ’ ἐκ Μολοσσῶν εἰσιν, οἱ δ’ Ἀκαρνάνων, 10
 ε. 28^b ἄλλοι δὲ Δόλοπες, οἱ δὲ Κύπρον ἢ Θράκην
 ἀνχοῦσιν, ἄλλοι δ’ ἄλλοθεν — τί μηκύνω;
 τὸ χροῶμα δ’ ἡμῖν οὐχ ἓν ἔστιν ὡς τούτοις,
 ἀλλ’ οἱ μὲν ἡμῶν μέλανες, οἱ δὲ τεφρώδεις,
 ἔνιοι δὲ πυρροὶ καὶ διάργεμοι στήθη, 15
 ἄλλοι δὲ λευκοί. πῶς ἂν οὖν δυνηθεῖην
 εἰς πόλεμον ἄρχειν“ εἶπε „τῶν ἀσυμφώνων
 πρὸς τοὺς ὅμοια πάντ’ ἔχοντας ἀλλήλοις;“
 [συμφωνία μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις·
 τὸ δὲ στασιάζον ἀσθενές τε καὶ δοῦλον.] 20

86 Κοίλωμα ῥίξης φηγὸς εἶχεν ἀρχαίη·
 ἐν τῇ δ’ ἔκειτο ῥωγὰς αἰπόλου πήρη

85, [5] DbRth || 5 προάξῃ A (cf. Π. E 258 Soph. Oed. R. 198 Krüger II § 54, 12, 2), προάξει BtFx | ἐνεδρεύσει A, corr. Lm; ἐφεδρεύων (= διατρίβων) coll. 44, 2 Cr, μ. τ’ ἐνεργήσει Hp; v. gravius vitium vix contraxit || 6 ὁ δὲ εἶπεν B, ὁ δ’ „ἀ.“ εἶ. Sd || 8 πολεμίων μὲν Fx καὶ ἡ χροῶμα πάντων B || 10 εἰσὶν οἱδ’ A, corr. m. r., interp. FxBgk || 14. 15 S διάργεμοι πῆ μὲν λευκοὶ πῆ δὲ μέλανες (?) „ἀλλ’ οἱ μὲν — ἕτεροι ξανθοὶ κτλ. || 14 ἄλλοι A, ἀλλ’ οἱ SB | ὑμῶν Suid. || 15 δὲ (ὁ supra versum) λαμπροὶ A (glossema v. διάργεμοι), δὲ πυρροὶ B, quod conii. Gaisford || [19. 20] DbLm, om. B, sed promythium ὅτι ἐν μιᾷ βουλῇ . . . πάντων τῶν στρατευμάτων ὄντων κατὰ τῶν ἐναντίων νίκην ποιοῦνται substituit | ὅτι συμφωνία quae sequuntur eisdem quibus epimythia litteris scripta A, ὅτι del. m. rec. | ἀνοῖς A | in mg. m. rec. (Minae) ^x 5i (στίχοι)

86 B 64 P¹ 40; myth. p. 221, tetr. I 27; cf. Ael. an. IV 15 || 2. 3 Suid.¹ s. ῥωγαλέον ² ἔωλα. || 2 ῥωγὰς αἰπόλων πήρα S¹, turbavit S²: καὶ ἔωλων καὶ κρεῶν πλήρεσι (χθιζῶν· ἐπὶ ὄψων) ἔκειτο πήρα ἄρτων

ἄρτων ἐώλων πᾶσα καὶ κρεῶν πλήρης.
 ταύτην ἀλώπηξ εἰσδραμοῦσα τὴν πύρην
 ἐξέφαγε· γαστήρ δ', ὥσπερ εἰκός, ὠγκώθη, 5
 στενῆς δὲ τρώγλης οὐκέτ' εἶχεν ἐκδῦναι.
 ἑτέρα δ' ἀλώπηξ ὡς ἐπῆλθε κλαιούση,
 σκώπτουσα „μεῖνον“ εἶπεν „ἄχρι πεινήσης·
 οὐκ ἐξελεύση πρότερον ἄχρι τοιαύτην
 τὴν γαστέρα σχῆς, ἡλίκην ὅτ' εἰσῆεις.“ 10

[Ὁ μῦθος παραινεῖ μηδαμῶς σπεύδειν τινὰ πρὸς πλεονεξίαν τοῦ πέλας, γινώσκων ὅτι τὰ χαλεπὰ τῶν πραγμάτων ὁ χρόνος διαλύει.]

87 Κύων λαγῶν ἐξ ὄρους ἀναστήσας
 ἐδίωκε· δάκνων αὐτὸν εἰ κατειλήφει,
 μεταστραφεῖς τ' ἔσαινεν ὡς φίλῳ ψαύων.

86, 5m = 15, 2 | e = 111, 19 || 87, 1e = 69, 1 2e = 31, 16. 58, 7

86, 4 de B* cf. prol. || 7 ἑτέρα A || 8 σκωπτουδᾶμεινον A m. pr., super ἀμ scr. νά' = ἀνάμεινον m. r., corr. Db; σκώπτουστ' „ἔμει νῦν Buecheler, cf. Cyrill. spec. sap. III 11 p. 85 Gr. (Mus. Rhen. XLI 3, XLVI 318) | εἶπε μέχρι (89, 9. 15, 3)? Cr, ἔ. ν.“ εἶπεν „εἶτα Hsr | [ἄχρι — πρότερον] Eb || [9. 10] Rth, sed cf. Hor. ep. I 7, 33 *macra canum repetes artum*, tetr. paraphr. ἑτέρα δὲ αὐτῇ ἀλώπηξ γελῶσα ἔφη· οὐκ ἐξελεύση, ἕως ἂν τὴν γαστέρα ποιήσης, οἷαν ὅτε εἰσῆλθες || 9 οὐδ A, corr. Fx | ἢ ἄχρι Sd || 10 γαστέρ' ἰσχης Hilberg, *Silbenwägung* 233, cf. 5, 9 || Epim. γινώσκων A, διδάσκων Eb, *possis γινώσκονθ'*. Aliud epimythium in B P¹

87 B 68 Syntip. 50 F 346; cf. Soph. fr. 800 Nck² (paroemiogr. schol. Ar. eq. 1028), Demetr. de eloc. 261, Luc. bis accus. 33 || 2 ἐδίωκ'· ἔδακνε δ' Sd, ἔδακν' οὖν? Cr | εἰ A, cf. 33, 8, ὡς Sd, ὅτε Eb | εἰ κατειλήφει A, -οι BgkFx, cf. Alciph. III 9, sed initium fortasse contractum || 3 μεταστραφεῖς τ', τ' m. rec. corr. in δ' A, εἶτ' αὖ στραφεῖς Eb || Cf. Plut. de soll. anim. 15p. 191^a | φίλωι A, num φίλος (cf. 5), -ον (cf. 74, 16), -ον (cf. 95, 71)? ἔσαινεν κἀφίλει Eb ex B, cf. prol. | ψήγων Eb, sed cf. 95, 71

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ὁ δ' εἶπεν „οὐπω καιρός ἐστὶ νῦν φεύγειν,
 ὃς γὰρ φίλοις πέποιθεν, οὐκ ἄγαν σπεύδει.“
 ὡς δ' αὖτις ἦλθεν, ἡλίου δ' ὑπ' ἀκτίνων
 f. 29^b ἤδη ῥέοντα τὸν στάχυν θεωρήσας
 μισθὸν μὲν ἀμητῆρσιν αὖριον πέμπειν, 15
 μισθὸν δ' ἔταξε δραγματηφόροις δώσειν,
 κορυδαλλὸς εἶπε παισὶ νηπίοις „ᾧρη
 νῦν ἐστὶν ὄντως, παῖδες, ἐκ τόπων φεύγειν,
 ὅτ' αὐτὸς ἀμᾶ κοῦ φίλοισι πιστεύει.“

[Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς ἐπιμελεῖσθαι τῶν οἰκείων, ὅση δύναμις,
 καὶ μὴ καταφρονεῖν ταῖς τῶν φίλων συνδρομαῖς.]

89 Λύκος ποτ' ἄρνα πεπλανημένον ποιίμνης
 ἰδὼν βίη μὲν οὐκ ἐπῆλθεν ἀρπάξων,
 ἔγκλημα δ' ἔχθρης εὐπρόσωπον ἐζήτει.
 „σὺ τοί με πέρυσι μικρὸς ὢν ἐβλασφήμεις.“

88, 11i = 83, 4 | 12i cf. 43, 5 | 16ie = 94, 2 | 17e = 6

88, 11 νῦν φεύγειν A, τοῦ φ. V; ἀλλύειν RthCr coll. 42, 8
 ex Suid. (Zon.) s. ἡίων· ἀχύρων· . . . καὶ Βάβριος οὐπω [δὲ add.
 deteriores] καιρός ἐστὶν ἡῖα λύειν, ubi ἀλλύειν (cf. ἀλλύουσα sim.)
 ἢ φεύγειν

ci. Toup (in archetypo fuerit ἐστὶν ἀλλυειν, cf. 25, 5, possis ἡῖ
 ἀρτύειν), sed cf. ad v. 6 | ὃς τοῖς V || 13 : ὡς A | „αὖτις — 16 δώ-
 σειν“ (aviculae) Lm | ὡς A, ὡς δ' V | αὖτις ἐλθὼν ἡλίου δ' V ||
 15 ἀμητῆρσιν A, ἀμητορσιν V, corr. Blomfield | πέμπειν V (-ψειν
 Cor.), δώσειν A || 16 om. A, μισθὸν δὲ πᾶσι δραγματοφόροις
 (cf. λοφηφ. v. 8) δώσειν ἔλεγε V, δ' ἔταξε Cr coll. 94, 2. 3,
 δ' ἔφασκε Piccolos p. 277 (Eb) || 17 εἶπε κορυδαλλὸς A, transp.
 Eb, εἶπε κορυδὸς V | παισὶ A, πᾶσι V | ᾧρη ex v. 18 Lm, ὄν-
 τως A, οὕτως V, cf. prol. || 18 ἐστὶν ὄντως Suid. s. ἀμᾶν,
 ἐστὶν ᾧρη AV | ἐκ τόπων S, ἀλλαχοῦ AV | ἀμᾶ Suid. s. v.,
 αὐτῶι AV, αὐτῶ Bss || 19 καὶ οὐ A, corr. m. r. | φίλοισιν
 etiam V | πιστεύειν V || Epim. <θαρροῦντας> ταῖς τῶν Fur.;
 τὰς — συνδρομάς? | ἀρχὴ τοῦ λ m. 2 in marg.

89 B 83 P¹ 53, F 101; tetr. I 33; Basil. ep. 189 || 2 βία A ||
 3 ἔχθρας A || 4 σὺ τί με A, corr. NckHl, σὺ δὴ με Bgk, cf.
 proleg. p. XX²

„ἐγὼ σε πέρυσιν, ὅς <γ’> ἐπ’ ἔτος ἐγεννήθην;“ 5
 „οὐκ οὖν σὺ τὴν ἄρουραν ἣν ἔχω κείρεις;“
 „οὐπω τι χλωρὸν ἔφαγον, οὐδ’ ἐβοσκήθην.“
 „οὐδ’ ἄρα πηγῆς ἐκπέπωκας ἧς πίνω;“
 „θηλὴ μεθύσκει μέχρι νῦν με μητρῶη.“
 τότε δὴ τὸν ἄρνα συλλαβῶν τε καὶ τρώγων 10
 „ἀλλ’ οὐκ ἄδειπνον“ εἶπε „τὸν λύκον θήσεις,
 κἂν εὐχερῶς μου πᾶσαν αἰτίην λύσης.“

[“Ὅτι τοὺς φύσει πονηροὺς καὶ ἀδίκους οὐδ’ εὐλογος ἀπολογία
 πείθει.]

f. 30^a
90 Λέων ἐλύσσα. τὸν δὲ νεβρός ἐξ ὕλης
 ἰδὼν ἔφησεν „ἡμέων ταλαιπώρων·
 τί γὰρ μεμηνῶς οὗτος οὐχὶ ποιήσει,
 ὅς ἦν φορητὸς οὐδὲ σωφρονῶν ἡμῖν;“

[Πρὸς ἄνδρα φύσει ὀργίλον καὶ αἰμοβόρον ἐξουσίαν ἀρχῆς κατὰ
 τῶν ὑπηκόων λαμβάνοντα.]

91 Λέοντα φεύγων ταῦρος εἰς ἐρημαίην
 σπήλυγγα κατέδυσ ποιμένων ὀρειφοίτων,
 ὅπου τράγος τις χωρὶς αἰπόλου μείνας

89, 10me cf. 27, 1 || 90, 1e = 45, 7. 76, 6 || 91, 2e = 95, 25

89, 5 ἐγὼ οὐ περυσινός A (AhRth), ἐ. σε πέρυσιν ὅς γ’ Hl
 (γε c. relat. 50, 17) adstipulante P¹ B πῶς ἐγὼ πέρυσιν, ὅς ἐν
 τούτῳ ἐγ. τῷ χρόνῳ (= anno); possis ἐγὼ οὐ σε κτλ.; post οὐ περυσινός
 LmGbRth εἰμ’, ὡς vel οὐκ add. | ἐγεννήθην A ^v m. pr. ||
 6 οὐκοῦν A, corr. Bss | ἐγὼ? Schnw || 8 πηγῆν ἐκπέπωκας ἣν π. A,
 ἐκ τῆς πηγῆς (ἐξ add. B) ἧς (ἐγὼ add. P¹) πίνω, πίνεις (πινν-
 P¹) BP¹: num πηγῆς ἐκ πέπωκας? cf. 95, 2; ἧς correxerat
 M. Schmidt || 9 μητρῶια A || 12 μοι? | αἰτίαν A

90 V 88 (p. 675 Kn), B 74 tetrast. I 38; cf. paroemiogr. s.
 ὁ νεβρός; Cyd. PLGr. III p. 565 || 4 ἡμῖν A

91 T[ab.] 7 IV^{vo} p. 237, B 72 P¹ 46, Av. 13; tetr. I 32,
 cf. Dosith. 14 p. 34 || ενσπηλυγγα Tab., εἰς σπήλαιον ἔδυσ B,
 εἰσῆλθεν εἰς σπ. P¹ || 3. 4 τράγος δὲ τοῦτον τοῖς κέρ.

τὸν ταῦρον ἐμβὰς τοῖς κέρασιν ἐξώθει.

ὁ δ' εἶπεν „οὐ σέ, τὸν λέοντα δ' ἐκκλίνων 5

ἀνέξομαί σου μικρὰ τῆς ἐπηρείης·

ἐπεὶ παρελθέτω με, καὶ τότε γνώσῃ

πόσον τράγου μεταξὺ καὶ πόσον ταύρου.“

[Πρὸς τοὺς τοῖς δυνατωτέροις ἐπεμβαίνοντας δι' ἐπικειμένην
αὐτοῖς συμφορὰν.]

92 Λέοντά τις κυνηγὸς οὐχὶ τολμήεις

ἴχνευεν ὀρέων ἐν βαθυσκίοις ὕλαις·

δρυτόμῳ δὲ μακροῦς ἐγγὺς ἐντυχὼν πεύκης

„ὦ πρὸς σε νυμφῶν“ εἶπεν, „ἄρα γινώσκεις

ἴχνη λέοντος, ὅστις ὧδε φωλεύει;“ 5

f. 30^b κἀκείνος εἶπεν „ἀλλὰ σὺν θεῷ βαίνεις·

αὐτὸν γὰρ ἤδη τὸν λέοντά σοι δείξω.“

ὁ δ' ὠχρήσας γομφίους τε συγκρούων

„μὴ μοι χαρίζου“ φησὶ „πλεῖον οὐ χρήζω,

τὸ δ' ἴχνος εἶπέ· τὸν λέοντα μὴ δείξης.“ 10

[Ὁ μῦθος ἐλέγχει ἐκείνους τοὺς λόγους <μὲν> ἀνδρείους ἐπι-
δεικνυμένους, ἔργοις δὲ ἀνικάνους ἀποφαινομένους.]

92, 6i = 75, 13 | 9i = 124, 19

ἐξώθει B || 3 χωρὶς A, εκτος T || 4 ἐμβάντα A; εκβας T, ἐμβὰς
(cf. epim.) Bgk, = aggressus? ἄντα Eb Rth || 5 δ' ἐξωθῶ in marg.
ἐκκλίνω A m. pr., φοβοῦμαι BP¹, ἐκφεύγω Tab.; ἐκκλίνων Bgk,
δειμαίνων Ah: num ὀκνείων? || 6 om. B T, del. Hesse-
ling || 7sq. cf. Cr p. 180 || 7 με om. BP¹ || 8 τίς ἢ δύ-
ναμις ταύρου καὶ τράγου BP¹ || Epim. δυνατοτέροις A |
ἐπεμβαίνοντας, vt ex corr. m. pr. | Aliud epimythium in P¹ B
(prom.): ὅτι πολλάκις καὶ δυνατοὺς ἄνδρας αἱ συμφοραὶ ταπει-
νοῦσι τοῦ ἐξ εὐτελῶν καὶ δειλῶν (δηλῶν P¹) ὑπομένειν αἰκίας.

92 B 79 P¹ 49, tetr. I 26; 8. 9 Suid.; e proverbio, cf. Cr p. 213 ||
2 βαθυσκίαις, o m. pr. A || 3 μακροῦς A || 4 ὦ πρὸς σέ A, corr. Lm |
ἄρα A, corr. m. r. || 8. 9 Suid. s. γομφίους || 8 ὠχριάσας A, ὠχρή-
σας S | συγκρούων A, συγκρούσας S || 9 φησὶν, v er. A | Epim. ἀν-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ἔταξε, τὸν τράχηλον εἰ καθιμήσας
ἀνελκύσειε καὶ πόνων ἄκος δοίη.

ὃ δ' ἐλκύσας τὸν μισθὸν εὐθέως ἦται. 5

κἀκεῖνος αὐτῷ, κάρχαρόν τι μειδήσας,
„σοὶ μισθὸς ἀρκεῖ“ φησί „τῶν ἰατρείων
κεφαλὴν λυκείου στόματος ἐξελεῖν σῶην.“

[κακοῖς βοηθῶν μισθὸν ἀγαθὸν οὐ λήψη,
ἀλλ' ἀρκέσει σοι μὴ τι <καὶ> κακὸν πάσχειν. 10

ἽΟτι πονηρὸς ἀνὴρ εὔ πάσχων εἰς ἀντιδόσεως λόγον ποιεῖται καὶ
τὸ μὴ μόνον βλάψαι.]

95 Λέων νοσήσας ἐν φάραγγι πετραίῃ

ἔκειτο νωθρὰ γυῖα γῆς ἐφαπλώσας,

φίλην δ' ἀλώπεκ' εἶχεν ἧ προσωμίλει.

ταύτῃ ποτ' εἶπεν „εἰ θέλεις με σὺ ζῶειν —

πεινῶ γὰρ ἐλάφου τῆς ὑπ' ἀγρίαις πεύκαις 5

κεῖνον τὸν ὑλήεντα δρυμὸν οἰκούσης,

καὶ νῦν διώκειν ἔλαφον οὐκέτ' ἰσχύω·

σὺ δ' ἦν θελήσης, χειῖρας εἰς ἐμὰς ἤξει

94, 5 e cf. 130, 4 || 95, 3 = 106, 9 sq. | 3 e = 7, 4. 12, 6
(106, 9) | 5 m e cf. 10

94, 3 ἔφασκε Fx | καθειμήσας A, corr. Bss || 5 εὐθέως
om. paraphr. || 6 καὶ κάρχ. — 8 σῶαν Suid. s. v. καρχαρόδους ||
7 τῶν ἰατρείων A, τῆς ἰατρείας suprascr. m. rec., Minae ut
videtur; τῶν ἰατρειῶν S, φησὶν „ἀντ' ἰατρείων Fx, vix
recte || 8 λ. φάρυγγος (-υγος Küster) S, στόματος ABF,
quod praetuli, cf. ἐκ λύκου στόματος prov. Zenob. volg. III 48,
Long. I 22 | σῶαν S || 10 τι <καὶ> Nck Eb, τῶν suprascr.,
κακὸν in κακῶν mutavit m. rec. | πάσχειν Bss, πάθοις A, sed
haud scio an admiserit ᾗ || Epim. μόνον τὸ μὴ Eb; ver-
suum pellucet vestigia

95 B 75, VFur. 356 (om. 39—84); 87. 88. 90—92i. 93. 94
Suid.; myth. p. 216 sq., cf. Av. 30 || 2 ἔφ' ἀπλ. Hartung,
ἔφ' ᾗ? Eb, cf. 89, 8 || 3 ἀλώπηκ' A m. pr., corr. m. r. | ἧῖ A ||
5 de B* cf. prol. || 8 ἄν A | εἰς χειῖρας A, em Bss, an θέλης
εἰς χειῖρα τὴν ἐμὴν?

f. 31^b λόγοισι θηρευθεῖσα σοῖς μελιγλώσσοις.“
 ἀπῆλθε κερδῶ, τὴν δ' ὑπ' ἀγρίαις ὕλαις 10
 σκιρτῶσαν εὔρε μαλακῆς ὑπὲρ ποίης.
 προσέκυσσε δ' αὐτὴν πρῶτον, εἶτα καὶ χαίρειν
 προσεῖπε, χρηστῶν τ' ἄγγελος λόγων ἦκειν.
 „ὁ λέων“ ἔφασκεν „οἷσθας, ἔστι μοι γείτων,
 ἔχει δὲ φαύλως, κἀγγύς ἐστι τοῦ θνήσκειν. 15
 τίς οὖν μετ' αὐτὸν θηρίων τυραννήσει,
 διεσκοπεῖτο· ἄσῃς μὲν ἐστὶν ἀγνώμων,
 ἄρκτος δὲ νωθῆς, πάρδαλις δὲ θυμώδης,
 τίγρις δ' ἀλαξῶν καὶ τὸ πᾶν ἐρημαίη.
 ἔλαφον τυραννεῖν ἀξιοτάτην κρίνω· 20
 γαύρη μὲν εἶδος, πολλὰ δ' εἰς ἔτη ζῶει,
 κέρως δὲ φοβερὸν πᾶσιν ἐρπετοῖς φύει,
 δένδροις ὅμοιον, κοῦχ ὅποια τῶν ταύρων.
 τί σοι λέγω τὰ πολλά; πλὴν ἐκυρώθης,
 μέλλεις τ' ἀνάσσειν θηρίων ὀρειφοίτων. 25
 τότε ἂν γένοιτο τῆς ἀλώπεκος μνήμη,
 δέσποινα, τῆς σοι τοῦτο πρῶτον εἰπούσης.

95, 14e cf. 62, 3 | 15 me = 103, 16. 107, 2 | 16 me = 82, 5 |
 17e = 101, 2. 119, 7. 128, 3 | 18e = 102, 1 | 25e = 91, 2. 106, 3

95, 10 ὕλαις A(BV), πένυκαις Fx; δ' ἐν? Cr p. 177, cf. ἐν ταῖς
 ὕ. BV || 11 μαλακῆς A, em. Bss || 12 ἔκυσσε A, προσπαί-
 σασα B; προσέκυσσε Bgk, ἔκυσσε Lm || 14 οἷσθας^β ἔφασκεν^α
 ἔστι, m. r. supra scr. α β γ et corr. οἷδας, quod praebent
 etiam paraphr., cf. Herond. II 55 | σοι B || 15 κἀγγύς ipse
 A | θνήσκειν A ut solet || 16 μετ' αὐτὸν F || 18 ἄρκτος B |
 νωθρός B, νωθρὰ V || vv. 17 sqq. ἄσῃς μὲν κτλ. cum Spp (Gött.
 gel. Anz. 1879, 1513) et B (ἔφη δὲ ὅτι) leoni tribui || 20 κρίνει
 A, corr. Spp || 22 φαίνει Nb || 24 ἐκυρώθη? || 26 ἂν A,
 αὖ SdEb, οὖν Lm || 27 τοῦτο om. A m. pr. (BV), post εἰπού-
 σης add. m. rec., post σοι transp. Minas; num σοι <χρηστὰ>?
 cf. v. 13

ταῦτ' ἤλθον. ἀλλὰ χαῖρε, φιλτάτη. σπεύδω
 πρὸς τὸν λέοντα, μὴ πάλιν με ζητήσῃ —
 f. 32^a χρῆται γὰρ ἡμῖν εἰς ἅπαντα συμβούλοις — 30
 δοκῶ δὲ καὶ σέ, τέκνον, εἴ τι τῆς γραίης
 κεφαλῆς ἀκούεις. ἔπρεπέ σοι παρεδρεύειν
 ἐλθοῦσαν αὐτῷ καὶ πονοῦντα θαρσύνειν.
 τὰ μικρὰ πείθει τοὺς ἐν ἐσχάταις ὥραις·
 ψυχὰ δ' ἐν ὀφθαλμοῖσι τῶν τελευτώντων.“ 35
 ὡς εἶπε κερδῶ. τῆς δ' ὁ νοῦς ἐχαυνώθη
 λόγοισι ποιητοῖσιν, ἤλθε δ' εἰς κοίλην
 σπήλυγγα θηρός, καὶ τὸ μέλλον οὐκ ᾔδει.
 λέων δ' ἀπ' εὐνῆς ἀσκόπως ἐφορμήσας
 ὄνυξιν οὔατ' ἐσπάραξεν ἀκραίοις, 40
 σπουδῇ διωχθεῖς· τὴν δὲ φύζα δειλαίην
 θύρης κατιθὺς ἤγεν εἰς μέσας ὕλας.
 κερδῶ δὲ χειρὰς ἐπεκρότησεν ἀλλήλαις,
 ἐπεὶ πόνος μάταιος ἐξανηλώθη.
 κἀκεῖνος ἐστέναξε τὸ στόμα βρύχων 45
 (δομοῦ γὰρ αὐτὸν λιμὸς εἶχε καὶ λύπη),
 πάλιν δὲ κερδῶ καθικέτευε φωνήσας
 ἄλλον τιν' εὐρεῖν δεύτερον δόλον θήρης.
 ἢ δ' εἶπε κινήσασα βυσσόθεν γνώμην·
 „χαλεπὸν κελεύεις, ἀλλ' ὅμως ὑπουργήσω.“ 50

95, 36i cf. 131, 10 | 47i = 31, 16

95, 29 πάλιν ABV (cf. 61, 10), πάλαι Lm || 32 ἔπρεπέ σοι A, ἔπρεπεν BgkEb, cf. 107, 4 sq. || 35 cf. Cr MRh. XLVI 319 || 36 ὡς A | ἐτυφώθη B, ἐτυφλ. VFur. || 38 in mg. διὸ τιμώμεν A m. 3 || 39—84 om. V || 40 οὔας Bgk || 43 ἐκρότησεν B Bgk, δ' ἐπεκρότησε χειρὰς Eb || 45 ἐστέναξε etiam A || 47 κερδοῦν ἰκέτευε Mk, cf. 111, 6 || 50 ἀλλ' ὅμως B, ὅμως om. A, sed supra versum post κελεύεις m. r. atram. nigr. obductum αὐθις, ubi quid primo fuerit incertum; <ἔργον>, ἀλλ' Nck, <δέσποτ'> Eb

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ὁ μὲν λέων σοι συμφέροντα βουλεύσων
 μέλλων τ' ἐγείρειν τῆς πάροιθε νωθεΐης 70
 ἔψαυσεν ὠτός, ὡς πατήρ ἀποθνήσκων·
 ἔμελλε γάρ σοι πᾶσαν ἐντολήν δώσειν,
 ἀρχὴν τοσαύτην πῶς λαβοῦσα τηρήσεις·
 f. 33^a σὺ δ' οὐχ ὑπέστης κνίσμα χειρὸς ἀρρώστου,
 βίη δ' ἀποσπασθεῖσα μᾶλλον ἐτρώθης. 75
 καὶ νῦν ἐκεῖνος πλεῖον ἢ σὺ θυμοῦται·
 λίην ἄπιστον πειράσας σε καὶ κούφην
 βασιλῆά φησι τὸν λύκον καταστήσειν.
 οἴμοι πονηροῦ δεσπότη. τί ποιήσω;
 ἅπασιν ἡμῖν αἰτίη κακῶν γίνη. 80
 ἀλλ' ἐλθέ καὶ τὸ λοιπὸν ἴσθι γενναίη,
 μηδ' ἐπτόησο, πρόβατον οἶον ἐκ ποιίμνης.
 ὄμνυμι γάρ σοι φύλλα πάντα καὶ κρήνας,
 οὔτω γένοιτο σοὶ μόνη με δουλεύειν,
 ὡς οὐδὲν ὁ λέων ἐχθρός, ἀλλ' ὑπ' εὐνοίης 85
 τίθησι πάντων κυρίην σε τῶν ζώων.“
 τοιαῦτα κωτίλλουσα τὴν ἀχαιίνην
 ἔπεισεν ἐλθεῖν δις τὸν αὐτὸν εἰς ἄδην.

95, 71 e = 98, 17 | 74 e = 75, 1. 103, 7 | 79 f. cf. 90, 2 |
 81 i = 12, 11 | 82 e = 93, 1 | 85 m = 97, 10 | e = 35, 3

95, 69 βουλεύων A, corr. Nck || 70. 75 om. B ||
 70 πάροιθε A, -εν m. r. | fol. 33^a in mg. sup. m. r. ὦ χριστέ
 μου βοήθει ἑωὶ τῶ σῶ δούλω μαρκῶ || 74 σὺ δὲ οὐδὲ B || 76 interp.
 Cr | πλέον A, πλεῖον B || 77. 80 neglexit B || 77 λίαν A
 m. pr., corr. m. r. | βασιλέα δέ A, coll. οὐρήεσσιν 129, 23 sim.
 corr. Cr p. 216²; βασιλῆ δὲ Fx ceterique || 79 οἴμοι πονηρὸν
 δεσπότην B || 81 γενναία A || 82 μήδ' A || 84 μόνη ABV,
 corr. Fur, μόνην Bss || 85 ἐχθρὸν ὁ λέων A (Rth!), corr. Sd,
 ἐ. οἶδεν Lm || 86 κυρίαν A || 86 om. BV || 87 κωτίλ-
 λουσα Suid. s. v. ἀχαιίνη et κωτίλλω, κωτίλλουσα A

ἐπεὶ δὲ λόχμης εἰς μυχὸν κατεκλείσθη,
 λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα πανθοίνην, 90
 σάρκας λαφύσσω, μυελὸν ὀστέων πίνων
 καὶ σπλάγχνα δάπτων· ἢ δ' ἀγωγὸς εἰστήκει
 πεινῶσα θήρης, καρδίην δὲ νεβρείην
 λάπτει πεσοῦσαν ἀρπάσασα λαθραίως,
 καὶ τοῦτο κέρδος εἶχεν ὧν ἐκεκμήκει. 95
 λέων δ' ἕκαστον ἐγκάτων ἀριθμήσας,
 ε. 33^b μόνην ἀπ' ἄλλων καρδίην ἐπεξήτει,
 καὶ πᾶσαν εὐνήν, πάντα δ' οἶκον ἠρεῦνα.
 κερδῶ δ' ἀπαιολῶσα τῆς ἀληθείης
 „οὐκ εἶχε πάντως“ φησί· „μὴ μάτην ζήτει. 100
 ποίην δ' ἔμελλε καρδίην ἔχειν, ἥτις
 ἐκ δευτέρου λέοντος ἦλθεν εἰς οἴκους;“

[Ὅτι τοὺς τοῖς προλαβοῦσι κακοῖς μὴ σωφρονισθέντας εἰκότως ἀφυκτα κακὰ διαδέχεται· ἐν ᾧ καὶ ἔλεγχος κατὰ φιλοδόξων.]

96 Λύκος παρήει θριγκόν, ἔνθεν ἐκκύψας
 ἄρνειὸς αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφήμως.

95, 97 e = 2, 2. 28, 3 | 98 m cf. 27, 6 | 101 e = 102, 11 | 102 i
 cf. pr. Π 16 | m e = 45, 12 || 96, 1 m e = 112, 5. 108, 24 (121, 1.
 18, 9)

95, 90—92 δάπτων Suid. s. v. πανθοίνην || παντοίην A ||
 91 σάρκας A, ἔγκαστα S B V || 92 δάπτων S s. v. et l. s., λάπτων A ||
 93 θήρης A, κερδῶ S s. v. νεβρός, νεβρεία || 94 λάπτει
 A S, δάπτει Fx, κάπτει NbCr || 97 ἀπάντων Eb, cf. Soph.
 Phil. 183 | ἐπεξήτει in rasura m. pr. || [101. 102] Rth, sed
 expressi sunt in paraphr. atque apud Avianum 30, 15 sq. ||
 101 ποίαν A

96 B 81 M 48 P¹ 51; F Fur. 75 (C 139); 1—3 Suid.; tetr.

I 31 || 1 παρήει A m. pr. | τριγκόν Suid. s. v. | ἐκκύψας S,
 ἐγκύψας A || Post 2 versum excidisse suspicatus est Lm coll.
 tetrasticho, verum cum A faciunt B*F

κἄκεῖνος εἶπε τὰς σιαγόνας πρίων·

„ὁ τόπος μ' ἐλοιδόρησε· μὴ σὺ καυχῆσθαι.“

[ὁ μῦθος ὀρθῶς πᾶσι τοῦτο μηνύει, 5
μηδεὶς διὰ καιρὸν ἰσχύων τι γανρούσθω.]

Κατάλληλος ὁ μῦθος τοῖς διὰ περίστασιν καὶ τόπον κατὰ τύχην
τῶν δυνατωτέρων κατεπαιρομένοις.]

- 97 Λέων ποτ' ἐπεβούλευεν ἀγρίῳ ταύρῳ,
καὶ προσποιηθεὶς μητρὶ τῶν θεῶν θύειν,
τὸν ταῦρον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἡρώτα.
κἄκεῖνος ἤξειν εἶπεν οὐχ ὑποπτεύσας.
ἐλθὼν δὲ καὶ στὰς ἐπὶ θύραις λεοντείοις 5
f. 34^a ὡς εἶδε θερμοῦ πολλὰ χαλκία πλήρη,
σφαγίδας, μαχαίρας βουδόρους νεοσμῆκτους,
πρὸς τῇ θύρῃ δὲ μηδέν, ἀλλὰ δεσμώτην
ἀλεκτορίσκον, ὄχετ' εἰς ὄρος φεύγων.
ἐμέμφεθ' ὁ λέων ὕστερον συναντήσας. 10

96, 3i = 75, 13 || 97, 3me = 42, 3 | 4 cf. 95, 68 | 5 cf.
30, 8 | 8i = 129, 8 | 9i = 124, 12 | 9e = 4, 3

96, 3 Suid. s. τριγχός et πρίων || Epim. τρόπον A, τό-
πον Bss | κατεπαιρομένοις ex -όμενος A m. pr. | Aliud epimy-
thium (e vv. 5 sq. fictum?) in BMP¹

97 F 92 (A^u 141) Tab. cer. fab. 4 III^{vo}, cf. Cr Philol.
LHI 235 || 1 ποτ' A, om. F, τις T || 2 προσποι^{ωτ}ηθεὶς,
ωτ m. rec. A | των etiam T, τῇ Lm || 4 sqq. ex parte
laceri in tab. || 5 θύρας λεοντείους A, θυ(ραις λε)οντιοις
T, unde correxi || 6 χαλκεῖα A, corr. Db || 7 om. tab. |
σφραγίδας, ρ del. A | μαχαίρας, Hl || 8 θύρα δὲ A, δε θυ-α T |
ἀλλ' ἢ A, corr. Schnw, num ἀλλ' ἢ? verum μηδεναλλαδεσμωτ . . .
in tabula legere sibi visus est Hesseling | notae galli et leonis
inimicitiae || 9 σ)τραφισωχετοενθυσεισο(ροσφ)ευγειν T aperta
interpolatione || 10 οδεμεμφετοαντ(ον) T

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ροπάλω τις ἢ λίθῳ τις ἐκ χειρὸς παίων.
 ἔκειτο δ' ἀργὸς ὥσπερ ὕς ἀποθνήσκων,
 γέροντος ἀνδρὸς ποικίλου τε τὴν γνώμην
 σοφίῃ διδαχθεὶς ὡς ἄμικτον ἀνθρώποις
 ἔρᾶν λεόντων ἢ λέοντας ἀνθρώπων.

20

[αὐτός τις αὐτὸν λανθάνει κακῶς δράσας,
 ὧν οὐ πέφυκε μεταλαβεῖν ὅταν σπεύδῃ.]

99 Λέοντι προσπιτὰς αἰετῶν τις ἐζήτει
 (100) κοινωνὸς εἶναι. χῶ λέων „τί κωλύει;“
 πρὸς αὐτὸν εἶπεν. „ἀλλ' ἐνέχυρον <οὔν> δώσεις
 τῶκυπτέρῳ σου μὴ μεθιέναι πίστιν·
 πῶς γὰρ φίλῳ σοι μὴ μένουσι πιστεύσω;“

5

[Ὁ μῦθος ἐκδιδάσκει μὴ τάχιστα πᾶσι πιστεύειν, καὶ μάλιστα
 τοῖς μήπω φίλοις.]

100 Λύκῳ συνήντα πιμελῆς κύων λίην.

(99) ὁ δ' αὐτὸν ἐξήταξε, ποῦ τραφεὶς οὕτως

98, 17i cf. 7, 9 | 17e = 95, 71 | 18 cf. 166, 7 || 99, 2e =
 103, 18 | 3im = 104, 6

98, 16 τις A bis | λίθοισιν Piccolos | ἐκ χειρὸς A, corr. Lm,
 εὐχερῶς Gb, cf. 1, 9 || 17 ἀποθνήσκων A || [18—20] Eb,
 om. F; ἔκειτο δὲ ὡς πρόβατον ταῖς ποικίλαις φρεσὶ τοῦ γέρον-
 τος ἀπατηθεὶς bene B, cf. Diod. Georg.; versibus ineptis 19. 20
 exitum genuinum oppressum esse suspicor || 18 δὲ Bgk ||
 19 ἀθέμιτον SdlHp | ἀνοῖς A, ἀνθρώπους Bss || 20 λέοντας
 ipse A: num λέουσιν? || [21. 22] Lm || 21 αὐτὸν A

99 (100 Bss) V 90 (Kn. p. 675, Fur. 358), epim. Georg.;
 cf. Archiloch. fr. 86 Bgk || 1 αἰετῶν V | τις om. V || 2 χῶ
 V || 3 ἀλλ' ἐνέχυρον AV, <ἐν> ἐ. Bt, ἐ. ἐνδώσεις Fx,
 <ἐπ'> ἐνεχύρω Rth, ἀλλά <γ'> ἐ. Eb, ἐ. <οὔ> Gb, ἐ. <ἢ> Hm,
 <οὔν> Cr, cf. Herond. VI 91; an ἐχέγγυον? cf. 58, 1 || 4 τὰ
 ὠκύπτερά σου A, τῶκυπτέρῳ σου V; τῶκυπτερόν σου AhLm,
 τῶκυπτέρῳ Rth, sed duali neque Babrius usus est neque Heron-
 das | μη μεθεῖναι τὴν A, corr. Eb || Epim. cf. Georg. Gnom. I p. 58

100 (99 Bss) cf. VFur. 361; tetr. I 3; cf. Phaedr. III 7 ||
 1 πημελῆς et λίαν A || 2 ποῦτραφῆς A, corr. Minas

μέγας κύων ἐγένετο καὶ λίπους πλήρης.

„ἄνθρωπος“ εἶπε „δαψιλῆς με σιτεύει.“

„ὁ δέ σοι τράχηλος“ εἶπε „πῶς ἐλευκώθη;“ 5

„κλοιῶ τέτριπται σάρκα τῷ σιδηρείῳ,

ὃν ὁ τροφεύς μοι περιτέθεικε χαλκεύσας.“

ε. 35^a λύκος δ' ἐπ' αὐτῷ καγχάσας „ἐγὼ τοίνυν

χαίρειν κελεύω“ φησί „τῇ τρυφῇ ταύτῃ,

δι' ἣν σίδηρος τὸν ἐμὸν ἀχένα τρίψει.“ 10

[“Οτι αἰσχρὸν καὶ ἐπονείδιστον τὸ μικρᾶς ἡδονῆς χάριν δουλο-
πρεπῶς ζῶειν φευκτέον ὁ μῦθος παραινεῖ.]

101 Λύκος τις ἀδρὸς ἐν λύκοις ἐγεννήθη,
λέοντα δ' αὐτὸν ἐπεκάλουν· ὃ δ' ἀγνώμων
τὴν δόξαν οὐκ ἤνεγκε, τῶν δὲ συμφύλων
ἀποστατήσας τοῖς λέουσιν ὠμίλει·
κερδῶ δ' ἐπισκώπτουσα „μὴ φρενωθείην“ 5
ἔφη „τοσοῦτον ὡς σὺ νῦν ἐτυφώθης·

100, 3 e cf. 95, 67. 1, 3 | 7 e = 104, 1 || 101, 2 e = 95,
17. 119, 7 | 4 e = 12, 6 etc.

100, 5 δὲ σοὶ A m. pr., corr. m. r. | πῶς εἶπεν A, corr.
Bss || 6 σιδηρείῳ A || Ἐπιμ. τὸ ipse A (Bgk); ὃν τὸ Eb |
ζώην A, corr. Bss; num in archetypo fuit ζῶειν? ζῆν Eb | aut
initium (usque ad ἐπον.) aut finem (φευκτ. κτλ.) del. Bgk |
ζῶειν forma e versibus servata; possis: αἰσχρὸν τὸ μικρᾶς
ἡδονῆς χάριν ζῶειν | δουλοπρεπῶς <καὶ> φευκτέον . . .

101 V 97 (Kn p. 675, Fur. 360) || 2 ἐκάλει V || 3 ἤνεγ-
κεν V et A. olim, sed ν del. | συμφύλων V || 5 φρενωθείη
A, φρενωθείην V, μὴ φρενωθείην Corais p. 440 Eb Gb, perpe-
ram, cf. Iulian. Caes. p. 314 B, Maccab. Π 11, 4 πεφρενωμένος
δὲ ταῖς μυριάσι

σὺ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐν λύκοις λέων φαίνη,
ἐν δ' αὖ λεόντων συγκρίσει λύκος γίνη.“

[Πρὸς τοὺς ἀπὸ τῶν κολάκων οὐκ ὀρθῆ κρίσει ἐπαινουμένους
κάντεῦθεν μέγα φρονοῦντας, ἔπειτα δὲ ἐλεγχομένους ἑαυτοὺς
ἐπιγινώσκειν.]

102 Λέων τις ἐβασίλευεν οὐχὶ θυμώδης
οὐδ' ὤμος οὐδὲ πάντα τῆ βίῃ χάρων,
πρηῦς δὲ καὶ δίκαιος ὡς τις ἀνθρώπων.
ἐπὶ τῆς ἐκείνου φασὶ δὴ δυναστείης

f. 35^b τῶν ἀγρίων ἀγυρμὸς ἐγεγόνει ζῶων, 5
δίκας τε δοῦναι καὶ λαβεῖν παρ' ἀλλήλων.
τὰ ζῶα πάντα δ' ὡς ὑπέσχον εὐθύνας,
λύκος μὲν ἀρνί, πάροδαλις δ' ἐπ' αἰγάρω,
ἐλάφω δὲ τίγρις, πάντα δ' εἶχεν εἰρήνην,
ὁ πτώξ λαγῶς εἶπεν „ἀλλ' ἐγὼ ταύτην 10
τὴν ἡμέρην αἰεὶ ποτ' ἠύχόμην, ἥτις
καὶ τοῖς βιαίοις φοβερὰ τὰσθενῆ θήσει.“

[Ἐπαινον ὁ μῦθος ἔχει κριτῆ πρόω καὶ λίαν δικάϊω.]

101, 7sq. e = 54, 3 sq. || 102, 1e = 95, 18 | 3e = 2, 15.:
(106, 1) 125, 2 | 4i = pr. I 6 | 6e = 44, 5 | 11e = 95, 101

101, 7 ὡς om. V | γίνη Nck || 8 εἰς — σύγκρισιν V |
γίνη A, φαίνη V Nck, cf. l. sim. || Epim. ὑπὸ τῶν BtEb | καὶ
μέγα φρ. V | ἐπιγινώσκοντας Spp

102 B 78, cf. Aristot. Pol. III 13, Antisth. fr. 52 W. Theocr.
24, 84 || 3 πρὸς δ' ἄρα καὶ A m. pr., ἄρα m. r., ἀλλὰ προῶς
καὶ B, προῶς δὲ καὶ Db, cf. pr. II 15 | ὥσπερ ἄνθρωπος B || 4 δ'
ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας B, τῆς δ' ? | δυναστείας A || 6 πρὸς
ἀλληλα B || 7 ὡς δ' A, δ' ὡς BgkLm | ὑπέσχευ Eb || 8 δ' ἐπ' A
(Rth coll. Soph. O. R. 181 Σ 529), δέ γ' Lm || 9 δὲ om. A,
add. Bss ex B (Cor.) | extr. κύνων δὲ λαγῶ interpolatione B,
cf. proleg. || 11 ἡμέραν A | αἰεὶ A, ἰδεῖν Eb ex B (Cor.) πολλὰ
ἠὺ. ἰδεῖν τὴν ἠ. τ. || 11 sq. βλέψαι, ἢ τοῖς Hl || 12 καὶ ταῖς A |
τὰσθενῆ A, τὰ εὐτελεῆ B, corr. Bss

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

πολλῶν γὰρ ἔχνη θηρίων με κωλύει,
ᾧ ἐξιόντων οὐκ ἔχεις ὃ μοι δείξεις.“

[μακάριος ὅστις οὐ προλαμβάνει πταίσας,
ἀλλ' αὐτὸς ἄλλων συμφοραῖς ἐπαιδεύθη.

20

Οὕτως τινῶν οἱ κίνδυνοι διδαχὴ εἶναι ὀφείλει τῆς ἡμῶν σω-
τηρίας.]

104 Λάθρη κύων ἔδακνε· τῷ δὲ χαλκεύσας

ὁ δεσπότης κώδωνα καὶ προσαρτήσας
πρόδηλον εἶναι μακρόθεν πεποιήκει.

ὁ κύων δὲ τὸν κώδωνα δι' ἀγορῆς σείων
ἠλαξονεύετ'. ἀλλὰ δὴ κύων γραίη

5

πρὸς αὐτὸν εἶπεν „ᾧ τάλαν, τί σεμνύνη;
οὐ κόσμον ἀρετῆς τοῦτον οὐδ' ἐπιεικείης,
σαυτοῦ δ' ἔλεγχον τῆς πονηρίας κρούεις.“

[Ἐλεγχον ὁ μῦθος ἔχει τῶν οὐ καλῶς ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα φρο-
νούντων, ὅταν διὰ κακίαν τι πάθοιεν.]

105 Λύκος ποτ' ἄρας πρόβατον ἐκ μέσης ποιίμνης

f. 36^b ἐκόμιζεν οἴκαδ'· ᾧ λέων ὑπαντήσας

103, 201 cf. 22, 15 || 104, 1e = 100, 7 | 6im = 99, 3 ||
105, 1 cf. 137, 1 (95, 81) | 2e = 42, 2

103, 19 ἐξιόντος Eb, 'nisi v. excidit'; εἰσιόντων μὲν, μηδ' ὅλως δὲ ἐξιόντων (ἐξελθόντων P¹) B* || [20. 21] in mg. m. rec. (3?) repetuntur; v. 20 littera μ ad marginem repetita epimythii initium indicavit m. pr.; promythium B epim. P¹: ὅτι φρόνιμός ἐστιν ὁ συμφοραῖς ἑτέρων παιδευθεὶς κτλ.

104 B 71 P¹ 45, Avian. 7 || 1 λάθρα AP¹, λάθρα B, cf. 107, 13 || 4 ἀγορᾶς A || 6 τί φαντάζη B || 7 ἐπιεικείης A, ἐπεικείης Nck (Philol. I 356, cf. CIG. II 2264, 12. 2788, 23. 2795 etc.); ι dubites an Babrius synizesi pronuntiarī voluerit (p. XXXVI), sed cf. ταμεῖον 108, 2 || [7. 8] Rth || Aliud epimythium in B P¹: ὅτι οἱ τῶν ἀλαζόνων κενόδοξοι τρόποι πρόδηλοί εἰσι δηλοῦντες τὴν ἀφανῆ (ἐμφανῆ P¹) κακίαν

105 B 85 P¹ 55, VFur. 362 || 2 οἴκαδε A | ὑπαντήσας A m. pr. teste Eb, cf. 53, 6; corr. in mg. ὄν m. rec. ut videtur;

ἀπέσπασ' αὐτοῦ. καὶ λύκος σταθεὶς πόρρω

„ἀδίκως μ' ἀφείλω τῶν ἐμῶν“ ἐκεκράγει.

λέων δὲ τερφθεὶς εἶπε τὸν λύκον σκώπτων· 5

„σοὶ γὰρ δικαίως ὑπὸ φίλων ἐδώρηθη.“

[Ὁ μῦθος δικαίως προσφόρως ῥηθήσεται πρὸς ἄνδρας ἀδίκους, ἀλλήλους αἰτιωμένους, ἐπὶ τῷ αὐτῷ πταίσματι κειμένους.]

106 Λέων ποτ' ἀνδρῶν βίον ἄριστον ἐξήλου,

καὶ δὴ κατ' εὐρὺν φωλεὸν διατρίβων,

ὄσων ἀρίστην ὀρειτρόφων φυὴν ἔγνω,

φιλοφρονεῖσθαι γνησίως ἐπειράθη.

πολύς δ' ὑπὸ σπήλυγγι θαμινὰ παντοίων 5

θηρῶν ὄμιλος ἡμέρως συνηυλίσθη·

ὃ δ' εἰστία τε κἀφίλει νόμῳ ξείνων,

ἄδην τιθεὶς ἅπασι δαῖτα θυμήρη.

φίλην δὲ κερδῶ καὶ σύνοικον εἰλήφει,

105, 3 me = 103, 11 | 4e = 5, 6 | 5im = 106, 29 | 5e = 69, 3 || 106, 1 cf. 102 | 4e = 57, 12

συναντήσας etiam B*V, sed Athoi lectio pristina ut exquisitior servanda || 3 αὐτοῦ A, αὐτὸ Eb coll. B ἀφείλετο τὸ πρόβατον: sed cf. V λέων δὲ τούτῳ . . συναντήσας, ἦρεν ἐξ αὐτοῦ τὸ ἄρνιον | χά λ.? || 4 μ' ἀφείλω AB, ἀφείλον P¹ | τὸ ἐμὸν BP¹ || 5 ὃ λ.? | τερφθεὶς Hartung, sed cf. 106, 29. 107, 9; γελάσας par. || 6 num ἐδώρηθη; (Hl)? cf. fab. 8 || Epim. δικαίως <καὶ> plerique, [δικαίως] Eb | Epim. (prom.) in BP¹ immutatum: ὅτι ἄρπαγας καὶ πλεονέπτας ληστὰς ἐνὶ (ἐν τινι B) πταίσματι κειμένους καὶ ἀλλήλους μεμφομένους ὁ μῦθος ἐλέγχει. Num latent versus?

106 cf. Cr p. 143, Philol. LIII 227; de Rutherfordi athetibus cf. proleg. || 3 ὀροτρόφων Eb (cf. R. Schroeter, themata sigm. p. 17), φύσιν ὀρειτρόφων Bgk, alii aliud: sed Ὀρίβανχος ὀρίχαλκος sim. recentiores admiserunt (Schroeter p. 64) || 4 ἐπειράτο A, corr. Hertzberg coll. 57, 12 || 6 θηρίων A, corr. Bss, nam synizeseos vix locus est || 7 καὶ ἐφίλει A, corr. m. rec. || 8 ἄλην A (non ἀλίην, quod ad εἰστία rettulit Gb), corr. Bss, λίην Hm: ἄλις? || 9 κερδῶ A

μεθ' ἧς τὰ πολλὰ μειλίχως συνεζήκει. 10
 γέρον δέ τις πίθηκος ἦν ὁ δαιτρεύων
 κρεῶν τε συσσίτοισι διανέμων μοίρας·
 ὅς, εἴ τις ἦλθεν οὐχὶ τῆς συνηθείης,
 ταύτῳ παρετίθει δεσπότη τε κακείνω,
 ε. 37^a ὅπερ εἶχεν ὁ λέων νεοδρομῶ λαβὼν θήρη· 15
 κερδῶ δ' ἐώλων ἔφερεν οὐκ ἴσην μοῖραν.
 καὶ δὴ ποτ' αὐτὴν προσποιητὰ σιγῶσαν
 δείπνου τε χειρὰ καὶ βορῆς ἀποσχοῦσαν 19
 λέων τίν' εἶχεν αἰτίην διηρώτα· 18
 „κερδοῖ σοφῆ, λάλησον ὥσπερ εἰώθης· 20
 φαιδρῶ προσώπῳ δαιτός, ὦ φίλη, ψαῦσον.“
 ἢ δ' εἶπεν „ὦ φέριστε θηρίων γένυης,
 πολλῇ μερίμνῃ καρδίην διαξαίνω·
 οὐ γὰρ τὰ νῦν παρόντα μῦνον ἀλγύνει,
 τὰ δ' ἔπειτα“ φησί „προσκοπούμενη κλαίω. 25
 καθ' ἡμέρην γὰρ εἴ τις ἄλλος, εἴτ' ἄλλος
 ξένος πελάζοι, τοῦτο δ' εἰς ἔθος βαίνοι,
 τάχ' οὐδ' ἐώλων γεύσομαι κρεῶν μούνη.“

106, 15 m = 95, 85 | 16 28 cf. 86, 3 | 17 m = 103, 5 | 20 m e
 = 16, 9. 132, 9 | 23 cf. 12, 24

106, 10 συνεζήτει A, corr. Fx all., cf. Cr p. 179 || 12 δὲ
 A, τε DbFx | συσσίτοισι δῖαι νέμων A teste Eb || 15 εἶλεν Lm ||
 16 κερδοῖ Bgk | μοῖραν A | ἔφερε μ. οὐκ ἴ. Eb; num commate
 ante οὐκ interpungendum? cf. Luc. Cronos. 17 p. 399 || vv. 18. 19
 sedem mutavit Bgk Bt; 17—19 αὐτῆς — σιγῶσης — ἀποσχοῦσης
 Hertzberg, fortasse recte || 19 χειρὰν A || 20 σοφῆι m. pr., ἢ
 m. rec. A | εἰώθης A, η in ει m. r., cf. 16, 9 || 21 ψαύων
 (-σας) Hl || 26 ἡμέραν A || 27 βαῖνον A, corr. Lm Db (in con-
 suetudinem abeat) || 28 μούνη· A, ἦδη Bgk, τλήμων Eb, sed
 ipso hoc verbo nescio an fabulae acumen contineatur (οὐδὲ
 cum μούνη coni.? cf. Herond. I 78)

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ὁ μῦς δὲ λάθρη χηραμοῦ προπηδήσας,
στερορόν τ' ὀδοῦσι βραχυτάτοις βρόχον κείρας
ἔλυσε τὸν λέοντα, τοῦ τὸ φῶς βλέψαι 15
ἐπάξιον δούς μισθὸν ἀντιζωγρήσας.

[σαφῆς ὁ μῦθος εὔνοοῦσιν ἀνθρώποις,
σώζειν πένητας, μηδέ τῶν ἀπελπίζειν,
εἰ καὶ λέοντα μῦς ἔσωσ' ἀγρευθέντα.]

[Ἀρχὴ τοῦ β̄ τμήματος.]

II Μῦθος μὲν, ᾧ παῖ βασιλέως Ἀλεξάνδρου,
Σύρων παλαιῶν ἐστὶν εὔρεμ' ἀνθρώπων,
οἱ πρὶν ποτ' ἦσαν ἐπὶ Νίνου τε καὶ Βήλου.
πρῶτος δέ, φασίν, εἶπε παισὶν Ἑλλήνων
Αἴσωπος ὁ σοφός, εἶπε καὶ Λιβυστίνοις 5
f. 38^a λόγους Κυβίσσης. ἀλλ' ἐγὼ νέη μούσῃ
δίδωμι, φαλάρω χρυσέω χαλινώσας
τὸν μυθίαμβον ὥσπερ ἵππον δπλίτην.
ὑπ' ἐμοῦ δὲ πρώτου τῆς θύρας ἀνοιχθείσης
εἰσῆλθον ἄλλοι, καὶ σοφωτέρας μούσης 10

II, 6e = I 16 | 7e = 76, 14

107, 13 μῦς praeter m. r. in ras. | λάθρη A, de B* cf. prol. ||
15 τοῦ το A, corr. AhLm || 17—19 = prom. B, epim. MP¹,
del. Fx, cf. 43, 18 | εὔνοοῦσιν A (εὐνοοῦντες BP¹M), corr. Bgk ||
18 μηδὲ τῶν A, corr. Bgk, μηδέ πως FxSchw, μηδ' ὅτων Ah.
Iulian. l. s. (ὁ μῦς τὸν λέοντα τῷ μισθῷ σώσας) legit v. 16, vix
legit v. 17sq. || ἄρ' τοῦ β̄ τμήματος A m. pr., β in μ mutavit,
τμήματος linea circumducta delevit m. rec.; cf. Avian. test. 9

II cf. Hermog. Theon. prog.; Diogen. paroem. I p. 178. 180 ||
2 παλαιῶν A, παλαιόν FxLm, vix recte || 4 φασίν FxSchw,
παῶσιν A || 5 λίβυς, τινὸς A, corr. Schw, Λιβυστῖνος DbAh;
5e Κίβυσσός τις et 6 λ. Λιβύσσης Benfey 'Or. et Occ.' I 364 ||
6 λόγον A, corr. Ah | λιβύσσης A, corr. Schw; ccnl. Diogen.
Κύβισσαν Κιβύσσης AhBgk || 7 φαλάρω Db, καθαρῶι A ||
9 θύρας A || 10 σοφωτέρας A

γρίφοις ὁμοίας ἐκφέρουσι ποιήσεις,
 μαθόντες οὐδὲν πλεῖον ἢ ᾗ μὲ γινώσκειν.
 ἐγὼ δὲ λευκῇ μυθιάζομαι ῥήσει,
 καὶ τῶν ἰάμβων τοὺς ὀδόντας οὐ θήγω,
 ἀλλ' εὖ πυρώσας, εὖ δὲ κέντρα προήνας, 15
 ἐκ δευτέρου σοι τήνδε βίβλον ἀείδω.

108 Μυῶν ὃ μὲν τις βίον ἔχων ἀρουραῖον,
 ὃ δ' ἐν ταμείοις πλουσίοισι φωλεύων,
 ἔθεντο κοινὸν τὸν βίον πρὸς ἀλλήλους.
 ὃ δ' οἰκόσιτος πρότερος ἦλθε δειπνήσων
 ἐπὶ τῆς ἀρούρης ἄριτι χλωρὸν ἀνθούσης· 5
 τρώγων δ' ἀραιὰς καὶ διαβρόχους σίτου
 ῥίζας μελαίνῃ συμπεφυρμένας βώλω
 „μύρομηκος“ εἶπε „ζῆς βίον ταλαιπώρου,
 ἐν πυθμέσιν γῆς κρίμνα λεπτὰ βιβρώσκων.
 ἐμοὶ δ' ὑπάρχει πολλὰ καὶ περισσεύει· 10
 τὸ κέρασ καταικῶ πρὸς σὲ τῆς Ἀμαλθείης.
 f. 38^b εἴ μοι συνέλθοις, ὡς θέλεις ἀσωτεύσῃ,
 παρεῖς ὀρύσσειν ἀσφάλαξι τὴν χώρην.“

108, 1 e cf. 33, 5 | 3 e = 31, 1. 33, 23. 64, 1 | 10 e = 1, 4

II, 11 ἢ με γινώσκειν A (= ἢ ἐμὲ ἀναγινώσκειν, ut fures argumentorum), cf. Lat. *cognoscere librum*; ἢ γεγωνίσκειν Burges *Rev. de ph.* I 460 (Nck), cf. Cr p. 195 adn. || 13 λουκῆ A, corr. Bss || 14 οὐ ipse A | θήγων Schnw

108 B 94 F 121; myth. p. 217; v. 17 sq. 24 sq. 31 sq. Suid. || 1 ἀρουρίτην? Eb, possis ἀρουραίων (Rth, cf. 33, 5) || 6 σίτουσ A, corr. m. rec., sed vetusta || 7 μελαίνης A m. pr., corr. m. r., ut 6 | βώλω, o in ω corr. m. rec., ῥίζας σὺν τοῖς βώλοις B || 8 ζῆς A || 9 πυθμέσι A m. pr., v m. rec. | κρίμνα Eb || 11 Ἀμαλθαίης A, corr. m. rec.; cf. imitatore p. 217 ||

12 συνέλθῃς, η del., οι superscr. m. pr. A, συνέλθῃς Rth, συνέλθοις plerique || 13 ἀσφάλαξι, litt. γ interiecta m. pr. A, cf. Et. 'M.' p. 161, 5 (Herodian. II p. 169. 630 L.)

ἀπῆγε τὸν μῦν τὸν γεηπόνον πείσας
 εἰς οἶκον ἐλθεῖν ὑπὸ τε τοῖχον ἀνθρώπου. 15
 ἔδειξε δ' αὐτῷ, ποῦ μὲν ἀλφίτων πλήθη,
 ποῦ δ' ὀσπρίων ἦν σωρὸς ἢ πίθοι σύκων
 στάμνοι τε μέλιτος σώρακοί τε φοινίκων.
 ὃ δ' ὡς ἐτέρφθη πᾶσι καὶ παρωρμήθη
 καὶ τυρὸν ἤγεν ἐκ κανισκίου σύρων, 20
 ἀνέωξε τὴν θύρην τις· ὃ δ' ἀποπηδήσας
 στεινῆς ἔφευγε δειλὸς ἐς μυχὸν τρώγλης,
 ἄσημα τρίζων τὸν τε πρόξενον θλίβων.
 μικρὸν δ' ἐπισχῶν, εἴτ' ἔσωθεν ἐκκύψας
 ψάυειν ἔμελλεν ἰσχάδος Καμειραίας· 25
 ἕτερος δ' ἐπῆλθεν ἄλλο τι προαιρήσων·
 οἱ δ' ἔνδον ἐκρύβοντο. μῦς δ' ἀρουρίτης
 „τοιαῦτα δειπνῶν“ εἶπε „χαῖρε καὶ πλούτει,
 καὶ τοῖς περισσοῖς αὐτὸς ἐντρούφα δείπνοις,
 ἔχων τὰ πολλὰ ταῦτα μεστὰ κινδύνων. 30
 ἐγὼ δὲ λιτῆς οὐκ ἀφέξομαι βώλου,
 ὑφ' ἣν τὰ κρίμνα μὴ φοβούμενος τρώγω.“

f. 39^a

[Ταῦτα ῥητέον τῷ ἐν προσχῆματι φιλίας καὶ καῖς συμβουλίαις ἀπάγειν ἡμᾶς βουλομένῳ ζωῆς ἀταράχου καὶ κινδύνοις καθυποβάλλαι χάριν ῥεουσῶν ἡδονῶν.]

108, 15me cf. 12, 11 | 20 cf. 140, 1 | 22me = 112, 2; cf. 31, 17. 118, 6 | 24i = 84, 2 | 24e = 96, 1

108, 16 πλήρη A, πλήθη *copiae* FxBtRth; θήκη Eb; πήρη (Lm) vix admitti potest, cf. A. P. VI 95, 2; lacuna (Mk Hermae I 323) non statuenda || 17sq. Suid. s. σωράκους | πίθος S || 21 ἀνέωξε A, ἠνοιξε B | θύραν A || 22 εἰς Rth || 24sq. Suid. s. Καμειραία ἰσχάς | δ' S, τ' A | εἴτ' S || 25 Καμειραίας S || 27 ἀρουρείτης A, ἀρουραῖος C, cf. Herodian. I 75 L. || 27sq. ὃ δὲ ἄ. μῦς καίπερ τοσαῦτα πεινῶν εἶπε· „χ. κ. πλ. B || 28 εἴπεν A || 29 αὐτὸς = μόνος; si offendit δειπνῶν — δείπνοις,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τούτους πριάσθαι, φορτίσας τε γενναίως
 τὸν ὄνον κατῆγε. τῆς δ' ὁδοῦ προκοπούσης
 ὤλισθεν ἄκων εἰς τι ρεῖθρον ἐξαίφνης, 5
 καὶ συντακέντων τῶν ἄλῶν ἐλαφρύνθη,
 .f. 39^b ῥάων δ' ἀνέστη καὶ παρῆν ἀμοχθήτως
 εἰς τὴν μεσόγειον. τοὺς ἄλας δὲ πωλήσας,
 πάλιν γομῶσων τὸν ὄνον ἦγε καὶ πλείω
 <ἔτ' > ἐπετίθει τὸν φόρτον. ὡς δὲ μοχθήσας 10
 διέβαινε τὸν ῥοῦν, οὐπερ ἦν πεσὼν πρῶην,
 ἐκὼν κατέπεσε, καὶ πάλιν γόμους τήξας
 κούφως ἀνέστη, γαῦρος ὡς τι κερδήσας.
 ὁ δ' ἔμπορος μὲν ἐπενόησε καὶ πλείστους
 σπόγγους κατῆγεν ὕστερον πολυτρήτους 15
 ἐκ τῆς θαλάσσης, τοὺς δ' ἄλας μεμισήκει.
 ὁ δ' ὄνος πανούργως, ὡς προσῆλθε τῷ ρεῖθρῳ,
 ἐκὼν κατέπεσεν· ἀθρόως δὲ τῶν σπόγγων

111, 5e = 116, 8 | 7e = 103, 9 | 18i = 12

111, 3 τούτων Piccolos (Eb), ὄντας Lm | πριᾶσθαι A m. pr.,
 corr. m. r. | φορτήσας A || 4 ἀνῆγε? | προκοπούσης O. Jahn ||
 6 ἐλαφρύνθη AB, ἦλ- Lm; cf. 95, 47 || 8 μεσόγειον A, corr.
 Db; cf. Zenob. volg. I 12 (Mill. II 86) εἰς τὴν μεσόγειον γὰρ
 ἀναβάντες οἱ ἔμποροι ἐκόμιζον ἄλας || 10 ἔτ' add. Lm Hm ||
 11 παρέβαινε O. Jahn || 12 ὄλους τήξας A, corr. Bgk (γόμον
 Eb); δ' ὄλους Lewes Schnw (postea Rth), παλιμβόλως M. Schmidt
 (postea Gb); δόλους τεύξας Mk || 13 ἀνέστη γαῦρος (supra-
 scr. βα m. rec.) κοῦφος A, corr. Eb; num ἀνήει? | κερδήσας
 Hecker Eb || 14 τέχνην μὲν ἐπενόησε κ' πλείστους A m. pr., μὲν
 del., ἐπινοεῖ corr. del. -σε m. rec.; τέχνην sustulit Eb; restitui
 ἐπενόησε, cf. F ἐπενόησεν αὐτοῦ τὰς διανοίας; τέχνην ἐτέραν
 νοήσας perperam B; — τέχνην γὰρ ὑπενόει — Bgk, possis ὁ δὲ
 τὴν τ. || 15 ἀνῆγεν? || 16 τοῦσθ' ἄλλας A, corr. Eb || 17 πα-
 νοῦργως A m. pr., -ούργως cum m. r. plerique; accentus num
 lectionis πανοῦργος indicium? | προσῆλθε A, corr. ex B* (Lm) ||
 18 ἐκὼν κατέπεσε AB, ὁ δὲ ἀπιὼν κ. F; correctura (τρίτον Sdl,
 ἔθων? Eb) non opus est | ἀθρόως, ἀ- ex ἀ- m. pr. A

διαβραχέντων πᾶς ὁ φόρτος ὠγκώθη,
 βάρος δὲ διπλοῦν ἤλθε βαστάσας νώτοις. 20
 [πολλάκις ἐν οἷς τις ηὐτύχησε καὶ πταίει.]

112 Μῦς ταῦρον ἔδακεν. ὃ δ' ἐδίωκεν ἀλγήσας
 τὸν μῦν· φθάσαντος δ' εἰς μυχὸν φυγεῖν τρώγλης,
 ὥρουσεν ἔστως τοῖς κέρασι τοὺς τοίχους,
 ἕως κοπωθεὶς ὀκλάσας ἐκοιμήθη
 παρὰ τὴν ὀπήν ὁ ταῦρος. ἔνθεν ἐκκύψας 5
 ὁ μῦς ἐφέρπει, καὶ πάλιν δακῶν φεύγει.
 ὃ δ' ἐξαναστὰς οὐκ ἔχων ὃ ποιήσει
 f. 40^a διηπορεῖτο· τῷ δ' ὁ μῦς ἐπιτρούξας
 „οὐχ ὁ μέγας ἀεὶ δυνατός. ἔσθ' ὅπου μᾶλλον
 τὸ μικρὸν εἶναι καὶ ταπεινὸν ἰσχύει.“ 10

113 Μάνδρης ἔσω τις πρόβατα συλλέγων δειλῆς
 κνηκὸν μετ' αὐτῶν λύκον ἔμελλε συγκλείειν.
 ὁ κύων δ' ἰδὼν πρὸς αὐτὸν εἶπε „πῶς σπεύδεις
 τὰ πρόβατα σῶσαι, τοῦτον εἰσάγων ἡμῖν;“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐκ ἀσφαλῆς ἡ μετὰ τῶν κακῶν συνοικία.]

111, 19e = 86, 5 | 20e = 41, 1 || 112, 2e = 108, 22 |
 4ie = 16, 5 | 5e = 96, 1, cf. 108, 24 | 7me = 2, 4 | 10 cf. 4, 7

111, 19 ὀγκώθη A || [21] Lm, tuetur Bgk | καὶ πίπτει BP¹F
 112 Avian. 31 || 3 cf. 31, 13. 19; nam τὰς βόλους? ||
 5 ἔνθεν δ' A, corr. Db, cf. 96, 1 || 7 κούκ Bgk | ὀργίλως
 ὁ π. Eb, cf. l. sim. || 8 ἐπιτρούξας? cf. 108, 23 || 9 ἀεὶ A
 m. pr., ἀί- m. rec.

113 B 89 P¹ 57; tetr. II 27; vetusta παροιμία ἐξηπλωμένη
 (cf. A. P. V 178, 8, Plant. Pseud. I 2, 8, Cic. Phil. III 11, 27,
 Ps.-Diog. 496 p. 269), quam ut Christianam suspectavit Rth ||
 1 δειλῆς A || 2 κνάκον A m. pr. -ὸν m. r., corr. Bss, cf.
 122, 12 || συγκλείσαι B* || 3 sq. πῶς τὰ πρόβατα θέλων σῶσαι
 τοῦτον εἰσάγεις ἔσω BP¹, unde v. 3 σπεύδων v. 4 εἰσάγεις Bgk ||
 4 σῶσαι AB*, σῶσαι plerique | ἡμῖν A, εἶσω ex B*Bgk

114 Μεθύων ἐλαίῳ λύχνος ἐσπέρης ἠΰχει
 πρὸς τοὺς παρόντας ὡς ἑωσφόρου κρείσσων
 ἅπασι φέγγος ἐκπρεπέστατον λάμπειν.
 ἀνέμου δὲ συρίσαντος εὐθύς ἐσβέσθη
 πνοιῆ ῥαπισθεῖς. ἐκ δὲ δευτέρης ἅπτων 5
 εἶπέν τις αὐτῷ „φαῖνε, λύχνε, καὶ σίγα·
 τῶν ἀστέρων τὸ φέγγος οὐκ ἀποθνήσκει.“

[Ὁ μῦθος ἡμᾶς διδάσκει μηδαμῶς φυσιοῦσθαι ἐπὶ τοῖς τοῦ βίου
 λαμπροῖς, ἐπισταμένους μηδὲν εἶναι μόνιμον.]

115 Νωθῆς χελώνη λιμνάσιν ποτ' αἰθυαῖς
 λάροις τε καὶ κήυξιν εἶπεν ἀγρώσταις
 „κἀμὲ πτερωτὴν εἶθε τις πεποιήκει.“
 τῇ δ' ἐκ τύχης ἔλεξεν αἰετὸς ταῦτα·
 f. 40^b „πόσον, χέλυμνα, μισθὸν αἰετῷ δώσεις, 5

114, 1e = 14, 1 | 3i = 95, 80 | 4e = 128, 1 | 7e = 121, 4

114 V 114 (Kn. p. 675); B 90 P¹ 58 || 2 ἑωσφ.? || 3 λάμπειν
 ἅπασιν ἐκπρ. φέγγος AV, transp. Eb; ἅπας in versus initio ponere
 amat Babr. | ὡς ὑπὲρ ἥλιον . . λάμπει B; λάμπει Eb, cf. 14, 1.
 43, 5 || 4 ἀνέμου δὲ πνοῆς συρρέσαντος BP¹ || 5 πνοιῆ A,
 πνοιῆ V (Fx) | ῥαπισθεῖς A m. pr., corr. m. r.; ῥιπισθεῖς in mg.
 non legitur || 6 αὐτῷ A | φαῖνε, λύχνε, καὶ σίγα VB* βαιδὸν
 (β ex μ) ἦν λύχνου [ci. λύχνε] πνεῦμα A | τῶν B* V, τῶν δ' A ||
 7 οὔποτε ἐκλείπει VB* || Epim. Ὁ μῦθ' A | ἐπισταμένους, -ους
 ex -οις m. pr. A | Aliud epimythium in BP¹ Ὅτι οὐ δεῖ τινα ἐν
 ταῖς δόξαις καὶ τοῖς λαμπροῖς (τ. λ. καὶ τῇ δόξῃ P¹) τοῦ βίου
 τυφοῦσθαι κτλ. | ἀρχὴ τοῦ ν m. 2 in mg.

115 Avian. 2, myth. p. 218, tetr. I 40; cf. F 193 (A^u 229) ||

1 λιμνάσιν, in marg. λιμναῖαις A m. pr., quod del. m. r., cf. 24, 3 ||
 4 ἐντυχῶν Eb Mk Herm. I 323, Thompson Journ. of philol.
 XII 24 | ταῦτα A, tentavi κύρσας (134, 19) vel νόσας, σκώπτων
 Eb p. XI || 5 χέλυμνα Schnw Phil. I 379, χέλυννα Mk, sed cf.
 Herodian. I p. 265, 31 sq. L.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

καὶ τῇ συνεύνω φησί „μηδὲν ἐκπλήσσου,
τὸν παῖδα δ' ἡμῶν πείσον ἐν δόμοις εὐδειν.“

f. 41^a ὄν καὶ λαβῶν παρῆγεν. εἶτα κἀκεῖνος,
ἄμφω θελόντων δραῖν τι, τῆδ' ἐραθύμει.

[τουτὶ μὲν οὕτως· ἔμφασις δὲ τοῦ μύθου, 15
κακὸν ἐπιχαίνειν, ὅταν ἔχη τις ἐπιτῖσαι.]

117 Νεώς ποτ' αὐτοῖς ἀνδράσιν βυθισθείσης
ιδῶν τις ἔλεγεν ἄδικα τοὺς θεοὺς κρίνειν·
ἐνὸς γὰρ ἀσεβοῦς ἐμβεβηκότος πλοίῳ
πολλοὺς σὺν αὐτῷ μηδὲν αἰτίους θνήσκειν.
καὶ ταῦθ' ὁμοῦ λέγοντος, οἷα συμβαίνει, 5
πολλῶν ἐπ' αὐτὸν ἔσμος ἦλθε μυρμήκων,
σπεύδοντες ἄχνας πυρίνας ἀποτροῶγειν·
ὕφ' ἐνὸς δὲ δηχθεὶς συνεπάτησε τοὺς πλείους.
Ἐρμῆς δ' ἐπιστὰς τῷ τε ῥαβδίῳ παίων

116, 11 me = 36, 9 || 117, 5 e = 132, 9. 171, 8 | 6 cf.
72, 7 | 9 i = 20, 6 (84, 1) | 9 me = 98, 16. 125, 30; cf. 28, 1

116, 11 ἐκπλήττου V || 12 ἡμῖν Lm | εἰς δόμους A, vix
servandum, corr. Hartung | εὐδειν A, σπεύδειν Eb, ἦκειν Schw,
possis ἔρπειν || 13 cf. Mart. Apul. l. s. p. 171, 15 Eyss.; eadem
ratione Demosthenis uxor eandem iniuriam ultra esse dicitur, cf.
Athen. XIII p. 593 A (Idom. FHG. II 492) || 14 δραῖν. τί τῆιδ'
(‘hac ratione’) A, ἥδ' V; χῆδ' Lm Schnw | ἐραθύμει AV (cf. Suid.
s. ῥαθυμεῖν . . τοῖς ἀφροδισίοις σχολάζειν, LXX Maccab. II 64);
de sententia loci cf. Apul. met. IX 27. 28 Martial. XI 43
Catull. 56, 7; exitus mutilatus? || [15. 16] Eb | κακὸν ἐπιχαίρειν
A, corr. ut videtur ex κακοῦ ἔστι χ., em. Bgk | κακόν ἐστι δαί-
ρειν Lm (δαρθεῖν Polyta) || Post v. 16 spat. duorum versuum A

117 Tab. cer. IV^{vo} 6, V 122 (p. 676 Kn), B 95; de sententia
cf. Aesch. Sept. 589, Eurip. fr. 852, 5 N.; Hor. c. III 2, 29 || 2 ἔλεγεν
ἄδικα A, ἀδικῶσειπεν Tab., ἀδίκως ἔλεγε BV | κρίνουν V ||
3 πλείω V || 4 μηθεν T || 5 λέγοντες A, -τος BV || 6 πολυ-
σεισαντονηκεθεσμος κτλ. T, ἔκεθ' ἔ. Hss || 7 σπεύδων τὰς V ||
8 συνεπάτει V | τοὺς πλείους bene A, τοὺς πάντας VBKnGb,
τοὺς ἄλλους eTHss | δ' V, δὲ B, τ' A || 9 ραβδιων. ξασ T,
ῥ. νύξας Hss, cf. proleg. p. XI²

„εἴτ' οὐκ ἀνέξῃ“ φησί „τοὺς θεοὺς εἶναι 10
 ὑμῶν δικαστὰς οἷος εἶ σὺ μυρμήκων;“

[Ὁ λόγος διδάσκει ἡμᾶς μηδὲν ψέγειν τὰς τοῦ θεοῦ περὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀκαταλήπτους οἰκονομίας, κὰν ἄδικοι τοῖς ἀπαιδεύ-
 τοις δοκοῖεν εἶναι.]

118 Ξουθὴ χελιδῶν, ἡ πάροιχος ἀνθρώπων,
 ἦρος καλιῆν ηὐθέτιζεν ἐν τοίχῳ,
 ε. 41^b ὅπου γερόντων οἶκος ἦν δικαστήρων·
 κἀκεῖ νεοσσῶν ἐπτα γίνεται μήτηρ,
 οὐπω περὶσκοις πορφυροῖς ἐπανθούντων. 5
 ὄφισ δὲ τούτους ἐρπύσας ἀπὸ τρώγλης
 ἅπαντας ἐξῆς ἔφαγεν. ἡ δὲ δειλαίη
 παίδων ἀώρων συμφορὰς ἐπεθρήνει,
 „οἴμοι“ λέγουσα, „τῆς ἐμῆς ἐγὼ μοίρης·
 ὅπου νόμοι γὰρ καὶ θέμιστες ἀνθρώπων, 10
 ἐνθεν χελιδῶν ἠδικημένη φεύγω.“

[Κατὰ δικαστῶν ὁ λόγος βοηθεῖν δυναμένων τοῖς μηδὲν κακὸν
 πράξασι, καὶ τούτοις ὑπὸ μειζόνων ἀδικουμένοις μηδεμίαν
 ἀνάληψιν παρεχομένων.]

118, 5 cf. 88, 4. 95, 3. 108, 5 | 8 cf. 12, 3. 4. 24 | 9 cf. 7, 14

117, 10 οὐκ ἀνέξῃ A, οὐκ ἀνέχῃ B, οὐκ κἀνέξῃ V, ει[του]-
 κοιει T || 10. 11 εἶναι ὑμῶν bene A, τους[θ]εουσημωνειναι δ. T,
 ὑμῶν εἶναι etiam V, cf. prol. p. XLIV | οποιος T || Epim. ὁ λ. δηλοῖ
 μηδένα τολμᾶν κτλ. V, verius ft., nam μηδένα in A legit Eb | θῦ
 (= θεοῦ) et ἀνους A | δοκοῖεν V, δοκειῖεν A, δοκῶσιν Eb, ἀρχὴ
 τοῦ ξ m. 2 in mg.

118 B 96 P¹ 60, F 190; tetr. I 56; paraphr. inest in cod.
 Pal. Vat. 124 || 1 ξένη BP¹, om. F || 5 ἐπανθούντῳ ut
 solet A || [5] Gb temere; quae non exprimunt paraphrases
 omnino longe ab A recedunt || vv. 5 et 6 sedes mut. Sdl Bgk ||
 v. 5 πορφυροῖσιν ἀνθούντας Sdl; περὶσκων πορφυρῶν Bgk ||
 8 ἀπεθρήνει Fx || 10 θέμιστες ipse A || 11 φεύγει A, corr.
 Lm, ἐγὼ ἠδικήθην vel ἠδίκημαι paraphr.; hirundo hominum
 ἰκέτις A^u 39 Aes. 417 H. || Epim. κακῶς Eb | τούτους — ἀδι-
 κουμένους A, corr. Bss

- 119 *Ξύλινόν τις Ἑρμῆν εἶχεν· ἦν δὲ τεχνίτης.
σπένδων δὲ τούτῳ καὶ καθ' ἡμέρην θύων
ἔπρασσε φαύλως. τῷ θεῷ δ' ἐθυμώθη,
χαμαὶ δ' ἀπεκρότησε τοῦ σκέλους ἄρας.
χρυσὸς δὲ κεφαλῆς ἐρρύη καταγείσης·* 5
*ὃν συλλέγων ἄνθρωπος εἶπεν „Ἑρμεία,
σκαιὸς τίς ἐσσι καὶ φίλοισιν ἀγνώμων,
ὃς προσκυνοῦντας οὐδὲν ὠφέλεις ἡμᾶς,
ἀγαθοῖς δὲ πολλοῖς ὑβρίσαντας ἠμείψω.
τὴν εἰς σὲ καινὴν εὐσέβειαν οὐκ ἤδειν.“* 10
[καὶ τοὺς θεοὺς Αἴσωπος ἐμπλέκει μύθοις,
βουλόμενος ἡμᾶς νουθετεῖν πρὸς ἀλλήλους.
πλέον οὐδὲν ἔξεις σκαιὸν ἄνδρα τιμήσας,
ἀτιμάσας δ' ἂν αὐτὸν ὠφεληθείης.]

- 120 *Ὁ τελμάτων ἔνοικος, ὁ σκιῆ χαίρων,
ὁ ζῶν ὀρυκτοῖς βάτραχος παρ' εὐρύποις,
εἰς γῆν παρελθὼν ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζώοις·
„ἰατρός εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων,*

119, 2m = 10, 7 | 3e = 82, 2 | 4me = 42, 4 | 7e = 95, 17 ||
120, 3e = 56, 1 | 4e = 21, 2. 85, 3

119 B 97, F 21, A^c Cor. 128; cf. Clem. protr. II 27 p. 7 S. ||
2 ἡμέραν A || 6 ἄνθρωπος A, corr. Lm; ὁ ἄνθρωπος BF |
τὸν? | Ἑρμείη Rth || 7 στρεβλὸς τις BF | εἶ A, ἐσσι Ahr coll.
77, 7, εἶ <σὺ> Bgk || 8 ἡμᾶς A | ὠφελεῖς A || 9 ἀγαθοῖς AB, κα-
λοῖς F || 10 om. paraphr. | καινὴν A, corr. Bss || 11 καὶ
vocis κ littera ad mg. proiecta m. r. || 13 ἄνδρ' ἀτιμήσας
A corr. m. pr. || [11—14] Eb; 13. 14 = prom. BF; ad v. 11
cf. Himer. XX 4, sed versus utique dubii || Post v. 14 duo-
rum vv. spatium vacuum | ἀρχὴ τοῦ ο A m. 2 in mg.

120 V 20 (Kn p. 672), B 113, F 154; liberius A^c 135; Avian. 6;
tetr. II 29, cf. Aphthon. 24 (= Nicol. 7, Rhet. I 268 W.), Themist.
περὶ ἀρετῆς mus. Rhen. XXVII p. 458 || 2 εὐρύποις, v in ι corr.
m. pr. A || 4 εἶναι A (Av. 6, 5?), εἰμι paraphr.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

122 ὄνος πατήσας σκόλοπα χωλὸς εἰστήκει·
 λύκον δ' ἰδὼν παρόντα καὶ σαφῆ δείσας
 ὄλεθρον οὕτως εἶπεν· „ὦ λύκε, θνήσκω
 μέλλω τ' ἀποπνεῖν. σοὶ δὲ συμβαλὼν χαίρω·
 σὺ μᾶλλον ἢ γύψ ἢ κόραξ με δειπνήσεις. 5
 χάριν δέ μοι δὸς ἀβλαβῆ τε καὶ κούφην
 ἐκ τοῦ ποδός μου τὴν ἄκανθαν εἰρούσας,
 ὥς μου κατέλθῃ πνεῦμ' ἀναλγές εἰς Ἄιδου.“
 κἀκεῖνος εἰπὼν „χάριτος οὐ φθονῶ ταύτης“
 ὀδοῦσιν ἄκροις σκόλοπα θερμὸν ἐξήρει. 10
 ὃ δ' ἐκλυθεὶς πόνων τε κἀνίης πάσης
 τὸν κνηκίην χάσκοντα λακτίσας φεύγει,
 ῥῖνας μέτωπα γομφίους τ' ἀλοιήσας.
 „οἴμοι“, λύκος „τάδ'“ εἶπε „σὺν δίκη πάσχω·
 τί γὰρ ἄρτι χωλοὺς ἠρξάμην ἰατρεύειν, 15
 μαθὼν ἀπ' ἀρχῆς οὐδὲν ἢ μαγειρεύειν;“

[Ὅτι οἱ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιτηδεύμασι ἐπιχειροῦντες, εἰ-
 κότως δυστυχοῦντες βλάβην ἑαυτοῖς ἐπιφέρουσι.]

122, 9 cf. 75, 13 | 14 me = 115, 11 | 15i = 115, 12; cf. 129, 23 sq.

122 B 106 P¹ 64, F 134 (A^u 227); myth. p. 218, tetr. I 21;
 11. 12 Suid., epim. Georg. || 1 σκόλοπα A m. pr., corr. m. r. ||
 4 τ' Bk, δ' A || 5 δειπνήσει A, em. Bss; σοῦ δεῖπνον γενέ-
 σθαι BF || 7 ἄκανθαν ipse A | εἰρούσας A, corr. Fx Lm,
 -σσαις Bgk || 8 ἀναλγες A | σκόλοπα, lo ex λω m. pr. ||
 10 ἐξήρει A || 11. 12 Suid. s. κνηκίας· ὁ λύκος· B. ἐν τοῖς
 μυθικοῖς | κἀνίης S, καὶ ἀναιδείης A | κνηκίαν A, κνη- S, cf.
 113, 2 | λακτήσας A, -ίσας BFS || 13 τ' del. Bgk Schnw | ῥῖνα
 καὶ μέτωπον καὶ ὀδόντας συγκλάσας BP¹, sim. (θλάσας) F ||
 15 ἄρτι, ρ ex ν m. pr. A | ἠρξάμην A || Epim. Georg. I
 p. 67 Bss | ἐπιτηδεύειν A Georg., em. Eb Bgk

123 Ὀρνιθὸς ἀγαθῆς ὧὰ χρυσὰ τικτούσης
 ὁ δεσπότης ἐνόμισεν ἐντὸς εὐρήσειν
 χρυσοῦ μέγιστον ὄγκον, ὄνπερ ὠδίνειν·
 θύσας δὲ ταύτην εὔρε τὴν φύσιν πάσαις
 <τὰ πάνθ' > ὁμοίην <οὔσαν. ἀθρόως δ' ἔξειν > 5
 μέγιστον ὄλβον ἐλπίσας τε καὶ σπεύσας
 ἀπεστερήθη τοῦ τὰ μικρὰ κερδαίνειν.

[Ὅτι τοῖς παροῦσιν ἀρκείσθω τις καὶ τὴν ἀπληστίαν φευγέτω.]

123 Tab. cer. 13 VII^{ro}, B 112 P¹ 68; A^c Cor. 136, F 153; tetr. I 37; Avian. 33; cf. Phil. LHI p. 245 || 1 ὠιὰ χρυσᾶ A, ωαχρυσα T, χρυσὰ ut B P¹ Roesper Philol. X 501; χρ. ὦ. B*F unde χρυσέ' ὧὰ Lm | in hoc versu desinit A fol. 42^b, in mg. inf. ἴλεως κύριε γενοῦ τοῦ δούλου σου νίλου m. 3; cetera accesserunt ex T || 3 ὠδινειν Tab. || 5 ὁμοίαν Tab. | suppl. Cr ex 93, 5, ^an <λοιπαῖς>? εὔρεν οὔσαν ὁμοίαν τῶν λοιπῶν ὀρνίθων B, sim. F; de exitu cf. 111, 18. 74, 13 || 6 μέγιστον ὄγκον Tab. Hesseling; ἀθρόον πλοῦτον BA^c, em. Cr || Epim. servavit B, om. P¹, qui fabulae 113 B = 120 A epim. subiecit. Versus quos mala fraude in A ascripsit Minas non magis repeto quam Gitlbaueri tentamina, quibus nullum poetae verbum restitutum est

124. Ὀρνιθοθήρη φίλος ἐπῆλθεν ἐξαίφνης,
 μέλλοντι θύμβρα καὶ σέλινα δειπνήσειν.
 ὁ δὲ κλωβὸς εἶχεν οὐδέν· οὐ γὰρ ἠγρεύκει.
 ὠρμησε δὴ πέρδικα ποικίλον θύσων,
 ὃν ἡμερώσας εἶχεν εἰς τὸ θηρεύειν. 5
 ὁ δ' αὐτὸν οὕτως ἰκέτευε μὴ κτεῖναι·
 „τὸ λοιπόν, <ὦ τᾶν>, δικτύω τί ποιήσεις,
 ὅταν κυνηγῆς; τίς δέ σοι συναθροίσει
 εὐωπὸν ἀγέλην ὀρνέων φιλαλλήλων;
 τίνος μελωδοῦ πρὸς <τὸν> ἦχον ὑπνώσεις;“ 10
 ἀφῆκε τὸν πέρδικα, καὶ γενειήτην
 ἀλεκτοροίσκον συλλαβεῖν ἐβουλήθη.
 ὁ δ' ἐκ πεταύρου κλαγγὸν εἶπε φωνήσας·
 „πόθεν μαθήσει πόσσον εἰς ἔω λείπει,

124, 1 e = 116, 8. 111, 5 | 2 e cf. 107, 1 | 6 me = 179, 4;
 cf. 6, 5. 107, 3 | 7 i = 75, 7 | 12 i = 97, 9 | 13 e = 37, 9. 17, 4

124 — 135 sequuntur fabulae Vaticano traditae,
 cf. prol. p. VII; add. 150^a

124 V 155 (Knöll p. 685, Fur. 369); 13 sqq. Suid., cf. Pr 193
 p. 373 St.; epim. Georg || 1 ὀρνιθοθήρα V | αἴφνης V, corr.
 Schnr || 4 δὲ V | θύσον V || 5 ἡμερώσαν et θηρέβειν V ||
 6 δὲ et ἰκέτεβε V | κτείνειν Rth | „τὸ λοιπόν“ <εἶπε> Schnr,
 sed cf. locos s. s.; suppl. Cr. coll. 63, 8; „<φείδου·> τὸ λ. St,
 <ψιλῶ> τὸ λ. Piccolos || 9 εὐωπῶν V, corr. Schnr, cf. Arist.
 h. a. IX 9 || 10 τὸν add. Corais || 11 γεννειήτην V ||
 12 ἐβουλήθει V || 13 sqq. Suid. s. v. πέταυρα· τίγνα | δὲ VS |
 ἐκ τοῦ τέγους V | κλαγγὸν S, -ήν V, cf. 135, 5; κλαγκτὸν Jacobs |
 βοήσας S, cf. 17, 4, poterat εἶπεν ἐκβώσας || 14 μαθήσει
 πόσσον V, verum servavit S

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

καί φησιν αὐτῇ „διὰ τίν' αἰτίην, γραίη,
 τὴν πόλιν ἀφείσα τὴν ἐρημίην ναίεις;“
 ἢ δ' εὐθὺ πρὸς τὰδ' εἶπεν ἢ βαθυγνώμων· 5
 „ὅτι πρὸ τοῦ μὲν παρ' ὀλίγοισιν ἦν ψεῦδος,
 νῦν δ' εἰς ἅπαντας ἐξελήλυθ' ἀνθρώπους.“
 [εἰ δ' ἔστιν εἰπεῖν καὶ βεβούλησαι κλύειν
 ὁ νῦν βίος πονηρός ἐστιν ἀνθρώπων.]

[Ὁ λόγος οὗτος ἀνθρώπους κωμωδεῖ, ὧν ἡ ἀλήθεια μακρὰν
 πέφευγε διὰ τὸ τῷ ψεύδει τούτους φιλεῖν καὶ μᾶλλον συνοικεῖν.]

127 Ὁ Ζεὺς τὸν Ἑρμῆν ὀστράκοισιν ἐγγράψαι
 ἁμαρτίας <τε κἀδικήματ' > ἀνθρώπων
 ἐκέλευσε κᾶς κιβωτὸν αὐτὰ σωρεύειν
 <σταθεῖσαν> αὐτοῦ πλησίην, ἐρευνήσας
 ὅπως ἐκάστου τὰς δίκας ἀναπράσσει. 5
 τῶν ὀστράκων δὲ κεχυμένων ἐπ' ἀλλήλοις

127, 3 cf. 201, 5

126, 3 δὲ ἦν αἰτίαν, γύναι V, corr. Lm, sed hic quoque
 locus mutilus, B: „τίς εἶ“; ἢ δὲ ἔφη· Ἀλήθεια“ καὶ διὰ ποίαν
 αἰτίαν τὴν πόλιν κτλ.; coll. 135, 6 possis: καί φησιν αὐτῇ· „τίς
 <μὲν> εἶ; <τί δὲ κλήξῃ>; „Ἀληθίη“. „καὶ διὰ τίν' αἰτίην, γραίη,
 6 ὅτι ποτὲ παρ' κτλ. V, ὅτι πρὸ τοῦ μὲν παρ' Lm | ψεύδη? ||
 7. 8 transp. Hense || 8 ἐάν τι ἀκούειν καὶ λέγειν θέλῃς (ad v. 7) B |
 δέ V | καὶ κλύειν ἐμοῦ βούλη Schnw || 7 νῦν εἰς πάντας βροτοὺς
 ἐλήλυθε ψεῦδος V, νῦν δὲ εἰς π. ἀνθρώπους ἐστὶν B, corr. Eb ||
 9 πον. βίος V, transp. I. G. Schnr | [9] Hense Eb; cf. prom. B:
 ὅτι κἀμιστος βίος καὶ πονηρός τοῖς ἀνθρώποις, ὅτε τὸ ψεῦδος
 προκρίνεται τῆς ἀληθείας; unde novum versum edolavit Gb a
 Babrio certe alienum

127 (Eb 130 Knoche p. 84) V 134 (Kn p. 683, Fur. 365),
 B 105; myth. 45 p. 219 | E proverbiiis crta, cf. Cr p. 219, ubi
 adde Eurip. fr. 506 N. Stob. I 49 p. 395 W. || 1—3 ὀστράκω
 γράφοντι (sic) τὸν Ἑρμῆν ἁμαρτίας | ἐκέλευσεν ὁ Ζεὺς εἰς κ.
 ταύτας σ. V, ὁ Ζεὺς τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμ. ἐν ὀστράκοις τὸν
 E. ὥρισε γράφειν καὶ εἰς κιβώτιον ἀποτιθέναι πλησίον αὐτοῦ B,
 rest. Cr (prol.); cf. 66, 4 sq. || 4. 5 ἴν' ἐρευνήσας ε. κτλ. V, ὅπως ε.
 κτλ. (om. ἐρ.) B; 4 suppl. Gb || 5 ἀναπράσσει B, ἀναπράσσει V;
 ἀναπράξει Rth || 6 servavit V, nisi quod ἐπ' accessit ex B

τὸ μὲν βράδιον τὸ δὲ τάχιον ἐμπίπτει
εἰς τοῦ Διὸς τὰς χεῖρας, εἴ ποτ' εὐθύνοι.
τῶν οὖν πονηρῶν οὐ προσῆκε θαυμάζειν
ἦν θᾶσσον ἀδικῶν ὄψέ τις κακῶς πράσσει. 10

128 Ὅϊς τις εἶπε πρὸς νομῆα τοιαῦτα·

„κείρεις μὲν ἡμᾶς, καὶ πόκους ἔχεις κέρσας,
<τὸ> γάλα δ' ἀμέλγων ἔστι σοι φίλον πῆξαι,
ἡμῶν δὲ τέκνα μῆλά σοι περισσεύει.

πλέον οὐδὲν ἡμῖν· ἀλλὰ χῆ τροφή γαίης 5

ἅπασ' — ἐν ὄρεσι δ' εὐθαλὲς τί γεννήσει; —,

βοτάνη <τ'> ἀραιή καὶ δρόσου γεμισθειῖσα·

<τὴν> κύνα δὲ φέρβεις ἡμῖν ἐν μέσοις ταύτην

τρέφω ὅποια στυτὸν εὐθαλεῖ σίτῳ.“

ταῦθ' ὥς ἤκουσεν ἡ κύων ἔφη τοῖα· 10

128, 4e = 108, 10

127, 7 serv. VB || 8 V, in fine εἴ ποτε καλῶς κρι-
νοίτο B || 9. 10 = prom. B. || 10 ἄν VB | ὄψέ τις ipse V

128 (Eb 131) V 136 (Kn p. 683, Fur. 366); cf. Knoche p. 104.
Poeta expressit Xen. Mem. II 7, 13 || 1 νομέα, corr. Butt-
mann | in fine τοιάδε V, τοιαῦτα volg.; num admisit τοιούτως?
locum contractum esse Xenophontis exemplari collato negabis ||
3 γάλα δ' ἀμέλγων ἔστι κτλ. V, ἀμέλγοντ' Cor., sed cf. Schmid
Attic. IV 114 coll. Theocr. XI 35 possis ἀμέλγειν ἔ. κεί φίλον, π.;
φλέον πῆξαι Lm || 4 περισσεύσει V || 5 sq. οὐδὲν δίδως, ὅτι
ἄν μὴ ἐκ τῆς γῆς λάβωμεν Xenoph. || 5 πλέον δ' V; πλέον
miris artificiis coniecturisque vexatum, cf. Aelian. VIII 24. XIV
25. Anth. Pal. VII 175. V 25 | χῆ Lm, καὶ V | γαίας Schndr,
γῆς V || 6 πᾶσα V, πᾶσ' <ἦν> GbRth | ὄρεσι δ' Lm, ὄρεσιν
V | τι V, τί Lm | γεννήσει V, γεννᾶται Corais, γεννήσει GbRth ||
7 ὠραῖα βοτάνη V, βοτάνη γ' ὄρειή Lm, β. γ' ἀραιή Hpt; an
-ν -ν vel -αι -αί? | γεμισθειῖσα V, an -ν vel -αι? || [7] Rth ||
8 φέρβοις δ' ἄν ἦ. ἐν μέσοις κύνα ταύτην V, corr. Cr, cf. prol. ||
Post 9 versus exciderit, quo expressum erat Xenophontis ὅς
οὐδὲ τοιοῦτόν σοι παρέχει || 10 ταῦτ' οὖν ἀκούσασ' (cf. 88, 9
Xenoph. τὸν κύνα οὖν ἀκούσαντα) vel τ. ὥς ἐπήϊ' (ἐπῆεν) —
τοίως vix fuit; ἤκουσε τούτων ἡ κ. ἔφη θ' οὕτως Eb

„εἰ μὴ παρήμην κἄν μέσοισι πωλεύμην,
οὐκ ἂν ποθ' ὑμεῖς ἔσχετ' ἄφθονον ποίην·
ἐγὼ δὲ περιτρέχουσα πάντα κωλύω
δρηστῆρα ληστήν καὶ λύκον διωκτῆρα.“

[Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς τῆ τῶν πλησίον διαφθονομένους εὐημερία,
ἔσθ' ὅτε καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων τὰ μέγιστα ὠφελουμένους.]

129 Ὀνον τις ἔτρεφε καὶ κυνίδιον ὠραῖον.

τὸ κυνίδιον δ' ἔχαιρε παῖζον εὐρύθμως,

τὸν δεσπότην τε ποικίλως περισκαῖρον·

κἄκεινος <αῦ> κατειχεν αὐτὸ τοῖς κόλποις.

ὁ δ' ὄνος γ' ἔκαμνεν ἐσπέρης ἀλετρεύων

5

πυρὸν φίλης Δήμητρος, ἡμέρης δ' ὕλην

κατῆγ' ἀφ' ὕψους, ἐξ ἀγροῦ θ' ὄσων χρεῖη·

καὶ μὴν ἐν αὐλῇ παρὰ φάτναισι δεσμώτης

129, 4i = 76, 14 | 6 sq. cf. 76, 6 | 8e = 191, 12. 97, 8

128, 11 εἰ μὴ V | μέσοισι πωλεύμην V, μέσοις ἐπ- plerique ||
12 αὔφθονον V; Xen.: οὐδ' ἂν νέμεσθαι δύναισθε, φοβούμεναι
μὴ ἀπόλησθε: fortasse aliquid excidit, nam parum placent emen-
tiones ἀθόρυβον, ἔκφοβοι | δὲ del. Eb || 13 περιτρέχουσα δ' ἐγὼ
πάντοθεν κ. V, corr. Schnr || Epim. εὐημερίαν V | ἔστιν ὅτε V,
corr. Cr; ἐστίν, ὅτε plerique | ὠφελουμένων V, corr. Cr; ὠφε-
λοῦνται plerique

129 (Eb 132 Knoche p. 110) V 137 (Kn p. 684, Fur. 367),
sim. A^u 42; cf. Galen. XVIII 1 p. 291 K., Corp. paroemiogr. I
p. 439 || 1 Ὀνον ἔτρεφέν τις Eb | πάνν ὠραῖον V, corr. Butt-
mann; in fine Μελιταῖον olim fuisse (Lm) probabile est, cf. A^u
paroem. Galen. | In V sequuntur v. 8. 9 a Lm transpositi ||
2 χάριν ὃν εὐρύθμους π., em. Knoche Nck || 3 περισκέρον V ||
4 ἐκεινος δ' αὐτὸ κατέχων ἐν τ. κ. V, corr. Schndr, Lm, cf.
76, 14 || post 4 lac.? cf. v. 11. 9 || 5 ὁ δὲ γε ὄνος τὴν μὲν νύκτα
λατρεύων V, ἀλετρεύων Bgk Phil. XLVII 396 Rth; corr. Cr coll.
19, 6^a. 9, 5. 83, 2 (prol.) || 6 ἡμέρας V || 7 ἤγεν V, correxerunt
Schneideri; ἤγέν τ' Sdl | ἐφ' V, corr. Fur. | δ' ὄσον V, corr.
I. G. Schneider | χρεῖα V || 8. 9 post v. 1 Vat. || 8 καὶ ἦν
V, corr. Gb, cf. 125, 5; καὶ στας Eb | φάτναις A, corr. Schnei-
deri; de φᾶτν- non dubitandum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 130 Πάγης ἀλώπηξ οὐκ ἄποθεν ἐστῶσα
 βουλάς ἐκίνει ποικίλας, τί ποιήσει.
 λύκος δὲ ταύτην πλησίος θεωρήσας
 ἐγγὺς προσελθὼν τὸ κρέας λαβεῖν ἤτει.
 ἢ δ' εἶπεν· „ἦκε τῆδε καὶ δέχου χαίρων. 6
 φίλος γὰρ εἶ μοι τῶν ἄγαν ἀναγκαίων.“ 5
 ὁ δ' ἀθρόως ἐπῆλθεν· ὡς δὲ προσκύψας 7
 τὸ σκυτάλιον <τ'> ἔσεισε καὶ χαλασθείσης
 ῥάβδου μέτωπα σὺν τε ῥῖνας ἐπλήγη,
 „ἀλλ' εἰ τοιαῦτα“ φησί „τοῖς φίλοις δώσεις 10
 τὰ δῶρα, πῶς σοί τις φίλος συναντήσει;“
- 131 Νέος ἐν κύβοισιν οὐσίην ἀναλώσας
 στολήν ἐαυτῷ κατέλιπεν μίαν <μούνην>,

130, 1me = 1, 2; cf. 105, 3. 20, 50 etc. | 2e = 59, 2 |
 4im = 52, 4. e cf. 94, 5 | 5e cf. 6, 4. 45, 2 | 7e = 121, 8 |
 9m = 15, 7 | 10 cf. 214, 6 || 131, 1e = 34, 12

130 V 9 (Kn p. 685, Eberhard anal. Babr. p. 178, Cr ann. 127, 227 sq.) || 1 ἀλώπηξ πάγης V | ἄποθεν V | Initium contractum? Cr ann. p. 228; εἰστήκει βουλάς <τ'> Eb || 2 πικρήλας V || 3 πλησίον V inepte, cf. 4, corr. Cr; κνηκίης? Cr coll. 113, 2. 122, 12 || 4 ἐγγεῖς V teste Eb | λαβεῖν ipse V teste Eb || 5. 6 transp. Gb Bgk Cr, cf. v. 10 sq. (cf. Phaedr. app. 30, 8) || 5 γὰρ εἰμὶ V ceterique, sed cf. 95, 3 | ἀναγκαίων V || 7 ἀθρόως Kn, cf. Cr p. 229¹⁰ | ὥστε Hartel || 8 τὴν σκύδαλιν ἔσεισε V, corr. Cr; coll. Hes. s. v. κυνδάλη . . . κυνδάλας τὰς σκυτάλας ἀπέδωσαν = Poll. X 188. IX 120 (ubi corr. κυνδάλας γὰρ) possis τὴν κυνδάλην; τὴν σκανδάλην coll. Alciphr. III 22 Cr ann. 229; τὴν τε σκυταλίδ' et quae sunt similia ab arte Babrii aliena, potest τὴν σκύδαλιν <ἐξ>έσ. | cf. Archil. 90 p. 410. 439 Bgk || 9 ῥάβδου μέτωπα συντέρινας V || 10 ἀλλητοὶ ἅντα φ. τοῖς φίλοις δίδως V (teste Eb), corr. Kn; εἰ σὺ ταῦτα Eb || 11 συναντίσει V

131 V 130 (Kn p. 686, Eb anal. p. 179); tetr. II 4, v. 7 Suid.; sim. F 123, Pr 166 p. 46 St.; cf. Alciphr. ep. 42 p. 80 H. E prov. μία χελιδὼν κτλ. || 1 νέον εν V, νέος Kn | κύβοισ οὐσιν V, corr. Kn || 2 μίαν καταλελοίπει V, corr. suppl. Kn, nisi quod praeter necessitudinem μίην proposuit, cf. 47, 8; ἱματίου καὶ (= δὲ) μόνου F

χειμῶνος ὄντος μὴ πάθοι τι ῥιγώσας.
 ἀλλ' αὐτὸν ἢ χεῖρ ἐξέδυσε καὶ ταύτης.
 πρὸ γὰρ εἶαρος λιποῦσα <τὰς> κάτω Θήβας 5
 ἐφάνη χελιδῶν ἐκπεσοῦσα τῆς ὥρης·
 ταύτης ἀκούσας μικρὰ τιτυβιζούσης
 „τί μοι περισσῶν“ εἶπε „φαρέων χρεῖη;
 ἰδοὺ χελιδῶν ἦδε· καῦμα σημαίνει.“
 ὡς δ' εἶπεν, ἐλθὼν τοῖς κύβοισιν ὠμίλει 10
 καὶ σμικρὰ παίξας τὴν στολὴν ἐνικήθη.
 νιφετὸς δ' ἐπῆλθε καὶ χάλαξα φρικώδης,
 κροκύδος δὲ καινῆς πᾶσιν ἦν τότε χρεῖη.
 γυμνὸς δ' ἐκεῖνος τῆς θύρας ὑπεκκύψας
 καὶ τὴν λάλον χελιδόν' <αῦ> κατοπτεύσας 15
 πεσοῦσαν ὥσπερ στρουθίου <τι> τῷ ψύχει

131, 6 me = 12, 4 | 7 im cf. 73, 2 | 8 cf. 115, 12 | 10 cf. 7, 4 | i cf. 95, 36 | 11 me = 134, 8

131, 3 χειμῶ V || 4 ἢ χεῖρ V = manus in ludo talaris
 Cr ann. p. 231 coll. Suet. Aug. 71; ὁ Μεχειρ Bgk, ἢ Κῆρ
 Mekler, ἠθμὸς Gb, ὁ χρόνος Rth || 5 εἶαρος γὰρ V | κάτω = meri-
 diem versus sitas, cf. Herod. I 142; ἄνω ex Her. III 10 ne cor-
 rigas || 6 ἐκπ. τ. ὦ. = παρὰ καιρόν (F), alia notione verbis
 usus est 12, 4 || 7 cf. Suid. s. τιτυβίζετε . . . καὶ Βάβριος ἐπὶ
 χελιδόνος· ταύτης κτλ. | τιτυβεζοῦσης V || 8 ἐσθήτων V, em. Cr,
 ἐσθέων (εἰμάτων) Kn | χρεῖα V || 9 ἰδοῦ V | interp. Bgk, nisi
 fuit χ. τὸ θέρος (cf. 24, 1. 136, 2. 5) ἦδε, nam dodecasyllabos
 fecit diasceuaasta || 10 ὡς εἶπεν, ἐλθὼν δ' αῦ? Cr coll. 95, 36 ||
 11 ἐνικήθει V, cf. Suet. l. s. || 12 φρικώδεις V || 13 καινῆς V,
 χλαίνης vel πυκνῆς Eb, cf. prov. Coisl. 119 app. II 3 Gott. |
 τότε <αῦ> Eb || 14 θύρας ὑπεκκύψας V || 15 καὶ
 κατοπτεύσας τὴν λ. χ. V, em Kn Spr, τὴν χελιδόν' ἄλαλον?
 Cr ann. p. 232 || 16 ὑπὸ τοῦ κρούους π. ὡς στρ. V (dodeca-
 syllabus), rest. Kn, cf. 18, 10. 74, 1, del Rth.; de imagine,
 quam coniecturis (ὥσπερ εἰ στρόμβον Gb, cf. Sauppe G. Anz.
 1879, 1577) vexaverunt, cf. Cr ann. p. 232 (Aristot. Pseudep.
 p. 291 R.)

„τάλαινα“ φησίν, „εἶθε μοι τότε οὐκ ὤφθης·
ὡς γὰρ σεαυτὴν κάμει νῦν διεψεύσω.“

[Ὅτι συνήθεια κακῆ πολλῶν κακῶν αἰτία γέγονε πολλοῖς, ὁμοίως
καὶ <τὸ> τοῖς ψευδολόγοις πιστεύειν ἀνθρώποις· δεῖ οὖν ἡμᾶς
ἀσφαλίσασθαι.]

132 Ὅϊς μονήρη λύκον ἔφευγεν ἑξαίφνης
ἰδοῦσα, σηκοῦ δ' ἐντὸς ἤλθεν ἀκλείστου·
θυσίη γὰρ ἦν τις κατὰ τύχην ἑορταίη.
ὁ λύκος δ' ἔσω μὲν οὐ παρῆλθε τοῦ τείχους,
ἔξω δ' ἐφεστῶς τὴν οἶν καθωμίλει 5
„ὄρας“ λέγων „τὸν βωμὸν αἵματος πλήρη;
ἔξελθε, μή τις συλλάβῃ σε καὶ θύσῃ.“
ἢ δ' εἶπε „μή μου τῆς ἀσυλίας κήδου·
καλῶς ἔχει μοι· κἂν δὲ τοῦτο συμβαίῃ,
θεοῦ γενοίμην σφάγιον ἢ λύκου θοίνῃ.“ 10

[Ὅτι ταῖς τῶν δολερῶν ἀνδρῶν κακοβουλίαις μὴ πιστευτέον
προορωμένους τὸν τούτων δόλον, κἂν χρηστολογίαις ἀπατᾶν
βουληθῶσιν.]

133 Ὄνος παλιούρων ἦσθι' ὀξείην χαίτην.
τὸν δ' εἶδ' ἀλώπηξ, καγχάσασα δ' εἰρήκει·

132, 4 me cf. 2, 7 | 6 me = 37, 8. 31, 2 | 7 cf. 199, 1 | 9 e =
117, 5. 171, 8 | 10 e cf. 44, 6 || **133**, 1 e cf. 82, 1 | 2 i cf. 17, 3

131, 17 τ. εἶπεν V, corr. Eb Nck | τότε οὐκ V teste Eb |
μήποτ' εἰσώφθης Nck || 18 ὡς ipse V (Eb), ὡς plerique | Epim.
πολλῶν V | τὸ add. Eb

132 V 135 (Kn p. 687, Eb anal. p. 181), Avian. 42;
F 107; app. prov. I 18 contulit Cr ann. p. 232 || 1 μονήρη V (Bgk),
-ης Kn || 3 θυσία γὰρ ἦν τις ἑορτῆς κατὰ τύχην, corr. Nck (ἑορτώ-
δης?), sed locus diasceuastae manus passus est || 5 καθωμίλει V ||
6 ὄρας V | πλήρης V || 7 θύσει V || 8 ἢ δ' V | ἀσυλίας V |
κῆν? Cr | συμβαίῃ V || Epim. χρηστολογί(=ίας) V

133 V 142 (Kn. p. 687, Eb Anal. p. 181); B 108 P¹ 66;
decurtata? || 1 παλλιούρων ἦσθιεν ὀξείην V: anapaestus no-
minum pr. excusationem habet, nisi ι vocalis synizesin ad-
misit, cf. 69, 2 || 2 εἶδεν V | ἀρχάσασα δ' V, καγχάσασα Eb Bgk Cr

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

καὶ τὴν ἄκανθαν ταῖς πέτραισι συντρίβει.

σαίνουσα δ' ἰκέτευεν ἢ πρὶν αὐθάδης·

„δέσποινα κεφαλή, σῶσον, εἰ θέλεις, ἡμᾶς· 15

κακῆς γὰρ ἔριδος σὺν κακοῖς ἐπειράθην·

εἰς πρῶτον οὖν μᾶλλον με <σοὶ> καθιστάσῃ

ἐγὼ προσέξω“, φησί „μὴ ποτ' ἀρχούσης

ἐμοῦ τι δόξης ὕστερον κακῶν κύρειν.“

[Ὁ μῦθος διαβάλλει ἄνδρας ἀναισθητοὺς <πρὸς> τοὺς ἰδίους δεσπότης ἐπεγειρομένους καὶ τὴν ἰδίαν τάξιν ἀγνοεῖν βουλομένους κἀντεῦθεν ὄλεθρον ἑαυτοῖς καὶ τοῖς πέλας ἐπιφέροντας.]

135 Πέρδικά τις πριάμενος ἐντρέχειν οἴκῳ

ἀφῆκεν· ἠδέως γὰρ εἶχε τοῦ ζώου.

κἀκεῖνος εὐθύς κλαγγὸν ἐξ ἔθους ἄδων

πᾶσαν κατ' αὐλήν ἄχρι βημάτων ἦει.

γαλῆ πρὸς αὐτὸν ἠπίβουλος ὠρμήθη 5

καὶ πρῶτον εἶπε „τίς μὲν εἶ, πόθεν <δ'> ἦκεις;

135, 1 sq. cf. 11, 4. 124, 11 | 4e = 140, 6 | 5e = 19, 3

134, 13 ἄκανθα et πέτρισι V, πέτρῃσι Kn || 15 δ. κ., σὺ ἡμᾶς σῶσον V, σῶσον ἡμᾶς εἰ θέλεις, δέσποινα B, unde restituit Kn || 17 εἰς τὸ πρῶτον V, corr. Kn; εἰς τὸ πρὶν Eb | οὖν με μᾶλλον καταστάσαν V, corr. Cr; μᾶλλον γε σοι καθιστάσῃ Kn; μᾶλλον cum προσέξω (oboediam) coniungendum || 18 πρὸς ἔξω V || 19 τῆς δόξης V, corr. Nck Spp p. 1518, σὺ δ. Rth | ὕστέρω κακὸν V, corr. Kn | κυρεῖν V | vv. 17 sq., quos om. BP¹, del. Rth, vix sani; capiti dedit Bgk, cf. prol. || Epim. μῦθος V | ἐπεγειρομένους, non ἐπειγομένους V; τοῖς ἰδίοις δεσπότηαις ἐπανισταμένους Kn ex B | καὶ om. V, add. ex B | ἀγνοῆν V | ἑαυτοὺς καὶ τοὺς π. ἐπιφέρουσιν, corr. Kn | Epim. brevius in BP¹

135 V 192 (Kn p. 688, Eb anal. p. 182); sim. Pr 234 F 197, ubi ψιττακός pro perdice || 1 πριάμενός τις EbBgk || 2 τὸ ζῶον V, corr. Eb || 3 κλαγγὴν V, corr. Kn, cf. 124, 13 || 4 ἀκριβημάτων V, em. Kn, ἐπὶ τὴν ἐστίαν F; βημάτων, scil. ἐστίας (v. 10)? cf. Preuner, Hestia-Vesta p. 83; ἀκροβαμονῶν vel ἀκροβημονῶν (Cr ann. p. 235) corr. non opus || 5 ἐπίβουλος V, corr. Kn

ὁ δ' „ἠγόρασμαι“ φησί „προσφάτως <πέρδιξ>.“
 „ἔγὼ χρόνον τοσοῦτον ἐνθαδὶ τρίβω
 καὶ μ' ἔνδον ἔτεκεν ἡ μυοκτόνος μήτηρ,
 ἀλλ' ἠσυχάζω καὶ πρὸς ἐστίην δύνω· 10
 σὺ δ' ἄρτι πως ὠνητός, ὡς λέγεις, ἦκων
 παρησιάζη“ φησί „καὶ κατακρώξεις;“

[Πρόσφορος ὁ μῦθος πρὸς γέροντας εἰς τιμὴν προκριθέντας καὶ
 <τοὺς> ὑπ' αὐτῶν κατὰ φθόνον ἐκκλειομένους.]

135, 11 e = 74, 12

135, 7 ἡ δ' V | suppl. Bgk Gb, cf. 6 τίς .. εἶ; atque 13, 7;
 <ὑμιν> Kn; <ἦδη> Eb; <ἦκω> Spp || 8 χρόνον τ. ἐνθ' ἔγὼ
 KnGb | ἐνθάδε διατρίβω V, corr. Nck || 9 ἡμιοκτόνος V ||
 10 ἠσιχάζω et ἐστίαν V | πρὸς ἔσχατ' ἀνδύνω Rth || 11 γὰρ
 ἄρτι V, δ' ἄρτι Kn || 12 παρησιάζει V | κατακράξεις Eb ||
 Post 7 aliquot versus excidisse suspicati sunt RthBgk eodem
 argumento abusi, quo Gb. ad 134, 18, cf. supra ad 75, 6 p. 67.
 Exitus fortasse mutilatus, cf. F: ὁ δὲ ἀπεκρίνατο λέγων· οἰ-
 κοδέσποινα, ἀλλὰ σὺ γε βιάδιζε μακράν· οὐ γὰρ ὁμοίως δυσχεραί-
 νουσιν οἱ δεσπότες ἐπὶ τῇ ἐμῇ φωνῇ καὶ ἐπὶ τῇ σῇ || Epim.
 καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν V, κατὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν Bgk, <τοὺς> add.
 Hartel | καταφθόνων, ω ex o m. pr. V | ἐγκλειομένους V, corr.
 Hartel. Aliud epimythium in F; Gitlbaueri errores non curo

136 Τῖόν μονογενῆ δειλὸς εἶχε πρεσβύτης
 γενναῖον ἄλλως καὶ θέλοντα θηροεύειν.
 τοῦτον καθ' ὕπνουσ ὑπὸ λέοντος ὤήθη
 θανόντα κείσθαι· <καὶ φοβούμενος> μήπως
 ὕπαρ γένηται καὶ τὸ φάσμ' ἀληθεύσῃ 5
 κάλλιστον οἶκον ἐξελέξατ' ἀνδρῶνα
 ὑψηλὸν ἠϋδμητὸν ἡλίου πλήρη,
 . κάκει τὸν υἱὸν παρεφύλασσε συγκλείσας.
 χῶπως ἔχη τι βουκόλημα τῆς λύπης
 ἐνέθηκε τοίχοις ποικίλας γραφὰς ζώων, 10

136, 7 e = 1, 3 etc. | 8 i = 113, 4 | e = 113, 2 | 9 me cf. 19, 7

Sequuntur quattuor fabulae, quarum formam genuinam solae tabulae ceratae Assendelftianaeservaverunt: Hesseling (Hss) *Journal of Hell. studies* XIII 293; Cr Philol. LHI 228 sqq.; H. Weil, *Journal des Sav.* 1894, m. Mart. (Wl); van Leeuwen (vLw) Polak (Pl) *Mnemos.* XXII 223. 345. Cf. supra ad fab. 78. 97. 117. 91. 43. 121. 123, prol. p. XI

136 (Eb 138 Gb 142) T(ab) 1 II°; B 135 P¹ 82; F 187 politicis trimetris concepta; 9. 10 Suid. (schol. Arist.); 27. 28 Et. 'M'. Cf. Hss p. 302; Cr l. s. p. 239; fabellam similem praebet Pr 159 p. 363 Sternb. || 3 ὠηθη T || 4 suppl. Hss, τὸ δὲ φοβ. Wl; φοβηθεῖς μὴ vel μὴ πως paraphr. || 5 γεννητεκαιτοφασμααληθευση T || 6 οἴκων Wl | ἐξελεξατο T || 7 ευτμητον T, corr. Cr p. 240; εὔτμητον <καὶ> Hss, εὔτμ. <τε χ>ῆ. Wl; εὔκμητον vLw, εὔτυκτον Pl || 8 von T | συνκλεισων T, corr. Cr; συγκλείζων HssPl, συγκλείων Wl vLw || 9. 10 Suid. s. βουκολήσας (schol. byz. Arist. Pac. 153 p. 467 Db.) || 9 καὶ ὅπως vel ὅπως S, οὕτως schol.; εως = ἕως T | εχητη T || 10 ἐνέθηκε S, ἀνέθηκε schol., cf. Plin. n. h. XXXV 26. 27; ελευκνε = ἐλευκαινε T; ἤσκησε Wl, ἐνέκαιε Mekler | τοῖς τοίχοις S schol., τοιχιους T | ποικίλας γραφὰς Suid., ποικιλαισγραφες T || 11 κελεονταεγεγραφει T, καὶ λέων ἀνεμορφώθη F, κ. λ. ἐμορφώθη B

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

<φλογώσεως> τὰς σάρκας <εὐθύς> εἰσδύσης
 <ἅπαντα> ποιῶν ἤνυσ' <οὐδὲν ὁ τλήμων>·
 θέρμη δ' ἐπ' αὐτοῖς <νῖον> ἄχρι βουβώνων
 ἀνῆψεν <ὥστε τὸν βίον τελευτῆσαι>. 24
 ὁ λέων δὲ καίπερ γραπτὸς ὢν ἀνηγήκει 24^a
 πατρὸς σοφισμῶ μηδὲν ὠφεληθέντα. 24^b
 | ὁ πρέσβυς οὕτως οὐκ ἔσωσε τὸν παῖδα 25
 <φυλακῆ στέγων,> μέλλοντα <νέον ἀπο>θνήσκειν, |
 [ἅ σοι πέπρωται, ταῦτα τλήθει γενναίως
 καὶ μὴ σοφίζου· τὸ χρεῶν γὰρ οὐ φεύξῃ.]

137 Ὀνυξιν ἄρας ἄρα λιπαρὸν ἐκ ποιίμνης
 ἤ(νεγκε) παισὶν δεῖπνον αἰετὸς δώσειν·

136, 27 e = 111, 3 || 137, 1 e = 95, 81. 105, 1. 89, 1 |
 2 cf. 185, 6. 88, 15

136, 21 <συν>εἰσδύσης? || 23. 24 *θερμαδεπαντωνην* (se-
 quitur v. 25), corr. Cr coll. ἐπ' αὐτοῖς 53, 7, ἐπὶ τούτοις B:
 σκόλοψ... ἄλγημα ὀξὺ καὶ φλεγμονὴν μέχρι βουβώνων εἰργάσατο,
 πυρετὸς τε ἐπὶ τούτοις ἀνάψας τὸν παῖδα θᾶττον τοῦ βίου
 ὑπεξήγαγεν || 24^{a b} om. T, ex B repetiit Gb: ὁ δὲ λέων κ. γρ.
 ὢν τοῦτον ἀνηγήκει μηδὲν τῶ τοῦ πατρὸς ὠφεληθέντα σοφί-
 σματι: Babrii manum vix agnoscas | 25. 26 om. BF; a
 Babrio vix sunt profecti, cf. ad 43, 14 sqq. || 25 οβρεσβυ- |
 ουτωστησουκ T || 26 suppl. Cr, <ὁ δέ γε μῦθος ἐμφαίνει>
 Pl coll. 36, 13, μέλλοντα <θηρὸς καὶ γεγραμμένου> θν. Wl,
 cf. prol. p. LVIII, 1 || 27. 28 Etym. 'M.' s. πεπρωμένον p. 662, 27;
 a Babrio abiudicavit Eb; = promyth. B epim. PlF; ὅτι ἂ
 δῆ (δεῖ P¹) μέλλει συμβαίνειν (συμβῆναι P¹) τινὶ ἐγκαρτερεῖτω
 τούτοις γενναίως καὶ μὴ σοφίζεσθαι· οὐ γὰρ ἐκφεύξεται (ita
 B P¹) || 27 ἅ σοι π. om. T | τλήθει T | χρεω T | φευξεί T

137 (Eb 171; Gb 156) Tab. 2 II°; brevius B 110; tetr. I 55
 F 3 (A^u 2) longius abest; cf. Hss p. 304, Cr p. 242 || 1. 2 εκφη
 μνηση - - - - παισινδειει|πνοναετος T, ἤγαγε τοῖς παισὶ δεῖπνον
 B, suppl. Wl, nisi praestat ἤνεικε (sed cf. 101, 3); <ἀπ>ῆγε Cr,
 ἤιξε Pl, τοῖς π. ῆγε Hss

τὸ δ' αὐτὸ πράξειν καὶ κολιοὺς ὠρμήθη.
καὶ δὴ καταπτὰς ἄρονος ἐσχέθη νότοις

4

* * *

„δίκην δ' ἀνοίης“ εἶπεν „ἄξιως τίνω·
τί γὰρ ὦν κολιοὺς αἰετοῦς ἐμιμούμην;“

5

[Ὅτι τὰ κατὰ σὲ καὶ πρὸς δύναμιν ποίει, τὰ ὑπὲρ σὲ δὲ μὴ ζήλον.]

138 Πέρδικά τις γεωργὸς ὄν τεθηρεύκει

θύειν ἔμελλεν ἐσπέρης (τι) δειπνήσων.

τὸν δ' ἰκέτευε ταῦτα· „μὴ <σὺ> ποιήσης·

<πολλὰς ἐγὼ σοι“, φησί> „δέσποτ', ἦν ζήσω,

<πέρδικας ἄλλας ἀντ' ἐμοῦ> κυνηγήσω

5

* * *

137, 3e = 19, 3. 135, 5 | 5 cf. 147^{ab}, 5 || 138, 2e cf.
124, 20 | 3im cf. 3, 6 | 5e cf. 1, 1. 61, 1

137, 3 ὠρμήθη B ωηθη T, || 4 ποτεπτας T, καταπτὰς
B | ἐκρατήθη τοῖς μαλλοῖς B || Post 4 exciderunt versus
quidam his Bodleiani verbis expressi: οἱ δὲ παῖδες τοῦτον κρα-
τήσαντες ἦκιζον, cf. tetr. || 5 δικηνλαγωιαρει - - - - (=δίκην λαγῶ
αἰρεῖται) in T legit Hss, ego cognoscere mihi videbar: δικην
δανοιασειπε, idem legit P1 | κτεινω T, corr. Cr W1; δίκαια πάσχω
B | κολιοσων TB, transposui, nam οι sub ictu correptum esse
parum verisimile; ὦν del. vLw | αετουσ T, ἀετὸν B || Ὅτι κτλ.
prom. B; choliambi duo latent epimythii vice olim functi; aliud
epimythium addit F, unde perperam choliambos restituit Gb
Sequitur in T 3 = Ath. 78 (κόραξ νοσῶν), 4 = Ath. 97
(λέων νοσήσας)

138 (Eb 167 Gb 163) Tab. 5 IV^{vo}; brevius B 122 P1 73;
F 172; tetr. II 30 || 1 ἐτεθηρεύκει? cf. 111, 16 || 2 εσπερασ T,
suppl. Cr; (τε) Hss, (ὡς) WI || 3 τ - - - - - ποιη - - - Hss; etiam
ποιει legi potest || 3—6 dictantem non secutus disiecta verba
scripsit discipulus: - τ - - - - - ποιη - - - | ο (οτ?) α - εα (ἐάν?)
ζησω (dimidii versus et versus spatium vacuum) - τηησησον
(ita Hss; haud scio an legi possit - ννηγησω) - - - - - |
παε - συναστεχο - - - - - κα - απα των - - - - - εα - - - - - πτεινο -
T; ἢ δ' ἰκέτευε λέγουσα· „ἕασόν με ζῆν καὶ ἀντ' ἐμοῦ πολλὰς
πέρδικας ἐγὼ σοι κυνηγήσω B P1, sim. F; ad v. 4 suppl. cf. 107, 3.
135, 1. 124, 5 || 6 sq. e tetr. suppl. (φωνῆ vel (μέλει παλεύων)
κἀπατῶν (μελιγλώσσω)

. κάπατων

„μᾶλλον σ' ἐγὼ δι' αἰτίην καλήν θύσω,
ὅτι τοὺς συναίμους καὶ φίλους ἐνεδρεύεις.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ κατὰ τῶν ἑαυτοῦ φίλων δολίας μηχανὰς
συντιθεὶς αὐτὸς ἐν ταῖς ἐνέδραις τῶν κινδύνων ἐμπεσεῖται.]

139 ὄνος λεοντῆν ἰσχύοις ἐφαπλώσας

ἔφασκεν εἶναι πᾶσι φοβερὸς ἀνθρώποις
σκιρτῶν <δ'> ἐπήδα, καὶ φυγὴ μὲν ἀνθρώπων
<δι' αὐτὸν> ἦν, φυγὴ δὲ ποιμνίων <πάντων.>
ἀνέμου δ' ἀέντος, τῆς δορῆς δὲ τοῦ νότου 5
ἀπορροϋείσης ὄνος ἐὼν ἐφωράθη.

138, 7 e cf. 124, 4 | 8 e cf. 1, 14. 17, 1. 75, 4 || 139, 1 e
= 95, 2 | 2 cf. 95, 22 | 3 cf. 1, 2 sq. | 5 i cf. 114, 4

138, 7 -----|νσε --- αυτηνκαιπ (ita Hss, fortasse legi
potest αιτιανκαλη) ----|ωσ (Hss, num o) -- T; δι' αὐτὸ τοῦτο
μᾶλλον σε θύσω B, sim. F tetr. || 8 suppl. W1, συν(αδέλφους Hss,
συν(αύλους Cr; ὅτι τοὺς συνήθους καὶ φίλους ἐνεδρεῦσαι θέλεις
B, sim. F || Epim. ex F, eadem fere in B

Sequitur in T 6 = Ath. 117 (δηχθεῖς ὑπὸ μύρμηκος), 7 =
Ath. 91 (ταῦρος καὶ τράγος), 8. 9 (prosa oratione scr.) ad Babr.
103. 107 vix pertinent; 10 (γεωργὸς καὶ ἔχιδνα, trimetris con-
cepta) v. infra p. 234

139 (Eb 164 Gb 218) Tab. 11 VI°; B 99 P¹ 61; Avian. 5;
tetr. I 19, II 23; Themist. XXI p. 245^b, Aphth. 10 = Nicol. 2; cf. Cr
p. 244, Hss p. 311 || 1 ισχυοις T || 2 ὄ. δορὰν λέοντος ἐπεν-
δυθεῖς λέων ἐνομίζετο πᾶσιν· B, legit ni fallor ἐφαίνεται εἶναι π.
φ. ἐν ζώοις || 3—6 σκερτωνεπηδααπορροουοησ (απορρουεισησ? Cr)
ειο [το?] δεροσδετουνω|τουσκιρτωνεπηδακαι-στισωνεφωραθη T,
sec. Hss, sed singula nimis incerta; dittographiam agnovit Hss,
cetera restituit Cr; σκιρτῶν ἐπήδα· τῆς δορᾶς δὲ τῶν ὤμων
W1, sed locus lacunosus facile suppletur ex B, unde vocabula
litteris minutioribus scripta deprompta sunt: καὶ φυγὴ μὲν ἦν
ἀνθρώπων, φυγὴ δε ποιμνίων. ὡς δὲ ἀνέμου πνεύσαντος ἢ δορὰ
περιηρέθη || 5 τε M1 || 6 καὶ <ὄ>στις ὦν Hss, ὅστις ἦν W1 v Lw;
ὄνος ἐὼν Cr Phil. p. 244 coll. 36, 7 | ἐφωρήθη?

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

140 Χειμῶνος ὥρη σῖτον ἐκ μυχοῦ σύρων
 ἔψυχε μύρμηξ, ὃν θέρους σεσωρεύκει.
 τέτιξ δὲ τοῦτον ἰκέτευε λιμῶτων
 δοῦναί τι καὐτῷ τῆς τροφῆς, ὅπως ζήση.
 „τί οὖν ἐποίεις“ φησί „τῷ θέρει τούτῳ;“ 5
 „οὐκ ἐσχόλαζον, ἀλλὰ διετέλουν ἄδων.“
 γελάσας δ’ ὁ μύρμηξ τόν τε πυρὸν ἐγκλείων
 „χειμῶνος ὄρχοῦ“ φησίν, „εἰ θέρους ἠΰλεις.“

140, 1e = 108, 20 | 8e = 9, 1

Fabula solius Pseudodositheii libris tradita, cf. 84.

140 (Eb 126 Gb Rth 136, cf. iamb. 17) Ps.-Dosith. Voss. 17 p. 37
 Böcking (cf. Valckenaer misc. obs. X 1 p. 122) = D^v; Dos. Paris.
 6503 collationem edidit A. Boucherie ‘Ἑρμηνεύματα . . de
 Iulius Pollux’ Par. 1872 = D^p; versionem latinam recepit Romulus
 IV 19 p. 232 Herv.; 9. 10 Georg.; B 146; V¹F¹ 195 = Cor. p. 334,
 F² 198 iamb. pol. concepta. Cf. Theophyl. ep. 61 p. 780 H. || 1 χει-
 μονοσχρονῶ D^p | συρον D^p, σιρον D^v || 2 ηψυχεμυρμιξ D^p | ονθε-
 ροισ D^v, οθερους D^p | ησωρεικει D^p || 3 δηαυτην D^p | ικε-
 τηνεν D^p, ικετευσεν D^v, rogabat D^pv Rom. | λιμωτιχων D^p || 4 και.
 αυτω D^v | δουνεαυτηπιποτετες D^p | οπωςζωση unde et vivat [= ὅθεν
 ζ.?] D^v, οπως ζωση ut vivat D^p (Rom.) || 5 φησιν D^pv | του-
 τωθερει D^p || 6 ουμοι εσχολαζον D^p | διητηλουν αδων D^v,
 α. διετηλων D^p | τελασασ. δε. ο ridens ergo autem D^v, γελασλμυρ-
 μηξκαισιτον D^p | ενκλιων D^p, εκκλησιων D^v includens D^pv | ειθη-
 ρουλδησι si aestate cantas D^v, si aestate cantasti Rom., ειθερουσ
 ησας si per aestum cantasti D^p; ἀλλ’ εἰ θέρους ἠΰλεις, χειμῶ-
 νος ὄρχοῦ B, χ. ὁ. εἶπερ ἠΰλεις ἐν θέρει F², item Arsen.-Apost.
 VI 84^a p. 388; recepi ἠΰλεις coll. 9, 9sq., quamquam etiam ἄδεις
 habet quo commendetur; ἦσας volgo || Post v. 8 duo versus
 interpolati orant in ea recensione, qua usi sunt B (F²V¹) σῖτον
 δὲ ἐν θέρει ἀποτίθει | καὶ μὴ τοὺς ὀδίτας λυρίζων τέρπε,
 cf. Bgk supra p. LXXXIV

[κρεῖττον τὸ φροντίζειν ἀναγκαίων χρειῶν

ἢ τὸ προσέχειν <νοῦν> τέρψεσίν <τε> καὶ κόμοις. 10

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ τινα ἀμελεῖν ἢ ὀκνεῖν ἐπὶ τινος
 πράγματος, ἀλλὰ τὰ δέοντα ποιεῖν, μή πως ὀκνήσας κινδύνῳ
 περιπέσῃ.]

140, 9e = 83, 7

140, [9. 10] Lm, om. DBF² (cf. prol.), servavit Georgides
 gnomol. I p. 48, expressit F¹ || 10 suppl. Bss || Epim. F², sim. B

Dosithei fabulas prosa oratione conscriptas a Babrio pen-
 dere negavit Cr de Babr. aet. p. 241, non sine veri specie adfir-
 mavit Hausrath p. 299, cf. testim. 1. Nonnullae receptae sunt
 infra 200 p. 182. 246 sqq. p. 206.

141 Γάλλοις ἀγύρταις εἰς τὸ κοινὸν ἐπράθη
 ὄνος τις οὐκ εὖμοιρος ἀλλὰ δυσδαίμων,
 ὅστις φέρη πτωχοῖσι καὶ παντουροῖσιν
 πείνης ἄκος δίψης τε καὶ τὰ τῆς τέχνης.

141, 1me cf. 29, 1 | 2i = 125, 1

141 (Eb 127), cf. Phaedr. IV 1, Apul. Met. VIII 24 Lucian. Luc. 35 (Phil. XLVII 448). Totum fragmentum servavit unus Nat[alis Comes] Mythol. IX p. 968 (1619) [957 (1651)]: 'Cum imaginem [Deae] scutum famis vocet ac sitis, ut patet in Iambis fabulosis [= μυθιάμβοις] Gabriae, qui ita scripsit per iocum', sequ. v. 1—9; vv. 1—2. 5—9 omissis vv. 3. 4, variis suis historiis recepit, Tz[etzes] chil. XIII 257 sqq.: οἱ παλαιοὶ ἀγύρται γάρ, ὥσπερ Βαβρίας γράφει | ἐν μυθιάμβοις τοῖς χολοῖς . . . | εἰς ὄνον θέντες εἶδωλον θεᾶς αὐτῶν τῆς 'Ρέας | τυμπάνοις περιήρχοντο τὰς κόμας προσαιτοῦντες | μετ' ἐπασμάτων καὶ ὠδῶν, Σελήνης ἀρχίμηνοι (-νοῖς cod.; hinc impugnandus Löbeck Aglaoph. 645ⁱ) | ἄκουσον καὶ Βαβρίου δέ τινων χολῶν ἰάμβων, sequuntur v. 1. 2, deinde εἶτα παρελθὼν καὶ κατωτέρω λέγει atque v. 5—9. Exigua Natalis Comititis est fides, qui non solum auctorum nomina, sed ipsos quosdam poetarum versus finxisse videtur (cf. e. g. Ps.-Hermesianactem lib. III p. 130). Verum idem ut Argonauticorum scholiis plenioribus usus est (cf. p. 853 sq., unde versus nonnulli accedunt Euphorioneis et Epicharmeis), ita h. l. aut vetus chiliadum exemplar plenius supplementumve (cf. pp. 79. 148. 169. 252. 849) aut 'Gabriae', i. e. Babrii decurtati codicem (cf. adn. ad fab. 12) prae manibus habebat, unde vitia inveterata descripsit v. 3 sq. Minae vel Babrii personati, qui inventis Lachmanni temere usus versibus barbaris exitum supplevit syll. II fab. 13, manifesta est fraus || 2 ante 1 (ad litt. o) · coll. Lm, diasceuastae Athoi partes agens || 3 φέροι Cor. alii, sed cf. 93, 3 | πανούργοισι (sine ν) Nat, corr. Nck; num πανουροῦσιν, λεωροῦσιν? || 4 σάκος (scutum ut ferat famis sitisque) Nat, corr. Bentleyus, cf. Eurip. Cycl. 97 δίψης ἄκος | κακῆς (artis et malae vasa) Nat, corr. Lm || Post v. 4 aliquid deesse coniecit Knoche p. 189

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

142 Αἴγα καὶ ὄνον ἔτρεφέ τις. ἡ δὲ αἶξ φθονήσασα τῷ ὄνω διὰ τὸ περισσὸν τῆς τροφῆς ἔλεγεν· „ὡς ἄπειρα κολάζη, ποτὲ μὲν ἀλήθων, ποτὲ δ' ἀχθηφορῶν.“ καὶ συνεβούλευεν ἐπίληπτον ἑαυτὸν ποιήσαντα καταπεσεῖν ἐν τινὶ βόθρῳ καὶ ἀναπαύσεως τυχεῖν. ὃ δὲ πιστεύσας (e?) καὶ 5 πεσὼν συνετρίβη (i?). ὃ δὲ δεσπότης τὸν ἰατρὸν καλέσας ἦτει βοηθεῖν. ὃ δὲ

αἰγὸς πνεύμονα ἐγχυματίσαι ἔλεγεν αὐτῷ καὶ οὕτω τῆς ὑγείας τυχεῖν. τὴν δ' αἴγα (e?) θύσαντες τὸν ὄνον ἰάτρευον.

[Ὅτι ὅστις καθ' ἑτέρου δόλια μηχανᾶται, ἑαυτοῦ γίνεται τῶν 10 κακῶν ἀρχηγός.]

142, 3 cf. 129, 5 sq. | 7 cf. 20, 3. 130, 4

Fabulae paraphrasis Bodleiana; quae in Athoo inveniuntur, numeris infra sunt indicatae, omnibus verbis exscriptae, quae non inveniuntur.

B 1 = A 16. B 2 = A 12

142 B 3 M 2 P¹ 3, P 3. Initium fuerit ὄνον τις ἔτρεφε, cf. 129 || 2 διὰ τὸ περιττεύειν τ. τρο. εἰρωνικῶς συνεβούλευε λέγουσα· ἄπειρα κτλ. P^r | τροφῆς P¹ || 3 ἀχθηφορῶν (Babrii?) P, ἀχθοφορῶν BM; pergit P: ἐπίληπτον οὖν ἑαυτὸν ποιήσας τῷ βόθρῳ κρημνίσθητι, quae sequuntur longius a B recedunt || 4 ποιήσαντα B, ποιῆσαι MP¹ | καταπεσῶν P¹ || 5 τύχη M || 7 βοηθεῖν BP, βοήθειαν M || 8 sq. ὃ δὲ πόμα τούτῳ δι' αἰγὸς πνεύμονος κατασκευασθὲν κερᾶσαι ὠρίσατο καὶ οὕτω τ. ὑ. τυχεῖν. θύσαντες τοίνυν τὴν ἀθλίαν ἀντεπίβουλον αἴγα, τὸν ὄ. ἰ. P: quae haud scio an à Babrio propius absint; de medicina cf. Plin. n. h. XXX 113 || Prom. B = epim. M P¹P; ὅστις — δόλον — ἑαυτοῦ ἐστι — ἀντουργός P¹; cf. Georgides gnomol. p. 9: Βαβρίου· ἀρχιτέκτων κακῶν πέφυκεν ὃ καθ' ἑτ. δ. φθεγγόμενος. Gitlbaueri tentamen longis contra Babrii artem solutis, brevibus finalibus in ε et ο, verbis barbaris (αἶγη!) deformatur

143 Αἱ δρύες κατεμέμφοντο τὸν Δία ὅτι „ἐπεὶ κοπτό-
μεθα, τί ἡμᾶς μετὰ τῶν λοιπῶν φυτῶν ἐποίησας;“ ὁ δὲ
Ζεὺς εἶπεν „ὑμεῖς αὐταὶ αἴτιοι τῆς κοπῆς·

εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς στελεὰ πάντ' † ἐγεννᾶτε
οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις † εἶχεν.

5

[Ὅτι αἴτιοι κακῶν ἑαυτοῖς τινες ὄντες τὴν μεμψιν ἀφρόνως τῷ
θεῷ ἐπιτιθέασιν.]

144 Γεωργὸς αἰτὸν εὐρῶν ἠγρευμένον

τὸ κάλλος αὐτοῦ θαυμάσας

ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐλεύθερον.

ὁ δ' οὐκ ἄμοιρος χάριτος

B 4 = A 3

143 B 5 P 5; v. 4. 5 Suid.; ex apophthegmate Periclis Ari-
stot. rhet. III 4 p. 1406^a 3 (τούς τε γὰρ πρίνους ὑφ' αὐτῶν κατα-
κόπτεσθαι) || 1 sqq. Δία λέγουσαι ὅτι μάτην παρήχθημεν ἐν
τῷ βίῳ· ὑπὲρ πάντα γὰρ τὰ φυτὰ βιαίως τὴν τομὴν ὑφίστάμεθα.
καὶ ὁ Ζεὺς· „ὑμεῖς P | τί οὖν ἦ. (e)? || 3 τῆς τοιαύτης συμ-
φορᾶς P || 4 αὐταὶ <γὰρ> ὑμεῖς αἴτιοι κοπῆς ὑμῖν Eb propo-
suit || 4 sq. S s. στελεόν || 4 εἰ—πάντα τίκτητε S, εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς
τὰ στελλίδια ἐγεννᾶτε B, γὰρ τοὺς στείλειους ἐγεννᾶτε καὶ πρὸς
τεκτονικὴν καὶ γεωργικὴν χρήσιμοι ἦτε (interpolatione) P; num
ὑμῖν — ἐγεννήθη vel ὑμῶν στείλέ' ἐξεγεννήθη? cf. imit. 13
v. 34 p. 217 || 5 οὐκ ἂν πέλεκυς ὑμᾶς ἐξέκοπτεν BP; γεωργοὶ —
εἶχον seu potius γεωργῶ πέλεκυς ἐν δόμοις εἶη? Cr; duo versus
in ε et εν exeuntes ferri vix possunt || Prom. B = epim. P
verbis quibusdam mutatis. ☞

B 6 = A 10. 7 = 5. 8 = 4. 9 = 11. 10 = 15. 11 = 1.
12 = 7. 13 = 14. 14 = 13. 15 = 22. 16 = 23. 17 = 18. 18 = 19.
19 = 32. 20 = 31. 21 = 24. 22 = 29.

144 B 23; P 18 longius recedit a B; cf. Aphthon. 28
(Fur. 215), Anthol. Pal. IX 378, Stesich. fr. 66 B.: Cr p. 223 ||
1 Γεωργῶ τινι αἰτὸς ἐθηρεύθη P: poterat γεωργὸς εὐρῶν αἰτὸν
<πάγης εἶσω> seu potius Πάγη γεωργὸς αἰτὸν συνειλήφει (18, 2) ||
2 suppl. τὸ (δὲ) κάλλος αὐτοῦ θαυμάσας <ἀφῆκ' αὐραῖς>, cf.
11, 4. 124, 11. 135, 2; 26, 5 || 3 sqq. nihil nos iuvant codicis
P lectiones || 4. 7 δὲ B

κατεφάνη, ἀλλ' ὑπὸ τειῖχος σαθρὸν καθήμενον ἰδὼν προσπε- 5
τάσας τοῖς ποσὶν ἤρε τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ φακιόλιον.

ὃ δ' ἐξαναστὰς <ἐπ>εδίωκε.

τοῦτο δὲ ὁ ἀετὸς ἔρριψε. καὶ ἀναλαβόμενος αὐτὸ καὶ ὑπο-
στρέψας εὔρε τὸ τειῖχος συμπεπτωκὸς ἐνθα ἐκάθητο θαυμάσας 10
τὴν ἀμοιβήν.

[Ὅτι τοὺς ἀγαθὸν τι πεπονθότας ἐκ τινος ἀντενεργετεῖν χρή·
ὃ γὰρ ἀγαθὸν ποιήσεις, ἀντιδοθήσεταιί σοι.]

145 Διὰ στενῆς [ὁδοῦ] ὤδευεν Ἡρακλῆς <χώρης>·

ἐπὶ γῆς δ' ἰδὼν τι <πᾶν> ὅμοιον <ὄν> μῆλω
ἐπειρᾶτο συντριῖψαι (e?).

ὥς δ' εἶδε διπλοῦν γενόμενον,

ἔτι μᾶλλον ἐπέβαινε καὶ τῷ ῥοπάλω ἔπαιεν. τὸ δὲ φυσηθὲν 5
εἰς μέγεθος τὴν ὁδὸν ἀπέφραξεν. ὃ δὲ ῥίψας (e)

τὸ ῥόπαλον ἴστατ' <ἀργὸς αὐτὸ> θαυμάζων.

Ἀθηνᾶ δὲ αὐτῷ ἐπιφανεῖσα εἶπεν· „πέπανσο δῆ, ἀδελφε,
τοῦτό ἐστι φιλονεικία καὶ ἔρις· ἂν τις αὐτὸ καταλείπη ἀμά-
χητον, μένει 10

οἶον ἦν πρῶτον,

ἐν δὲ ταῖς μάχαις οὕτως οἰδεῖται.“

[Ὅτι πᾶσι φανερὸν καθέστηκεν, ὡς αἱ μάχαι καὶ ἔριδες αἰτίαι
μεγάλης βλάβης ὑπάρχουσιν.]

145, 5 cf. 98, 16. 125, 3. 129, 21. 139, 7 | 5 cf. 28, 7

144, 7 possis ὃ δ' ἐξαναστὰς ἐπεδίωκεν <ἐξαίφνης>, cf.
32, 8; 43, 7. 111, 5. 132, 1 || 8 ὁ εὐεργέτης ἀπέρριψε τὸ ἀνα-
ληφθὲν πληρεστάτην ἀντιδοῦς τὴν ἀντίχαριν P, quod fortasse
propius accedit ad Babrium, cf. 107, 15 || Prom. B = epim.
ὅτι — πεπονθότας ὁμοίως ἀντιποιεῖσθαι χρή P

B 24 = A 37. 25 = 40

145 B 26 || 2 ἰδὼν δὲ ἐπὶ γῆς μῆλω ὅμοιόν τι B, unde
versum refinxī || 4 δὲ B || 7 ἴστατο B || 8 δὲ B, δῆ Eb,
num δῆτ' ? cf. 28, 8. 15, 13. Versuum exitus agnovit Eb in
Anal. Babr.; Babrius scribere poterat: πέπανσο δῆτ', ἀδελφε,
τοῦτο <τὸ ζῶον> (τὴν ὀρᾶς αὕτη, cf. 81, 1. 61, 6) ἔρις ("E.?) πέφν-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ἔπληξε τὸν θάλψαντα καὶ κτείνει τάχος·
 στενωῶν δ' ὁ πληχθεὶς τόνδε τὸν στίχον ἔφη·
 „δικαίως πάσχω τὸν πονηρὸν οἰκτείρας.“
 [Οὕτως κακοὶ πέλουσι τοῖς εὐεργέταις.]

5

147^b Γέρον τις γεωργὸς χειμῶνος ὥρα (i?) ὄφιν εὐρών ὑπὸ
 κρούους πεπηγότα (i?) τοῦτον ἐλεήσας καὶ λαβὼν ὑπὸ κόλπων
 ἔθετο. θερμανθεὶς δὲ ἐκείνος καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἰδίαν φύσιν
 ἔπληξε τὸν εὐεργέτην καὶ ἀνεῖλε· θυήσκων δὲ ἔλεγε

„δίκαια πάσχω, τὸν πονηρὸν οἰκτείρας.“

5

[Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ἀμετάθετοί εἰσιν αἱ πονηρίαι, καὶ τὸ μέ-
 γιστα φιλανθρωπεύονται.]

148 Ἡ χελιδὼν ἔφη πρὸς τὴν κορώνην· „ἐγὼ παρθέ-
 νος [καὶ] Ἀθηναία (e) καὶ βασίλισσα καὶ βασιλέως τῶν
 Ἀθηναίων θυγάτηρ. καὶ προσέθηκε καὶ τοῦ Τηρέως τὴν
 βίαν καὶ τὴν ἀποκοπὴν τῆς γλώττης. καὶ ἡ κορώνη·

147^b, 1 cf. 140, 1 | 2 cf. 131, 16 | 4 sq. cf. 129, 23. 137, 5 ||
 148, 2 sq. cf. 72, 11. 16. 12, 22

147^a, 5 πάσχων P¹

147^b (Eb 150 Gb 250) A^u 62 p. 33 Schn. || 5 versum agnovit
 Huschke Babrio non indignum. Exemplum Augustanum iam-
 bographo Byzantino expressum esse putat Sohn p.175; ego Ba-
 brium decurtatum Augustani diasceuastae prae manu fuisse credo

B 43 = A 59. 44 = 58

148 B 45 M 33 P¹ 29, V Fur. 381 (p. 156) || 2 καὶ post παρ-
 θένος om. M || 3 καὶ — βίαν V, καὶ τὸν Τηρέα καὶ τὴν ΒΜ ||
 4 κορώνη ἔφη „τι V || Legit hanc fabulam atque cum XII
 contaminavit Gregor. Naz. epist. 114 ad Celeusium (vol. III
 p. 210 M.), ubi hirundines cycnis (cf. Lucr. III 7) solitudinem
 amplectentibus cavillantur et gloriantur ἡμῶν δὲ . . . εἰσιν αἱ
 πόλεις . . . καὶ περιλαλοῦμεν τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὰ ἡμέτερα
 αὐτοῖς διηγούμεθα, ταῦτα δὲ τὰ ἀρχαῖα καὶ Ἀττικά, τὸν Παν-
 δίωνα, τὰς Ἀθήνας, τὸν Τηρέα, τὴν Θράκην, τὴν ἀποδημίαν,
 τὴν ὕβριν, τὴν ἐκτομὴν τῆς γλώττης κτλ., cycni vero respondent:
 ὑμᾶς δὲ καὶ εἰσοικιζόμενας οἱ ἄνθρωποι δυσχεραίνουσι καὶ ἀδού-
 σασ ἀποστρέφονται· καὶ μάλα ἐν δίκῃ, αἶ γε οὐδὲ ἐκτμηθεῖσαι
 τὴν γλῶτταν δύνασθε σιωπᾶν.

„τί ἂν“ ἔφη „ἐποίησας, εἰ τὴν γλῶτταν εἶχες, ὅπου τμη- 5
θείσης (e) τοσαῦτα λαλεῖς;“

[“Ὅτι οἱ ἀλαζόνες διὰ τοῦ λόγου ψευδολογοῦντες αὐτοὶ ἑαυτοῖς
ἐλεγχος καθίστανται.]

149 Ὡρη θέρους, ὅτε † τὸ καῦμα <τῆ> δίψη
λυπεῖ, εἰς μικρὰν

πηγὴν λέων καὶ κάπρος <ἐκ>πιεῖν ἦλθον.

ἤριζον δέ, τίς πρῶτος αὐτῶν πίη. ἐκ τούτου (e?) δὲ πρὸς
φόνον ἀλλήλων διηγέροθησαν. 5

ἄφνω δ' ἐπιστραφέντες, ὥστ' ἀναπνεῦσαι,
εἶδον γῦπας ἐκδεχομένους, ὅς ἂν αὐτῶν πέση, τοῦτον κατα-
φαγεῖν· διὰ τοῦτο λύσαντες τὴν ἔχθραν εἶπον·

148, 5 cf. 1, 15 || 149, 1i cf. 140, 1 | 3 cf. 89, 8

148, 5 τμηθεῖσα M | τοιαῦτα MP¹ || Epim. M (prom. B),
sim. V || Scribere poterat (Cr p. 202¹):

ἔγω<γε> παρθένος <τις> ἦν Ἀθηναίη,
βασίλισσα βασιλέως <τε> τῶν Ἀθηναίων
θυγάτηρ
προσέθηκε καὶ τὴν Τηρέως <ποτ' ἐν Θράκη>
βίην <τε> καὶ τὴν ἀποκοπήν <δὲ> τῆς γλώσσης.
ἕως κορώνη „τί ἂν“ ἔφη „πεποιήκεις,
εἰ γλῶσσαν εἶχες <ὡς πάλαι παρ' ἀνθρώποις>,
ὅπου λαλεῖς τοσαῦτα <κάπο>τμηθείσης.“

7 ψευδολογοῦνται B*, corr. V (epim.) | αὐτοὶ om. V
B 47 = A 65. 48 = 64

149 B 49 P¹ 31 = Nevel. Fur. 298 p. 112; tetr. I 5 || 1 θέ-
ρους ἐν ὥρη ὅτε BP¹; ab ὥρη incepisse fabulam quae non le-
gitur in Athoo probabilius || 2 δίψει λυπεῖ P¹, δίψαν ἐμποιεῖ
B; fuit fere: <τὰ ζῶα> λυπεῖ, πρὸς μικρὴν <τιν' ἐν δένδροις> ||
5 ἦλθον πιεῖν BP¹ | Poterat: ἤριζον αὐτῶν πρότερος <ἐκ>πίη
πρῶτος . . . κὰκ τούτου πρὸς φόνον ἐπηγέροθησαν <οἱ δὲ> ἀλλή-
λοις (cf. 61, 3. 12, 5) || 6 δὲ om. P¹ || 8 πρὸς τὸ ἀναπνεῦσαι
BP¹, rest. Eb || 9 ἂν om. P¹

„φίλους γενέσθαι κρείσσόν ἐστιν <ἀλλήλοις> 10
ἢ βροῶμα γυψὶ καὶ κόραξιν <ἀγρώσταις>.“

[“Ὅτι τὰς πονηρὰς ἔριδας καὶ φιλονεικίας καλόν ἐστι διαλύειν,
ἐπειδὴ πᾶσιν ἐπὶ κίνδυνον τέλος ἄγουσιν.”]

150 Ἴκτινος ὄφιν ἀρπάσας ἐπέτατο. ὃ δὲ ἐπιστραφεὶς
καὶ δακῶν καὶ ἀμφοτέροι τοῦ ὕψους κατενεχθέντες, ὁ μὲν
ἴκτινος ἐτεθνήκει (e?). ὁ δὲ ὄφιν ἔφη αὐτῷ· „τί τοσοῦτον
ἐμάνης, ὅτι τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας βλάπτειν ἠβούλου; ἀλλὰ
δίκην ἔδωκας [τῆς] ἀρπαγῆς †δικαίαν.“ 5

[“Ὅτι πλεονεξία τις προσέχων καὶ τοὺς ἀσθενεστέρους ἀδικῶν
ἰσχυροτέρῳ προσπεσών, ὡς οὐκ ἐλπίζειν, ἐκτίσει τότε καὶ ἂ πρό-
τερον ἐποίησε κακά.”]

150^a Ἴκτινος ὄφιν ἄνω πετάσας φέρει. ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς
καὶ δακῶν τοῦτον αὐθις εὐθὺς ἐκτεινεν. ὁ δ’ ὄφιν ἀνεβόα· „ἵνα
τί ἄρα οὕτως αὐτὸς ἐμάνης, ὥστε τοὺς μηδὲν ὄλως ἠδικηκότας
βλάπτειν (e?) ἐβούλου, καὶ θάνατον προσάγειν; ὅμως πέπονθας
ὃ ἐβούλου μοι προᾶξαι (e?).“ 5

[“Ὅτι πλεονεξία τις προσέχων καὶ τοὺς ἀσθενεῖς ἀδικῶν ἰσχυρο-
τέροις ἐμπεσών ποτε καὶ μὴ ἐλπίζων ἐκτίσει ἂ πρότερον πε-
ποίηκε κακά.”]

149, 10 cf. 47, 10 | 11 cf. 9, 9 | 11me cf. 122, 5. 115, 2 ||
150^a, 5 cf. 137, 5

149, 10 κρείσσόν ἐστιν ἡμᾶς φίλους γενέσθαι ἢ κτλ. BP¹,
rest. Eb || Prom. B = epim. P¹ distichon temere restituit Gb |
φιλονεικίας B

B 50 = A 66. 51 = 70. 52 = 67. 53 = 75. 54 = 71. 55 = 73

150 B 56 (Eb p. 94) cf. Arch. Mityl. Anth. Pal. IX 339; e
proverbio, cf. Cr p. 224 sq. || 1 ἀρπάσαντος B || 7 ἐλπίζει Eb,
cf. epim. 150^b

150^a V Fur. 352; dodecasyllabos constituit Cor. 404 || 3 num
latet choliambus τοὺς μηδὲν ὥστε σ’ ἠδικηκότας βλάπτειν?

B 57 = A 76. 58 = 74. 59 = 72

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἔφευγε διὰ τῶν ἀμφοδῶν. κύνες δ' ἄλλοι
τοῦτον ἰδόντες εὐτραφῆ οἷα ταῦρον (e?)

5

εἶπον· „τί φεύγεις;“ ὁ δὲ
εἶπεν· „ὅτι μὲν τροφῆ

συζῶν περισσῆ † οἶδα καὶ σῶμα τοῦμόν εὐφραίνω
ἀεὶ δὲ πλησίον εἰμι θανάτου ἄρκους καὶ λέουσι μαχόμενος“.
οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους εἶπον· „καλὸν βίον ἡμεῖς, εἰ καὶ πεν- 10
ιχρὸν ζῶμεν, οἵτινες οὔτε λέουσιν οὔτε ἄρκους μαχόμεθα.“
[“Ὅτι οὐ δεῖ κινδύνους ἑαυτῶ ἐπιφέρειν διὰ τροφῆν καὶ ματαίαν
δόξαν, ἀλλὰ τούτους ἐκφεύγειν.]

154 Λύκος τῶν λοιπῶν λύκων στρατηγήσας (e)
νόμους ἔταξε πᾶσιν

153, 8 cf. 108, 29 | 9 cf. 107, 2

〈θηριοτρόφων〉 οἴκῳ . εἰδῶς μάχεσθαι θηροσίην. 〈καὶ μάχης ὄρη〉 ∴
πολλοὺς ἰδῶν ἐστῶτας 〈ὥσπερ〉 ἐν τάξει τὸν τοῦ τραχήλου κλοιὸν
〈ἐκ βίης〉 ῥήξας κτλ.

153, 4 versum agnoverat Cr p. 188³, misere corrupit Gb ||
6 εἶπεν B, corr. Kn || 8 τὸ ἐμόν B || 9 λέουσι (συσι?) Kn,
κυσὶ B || Exitus restitui potest hic: ἰδόντες οἷα ταῦρον εὐτραφῆ
τοῦτον εἶπον „τί φεύγεις“; ὁ δὲ „τροφῆ μὲν οὖν, οἶδα, ∴ συ-
ζῶν περισσῆ σῶμα τοῦμόν εὐφραίνω, ∴ ἀεὶ δὲ μοίρης εἰμι πλησίον
〈τλήμων〉 ∴ ἄρκους μαχόμενος ἢ λέουσιν 〈ἀγρώσταις〉.“ ∴ οἱ δ'
εἶπον 〈οὔτω βουκολοῦντες〉 ἀλλήλους· „εἰ καὶ πενιχρὸν, τὸν
βίον καλὸν ζῶμεν, (Gb) ∴ οὓς οὐ μάχεσθαι δεῖ λέουσιν οὔτ'
ἄρκους.“ Ad hanc fabulam (vel ad Babr. 108) referendum
Georgid. Bss An. I p. 17: βιοῦντας ἡμᾶς ἐν ἀνταρκείᾳ κρεῖσ-
σον ἀσφαλῶς ζῆν ἢ τροφᾶν βουλομένους κινδύνοις ἑαυτοὺς
ἐπιρρίπτειν.

B 70 = A 84. 71 = 104. 72 = 91. 73 = 103. 74 = 90.
75 = 95. 76 = 98. 77 = 107. 78 = 102. 79 = 92. 80 = 93.
81 = 96

154 (152 Eb) B 82 M 49 P¹ 52; fabulas Nev. Cor. 235,
F Fur. 111 (cf. Cor. p. 380) versibus politicis dodecasyllabis
compositas, pro fundamento habuit Eb Babr. p. 88, cf. p. 97 ||
1 στρατηγήσας λύκων B, verius MP¹ || 2 ἔταξε B

ἵνα, εἴ τι ἂν ἕκαστος κυνηγήσῃ (e), πάντα εἰς μέσον ἄξῃ
καὶ μερίδα ἴσην ἑκάστῳ δώσῃ, ὅπως μὴ οἱ λοιποὶ ἐνδεεῖς
ὄντες ἀλλήλους (e) κατεσθίωσιν. ὄνος δὲ παρελθὼν τὴν 5
χαίτην σείσας ἔφη·

„<ἦδ’> ἐκ φρενὸς λύκου <μὲν ἦν> καλὴ γνώμη·

ἀλλὰ πῶς σὺ τὴν χθесινὴν ἄγραν τῇ κοίτῃ (e) ἐναπέθου;
ἄγε ταύτην εἰς μέσον ἀπομερίσας.“ ὁ δὲ ἐλεγχθεὶς τοὺς
νόμους ἀνέλυσεν. 10

[“Ὅτι αὐτοὶ οἱ τοὺς νόμους δικαίως ὀρίζειν δοκοῦντες καὶ ἐν οἷς
ὀρίζουσι καὶ δικάζουσιν οὐκ ἐμμένουσιν.”]

155 Πρῶτον λέγουσι [τὰ] ζῶα <πάντα> πλασθῆναι

καὶ χαρισθῆναι αὐτοῖς παρὰ τοῦ θεοῦ τῷ μὲν ἀλκὴν, τῷ

155, 1 cf. 66, 1 sq. | 2 cf. 67, 2

154, 3 ὅτι ἂν Eb | κυνηγήσει MP¹ | πάντα BP¹, πάντων M |
ἄξει MP¹ || 4 δώσει M, δόσει P¹ || 5 ἀλλήλως B | λέων δὲ
Lessing XI 1, 103 L. | χέτην P¹ | κατεσθίουσιν M || 7 ἔφη·
ἐκ φρενὸς B, ἐκφωνεῖ errore M | καλῆς γνώμης M || 8 χθес-
σινὴν M | τὴν κοίτην M || 9 ἀπομερίσαι Eb | ἔλυσεν M ||
Fabulae politicae initium penitus mutatum; in exitu haud scio
an lateant flores Babriani:

ἀλλὰ πῶς σὺ χθές ἦν ἐκράτησας ἄγραν
κοίτῃ παρέθου εἰς τροφήν σοι λαθραίως;
κόμισον αὐτὴν μερισθῆναι τοῖς πᾶσιν.“
ὁ δὲ θαμβηθεὶς κατέλυσε τοὺς νόμους.

Exitum refingas talem: ἀλλ’ <ἐχθές, ὦ φέριστε,> πῶς σὺ τὴν
θήρην ἦν εἶχες <ἀγρευθεῖσαν> ἐναπέθου κοίτῃ; ἄγε <δὴ>,
μέριζε <καὐτός> εἰς μέσον ταύτην.“ ὁ δ’ ἐξελεγχθεὶς τοὺς νό-
μους πάλιν λύει. Cf. Bgk supra p. LXXXVII || Epim. δοκοῦνται B,
corr. Kn

B 83 = A 89. 84 = 94. 85 = 105. 86 = 85

155 B 87. Cf. Plato Prot. p. 320; Isocr. III (Nicocl.) 4 p. 27 d;
(Julian. or. VI p. 195 Sp., Himer. XXI 10); Plut. de fort. 3 p. 98 d;
Themist. XXVII p. 338 cd; Maxim. Tyr. qui proxime accedere
videtur ad Babrii exemplar II 4. XXVI 6 (λέουσιν ἀλκὴν, ἐλάφοις
δρόμοι, . . . καὶ τῷ μὲν διερω γένει αἰ νήξεις, τῷ δὲ μεταρσίῳ
αἰ πετήσεις . . . ὧδε καὶ τοῖς ἀνθρώποις, τὰ ἄλλα ἐλαττουμένοις
τῶν ἀπάντων . . . λόγον δὲ αὐτοῖς ὁ θεὸς ἔδωκε κτλ.); sim.
Phaedr. app. 3 p. 64 Herv., Anacreont. 24, Ps.-Phocyl. 123, Basil.

δὲ τάχος, τῷ δὲ πτερά. τὸν δὲ ἄνθρωπον γυμνὸν ἐστῶτα εἶπειν· „ἐμὲ μόνον καταλιπεῖν ἔρημον χάριτος.“ τὸν δὲ Δία εἶπειν· „ἀνεπαισθήτως (e?) εἶ τῆς δωρεᾶς καίτοι τοῦ μεγί- 5
στου τετυχηκῶς· λόγον γὰρ ἔχεις λαβών,

ὃς παρὰ θεοῖς † δύναται καὶ παρ' ἀνθρώποις

τῶν δυνατῶν δυνατώτερος καὶ τῶν ταχίστων ταχύτερος.“ καὶ τότε ἐπιγνοῦς τὸ δῶρον ὁ ἄνθρωπος προσκυνήσας καὶ εὐχαριστήσας (e) ᾤχετο. 10

[“Ὅτι ἐκ θεοῦ λογικῶν τιμηθέντων πάντων ἀνεπαισθήτως ἔχουσί τινες τῆς τοιαύτης τιμῆς καὶ μᾶλλον ζηλοῦσι τὰ ἀναίσθητα καὶ ἄλογα ζῶα.]

156 Μόσχος πρὸς τὴν ἔλαφον εἶπεν· „σὺ καὶ μεγέθει μείζων εἶ τῶν κυνῶν καὶ ταχύτητι διαφέρεις καὶ κέρατα πρὸς ἄμυναν ἔχεις· τί οὖν τοσοῦτον φοβεῖ τοὺς κύνας; καὶ ἢ ἔλαφος ἔφη· „ὅτι μὲν ταῦτα πάντα ἔχω οἶδα· ὑλακῆς δὲ εἰ ἀκούσω, τὸν λογισμὸν σκοτοῦμαι καὶ ὅλη τῆς φυγῆς 5
γίνομαι.“

[“Ὅτι τοὺς φύσει δειλοὺς οὐδεμίᾳ λόγον παραίνεσις ἐπιρρώνυσιν, κἂν καὶ εὐμήκεις καὶ στερεοὶ τῷ σώματι φαίνονται.]

de hom. struct. 7 p. 327 (patr. XXX M). Cf. Bgk P L Gr. II p.48 sq., Kn Zeitschr. f. ö. Gymn. 1876, Cr Mus. Rhen. XXXIX 604

155, 3 Iovem hominis creatorem depinxerat poeta, cf. 59, 1 | fuitne καὶ γυμνὸς ἐστῶς εἶπεν· „ἐμὲ λιπεῖν μούνον ; δῶρων ἔρημον“? || 5 sq. ἔχεις ἀναίσθητως : τῆς δωρεᾶς, <ἀνθρωπε, τῆς ἐμῆς>, καίτοι λαχὼν μεγίστου· λόγον ἔχεις λαβὼν <ἤδη>? || 6 τετυχηκῶς B || 7 sqq. latent hi fere versus: ὃς παρὰ θεοῖς <πέφυκε> καὶ παρ' ἀνθρώποις (12, 14) κρείσσων κρατίστων καὶ ταχυπτέρων θάσσων.“ ; καὶ δὴ ἐπιγνοῦς ἄνθρωπος <ἐκκριτον> δῶρον ; <τὸν Δία> προσέκυσσε κᾠχετ' εὐχαριστήσας.

156 B 88 P¹ 56, cui proxima F Fur. 120 dodecasyllabis concepta || 3 ἄμυναν P¹ | φοβῆ B P¹ || Epim. δηλοῦς P¹ | ἐπιρρώνυσιν B, ἐπιραννύει P¹ | κἂν — φαίνονται om. B | εὐμί- κεις P¹

B 89 = A 113. 90 = 114. 91 = 109. 92 = 111

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

λάσσης ἠπλωμένον καὶ ἠλιαζόμενον δίκτυον· τοῦτο ἄρασα ἐπειράτο εἰς βυθὸν βαλεῖν. τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ τραχήλου εἰληθὲν εἶλκε τὴν μιμῶ κατὰ τοῦ βυθοῦ.

5

ἢ δ' ἠλάλαξεν <ἐγγὺς οὔσα τοῦ θνήσκειν>·

„μηδεὶς ὃ μὴ <κατ>έμαθε μηδὲ ποιεῖτω.“

[“Οτι μηδεὶς, ὃ μὴ ἔμαθε μηδὲ ἐκ πείρας ἔχει, πειράτω ποιεῖν· σὺν τῇ ἀπειρίᾳ γὰρ καὶ κακὸν τι προσλήψεται.]

158 Ὁ λαγῶς τῇ ἀλώπεκι· „ὄντως πολλὰ κερδαίνεις (ε) [ἢ ἔχεις], ὅτι ὄνομά σοι κερδῶ ἐστίν“; ἢ δὲ ἀλώπηξ „εἰ ἀπιστεῖς“, ἔφη „δεῦρο, ἐγὼ ἐστιῶ σε.“

ὃ δ' ἠκολούθει <τοῖς λόγοισι πιστεύσας>·

καὶ ἦν ἔνδον οὐδὲν ἢ † ὁ λαγῶς δεῖπνος

5

τῇ ἀλώπεκι. ὁ δὲ λαγῶς ἔφη· „σὺν κακῷ μὲν, ἀλλ' ἔμαθόν σου τὸ ὄνομα πόθεν ἐστίν· οὐκ ἀπὸ τοῦ κερδαίνειν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δολοῦν.“

[“Οτι τοῖς περιέργοις πολλάκις μέγιστον κακὸν συνέβη κακῶς τῇ περιεργείᾳ χρωμένοις.]

157, 7 cf. 122, 16 || 158, 3 cf. 103, 15 | 4 im = 11, 8

157, 6 suppl. ex 95, 15. 107, 2. 103, 16 || 7 ὅτι μηδεὶς B | ἔμαθεν Kn, ἔλαθεν B; ὃ μὴ τις ἔμαθε, <τοῦτο> μ. π. Eb || Barbara Gitlbaueri 154 commenta, qui neque tres breves finales se excipientes vitavit neque (v. 4) spondeum in pede quarto.

B 94 = A 108. 95 = 117. 96 = 118. 97 = 119. 98 = fab. 126. 99 = fab. 139

158 B 100 || 1 conl. 81, 1 possis ὁ λαγῶς „ὄντως“ εἶπε „π. κ. || 2 ἢ ἔχεις glossema || 4 num ὡς δ' ? | suppl. ex 50, 11. 98, 12 || Iambos rectos temere restituit Gb 219; in fine poterat esse: „νῦν σὺν κακῷ μὲν“ εἶπεν „ἀλλὰ γινώσκω | σοῦ τούνομ' ὀπόθεν ἐστίν· οὐ τὸ κερδαίνειν, | τὸ <κῆαρ> δολοῦν <πέφνηκεν αἰτίη μούνη>.“ Lusit enim originationibus scholasticis, cf. Etym. 'M.' p. 505, 38 κερδαλεόφρων· ... ἢ ... κερδαίνειν φρονῶν· ἢ διὰ λόγων τὴν ψυχὴν ἀπατῶν, id. s. κερδαλέος· ὁ συνετός ... τὰς γὰρ ἐντροχειῆς κέρδη ἐκάλουν· <ἢ> παρὰ τὸ ἠδύνειν τὸ κῆαρ, ὃ ἐστὶ τὴν ψυχὴν διὰ λόγων κλέπτειν. Hesych. s. κερδῶ. κερδαλέον· δόλιον ... ἢ κέρδη περιποιοῦντα. Id. s. v. κέρδεσι· πανουργίαις (cf. prol. p. XXXII. XCI). Similia praebebunt carm. Gr. med. aevi p. 148, 200. 153, 335 W.

159 Οἱ λύκοι τοῖς κυσὶν εἶπον· „διὰ τί ὅμοιοι [ὄντες ἡμῖν]

ἐν πᾶσιν <ὄντες> οὐχ ὁμοφρονεῖθ' ἡμῖν
ὡς ἀδελφοί;

οὐδὲν γὰρ ὑμῶν †διαλλάττομεν πλὴν [τῆ] γνώμη· 5
καὶ ἡμεῖς μὲν ἐλευθερίᾳ συζῶμεν, ὑμεῖς δὲ τοῖς ἀνθρώποις
ὑποκύπτοντες καὶ δουλεύοντες πληγὰς παρ' αὐτῶν ὑπομένετε

καὶ κλοιά περικίθεσθε
καὶ φυλάττετε τὰ πρόβατα.

ὅτε δ' ἐσθίουσι, μόνα †τὰ ὀστᾶ 10
ὑμῖν ἐπιρρίπτουσιν. ἀλλ' ἐὰν <ἡμῖν>

πειθήσθε, πάντα τὰ ποιμνί' ἔκδοτε καὶ ἔξομεν πάντα κοινὰ
εἰς κόρον ἐσθίοντες.“ ὑπήκουσαν οὖν πρὸς ταῦτα οἱ κύνες.
οἱ δὲ ἔνδον τῶν σπηλαίων εἰσελθόντες πρότερον τοὺς κύνας
διέφθειραν. 15

[Ὅτι οἱ τὰς ἐαυτῶν πατρίδας προδιδόντες τοιοῦτους μισθοὺς
λαμβάνουσιν.]

159, 8. 10 cf. 100, 1. 6

B 101 = A 25

159 B 102 M 38 P¹ 63 = Nev. 237 Cor. 233 | 1 ὅμοιον P¹ ||
3 ὁμοφρονῆτε ἡμῖν P¹, ὁμοφρωνεῖτε (om. ἡμῖν) M || 4 ἀδελφοῖς
M || 5 ἡμῶν BMP¹, corr. Nevel. | διαλλάττομεν BP¹, διαλάμ^{ττ}πο-
μεν M, fuitne διαφερόμεθα? cf. 39, 1 || 7 ὑποκύπτοντες P¹;
ὑπομένητε M | Poterat: ἀλλ' ὑμεῖς ὑποκύπτει ἀνθρώποισι ἥσπερ
οἱ δοῦλοι; πληγὰς παρ' αὐτῶν ὑποδέχεσθε <δειλαίως> || 8 περι-
κίθεσθαι M || 9 φυλάττετε καὶ MP¹ || 10 δὲ ἐσθίουσι(v)
BMP¹ | ἡμῖν M | fuitne: ὅτε δ' ἐσθίουσι, μόνον ὀστέων <μοί-
ρας> | ὑμῖν κτλ.? || 12 πειθήσθε M, πείσησθε P¹ | καὶ ἔξομεν
om. MP¹ | πειθήσθε, πάσας ἔκδοτ' <εἰς μέσον> ποιμνας? ||
13 ἐσθίοντες BP¹, ἔσονται M | οὖν om. B || 14 τοῦ σπη-
λαίου MP¹, num σηκῶν? sed cf. 45, 2 | εἰσελθ. om. B || 15 ἐφθει-
ραν M || Epim. οἱ om. P¹

160 ὄνος τὸν ἵππον ἐμακάριζε

διὰ τὴν τροφήν καὶ τὴν θεραπείαν, ἑαυτὸν δὲ ἐταλάνιζε καὶ τὴν ἑαυτοῦ τύχην, ὅτι ἀχθοφορεῖ καὶ ὀλίγη αὐτῷ ἐστὶν ἡ τροφή, ὃ δὲ ἵππος κεκοσμημένος τῷ χαλινῷ καὶ προμετωπιδίοις, καὶ κοῦφος αὐτῷ ὁ δρόμος. ταῦτα τοῦ ὄνου λογιζομένου ἐπέστη πολέμου καιρός. καὶ ὁ στρατιώτης μετὰ τῶν ὀπλων ἐπέβη τοῦ ἵππου καὶ μέσον τῶν πολεμίων εἰσΐει. καὶ ὁ ἵππος [μέσος] τοῖς ξίφεσιν ἔκειτο τραυματίας καὶ ψυχορραγῶν. μετεβάλετο δὲ τὴν γνώμην ὁ ὄνος καὶ τὸν ἵππον ἠλέησεν.

[Ὅτι τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἀρχαῖς οὐ δεῖ ζηλοῦν, ἀλλὰ τὸν κατ' ἐκείνους φθόνον καὶ κίνδυνον λογισαμένους ἀγαπᾶν πενίαν, ἡσυχίας μητέρα.]

160^a ὄνος ἵππον ἐμακάριζεν, ὡς ἀφθόνως τρεφόμενον καὶ ἐπιμελῶς, αὐτὸς μηδ' ἀχύρων ἄλις ἔχων, καὶ ταῦτα πλεῖστα τάλαιπωρῶν. ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἐπέστη πολέμου καὶ ὁ στρατιώτης ἔνοπλος ἀνέβη τὸν ἵππον πανταχόσε τοῦτον ἐλάυνων, καὶ δὴ καὶ μέσον τῶν πολεμίων εἰσήλασε καὶ ὁ ἵππος πληγεὶς ἔκειτο· ταῦτα ἑωρακῶς ὁ ὄνος

τὸν ἵππον ἐταλάνιζε.

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἀρχοντας καὶ πλουσίους ζηλοῦν, ἀλλὰ τὸν κατ' ἐκείνων φθόνον καὶ τὸν κίνδυνον ἀναλογιζομένους τὴν πενίαν ἀγαπᾶν.]

161 Ὁ Ζεὺς τῇ καμήλῳ κέρατα αἰτούσῃ (e?) καὶ λεγούσῃ ὅτι

160, 4 cf. prooem. II 7

160 B 103 || 8 μέσος includi vel in ἐληλαμένος mutari voluit Kn || 9 μετεβάλλετο B, corr. Kn

160^a A^c Cor. 58 p. 35. Coll. 111, 13. 88, 5 || 4 ἔνοπλον A^c, codd. | finem restituere possis hunc: καὶ μέσον <αὐτὸν> πολεμίων <ἐπ>εισΐει. | πληγεὶς δ' ἔκειτο ξίφεσι, τραυμάτων πλήρης | <ὁ γὰρ ὄνος ἵππος>. μεταβαλὼν δὲ τὴν γνώμην | ὄνος τὸν ἵππον ἐταλάνιζ' <ἐποπτεύσας>.

161 B 104, Avian. 8, tetrast. I 13; ad Babrium redeunt etiam Aphthon. 15 et F Fur. 152; cf. dactyl. p. 227, 30.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ποῦ φέρη;“ καὶ τῆς οὐραῖς ἐπιλαβομένου καὶ ἔλκοντος πρὸς ἑαυτὸν τῆς εἰς τὸ πρόσω φοραῖς ὁ ὄνος οὐχ ἴστατο.

ὁ δ' ἔτι μᾶλλον ὠθήσας

5

αὐτὸν ἔφη „ὑπάγε, νίκα τὴν κακὴν νίκη ἐν τῷ ἀναθέματι.“

[Ὅτι τοὺς ἀπολλυμένους οἰκεία ἀφροσύνη ὁ μῦθος ἐλέγχει.]

163 Ὅνως τις ἐπιθεὶς ξόανον ἤγε κωμήτης.

πολλοὶ δὲ <τοῦτο> προσεκύνουν [τῶν] συναντώντων

ὁ δὲ ὄνος τυφωθεὶς νομίζων αὐτὸν προσκυνεῖν τοὺς ἀγροί-
κους (e)

σκιοτῶν ἐμελλε τὸν θεὸν <καταρ>ρίψειν.

5

ἀλλὰ τοῦτον ξύλω παίων (e) ὁ δεσπότης εἶπεν·

„ὄνος εἶ θεὸν φέρων <σὺ> κοῦ θεοῖς ἴσος.“

[Ὅτι κτηνώδεις ἄνδρας τοὺς τετυφωμένους ἐπ' ἀλλοτρίαις δόξαις
ὁ μῦθος ἐλέγχει.]

163, 5 sq. = 139, 3. 7

162, 3 φέρει B || 6 ἀφείς ἔφη· „ὦ ὄνε, νίκα, κακὴν γὰρ
νίκη νικᾶς“ F || Exitus esse poterat (cf. 18, 6): ὄνος οὐ μεθῆκεν·
ὁ δ' ἔτι μᾶλλον ὠθήσας ∴ <„εἰς κόρακας“> εἶπε „<μοῦνος>
ὑπάγε καὶ νίκα ∴ κακὴν <σεαυτῷ συντριβεῖς πέτραις> νίκην.

B 108 = fab. 133

163 (Eb 129) B 109 M 46 P¹ 65 Nev. 261 Cor. 257; F Fur. 135
paraphrasis liberior, cf. tetrast. I 36; v. 1 Suid. Cf. Philol. LIV
488 || 1 Ὅνος τίς BP¹ | ἤγε (om. κ.) B*, εἶχε κωμήτης S s.
κωμῆται || 2 πολλοὶ ἀπαντῶντες [vox non Babriana] πο. M ||
3 αὐτὸν Cor., αὐτὸν B, αὐτῷ MP¹; bene F: ἀναπτρωθεὶς
ὠγκᾶτο καὶ οὐκέτι περαιτέρω προβαίνειν ἐβούλετο || 5 θεὸν
αὐτὸν ρίψαι M, ρίψαι etiam BP¹ || 6 ξύλοις B*, cf. l. s. || 7 φέρων,
οὐ θ. ὁμότιμος B, φ., ἀλλ' οὐ θεοῖς ὑπάρχεις ὁ. MP¹; corr.
Lewis (cf. 15, 11): num θεῶν ἤλιξ? || v. 3 sqq. fuit fortasse:
ὁ δ' ὄνος νομίζων αὐτὸν προσκυνεῖν τούτους ∴ <δόξη τοσαύτη
καρδίην> ἐτυφώθη, ∴ σκιοτῶν τ' ἔ. τ. θ. κ. vel <χαμαί> ρ. ∴ ὁ
δεσπότης δέ φησι τῷ ξύλω παίων κτλ. Cf. 101, 3. 6 || Epim.
τυφωμένους B, τυφομένους P¹ | ὁ λόγος P¹

164 Ὅτε δρυς ἔφυεν ἰξόν, δρυέων λύμην,

ἢ φρονιμωτάτη χελιδῶν εἶπε πᾶσιν δρυέοις τοῦτο κωλύσειν (e).

τὰ δ' ὡς φρουοῦσαν οὐδὲν <ἡμέλει> ταύτην

[παρελογίσαντο καὶ ἡμέλησαν].

τότε <δ'> ἢ χελιδῶν ἰκέτευεν [τοὺς] ἀνθρώπους 5
σύνοικον αὐτήν

εἰσδέξασθαι. διὰ τοῦτο μόνης αὐτῆς τοῖς πτεροῖς ἰξὸς οὐδέποτε ἐκολλήθη (e?).

165 Οὐπω κολυμβᾶν παῖς μαθῶν <θέρους ὥρη>

ποταμὸν διειδῆ καὶ καλὸν θεωρήσας

ἔρριψ' ἑαυτὸν γυμνὸν ὡς κολυμβήσων.

τὸ ῥεῦμα δ' αὐτὸν <καὐτὸ> τὸ βάθος οὐκ εἶα

στῆναι· τὸ δὲ βουκόλον ἐφώνει ἀπὸ τῆς ὄχθης τὰς χεῖρας 5
ἐκτείνειν (e?). ὃ δὲ τολμηρὸν ἐκάλει καὶ οὐκ ἐδίδου χεῖρα.

164, 6 cf. 12, 11. 118, 1 || 165, 2e = 43, 3. 88, 14 | 4e = 31, 18

B 110 = fab. 137. 111 = 121. 112 = 123. 113 = 120

164 B 114; liberius A^u 39, ceteri a Babrio alieni, cf. Rom. I 19 Ö., Phaedr. app. II 11 Dr. = vol. II² p. 138. 203. 251 Herv. In B praemissum est ὅμοιον promythii loco, sed aliena B 113 || 1 ἰξὸν ἔφυε βλάβην δρυέων, coll. 51, 5 e Suid. Hes. λύμη· βλάβη rest. Cr; δρυέων λώβην Eb; vix potest ὄλεθρον δρυίδων (32, 5. 72, 7), nam θρ correptum haud invenies || 2 fuitne πᾶσιν χελιδῶν εἶπε τοῦτο κωλύσειν? || 3 δὲ B | οὐδὲν φρ. B || 5 δὴ et ἰκέτευεν Eb, ἰκέτευσε B || 6 coll. 12, 12 conicias: σύνοικον αὐτήν <καὶ φίλην κατοικίζειν>. ; διὰ τοῦτο <δὴ καὶ> τῆς χελιδόνος μόνης ; πτεροῖσιν ἰξὸς οὐδαμῶς ἐκολλήθη. Pleniorem et meliorem fabulam 'Aesopo' usus servavit Dio Chrys. XII 7 p. 373 R. LXXII vol. II p. 387 R. Epimythia satis inepta.

165 B 115 || 1 μειράκιον μαθεῖν B (-ὸν Kn), παῖς μαθῶν Cr, nam μεῖραξ et -άκιον voces non Babrianae | suppl. Cr coll. 24, 1sq. || 2 διηδῆ B, scripseratne διαυγῆ, ut 72, 6? | καὶ θεωρήσαν καλὸν B || 3 ἔρριψεν B, num ἔρριψεν αὐτὸν? | ἐγκολυμβήσων? || 4 δὲ αὐτῷ καὶ τὸ βάθος B || 5 τὸ, sc. μειράκιον, cf. v. 1 adn. || 6 ἐκτεῖνον B, corr. Kn

τὸ δὲ εἶπεν· „ἄρτι μοι βοήθει· ἔξεις δὲ καιρὸν ἐλέγχειν ὅτε σώσεις με.“

[“Ὅτι τοὺς ἐν κινδύνοις ἀπείρως ἐμπεσόντας δεῖ πρότερον σῶζειν, ἔπειτα διδάσκειν καὶ νοουθετεῖν.”] 10

166 Οὐπω χαλινὸν ἵππος <ἰππέως> ἦδει

οὐδὲ νῶτον ἀνθρώπῳ (e) παρεῖχε πρὸς καθέδραν. σῦς δὲ αὐ-
τὸν ἄγριος (i?) ἔβλαπτε τὴν γλῶσσην ἣν ἐνέμετο κόπτων (e?)
καὶ κατορύσσων καὶ τὸ

ὔδωρ ταράσσων ἐνθα[†] ἔπινε. 5

διὰ τοῦτο ὄμουρος ἵππος πρὸς ἄμυναν τοῦ ἠδικηκότος σῦς
διεγερθεὶς φιλίαν ἐσπείσατο μετὰ ἀνδρὸς ποικίλου· βοηθεῖν
δὲ ἔλεγεν αὐτῷ καὶ ἐκδικήσειν κατὰ τοῦ βλάπτοντος ἐχθροῦ.

“ δὲ εἶπεν· „ὄρκῳ πίστωσόν με, ὃ λέγω σοι, ποιήσειν (e?).

δὲ ἵππος ἐπείσθη. ὃ δὲ εἶπεν· „οὐ δυνατόν με πεζὸν 10
ὄντα καταπολεμῆσαι τοῦτον· ἀλλ’ ἐὰν χαλινὸν δέξῃ (e?)

καὶ τοῖς [†]νώτοις [σου] βαστάσῃς, [†]καὶ δῶς

ὅπως σε κάμπτω καὶ τρέχοντα κωλύω

ἐλπίζω τότε

166, 3 sq. cf. 89, 6 sqq. | 7 cf. 98, 18 | 12 cf. 111, 20

165, 9 ὅταν σώσης με Kn || 5 sqq. coll. 107, 2. 96, 15.
126, 7 scribas: στῆναι <’πὶ ποσσὶ, κἀγγύς ὡν μόρου τλήμων> |
<τοιαῦτ’> ἐφώνει βουκόλον θεωρήσας· | „<σῶσον> μ’ ἀπ’ ὄχθης
χειρὰ <μοῦνον> ἐντείνων.“ ὃ δ’ ὡς θρασὺν καλεῖ τε κοῦ’ δίδου
χειρὰ, | παῖς „νῦν βοήθει“ φησὶν „ἄρτι μοι· σώσας | ἔξεις
ἐλέγχειν καιρὸν <ὅσσα βουλήσῃ>.“ || Epim. = prom. B; ver-
suum vestigia pellucet.

B 116 = fab. 134

166 (Eb 179) B 117 tetrast. I 53. Fabula Philisti qua
Stesichorus usus esse dicebatur (Theo prog. 2 Aristot. rhet.
II 20, PL. III p. 233 Bgk; Cr p. 225) || 3 κατορύσσων B ||
5 ἐνθα? ἐνθεν Hartel; fuitne ἦς ἐ. <τῆς κρήνης>, cf. 89, 8? ||
6 ὄμουρος B, ὄμορος Kn; ionismum restitui || 12 με post καὶ
add. Hartel || 13 κάμψω et κωλύσω Gb

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

μόνην τῆς ὀπῆς κρούσας καὶ διαχαράξας, ἀπῆλθε λογιζόμενος ὡς ἔρπετον μῆνιν οὐ φυλάσσει. λαβὼν δὲ ἄρτον καὶ ἄλας πρὸς εἰρήνην ἐκάλει τὸν ὄφιν. ὁ ὄφιν δὲ λεπτὸν συρίσας εἶπεν· „οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀπάρτι πίστις ἢ φιλία, ἕως ἂν 10 ἐγὼ ταύτην τὴν πέτραν ὀρῶ, σὺ δὲ τὸν τοῦ παιδὸς τάφον.“

[Ὅτι οὐδεὶς μίσους ἢ ἀμύνης ποτὲ ἐπιλάθοιτο, ἐφ' ὅσον βλέπει μνημόσυνον δι' ὧν ἐλυπήθη.]

168 Παῖς τις ἀκρίδας θηρεύων καὶ σκορπίον ἤμελλεν ἄραι ὡς γένος ἀκρίδος ὄντα. ὁ δὲ τὸ τοῦ παιδὸς ἀπλοῦν ἰδὼν

τοῦραῖον ἰστάς καὶ τὸ κέντρον ὀξύνας

167, 7 μόνον P¹ || 7 sq. μόνον κρούσας τὴν τῆς τρώγλης ὀπῆν. ἀπελθόντος δὲ τοῦ ὄφεως (inepte) ὁ γεωργὸς νομίσας τὸν ὄφιν μηκέτι μνησικακεῖν λαβὼν ἄ. κ. ἄ. ἔθηκεν ἐν τῇ τρώγλῃ A^c: ubi haud scio an lateant verba Babriana || 8 ἔρπετων P¹ || 9 sq. ὁ δὲ ὄ. λ. συρίξας A^c || 10 ἔσται A^c | τὸν τόπον τοῦ τέκνου A^c || 11 ἂν om. M || V. 3 sq. fere fuisse conicias: πένθος δὲ πικρὸν τοῖς γονεῦσιν <ἐμβάλλει>. | ὁ πατήρ δὲ πέλεκυν ἔλαβεν ἐκπλαγεὶς λύπη | τὸν ὄφιν πατάξων ἐξιόντα τῆς τρώγλης· | ὡς δ' ἐξέκνυψε μικρὸν <τῆς ὀπῆς>, σπεύσας· ὁ γεωργὸς <αὐτὸν> ἠστόχησε τοῦ πληῆξαι, | πέτρην δὲ μόνην τῆς ὀπῆς <κατα>κρούσας ἀπῆλθε. νομίσας δ' ἔρπετον <μακρὴν> μῆνιν· οὐ διαφυλάξειν καὶ λαβὼν ἄλας ἄρτον· ἐνέθηκε τρώγλῃ κακάλει πρὸς εἰρήνην τὸν ὄφιν. ὁ δ' αὐτῷ λεπτὸν εἶπε συρίσας· „φιλίη παρ' ἡμῖν οὐδὲ πίστις οὐκ ἔσται, | ἕως ἐγὼ <μὲν> τὴν πέτρην ὀρῶ ταύτην· σὺ δ', <ὡ γεωργέ, τόνδε> τὸν τάφον τέκνου.“ || Prom. B = Epim. M P¹ A^c | οὐδεὶς ἂν Kn | ἐπιλάθεται M, ἐπιλανθάνεται Cor.; fuit versus: οὐδεὶς ἀμύνης ἐπιλάθοιτ' ἂν ἢ μίσους || ἐφ' ὧ βλέπει P¹ || ἐν ὧ ἐλυπ. M

168 (Eb 156) B 119 M 43 P¹ 71 = Nev. 267; tetrast. I 18; gemella fabula Hds.-Hauptm. 264² Cor. p. 174 (Hd). Etiam Dositheanum 10 p. 32 e Babrio haustam esse probabile atque quae dodecasyllabis coercita est F 171 (Cor. p. 393). Diversae A^u 195 p. 100 Schn.; cf. Phaedr. II p. 230 Herv. (Rom. IV 14), paroemiogr. s. ὑπὸ παντὶ λίθῳ, Athen. XV 694 || 1 sq. παιδίον εἰς ὕλην ἀκρίδας θηρεύων (sic) ἐπεστάθη λίθῳ τινί, εἰς ὃν σκώρπιος ἐκρύβετο, ὃν ὁ παῖς ἐβιάζετο ἀντὶ ἀκρίδος ἐξελεῖν (cetera pretii nullius) Dositheus, θηρεύων ἀκρίδας περιέτυχε σκορπίῳ· ὁ δὲ τὸ τ. π. ἄ. θεασάμενος τὸ κ. ὁ. εἶπεν· ἀπελθε παῖ καὶ σ. (ultima fortasse praeferenda) Hd || 4 τὸ οὔραῖον στήσας B*, corr. Cr

εἶπεν· „ἀπελθε καὶ σώζου (e), ὦ παῖ, μὴ κἀμὲ θηρεύων 5
καὶ πάσας ἄς ἔχεις ἀπολέσης.“

[“Οτι καλὸν τὸ γινώσκειν τὰ ἐναντία καὶ τὸ μὲν καλὸν τιμᾶν,
τὸ δὲ κακὸν φεύγειν (e?), ἐκ πείρας δὲ πάντων.]

169 Παῖς τις νέμων πρόβατα συνεχῶς ἐπὶ τὸ χῶμα
ἀνιῶν ἐβόα· „λύκος· βοηθεῖτε“ (e?).

οἱ δ’ ἀγρόται τρέχοντες

ἐκείσε εὕρισκον ψεῦσμα. τοῦ δὲ λύκου ἀληθῶς ἐλθόντος
καὶ τοῦ παιδίου βοῶντος οὐδεὶς ἐπίστευσε καὶ ἀπῆλθε πρὸς 5
βοήθειαν. ὁ δὲ λύκος τὰ πρόβατα διέφθειρε.

[“Οτι τοῦτο ὄφελος τῷ ψεύστῃ (e), ἵνα κἂν ἀλήθειαν λέγη μὴ
πιστεύηται.]

169^a Παιδίον τὰ πρόβατα νέμον <ὡς> λύκον ἐρχόμενον
πρὸς διαφθορὰν ὄρων, ἐπικαλούμενον τοὺς ἀγρότας ἔλεγε· „βοη-
θεῖτε ὧδε· ἔρχεται λύκος.

οἱ δ’ ἀγρόται τρέχοντες

τοῦτον εὕρισκον μὴ ἀληθεύειν. τοῦτο δὲ ποιήσαντος πολλάκις 5
εὕρισκον ψευδόμενον. μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ λύκου προσελθόντος

168, 5 ὦ παῖ om. P¹M || 6 πάντας οὖς ἔ. ἄ. Hd | ἀπολέσης
P¹, ἀπολέσεις B (-ωλ- M); σεαυτὸν ἀπολέσης Dosith. || Possis:
παῖς ἀκρίδας τις ἐν νάπαισι θηρεύων | καὶ σκορπίον λίθοισιν
ὃς κατεκρούφθη : ἤμελλεν ἄραι καθάπερ ἀκρίδων θήρη. τὸ δ’
ἀπλοῦν ἰδὼν τοῦ παιδὸς . . (4) . . „ἀπελθε καὶ σώζου“, : ὁ σκορ-
πίος „μὴ κἀμέ, παῖ, σὺ θηρεύων : προσαπολέσης νῦν“ εἶπεν „ἄς
ἔχεις πάσας“. Cf. proleg. p. LXXXVIII Hexametris haec in-
clusa esse a Gitlbauero 278 vix credas || Epim. 8 | ἐκπειρᾶν
vel -ἄσθαι M¹, πάντα M P¹

169 B 120 P¹ 72; a Babrio aliena F Fur. 166 || 2 βοη-
θεῖται B, βοηθῆτε P¹ || 5 ἐπίστευσεν ἀπελθεῖν πρ. β. P¹ || Prom.
B = epim. P¹ | ὄφελος et ψέστη P¹, qualia enotare supersedeo.

169^a Nev. 270 e Pal., Cor. 266. Versus dodecasyllabos
dissolutos mihi videor audire ad Babrianorum exemplar bar-
bara arte factos; lumina Babriana in utroque exemplari fere
exstincta. V. 3 (4 sq.) fuerit οἱ δ’ ἀγρόται τρέχοντες οὐκ ἀλη-
θεύειν ; ηὔρισκον αὐτόν.

καὶ τοῦ παιδὸς βοῶντος „δεῦτε, λύκος“, οὐκέτι τις ἐπίστευε προσδραμεῖν αὐτῷ καὶ βοηθῆσαι· ὁ δὲ λύκος, εὐρηκῶς ἄδειαν, τὴν ποιμνὴν πᾶσαν διέφθειρεν εὐκόλως.

[Ὅτι τοσοῦτον ὄφελος τῷ ψεύστῃ ὅτι καὶ ἀληθῆ λέγων πολλάκις οὐ πιστεύεται.]

170 Πηρὸν σπάλαξ <πέφυκε> καὶ τυφλὸν ζῶον·

εἷς οὖν τὴν μητέρα θέλων (i) φιλῆσαι ἀντὶ τοῦ στόματος τῷ αἰδοίῳ (e?) προσψαύει. τοῦτο δὲ ποιῶν τοὺς ἄλλους (e?) ἀδελφοὺς οὐκ ἔλαθεν. εἷς δὲ αὐτῶν εἶπεν· „ὡς θέλων τι μέγα ποιῆσαι καὶ πνοῆς ἧς εἶχες ἐστέρησαι δικαίως.“ 5

[Ὅτι πονηρὰ γνώμη καὶ αὐτὴν τὴν φύσιν ἀλλοιοῖ καὶ βλάπτει(e?).]

171 Ποιμὴν σκύλακα εἶωθε τρέφειν ἐκ τῶν θνησκόντων προβάτων.

καὶ δὴ ποτ' ἐγγὺς ἀμνάδος νοσησάσης
ἰστάμενος εἶδε

τὸν κύνα κατηφῆ καὶ δοκοῦντα δακρῦειν,
καὶ δμαλίζων αὐτὸν εἶπε· 5

170, 1 cf. 157, 1 || 171, 3i = 9, 2

170 (Gb 162) B 121; a Babrio alienae A^c Cor. 51, F Fur. 177, A^u 210 P^r 219 || 1 πικρὸν B, em. Kn | ἀσπάλαξ B || 4 θέλοντι B, em. Kn || Versus mihi audire videor hos fere: εἷς οὖν θέλων τὴν μητέρ' <ἀσκόπως> κύσσαι· οὐ στόματος αὐτῆς, ἀλλὰ <μᾶλλον> αἰδοίου· ψαύει || Epim. ἀλλοιεῖ B, corr. Kn || versum latere γνώμη π. καὶ φύσιν μεταλλάττει ci. Eb

B 122 = fab. 138

171 (Eb 134, Gb 164) B 123 M 41 P¹ 74 = Nev. 277 Cor. p. 179; ceteri alieni a Babrio; v. 6 Suid.? || 1 εἶωθεν M || 3 ποτε BP¹ | νοσοῦσης BP¹, corr. Hp || 4 ἰστάμενος etiam P¹, -ν Nevel. || 6 εἶπεν P¹

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

172^a Ποταμὸς δι' αὐτοῦ

βύρσαν φερομένην ἰδὼν ἠρώτησε τίς καλεῖται. ἢ δὲ εἶπε „ξηρά“. ἐπικαχλάσας δὲ τῷ ρεύματι εἶπεν· „ἄλλο τι ζήτει (e) καλεῖσθαι· ἀπαλὴν γὰρ ἐγὼ ἤδη ταχὺ ποιήσω σε.

173 Ποταμοῦ πλησίον ἄμπελος ἦν· φραγμὸς δὲ ἦν αὐτῇ παλίουροι. πλημμύρας δὲ ὁ ποταμὸς ἐξέσυρε παλίουρον. συνέβη δὲ δράκοντα ταῖς φολίσι συμπλακέντα τῇ παλιούρω φέρεσθαι. εἶπε δὲ τις ἰδὼν·

„κακὴ μὲν ἡ ναῦς, ἀξίη δὲ τοῦ ναύτου.“ 5

[“Οτι δικαίως κακοὶ σὺν κακοῖς ἀπόλλυνται.]

173^a Καί τις ἄμπελος τοῦ ποταμοῦ πλησίον εἶχεν ἐπ’ αὐτῇ τὸν φραγμὸν ἐκ παλούρων, τοῦ δὲ ποταμοῦ ἐξ ὄμβρων φυσηθέντος ἦρε τὸν φραγμὸν καὶ καθελὼν ἀπήει. τοῖς δὲ παλούροις δράκων τις συνεπλάκη, 5

172^a (Eb 135) ‘ex MS’ ed. Hudson (Hauptmann) 342, undependent Cor. Halm. Hos versus exsculpsit Hp Opuso. ΠΙ 577: ποταμὸς δι' αὐτοῦ φερομένην ἰδὼν βύρσαν : τί καλοῖτ' ἐπηρώτησεν· ἢ δ' ἔφη „δέρρις“ (pro ξηρά, coll. Bekk. Anecd. p. 240) ἐπικαχλάσας δ' ἔφησεν [non scripsit Babrius] „ἄλλο τι ζήτει· ἤδη γὰρ ἀπαλὴν ταχὺ σ' ἐγωγε ποιήσω. Primum versum probo, ceteri nimis contracti; possis: Ποταμὸς δι' αὐτοῦ φερομένην βοὸς βύρσαν : <μεγάλην> ἰδὼν „τίς <δὴ> καλεῖ <ποτ' ;>“ ἠρώτα. „σκληρὴ καλοῦμαι“ φησίν. „ἄλλο τι ζήτει“ ἐπικαχλάσας ὁ ποταμὸς εἶπε τῷ ρεῖθρῳ· : „ἐγὼ γὰρ ἀπαλὴν <ἐν βραχεῖ> σε ποιήσω.“ Imitatus est Avianus 41, qui ad vas fictile amphorae nomine gloriantem fabulam transtulit; cf. Petron. 57 *vasus fictilis, immo lorus in aqua* (Cr ann. 655)

173 (Eb 151) B 125 P¹ 75; tetr. II 32 nihil ad Babrium A^u 97 et qui cognati sunt || 2 αὐτῆς P¹ | παλλίουροι B | 2sq. παλίουρον B, παλιούρω P¹ || 3 φολίσι P¹, φωλίσι B, φυλλίσι Kn, restitui φολίσι || Prom. B = epim. P¹

173^a paraphrasis Byzantina Hudson. Hauptm. 183, unde hauserunt reliqui (Cor. p. 114 med.) || 1. 2. πλησίον εἶχε ποταμοῦ τὸν φραγμὸν Hd, corr. Hsr ex codd. [cf. tetr. 32^a] || 4 ἀπίει Hd || 5 τῇ δὲ παλιούρω Hd, corr. Hsr || Colores Babriani in utroque exemplari misere oblatis; v. 1 cum Gb scribere possis: Ποταμοῦ σύνεγγυς ἄμπελος καθειστήκει, v. 2

ὃς ἐφέρετο τοῦ ποταμοῦ ἐν μέσῳ.

καί τις κατιδὼν ἔφη γελάσας μέγα·

„ἦ μὲν ναῦς κακὴ, ἀξία δὲ τοῦ ναύτου.

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι δικαίως οἱ κακοὶ ἐν κακοῖς ἀπόλλυνται.]

174 Πολέμῳ ἐμφυλίῳ βάτραχοι πολεμοῦντες ἀλλήλοις (e) ἠτήσαντο τὸν Δία, βασιλέα δοθῆναι αὐτοῖς τοῦ δι' ἐκείνου τὰ αὐτῶν διοικεῖσθαι (e?). καὶ ξύλου δοκὸν μέσον τῆς λίμνης ῥίψας (e) διετάραξε τὸ ὕδωρ. πάντας δὲ βατράχους σιγῇ κατέσχευεν ἐκπλαγέντας. χρόνῳ δὲ τινι τοῦ ξύλου ἀκιν- 5
νήτως (e) ὄντος

κατεφρόνησαν <λοιπὸν> ὥστε †καὶ ἐπιβάντες

ἀπάνωθεν πολεμεῖν ἀλλήλοις. καὶ πάλιν ἐδέοντο τοῦ Διὸς τύραννον (i) ἢ στρατηγὸν λαβεῖν. ὃ δὲ βδελυχθεὶς αὐτοὺς ὕδρον ἔδωκε διαφθεύροντα τοὺς βατράχους. 10

[Ὅτι πολλοὶ φεύγοντες δουλεύειν (e?) εἰρηνικοῖς δεσπόταις καὶ ἄκοντες εἰς πονηροὺς ἐνέπεσον.]

174, 1 cf. 31, 1 sq. 39 | 7im = 26, 6

cum Eb ποταμοῦ δὲ φυσηθέντος <ἄκρον> ἐξ ὄμβρων, epim. cum Bergero κακοὶ δικαίως σὺν κακοῖς ἀπόλλυνται. Conferenda fab. A^c 110 (iamb. 14), ubi φρούγανα ὑπ' ἀνέμον φερόμενα pro nave habentur, cf. vit. Aesop. 33 p. 297 Eb; notum proverbium (θεοῦ θέλοντος) κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις Arist. Pac. 698 cum schol., paroemiogr., lexicogr. s. ῥίψ.

174 (Gb 167) B 126; myth. p. 221; e Babriana orta fabula dodecasyllabis concepta, quam ex 'MS. Gall.' edidit Hudson Add. ad fab. 167 (Hauptm. p. 305, unde hausit Cor. p. 102); ceterae a Babrio alienae. Cf. Dio Chrys. or. IX p. 151 D || 1 πολέμῳ ἐμφυλίῳ B, πόλεμον ἐμφύλιον Kn || 3 ξύλον B, em. Kn || Eberhardi quibusdam inventis usus (Anal. 189, 18) collatis-que similibus locis particulas nonnullas restitui: 1 <Στάσιν ποτ'> εἶχον βάτραχοι πρὸς ἀλλήλους· ἐμφύλιόν τε πόλεμον <αἰμάτων πλήρη>. . . 3 ξύλου δὲ λίμνην εἰς μέσην δοκὸν ῥίψας· ἐτάραξεν ὕδωρ. τοὺς δὲ βατράχους πάντας· σιγῇ κατέσχευεν ἐκπλαγέντας. . . (πάντας δὲ σιγῇ βατράχους κατειλήφει?) : 6 κατεφρόνησαν <λοιπὸν> ὥστε κἀμβαίνειν· ἐπάνωθεν <αὐτοῦ> μαχόμενοι σὺν ἀλλήλοις . . . : 10 ὕδρην ἔδωκε βατράχους διαφθεῖραι.

175 Ποιμὴν μικρὸν λύκον εὐρώων ἐθρέψατο, εἶτα σκύμνον γενόμενον ἐδίδαξεν ἀρπάζειν (e)

ἐκ τῶν σύνεγγυς ποιμνίων.

ὁ λύκος δὲ διδαχθεὶς ἔφη· „ὄρα μή πως (e) σὺ ἐθίσας με ἀρπάζειν

5

〈καὶ〉 τῶν σεαυτοῦ πρόβατα πολλὰ ζητήσης.“

[φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τίκτει.]

[“Ὅτι οἱ τῇ φύσει δεινοὶ ἀρπάζειν καὶ πλεονεκτεῖν μαθόντες τοὺς διδάξαντας πολλάκις πλείονα ἔβλαψαν.]

176 Ποτὲ ἀετὸς ἐάλω ὑπ’ ἀνθρώπου (e). τούτου δὲ τὰ πτερὰ ὁ ἄνθρωπος εὐθέως κόψας (e)

ἀφῆκε μετὰ τῶν ὀρνέων

ἐν οἴκῳ (e?) εἶναι. ὁ δὲ ἦν κατηφῆς οὐδὲ ἠσθιεν ἐκ τῆς λύπης· ὁμοίος δὲ ἦν βασιλεῖ δεσμώτῃ (e). ἕτερος δὲ τις 5 τοῦτον ὠνησάμενος

175 (Eb 133, Gb 168) B 127; V Fur. 373; fabulae epimythium in M et P¹ sequenti fabulae additum est, cf. Nevelet ad fab. 150; 7 Georg.; longius abest A^c 71. Cf. Theocr. V 38, A. P. IX 47 || 3 σύνεγγυς B || 6 πολλὰ τῶν σεαυτοῦ προβάτων ζ. B* V || 7 om. B, servarunt Georg. an. I p. 21 et A^c. Multo haud dubie uberior fabula Babrii, velut: Ποιμὴν νεογνὸν (A^c) 〈ἐν βαθυσκίοις ὕλαις〉 λύκον 〈τιν’〉 εὐρώων εἶχε σὺν κυσὶν (A^c) θρέψας. 〈χρόνῳ δ’ ἀληθῆς〉 γενόμενον 〈λύκου〉 σκύμνον· ἐδίδαξεν αὐτῷ 〈πρόβατα τοῦτον〉 ἀρπάζειν. ἐκ τῶν σύνεγγυς ποιμνίων. 〈ἄγαν δ’ ἤδη〉 ὁ λύκος διδαχθεὶς εἶπεν· „ἀλλ’ ὄρα μήπως ἐθίσας σὺ μ’ ἄλλων πρόβατα, 〈δέσποθ’〉, ἀρπάζειν καὶ τῶν γε σεαυτοῦ πρόβατα πολλὰ ζητήσης.“ Ad v. 1. 2 cf. 92, 2. 86, 3. Accedunt quaedam in A^c, in quibus Babrii manum agnovit Eb, veluti αὐτὸς λάθρα θύων (124, 4) ἅμα τοῖς κυσὶν ἐθοινεῖτο || Epim. (prom. B) Ὅτι om. FP¹ | πλείονα om. B

176 (Eb 166) B 128 M 39 P¹ 76; paullo liberius F Fur. 23, Pal.⁴ Nev. 150 Cor. 147 || 1 ἀετὸς ποτε F Pal.⁴ | ὅστις τὰ πτερὰ F || 2 εὐθέως om. BM | τίλας F || 3 ὀρνήθων B, ὀρνίθων MP¹ || 4 εἶναι om. M | 4 sq. αὐτὸν ἐν οἴκῳ σὺν ὀρνιθίοις εἶασεν Pal.⁴, εἶασεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ σὺν ὀρνισίῳ F | οὐδὲν B, καὶ οὐδὲ MP¹, καὶ οὐδὲν F Pal.⁴ || totum locum decurtavit F || 5 ὁμοίως P¹ || 6 ὠνησάμενος B*, ἐξαγοράσας F Pal.⁴

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

λαγῶς· ἢ δ' ἔφη †πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

„ἐγὼ σὲ τὸν ταχύποδα ποσὶ νικήσω“.

ὁ δὲ ᾠδῶ μόνῳ, χελώνη,

λέγεις †τοῦτο· ἀλλ' ἔριξε καὶ γνώση...'

5

„τίς δὲ τὸν τόπον ὀρίσει“ ἔφη „καὶ βραβεύσει τὴν νίκην;“ (e);

ᾠδῶπηξ' ἔφη ᾠδῶ δικαία καὶ σοφωτάτη.' ἔταξε δὲ τὴν

ἀρχὴν τῆς ὥρας (e) τοῦ δρόμου· ἢ δὲ χελώνη μὴ ῥαθυμή-

σασα ἤρξατο τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸ αὐτῆς ἀφορῶσα δυσκίνητον·

ὁ δὲ λαγῶς τοῖς ποσὶ θαρρῶν ἐκοιμήθη (e). ἐλθὼν δὲ ἐπὶ 10

τὸν ὀρισμένον τόπον εὔρε τὴν χελώνην νικήσασαν.

177, 3 me cf. 67, 2. 44, 3 | 5 e cf. 91, 7. 1, 7

177, 2 πρὸς αὐτὸν ταῦτα γελῶσα F, om. B* Hd || 3 σοι

τὸν P¹ | ταχύπουν om. ποσὶ B, ἐγὼ σε τὸν ταχὺν ἐν τοῖς ποσὶ

v. Hd, ἐγὼ τὸν ταχὺν σε ἐν δρόμῳ νικήσω F || Quae se-

quuntur, liberius conformata in F, unde selectas tantum lec-

tiones repetam || 4 χελώνη om. B, add. Hd || 5 γνώση

B*, γνώση μου τοὺς πόδας F || 6 τίς δὲ τὸν ὄρον προσ-

τάξειεν ἀντεφύσησεν ἢ χελώνη F, fuit fortasse εἶπε(ν ἀντι)

φυσῶσα || 7 ἀλώπηξ δὲ δικαία καὶ σ. om. ἔφη ἢ Hd ||

7 sq. ἔταξε — ὥρας (fuitne χώρας?) τοῦ δρόμου B*, ἔταξεν

ὁδὸν τῶν δρόμων τὴν εὐθείαν Hd, utraque his συνετάξατο τὴν

ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος ἅμα τὸν δρόμον καὶ τὸν τόπον δείξασα

coniungit F || 9 sq. πρὸς τὸ — δυσκίνητον servavit Hd, om. B*,

non expressit F, qui habet ἢ οὖν χελώνη μηδὲ ὅπως κατοκνήσασα

εὐθύς ὀδεύουσα εἰς τὸν ὄρον ἀνῆλθεν || 10 sq. θαρρῶν τοῖς

ποσὶ Hd || 11 ὀρισμένον B*; exitum hunc: ὁ δὲ — θαρρῶν ἐφύπ-

νου. | μετὰ δὲ ταῦτα ἐξαναστὰς τῆς κοίτης | δρομαῖος ἦκεν εἰς

τὸν τόπον τοῦ ὄρου | ὅστις † εὔρε τὴν χελώνην ὑπνοῦσαν exhibet

F, in quo haud scio an lateant flores Babriani: ὄρους ὁδὸν τε

τοῖς δρόμοισιν εὐθείην· ἐδείξεν· ἢ χέλμνα δ' οὐκ ἐραθύμει

(116, 14. 115, 5), · θαρρῶν δὲ ποσὶν ὁ δασύπους ἐκοιμήθη (Eb)·

ἔως ἀναστὰς <ὄψε - > ἐκ κοίτης· δρομαῖος ἦκε <χρόνιος>

εἰς ὄρου χώραν, · καὶ τὴν χελώνην ἐνθάδ' εὔρε νικῶσαν (Eb)||

Babrii fabula haud scio an proverbio explicato orta sit πρότερον

χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα (prov. Bodl. Ps.-Diog. Suid., cf.

etiam. Liban. ep. 72, or. vol. IV p. 854, ubi pro lepore substitutus

est equus). Sed antiquitus nota erat similis fabula vasculis

quibusdam pervetustis repraesentata: cum lepore certans eri-

naceus eodem ut videtur dolo usus quo in populari nostra

fabella, cf. Cr p. 222.

[Ὅτι πολλὰ φύσεις ἀνθρώπων εὐφνεῖς εἰσιν, ἀλλ' ἐκ τῆς ῥαθυμίας ἀπόλοντο· ἐκ δὲ νήψεως καὶ σπουδῆς καὶ μακροθυμίας τινὲς καὶ φύσεως ἀργῆς περιεγέροντο.]

178 Ρόδω παραφνὲν

ἀμάραντον (i?) ἔφη πρὸς αὐτό· „οἷον ἄνθος εὐπρεπὲς εἶ· ποθητόν <έσσι> καὶ θεοῖσι κἀνθρώποις·

μακαρίζω σε τοῦ κάλλους (e) καὶ τῆς εὐωδίας. τὸ δὲ

„ἐγὼ μὲν,“ εἶπεν „ὦ ἀμάραντον

5

πρὸς ὀλίγον καιρὸν ζῶ καὶ κἂν μηδεὶς ἐκκόψη (e) με τήκομαι· σὺ δὲ ἀνθεῖς καὶ ζῆς ἀεὶ οὕτω νέον.“

[Ὅτι κρεῖσσον ὀλιγαρχούμενον τινα διαμένειν, ἢ πρὸς ὀλίγον τρουφήσαντα μεταβολῆς δυστυχοῦς τυχεῖν ἢ καὶ ἀποθανεῖν.]

179 Σάλπιγγος <ἀνθρωπός> τις ἦν ἐπιστήμων στρατόν <τε> συνάγων

εἰς συμβολὰς πολέμων. οὗτος αἰχμάλωτος

178, 3 e cf. 12, 14. 155, 7 || 179, 1 e = 85, 3. 120, 4.

177 Fabb. 129 et 130 affabulationes commutata in BP¹, fab. 129 prom. fabulae sequenti additum in M; prom. B = epim. P¹F Hd; ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι — εἰσιν εὐφνεῖς, ἀλλ' ἐκ ῥαθυμίας καὶ ὄκνου ἀπόλλυνται· ἐκ δὲ σπουδῆς καὶ μακροπονίας πολλοὶ περιεγέροντο τῆς φύσεως F, brevius Hd | Epim. 1 πολλὰς BF, πολλῶν MF | ἐκ τῆς B, τῆς om. MF | ἀπόλλονται M, ἀπόλλοντο B

178 (Gb 222) B 130 M 40 P¹ 78 = Nev. 279 Cor 275 Fur. 321, cf. Cr p. 226 || 2 πρὸς αὐτὸ MP¹, om. B | εἶ καὶ MP¹ || 3 θεοῖς MP¹, θεῶ B || 5 τὸ δὲ εἶπεν BMP¹ | ἀμάραντε M || 6 κόψη με P¹(Bgk), ἐκκόψομαι M || 7 ἀεὶ καὶ ζῆς MP¹ || Prom. B = epim. P¹ || Hanc quoque fabulam rectis iambis ex parte illis misere claudicantibus inclusit Gb, quamquam v. 3 choliambus fere integer choliamborumque exitus quidam possunt dignosci; a Babrio abiudicavit Bgk Phil. XLVII 397, cf. prol.

179 (Gb 171) B 131 P¹ 79; ex A^c fol. 38^a (Cor. 142 F 81) dodecasyllabis concepta selectas lectiones subiciam; lituum ipsum pro tubicine induxit Avian. 39 || 1 sqq. ἦν τις σαλπιστῆς στρατόν ἐπισυνάγων, | ὅστις κρατηθεὶς ἐβόα τοῖς παροῦσιν F || 3 συμβουλὰς P¹

ληφθεῖς <ὑπ' ἐχθρῶν> ἰκέτευε μὴ κτείνειν
αὐτὸν ὡς μήτε τινὰ φονεύοντα μήτε κουρσεύοντα, πλὴν τὸ 5
χαλκοῦν τοῦτο βύκινον εἰδέναί. οἱ δὲ εἶπον „διὰ τοῦτο
μᾶλλον τεθνήξῃ (e), ὅτι σὺ μηδὲν ἰσχύων (e) τοὺς ἄλλους
διεγείρεις.“

[Ὅτι πλεῖον πταίουσιν οἱ τοὺς κακοὺς καὶ βαρεῖς δυνάστας διε-
γείροντες πρὸς τὸ κακοποιῆσαι.]

180 Στικτὴ ποτ' <ἐπ>εκαυχᾶτο πάροδαλις ζώων
φορεῖν ἀπάντων ποικιλωτέραν δέρονιν.
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπε „σοῦ δ' ἐγὼ κρείσσω
δορῆς ἔχω καὶ ποικιλωτέραν γνώμην.“

[Ὅτι τοῖς συνετοῖς καὶ ποικίλα φρονοῦσιν μᾶλλον ἔπαινός ἐστιν
ἢ τῇ φύσει εὐπρεπέσι καὶ μὴ τῇ γνώμῃ.]

181 Τράγος * εὐθαλοῦς ἔτρογεν ἀμπέλου βλάστην·

179, 4 me = 124, 6 | 7 cf. 76, 16. 27, 8 || 180, 3 im = 14, 3 |
e = 73, 4

179, 4 λειφθεῖς P¹ || 5 αὐτὸν? | ὡς μὴ καὶ P¹ | κουρσεύοντα
praedantem, cf. Knöll progr. p. 9 || 6 βύκινον P¹, βύκανον B ||
6 sq. πλὴν γὰρ τοῦ χαλκοῦ τούτου οὐδὲν ἄλλο κτῶμαι A^c(F) ||
7 τεθνήξω P¹ || 7 sq. διὰ τ. γὰρ μᾶλλον τεθνήξῃ ἄρτι | ὅτι
μηδὲν δυνάμενος ἐν πολέμῳ | τοῖς πᾶσι κράξεις πρὸς μάχην
ἐπεγείρων F, sim. A^c; fuerit: οἱ δ' εἶπον αὐτῶ· „μᾶλλον οὖν σὺ
τεθνήξῃ ἄλλους ἐγείρων καὐτὸς οὐδὲν ἰσχύων.“ (76, 16) || Prom.
B = epim. ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πλεῖστον — ἐπεγείροντες εἰς τὸ κ. F

180 (Eb 137) B 132 (decurt.?); tetr. II 16 cum 'Aesopo' Plut.
VII sap. 12 p. 155 b, animine an corp. 2 p. 500 c faciunt ceteri,
F Fur 13 A^u 20; eadem fabula usum esse conicio Diogenem
cynicum πορδάλει, cf. 72 || 1sq. στ. ποτὲ πάροδαλις ἐκαυχᾶτο φο-
ρεῖν ἁ. ζ. ποικιλωτέραν δ. B, rest. Cr; ποτ' ἠύχει π. φορεῖν <μόνη> ||
2 δορῆν ἁ. ποικιλωτάτην ζώων Lm Eb, sim. Babrius Minae, cf.
Anthol.² p. XXXVIII LIV Bgk || 3 sq. εἶπεν „σοῦ τῆς δορᾶς
κρείττονα καὶ ποικιλωτέραν γνώμην ἔχω B, rest. Eb | cf. Eust. II.
Γ 374, 45. op. 353, 42

181 (Eb 148, Gb 173) B 133 P¹ 80 = Nev. Cor. 280, Aph-
thon. 37, tetrast. I 7; ceterae nihil ad rem. Usus est celebri epi-
grammate 1106 Kaibel, A. P. IX 75. 99 (Leon.); cf. Varr. B. r.
I 2, 19; Verg. Georg. II 38, Ovid. Fast. I 853, Suet. Dom. 14 (Cassiod.
Hyg. 277. Paus. II 38, 3 all.) || 1 τρ. ἐν τῇ ἐκβολῇ BP¹, ubi

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

183 Ἰμητιή μελισσα, κηρίων μήτηρ,

τῷ Διὶ φέρουσ' ἀνῆλθεν εἰς θεῶν οἴκους

μέλι μήπω καπνισθέν (e?). ὁ Ζεὺς δὲ τῷ δώρῳ (e) ἐτέρφθη
καὶ ὑπέσχετο δοῦναι γέρας ὃ ἂν αἰτήσῃται.

ἢ δ' εἶπε „δός μοι κέντρον ἵνα εἴ τις ἀνθρώπων 5
τὸ ἐμὸν ἔργον πλησιάσῃ ἄραι, ἀναιρῶ τοῦτον.“ ἀπηρέσθη
δὲ ὁ Ζεὺς τῇ αἰτήσει

— ἠγάπα γὰρ [τοὺς] ἀνθρώπους —

[ὅμως] καὶ μὴ θέλων ἔδωκεν· εἶπε γὰρ δώσειν.

τοιοῦτον οὖν ἔδωκεν ὥστ' [αὐτὴν] ἀποθνήσκειν 10

ἅμα τῷ πλήξαι.

ζωὴ γὰρ αὐτῆς ἐστὶ πετομένης [τὸ] κέντρον.

[Ὅτι ἐν ταῖς εὐχαῖς καὶ δεήσεσι μηδεὶς κατὰ τῶν ἐχθρῶν αἰτεί-
τω (e) τι· ὁ γὰρ ἂν κακὸν αἰτήσῃται, ἐπ' αὐτὸν ἥξει.]

183, 1 e cf. 32, 2. 38, 6 | 2 e cf. 58, 5. 72, 2

183 (Eb 139, Gb 175) B 136; liberior unde pauca tantum decerpam F Fur 114 dodecasyllabis concepta || 1 Ἰμητιία B, om. F || 2 ἀνῆλθεν εἰς θεῶν οἴ. φέρουσα τῷ Διὶ B, rest. Eb; ἀνελήλυθεν εἰς θεοὺς θυμιάσαι κτλ. F | φέρειν? cf. p. LIII⁴ || 3 sq. τερφθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς F || 4 sq. δοῦναι ὃ ἂν αἰτήσῃ (e?) F || 5 δὲ εἶπεν B || 9 <δ'> ἔδωκεν? || 10 τοιοῦτον δὲ δέδωκεν ὡς B, corr. Eb | ἔαν . . σὺ δὲ [verba sunt Iovis] προσκρούσης αὐτῷ καὶ πλήξης, αὐτὴ : μᾶλλον τεθνήξῃ, ἐκβληθέντος σου [τοῦ] κέντρον· : ζωὴ γὰρ ἐν σοὶ ὑπάρχει τὸ κέντρον F || 12 γὰρ FLm, δὲ B: ultima verba vix sana; αὐτῆς ἐπιποτωμένης Bgk, cf. prol. || 3 sqq. 7 sqq. versus Eberhardi quibusdam inventis usus facile restituas: 3. ὁ Ζεὺς δ' ἐτέρφθη τῷ <μελισσίον> δώρῳ, : δώσειν δ' ὑπέσχετ' ὅτι γέρας ποτ' αἰτήσῃ. ἢ δ' εἶπε „δός μοι κέντρον, εἴ τις ἀνθρώπων : ἄραι πελάζοι τοῦμὸν ἔργον ὡς κτείνω.“ : ἤλγησε δ' ὁ Ζεὺς — ἠγάπα γὰρ ἀνθρώπους . . . : Coll. F exitum v. 11 refingas talem: μέλισσαν αὐτὴν, κέντρον ἦν ποτ' ἐμπήξῃ κτλ. || Prom. B = Epim. F: Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι — δεήσεσιν οὐ δεῖ κατὰ — ἐχθρῶν τι ἐξαιτεῖσθαι κακόν· ὁ γὰρ ἂν κακὸν κατ' αὐτῶν ἐξαιτήσῃ (e), ἀνθυποστρέψει ἐπὶ σὲ παραυτίκα.

184 Ὑπὸ τῶν κακῶν τὰ[†] ἀγαθὰ [†]ἐδιώχθη
 ὡς ἀσθενῆ <δὲ πάλιν ἔφευγεν ἐκ γαίης>, 5
 εἰς οὐρανὸν δ' ἀνῆλθε καὶ <δι>ηρώτα
 τὸν Δία, <συν>εἶναι πῶς <χρέων> σὺν ἀνθρώποις.
 ὁ δ' εἶπεν <αὐτοῖς> „πάντα μὴ μετ' ἀλλήλων,

ἐν δὲ καθ' ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐπέρχεσθαι.“ διὰ τοῦτο τὰ μὲν
 κακὰ συνεχῆ τοῖς ἀνθρώποις ὡς πλησίον ὄντα ἐπέρχεται,
 τὰ δὲ ἀγαθὰ βράδιον ἐξ οὐρανοῦ κατιόντα.

[Ὅτι ἀγαθῶν μὲν οὐδεὶς ταχέως ἐπιτυγχάνει, ὑπὸ δὲ τῶν κα-
 κῶν ἕκαστος καθ' ἑκάστην πλήττεται.]

185 Ὑπεράνωθεν πέτρας ἀετὸς ἐκαθέζετο λαγῶνους θη-
 ρεῦσαι (e?) σκοπῶν.

τοῦτον δέ τις <κυνηγὸς> ἔβαλε τοξεύσας,

καὶ τὸ μὲν βέλος ἔσω εἰσῆλθεν, ἢ δὲ γλυφίς σὺν τοῖς πετε-
 ροῖς (i) πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν εἰστήκει (e). ὁ δὲ 5

184, 3 e = 75, 12 | 4 e = 58, 8 | 5 e = 44, 1 || 185, 3 e
 = 68, 10

184 (176 Gb) B 137 V Fur. 347 || 1 ὑπὸ τ. κ. τὰ ἀγαθὰ B, ἀγαθὰ
 πάντα ὑπὸ τ. κ. V, num τὰ χρηστὰ πάντα (58, 1)? | ὡς ἀσθενῆ
 ὄντα BV, suppl. Cr coll. 25, 10. 58, 15. 6 || 3 δὲ ἀνῆλθεν B, ἀνῆλθον
 V | καὶ τὰ κακὰ ἠρώτησαν V, τὰ δὲ κακὰ ἠρώτησαν B, praeter
 sententiam (Kn); em. Cr || 4 πῶς εἶναι BV, rest. Cr coll. 58, 9.
 25, 9 | μετ' ἀνθρώποις B, μ. -ων V || 5 ὁ δὲ BV | μὴ μετ' ἀλλ.
 πάντα BV, transp. Cr || 8 κατιόντα B, κάτεισι V || Fuerit: 6 καθ'
 ἐν δ' ἐν ἀνθρώποισι παριέναι χρειῆ.“ διὰ τοῦτο συνεχῆ (ἄληκτα?)
 τὰ μὲν ἐπέρχετ' ἀνθρώποις ἰ ὡς πλησίον <παρ>όντα, τὰ δὲ πολὺ
 βράσσω κτλ. || Prom. B = epim. V; latent choliambi || ὁ λόγος
 δηλοῖ ὅτι ἀγαθῶ κτλ. V

185 (Eb 146) B 138 P¹ 83 = Nev., A^c Cor. 133 (cf. Hausrath
 p. 275); tetrast. I 25; Aphthon. 32 (Fur 218); Suid.? Celeberrima
 Aeschyli fabula Libystica, cf. Nauck ad Aesch. fr. 139 p. 45,
 ubi add. Anth. Pal. IX 224. || Initium fuisse conicio πέτρης
 ἄνωθεν, cf. Suid. s. ἄνωθεν· ἐκ τόπου ἢ χρόνου (quod ad So-
 phoclis versus spectat). Βάβριος (excidit Babrii testimonium,
 seq. Soph. El. 1058); ὑπεράνωθεν vox Byzantina (Kn) || 1 λα-
 γῶν A^c || 2 σκοπῶν B, ζητῶν A^c || 4 ἔσω BP¹, ἐντὸς αὐτοῦ A^c,

ιδὼν ἔφη· „καὶ τοῦτό μοι νέη λύπη
τὸ τοῖς ἔμοῖς πτεροῖσι <νῦν> ἀποθνήσκειν.“

[Ὅτι τὸ κέντρον τῆς λύπης (e) δεινότερόν ἐστιν, ὅταν τις ἐξ οἰκείων (e?) κινδυνεύσῃ.]

186 Φιλίαν ἐσπείσατο πρὸς ἀετὸν ἀλώπηξ. καὶ ὃ μὲν
εἶχε τὴν καλιὰν ἐπάνω τοῦ δένδρου, ἣ δὲ ὑπὸ τὴν ῥίζαν.
ὁ δὲ ἀετὸς ἐπισηκῆσας τοὺς σκύμνους τῆς ἀλώπεκος **, τοῖς
δὲ νεοσσοῖς θοίνην ἔδωκεν (i?). ἄλλοτε δὲ ἱερεῖον ἐκ τοῦ
βωμοῦ ἀρπάσας μετὰ ἀνθρακος ἔθετο

εἰς τὴν καλιήν· ἣ δὲ <γ' εὐθύς> ἐξήφθη

185, 6 e = 95, 46 | 7 e = 75, 16 || 186, 4 cf. 137, 2.

fuerat εἶσω (e) | γλυφῆς B, γλυφή P¹A^c et codices quidam Haus-
rathi || 6 ἑτέρα λύπη BP¹A^c, corr. Cr, nam μοι ἑτέρα crasin
Babrius vix admisit Heronda multo severior || 7 ἔμοῖς
πτεροῖς BP¹, deinde πρὸ τῶν ὀφθ. εἰ. iteravit et del. P¹, ἰδίους
πτεροῖς A^c | ἐναποθνήσκειν Nev. Initium fuit fere: Πέτρης
ἀνωθεν αἰετός <τις> εἰστήκει (cf. 77, 1) : σκοπῶν λαγῶους <παισὶ
δειπνα> θηρεύειν... | κᾶσω μὲν αὐτοῦ χολάσι τὸ βέλος ἐκρύ-
φθη (cf. 1, 9), : ἀλλ' ἣ γλυφῆς δὴ (47, 3) σὺν πτεροῖσιν εἰστήκει
αὐτοῖς ἐν ὀφθαλμοῖσιν· ἣν κατοπτεύσας (cf. 131, 15) · κλαίων
ἔφη· „καὶ τοῦτο κτλ. Eberhard Lachmannum secutus e Tzetzae
Chil. IX 168 ἔμοῖς πτεροῖς ἐβόησεν ἐγὼ νῦν κατεβλήθην versum
exsculpsit ἔμοῖς ἐγὼ πτεροῖσι νῦν κατεβλήθην: sed Babrium
illum hoc loco secutum esse demonstrari non potest. || Prom.
B = epim. P¹ | ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεινόν ἐστιν ὅταν τις ἐκ
τῶν ἰδίων κινδυνεύσῃ A^c; in B choliamborum vestigia pellu-
cent | ὅτε τις — κινδυνεύσει B*, corr. ex A^c

186 B 139 M 26 P¹ 84; praeivit Archilochus (fr. 86 sqq.
110) celeberrima fabula, quam integriorem circumscripserunt
fabulatores A^c 1 Cor. A^u 1 Sohn. Quamquam multo hac para-
phrasi et amplior et laetior fuisse censenda est Babrii narra-
tio, quam qui se restituisse opinatur Gb 177 nec sermonem
poetae novit neque artem || 1 ἐποιήσατο P¹ | ὁ μὲν ἀετὸς P¹ ||
2 ἣ δὲ ἀλώπηξ P¹ | ἐπὶ τὴν P¹ || 3 sq. γὰρ μὲν καλιήν εἶχεν ἐν
κάρῳ δένδρου Eb || 4 δὲ BM, om. P¹, uncinis inclusit Kn,
ego lacunam indicavi: excidit fere ἀρπάσας ἀνέφερε | ἄλλοτε
om. δὲ BP¹ || 6 καλιὰν ἣ δὲ BP¹, καλλιὰν οἱ δὲ M

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

καὶ μέλι εὔρει· γευσάμενος δὲ τὸν πέλεκυν ἔρριψε καὶ τὸ 15
φυτὸν ἐτίμα ὡς ἱερὸν καὶ ἐπεμελεῖτο.

[“Ὅτι οὐ τοσοῦτον οἱ ἄνθρωποι φύσει τὸ δίκαιον ἀγαπῶσι καὶ
τιμῶσιν, ὅσον τὸ κερδαλέον ἐπιδιώκουσιν.”]

188 Φαλακρός τις τρίχας ξένας τῇ ἑαυτοῦ κορυφῇ
περιθεῖς

ἵππευεν. ἄνεμος δ’ <εὐθύς ἄντα> φουθήσας
ἀφείλετ’ αὐτὰς <καὶ φαλακρός ὢν ὥφθη>.

γέλωσ πλατὺς δ’ ἐπέσχε τοὺς παρεστῶτας. 5

κἀκεῖνος εἶπε τὸν δρόμον <μόλις> παύσας·

„τὰς οὐκ ἐμάς με τί ξένον τρίχας φεύγειν,

αἱ καὶ τὸν ἔχοντα ταύτας μεθ’ οὗ ἐγεννήθησαν κατέλιπον;“

[“Ὅτι μηδεὶς λυπείσθω ἐπὶ συμφοραῖς ἐπελθούσαις (ε) αὐτῷ· ὁ
γὰρ γεννηθεὶς οὐκ ἔσχεν ἐκ φύσεως, τοῦτο οὐδὲ παραμένει·
γυμνοὶ γὰρ ἦλθομεν, γυμνοὶ οὖν καὶ ἀπελευσόμεθα.”]

188, 6 m e cf. 62, 5.

187 Epim. 1 τὸ φύσει δίκαιον B, τῇ φ. δ. M || 2 κερ-
δάλαιον P¹ (κερδαλαῖν Nev.)

188 (Eb 140 Gb 179) B 141 M 28 P¹ 86 = Nev. 288 Cor. 283
Fur. 326; Huds. (Hauptm) 284 ex Ms.; Avian. 10, cf. Mart.
II 41, 10 Mus. Rhen. XLIV 456 || 1 φαλακρός MP¹ | ξένας τρίχας
MP¹Hd | τὴν ἑ. κορυφὴν P¹ | ἐπιθεῖς M || 3 suppl. ex Aviani
v. 5 *huius ab adverso Boreae spiramina* || 4 ἀφείλετο ταύτας
B, ἀφείλατο τ. Ms. Hudsonis, ἀφείλε ταῦτας P¹, ἀφείλεν αὐτὰς
M, corr. Cr; suppl. ex Aviani vv. 6 sqq. *praestant ridiculum
populo conspiciente caput, | nam mox... nituit frons nuda* etc.,
cf. 131, 17 || 5 δὲ πλατὺς τοὺς π. εἶχε MP¹, πλατὺς δὲ τοὺς
π. εἶχεν B, corr. Cr coll. 95, 59 || 6 τοῦ δρόμου B*, cf. 62, 5 |
γευσάμενος M | τ. οὐκ ἑ. τρίχας τί ξ. φ. με B*, cf. Anth. Pal.
IX 18, 1 | *Quid mirum positos . . fugisse capillos, quem prius
aequaevae deseruere comae* Avian. 11sq.; 8 fuit fere: ὃν καὶ
κατέλιπον αἱ συνήλικες χαῖται, cf. 22, 3; ὁμηλικά χαίτην Nonn.
par. VIII 40 || Epim 1 ἐπὶ om. MP¹ | sequor MP¹, συμφορᾶ ἐπελ-
θούση om. αὐτῷ B, Ms. Hudsonis, latet versus *barbara arte
factus μηδεὶς λυπείσθω συμφοραῖς ἐπελθούσαις* || 2 τούτου M |
οὔτε B | ἦλθομεν B, ἦλθομεν ἐκ γῆς πάντες M, ἦ. πάντως(?) οἱ
πάντες P¹ | οὖν καὶ MP¹, καὶ B, οὖν Nev.; *verba auctoris
Christiani*, cf. Iob. I 21 || Cf. Bgk proleg. p. LXXXVIII

189 Φασίν ὕν καυχωμένην ἀγέλην παίδων ἔχουσαν εἰπεῖν τῇ λεαίνῃ· „πόσους παῖδας σὺ γεννᾷς;“

ἢ δ' εἶπεν† „ἓνα μὲν, ἀλλὰ γενναῖον.“

[Ὅτι κρείσσων εἷς ῥώμη σώματος καὶ ἀνδρεία ἢ καὶ φρονήσει διαφέρων, ἢ πολλοὶ δειλοὶ καὶ ἄνανδροι ἢ καὶ ἄφρονες.]

189^a Φάσις <ποτ'> ἦλθε πᾶσι τοῖς τετραπόδοις καύχημα κατέχουσα εἰς παίδων πλήθη.

καὶ δὴ ἔφασκον τῇ λεαίνῃ βοῶντες·

„εἰπέ καὶ σὺ τοι, ὀπόσους παῖδας τίκτεῖς;“

ἢ δὲ γελῶσα πρὸς αὐτοὺς ταῦτα λέγει·

„σκύμνον μὲν ἓνα, ἀλλὰ γενναῖον πάνυ.“

5

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι κρείσσων εἷς ῥώμη σώματος καὶ ἀνδρεία καὶ φρονήσει, ἢ πολλοὶ δειλοὶ καὶ ἄφρονες.]

190 Χαλκεὺς <τις> εἶχε κύνα·

καὶ ὅτε μὲν ἐχάλκευεν, ὁ κύων ἐκοιμᾶτο, ὅτε δὲ ἤροξάτο τοῦ ἐσθίειν, εὐθέως ὁ κύων ἀφνιπιζόμενος παρίστατ' αὐτῷ, ὁ δὲ αὐτοῦ κύριος ὁ χαλκεὺς ὄστοῦν ῥίψας (ε?) αὐτῷ εἶπεν· „ταλαίπωρε ὑπνώδες,

5

189 B 142; nobilior F 106 A^u 108 fabulae forma a Babrio aliena || 3 δὲ εἶπεν B | Epim. 1 κρεῖσσον B ||

189^a F Fur. 189; dodecasyllabi e paraphrasi Babriana profecti || 1 Στάσις Hl | ἦλθεν ἅπασι Cor | σὺ τὸ πόσους F, corr. Cr; εἰπέ δὴ Cor | Fabulam tristicham (qualis nulla legitur in Athoo) Babrio obtrudit Gb; Scribere poterat poeta: Φασίν <λεαίνῃ> σὺν <ἄμετρα> καυχᾶσθαι (129, 13. 11, 10) ἀγέλην ἔχουσαν <νεοτόκων μικρῶν> παίδων. „πόσους σὺ γεννᾷς“ φησὶν „<ὦ φίλη>, σκύμνους;“ | <γελῶσα> δ' εἶπεν (vel δ' ἢ σὺς) „ἓνα μὲν, ἀλλὰ γενναῖον.“

190 B 143 P¹ 87; cf. Anth. Pal. XI 431 || 1 εἶχε κύνα B*, κύν' εἶχε Eb, cf. prol. p. LII || 2 sq. ὅτε δὲ — ἀφνιπιζόμενος P¹, ὅτε δὲ ἤσθιεν B | ὁ δὲ — χαλκεὺς P¹, ὁ δὲ B || 5 ὑπνώδη BP¹ em. Kn.

ὅταν μὲν - - τὸν ἄκμονα κρούω,
 ὑπνοῖς, ὅταν δὲ τοὺς ὀδόντας† κινήσω
 εὐθύς ἐγείρω;“

[Ὅτι τοὺς ὑπνώδεις καὶ ἀργοὺς καὶ ἐξ ἀλλοτριῶν πόνων
 τρεφομένους ὁ μῦθος ἐλέγχει.] 10

190^a Ἦν τις χαλκεὺς κυνάριον ἔχων· τούτου
 χαλκεύοντος, τὸ κυνάριον ἐκοιμᾶτο·
 καὶ αὖ πάλιν ἐσθίουτος, <οὐχ> ὁμοίως
 ἐκοιμᾶτο. οὗτος ἐπέριψεν ὄστουν <τι>
 [ταῦτα] λαλῶν· „[ὦ] ταλαίπωρον κυνάριον ὑπνώδες, 5
 τί σοι ποιήσω ὄκνω κατεχομένω;
 ὅτε μὲν γὰρ τὸ ἀκμόνιον προσκρούσω,
 ἐπανακλίνεις σαυτὸν ἐπὶ κραββάτον·
 ὅτε δὲ πάλιν τοὺς ὀδόντας κινήσω,
 εὐθύς ἐγείρω καὶ τὴν κέρκον μοι σείεις.“ 10

[Ὁ μῦθος οὗτος τοὺς ὑπνώδεις καὶ ἀργώδεις καὶ εἰς ἀλλοτριῶν
 πόνους ἀποβλέποντας ἐλέγχει.]

191 Χερσαῖος† μῦς βατράχῳ κακῇ μοίρῃ

190 7 e cf. 36, 12

190, 6 μὲν om. P¹ || 7 ὅτε P¹ || 7 μόνον ὀδόντα? cf. Herond.
 III 49 || 8 ἐγείρω cum puncto plerique || Prom. B = P¹ epim.

190^a F Fur. 82, cui cognati sed magis corrupti dodeca-
 syllabi V¹ 58, Cor. 184 e Ms. Huds. Hptm. p. 225, Cor. p. 185
 (ἄλλως); Bodleianae propius Pal. Nev. Cor. 284 || 2. 5. 7 per
 synizesin (Ml) || 3 οὐχ ex Nev. Hd add. Cor. || 8 ἐαυτὸν F,
 σαυτὸν ceteri | ἐπὶ τῆς κλίνης Hd || 10 εὐ. ἐγ. om. F, ser-
 vavit V¹ || Babrius, qui epigrammate usus esse videtur, scribere
 poterat: Χαλκεὺς τις εἶχε κυνίδιον <δόμοις θρέψας>. (cf. 88, 3.
 141, 2) : ὅτ' ἐκρότησε (119, 4), τόθ' ὁ κύων ἐκοιμήθη, : ὅτε δ'
 ἤρξατ' ἐσθειν, εὐθέως <ἐφορμήσας> (cf. 95, 39) : αὐτῷ παρίστατ'
 <ἰχανῶν τε καὶ σαίνων> (cf. 190, 3) : ἕως ποτ' αὐτῷ <χναυθὲν>
 ὀστέον δίψας : „τί σ', ὦ τάλαν καὶ νωθρέ“ φησί „ποιήσω; : ὅταν
 μὲν <ἀθλῶ καὶ> τὸν ἄκμονα κρούω : ὑπνοῖς, ὅταν δὲ μόνον
 ὀδόντα κινήσω : εὐθύς τ' ἐγείρω καὶ τὸ κέρκιον σείεις;“

191 (Eb 175 Gb 182) B 144 M 29 P¹ 88 = Nev. 249 Cor. 245
 Fur. 307; nimis libera Dosithei paraphrasis fab. 12 p. 33 B.
 Fabula antiqua etiam Phaedri paraphr. Rom. I 4, Aesopi vita 33
 p. 300, Batrachomachia 9—100 (ubi deest extrema pars) re-
 cepta || 1 ὁ μῦς M, num χ. ἦν μ.? | μοίρα codd.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

192 Χειμών <ποτ'> ἄνθρωπόν τινα

ἐν ὄρει κατέλαβεν. ὃ δὲ καπνὸν ἐν τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρους ἐκ πέτρας τινὸς ἀνιόντα ἰδὼν, ἔνθα Σάτυρος οὓς λέγουσι παίκτας (e?) κατώκει, ἀπῆλθεν. αὐτὸς δὲ τὸν ξένον οἰκτείρας (e?) ἐπεισῆγεν

ὃ δὲ πολλὰ ῥιγῶν† τῇ πνοῇ τοῦ στόματος

τὰς χεῖρας ἐπεθέρμανεν· * * *

κἀκεῖνος αὐτῷ θερμὰ μὲν φαγεῖν

δέδωκε καὶ θερμὰ πιεῖν καὶ πυρὶ κατέθαλπεν· ὡς δὲ ἴδρωσε, τῇ πνοῇ πάλιν τὰς χεῖρας κατέψυχεν. ὃ δὲ Σάτυρος τοῦτον 1 ἐξῆγε

„κακοῦ“ λέγων „ξένου <γὰρ> οὐκ ἔχω χρεῖην, ὃς ποτὲ μὲν θερμόν, ποτὲ δὲ ψυχρόν ἐκ τοῦ στόματος ἀσθμαίνει“ (e).

[Ὅτι διγνώμους (e?) ἄνδρας τοὺς ποτὲ μὲν ἐπαινοῦντας, ποτὲ δὲ ψέγοντας ὁ μῦθος διαβάλλει.]

192 B 145 M 30 P¹ 89, Avianus 29; apud Sext. Empir. VIII 103 ('Aescp.') Silenus est pro Satyro. Ultima fabulae origo Prometheus Aeschyli satyrica videtur esse, cf. fr. 207 p. 69 Nck², *Festschr. für J. Overbeck* p. 106 (ubi delenda quae de Babrii satyro scripsi adn. 2) || 3 sqq. σάτυρος Kn || 4 παίκτας MP¹ | οὓς — παίκτας diasceuaetae tribuit Kn progr. p. 14, vereor ut recte; transcripsit ni fallor poeta Hesiodi illud καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμηχανοεργῶν | Κουρῆτες τε θεοὶ φιλοπαίγμονες ὄρχηστῆρες (fr. 44 Rz.); fuerit: Σατύρων ὅπου τις, οὓς λέγουσι <καὶ> παίκτας...: *nemorum custos.. satyrus* Av. 5 sq. De Satyrorum cum hominibus commercio cf. Philostr. vit. Apoll. VI 27 | κατώκουν M | post κατώκει (BP¹) ἐκεῖ add. Eb || 5 ἐπεισῆγεν B, ἔσω εἰσήγαγεν MP¹ || 7 ἐπεθέρμανε MP¹, ἐθέρμανεν B || 10 ὃ BP¹, ἦ M | δὲ om. B || 12 χρ. οὐκ ἔ. B* || 14 ἀσθμαίνει M || Initium fuerit: Χειμών ποτ' ἄνθρωπόν τιν' ἐγκατελήφει : <ὁδοιποροῦντ'> ἐν ὄρει <δυσβάτοις>, cf. Avian. *Horrida congestis cum staret bruma pruinis . . haesit in adversa nimborum mole viator; . . perdita nam prohibet semita ferre gradum.* || Prom. B = epim. MP¹; differunt A^cF || ὁ μῦθος διαβάλλει B, ὁ λόγος ἐλέγχει M, ὁ λόγος ἐλέγχει καὶ δ. P¹

192^a Ἄνθρωπόν ποτε λέγεται πρὸς Σάτυρον φιλίαν σπεί-
 σασθαι· καὶ δὴ χειμῶνος καταλαβόντος καὶ ψύχους γενομένου
 ὁ ἄνθρωπος τὰς χειῖρας τῷ στόματι ἐπέπνει· τοῦ δὲ Σατύρου τὴν
 αἰτίαν ἐρομένου δι' ἣν τοῦτο πράττει, ἔλεγεν, ὅτι θερμαίνει τὰς
 χειῖρας διὰ τὸ κρύος. ὕστερον δὲ παρατεθείσης αὐτοῖς τραπέζης 5
 καὶ προσφαγήματος (cf. 133, 4) θερμοῦ σφόδρα ὄντος, ὁ ἄνθρω-
 πος ἀναιρούμενος κατὰ μικρὸν

τῷ στόματι <μὲν> προσέφερε <τοῦτο> κἀφύσα.

πυνθανομένου δὲ πάλιν τοῦ Σατύρου, τί τοῦτο ποιεῖ; ἔφρασκε
 καταψύχειν (e?) τὸ ἔδεσμα, ἐπεὶ λίαν θερμὸν ἐστι· κἀκεῖνος ἔφη 10
 πρὸς αὐτόν „ἀλλ' ἀποτάσσομαί σου τῇ φιλίᾳ, ὦ οὔτος, ὅτι ἐκ
 τοῦ αὐτοῦ στόματος τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ἐξιεῖς.

[Ἄτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς περιφεύγειν δεῖ τὴν φιλίαν ὡν ἀμφί-
 βολός ἐστιν ἢ διάθεσις.]

193 Χύτραν ὄστρακίνην καὶ χαλκῆν ποταμὸς κατέφερεν·

192^a A^u 35 P^r 36; sim. A^c fol. 33 Cor. 126, F Fur. 26, P^s 3,
 unde selectas adscribo lectiones || 3 sq. decurtavit P^r | 4 ora-
 tione recta δι' ἣν αἰτίαν πράττεις τοῦτο, φίλε; ἔφη· τὰς χειῖρας
 θερμαίνω ἐκ τοῦ κρύους F, sim. A^c || 6 σφόδρα A^u, πάνυ P^r ||
 8 τοῦτο repetitum ex F, αὐτό A^c || 8 oratione recta δι' ἣν
 αἰτίαν τοῦτο πάλιν πράττεις (e?); ἔφη· τὸ ἔδεσμα καταψύχω
 (e?) F, sim. A^c P^s || 12 ψυχρὸν ἐξάγεις F A^c || 13 Ὁ μῦθος
 δημοῖ, ὅτι οὔτω δεῖ καὶ ἡμᾶς ἀποφεύγειν τὰς φιλίας ὧν F, sim.
 A^c. Media pars propius ad Babrium accedit si fides est Aviano
 17 sq.: *Ille ubi ferventem labris contingere testam horruit, al-*
genti rursus ab ore reflat || 12 *tam diversa duo qui simul*
ore gerat Avianus ex 'apologis' corrigendus.

Ascripsi, nam quamquam perpaucae Augustani et Pa-
 risini 690 fabulae indicibus prorsus certis ad ipsum Babrium
 referuntur, tamen ultimam Accursianae partem a Babrio pen-
 dere (inde a fol. 33 ἀλιεύς) supra demonstravimus.

B 146 = fab. 140.

193 (Gb 184) B 147 M 31 P^l 90 = Nev. Cor 290 Fur 329;
 Avian. fab. 11, cf. Philol. LIV 482. Sim. Jes. Sir. XIII 2 (LXX
 interpr. II p. 179 Tischend.-Nestle) τί κοινωνήσει χύτρα πρὸς
 λέβητα; αὕτη προσκρούσει καὶ αὕτη συντριβήσεται. πλούσιος
 ἠδίκησε κτλ. || 1 ποταμὸς om. M

ἡ δὲ ὄστρακίνη τῇ χαλκῇ ἔλεγε· „μακρόθεν μου κολύμβη
καὶ μὴ πλησίον· ἐὰν γάρ μοι σὺ προσψεύσης (e), κατα-
κλῶμαι (e),

ἐγὼ τε κἄν <σοι> μὴ θέλουσα προσψεύσω.“ 5

[Ὅτι ἐπισφαλῆς ἐστὶ βίος πένητι δυνάστου ἄρπαγος πλησίον παρ-
οικοῦντος.]

194 Ὡδευέ † ποτε λέων σὺν ἀνθρώπῳ,

ἕκαστος [δὲ] αὐτῶν τοῖς λόγοις ἐκαυχῆθη.

καὶ δὴ ἐν τῇ ὁδῷ ἦν ἀνδρὸς πετρίνη στήλη (e) λέοντα
πνίγοντος. ὁ δὲ ἀνὴρ ὑποδείξας τῷ λέοντι ἔφη „ὄρας σύ,

193, 5 e cf. 19, 6. 87, 3 || 194, 7 sq. cf. 106, 29.

193, 2 ἔλεγεν B || 3 συμπροσψεύσης M, συνπροσψεύ-
σεις P¹ || 5 κἄν τε ἐγὼ B*, ἐάν τε Hl; Babrii manum
certo restituisse mihi videor | προσψεύσω B, προσψεύσαι
MP¹. Fuit fere: Χύτρην κεραμεοῦν συγκατέφερε χαλκείη
<χειμῶνος ὄρη> ποταμὸς <ὄξυς ὠν ρείθρω> (40, 1). ἡ δ'
οὔν κεραμεοῦς ἔλεγε· „μακρόθεν, <λώστη>, ἔμοῦ κολύμβη
μηδὲ πλησίον· κλῶμαι· ἐάν τε <καὶ θέλουσά> μοι σὺ προσ-
ψεύσης, ἔγὼ τε κἄν <σοι> μὴ θέλουσα προσψεύσω.“ || Te-
trastichon exile quod vix intellegas composuit Gb. Exitum
talem exhibet Av.: *Nam me sive tibi seu te mihi conferat unda,*
semper ero ambobus subdita sola malis. || Prom. B = epim.
MP¹ || 1 ἐπισφαλῆς M | ἄρπαγος B, ἄρχοντος MP¹ || 2 παροι-
κοῦντος P¹, παροικοῦντα B, παροικοῦντι M

194 (Eb 173 Gb 185); B 148 P¹ 91 M 32; Avian. 24, Aphth.
39, tetrast. I 1; liberiores Pal. Nev. 223 Cor. 219 atque quae
dodecasyllabis concepta est F 169 Vⁱ 107: unde selectas lectio-
nes recepi. Cf. Cr p. 186 sq. || 1 ποτὲ συνώδευσε λ. ἄ. F | ὁμοῦ
σὺν ἀνθρώπῳ ex Cor. Spp., caesura vitiosa; ὦ. κοινῶς (15, 2)
τις λ. (prol. p. LV) Cr, cf. Mommsen, *Präpos.* p. 547 | ἀνθρώ-
ποις M || 2 αὐτῶν δ' ἔ. ? | ἐκαυχῶντο B* corr. Cr || 3 στήλη
πετρίνη B*, transp. cum F || ἑτέραν στήλην λέοντος
συμπνίγουσαν F, cf. Cr p. 186³ | πνήγοντος solus P¹, πνιγούσης B,
πνίγουσα M | σὺ om. M | ὅπως M | κἄκεινος — ὑπομειδιάσας
BP¹, ὁ δὲ ἔφη M

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

195 Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. καὶ δὴ ἄρκτου αὐτοῖς συναντησάσης,

ὃ μὲν εἷς φοβηθεὶς ἐπὶ τι δένδρον

ἀναβὰς ἐκρύβη ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ ἕτερος περιγενέσθαι αὐτῆς μὴ δυνηθεὶς μόνος, ὡς εἶδεν αὐτὸν κυριευσόμενον παρὰ τῆς ἄρκτου, πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν προσεποιεῖτο τεθνάναι. ἐλθούσης (e?) δὲ αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὡσφραίνετο διὰ τοῦ θύγχους τῶν ἀκοῶν αὐτοῦ καὶ τῶν φρενῶν. ὃ δὲ τὰς ἀναπνοὰς αὐτοῦ ἐκράτει εὐτόνως. ἢ δὲ ἄρκτος ὑπολαβοῦσα νεκρὸν αὐτὸν ὑπάρχειν ἀπήει· φασὶ γὰρ ὅτι νεκροῦ ἢ ἄρκτος οὐχ ἄπτεται. ἀπαλλαγείσης δὲ αὐτῆς ὁ ἕτερος καταβὰς ἀπὸ τοῦ δένδρου ἐπυνθάνετο, τί ἂν πρὸς τὸ οὖς ἐλάλει αὐτῷ ἢ ἄρκτος. ὃ δὲ εἶπεν ὅτι „ἔφη πρὸς με ἢ ἄρκτος ὥστε ἀπὸ τοῦ νῦν τοιούτοις μὴ συνοδοπορεῖν φίλοις, οἳ ἐν κινδύνοις οὐ παραμένουσιν.“

195, 10 cf. 14, 2

Sequuntur fabularum quae certis indiciis testimoniisque Georgidae, Aviani, mythicorum, Suidae Babrio vindicantur excerpta et fragmenta e variis fontibus conlecta.

195 (Eb 144) FFur. 57; Huds. (Hauptm.) 249², qui in adnot. varias quasdam lectiones e 'Ms. Gall.' (G^a) fabulae Florentinae plane gemella descripsit; P^s 33; Avian. 9; Epim. Georg. A Babrio alienae A^u 65 P^r 64 aliaequae, cf. Phaedr. V 2 || 1 Inceperit φίλοι δύο || 3 ἐπὶ τὸ F, corr. Cor., ὃ μὲν ἐκφοβηθεὶς ἀνέβη εἰς δένδρον καὶ ἐκρύβη G^a; fuerit ἐπὶ τι δένδρον ἐκρύφθη; ἀναβὰς || 4 sq. περιγενέσθαι — μόνος atque ὡς — ἄρκτου dittographia aperta, cf. epimyth. duplex || 5 κυριευόμενον FG^a || 6 προσεποιεῖτο νεκρῷ G^a | 6. 8 sq. iterum dittographiae speciem prae se ferunt. || 8 καὶ τῶν θινῶν Vat. Pal. 122, sed cf. Av. 9, 10 || 14 sq. τοιούτοις φίλοις μὴ συνοδεύειν G^a

[Ο μῦθος δηλοῖ ὅτι τοὺς γνησίους τῶν φίλων αἱ συμφοραὶ δοκιμάζουσιν.

ἢ ἀπέχεσθαι χρῆ φίλων οἵτινες ἐν κινδύνοις οὐ βοηθοῦσιν οὐδὲ παραμένουσιν.]

196 Χῆνες καὶ γέρανοι τὸν αὐτὸν λειμῶνα ἐνέμοντο. ἐπιφανέντων δὲ αὐτοῖς θηρευτῶν, οἱ μὲν γέρανοι ἔλαφροὶ ὄντες ἀπέπτυσαν καὶ διεσώθησαν· αἱ δὲ χῆνες μείνασαι διὰ τὸ βάρος τῶν σωμάτων συνελήφθησαν.

[Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ ἐπαναστάσεσι πόλεων γίνε- 5
ται· οἱ μὲν πένητες διὰ τὸ ἀκτήμονες εἶναι ῥαδίως μεταβαίνουσιν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, οἱ δὲ πλούσιοι διὰ τὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑπερβολὴν μένοντες πολλάκις δουλεύουσι.]

197 Τοῦ Διὸς γάμους ποιοῦντος (i) πάντα τὰ ζῶα ἀνήνεγκαν δῶρα ἕκαστον κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν. ὄφεις δὲ ἔρπων

197, 1 cf. 24, 1 sq.

195, 16 Βαβρίου· τοὺς γνησίους — δοκιμάζουσιν Georgides Bss an. I p. 90 || 18 sq. ἐν καιρῷ βίας οὐ Gall. || Fabulae diasceuastam praeter paraphrasin Babrianam aliud exemplar adhibuisse conicio. Versus Eb indicavit hosce v. 5 μέλλονθ' (?) ἑαυτὸν εἶδε κυριευθῆναι, v. 9 ἄρκτος δὲ νεκρὸν αὐτὸν ὑπολαβοῦσ' εἶναι, v. 10 νεκροῦ γὰρ ἄρκτον φασὶ σῶμα μὴ σύρειν, v. 14 λοιπὸν φίλοισι τοιούτοις.

196 (Gb 277) F Fur. 191; sim. A^c Cor. 60, A^u 226 Pr 232 St.; Epim. Georg. || 1 Initium fuerit χῆνεσσι γέρανοι.. || 6 Epim. cf. Georg. gnomol. cod. [Laur.] a Boissonadio ad Tzetzae alleg. II. p. 320 adhibitus: Βαβρίου· γινομένης ἐχθρῶν ἐπαναστάσεως οἱ μὲν πένητες, εὐπρόφοροι καὶ εὐσταλεῖς ὄντες, εὐκόλως μεταβαίνουσιν· οἱ δὲ πλούσιοι δ. τ. τ. ὑ. βαρυφέρειαν (ὑπερφ.?) χειροῦνται ἐχθροῖς. In epimythio choliambos barbaros latere conicias (διὰ τὴν ὑπερβολὴν τε τῶν ὑπαρχόντων μένοντος ἐχθροῖς... χειροῦνται). v. 1. 3 χῆνες καὶ γέρανοι λειμῶν' ἐνέμοντο τὸν αὐτὸν atque οἱ μὲν ἀπέπτυσαν γέρανοι τάχα κοῦφοι ἔόντες hexametros agnoscere sibi visus est Gb, fallacibus indicibus nimis confisus, cf. p. 233. Sermonis Babriani lumina prorsus extincta.

197 (Eb 168 Gb 204) Nev. e Palatino 192 p. 244, F Fur. 184 (longius abest A^u 218); Epim. Georg. || 2 ἰδίαν Nev, οἰκείαν F | Fuitne Δ. γ. π. <εἶαρος ὥρη> ; τὰ ζ. π.?

ρόδον λαβὼν ἐν τῷ στόματι ἀνέβη. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἔφη· „τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα λαμβάνω, ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ στόματος οὐ λαμβάνω.“

[Ὅτι πονηρῶν αἱ χάριτες φοβεραὶ εἰσιν.

Οὐ προσίεται θεὸς τὰς ἐκ παρανόμων καὶ ἀσεβῶν στομάτων πρόσφερομένας αὐτῷ προσευχὰς μήπω τῶν κακῶν παυσάμενους.]

198 Γεωργὸς τις χρυσίον εὐρῶν ἐν γαίῃ

σκιάπτων ἔστρεφε τὴν Γῆν καθ' ἡμέραν, ὡς εὐεργετηθεὶς ὑπ' αὐτῆς. τούτῳ δὲ ἐπιστάσα ἡ Τύχη φησὶν, [ᾧ]

οὗτος, τί τῇ Γῇ τὰ μὰ δῶρα †προστίθης

ἄπερ ἐγὼ σοι δέδωκα, πλουτίσαι βουλομένη σε; ἂν γὰρ ὁ καιρὸς μεταλλάξῃ (ε) τὴν φύσιν, καὶ εἰς ἄλλας χεῖρας τοῦτό σοι τὸ χρυσίον ἔλθοι, οἶδ' ὅτι τηνικαῦτα ἐμὲ τὴν Τύχην μέμψη (ε).

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι χρὴ τὸν εὐεργέτην ἐπιγινώσκειν καὶ τούτῳ χάριτας ἀποδιδόναι.]

198, 5 cf. 49, 3sq.

197, 4 ἔφη F, εἶπε Nev. || 5 οὐ λαμβάνω Nev., λαμβάνω οὐδόλως F || 6 Epim. ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι τῶν πονηρῶν κτλ. F || 7 sq. Epimythium alterum om. Aesopea, servavit Georgides gnom. Bss anecd. I p. 67 Βαβρίου· οὐ κτλ., huc rettulit Eb || 8 παυσάμενων? | v. 4sq. versum agnovit Eb „ἄλλων“ ἔφη „τὰ δῶρα λαμβάνω πάντων, deinde possis οὐ λαμβάνω δὲ στόματος ἐξ ἐχιδναίου (Callim. fr. 161); initium fuerit Τῷ Διὶ γάμους ποιοῦντι (cf. 27, 1) πάντα τὰ ζῶα | ἤνεγκε δῶρα κατ' ἰδίην...

198 F 51 A^c 82; P^s 30; Avian. 12 || 1sq. liberius transscripsit A^c || 2 γαίῃ formam Babrianam (71, 11. 128, 5) F servavit || 3 ἔστρεφε F, corr. ex A^c; Avian. 3sq. mox indigna animo properante reliquit aratra etc. paraphrasibus non expressi || 5 προσανατίθης A^c || 6 σε βουλομένη A^c || 6 sq. ἂν — φύσιν F, εἰ γὰρ ὁ καιρὸς μεταβάλῃ A^c || καὶ πρὸς ἑτέρας χεῖρας τοῦτο — μέμψη A^c, καὶ εἰς ἄλλας χρείας μοχθηρὰς ἀναλώση, πάλιν τὴν τύχην μέμψη F P^s, errore ridiculo, quam διάφορον τοῦ μύθου διασκευήν appellare non debebat Cor. p. 318; cf. Avian. 11 sed cum subrepto fueris tristissimus auro || 8 με A^c || 10 Epim. ex A^c, sim. F | Initium fuisse Σκιάπτων γεωργὸς χρυσὸν (χρυσὸν e cod. Vindob.) εὐρεν ἐν γαίῃ probabiliter coniecit Eb, nisi pluribus rem ornavit

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἀπὸ κάτωθεν τὸ ὕδωρ ἄνω ὑπερέχεεν, καὶ οὕτως ἡ κορώνη τὴν ἰδίαν δίψαν κατέπαυσεν.

[οὕτως οὖν φρόνησις ἀνδρότητα πλανᾷ.]

201 Ὅνος κηπωρῶ δουλεύων ἐπειδὴ ὀλίγα μὲν ἤσθιε, πολλὰ δ' ἐμόχθει, ἠΰξατο τῷ Διὶ ὅπως τοῦ κηπωροῦ αὐτὸν ἀπαλλάξῃ (e) καὶ ἑτέρῳ δεσπότη αὐτὸν ἐκδώσει (e?). Ὁ δὲ Ζεὺς Ἑρμῆν πέμψας

ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς κεραμέα πωλῆσαι.

πάλιν δὲ αὐτοῦ δυσφοροῦντος ἐπειδὴ πολὺ πλεον ἄχθοφορεῖν ἠναγκάζετο ἐν τῷ πηλῷ καὶ τῇ πλινθείᾳ (e), πάλιν τὸν Δία ἀμειψαί τὸν δεσπότην ἰκέτευε. ὁ δὲ Ζεὺς παρεσκεύασε πραθῆναι (e?) αὐτὸν εἰς βυρσοδέψην. εἰς χείρονα τοίνυν τῶν προτέρων δεσπότην ἐμπεσὼν καὶ ὄρων τὰ παρ' αὐτοῦ πραττόμενα, μετὰ στεναγμῶν ἔφη· „οἴμοι τῷ ταλαιπώρῳ (e)· βέλτιον ἦν μοι παρὰ τοῖς προτέροις δεσπότης μένειν· οὗτος γάρ, ὡς ὄρῳ, καὶ τὸ δέρμα μου κατεργάζεται.“ Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι μάλιστα τοὺς προτέρους δεσπότης οἱ οἰκέται ποθοῦσιν, ὅταν δευτέρων λάβωσι πείραν.]

202 Ἀλώπηξ φραγμὸν ἀναβαίνουσα ἐπειδὴ ὀλισθαίνειν ἔμελλεν βάτου ἐπελάβετο πρὸς βοήθειαν. ξυσθεῖσα δὲ τὸ

201, 5 cf. 127, 3

201 (Gb 201) F 132 A^u 175 (A^c 45); fabula cognata Babriarum 141. 129; expressisse videtur mythicorum poeta Babrii imitator, cf. fr. 14 v. 39; in priore parte F potissimum secutus sum, inde a v. 10 A^c || 2 δ' ἐμόχθει A^c, δὲ ἐκακοπάθει F || 3 ἑτέρῳ <δὲ> δεσπότη <ποτ'> αὐτὸν ἐκδώσει? || 4 ὁ δὲ Ἑρμῆν πέμψας A^u, ὁ δὲ Ζεὺς μέμψας F, corr. Cor.; fuitne ὁ Ζεὺς δὲ πέμψας <ἄγγελον τὸν> Ἑρμείην? || 5 αὐτὸν accessit ex A^c, om. F || 6 sqq. ex F, longius recedit A^c || 10 sqq. ex A^c, liberius F || 11 sq. „οἴμοι“ μετὰ στεναγμῶν εἶπε „τῷ ταλαιπώρῳ? || 13 οὗτος γάρ, οἴμαι, καὶ τὸ δέρμα μου κνήσει (vel δέψει)?

202 (Eb 157) F Fur. 8, A^c 8 (Cor.), tetrast. I 49; cf. A^u 19 Pr 5 || 2 βάτου post βοήθειαν A^c || 2 sq. καὶ δὴ τοὺς πόδας

πέλμα καὶ δεινῶς πληγωθεῖσα εἶπε πρὸς αὐτήν „αἰ ἐμέ!
καταφυγοῦσα γὰρ ἐπὶ σὲ ὡς ἐπὶ βοήθειαν, χειρόν μοι ἐχρήσω 5
(e).“ „ἀλλ’ ἐσφάλης, ὦ φίλη“ φησὶν ἡ βάτος „ἐμοῦ ἐπιλαβέ-
σθαι βουληθεῖσα, ἥτις (e) πάντων ἐπιλαμβάνεσθαι εἶωθα.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων μάταιοί εἰσιν, ὅσοι
βοηθοῖς προστρέχουσιν, οἷς τὸ ἀδικεῖν μᾶλλον ἔμφυτον.]

203 Ἐλαφος διωκομένη ὑπὸ κυνηγῶν

ἔκρούπεθ’ ὑπὸ τιν’ ἄμπελον· διελθόντων

δὲ τῶν κυνηγῶν στραφεῖσα τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου κατή-
σθειεν. εἷς δέ τις τῶν κυνηγῶν στραφεὶς καὶ θεασάμενος ὧ
εἶχεν ἀκοντίῳ βαλὼν (e?) ἔτρωσεν αὐτήν· ἡ δὲ μέλλουσα 5
τελευτᾶν στενάξασα πρὸς ἑαυτήν ἔφη· „δίκαια πάσχω ὅτι τὴν
σώσασάν με ἄμπελον ἠδίκησα.“

[Οὗτος ὁ λόγος λεχθεὶς ἂν κατ’ ἀνδρῶν οἴτινες τοὺς εὐεργέτας
ἀδικοῦντες ὑπὸ τοῦ θεοῦ κολάζονται.]

203, 7 cf. 122, 14. 137, 5. 129, 23. 147^{ab}, 5

ἐπὶ τοῖς ἐκείνης κέντροις αἰμάξασα καὶ ἀλγήσασα πρὸς αὐτήν
εἶπεν „οἴμοι, καταφυγοῦσάν με γὰρ ἐπὶ σε ὡς ἐπὶ βοηθὸν σὺ
χειρόν διέθηκας.“ A^c || 6 ὦ αὕτη A^c || 6 sq. βουληθεῖσα ἐπιλ.
A^c || Epim. 7 εἰσιν om. A^c || Conl. tetrast. fabulam incepisse
coniecit Eb hoc versu: Φραγμοὺς ἀλώπηξ ποτὲ (cf. prol.)
θέλουσ’ ὑπερβαίνειν. 3 sq. consulto A^c conicias: ξυσθεῖσα δὴ
τὸ πέλμα τοῖς βάτου κέντροις ; δεινῶς τε διατεθεῖσα, sed in-
certa omnia.

203 A^u 78 P^r 74, cf. A^c 65, F 65 tetrast. I 51; Babrio tribuit
Eb p. 94. || 2 ἐκρούπετο A^u P^r, versus integer || 3 λαθοῦσα
Lessing, melius ἤδη λαθεῖν δόξασα A^d || 4 ὡς volgo, ὧ F 3 sq.
ex A^c elicias λαθεῖν ἤδη ; δόξασα τῶν τῆς ἀμπέλου <πάλιν>
φύλλων, 5 νομίσαντες, ὅπερ ἀληθὲς ἦν, τι τῶν ζώων, sed in-
certa omnia.

204 Σοφῆς ἀράχνης ἰστὸν εὖρε κωλώτης
καὶ λεπτὸν ἐνέδν φᾶρος ἐκτεμῶν τοίχου.

205 Εὐλαί

206 Στρουθὸς Λίβυσσα . . .

204 (Eb 136) Suid. s. v. κωλώτης· ἀσκαλαβώτης· Βάβριος· σοφῆς — τοίχου. Nulla paraphrasis servata, sed cf. Plin. nat. hist. XI 91 *stelliones . . . rora . . . viventes praeterque araneis*, id. ib. XI 84: *lacertarum catulos venantur [araneae] os primum tela involventes et tunc demum labra utraque morsu adprehendentes, amphitheatrali spectaculo, cum contigit, quod redit ad peripatum*, cf. Aristot. an. hist. X 39 p. 622, 31 ἐπεὶ καὶ ταῖς σαύραις ἐπιβάλλει (ἀράχνη) κτλ. Hinc *basilisci (lacertae) reliquias . . . Pergameni comparaverunt, ut aedem . . . nec araneae intexerent . . . cadaver eius . . . ibidem locarunt* (Sohn. 27, Brunn KG. II 204). Cf. fab. 35 p. 38. *Lacerta vel stelio stupidae indolis victus deterioris* apud Polemonem (Physiogn. I p. 188 F.), qui animalia nonnulla fere fabulorum coloribus describit (cf. infra p. 199), contra *arana ζῶων σοφώτατον* secundum Aesopi apophthegma (Vind. 92 Wachsm.). Babrium quomodo *arana laesa lacertam* ultra esset simili ratione narrasse conicio, qua fab. 186 (Bodl. 139) *volpes aquilam* ulciscitur; atque sicut fabulae 191 (Bodl. 144) argumentum in *batrachomachia* reperitur, ita hanc fabellam referre possis ad *Ἀραχνομαχίαν* ἐπικὰν, cuius memor est Suidas s. v. Ὀμηρος.

205 Suid. s. εὐλαί· σκώληκες. καὶ εὐλέων· τῶν σκωλήκων. ἢ δὲ Φερετίμα . . . δίκας ἔτισε ζῶσα γὰρ ἐξέζεσεν εὐλέων· ὃ ἔστι σκωλήκων. * * ὡς φησι Βάβριος ἐν μυθικοῖς· καὶ αὐθις· ἐξέζεσε ζῶν κακοῖς θηρίοις κτλ. (cf. v. ἀπόνατο, Aelian. fr. 53). Excidit locus Babrii, qui haud scio an fabellam narraverit Aelianeis illis (Mus. Rhen. XLV 479) similem, cf. 136. Ceteros Suidae locos fabulis vel adnotationi inserui; de S. s. v. ἡΐων cf. adn. 88, 11. 6.

206 (Eb 147) tetrast. I 22; paraphrasis aetatem tulit nulla. Στρο. Λ. verba (Heliod. X 27, tetrast. v. 2) Babrio vindicavit Im atque fidem facit imitator antiquus infra dact. 23 v. 55 p. 221. In vetere fabulae forma *vespertilio* inducitur vel *νυκτερίς*, cf. Aes. 307 H.; Varro Agath. fr. 8 B. 7 p. 96 R.; Phaedr. ed. Hervieux II p. 144. 215. 240. 257.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

209 Ἀλιεῖς σαγήνην εἶλκον.

βαρείας δὲ αὐτῆς οὕσης, ἔχαιρον [καὶ] ἐσκίρων (e?), πολλὴν εἶναι τὴν ἄγραν νομίζοντες. ὡς δ' ἐπὶ τῆς ἡϊόνος ταύτην ἐλκύσαντες τῶν μὲν ἰχθύων εὖρον ὀλίγους, λίθον δ' ἐν αὐτῇ παμμεγέθη, ἀθυμεῖν ἤρξαντο καὶ ἀλύειν, οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τῇ 5 τῶν ἰχθύων ὀλιγότητι, ὅσον ὅτι καὶ τὰναντία προυπειλήφασιν. Εἷς δέ τις ἐν αὐτοῖς πρεσβύτερος εἶπε· „μὴ ἀχθώμεθα, ὦ ἐταῖροι· τῇ γὰρ ἡδονῇ, ὡς ἔοικεν, ἀδελφή ἐστὶν ἢ λύπη· καὶ ἡμᾶς οὖν ἔδει τοσαῦτα προηδυνθέντας πάντως 10 τι καὶ λυπηθῆναι.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς ἀποτυχίαις, γινώσκοντας τὰς τοῦ βίου τύχας.]

210 Ἐλαφος κυνηγοῦς φεύγουσα εἰς ἄντρον εἰσέδυσ· λέοντι δ' ἐκεῖ περιτυχοῦσα ὑπ' αὐτοῦ συνελήφθη· θνήσκουσα δ' ἔλεγεν „οἴμοι, ὅτι ἀνθρώπους φεύγουσα τῷ τῶν θηρίων ἀγριωτάτῳ περιέπεσον.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων μικροῦς κινδύνους 5 φεύγοντες μεγάλων ἐπειράθησαν.]

209, 1 cf. 4, 1 || 210, 1 cf. 45, 2. 4

209 (Eb 155, Gb 190) A^c 13 F 28; sim. A^u 13 Pr 21; tetr. II 9. Cf. Alciphr. ep. I 17 || 1 εἶλκον σαγήνην A^c, σ. εἶ. F || 2 ἔχαιρον καὶ ὠρχοῦντο F || 3 sq. ex A^c, ὡς δὲ εἶλκυσαν αὐτὴν, ἰχθύας μὲν εὖρον ὀλίγους, λίθον δὲ μέγιστον ἐν τῇ σαγήνῃ ἀνήγαγον F, reliqua quoque ab A^c recedunt in F || 12 γινώσκοντας — τύχας om. A^c. Varia numerorum Babrianorum vestigia cognoscere sibi visus est Eb, veluti ὡς ἐλκύσαντες <οὖν> ἐπ' ἡϊόνος ταύτην..., ὀλίγους μὲν εὖρον ἰχθύας..., σαγήνην... λίθων πλήρη(?), ἤρξαντ' ἀλύειν (i)..., εἷς δέ τις λίην (e, cf. 21, 4. 93, 6) γέρον ἐν αὐτοῖς εἶπε..., χαρᾶς ἀδελφή, φασίν, ἐστὶν ἢ λύπη.

210 A^c 64; F 64 A^u 77 Pr 73; tetr. II 17; Babrio vindicavit Eb p. 94

211 Βάτραχοι δύο ἐν λίμνῃ ἐνέμοντο. θέρους δὲ ξηραν-
θείσης τῆς

λίμνης, ἐκείνην καταλιπόντες ἐπεζήτουν

ἑτέραν· καὶ δὴ βαθεῖ περιέτυχον φρέατι, ὅπερ ἰδὼν ἄτερος
θατέρῳ φησί „συγκατέλθωμεν, ᾧ οὗτος, εἰς τόδε τὸ φρέαρ“· 5
ὁ δὲ ὑπολαβὼν εἶπεν „ἂν οὖν καὶ τὸ ἐνθάδε ὕδωρ ξη-
ρανθῆ, πῶς ἀναβησόμεθα;“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως προσιέναι τοῖς πράγ-
μασιν.]

211 (Eb 159, Gb 292) A^c 19, sim. F Fur. 38, tetrast. II 20
ab Ignatio alienum; ad aliud exemplar redit A^u 41 Pr 43. |
Primum versum fuisse coniecit Eb: ὕδωρ κατώκουν βάτραχοι
δύω λίμνης, | v. 3 λίμνην — ἐζήτουν Eb | ὕδωρ — ἀναβησόμεθα
pentametrum agnovit Gb, cf. infra p. 230 sq. || Argumentum
Babrio non indignum hoc loco nolui prorsus omittere, quam-
quam quae Eberhardus observavit versum vestigia non sunt
certiora quam dactylorum a Gb in F potissimum indicatorum,
cf. daot. 33

212 Ἀηδὼν ἐπὶ δένδρου καθεζομένη κατὰ τὸ εἰωθὸς ἦδεν. ἰέραξ δὲ θεασάμενος καὶ τροφῆς ἀπορῶν συνείληφεν ἐπιπτώσας. ἢ δ' ἀναιρεῖσθαι (e) μέλλουσα, εἰδεῖτο τοῦ ἰέρακος μὴ βρωθῆναι (e?). μηδὲ γὰρ ἱκανὴν εἶναι ἰέρακος γαστέρα πληροῦν, δεῖν δὲ αὐτὸν τροφῆς προσδεόμενον ἐπὶ τὰ μείζω 5 τῶν ὀρνέων τραπέσθαι. καὶ ὁ ἰέραξ ὑπολαβὼν εἶπεν „ἀλλ' ἔγωγε ἄφρων (e) ἂν εἶην, εἰ τὴν ἐν χερσὶν ἐτοιμὴν τροφήν ἀφείς τὰ μηδέπω φαινόμενα (i) διώκοιμι.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οὕτως ἀλόγιστοί εἰσιν οἱ δι' ἐλπίδα πλειόνων ἀδήλων τὰ ἐν χερσὶ προιέμενοι.]

213 Ἀλεκτρούνας τις ἔχων ἐπὶ τῆς οἰκίας προιάμενος καὶ πέρδικα σὺν ἐκείνοις ἀφῆκε νέμεσθαι. τῶν δὲ τυπτόντων (e) αὐτὸν καὶ ἀπελαννόντων ἐκεῖνος ἠθύμει (e) σφόδρα

212, 3 sq. cf. 107, 5. 6, 6.

212 sqq. Fabulae ex rec. Accursiana potissimum petita.

212 (Gb 223) A^c Cor. 3, selectae lectiones repetitae ex A^u 4 Pr 14 P^s 10 F 2. Babrii stilum (cf. l. sim.) agnoscere sibi visus est Burges (*Rev. de philol. vet. ser. I* 461) atque Hesiodi carmina (cf. op. et d. 201 sq.) Babrio prae manu fuisse certum (cf. prol. et Pauly-Wissowa II 2664, 24); iambos rectos temere restituit Gb || 1 ἐπὶ τινος ὑψηλῆς δρυὸς καθημένη A^u Pr, sim. F | ἦδεν ὥσπερ εἰώθει? cf. 26, 7. 55, 6. 129, 9. 16, 9 || 3 ἢ δ' ἀναιρεῖσθαι : μέλλουσ' εἰδεῖθ' ἰέρακος? || 7 βορὰν ἀφείς F A^u P^{rs} || 8 τὰ μὴ φαινόμενά πω A^c, corr. ex A^u F

213 (Gb 189) A^c 10; F 16, unde selectas subscribo lectiones; Babrio vindicavit Eb p. 94. Initium liberius conformatum in F || 3 καὶ ἀπελαννόντων — ἀλεκτρούνων A^c, καὶ ἐκδικούντων, ὁ πέρδιξ ἐλυπεῖτο σφόδρα νομίζων διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἀλλόφυλον τούτου χάριν διώκεσθαι παρὰ τῶν ἀλεκτρούνων F ||

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

θήρα ἐπιδραμόντος ἐκεῖνος εἶπεν „ὦ οὗτος, εἰ τοιαύτην πόλιν κτίζεις, οὐ πολλοὺς εὐρήσεις τοὺς ἐνοικοῦντας.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα οἴκοι καὶ πόλεις ἐρημοῦνται, ὅταν οἱ προεστῶτες χαλεπαίνωσιν.]

216 Ψύλλα ποτὲ πηδήσασα ἐπὶ πόδα ἀνδρὸς ἐκάθισεν· ὃ δὲ τὸν Ἡρακλῆν ἐπὶ συμμαχίαν ἐκάλει. τῆς δ' ἐκεῖθεν αὖθις ἀφαλομένης στενάξας εἶπεν· „ὦ Ἡράκλεις, εἰ ἐπὶ ψύλλῃ (e) οὐ συνεμάχησας (i), πῶς ἐπὶ μείζοσιν ἀνταγωνισταῖς συνεργήσεις;“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ μὴ δεῖν ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων τοῦ θεοῦ δεῖσθαι (e), ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων (e).]

217 Σῦς καὶ κύων ἀλλήλοις διελοιδороῦντο· καὶ ἡ μὲν σῦς ὠμνυε κατὰ τῆς Ἀφροδίτης ἢ μὴν τοῖς ὁδοῦσιν ἀναρρήξειν τὴν κύνα. ἡ δὲ κύων πρὸς ταῦτα εἰρωνικῶς εἶπε· „καλῶς κατὰ τῆς Ἀφροδίτης ἡμῖν ὀμνύεις (e). δηλοῖς γὰρ ὑπ' αὐτῆς ὅτι μάλιστα φιλεῖσθαι, ἢ τὸν τῶν σῶν ἀκαθάρατων σαρκῶν γευόμενον οὐδ' ὅλως εἰς ἱερόν προσίεται.“ καὶ ἡ σῦς „διὰ τοῦτο μὲν οὖν μᾶλλον (e?) δήλη ἐστὶν ἡ

215, 7 οὐ om. codd. nonnulli || Ὁρνεθοθήρας παγίδας ὀρνέοις ἴστη... τί ποτ' ἐργάζοιτο. τῷ δ' ἔφη „πόλιν κτίζω.“ | κορυθαλλὸς ἀνδρὸς τοῖς λόγοισι πιστεύσας | προσῆλθε καὶ βρόχοισιν ἐμπεσῶν ἦλω... „οὗτος“ προσεῖπεν „εἰ πόλιν σὺ τοιαύτην κτίζεις... εὐρήσεις“ Eb. Sed certum artis Babrianae vestigium in verbis traditis frustra quaeras neque opem ferunt Ignatius Avianus vel imitatores dactylici; iambis rectis inclusit Gb

216 (Eb 162 Gb 283) A^c 62 Cor. p. 38; longius abest F 194 Pr 233 p. 64 St. Eb v. 1 sq. proposuit ὃ δ' ἐπεκάλει τὸν Ἡ. βοηθῆσαι, v. 3 sq. εἶπεν στενάξας „Ἡράκλεις, ἐπὶ ψύλλῃ... πῶς συνεργήσεις, possis οὐ (μὴ) συμμαχήσας, μεγάλα πῶς συνεργήσεις; || Epimythium (cf. paroem. p. 404) ineptum, sed numeris aptum: οὐ δεῖ πὶ μικρῶν <εὐθὺν> τοῦ θεοῦ δεῖσθαι, | ἀλλ' ἐπὶ <μεγίστων ἢ δ' ἄγαν> ἀναγκαίων.

217 A^c 68. Babrio tribuit probabiliter Eb p. 94, cf. Bergk anthol.² p. XXXVI || 1 Σῦς ipse A^c, ὅς qui inde pendent plerique. | fuitne σῦς καὶ κύων ἐλοιδόρησαν ἀλλήλους? || 2 sq. ἢ μὴν ὁδοῦσιν τὴν κύν' ἐξαναρρήξειν? || 4 „τὴν Ἀφροδίτην“ φησὶν „ὀμνύεις ἡμῖν?

θεὸς στέργουσά με· τὸν γὰρ κτείναντα ἢ ἄλλως λυμαινόμενον παντάπασιν ἀποστρέφεται· σὺ μέντοι κακῶς ὄξεις καὶ ζῶσα καὶ τεθνηκυῖα.“

10

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ῥητόρων τὰ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὀνειδέη εὐμεθόδως εἰς ἔπαινον μετασχηματίζουσιν.]

218 Ἔγς καὶ κύων περὶ εὐτοκίας ἤριζον. ἔφη δ' ἡ κύων εὐτοκος εἶναι

μάλιστα πάντων † τῶν πεζῶν ζώων.

καὶ ἡ ὕς ὑποτυχοῦσα πρὸς ταῦτα φησὶν· „ἀλλ' ὅταν τοῦτο λέγῃς, ἴσθι ὅτι καὶ τυφλοὺς τοὺς σαντιῆς σκύλακας τίκτεις.“

5

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἐν τῷ τάχει τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐν τῇ τελειότητι κρίνεται.]

219 Ἀλιεὺς ἐν τινι ποταμῷ ἠλίευνεν. διατείνας δὲ τὰ δίκτυα καὶ τὸ ρεῦμα περιλαβὼν ἐκατέρωθεν καλωδίῳ προσδήσας (e) λίθον, τὸ ὕδωρ ἔτυπεν (i?) ὅπως οἱ ἰχθύες φεύγοντες

ἀπαραφυλάκτως τοῖς βρόχοις † ἐμπέσωσι.

5

τῶν δὲ περὶ τὸν τόπον οἰκούντων τις θεασάμενος τοῦτο ποιοῦντα, ἐμέμφετο ὡς τὸν ποταμὸν θολοῦντα καὶ διειδὲς ὕδωρ μὴ συγχωροῦντα πίνειν. καὶ ὅς ἀπεκρίνατο „ἀλλ' εἰ μὴ οὕτως ὁ ποταμὸς ταράττεται, ἐμὲ δεήσει λιμώττοντα ἀποθανεῖν.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν [πόλεων οἱ δημαγωγοὶ τότε μάλιστα ἐργάζονται, ὅταν τὰς πατρίδας εἰς στάσιν περιάγωσιν.]

217, 9 sq. καὶ ζῶσα καὶ τεθνηῶσα (45, 9) παγκάκως (52, 4) ὄξεις?

218 (Gb 250) A^c 69, sim. A^u 221 P^r 228; Babrio dedit Eb p. 94 || 3 τῆς δὲ κυνὸς εἰπούσης ὅτι μόνη τῶν τετραπόδων ταχέως κύει, ἡ ὕς A^u, sim. P^r; fuitne μάλιστα πάντων εὐτοκος πεζῶν ζώων? || 5 sq. τοὺς σκύλακας, ἴσθι, καὶ τυφλοὺς, φίλη, τίκτεις?

219 (Gb 256) A^c 87; A^u 26 P^r 29, unde selectas ascripsi lectiones. Babrio vindicavit Eb p. 94. Cf. Arist. equit. 864 || 3 προσδήσας κάλω λινῷ λίθον ἔτυπε τὸ ὕδωρ P^r, cf. 11, 3 || 7 sq. ἐμέμφετο ἐπὶ τῷ τὸν ποταμὸν θολοῦν καὶ μὴ ἔαν αὐτοὺς διανγὲς ὕδωρ (Babrii? cf. 72, 6) πίνειν. ὁ δὲ P^r, sim. A^u || Epim. sim. A^u P^r

220 Ἐχων τις δύο κύνας τὸν μὲν ἕτερον θηρεύειν (e) ἐδίδαξε, τὸν δὲ λοιπὸν οἰκοφυλακεῖν, καὶ δὴ εἶποτε ὁ θηρευτικὸς ἤγρευέ τι καὶ ὁ

οἰκουρὸς συμμετεῖχεν[†] αὐτῷ τῆς θοίνης.

ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ θηρευτικοῦ κἀκεῖνον ὀνειδίζοντος, 5
εἴ γε αὐτὸς μὲν καθ' ἑκάστην μοχθεῖ, ἐκεῖνος δὲ μηδὲν πονῶν (i) τοῖς αὐτοῦ τρέφεται πόνοις, ὑπολαβὼν αὐτὸς εἶπε·
„μὴ ἐμέ, ἀλλὰ τὸν δεσπότην μέμφου (e), ὃς οὐ πονεῖν με ἐδίδαξεν, ἀλλὰ πόνους ἀλλοτρίους ἐσθίειν.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν νέων οἱ μηδὲν ἐπιστάμενοι οὐ 10
μεμποί εἰσιν, ὅταν αὐτοὺς οἱ γονεῖς οὕτως ἀγάγωσιν.]

221 Ζεὺς Ἑρμῆν προσέταξε πᾶσι τοῖς τεχνίταις ψεύδους φάρμακον ἐγχεῖν. ὃ δὲ τοῦτο τρίψας καὶ μέτρον ποιήσας ἴσον ἑκάστῳ ἐνέχεεν. ἐπεὶ δὲ μόνου τοῦ σκυτέως ὑπολειφθέντος πολὺν κατελέλειπτο φάρμακον, ὅλην λαβὼν τὴν θυεῖαν ἐνέχεεν αὐτῷ. κἄν τούτου συνέβη τοὺς τεχνίτας 5
ἅπαντας ψεύδεσθαι, μάλιστα δὲ πάντων τοὺς σκυτέας.

[Ὁ μῦθος πρὸς ψευδολόγους τεχνίτας.]

4 e = 23, 7. 44, 6. | 8 = 106, 30

220 (Gb 208) A^c 92 (Fur. 245), cf. A^u 93 Pr 88 || 1 δύο κύνας ἔχων τις (Gb) Babrius non dixit; poterat σκύλακας τις εἶχε || 4 οἰκουρὸς αὐτῷ συμμετεῖχε τῆς θοίνης Gb || 6 μηδὲν πονῶν ἰσοῖσιν ἐντροφᾶ δειπνοῖς Cr coll. 108, 29 || 7 ὁ δὲ (?) „μὴ ἐμέ“, φησί „τὸν δὲ δεσπότην μέμφου Gb

221 (Eb 165 Gb 210) A^c 103 (Fur. 255), Pr 96; similis Pr 101, ubi ad ἰατρούς fabula refertur invento ni fallor recentiore, cf. Herondae Cerdonem sutorem mim. VII Lys. XXIV 20 || 3 sqq. cf. A^u 107 (Hl. 150), ubi eadem fere inveniuntur verba. Eb hos versus indicavit: Ὁ Ζεὺς τὸν Ἑρμῆν . . . τεχνίταις | προσέταξεν ἐγχεῖν πᾶσι φάρμακον ψεύδους. | ὃ δὲ τοῦτο τρίψας μέτρα τ' (corr. pro θ') ἴσα ποιήσας | . . . κἄν τούτου | ψεύδονθ' ἅπαντες ὡς ἔοικε τεχνῖται. Sed verba illa v. 3 quae versibus coercuit repetuntur fabula A^u 107 a Babrio utique aliena. || De origine Babriana non sine causa dubitavit A. Hausrath p. 262, cf. tamen fab. 57

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

223 Ὀδοιπόροι δύο θέρους ὥρα (e) περὶ μεσημβρίαν ὑπὸ καύματος τρυχόμενοι ὡς ἐθεάσαντο πλάτανον ὑπὸ ταύτην καταντήσαντες καὶ ἐν τῇ σκιᾷ κατακλιθέντες ἀνεπαύοντο. ἀναβλέψαντες δὲ εἰς τὴν πλάτανον ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους (e) 5 „ὡς ἀνωφελές τι τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις (e) καὶ ἄκαρπὸν ἐστὶ τὸ δένδρον.“ ἢ δὲ ὑποτυχοῦσα ἔφη πρὸς αὐτοὺς „ὦ ἀχάριστοι, ἔτι τῆς ἐμοῦ εὐεργεσίας ἀπολαύοντες ἄκαρπὸν με καὶ ἀχρείαν ἀποκαλεῖτε;“

[Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι ἀτυχεῖς εἰσιν οἳ καὶ εὐεργετοῦντες τοὺς πέλας ἐξ αὐτῶν μᾶλλον ἀχαριστοῦνται.] 10

224 Ὄνος ἀκούσας τεττίγων ἀδόντων ἤσθη ἐπὶ τῇ εὐφρονίᾳ καὶ ζηλώσας αὐτῶν τὴν ἡδύτητα εἶπε „τί σιτούμενοι

223 sqq. Fabulae e Florentino [Furiae, Augustano Schneideri, Palatinis Neveleti, codicibus Hudsonis, Parisino Sternbachii petitae.

223 (Gb 200) F Fur. 129; Nev. 255 p. 293 e Palatino; A^u 170 Pr 173, unde selectas addidi lectiones. Babrio tribuit Eb p. 94, cf. supra 151. 187. || 1 δύο om. F || 3 ταύτης F, melius ceteri || 5 ἀνώφελόν F, rectius ceteri || 7 ἀχρείαν με καὶ ἄκαρπον Nev. A^u Pr || Babrii manum agnoscas v. 5: κᾶλεγον πρὸς ἀλλήλους: „ἀχρεῖον ὡς τι τοῦτο τοῖσιν ἀνθρώποις | κᾶκαρπὸν ἐστὶ δένδρον . . .“, atque v. 8 ἄκαρπον ἀποκαλεῖτε <νῦν> με κᾶχρείην; (Lob. Phryn. p. 106).

224 (Eb 160) F Fur. 137, brevius Nev. 259 e Palatino (Cor. 255); Synt. 1; a Babrio utique aliena fab. A^u 180 Pr 183; cf. Babr. 73

τοιαύτην φωνήν ἀφίετε;“ τῶν δὲ εἰπόντων „δρόσον“ ὁ ὄϊος προσπαραμένων τῇ δρόσῳ λιμῶ διεφθάρη.

[Οὕτως οἱ τῶν παρὰ φύσιν ἐπιθυμοῦντες παρὰ τὸ μὴ ἐπιτυχεῖν ὧν ἐφίενται καὶ τὰ μέγιστα δυστυχοῦσιν.]

225 Ἄλκυὼν ὄρνεόν ἐστι φιλέρημον διὰ παντὸς ἐν θαλάττῃ διαιτώμενον. ταύτην λέγεται τὰς τῶν ἀνθρώπων θήρας φυλαττομένην ἐν σκοπέλοις παραθαλαττίοις νεοττοποιεῖσθαι (e?). καὶ δὴ ποτε τίκτειν μέλλουσα παρεγένετο εἰς τι ἀκρωτήριον καὶ θεασαμένη πέτραν ἐπὶ θαλάσῃ ἐνεοττοποιεῖτο ἐνταῦθα. ἐξελθούσης δ' αὐτῆς ποτε ἐπὶ νομῆν, συνέβη τὴν θάλασσαν ὑπὸ λάβρων πνευμάτων κυματωθεῖσαν ἐξαρθῆναι μέχρι τῆς καλιᾶς (i) καὶ ταύτην ἐπικλύσασαν τοὺς νεοττοὺς διαφθεῖραι· καὶ ἡ ἄλκυὼν ἐπανελθοῦσα

ὡς ἔγνω 10

τὸ γεγονὸς εἶπεν „ἀλλ' ἔγωγε δειλαίῃ

ἤτις τὴν γῆν ὡς ἐπίβουλον φυλαττομένη ἐπὶ ταύτην κατέφυγον, ἢ πολλῶ μοι γέγονεν ἀπιστοτέρα.“

[Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τοὺς ἐχθροὺς φυλαττόμενοι λανθάνουσι πολλῶ χαλεπωτέροις τῶν ἐχθρῶν φίλοις ἐμπίπτοντες.] 15

226 Κύνες λιμώττουσαι ὡς ἐθεάσαντο ἐν τινι ποταμῶ

225, 1 sq. cf. 157, 1. 170, 1.

224, 3 cf. A. P. VI 120, Anacr. 34, 3, Ael. n. a. I 20 || Epim. 6 καὶ ἃ ἔχουσι aptius A^u || Initium fuisse τέττιγες ἡδον. τῶν δ' ὄνος τις ἀδόντων | ἤκουσεν, deinde ζηλῶν τ' ἔφη τὴν ἡδυφωνίην τούτων ci. Eb; exitus fuerit προσπαραμένων τε τῇ δρόσῳ κατεσκήκει (cf. 46, 7).

225 (Gb 207) A^u 25 Pr 28, quos sequor, sim. F 240 A^c 86, unde selectas repeto lectiones; Babrium et initium sapit (cf. l. s.) et v. 11 sq. || 1 ὄρνις ἐστὶ φιλέρημος ἀεὶ τῇ θαλάττῃ <ἐν> διαιτωμένη A^c F; Babrius qui ὄρνεον (n. a.) formam non admittit, poterat: Φιλέρημός ἐστι, φασίν, ἄλκυων ὄρνις |

226 (Eb 172 Gb 211) Nev. 211 ex Palat.; Synt. 61 inepte lupum induxit atque etiam A^u 134 Pr 128 longius absunt; cf. 'Aesop.' Plut. de commun. not. 19, Hor. sat. II 5, 83 ||

βύρσας βρεχομένας, μὴ δυνάμεναι αὐτῶν ἐφικέσθαι συνέθεντο ἀλλήλοις

ὥς πρῶτον [τὸ] ὕδωρ ἐκπίωσιν [καὶ] εἶθ' οὕτως ἐπὶ τὰς βύρσας παραγένονται. συνέβη δὲ αὐταῖς πιούσαις 5 διαρραγῆναι ἢ τῶν βυρσῶν ἐφικέσθαι.

[Πολλοὶ δι' ἐλπίδα κέρδους ἐπισφαλοῦς μόχθους ὑφιστάμενοι φθάνουσι πρῶτον καταναλισκόμενοι.]

227 Κύων θηρευτικὸς λέοντα ἰδὼν τοῦτον ἐδίωκεν. ὥς δὲ ἐπιστραφεὶς ἐκεῖνος ἐβρυχήσατο, ὁ κύων φοβηθεὶς εἰς τὰ ὀπίσω ἔφυγεν· ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν ἔφη· „ὦ κακὴ κεφαλὴ, σὺ λέοντα ἐδίωκες, οὔτινος οὐδὲ τὸν βρυχηθμὸν ὑπήνεγκας;“ 5

[Ὁ λόγος κατ' ἀνδρῶν αὐθαδῶν, οἱ κατὰ δυνατωτέρων συνοφαντεῖν ἐπιχειροῦντες εἰς ὄψιν γενόμενοι ἀναχαιτίζονται.]

228 Γυνή τις θυγατέρων οὔσα δυοῖν μήτηρ (e) ἀνδράσι συνῆψε ταύτας τὴν μὲν κηπωρῶ, θατέραν δὲ κεραμεῖ. ἐλθοῦσα τοίνυν (i) ποτὲ πρὸς τὴν τῶ κηπωρῶ γεγαμημένην τὰ τε ἄλλα ὠμίλει (e?) καὶ

226, 4 ὅπως Nev., ὥς Eb 6 διαρραγῆναι <πρῶτον> Nevelet p. 627, δ. <πρότερον> Eb, cf. 41. 28, 9; versus fuerit διαρραγῆναι πρότερον ἢ λαβεῖν βύρσας.

227 Nevel. 215 e Palatino; A^u 131 P^r 125. Babrio tribuit Eb p. 94, cf. 69, 1 || 2 ὁ κύων om. A^u P^r | τοῦπίσω A^u P^r || 5 οὐ οὐδὲ A^u P^r | ὑπέμεινας A^u P^r || Epim. simile in A^u P^r

228 (Eb 180 Gb 199) Hds (Hptm.) 266; aliam recensioem, in qua pater est pro matre, sequuntur F 17 A^u 95 Cor. 265; e proverbio orta, cf. Theogn. 26 Soph. fr. 481 || Versuum vestigia quaedam indicavit Eb, universam fabulam restituere frustra conatus est Gb || 1 fere integer Γυνή τις οὔσα θυγατέρων δύο (δυοῖν forma vix Babriana) μήτηρ || 2 sq. ἀνδράσι in versus initium non admisit, poterat συνῆψε ταύτας (-ν αὐτάς?) ἀνδρὶ τὴν μὲν ἀγροίκῳ τὴν δὲ κεραμῆι κτλ. || 4 sq. τὰ τ' ἄλλα <μήτηρ ὡσπερ εἰκὸς> ὠμίλει (cf. 15, 2. 72, 18), | <τά τε πράγματ' > αὐτῶν πῶς ἔχοι διηρώτα (duce F, cf. 75, 12)?

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

οὗτος, εἰ θέλεις δείξεις (e) — ἐν σοὶ γάρ ἐστι τοῦτο προᾶξαι — ἢ ἔμπνουν ἢ ἄπνουν.“

10

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι τὸ θεῖον ἀπαρακατηρητὸν καὶ ἀλάθητόν ἐστιν.]

229, 9 δείξον G^a, quod correxi || 10 post ἄπνουν glossema irrepsit in Ms. Hudsonis εἰ βούλει ἀπόδειξον. Exitum variavit A^c: . . ἦτοι ζῆν δὲ κατέχεις ἢ νεκρὸν ὑποδείξαι; Babriani nescio quid servavit A^u (P^r) εἶπεν· „ἀλλ’, ὦ οὗτος, πέπανσο· ἐν σοὶ γάρ ἐστι τοῦτο ὃ ἔχεις ἢ νεκρὸν εἶναι ἢ ἔμψυχον.“ Scripserit Babrius (cf. 15, 13. 30, 10): „πέπανσο“ φησίν, „αὐτὸς εἰ θέλεις, ἔμπνουν! — ἐν σοὶ γάρ ἐστιν — ἢ νεκρὸν σύ μοι δείξεις.“ De ipsa fabella pictura vascularia conlata egi *Festschr. für Joh. Overbeck* p. 105 sqq.

230.

Ipsa argumento fab. 136, quae per unum Babrium in Aesopeorum conlectiones translata est, proxime accedit Parisini 690 ab Aesopeis volgatis aliena 159 p. 44/363 St.

Παῖς καὶ κόραξ.

Μαντευομένης τινὸς περὶ τοῦ ἑαυτῆς παιδὸς νηπίου ὄντος οἱ μάντις προέλεγον, ὅτι ὑπὸ κόρακος ἀναιρεθήσεται. διόπερ φοβουμένη λάρνακα μεγίστην (cf. 136, 6) κατασκευάσασα ἐν ταύτῃ αὐτὸν καθείρξε φυλαττομένη, μὴ ὑπὸ κόρακος ἀναιρεθῆ. καὶ διετέλει τεταγμέναις ὥραις ἀναπεταννῦσα 5 καὶ τὰς ἐπιτηδείους αὐτῷ τροφὰς παρεχομένη. καί ποτε ἀνοιξάσης αὐτῆς καὶ τὸ πῶμα ἐπιθείσης ὁ παῖς ἀπροφυλάκτως παρέκνυψεν. οὕτω τε συνέβη τῆς λάρνακος τὸν κόρακα κατὰ τοῦ βρέγματος κατενεχθέντα ἀποκτεῖναι αὐτόν.

Verum haec si e Babrio hausit diasceuasta, qui eius est mos, Babriani nihil reliquit.¹⁾

1) V. 6 πῶμα Par. Stb. — Eandem fabulam e Menae apographo cod. Par. S. Gr. 504 edidit A. Hausrath l. s. p. 303

41^a.

Certiore iudicio ad Babrium refero alteram Parisini illius fabulam 216 (p. 60/379 Sternb.), quam e Paris. 365 iam ediderat *A. Hausrath* l. s. p. 301.

Ἄλώπηξ καὶ δράκων.

Συκέα παρ' ὄδον ἦν. † ἄλώπηξ δὲ θεασαμένη δράκοντα κοιμώμενον ἐξήλωσεν αὐτοῦ τὸ μῆκος· βουλομένη δὲ αὐτῷ ἐξισωθῆναι παραναπεσοῦσα ἐπειρᾶτο ἐαντιὴν ἐκτείνειν, μέχρις οὔ ὑπερβιαζομένη ἔλαθε ῥαγεῖσα.

[Τοῦτο πάσχουσιν οἱ τοῖς κρείττοσιν ἀνθαμιλλώμενοι· θᾶττον 5 γὰρ αὐτοὶ διαρῥήγνυνται ἢ ἐκείνων ἐφικέσθαι δύνανται.]

Haec fere, omissis minutiis, scriptura tradita, nisi quod post θᾶττον v.5 'aliquot litterarum lacunam' indicavit Sternbach, quam explevi γὰρ αὐτοὶ verbis e Par. 365 repetitis. Babrii fabulam 41 adscripsit iam Sternbach. Diluc. p. 23/399. Idem volpis nullas hoc loco esse partes recte observavit; sed perperam ἄλώπηξ vocabulo aviculam (?) quandam ab Aristotele commemoratam significari coniecit: nunquam enim apud scriptores fabularum rarissimum illud animal, quod quale fuerit ambigunt physici, in scaenam prodit. Restituendum paraphrastae ni fallor (quod ipso litterarum ordine commendatur) σκώληξ pro ἄλώπηξ; nam etiam in Babrii fab. 120 σκώληκα ut vanum et gloriosum paraphrasta (cf. adn.) substituit pro rana medicam artem iactante. Ceterum 41, 2 Babrium κωλώτην appellasse suspicor, quam σάυραν interpretatus est diasceuasta Athous (cf. 204, 1, Suid. s. κωλώτης); ipsa igitur vox illa rarissima causa fuisse videtur, cur adulteraretur recensio Parisina.

unde lectiones varias excerpere nolui. Mirum quod Sternbachius quominus codicem Par. 690 in usum suum ille converteret prohibere et potuit et voluit, cf. Hausrath p. 296.

Iam Babrii agnoscere mihi videor colores ab tetrastichista Athoo fab. 41 prorsus oblitos: ficum exesam, serpentem ad cavum meridie quiescentem (Plin. n. h. VIII 39, 139, C. Bötticher, *Baumkultus* 205), lacertam ei vicinam aemulamque adrepentem. Lacertas cum serpentibus comparavit Aristoteles anim. XII 17 p. 508^a 10, part. anim. IV 1 p. 676^a 24, Theophr. Plin. VIII 31, 111, bella cum eis gerentibus descripsit Plinius VIII 27, 97. Simile fabulae initium, quod iam Hausrath monuit, Bodl. 125.

Fabularum *Aphthonii* plures fortasse e Babrii libello deprompta sunt quam quas recepi (cf. p. 5 atque proleg. p. XXI), veluti (quae ad Bianorem redit Anth. Pal. IX 273, ut Babr. 200) Aphth. 4 (Fur. 202) ἰξευτῆς καὶ τέττιξ; sed sermonis Babriani vestigia in eis frustra quaeres. Nolui igitur accumulare quae nimis incerta sunt.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

235.

Mythicorum dactylicorum poetas (infra p. 215 sqq.) Babrii vestigia anxie premere (cf. prooem. II) notum est. Argumenta ab eis tractata omnia in Babrii codicibus et paraphrasibus inveniuntur uno 16 v. 42. excepto, si quidem probabili coniectura haec verba et tributa sunt mythicis et relata ad Aesopi fabellam a solo Plutarcho VII sap. 14 p. 157 narratam: ὁ Αἰσώπειος κύων, ὃν οὕτωςί φησιν ἐν τῷ χειμῶνι συστρεφόμενον . . . διὰ τὸ ῥιγοῦν οἰκίαν ποιεῖν διανοεῖσθαι, θέρους δ' αὖ πάλιν ἐκτεταμένον καθεύθοντα φαίνεσθαι μέγαν ἑαυτῷ καὶ μήτ' ἀναγκαῖον ἡγεῖσθαι μήτε μικρὸν ἔργον οἰκίαν περιβαλέσθαι τοσαύτην. Itaque Babrium etiam hoc argumentum tractasse suspicari possis.

Inter ipsius *Ignatii* tetrasticha (I) perpauca legi, quorum argumenta aliis Babrii codicibus et paraphrasibus non inveniuntur recepta, in praefatione exposui.

236.

Primum exemplum μῦς ἔκφερεν μῦν (8) ne in Aesopeorum quidem collectione legitur ulla. Itaque ab Ignatio ipsam fabellam fictam esse suspiceris. Verum versiculi illi nimis 'succincti' quid sibi velint aegre cognoscas: id quod epitomatoris est exemplar ab alio acceptum breviantis, non poetae nova argumenta fingentis. Atque altius si rem inspexeris, proverbii pervetusti (Herond. III 75) ὄπου μῦς τὸν σίδηρον τρώγουσιν (quod explicavi quaest. Heroud. p. 71 sqq. Philol. LIII 247) novam enarrationem subesse intelleges; describitur enim mus ex officina ferraria (cf. v. 2 οὗς χαλκέες βλέποντες κτλ.) murem inedia mortuam efferentem.¹⁾ Hoc autem παροιμιῶν ἐξηπλωμένων genus in

1) V. 1 Μῦς ἔκφερεν μῦν ἔργον ὄντ' ἀσιτίας idem esse quod ἐγγεγῶτ' (defunctum) ἀσιτία bene monuit Ml. Conl. Aes. F 49 A^u 59 (γαλῆ εἰσελθοῦσα εἰς χαλκέως ἐργαστήριον . . . τὴν δίνην

altera potissimum fabularum editione summo studio excoluisse videtur Babrius;¹⁾ itaque Ignatii tetrastichon illud quin ad Babrium revocandum sit vix dubium est.

237.

Etiam alterum exemplum 24 ἤπει λαβεῖν ἀγροῖκον ἰππότης λαγών in Aesopeis volgatis frustra quaeres: invenies apud solum Syntipam qui dicitur fab. 49 p. 40 (Cor. p. 227). Iam hae fabulae quin aliqua necessitudine cum Babrio coniuncta fuerint, dubitari non potest; ipsa narratio illa e media vita petita a Babrio non aliena, cf. Babr. 61 et quae sunt similia. Itaque hoc quoque tetrastichon ad Babrium redire satis probabile. Babrii ἀγρευτής (107, 10) θηρευτής factus esse videtur apud Syntipam, ἀγροῖκος apud Ignatium.

238. 239.

Eadem condicio est tetrastichorum quorundam arte plane Ignatiana factorum (48 sqq.), quae Ignatii imitatoribus tribuit C. F. Mueller argumentis confisus me si audis non satis firmis.²⁾ Nam tetrast. I 52 ἄστροις περισκοπῶν τις κτλ. in ceteris fabularum Babrii fontibus non comparet. Fabula est celeberrima volgo ad Thaletem relata atque e septem qui dicuntur sapientium historiis repetita (cf. Plato Theaet. 174, Diog. La. I 34, Antip. A. P. VII 172, 7

περιέλειχε) et Fr 271 A^u 94 (ἔχισ ἐλσελθὼν κτλ., cf. Phaedr. IV 8) suspiceris ἐντραγόντα ῥινία (= ῥινήματα, χαλκοῦ ῥίνημα Herond. VII 80), cf. etiam Antiph. Byzant. Anthol. Pal. IX 310 ψῆγμ' ἄπυρον χρυσοῖο σιδηρείων ὑπ' ὀδόντων | ῥινηθὲν . . . μῦς ὀλίγος βαρὺ δεῖπνον ἐδαίσατο (e paradoxographo, cf. Plut. de cup. div. 7 p. 526 B, Plin. nat. hist. VIII 82); sed coniectura apud Ignatium non opus est.

1) Cf. quae de fontibus eius docui in encyclopaediae a Wissowa editae vol. II s. v. Babrius, col. 2663 et in praef. cap. IV.

2) Thema Ignatianum in tetrastichis primi ordinis (1—44) tractatum inter ea invenitur nullum, qualia multa reperies in recentiorum tetrastichis optimo iure a Muellero in suspicionem vocatis. E solo codicum consensu iudicium repeti posse nego.

etc.) Iam narratiunculam eiusdem prosapiae ad eundem Thaletem spectantem (Plut. de soll. an. 16 p. 971 et Aelian. l. s. s.) libello suo inseruit Babrius fab. 111. Nihil igitur video, cur Ignatium unico illo loco ad alium auctorem confugisse credamus. Neque tamen mirer, si quis fabulam trimetris rectis inclusam 10 (infra p. 237) Ignatio prae manibus fuisse suspicetur, cum praesertim Byzantini fabulas iambicas Babrianis choliambis legerint adnexas (cf. p. 246). Cui suspicioni illud obstat, quod Ignatius ipsam recensionem Athoam adhibuisse videtur; nulla enim in paraphrasibus ab Athoa pendentibus mythicorum vestigia deprehendes. Itaque Babrii haec esse veri est similius.

Dubitationi magis obnoxium est tetrast. I 48. Fabulam Cor. 38 F 109 (*Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ*) hoc potissimum teste nisus ad Babrium rettulit Eb p. 94, quin etiam versum edolavit *κοινωνίαν ἔθεντό ποτε* [?] *πρὸς ἀλλήλους*. Sed argumentum illud, cuius summa posita est in *societate leonina* ab imbecillis inita (cf. etiam fab. Lat. IV p. 193 Herv.), Babrium tractasse veri parum simile propter fab. 67.

240—245.

Alia condicio est corporis illius, cuius partem e Laurentiano (F) edidit Bandinius atque libello gratulatorio ad Sufrianum misso repetivit Eberhardus II—XXI.¹⁾ Quae in ceteris Babrii libris et paraphrasibus desiderantur haec sunt:

1) Ordinis alphabetici vestigia quaedam in eo observantur, incipiunt enim primi versus fabb. 1—27 a litteris $\alpha \beta \gamma \delta \varepsilon \eta \vartheta \kappa \lambda$, fabb. 28—44 a litteris $\kappa \iota \vartheta \eta \varepsilon \alpha$, fabb. 45—69 a litteris $\mu \nu \omicron \pi \rho \tau \varphi \chi \omega$. Itaque qui librorum illorum archetypum conscripsit collectione usus est e litterarum ordine disposita, quam ita excerpserit, ut primum exemplar suum sequeretur (cf. Ml Tab. I* p. 261), deinde a medio libro ad initium paginas revolveret, denique reliquam partem usque ad finem recto ordine percurreret. Quae si recte disputata sunt, Ignatii opusculum eadem fata habuit, quae fabulae Babrii. Alii inscriptiones addiderunt atque secundum primas earum litteras fabulas disposuerunt.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

quae vix pertinent ad fabulam quae sequitur] = 194, XVI = 84, XVII = 110, XVIII = 108); itaque si quis fabulas quasdam, quae non inveniuntur in Aesopeis volgatis, ad Babrium redire coniciat, non mirer, quamquam sermonis numerique Babriani nulla in eis esse vestigia concedendum est. Ascripsi eas (Dos. 4. 5. 13) tanto lubentius, cum paene ignotae iaceant libello illo grammatico sepultae, quo ne Halmius quidem usus est.

248 (4).

Οἰκοδεσπότης τίς ποτε πλέων εἰς θάλασσαν ἐκοπία ὑπὸ χειμῶνος, καὶ οἱ ναῦται ἀσθενέστερον ὑπηρέτουν διὰ τὸν χειμῶνα· οἷς ὁ ἄνθρωπος εἶπεν „ὑμεῖς“ φησὶν „εἰ μὴ τοῦτο τὸ πλοῖον ταχύτερον ἄγετε, λίθοις ὑμᾶς καταβαλῶ.“ τότε εἷς ἐξ αὐτῶν εἶπεν „ὄφελον γὰρ <ἐν> ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἤμεν, ὅπου λίθοι συλλεγῆναι δύνανται.“

[Τούτῳ οὖν ὁμοῖα τὰς ψυχὰς ἡμῶν βαστάζειν ὀφείλομεν τὰς κουφοτέρας ζημίας, ἵνα τὰς βαρυτέρας ἐκφύγωμεν.]

249 (5).

Αἴλουρος προσποιούμενος γενέθλιον ἄγειν ἐπὶ δεῖπνον ὄρνεα ἐκάλεσεν· ἔπειτα παρατετηρηκῶς εἰσελθόντας ἐκλείσεν τὰς θύρας καὶ καθ' ἓνα ἤρξατο ἐσθίειν.

[Οὗτος ὁ μῦθος ἤρροσται εἰς ἐκείνους, οἱ πρὸς ἐλπίδα ἰλαρὰν πορευόμενοι τὰ ἐναντία πάσχουσιν.]

250 (13).

Ὄνον ἄρρωστον λύκος ἐπεσκέπτετο καὶ ἤρξατο τὸ σῶμα αὐτοῦ διγγάνειν καὶ ἐξετάζειν, ποῖα μᾶλλον μέρη αὐτοῦ ἐπόνουν. ἀπεκρίθη ὁ ὄνος „ἂ σὺ διγγάνεις.“

[Οὕτως ἄνθρωποι κακοί, εἰ καὶ ὠφελεῖν δοκοῦσιν, μᾶλλον βλάπτουσιν.]

Sed plane incertas esse has coniecturas ne obliviscaris.

251.

Leonis et elephantis fabulam, quam e Vaticano se edere professus est Furia fab. 357 (Hl 261), Babrio vindicavit Eb. p. 94. Sed singula eius verba adeo conspirant cum capite quodam ab Achille Tatio omnibus stili sui lenociniis exornato II 21, ut Achillem nos legere manifestum sit, non Babrium; errat Bergkii Philol. XLVII 394, qui Achillem Aesopea transcripsisse opinatur. De re cf. Rohde *gr. Rom.* p. 482 adn., Benfey, *Pantschat.* I p. 245 f. (quem fabulas illas Tatii non recte ex India repetere testis est Aristophanes Equ. 1039). *Elephantem* in Babrii fabulis Athois et Bodleianis *in scaenam non prodire* memorabile, cf. p. 109^{2.1})

252.

Populari quodam colore perspicua est fabula Vat. Fur. 370 p. 151 (Hl 332), gemella illa Accursianae 36 FFur 88 (Hl 225), cf. Furiae adn. ed. Lips. Add. p. 163

1) Alteram quoque Achillis Tatii fabulam (II 22) Aesopeorum conlectione potius quam ipso Achille usus Accursianae copiis cum aliis quibusdam adiecit qui curavit Frobenianam (1524): unde transiit in Herwagianam Neveletanam (149) ceterasque. Ne Halmius (234) quidem ad Achillem lectores delegavit.

inf.), e qua fabella nostra Grimmii 27 p. 113 progerminavit. Atque choliambos in ea iam Corais p. 270 observare sibi visus est; sed versus sunt artis Byzantinae, non Babrianae:

ὄνος καὶ κύων ἐν ταύτῳ ὠδοιπόρουν . . .
 χόρτου τε, φημί, καὶ κριθῆς καὶ ἀχύρου κτλ.

Verba quae sunt χόρτου τε φημί, Babrio ascripsit Eb. p. 94, ego a Byzantino homine conscripta ea esse spondeo; nam otiosum illud φημί ipsi narrationi inserere non solet Babrius, solent Tzetzae et qui sunt similes. Neque cum asino litteras legente apud Babrium invenio quod conferam (cf. supra p. 205).

253.

Lepidam simii et delphini fabellam A^c Cor. 88 (A^u 74) nuper in recentiorum erroribus deridendis festive adhibitam (cf. S. Reinach, *r. archéol.* 1891) Babrii esse iam Knochius suspicatus est, qui post Tyrwhittum primus his fabulis illustrandis operam navavit perutilem, atque sententiae eius ipsum Alfredum Eberhard video patrocinantem p. 94. Sed quibus nisi sint argumentis nescio; Tzetzam (chil. IV 945), ad quem provocat Knochius, praeter Babrium prosariis fabulis usum esse scimus (cf. chil. IV 932. X 261) atque in Augustana trimetrorum rectorum rhythmus facilius restituitur, quam choliamborum (cf. infra iamb. 13 p. 239).

254.

Cum Tyrwhitto aliis Lachmannus (fr. 142, cf. praef. p. XI) Babrio tribuit hos versus:

. . . . ταῦτα δ' Αἴσωπος
 ὁ Σαρδιηνὸς εἶπεν, ὄντιν' οἱ Δελφοί
 ἄδοντα μῦθον οὐ καλῶς ἐδέξαντο . . .
 ἔωσαν αὐτὸν μάλ' <ἀθέως> κατὰ κρημνοῦ.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

probabilius quod suspicatus est Ahrens l. s. choliamborum Callimachi frustulum nos tenere (cf. Callim. II p. 272 Schn.) Quid enim si fr. 87:

ἦν κεῖνος οὐνιαυτός, ᾧ τό τε πτηνὸν
καὶ τοῦν θαλάσση καὶ τὸ τετράπουν οὕτως
ἐφθέγγεθ' ὡς ὁ πηλὸς ὁ Προμήθειος

fabellae Aesopi prooemium erat? Ita Aesopus in vita fab. Rom. p. 282 Eb. fabulam Samiis orditur ab his verbis καθ' ὃν χρόνον ὁμόφωνα ἦν τὰ ζῶα κτλ. Nam ad ipsum lauri et oleae certamen a Callimacho fr. 43 narratum

ἄκουε δὴ τὸν αἶνον· ἐν κοτε Τρώλῳ
δάφνην ἐλαίῃ νεῖκος οἱ πάλαι Λυδοὶ
λέγουσι θέσθαι . . .

ἐγὼ φαύλη
πάντων † τῶν δένδρων εἰμί.

versus illos quominus referamus cum Meinekio choliamb. p. 157 multa impediunt. Certe Aesopi fata choliambis Callimachi enarrata esse eo facilius credas, cum exstent fragmenta, quibus Thales septemque qui dicuntur sapientes celebrantur (fr. 94 sq. p. 259).

Ceterum Callimachi versus supra descripti ansam dederunt Bergkio aetatis poetae ultra Callimachum removendae (kl. Schr. II p. 560).

Eberhardianis fabulis quas adiecit Gitlbauer indicibus saepe contentus paene nullis eas perpaucis exceptis ne inter dubias quidem locum habere volui. Verum ne quid desideres en tibi indicem earum quasomisi:

Gb 144 = A^c 71 ποιμὴν νεογνὸν λύκου σκυμνὸν εὐ-
ρων κτλ., cui fabulae iuxta Gb 168 (Babr. nostri 175)
locus non erat. Eiusdem generis est.

Gb 186 = F 3 A^u 2 Ἀετὸς καταπτάς . . . ἄρνα ἤρπασε,
cf. Gb 156 = Babrii nostri 137 (Tab.).

Gb 188 = F 15 A^c 6 A^u 16 Αἴλουρος συλλαβὼν
ἀλεκτρούνα τοῦτον ἐβούλετο μετ' εὐλόγου αἰτίας καταθοι-
νήσασθαι κτλ.

Gb 191 = F 29 A^c 160 A^u 32 Ἄνθρωπός τις φόνον
ποιήσας ἐδιώκετο ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ φονευθέντος κτλ.

Gb 192 = F 35 A^c 17 A^u 21 Ἀλιεῖς ἐξελθόντες ἐπ'
ἄγρην ἐπειδὴ . . οὐδὲν εἶλον κτλ.

Gb 193 = F 43 A^c 23 A^u 52 Ἄνῆρ τις ὑπὸ χειμῶ-
νος ἐν τῷ αὐτοῦ προαστείῳ ἀποληφθεῖς . . ., πρῶτα μὲν
ἀ πρόβατα κατέφαγεν . . . οἱ δὲ κύνες κτλ.

Gb 194 = F 44 A^c 79 A^u 55 Γυνὴ χήρα φίλεργος
θεραπαινίδας ἔχουσα ταύτας εἰώθει νυκτὸς ἐπὶ τὰ ἔργα
ἐγείρειν κτλ.

Gb 195 = F 45 A^c 80 A^u 56 Γυνὴ μάγος ἐπωδὰς
θείων μηνιμάτων ἐπαγγελλομένη κτλ.

Gb 197 = F 55 A^c 25 A^u 64 Δηχθεῖς τις ὑπὸ κυνὸς
τὸν ἰασόμενον περιήει ζητῶν κτλ.

Gb 203 = F 183 A^c 53 A^u 216 Τῶν ὀρνέων βου-
λευσαμένων περὶ βασιλείας ταῶς ἡξίου χειροτονεῖσθαι κτλ.

Gb 212 = F 411 Ἄνῆρ τις ἀκρίδας συλλέγων . . εἶλε
καὶ τέττιγα κτλ. Etiam Bergkii Philol. XLVII 386 Babrio
hanc fabulam vindicavit atque unum alterumve choliambum
facili negotio restitutum (τοὺς ὀδοιπόρους τέττων· φωνῆς
δὲ παρ' ἐμοὶ πλεῖον οὐδὲν εὐρήσεις) ipse olim observavi.
Verum, quod neque Bergkii animadvertit neque Gitlbauer,
omnibus verbis descripta est e vita Aesopi (XXII p. 283 Eb),
qua Babrii fabulas receptas esse neque demonstratum est

nec potest demonstrari. Idem cadit in fabulas quae subsequuntur.

Gb 213 = F 412 Γυνή τις προσφάτως τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα θάψασα κτλ. Celeberrima matronae Ephesiae fabella ex eadem Aesopi vita petita XXIII p. 299 Eb, de qua cf. E. Rohde Mus. Rhen. XLVIII 126¹.

Gb 214 = F 414 Ἄνῆρ τις τῆς οἰκείας ἐρασθεὶς θυγατρὸς κτλ., e vita Aesopi XXIII p. 304 Eb, ubi nullum omnino choliamborum vestigium cognosco.

Neque Bergkii neque Gitlbauer Babrio ista tribuisent, si e vita Aesopi ea hausta esse observassent.

Hae fabulae fere omnes totae quantae sunt non solum rhythmo, sed etiam sermone pedestri sunt scriptae; Gitlbauerum Babrii choliambos integros se restituere opinatum esse vix credas.

Fragmenta quaedam hexametris vel iambis rectis inclusa, quibus Babrii nomen errore aperto ascripserunt Suidas et Georgides, inter Mythicorum reliquias recepta invenies infra p. 217, 22. 235.

Eiusdem fere generis est fabula daet. 34 infra p. 231, quam Babrio vindicaverat Eb p. 94.

Fragmentum papyro veteri inscriptum, quod Babrii esse Weilius coniecerat (*rev. des ét. Gr.* 1890, 309, cf. Werner Qu. Babr. p. 6¹), ad Herondae mimum VIII pertinet.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

I. ΕΠΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΕΙΑ

ΜΥΘΙΚΑ

*1 (16)

ἄει πλάνα χεῖλεα γρηός.

1*

2 (36)

Ἥχῃεις ἐτάνυσσε βαλὼν προκάρηνον ἀήτης

ἔστασαν οὐδὲ κόμας ψαφαρῆ μεμίαντο κονίη

*3 (43)

Αἰπύκερως ἔλαφος . . .

4*

4 (64)

Αἰπεινὴν ἐλάτην ἔρις ὄρορεν αἴσυλα φάσθαι.

5

Fabularum Babrianarum imitationes hexametris et elegiis conceptas composuit primus I. H. Knoche, Babr. fab. (1835) p. 202 atque in programmate Torgaviae a. 1838 edito, retractarunt Lachmannus Babr. p. VII, Eberhard (Eb) Babr. p. 96 sq., Bergk (Bgk) Anthol.³ p. XX sq. 171 sqq., Giltbauer Babr. p. 147 sqq. Bergkii et aliorum immemor. Fragmenta incerta asteriscis sunt insignita. || 1 (Bgk p. XXI) Suid. s. ἀείπλανα· πεπλανημένα, φλύαρα . . . ἀείπλανα κτλ. Ad mythica rettulit Bgk, Callimacho (fr. anon. 2 p. 705) vindicarunt plerique. — Cf. Babr. 16, 10. — ἄει πλάνα Bgk, sed cf. Lobeck, Elem. pathol. I 590 || 2 (Eb 1, Bgk 1) Suid. s. προκάρηνος· ἐπὶ κεφαλὴν. ἐν μύθοις· ἡχῃεις κτλ. — Cf. Babr. 36, 1 || 3 (Eb 2, Bgk 18) Suid. s. ψαφαρῆ . . . καὶ αὖθις ἐν μύθοις· ἔστασαν κτλ. — Cf. Babr. 36, 4. — κόμαι Valckenaer | Verum viderat Hecker comment Callim. p. 94 || 4 Suid. αἰ. ἔ. ὑψηλὰ κέρατα ἔχουσα. — Cf. Babr. 43, 1. — Fr. huc referendum esse et ego conieci et indicavit E. Bruhn, Mus. Rhen. XLV 283 || 5 (Eb 4, Bgk 25) Suid. s. αἰπεινή· ὑψηλή. αἰπεινὴν κτλ., id. s.

5 (67)

Ἐς βίοτον κοινωνὸς ὄνω γένετ' ὠμοβόρος λίσ 6

„τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον λάχος οἴσομαι

*6 (75)

τοῖς δ' ἐπέσειε φόβον ὡς αὐτίκα τεθνήξοντος.

*7 (82)

ὅστε φόβησιν *

ξανθοτάταις ἐκόμα . . . 10

8 (93)

„πικροὶ μὲν τε λύκοισιν, ἀτὰρ χιμάρουσιν ἀκηδεῖς.

9 (95)

. . ἀκμηνος δόρποιο . . *

αἴσυλα· παράνομα, ἄδικα. ἐν μύθοις· αἰπεινήν κτλ. — Cf. Babr. 64, 1 sq. — Perperam versum 48 comparant atque ad elegia hoc fragmentum referunt Knoche Bergkius Gitlbauer alii. Nam fr. 19 elegiacum gemellum est huius, quod quin fabulis epicis inserendum sit dubitari vix potest || 6 (Eb 6, Bgk 2) Suid. s. λίσ· ὁ λέων. μῦθος· ἐς βίοτον κτλ. — Cf. Babr. 67, 1. — κοινός· cod., corr. Reinesius | Hexametri exitus repetitus ex Theocr. XIII 62 || 7 (Eb 7, Bgk 3) Suid. s. λάχος· μοῖρα . . . λέγεται δὲ καὶ ἡ πρόλαχος, ἡ πρώτη μερίς. καὶ αὐτίς ἐν μύθοις· τοῦτο κτλ. καὶ αὐτίς· σφαίρας δὲ λάχος κονίησιν ἐμίχθη, quae ad mythica referre dubito. — Cf. Babr. 67, 5 || 8 (Bgk p. XXII) Suid. s. ἐπέσειεν· ἐπονεταιίνετο. τοῖς κτλ. Callimacho (fr. anon. 25 p. 709) sine causa tribuunt plerique, ad mythica rettulit Bgk. — Cf. Babr. 75, 4, 5. — τῶ δ' male commendavit Bgk, cf. Babr. 75, 4 πάντων λεγόντων κτλ. || 9 (Bgk p. XXI) Suid. s. φόβη· κόμη, θορίξ· ὅστε φόβησι — ἐκόμα. — Cf. Babr. 82, 1. — De tauro Marathonio vix recte intellexit Hecker, cf. Callim. anon. 65 p. 717 || 11 (Eb 9, Bgk 20) Suid. s. ἀκηδής· ἄταφος, ἀμελής . . . λέγεται καὶ ἀκηδές [ἀκηδεῖς?] ἐν μυθικοῖς· πικρὴ κτλ. — Cf. Babr. 93, 4. — πικρὴ S, corr. Lm | λύκοις S, corr. Kuester | ἀκηδής S, corr. Lm. — Ad eiusdem fabulae initium referri solet fr. inc. 21 v. 51 || 12 (Bgk p. XXI) Suid. (Zonar.) s. ἀκμηνος· ἀγευστος. ἄ. δ. — Cf. Babr. 95, 4. — Callimacho tribuit Hecker (anon. 4 p. 705).

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

λέξομαι ἐν μυχάτῳ· κλισίη δέ μοί ἐστιν ἐτοίμη *

11 (115)

„τίς γὰρ ἐμοί σεο μισθὸς ἐπάξιος, ἣν σε διδάξω
ὑψοῦ ὑπὲρ πόντοιο μεταχρονίην ποτέεσθαι;

ὅθι στυφελῶν ἐπὶ πετρῶν
ὄστρακόεντά <τε> νῶτα καὶ ἄγκυλα γυῖα κεάσθη. 30

„οὔτι δίκης ἀπάνευθεν ἀεικέι δάμναμαι οἴτῳ

12 (122)

„ἔκ μοι σκῶλον ἔρυσσον, ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν ὄπλη.

13 (143)

ὡς φάσαν· οὐδὲ ἀναξ ἀνεως ἦν, <εἶπε δὲ

„. . . τί γὰρ σθένος ἔσκε σιδήρῳ,
ὑμείων εἰ μὴ οἱ ἐνὶ στειλειὸν ἀρήρει; 35

Ἀμαλθείας κέρας· ἐπὶ τῶν ἀφθόνως ζώντων· ἔνθ' — ἀλγός; in-
Renitur etiam in proverbis codicis Escorialensis Σ 42 (Graux,
10ev. de phil. II 228) atque Aldinae MDV col. 27. — Cf. Babr.
ἡ 8, 11. — ἔλθ' Kidd Bgk || 26 (Eb 16, Bgk 22) Suid., κλισία·
10σκηνή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ κλίνης· λέξομαι κτλ. — Cf. Babr.
(C8, 31. — Callimachi Hecalae adsignavit Hecker p. 94. 117
vallim. anon. 35 p. 7 11 Schn.), mythicis Bernhardy et Naeke
ad Hecal. p. 233 || 27sq. (Eb 17, Bgk 8) Suid. s. μεταχρονία· ἡ
εἰς ὑψος φερουένη. τίς γὰρ — ποτέεσθαι — Cf. Babr. 115, 5 sq. ||
29 (Eb 18, Bgk 9) Suid. s. στυφελισμούς· ὀργάς . . . καὶ ἐν
μυθικοῖς· ὅθι — κεάσθη. — Cf. Babr. 115, 9 | 30 τε add.
Küster || 31 (Eb 19, Bgk 20) οἴτος· ὁ μῦθος. ἐν μυθικοῖς·
οὔτι κτλ. — Cf. Babr. 115, 11. Ad fab. 11 vix recte rettulit Bkk
Suid. p. 766 || 32 (Eb 20, Bgk 11) σκῶλος· εἶδος ἀκάνθης . .
τοῦ μὲν ἐγὼ ζώοντος ἀναιδέσιν ἐμπήξαιμι σκῶλους ὀφθαλ-
μοῖσι, καὶ εἰ θέμις, ὠμὰ πασαίμην [quae mythicis vix recte
tribuit Bgk]. καὶ αὐθις· „ἔκ μοι — ὄπλη“ ὁ ὄνος φησὶ πρὸς τὸν
λύκον. — Cf. Babr, 122, 7 || 33 (Eb 21, Bgk 12) Suid. s. ἀνεως·
ὁ ἄφρωνος. ἐν μυθικοῖς· ὡς — ἦν. — Cf. Babr. 143, 3 || 34 sq.
(Eb 22, Bgk 13) Suid. s. στειλειόν· τὸ τῆς ἀξίνης ξύλον· τί γὰρ
κτλ. — Cf. Babr. 143, 4

*14 (199)

ποσσί δ' ἀνελθεῖν

ἄγκος ἐς ὑψικάρηνον ἐδίξετο· πᾶσα δ' ἀπορρώξ
πέτρῃ ἔην ὑπένεοθε καὶ ἄμβασις οὐ νύ τις ἦεν.

„ . . . καὶ ἀγλαὰ πίσεια γαίης *

βόσκεο

40

*15 (201)

λάτρην ἄγειν παλινόροσον ἀεικέα τῷ κεραμῆι.

*16 (235)

„Οἰκίον εἶτε δέμοιμι . .

*17

εἰ δὲ Δίκη σε

παρπόδα μὴ τιμωρὸς ἐτίσατο, δις τόσον αὖθις
ἔσβεται ἐν πλεόνεσσι παλίντροπος . .

45

36 sqq. (Bgk 14) Suid. (Zonar.) s. ἄγκος· ὑψηλὸς τοῦ ὄρους τόπος· ποσσί — ἐδίξετο || 37 sq. Suid. ἀπορρώγας . . . ἀπορρώξ· ἀπόσπασμα ὄρους . . . πᾶσα — ἦεν. || 38 Suid. ἄμβασις· ἀνάβασις· καὶ ἄμβασις κτλ. 36 et 37 sq. coniunxit atque ad lupi et capreae fabulam rettulit Bgk iniuria volgo aut ignoratus aut spretus; Callimacho (an. 1. 7 p. 707 sq.) tribuit Hecker. — Cf. Babr. 199, 2 || 39 sq. (Bgk 15) Suid. s. πίσεια· οἱ κάθυγροι τόποι. καί — βόσκεο. — Lupi sunt verba capram pellicientis, cf. Babr. 199, 5 || 41 (Bgk 16) Suid. s. λάτρην . . . λάτρεις δὲ διὰ τοῦ ἰ. λάτρην κτλ. Huc rettulit Bgk, qui κεραμεὺς ὄνος καὶ ὀνηλάτης (Aes. 190 H.) perperam superscripsit; spectat ad fab. A^c Cor. 45 (Hl 329): ὁ δὲ Ἑρμῆν πέμψας ἐκέλευε κεραμεῖ αὐτὸν (τὸν ὄνον) πωλῆσαι, cf. supra Babr. 201, 5 || 42 (Bgk 17) Suid. (Zonar.) s. δέμοιμι· οἰκοδομοίην. οἰκίον κτλ. Ad fab. Aesopeam a Plutarcho Sept. sap. conv. 14 p 157 B servatam rettulit Bgk, cf. supra p. 202 || 44 (Bgk p. XXII) Suid. s. παρπόδα· παραντίκα εἰ — παλίντροπος Hecalae carminis fragmentum esse coniecit Hecker (Callim. fr. anon. 54 p. 715), fabulae epimythium Bgk. — Cf. Babr. 127. 191.

*18

παρὰ δρυσὶ καὶ παρὰ πεύκαις
εἶφ' ἡμέων κοκύησι καθημένη ἀρχαίησι.

19 (64)

Αἰπειναῖς ἐλάταις ἔρισεν βάτος. ἧ μὲν ἔειπε
καὶ ναῦς καὶ νηοὺς τεμνομένη τελέειν.

20 (66)

τοῦνεκα τὴν ἰδίην οὔτις ὅπωπε δύην

50

21 (67)

. . . μετὰ δὲ σφίσι πιστώσαντο
συνθεσίην . . .

46 Choerob. in Theod. 115, Ps.-Herod. II 642. 663 L. (Callim. fr. anon. 287 p. 760); fr. nimis incertum || 47 Suid. s. κοκύαι· αἱ πρόγονοι. ἀφ' ἡμέων κτλ. correxit coniunxit ad mythica rettulit Bgk, Hermae vol. XVIII 712 (cf. Anthol.² p. XXII): „Poterat scriptor μυθικῶν in prooemio dicere se fabulas vetustas enarraturum esse quas quondam anus posteris tradiderit residens sub quercu vel pinu [Theo prog. 3].“ Idem quae de Zona Sardo (Auth. Pal. IX 312) his mythicis utente coniecit omni fide sunt destituta. Cf. Callim. fr. anon. 37 p. 712; Meineke, anal. Alex. p. 167 || 48 sq. (Eb 3 Bgk 24) Suid. s. αἰπεινή· ὑψηλή. αἰπεινήν — φάσθαι (fr. 4) καὶ αἰπειναῖς· ὑψηλαῖς . . . ἐν μύθοις. αἰπειναῖς — τελέειν; confudit Zonaras p. 81. — Cf. Babr. 64, 1. 5 | αἰπεινή· ἐλατῆ Lm, num fuit (cf. prol.) αἰ — ἔειπον — τεμνόμεναι? — Elegiographus eum imitatur qui v. 5 scripsit || 50 (Eb 5, Bgk 26) Suid. s. δύη· ἧ κακοπάθεια . . . Καλλίμαχος [fr. 302] . . . ἐν μύθοις· τοῦνεκα κτλ. — Cf. Babr. 66 8 || 52 (Eb 8, Bgk 19) Suid. s. συνθεσία· συνθήκη, ἀσφάλεια. ἐν μυθικοῖς· μετὰ δέ κτλ. Ad fab. 93, 2 dubitanter rettulit Eb, ad ‘fabulam de Leonis foedere cum asino’ (67, 1) probabilius Bernhardt et Knochius: quod si verum est, elegiorum poetae, qui breves vocales saepius admisisse videtur in versuum fine, hoc fragmentum tribuerim, nam v. 6 hexametricis fabulis solent ascribere. Similis illa fabula inc. 222 vix in censum vocanda.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Fragmenta Babrio vetustiora omnia consulto exclusi. Itaque neque Hesiodi versus invenies nec Socratis personati distichon a Diog. La. II 42 servatum, quo de recte iudicavit iam Grauert de Aes. p. 54 a Bergkio (PL. II 4 p. 287) neglectus, neque quam fabulae initium esse suspicatus est W. Schulze (*Gött. gel. Anz.* 1896, 3, 238) inscriptionem vasculariam apud P. Kretschmer, *Die gr. Vaseninschriften* 120. Cf. infra p. 224 adn.

ΔΙΑΦΟΡΑ

24 (119)

Ἐρμείῃ ξυλίνῳ τις ἐπηύχετο καὶ ξύλον ἦεν.
εἶτά μιν αἰείρας χαμάδις βάλε, τοῦ δ' ἀπὸ χρυσὸς
ἔρρευσεν καταγέντος. ὕβρις πόρε πολλάκι κέρδος.

25

Γρηγορίου τοῦ θεολόγου.

Εἰ δ' ἄγε σοι καὶ μῦθον εἰκότα μυθολογήσω
αἴσχεσιν ὑμετέροις. ἢ πολιὴν δὲ λάλον.

Ἄκριτον ἦν τὸ πάροιθε βροτῶν γένος, ὅς τε φέριστος
ὅς τε χειριότερος, ὡς φάτις ὠγυγίη. 190

πολλοὶ μὲν δοκέεσκον ἀνάρσιοι ὄντες ἄριστοι,
πολλοὶ δ' αὖτ' ἀγαθοὶ ἔμπαλιν ἀφραδέες.

κῦδος ἀτιμοτάτοισιν, ἀτιμίη δέ τ' ἀρίστοις
ἔσπετο οὔτι δίκη τῶνδ' ἐπαμειβομένων.

ἀλλ' οὐ λῆθεν ἀνακτα θεὸν κακίη μεδέουσα, 195

24 Anthol. Planud. IV 187, 12 p. 328 (Anth. Jacobs II 682); cum Babrio 119 composuit Hauptius, Herm. VII 180 = opusc. III 577. A mythicorum poeta hos versus profectos esse non contendo; nimia enim sermonis est brevitatis atque correptarum syllabarum in fine admissarum frequentia.

25 Greg. Naz. poem. moral. 29, 187 sqq. p. 574 sq. Patrol. XXXVII, III p. 898 M (Cor. 386)

ὄψε δ' ἀλαστήσας τοῖον ἔειπεν ἔπος·
 „οὐ θέμις ἔστ' ἀγαθοῖσιν ὄμον κλέος ἠδὲ κακοῖσιν
 ἔμμεναι· ὦδ' ἂν ἔοι πλειότερη κακίη.
 τοῦνεκα τοῖσιν ἐγὼ σημήϊον ἐσθλὸν ὀπάσσω,
 ὄφρ' εὖ γινώσκηθ' ὅς κακὸς ὅς τ' ἀγαθός.“ 200
 ὡς εἰπὼν ἐρύθηνε παρήϊα τοῖς ἀγαθοῖσιν
 αἰμ' ὑπὸ δέρμα χέας αἴσχεος ὀρнуμένου·
 θηλυτέραις δὲ μάλιστα, ἐπεὶ καὶ εἶδος ἀραιαί
 καὶ κραδίην ἀπαλαί, πλεῖον ὑπεσκέδασε.
 τοῖς δὲ κακοῖσιν ἔπηξε καὶ ἄτροπον ἔνδον ἔθηκε· 205
 τοῦνεκεν οὐδ' ὀλίγον αἴσχεσι συμφέρεται.

25, 200 γινώσκης M || Poematium mythicorum gemellum;
 ad v. 206 cf. myth. 20, v. 50.

Non admisi Anthologiae quaedam poematia, qualia ipse
 Babrius imitatus esse videtur; praeter exempla fabulis eius
 150. 151. 181 subscripta cf. Bian. Auth. Pal. IX 273 = Aphth. 4
 Fur. 202 [cf. p. 200. 248 extr.], Philipp. Leon. Plat. IX 11 sqq.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ἀλώπηξ δ' αὐτῷ φθονήσασα, ἐθεάσατο ἐν τινι πάγῃ κρέας
κείμενον. ἀγαθοῦσα οὖν αὐτὸν ἐνταῦθα ἔλεγεν, ὡς εὐροῦσα
θησαυρὸν

5

αὐτὴ <μὲν> κατὰ † τὸν νόμον οὐκ ἐχρήσατο <τούτῳ>,
[διὰ τὴν βασιλείαν, τὸ] γέρας δὲ αὐτῷ τῆς βασιλείας τε-
τήρηκε· καὶ παρήνει αὐτῷ, ὡς ἂν τοῦτο αὐτὸς λάβῃ. τοῦ
δὲ ἀμελετήτως ἐλθόντος καὶ ὑπὸ τῆς πάγης συλληφθέν- 10
τος ἠτιᾶτο παρ' αὐτοῦ ἢ ἀλώπηξ, ὡς δελεάσασα καὶ ἐν-
εδρεύσασα αὐτῷ. ἐκείνη δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφη „ὦ πλῆθηκε,
σὺ δὲ τοιαύτην μοῖραν† τύχην ἔχων τῶν ἀλόγων ζώων
βασιλεύσεις (e);“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ οἱ τοῖς πράγμασιν ἀπερισκέπτως
ἐπιχειροῦντες ἐπὶ τῷ δυστυχεῖν καὶ γέλωτα ὀφλισκάνουσιν.]

28

Ζεὺς γαμῶν τὰ ζῶα πάντα εἰστία.

μόνης δὲ χελώνης ὑστερισάσης

διαπορῶν τὴν αἰτίαν τῇ ὑστεραία ἐπυνθάνετο αὐτῆς (e),
τίνος χάριν μόνη ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐκ ἦλθε.

τῆς δ' <ἀντ>ειπούσης „οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος“ 5

ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς παρεσκεύασεν αὐτὴν αὐτὸν τὸν
οἶκον βαστάζουσιν ἐπιφέρειν.

[Οὕτω πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων αἰροῦνται μᾶλλον λιτῷ οἴκῳ μένειν
ἢ παρ' ἄλλοις πολυτελῶς διαιτᾶσθαι.]

κιμῶν β. αὐτοῖσιν ἐχειροτονήθη Gb || 4sq. εὐροῦσα τοῦτο F,
θησαυρὸν vox repetita ex A^cA^u || 9 ἀμεταμελήτως F, corr. ex P^r ||
12sq. σὺ δὲ τοιούτοις στοιχεῖν ἔχων inepte P^r, σὺ δὲ τ. ψυχὴν
(e τυχήν) ἔ. A^u, σὺ δὲ τ. μωρίαν (e μοῖραν) ἔ. A^cP^s coniectura;
fuit πυχὴν, cf. Archil. fr. 91. 110 Bgk. | βασιλεύεις FP^s, corr.
ex A^cA^u | τοιαύτην σὺ δ' ἔχων ψ. ζ. β. Gb

28 (Gb 280) FFur 79, hinc illinc corrigendus ex A^u 105
A^c Cor. 105 || 2 ὑστερησάσης codd., corr. Gb || 5 suppl. Gb ||
6 fuerit <ὁ Ζεὺς οὐχ ὑπέμειν', > ἀγανακτήσας δὲ κατ' αὐτῆς ||
7 περιφέρειν A^uA^c || Epim. 9 ἄλλην F || Totam fabulam hexa-

29

Θύννος διωκόμενος ὑπὸ δελφῖνος καὶ πολλῶ τῶ ροίζῳ
φερόμενος ἐπειδὴ καταλαμβάνεσθαι ἔμελλεν, ἔλαθεν ὑπὸ
σφοδρᾶς ῥύμης ἐκπεσὼν εἰς τινὰ νῆσον (e). ὑπὸ δὲ τῆς
ὁμοίας ῥύμης καὶ ὁ δελφὶν αὐτῶ συνεξώκειλεν. ὁ δὲ
θυνηνὸς ἐπιστραφεὶς καὶ λειποψυχοῦντα τὸν δελφῖνα ἔωρα- 5
κῶς εἶπεν

οὐκ ἔτι μοι [ὁ] θάνατος λυπηρὸς <τοῦτον> ὁρῶντι
τὸν αἴτιον γεγονότα μοι τούτου σὺν ἐμοὶ συναποθνή-
σκοντα (e).

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ῥαδίως τὰς συμφορὰς οἱ ἄνθρωποι φέρουσι
τοὺς τούτων αἰτίους δυστυχοῦντας ὁρῶντες.]

30

Κάμηλος θεασαμένη ταῦρον ἐπὶ κέρασιν ἀγαλλόμενον
φθονήσασα αὐτῶ ἐβουλήθη καὶ αὐτῇ τῶν ἴσων ἐφικέσθαι.
διόπερ παραγενομένη πρὸς τὸν Δία τούτου ἐδεήθη ὅπως
αὐτῇ κέρατα

προσνείμῃ· ᾧ Ζεὺς ἀγανακτήσας †κατ' αὐτῆς 5
εἶγε μὴ ἀρκεῖται [τῶ] μεγέθει τοῦ σώματος

metris summa licentia restituere ausus est Gb. — Fabula e pro-
verbio dactylico (5) orta, cf. Knaack, anal. Alex.-Rom. p. 8¹⁰,
Cr ad Plutarchi d. prov. Alex. comment. [Lips. 1895] p. 40

29 (Gb 281) FFur. 85, cf. A^c 30 A^u 112 P^r 115 || 1 sq. qui
apud Gb leguntur hexametris, toti ipsius sunt, non antiqui
poetae || 3 ἐξέπεσεν σφ. ὑ. ῥύ. εἰς τ. ν. bene Gb || 4 sqq.
Gitlbaueri inventa fundamento carent || 7 'οὐκέτι μοι' φησὶν
'θ. λ. ὁ' Gb, verum epici Graeci φησὶν hexametris non solent
inculcare more Romanorum; sim. A^c 27 || 8 τὸν αἰτίον μου
τοῦ θανάτου A^u, τὸν αἰτίον μοι θανάτου P^r || 8 sq. σὺν ἐμοὶ
ἀ. FA^c, συναποθνήσκοντα A^uP^r; possis αἴτιον ὄντ' ὀλέθρου
σὺν ἐμοὶ συναποθνήσκοντα

30 (Gb 282) Nevel. 200 e Palatino, inde F 281 ceterique. —
Cf. Babr. 161 || 1 θεασάμενος Nev | Ταῦρον ἀγαλλόμενον
ποτ' ἰδοῦσα κέρασι κάμηλος initium fuisse putat Gb ||
2 sq. ἐβουλήθη δὲ καὶ αὐτῇ τῶν ἴσων ἐφικέσθαι? || 5 ἀγα-
νακτήσας κατ' ἐκείνης? Mekler

καὶ τῇ ἰσχύι,

ἀλλὰ περισσοτέρων ἐπιθυμεῖ, † οὐ μόνον αὐτῇ
κέρατα οὐ προσέθηκεν, ἀλλὰ καὶ μέρος τι τῶν ὠτων ἀφείλετο.

[Ὅτι πολλοὶ διὰ πλεονεξίαν τοῖς ἄλλοις φθονοῦντες λανθάνουσι 10
καὶ τῶν ἰδίων στερούμενοι.]

31

Ἐν τινι νησιδίῳ ταῦρος
ἐνέμετο. τῇ δὲ τούτου κόπρῳ κύνθαροι ἐτρέφοντο δύο.

καὶ δὴ τοῦ χειμῶνος ἐφισταμένου
ὁ ἕτερος ἔλεγε πρὸς τὸν ἕτερον

ὡς ἄρα βούλοισ' εἰς† τὴν ἠπειρον† διαπτᾶσθαι, 5
ἵνα ἐκείνῳ μόνῳ ὄντι ἡ τροφή ἱκανὴ ὑπάρχη καὶ
αὐτὸς ἐκεῖσ' ἐλθὼν τὸν χειμῶνα † διαγένηται.

ἔλεγε δέ, ὅτι, ἐὰν πολλὰς εὖρη τὰς νομάς, καὶ αὐτῷ οἴσει.
παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν χέρσον καὶ καταλαβὼν

πολλὴν μὲν κόπρον, ὑγρὰν δέ 10
μένων ἐτρέφετο ἐνταῦθα. τοῦ δὲ χειμῶνος διελθόντος
πάλιν εἰς τὴν νῆσον ἀπέπτυ.

ὁ δὲ ἕτερος θεασάμενος αὐτὸν

λιπαρόν <τε> καὶ εὐεκτοῦντα

ἦται αὐτὸν μήτι φέρειν, διότι προὑποσχόμενος οὐδὲν ἐκό- 15

30, 8 περισσότερον Nev. | κοῦ μόνον? || 9 οὐ προσέθηκε
κέρατ', ὁ δ' ἀφείλετο καὶ μέρος ὦ. Mekler

31 (Gb 285) Pr 81 A^u 85 Nev. e Pal. 201; P^s 50; minuta omitto ||
4 πρὸς τὸν φίλον Pr, quod ex ἑταῖρον = ἕτερον ortum esse
bene suspicatus est Sternbach || 5 βούλοιστο Pr Nev., βούλοιστο δὴ
A^u || 7 ex Pr, καὶ ὡς ἂν ἐκεῖσε A^u | καὶ — διαγένηται om.
Nev., qui exhibet ἡ τροφή γένηται | fuitne τὸν χειμῶν' ἐγκατα-
μείνη? || 8 πολλὴν — τὴν νόμην A^u Nev. || 10 τὴν κόπρον
ὑγρὰν om. δὲ Pr || 12 ἀπέπτυ Cr, διέπτυ codd. || 15 ἦται —
φέρειν Pr, ἦτιᾶτο αὐτὸν A^u Nev.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

33

Βάτραχοι δύο ἐνέμοντο ἐν λίμνῃ. ἐν ἡμέραις δὲ τοῦ
θέρους ἐξηράνθη ἡ λίμνη,

καὶ καταλείψαντες κείνην ἄλλην ἐπεζήτουν.

παραχρῆμα οὖν ἐνέτυχον φρέατι βαθεῖ. εἶπε δὲ ὁ ἕτερος τῷ
ἑτέρῳ „συγκατέλθωμεν, ὦ οὔτος, εἰς τόδε τὸ φρέαρ.“ ὑπο- 5

λαβῶν δὲ ὁ ἕτερος ἀντεῖπεν „ἐὰν οὖν καὶ τὸ ἐνθάδε

ὔδωρ ξηρανθῆ, πῶς ἀναβησόμεθα;“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως προσιέναι τοῖς
πράγμασιν.]

34

Ἀλώπηξ εἰς οἰκίαν ἐλθοῦσα ὑποκριτοῦ καὶ ἕκαστα τῶν
αὐτοῦ σκευῶν διερευνωμένη

εὔρεν καὶ κεφαλὴν μορμολυκείου <ἐκεῖ>

εὐφυῶς κατεσκευασμένην· ἦν καὶ ἀναλαβοῦσα ταῖς χερσὶν ἔφη·

ὦ οἶα κεφαλὴ †καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει.“ 5

[Ὁ μῦθος εὐκαιρος πρὸς ἄνδρας μεγαλοπρεπεῖς μὲν τῷ σώματι,
κατὰ δὲ ψυχὴν ἀλογίστους.]

33 (Gb 292) FFur. 38, sim. A^cCor. 19; cf. A^u 41 Pr 43 ||
1—4 decurtavit A^c; περιήεσαν ζητοῦντες ποῦ καταμεῖναι· ὡς δ’
ἐγένοντο κατὰ τι φρέαρ A^uPr nimis contracti || 3 ἐκείνην F,
corr. Gb || 4 ὅπερ ἰδὼν ἄτερος θατέρῳ φησὶ A^c || 5 ὦ οὔτος A^c,
ἐνταῦθα, ὦ φίλε F | ὑπολαβῶν — ἀντεῖπεν F, ὁ δὲ ὑπολαβῶν
εἶπεν A^c || 7 servavit A^c, liberius F || Epim. 8 προσιέναι A^c,
προσέρχεσθαι F | οὐκ ἀπερισκέπτως τοῖς πράγμασι προσπελάσαι
δεῖ Gb || Cf. supra p. 186.

34 (Gb 291) A^c Cor. 11; cf. FFur. 11, A^u 27 Pr 8. Babrio
tribuit Eb p. 94, qui cum v. 4 sq. contulit 95, 43; distichos
invita Minerva restituit Gb || 1 οἰκίαν κιθαρῳδοῦ habet F,
πλάστου ἐργαστήριον A^u, initium nimis decurtatum || 3 εὔρε
A^c || 5 ὦ οἶα Bss ad Nicot. Eugen. I 60. II 437, cf. Apostol.
XVIII 60 paroem. II p. 736 Gott.; Babrius scribere poterat ὦ
οἶη; κεφαλὴ <μέν, ἀλλ’> ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει <τλήμων>; sed si
versus latet, pentameter potius videtur subesse, voluti ὦ οἶη

In Cor. 151 p. 91 (i. e. P¹ Nev. 154) dactylorum vestigia observavit ipso Eb p. 97 (possis πρὸς μάνδραν, μία δ' ἐξ αὐτῶν ὑπελείφθη | ἡδύ τι βοσκομένη). Verum haec quin ex ipso Babrio fluxerint qui universam paraphrasis illius compositionem et naturam perspexerit non dubitabit. Eiusdem generis sunt verba quae e Cor. 193 p. 369 [i. e. P^r 17] excerpit Eb: οἴμοι ἐγὼ ἐκ ποίας ταχυδρόμου ὁρμῆς ἐν ποίῳ μεθρημόσθην καμπτήρι πολυμόχθῳ. *Byzantini* haec sunt inventa diasceuastae et semibarbari, qui fabulas Parisinas sola Babrii recensione Bodleiana usus (cf. B 22 P¹ 14) pingui quodam et quaesito sermone renovavit. Gitlbauer mira inscitia non modo choliamborum Babrii paraphrases hexametris coercuit (278 = B 119; cf. 277; 283), sed ipsa quod vix credas Appiani verba hexametris trimetrisque Margitae more coniunctis (286, cf. Appian. bell. civ. I 101).

Similia dactylorum vestigia in *Aphthonii* potissimum fabulis invenies plurima: quod non observavit Gb fabularum originem omnino non curans. Cf. Aphth. 3 p. 324 Nev. ἡ φύσις ᾧδῆν . . . <ὡς> χρεμετίζειν οὐκ ἔμαθον, ἄδειν δ' ἐλάθοντο; 4 ἴξευτῆς τέττιγος ἀκούσας . . . μετρεῖ τὴν θήραν . . . ᾧδῆς μὲν πλέον οὐδὲν κτλ.; 12 ὡς νόμος εἶχεν . . ., χά μὲν νικηθεῖς ὑποδὺς ἀπεκρούπτετο κλίνῃ (pro κλ. ὑ. ἀ.), ὁ (ὄς? M1) δὲ νενικηκῶς [ἐπὶ στέγους] ἀρθεῖς ἀνέκραγε μέγιστον (cf. 29), τὴν νίκην κατάδηλον . . .; 16 ipse titulus hexametrum fere explet: μῦθος ὁ τῶν ταύρων παραινῶν εἰς ὁμόνοιαν, deinde ἀπέκρινε καὶ καθ' ἕκαστον; 23 οἱ παρὰ τὰς ὄχθας κτλ.; 26 . . . τὴν ἐν ἀγροῖς (-σι) προτιμῶν μετριότητα;

κεφαλή· οὐκ ἔχει ἐγκέφαλον (οὐδ' ἔ. ἐ. Gb) || 6 Epim. εὐκαιρος accessit ex A^u | Σώματι μὲν μεγάλῳ, κατὰ δὲ ψυχὴν ἀλογίστοις ; ἀνδράσιν εὐκαιρός ἐστὶν ὁ μῦθος ὅδε?

40 οἰηθεῖς δ' εἶναι τοιοῦτον †οῖς ἀπελοῦτο . . . λίμναις καὶ ποταμοῖς κτλ. Sed ipsa hac exemplorum copia Gitlbaueri sententia adeo non firmatur, ut labefactetur; videtur enim ipse sophista dactylorum rhythmum teretem et elegantem nimis adamasse, ut alii illius aetatis multi. Etiam *Syntipae* quae feruntur fabulae flosculis poeticis adeo sunt ornatae, ut dactylico interdum sermone incedere videantur, cf. quod indicavit Eb Cor. 58 p. 36 = Synt. 29 p. 23 M. μᾶλλον τῆς πολυμόχθου ἐμακάριζεν ὑπηρεσίας (ὑ. μακαρίζει). Sed haec quoque casui potius atque malae scriptoris arti tribuenda, quam exemplari hexametris incluso. Neque quae in Libanianis passim observantur, merentur fidem, quamquam Huds. add. 238 = Cor. p. 155 sq. hexametri ambitum integra explent verba ἀλλήλους φοιτᾶν ἀδεῶς· σπενδώμεθα τοίνυν, sequuntur ἐπεὶ καὶ νῦν παρὰ τούτων ἡ ταραχή et οἱ δ' οὐ σφόδρα θέλοντες.

Quae si recte sunt disputata, haud pauca fabularum dactylicarum exempla a solo Gitlbauero proposita fide prorsus sunt destituta, incerta ad unum omnia. Ne quid desideres, subicio indicem earum quas supra non recepi:

Gb 277 = F 191 A^c. 60 Χῆνες καὶ γέρανοι κτλ. Est Babrii nostri 196.

Gb 278 = B 119 F 171 Παῖς τις ἀκροΐδας θηρεύων κτλ. Babrii nostri 168.

Gb 283 = F 194 A^c 62 Ψύλλα πορὲ πηδήσασα κτλ. Babrii nostri 215.

Gb 286 = F 386 ex Appiani bell. civ. I 101 Φθειῖρες γεωργὸν ἀροτριῶντα ὑπέδακνον κτλ.

Gb 287 e Galen. protr. XIII (p. 20 Kaibel) inter fabulas non habet locum, cf. nostra Mus. Rhen. XLIV 311³, XLIII 464.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

II. ΙΑΜΒΟΙ

1 (147) Ἐχιδναν ἀσφυκτοῦσαν . . ν . .

⏏ - ⏏ - ⏏ - ⏏ ἠδ' εἶ(λ' ἐξ (ὁδ)οῦ.

σωθεῖσα δ' αὐτῷ φόνιον ἀποτίνει χάριν.

δηχθεὶς δ' ἔφη „δύσαγνε καὶ μιαίφ(ονε,

ἧ' σωσά) σ' ἐπὶ τοῦτ', ἵνα με δύστηνον κτάνης;“ 5

ἠ δ' εἶπ(εν) „οὐ σὺ (μ' ἄρα πατήσεις, ἂν θάν(ης.“

. . . ὅτι οὐ δεῖ κακούς εὐεργετεῖν.

1 Tab. cer.10 VI^r v. 14 sq., cf. prol.; trimetros agnoverant W1 vLw; cf. Babr. 147 || 1—3 --- ιδν --- σα . φν --- ν --- |
τομηδει - - ξ - - - ουσα - - εισαδα - : τω φονειοναποτειν - ιχαριν
in T legit Hss; 1 ἔχιδναν vocem totam fere cognosces;
(ἔχ)ιδν(άν τις ἀ(σ)φν(κτοῦσα)ν suppl. Hss, fuerit ἔχιδναν ἀσφυ-
κτοῦσαν ἐν (χειμῶνί τις); fabulae initium fortasse decurtatum,
duobus enim versibus fingendis spatium vix sufficit || 2 suppl.
Cr coll. Syntip. 25 ὄρα χειμῶνος ἔχισ τις πλησίον ὁδοῦ κατέ-
κειτο κτλ. || 3 σωθεῖσα legit Cr, θ(α)λφθ(εῖ)σα W1, non fuit
δακ)οῦσ' αὐτῷ (Hss) || 4 - - : χθειςδεεφη, versus exitus at-
que v. qui sequitur vacui, suppl. Hss || 5 - - - - - | σεεπι-
τουτωιναμ - δ - - την - - : κτανησ T, ἔσωσά Hss, ἧ' σ. W1 | ἐπὶ
τοῦτ' Cr (Xen. An. II 5, 22), ἐπὶ τούτῳ Hss, ἐπὶ τῷδ' W1 ||
6 ηδειπουσα T sec. Hss, ultimam litteram ν esse putat W1;
suppl. W1 | τησεισανθαν T sec. Hss, εανθαν cognoscit W1 ||
7 Epim. ὦ παῖ, μάθ' ὅτι οὐ δεῖ vorsum restituit W1 || Fabellae
poeta hominem induxisse videtur serpentem e via orbitaque
(A^u 69 HI 75) servantem, cf. v. 6, quem ingenioso restituit W1
v. 3 sibi non constans; ita Vergil. Aen. V 273 serpentem de-
scribit viae deprensam in aggere, aerea quem obliquum rota
transiit (sim. F 179 A^u 212) atque ex Aesopeis quoque notus
ὄφις πατούμενος (A^c 119 F 149).

2 (115) ∪ - ∪ - „νῦν“ φησί „σωθείην, ἵνα ἦ μοι δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου.“

3 λύκος λέοντι συνέβαλεν πεφραγμένω

*4 (88) νῦν ὀσπρίων ἄμητος

5 Τρέφων τὸ σῶμα μὴ τρυφήσης εἰς κόρον· κόρος γάρ ἐστιν τῶν παθῶν ὑπηρέτης.

6 Ζῆν εὐτελῶς ἄμεινον ἢ τρυφᾶν ἐνι· τρυφή γάρ ἐστι τῶν παθῶν ὑπηρέτης.

2 Suid. s. v. νῦν σωθείην ἵν' ἦ — χρόνου, παρὰ τὸν μῦθον εἴρηται τοῦτο τῆς μανθανούσης χελώνης ἵπτασθαι παρὰ τοῦ ἀετοῦ καὶ πεσοῦσης, eadem prov. Coisl. 353 Gaisf., sim. cod. Paris. S (L. Cohn, *Zu den Paroemiographen* p. 78 sq.) νῦν, φασί, σωθείην, ἵν' ἦ μοι διδάγματα τοῦτο τοῦ πρὸ τοῦ χρόνου· παρὰ — ἀετοῦ, liberius Ps.-Diog. (= paroemiogr. e lexico interpol.) 590 p. 284 (Apost. XII 19): νῦν γένοιτο (τὸ add. Apost.) σωθῆναι· ἀετὸς χελώνην ἀρπάσας ἠβούλετο ἀφ' ὕψους καταβαλεῖν, ἢ δὲ „νῦν γένοιτο“ φησί „σωθῆναι“· τοῦ δὲ λοιποῦ αὐτῆ μελήσει, quo testimonio inutili abusus cave ne Schneidero succurrens choliambum subesse conicias χῆ „νῦν γέ μοι γένοιτο“ φησί „σωθῆναι“ || 1 νῦν <δὲ> σωθείην Lm Eb, „νῦν“ φησί Cr e Ps.-Diogen. et Paris. S || Comoediae (CAF. III p. 611, 1225 K.) iniuria ascripsit Meinekios ad Theocrit. p. 457.

3 Lex. Coisl. prov. 322 = paroem. Gott. app. prov. III 76 || 1 συμβάλλει Coisl., corr. Cr, συμβαλεῖ Meineke | Explicatio ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν καὶ δυνατωτέροις συμβαλλόντων non sufficit; fabulao tenemus initium, qua lupus leoni vincto maledicons descriptus erat, cf. Phaedr. I 21.

*4 Suid. s. νῦν ὀ. ἄ.· ἐπὶ τῶν καθ' ὄραν ἕκαστα πράττειν ὀφειλόντων; e lexico Ps.-Diog. 587 p. 283 (Apost. p. 547), Ps.-Diog. Vindob. 238. || Comoediae fragmentis inseruit cui ἄπανθ' ὅμοια Kockius III p. 531, 689; sed cf. Babr. 88, 6 νῦν ὄρη — ἵν' ἀμήσω. Lexicographus praeter mythica dactylica Aesopiam trimetriam legit.

5 Georg. Bss. Au. I p. 90 Βαβρίου· τρέφων κτλ. Imitatoris fortasse, qui fab. Babr. 62 expresserit.

6 Georg. p. 35, eiusdem puto poetae cuius 5. Spectat ad Babr. 108 vel 153.

7 Λύκος πλανώμενός <τις> ἐν ἐρήμοις τόποις
κλίνοντος ἤδη πρὸς <κατά>δυσιν ἡλίου
δολιχὴν ἑαυτοῦ τὴν σκιὰν ἰδὼν ἔφη
„λέοντ' ἐγὼ δέδοικα τηλικούτος ὢν,
πλέθρου δ' ἔχων τὸ μῆκος; οὐ θηρῶν ἀπλῶς 5
πάντων δυνάστης ἀθρόως γενήσομαι;“
λύκον δὲ γαυρωθέντα καρτερὸς λέων
<ἐλὼν> κατήσθι· ὃ δ' ἐβόησε μετανοῶν
„οἴησις ἡμῖν πημάτων παραιτία.“

8 Αἴσωπός [ποτε] ὁ λογοποιὸς σχολὴν ἄγων εἰς ναυ-
πήγιον εἰσῆλθεν. τῶν δὲ ναυπηγῶν σκοπτόντων τε αὐτὸν
καὶ ἐκκαλουμένων εἰς ἀπόκρισιν (e),

Αἴσωπος ἔλεγε „τὸ παλαιὸν χάος <τε> καὶ
ὔδωρ γενέσθαι, τὸν δὲ Δία νοούμενον 5
καὶ τὸ γῆς στοιχεῖον ἀναδειῖξαι παραινέσαι αὐτῇ
ὅπως ἐπὶ τρεῖς ἐκροφήσῃ τὴν †θάλασσαν·

κἀκείνη ἀρξαμένη τὸ μὲν πρῶτον τὰ ὄρη ἐξέφηνεν· ἐκ δευ-
τέρου δὲ ἐκροφήσασα

7 (Eb 2 p. 95; Gb 261) VFur. 359, constituit CE. Schnei-
der (Schnr) || 1 sq. τις add. Schnr; τόποις ἐρήμοις ἐμπλανώ-
μενος λύκος Lm (Eb Gb) || 2 δύσιν V, suppl. Mekler, <παρ'> ἢ.
Cr, <ποθ'> ἢ. Schnr, δύσιν Ὑπερίονος Lm || 3 αὐτοῦ V ||
5 πλ. δ' ἔ. cum eis quae sequuntur coniunxit Eb || 6 ἀθρόων V,
corr. Cr || 7 καρτερῶν V, corr. Lm || 8 suppl. Lm | κατήσθιεν,
corr. Lm | μετανοῦν V, corr. Cor.

8 (Gb 262) VFur. 375, 'Ms. Gall.' (G^a) Huds. Hptm. 312
Ps 12; sim. A^u 8 Pr 18, cf. Aristot. Met. II³ p. 356^b || 1 Αἴσω-
πος ὁ λογοποιὸς εἰς ναυπήγιον : σχολὴν ἄγων εἰσῆλθεν bene
Gb | ποτε om. Pr || 2 εἰσῆχθαι, i. e. εἰσήχθη G^a | σκοπούν-
των V G^a, corr. Hd || 4 ὁ Αἴσωπος V G^a || 5 γεγενῆσθαι A^u |
τῶν δὲ διανοουμένων G^a Ps, τὸν δὲ Δία βουλόμενον V (Pr), corr.
Eb Cr || 6 ἀναδειῖξαι V Pr, ἀποδειῖξαι F || 7 ἐπὶ τρεῖς V G^a Ps,
δὲς ἢ τρεῖς Hd | fuerit ἐκροφήσῃ τὴν ἄλα || 8 ἐξέβανε G^a,
ἐξέβαινε Hd

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

παριών τις ὡς ἤκουσε τῶν στεναγμάτων
προσῆλθε καὶ μαθὼν τὰ συμβεβηκότα
ἔφη πρὸς αὐτόν· „ὦ [οὔτος] βλέπειν πειρώμενος
τὰν οὐρανῶ σύ, τὰπὶ τῆς γῆς οὐχ ὄρας;“

10

[Πρὸς τοὺς παραδόξως ἀλαζονευομένους καὶ μηδὲ τὰ κοινὰ τοῖς
ἀνθρώποις ἐπιτελεῖν δυναμένους.]

11 Ἀνθρακεὺς ἐπὶ τινος οἰκίας ἐργαζόμενος καὶ θεασά-
μενος γναφέα αὐτῶ παροικισθέντα (i) προσελθὼν παρεκάλει
αὐτὸν ὅπως σύνοικος αὐτῶ (i) γένηται, διεξιὼν ὡς οἰκειό-
τεροι ἀλλήλοις ἔσονται καὶ λυσιτελέστεροι διάξουσι μίαν
ἔπαυλιν οἰκοῦντες. καὶ ὁ γναφεὺς ὑποτυχὼν

5

ἔφη πρὸς αὐτόν „ἀλλ’ ἔμοιγε παντελῶς
τοῦτ’ ἔστ’ ἀδύνατον· ὁ γὰρ ἔγωγε λευκανῶ,
σὺ ἀσβολήσεις.“

[Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον ἀκοινωνήτον.]

12 Λέων ἀκούσας βατράχου κεκραγότος

ἐπεστράφη πρὸς τὰς φωνὰς οἶόμενος μέγα τι ζῶον εἶναι·

10, 7 τοῦ στεναγμοῦ Nev., τῶν -ῶν F, τὸν -ὸν A^uPr, corr.
Gb || 8 προσελθὼν καὶ codd., corr. Gb || 9 sq. „ὦ σύ, τὸν
οὐρανῶ βλέπειν πειρώμενος, τὰ ἐπὶ κτλ. Nev. „ὦ οὔτος, σὺ τὰ ἐν
οὐ. βλ. π. τὰ ἐπὶ κτλ. FA^uPr, corr. Cr

11 (Gb 229) A^u 29; Pr 31 St., A^c 12 F 27, unde selectas
repetivi lectiones || 1 ἐπὶ τινος οἰκῶν οἰκίας A^c, versus ex-
itus? || 4 sq. διὰ μίαν A^u, διάξουσι Pr, corr. Sternbach ||
6 versus integer in A^u || 7 τοῦτό ἐστιν ἀδύνατον, ὁ γὰρ ἐγὼ
λ. A^u, versum constituit Cr; v. 6. 7 fere libris traditos ipse
diruit Gb || 8 αὐτὸς ἀσβόλης πληροῖς A^c, σὺ ἀποτεφροῖς F,
fuerit αὐτὸς σὺ πληροῖς ἀσβόλης τε καὶ τέφρας

12 (Eb 3 p. 95; Gb 239) A^u 139 Pr 136; cf. F 90 A^c 37 | 1 in-
dicavit Eb || 2 τὰς φωνὰς Pr, τὴν φωνήν A^u | 2 sq. οἶόμενος
εἶναι ζῶον αὐτὸ παμμέγα· μικρὸν δὲ . . . προσμείνας χρόνον·
ὡς εἶδε λίμνης ἐξιόντα βάτραχον· τοῦτον προσελθὼν εὐθὺς
κατεπάτει λέγων κτλ. Eb, sim. Gb; κράγον μέγαν, πρὸς τὴν

προσμείνας δὲ αὐτῷ μικρὸν χρόνον (e), ὡς ἐθεάσατο ἀπὸ τῆς λίμνης ἐξελθόντα προσελθὼν κατεπάτησεν εἰπὼν

„μηδέν' ἀκοή ταραττέτω πρὸ τῆς θεάς.“ 5

[Πρὸς ἄνδρα γλωσσώδη οὐδὲν πλέον τοῦ λαλεῖν δυνάμενον.]

13 Ἔθος ἐστὶ τοῖς πλείουσιν ἐπάγεσθαι κύνας

Μελιταίους καὶ πιθήκους πρὸς παραμυθίαν τοῦ πλοῦ. καὶ δὴ τις πλεῖν μέλλων πίθηκον συνανήνεγκε. γενομένων δ' αὐτῶν κατὰ τὸ Σούνιον (e) — ἐστὶ δὲ τοῦτο Ἀθηναίων ἀκρωτήριον — συνέβη χειμῶνα 5

σφοδρὸν γενέσθαι. περιτραπίσης [δὲ] τῆς νεῶς

καὶ πάντων διακολυμβῶντων καὶ ὁ πίθηκος ἐνήχετο. δελφίς δὲ θεασάμενος αὐτὸν καὶ οἰόμενος ἄνθρωπον εἶναι (i) ὑπερεξελθὼν διεκόμιζεν. ὡς δὲ ἐγένετο κατὰ τὸν Πειραιᾶ τὸν λιμένα τῶν Ἀθηναίων, ἐπυυθάνετο τοῦ πιθήκου, εἰ τὸ 10 γένος Ἀθηναῖός ἐστι. τοῦ δὲ εἰπόντος καὶ λαμπρῶν ἐνταῦθα τετυχηκέναι γονέων, ἐκ δευτέρου ἤρετο αὐτόν,

εἰ ἐπίσταται τὸν Πειραιᾶ. καὶ ὃς ὑπολαβὼν

αὐτὸν ἄνθρωπον λέγειν, ἔφασκε καὶ φίλον αὐτῷ καὶ συνήθη τοῦτον. καὶ ὁ δελφίς ἀγανακτήσας κατὰ τῆς αὐτοῦ ψευδο- 15 λογίας βαπτίζων αὐτὸν ἀπέκτεινε.

[Ὁ λόγος εὐκαιρος πρὸς ἄνδρας οἱ τοὺς εὐεργέτας αὐτῶν διαψεύδεσθαι βούλονται.]

βοήν ἐπεστράφη ἰ οἰόμενος εἶναι μέγα τι χρῆμα θηρίου μείνας δὲ μικρόν, ἐξιόνθ' ὡς εἶδέ νιν ἰ λίμνης, προσελθὼν κατεπάτησ' αὐτὸν λέγων κτλ. Bgk in schedulis || 5 ταρ. in fine coll. Eb; sententia antiqua, cf. Herod. I 8 | εἶτα τηλικούτος ὢν τηλικαῦτα βοᾶς interpol. Pr.

13 (Gb 257) A^u 74, supplendus ex Pr 70 p. 21 St.; liberius P^s 41 A^c Cor. 88 || 2 πρὸς παραμυθίαν πλόου? πλοίου P^s || 6 νεῶς A^c, νηὸς A^uPr || 7. 15 δελφίην A^u, δελφίς ceteri || 9 ὑπερεξελθὼν — 14 ἄνθρωπον λέγειν om. A^u, suppl. ex Pr || 13 cf. 9, 3 p. 237 || 16 αὐτὸν πικρῶς ἐν τῷ ὕδατι ἀπέπνιξεν P^s

14 Ὀδοιπόροι κατὰ [τινα] αἰγιαλὸν † ὀδεύοντες
ἦλθον ἐπὶ τινα σκοπιάν, κἀκεῖθεν θεασάμενοι φρύγανα (e)
πόρρωθεν ἐπιπλέοντα ναῦν εἶναι [μεγάλην] † ὠήθησαν.

διὸ δὴ προσέμενον ὡς † μελλούσης προσορμίζεσθαι.
ἐπεὶ δ' ὑπ' ἀνέμου φερόμενα τὰ φρύγανα ἐγγυτέρω ἐγένετο, 5
οὐκέτι ναῦν, ἀλλὰ πλοῖον ἐδόκουν βλέπειν. ἐξενεχθέντα δ'
αὐτὰ φρύγανα (e) ὄντα ἰδόντες, πρὸς ἀλλήλους ἔφασαν

„ὡς ἄρα μάτην [ἡμεῖς] τὸ μηδὲν ὄν προσδεχόμεθα.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι ἐξ ἀπροόπτου δο-
κοῦντες φοβεροὶ εἶναι, ὅταν εἰς πείραν ἔλθωσιν, οὐδενὸς εὐρί- 10
σκονται ἄξιοι.]

15 Ἄνηρ πένης νοσῶν [καὶ] κακῶς διακείμενος
ἠΰξατο τοῖς θεοῖς ἐκατόμβην τελέσαι, εἰ περισώσειαν αὐτόν.
οἱ δὲ ἀπόπειραν αὐτοῦ ποιήσασθαι βουλόμενοι ῥαῖσαι· τάχιστα
αὐτὸν παρεσκεύασαν. κἀκεῖνος ἐξαναστάς, ἐπειδὴ ἀληθινῶν
βοῶν ἠπόρει, στεατίνους ἑκατὸν πλάσας (e) ἐπὶ τινος βωμοῦ 5

ἀπέκαυσεν εἰπών „ἀπέχετε [τὴν] εὐχήν, [ὦ] δαίμονες.
οἱ δὲ θεοὶ βουλόμενοι αὐτὸν ἐν μέρει ἀντιβουκολῆσαι, ὄναρ
αὐτῷ ἔπεμψαν παραινοῦντες ἐλθεῖν εἰς τὸν αἰγιαλόν·

„ἐκεῖ γὰρ Ἀττικὰς <σὺ δραχμὰς> χιλίας
εὐρήσεις.“ καὶ ὃς περιχαρῆς γενόμενος 10

δρομαῖος ἐπὶ τὴν ἡόν' ἤκεν, ἔνθα δὴ
λησταῖς περιτυχῶν (i) ἀπήχθη καὶ ὑπ' αὐτῶν πωλούμενος
εὔρε δραχμὰς χιλίας.

[Ὁ λόγος εὐκαιρὸς πρὸς ἄνδρα ψευδολόγον.]

14 (Gb 258) A^c 110; A^u 172 Pr 175; sim. vita Aesop. 33,
cf. supra p. 159. 236 || 1 Ὀδ. κατ' αἰγ. ὀδοιπόρουν? || 3 ναῦν
εἶναι ἰδόκουν Cr, cf. 6 || 4 ὡς προσορμιουμένην Gb || 5 φερόμεν'
αὐ? || 6 ναῦν οὐκέτ', ἀλλὰ πλοῖον Gb || 8 fere integer | προσ-
εδεχόμεθα A^c, προσδεχόμεθα A^u

15 (Gb 231) A^u 28 Pr 30; liberius F 36 A^c 18 P^s 2, quae
iambis inclusit Gb || 1 an πένης ν. <τις> καὶ? || 6 fere integer ||
9 ἐκεῖ γὰρ εὐρήσεις Ἀττικὰς μυριάς A^u, rest. duce A^c coll. v. 13 ||
11 ἤκεν ante ἐπὶ A^u Pr; versum fere integrum dissolvit Gb

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ἀποθησαυριζόμενος ἑαυτῷ τροφήν εἰς τὸν χειμῶνα. κάν-
θαρος δὲ τοῦτον θεασάμενος ἐθαύμασεν ὡς ἐπιπονώτατον,
εἶγε παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν μοχθεῖ, παρ' ὃν τὰ ἄλλα ζῶα 5
πόνων ἀφειμένα ῥαστώνην ἄγει (e?).

ὃ δὲ τότε μὲν ἠσύχαζεν, ὕστερον δ' ὄρε
χειμῶν ἐνέστη,

τῆς κόπρου ὑπὸ τοῦ ὄμβρου κλυσθείσης ὁ κάνθαρος ἦκε
πρὸς αὐτὸν λιμώτων καὶ τρώφων μεταλαβεῖν 10

δεόμενος· ὃ δὲ <γ'> ἔφη πρὸς αὐτὸν „[ῶ] κάνθαρε
ἀλλ' εἰ τὸτ' ἐπόνεις, ὅτε με μοχθοῦντα

ᾠνείδιζες, οὐκ ἂν νῦν τροφῆς ἐπεδέου (e?).“

[Οὕτως οἱ περὶ τὰς εὐθηνίας τοῦ μέλλοντος μὴ προνοούμενοι
παρὰ τὰς τῶν καιρῶν μεταβολὰς τὰ μέγιστα δυστυχοῦσι.] 15

18 Λέων εἰς ἔπαυλιν γεωργοῦ εἰσῆλθεν·

ὃ δὲ συλλαβεῖν βουλόμενος [τὴν] αὐλείαν θύραν
ἔκλεισε. καὶ ὅς ἐξελθεῖν μὴ δυνάμενος πρῶτον μὲν τὰ
ποιμνία (e) διέφθειρεν,

ἔπειτα δ' <αὐθις> κἀπὶ τοὺς βοῦς ἐτράπη. 5

καὶ ὁ γεωργὸς φοβηθεὶς περὶ αὐτοῦ τὴν θύραν ἠνοιξεν,
ἀπαλλαγέντος δὲ τοῦ λέοντος ἢ γυνὴ θεασαμένη αὐτὸν
στένοντα (i) εἶπεν· „ἀλλὰ γε σὺ δίκαια πέπονθας· τί γὰρ
τοῦτον

συνέκλεισας, ὃν καὶ μακρόθεν σ' ἔδει τρέμειν.“ 10

[Οὕτως οἱ τοὺς ἰσχυροτέρους διερεθίζοντες εἰκότως τὰς ἐξ αὐτῶν
πλημμελείας ὑπομένουσιν.]

17, 4 ταλάνιζεν ὡς Nevel., melins | 4 sqq. liberius Nevel. ||
9 ἐκλυθείσης P^r, κλυσθείσης A^u Nevel. || 12 ὅτε ἐμόχθουν
καὶ με (ἐμὲ) ᾠνείδιζες A^u (P^r) || 13 ᾠνείδισας, νῦν οὐ τροφῆς
ἂν ἐπεδέου?

18 (Gb 240) A^u 142 P^r 139; sim. F 93, Nev. 224 Cor. 220 ||
1 Εἰσῆλθεν εἰς ἔπαυλιν ἀγροίκου λέων Gb || 3 πρῶτον μὲν
οὖν? || 5 βόας A^u P^r || 10 συνέκλεισας Nev., συγκλεῖσαι ἐβούλου
sim. ceteri || Epim. τὰς ἑαυτῶν A^u, corr. e P^r

19 Λέων καὶ ἄρκτος βρῶμά τι εὐρόντες ἐν ἔλει περὶ
τούτου ἐμάχοντο. δεινῶς οὖν ὑπ' ἀλλήλων κατακοπέντες
ἐσκοτίσθησαν ἐκ τῆς πολλῆς μάχης καὶ ἔκειντο ἡμιθανεῖς.
ἀλώπηξ δὲ περιουῖσα καὶ θεασαμένη πεπτωκότας,

ἰδοῦσα καὶ τὸ βρῶμα κείμενον ἐν μέσῳ

5

ἄρασα τοῦτο †δρομαῖος ὤχετο.

οἱ δέ, ἰδόντες αὐτήν καὶ μὴ δυνάμενοι ἀναστῆναι εἶπον·
„ἄθλιοι ὄντως ἡμεῖς, ὅτι δι' ἀλώπεκα ἐμαχόμεθα.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ κοπιῶντες καὶ μοχθοῦντες ἑτέροις
κέρδος προσκτῶνται.]

10

20 Λέων λαγωῶ περιτυχῶν κοιμωμένῳ

ἔμελλε τοῦτον καταφαγεῖν· μεταξὺ δὲ

θεασάμενος ἔλαφον παριοῦσαν ἀφείς τὸν λαγῶν ἐκείνην
ἐδίωκεν. ὁ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν ψόφων (e) ἐξαναστὰς ἔφυγεν.

ὁ δὲ λέων ἐπὶ πολὺ διώξας τὴν ἔλαφον ἐπειδὴ καταλαβεῖν
οὐκ ἐδυνήθη, ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὸν λαγῶν.

5

εὐρῶν δὲ κἀκεῖνον †πεφευγότα

ἔφη „ἀλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα, ὅτι περ ἀφείς τὴν ἐν
χερσὶ βορὰν μείζονα ἐλπίδα προέκρινα.“

[Οὕτως πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων δι' ἐλπίδα μείζονα τὰ ἐν ταῖς
χερσὶν ἐλάχιστα κέρδη ἀθετοῦντες εὐρίσκονται καὶ τούτων ὑστε-
ρούμενοι.]

21 Ὄνω τις ἐπιθείς αἶγα [καὶ] πρόβατον [καὶ] δέλφρακα

ἤλαυνεν† εἰς ἄστν. τοῦ δὲ δέλφρακος

παρ' ὄλην <ἐν αὐτοῖς> τὴν ὁδὸν κεκραγόςτος

19 (Gb 241) Hds. (Hptm) 39 e Vossiano; sim. F 96 C 39;
tetr. II 13 || 5 μέσον? || 6 δρομαίως Voss., corr. Cor. | <μάλα>
δρομαῖος Gb

20 (Gb 242) Nevel. 228 e Palat.; sim. F 97 A^u 146 P^r 143 St. ||
1 λέων περιτυχῶν λ. κ. Nevel. || 2 τοῦτον ἔμελλε Nevel. ||
4 ἀπὸ τῶν F A^u, ἀπὸ Nevel.; παρὰ τὸν ψόφον P^r; fuerit <πά-
λιν> ἐξαναστὰς ἔφυγεν. ὁ δὲ λέων ἐπεὶ || 7 <γε δια>πεφευγότα?

21 (Gb 244) F 131; A^u 174 P^r 177 Nev. Cor. 176 || 2 ἤλαυνε
<παντ'> Gb

ἀλώπηξ ἀκούσασα ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν παρ' αὐτοῦ, δι'
 ἣν τῶν λοιπῶν ἡσυχάζοντων μόνος αὐτὸς βοᾷ. ὃ δὲ 5
 ἔφη „ἀλλ' ἔγωγε οὐ μάτην ὀδύρομαι (e). εἴ γὰρ οἶδα,
 ὅτι τοῦ μὲν προβάτου ἔριά τε καὶ γάλα παρεχομένου ὁ
 δεσπότης ἀφέξεται· ὁμοίως δὲ καὶ τῆς αἰγὸς διὰ τοὺς τυροὺς
 καὶ τοὺς ἐρίφους· ἐμοῦ δὲ οὐκ ἔχοντος ἄλλο τι χρηστὸν
 πάντως με θύσειν βούλεται. 10

[Ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οὐ μεμπτέοι εἰσὶν ὅσοι τὰς μελλούσας
 προορώμενοι συμφορὰς ἀποκλαίονται.]

7 παρεχ. — ἀφέξ. A^uPr, sim. Nev., τοῦ δεσπότητος λαμβάνον-
 τος ἀνθ' ἑξέεται F || Epim. οὐ om. F, suppl. ex A^uPr

Ne inter incertas quidem iambicarum paraphrases recepi
 plerasque Gitlbaueri fabulas, quas paucis infra indicavi:

Gb 217 = B 88 F 120 Μόσχος πρὸς τὴν ἔλαφον κτλ.
 Babrii nostri 156.

Gb 218 = B 99 C 258 Ὄνος δορὰν λέοντος ἐπενδυθεὶς κτλ.
 Babrii 139, tabularum ceratarum testimonio confirmata.

Gb 219 = B 100 Ὁ λαγῶς τῇ ἀλώπεκι κτλ. Babrii 157.

Gb 220 = B 103 F 151 Ὄνος τὸν ἵππον ἐμακάριζε κτλ.
 Babrii 160.

Gb 221 = B 107 F 139 Ὄνος πλατείας ὁδοῦ ἐκτραπεῖς κτλ.
 Babrii 162.

Gb 222 = B 130 F 321 Ῥόδῳ παραφυὲν ἀμάρανθον κτλ.
 Babrii 178.

Gb 223 = F 2 A^u 4 Ἀηδῶν ἐπὶ τινος δρυὸς ὑψηλῆς
 καθημένη κτλ. Babrii 204.

Gb 224 = F 6 A^c 7 A^u 17 Ἀλώπηξ ὑπὸ τινος παγίδος
 τὴν οὐρὰν ἀποκόπεισα κτλ., ex Aesopeis vetustissimis, cf.
 Timocer. fr. 3 PL. III p. 539 B.

Gb. 225 = F A^c 9 A^u 20 Ἀλώπηξ καὶ κροκόδειλος περὶ
 εὐγενείας ἤριζον κτλ.

Gb 226 = F 14 Nevel. Cor. 152 A^u 7 Αἴλουρος ἀκούσας

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Gb 251 = F 188 A^c 59 A^u 225 Φιλάργυρός τις ἄπασαν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἐξαργυρισάμενος κτλ.

Gb 252 = Aphthon. 2 p. 313 Nev. (Fur. 200, etiam A^c 74 ab Aphthonio pendet) Ἄνῆρ εὐπορῶν χῆνά τε ἅμα καὶ κύκνον ἐτρέφεν κτλ.

Gb 253 = Aphthon. 21 p. 238 Nev. (Fur. 211) Οἱ λύκοι πρὸς τὰ πρόβατα κτλ.

Gb 254 = Aphthon. 22 p. 339 Nev. (Fur. 212) Ἐλαία κατεγέλα συκῆς κτλ.

Gb 255 = Aphthon. 28 p. 344 Nev. (Fur. 215) δράκων καὶ ἀετὸς συμπλακέντες ἀλλήλοις ἐμάχοντο.

Gb 256 = A^c 87 A^u 26 Ἄλιεὺς ἐν τινι ποταμῷ ἠλίευε κτλ. Babrii nostri 217.

Gb 259 = Nevel. Cor. 201 A^u 125 Κολοιοὺς λιμώττων ἐπίτινος συκῆς ἐκάθισεν κτλ.

Gb 260 = A^u 131 Nevel. Cor. 211 Κύων θηρευτικὸς λέοντα ἰδὼν κτλ.

Gb 264 = Fur. 398 Cor. 340 Τοῦ σατύρου τὸ πῦρ κτλ. e Plutarchi de util. libro 2 p. 86 F; inest trimeter Aeschyleus (fr. 207 N.), cf. *Festschr. für Overbeck* p. 108².

Gb 265 = Fur. 410, Λέων ποτὲ ταῦρον ὄρᾳ κτλ., e Nicephoro Basil. in Allatii Exc. p. 125 = Rhet. Gr. I p. 432 W.; trimeter fortuitus ἀπαλλαγὴ καὶ πρὸς τὸ κρεῖττον μεταβολή.

Gb 266 = Fur. 417 Τέττιξ ἄνδρα τινὰ θεασάμενος κτλ., Syntipae qui dicitur fab. 62.

Gb 267 = Aes. Hl 87 Ἦν τις ἄνῆρ τὴν τέχνην συνετεὺς γαλῆν ἔχων κτλ., verba sunt Nicephori Gregorae hist. Byz. VII 1 p. 216; cf. p. 211.

Iam brevibus eis notis quas ultimis potissimum fabulis inde a 252 Gb adieci summa cautione accipienda esse apparet quaecunque de fabulis iambicis restituendis ariolatus est Gitlbauer. Nam uni tantum fabulae 267 verum fontem subscripsit vel potius ex exemplari Halmiano de-

scripsit; scilicet nimiae molis erat vel Furiae commentarium inspicere. Hinc Aphthonii verba, quae singula fere sophistae sapiunt *κακοζηλίαν*, trimetris suis coercuit (fab. 252 sqq.), uti alia eiusdem rhetoris exempla hexametris explicavit (supra p. 229. 231); hinc Plutarchi narratiunculam cum versu Aeschyleo a Plutarcho citato contaminavit (264), Nicephori Basilacae aliorumque ineptias Byzantinas (265 sqq.) versibus antiquitatem mentientibus inclusas ut verbo utar mangonizavit. Quamquam quod fidem excedit Nicephori Gregorae fabulam sciens huc videtur rettulisse, ne aper-tissimis quidem vitae sermonisque Byzantinorum indiciis deterritus (*εἰς μοναδικὸν ἑαυτὴν μεταμείψασαν σχῆμα . . . ἀφ' οὗ τὸ μοναδικὸν περιέθετο σχῆμα*, quibus verbis a Gltlbauero resectis fabulae summa continetur).

Paucos illos iam-bos ad normam antiquam factos quos inter exempla certa recepi dum perlustro, unum potissimum audire mihi videor Graeculum poetantem, qui Babrii quidem vestigia ne anxie premeret sedulo cavit, sed ipsa ea re post Babrium, mythiambi inventorem (cf. proem. II), se scripsisse invitus prodere videtur. Arte et stilo fab. iamb. 8. 10. 11 aliquatenus cognatae sunt Machonis *χορείαις*, quamquam fragmenta earum si comparaveris (cf. Athen. II 44 d. VI 242 sqq. VIII 337 cd. 341 a—d. 348 sq. XIII 577 sqq.) quid aera vetera distent a recentiorum lupinis ipse intelleges. Idem ingenium fabulas 13 sqq. spirare sentio, cui iudicio haud scio an plus sit tribuendum quam fallacibus rhythmici iambici vestigiis.¹⁾ Fortasse praeter fabellarum corpusculum poeta ille librum adhibuit, quo cum Aesopo septem qui dicuntur sapientes inducebantur, cf. fab. 8. 10. 14; nam a Babrio haec argumenta vix accepit.

Aesopiam trimetriam ab Ausonio ep. 16 commemoratam

1) Hinc etiam fabulis Gb 230. 233. 247. 251 aliquid praesidii petitur.

horum versiculorum fontem esse proclive est coniectu. Verum quod volgo opinantur Ausonium Babrium potius ad manum habuisse, id aliquam probabilitatem habere supra vidimus (cf. p. 7): nisi Ausonius trimetros rectos legit choliambis Babrii adnexos, sicuti legisse videtur Palmyreni ludi magister qui tabularum ceratarum fabulas dictavit, Tzetzes chil. XIII 263 (ὥσπερ Βαβρίας γράφει ἐν μυθιάμβοις τοῖς χωλοῖς, οὐ τοῖς ἰάμβοις λέγω), Georgides qui trimetros rectos Babrio tribuit, lexicographus cui fr. 2 sqq. debemus Byzantinus. Ultimis quippe antiquitatis temporibus librarius quidam corpus condidisse videtur *Μυθικῶν* sive *fabularum versibus inclusarum*, quo praeter Babrii choliambos mythica dactylica atque fabulae iam-bicae continebantur; Byzantini adiecisse videntur fabulas trimetris politicis scriptas, quarum reliquias Corais potissimum diligenter indicavit, ego ab hac editione seclusi.

Collectionis illius ambitum spes est fore ut certiore ratione describere nobis liceat, Aesopeorum editionem vere criticam si nacti erimus.

Non recepi versus quosdam argumenti similis quos ipse olim constitui vel enarravi, veluti ψιμυθίῳ πίθηκος ἐντε-τριμμένος (Clem. Alex. paedag. III 2, 5, cf. Mus. Rhen. XLIX 307), ἵππος <δ> ὄνω· „πρὸς κέντρα μὴ λακτιζέτω“ seu potius λάκτιζέ πω“ (ex Attico poeta Priscian. Inst. XVIII 281 p. 356 H., cf. Mus. Rhen. XXXIV 341), σοφῶς ὁ βοῦς ἔφασκεν ἀστράβην ἰδὼν | „οὐκ ἔστ' ἐμὸν τὸ πρᾶγμα, πολλὰ χαιρέτω“ (Ps.-Diog. Macar. 675 Paroemiogr. II p. 209 Gott., cf. Mus. Rhen. XLIV 460). Haec enim non sunt fragmenta fabularum noviciarum, sed iambographorum veterum loci ad fabulas spectantes. Eadem ratione ductus non admisi epigrammata quaedam anthologiae, veluti IX 264, quod fabulae Aphth. 4 (Fur. 202 Hl. 172) persimile est.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

PRAEFATIO.

Quae ad nostram aetatem pervenere fabularum Aesopicarum tetrasticha iambica, non a Gabrio ea sive Gabria quodam, cuius nomen longum per tempus prae se tulerunt, esse profecta, sed ab Ignatio Diacono (sive Magistro)¹⁾, qui nono p. Chr. n. saeculo floruit, eiusque imitatoribus scripta hodie cum inter omnes constet harum litterarum peritos, ad hanc quaestionem iterum descendere nihil attinet.²⁾ Ac ne id quidem nisi paucis attingere nostrum videtur, qua ratione permotus Ignatius, seu primus concepit seu alienum exemplum secutus est, ut fabulas Aesopicas quaternis senariis quasi in compendium redigeret, hoc mirum commentum ad unguem, ut aiunt, perfecit, nec facile id pervestigari posse putaverim. Varias enim causas easque diversas statuere queas, quae ad id consilium deduxerint poetam. Nam vel maxime ad fabulas brevitatem pertinere ratus³⁾, carmina quanto angustioribus finibus circumscripsisset, tanto venustiora et elegantiora condere sibi visus est, vel, ut magister, poeticam rationem minime respiciens, quo facilius memoria discipulorum tenerentur fabellae, summae horum carminum exilitati studuit, vel rhetorum exercitationes secutus coar-

1) eundem enim esse persuasum habeo qui alias Diaconus, alias Magister (vel Monachus vel Grammaticus) vocatur in codd.

2) cfr. quae exposui in dissert. de Ignatii metrica arte vita scriptis (Kiliae 1886), p. 4 sqq.

3) cfr. Theonis progymn. 3, § 8, Lessingii nostri disputat. de fabulis IV.

tavit Babriana. Adde quod inter ipsius Babrii fabulas non paucas vidit quaternis versibus expressas (8. 14. 29. 39. 40. 54. 60. 73. 80. 81. 90. 96. 109. 110. 113. 121. 133. 135. 137). Quas ipsas forsitan cum maxime accommodatas huic poeseos generi, ad imitandum utique esse facillimas sibi persuasisset, in mentem ei venire potuit consilium quotquot fabulas versibus reddere constituisset in tetrastichorum formam redigendi, praesertim cum eiusmodi numerorum lusum apud ecclesiasticos scriptores aetatis Byzantinae saepissime usu venire et ab ipso Ignatio in aliis poematis exhibitum esse constet: cfr. eius versus in Adamum¹⁾ v. 55—135, totamque elegiam funebrem in Paulum discipulum scriptam.²⁾

Sed haec utcunque se habent, quin quae primus composuit Ignatius *fabularum Aesopicarum tetrasticha iambica*, et aequalibus et posteris placuerint quam maxime, dubium non est: tot in codicibus extant manuscriptis, tot obviam fiunt eorum imitationes.

Atque hoc ipsum summo nobis est impedimento quominus quae sint tetrasticha vere Ignatiana, quae ab aliis profecta, cognoscamus, et in singulis versibus quomodo ars critica exercenda sit saepissime affert haesitationem. Nam cum pervulgatae sine dubio fuerint fabellae istae et maxime tritae in scholis monasteriorum, facile potuit fieri, ut quivis magister quae potiora invenisse sibi videretur, Ignatianorum loco substitueret, permulta interpolaret, haud pauca etiam invita Minerva adderet. Accedit quod ipsi librarii nonnumquam versus perpolire et corrigere animum induxerunt. Unde factum est, ut quotquot aetatem tulere codices manuscripti, eorum fere suam quisque praebeat tetrastichorum scripturam.

Qua in congerie disponenda eam esse ingrediendam viam ac rationem putavi, ut primum si fieri posset certas quasdam metricae artis leges, quibus sese obstrinxisse

1) quos edidi l. l. Kiliae 1886.

2) ed. Matranga, anecd. Graec. II p. 664—667, Romae 1850.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

6. Omnes videtur senarios incidisse aut post quintam aut post septimam syllabam.

His observationibus satis certam nacti esse nobis videmur normam ac regulam, qua quae vere Ignatiana sint tetrasticha, quae recentioris aetatis, qua illae leges saepissime negleguntur, versificatoribus adscribenda diiudicare possimus.

Codices autem quibus usus sum ad constituendum tetrastichorum textum, his litteris significati sunt:

B = *Berolinensis* bibl. reg. Graec. 46, 4°, saec. XV, chartac., olim in monasterio St. Georgii prope Trapezuntem asservatus. Continet in fol. 91 sqq. 59 tetrasticha cum promythiis, inscriptione praemissa: *μύθοι ἔσοποι ἰαμβικοὶ τετραστιχοὶ βραβίου τοῦ σοφιστοῦ εἰς τὸ ἐπ' ἀρεταῖς οὐ δεῖ σμενύνεσθαι*¹⁾, in fine τέλος τῶν τοιούτων στίχων. Accuratus descripsi hunc codicem in Krumbacheri byz. Ztschr. III, p. 516—520.

C = *Cantabrigiensis* bibl. academ. 680 (Dd. XI 54), saec. XIV (?), in quo insunt 11 tetrasticha inscripta τοῦ Χαβρίου τετράστιχα. Cfr. byz. Ztschr. V 311. 312.

Ch = *Chalcensis* monasterii τῆς Θεοτόκου cod. 64, cuius scripturam primus publicavit A. Papadopulus-Cerameus (byz. Ztschr. II 126 sqq.). Exaratum esse eum saec. XIII dicit, id quod ex ipsis litterarum formis concludendum esse censet. Cfr. autem quae disserui in byz. Ztschr. III 522 sqq. Continet 46 tetrasticha inscripta *Νουθεσίαι Ἰγνατίου καὶ Βαβρίου*.

F = *Florentinus* bibl. Laurentianae (plut. V c. 10), chart., in 4° minori, saec. XIV, pessime scriptus, quo continentur 69 tetrasticha (cum promythiis), quorum partem (21) edidit A. Bandinius in catal. codd. Gracc.

1) omnia omnino menda retinui.

- bibl. Laur. tom. I, Florentiae 1764. Cfr. byz. Ztschr. I p. 421, V p. 316 sq.
- G = *Gudianus* bibl. Guelferbytanae 105. 2, chart., saec. XVI exeuntis, qui in fol. 1—20 *Γαβρίου Ἑλληνοσ τετράστιχα* 42 praebet eadem, quae in Aldina editione sunt. Cfr. byz. Ztschr. I p. 420. 421.
- H = *Hafniensis* bibl. regiae acad., additam. 275, chart., 4°, saec. XIV aut XV, elegantissime scriptus. Insunt tetrasticha 44 cum epimythis, inscripta *Χαβρίου μῦθοι ἐν ἐπιτομῇ στίχοι ἰαμβικοί*. Cfr. byz. Ztschr. I 420.
- L = *Londiniensis* (Brit. mus. addit. mscrr. 17015), chart., 8°, saec. XV, qui post vitam et fabulas Aesopi (131) tetrasticha praebet 14, inscripta *ἕτεροι μύθοι διὰ στίχων*, quibus desunt epimythia (fol. 57 et 58). Cfr. quae exposui in byz. Ztschr. I 420.
- M = *Venetus* bibl. Marcianae 31 cl. XI, quem initio saec. XIV recte, opinor, Krumbacher mihi indicavit esse scriptum, Morelli sacculo XII tribuit. Insunt in fol. 300 sqq. *Βαβρίου ἐν ἐπιτομῇ ἰαμβοὶ τετράστιχοι* 34, quorum suum quemque antecedit epimythium. Mutilam esse tetrastichorum scripturam apparet ex eo quod in fine additum est epimythium fabulae cuiusdam, fabula ipsa deest. Cfr. byz. Ztschr. V p. 314—316.
- P = *Parisinus* 2571, chart., olim Colbertinus, saec. XIV, ut videtur, quo continentur (fol. 160 sqq.) *Γαβρίου Ἑλληνοσ τετράστιχα εἰς τοὺς μύθους τοῦ Αἰσώπου* 41, et ipsa mutila in fine. Singulas sua sequuntur epimythia fabulas, hoc in cod. secundum alphabeticum ordinem dispositas. Cfr. byz. Ztschr. I 429—431.
- p = *Patmiacus* 428, descriptus a Sakkelione (*Πατμιακὴ βιβλιοθήκη* p. 189 sqq.), fortasse apographon cod. Paris. P, saec. XV, ut videtur. Cfr. byz. Ztschr. V p. 312. 313.
- Q = *Parisinus* 2991 A, chart., anno 1420 exaratus,

olim in monasterio Sanctae Anastasiae *Φαρμακολο-
τρίας* dictae asservatus. Insunt in fol. 416 sqq. *Ἰγνατίου Διακόνου τετράστιχα δι' ἰάμβων ἐκ
τῶν ^BΧαβρίου Αἰσωπικῶν μεταφρασθέντα καὶ
πρὸς ἀρετὴν ἐπαλείφοντα* 45, quibus addita sunt
complura vel tetrasticha vel quinorum octonorumve
senariorum fabellae, quae in reliquis codicibus non
reperiuntur. Epimythiis vacant omnino. Accuratus
descripsi hunc codicem in *byz. Ztschr.* I 434—436.

R = *Parisinus* 1140 A, bombyc., qui saec. XIV scriptus
esse videtur. Continet in fol. 60—62 *τετράστιχα
Βαβρίου γραμματικοῦ Ἑλληνοσ ἢ ὡς τινες λέ-
γουσι τοῦ Αἰσώπου μᾶλλον* 42, alphabetico ordine
perscripta, quorum singulis suum praefixum est epi-
mythium. Cfr. *byz. Ztschr.* I 431 sq.

S = *Parisinus* 1788, olim Colbertinus, bombyc., saec.
XIV, ut videtur. Folia 218—220 continent 34 te-
trasticha et epimythium tricesimi quinti; sua singulis
praefiguntur epimythia. Titulus eorum est *Γαβρίου
ἐν ἐπιτομῇ τετράστιχοι ἰάμβοι*. Quem codicem
artissime cohaerere cum M comprobavimus in *byz.
Ztschr.* V p. 315; cfr. etiam quae exposita sunt ib.
I 426 sqq. Huius codicis esse apographon *Paris.* 583
(= s), chart., olim Baluzianum, saec. XVI vel XVII,
docuimus ib. I 424. 425.

T = *Parisinus* 522, olim Mazarineus, chart., a. 1443
scriptus, cuius in fine insunt 21 tetrasticha, quae
inscribuntur *Φαβρίου μῦθοι διὰ τετραστίχων*.
Addita sunt in margine rubricatis litteris singula
epimythia versibus praefixa. Cfr. *byz. Ztschr.* I 428 sq.

U = *Parisinus* 2408, bombyc., a. 1270 perscriptus
litteris minutissimis et compendiis permultis. Cuius
in fol. 221 sunt *μῦθοι Αἰσώπου* 12, quos ante-
cedunt verba *περὶ τῶν ὑπονοούντων φοβεῖσθαι τοὺς μι-
κροτέρους*, quae ad tetrastichon primum quod sequitur

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

tione Aldi Manutii, Venet. 1505 (= Ald)¹), eisque quae hanc imprimis sequuntur: Lovaniana a. 1517 (= Lov), Frobenianis, Basileae 1518 et 1524, tum quae in officina Hervagiana impressa est a. 1541 (= Bas), Rittershusiana, a. 1598 Lugduni Batav. foras data (= Ritt), Neveletiana, Francoforti a. 1620 (= Nev), nostri saeculi Coraisiana (= Cor) et priore mea Kiliae a. 1886 typis exscripta (= Ml¹). Cfr. byz. Ztschr. I p. 422. 423.

Cod. *Athoum* bibl. Gregorii 645 [98], in quo secundum Sp. Lambron (catal. codd. Graec. bibl. Athoi monasterii p. 147) insunt τετράστιχοι μῦθοι τοῦ Βαβρίου μετὰ διαστίχου ἑρμηνείας (ἄνευ ἀρχῆς), chart., 8°., saec. ιη', respiciendum non censui, neque *Monacensem* quendam (Aug. 551) curavi, cuius lectiones²) nullius eum esse momenti docuerunt.

Iam vero hanc spissam et satis horridam librorum silvam aegre permensi metricae maxime artis auxilio, quod supra indicavimus, per spinas aculeosque viam quasi aperuisse et ad certum quendam finem esse progressi nobis videmur. Duo enim tetrastichorum codicibus manuscriptis traditorum genera discernenda esse habemus persuasum:

1. eorum quae aut ab Ignatio ipso profecta sunt aut ab Iguatii imitatoribus eandem metricam artem quoquo modo potuerunt secutis interpolata ac nova addita.
2. eorum quae versificatores multo recentioris aetatis conglutinavere carmina hiantia, claudicantia, paene barbara.

Quorum quae priori generi adscribenda sunt, in eis eruendis et constituendis praecipue codices V et H adhibendi mihi videntur. Itaque et ordinem tetrastichorum

1) Aldina, nisi fallor, profecta est e cod. *Veneto* bibl. Marcianae cl. IX 19, cuius lectiones nonnullas nuper mecum communicavit A. Hausrath. Cfr. byz. Ztschr. V, p. 317. 318.

2) nuperrime mecum communicatae ab Augusto Hausrath.

in his codd. traditum servavi et in scriptura versuum epimythiorumque recensenda horum maxime secutus sum auctoritatem. Ad eos proximi accedunt ChMSU et, quantum cognosci licet ex Neveleti notis exilibus, Pl^{1. 2.} Interpolata multifariam et ipsius Ignatii imitatione exorta, ut videtur, praebent tetrasticha WQTRLG (AldNev). Alterum eorum genus satis βεβαρβαρωμένον exhibent CFBP, praeterea cod. Venetus quidam et Dresdensis mihi non noti, quos affert Eberhard l. l. (praef. p. 4).

Ceterum qui sit numerus tetrastichorum et quo ordine sint perscripta in codicibus editionibusque quo clarius noscatur, tabellas adieci singula complectentes.

Restat ut gratias agam et bibliothecarum praefectis, qui qua solent summa liberalitate codices mihi concederunt conferendos, Berolinensis (*Rose*), Guelferbytanae (*Heinemann*), Hafniensis (*Smith* et *Bruun*), Kiloniensis (*Steffenhagen*), Londiniensis (*Bond*), Parisinae (*Delisle*), et viris humanissimis qui vel nomine meo codicum scripturas mecum communicaverunt (*Castellani*, *Hausrath*, *Luppe*, *Petter*, *Schwencke*), vel consilio suo atque auctoritate maximo mihi fuerunt adiumento (*O. Crusius*, *I. a Destinon*, *C. Krumbacher*).

Scr. Kiliae, Kal. Iuliis 1896.

C. Fr. Müller.

TABVLA I

VH(M)(44)	Ch (46)	MS (34)	U (12)	W (36)	Q (45+11)	T (21)	R(42)*	L (14)	(Ald Nev) (42)	C (11)	F (69)	B (59)	P (41)*	MI ¹ (53)*
1	3	1	—	1	1	1	1	1	1	—	1	1	1	8
2	2	2	—	2	3	2	9	2	31	—	9	2	—	13
3	4	3	—	3	4	—	18	3	—	—	18	3	—	—
4	5	4	1	8	2	3	21	4	2	7	21	4	22	32
5	7	5	2	14	5	4	22	5	3	8	22	5	24	30
6	8	6	3	4	25	5	14	—	41	9	14	35	(34)**	38
7	9	7	4	5	6	6	35	7	15	—	61	7	—	51
8	10	8	5	15	8	—	25	8	13	—	45	8	25	49
9	1	9	6	17	1	7	37	10	32	—	63	10	—	28
10	12	10	—	19	37	—	41	—	(Nev app. 1)	—	42	12	36	27
11	13	11	7	6	12	—	27	12	30	—	48	13	27	12
12	14	12	—	21	13	8	6	14	20	—	6	15	—	1
13	15	13	—	18	10	—	—	1	34	10	28	1	—	21
14	17	15	—	22	16	10	31	—	17	—	52	39	10	14
15	18	16	8	7	17	1	36	—	19	—	62	41	—	25
16	19	17	—	9	19	—	19	—	(Nev app. 2)	—	19	37	(32)**	42
17	20	18	9	10	18	12	10	—	42	—	10	34	—	44
18	21	19	10	23	20	—	40	—	12	—	68	43	—	47
19	22	—	—	1	27	13	38	—	14	—	64	42	—	41
20	23	20	11	24	26	14	26	—	(Nev app. 3)	—	46	38	—	34

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

TABVLA II

MI	Ch	MS	Q	T	R	G (Aid Nev)	C	F	B	P	MI ¹	Eb
I 45	16	14	14	9	7	(Nev app. 11)	11	7	33	8	16	—
" 46	1	—	—	—	—	—	—	56	40	—	—	17
" 47	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
" 48	—	—	—	—	—	5	2	24	—	21	33	—
" 49	—	—	—	—	—	8	—	65	50	—	4	—
" 50	—	—	—	—	—	9	6	29	49	19	29	—
" 51	—	—	—	—	—	10	—	39	59	9	17	—
" 52	—	—	—	—	—	22	—	43	57	2	10	—
" 53	—	—	—	—	—	23	—	35	—	20	19	—
" 54	—	—	—	—	—	24	—	38	56	26	7	—
" 55	—	—	—	—	—	25	—	44	—	—	1	—
" 56	—	—	—	—	—	29	—	—	47	39	52	—
" 57	—	—	—	—	—	33	—	59	48	38	39	—
II 1	—	—	—	—	—	—	3	25	—	—	—	3
" 2	—	—	—	—	—	—	4	26	—	—	—	4
" 3	—	—	—	—	—	—	5	27	53	—	—	5

Ignatii Diaconi eiusque imitatorum

tetrasticha iambica.

1 Ἄνδρὸς ποσί<ν> πατεῖτο πέτρινος λέων.
καί τις λέοντί φησι „τὴν ἰσχὺν βλέπεις;“
„ἄλλ' εἰ λέοντες“ εἶπεν „ἦδειςαν γλύφειν,
πολλοὺς ἂν εἶδες ὄντας ἀνθρώπους † λίθους.“

[Ὅτι ἐν φύσει οὐ δεῖ σεμνύνεσθαι.]

2 Ἐθνεὶ γεράνων πῆξέ τις σπορεὺς πάγην,
μεθ' ὧν πελαργὸν εἶλεν· ὅς θρήνει μέγα.
ἔφη δ' ἀροτρεὺς „ὡς φίλος μὲν εἶ, λέγω·
ἄλλ' ἢ πάγη λαβοῦσα σὺν κακοῖς <σ'> ἔχει.“

[Κακοῖς μὴ συναγελάζεσθαι.]

1 Babr. 194 || 1 ποσί VH omnesque fere cett., om., ut plerumque in codd., ν παραγωγικό, quod singulis locis notare supersedeo | πέτρινος W || 2 λέοντι] MSTP1² λέων τί V (H rec. m.) WRBPALdLov || 3 ἄλλ' οἱ λ. εἶπερ ἦδ. γλ. Ch εἰ γὰρ λ., εἶπεν, ἦ. γ. W | ἦδεσαν T εἶδησαν RLB ἦδησαν AldLovBasRitt || 4 εἶδες] οἶδας S | ὄντας] πάλιν Ch (om. SQ). vv. 3. 4 corrupti esse videntur; fortasse scribendum: ἄλλ' εἰ λ. ἦδεσαν γλύφειν λίθους· πολλοὺς ἂν εἶδες, εἶπεν, ἀνθρώπους κάτω (cfr. Bo. 148, Aesop. 63 H) || epim. VHCh (qui ὅτι om.) P1¹ ἐπ' ἀρετῇ (ἀρετῆς W) οὐ δεῖ ἐπαίρεσθαι MSWR περὶ τοῦ ἐπ' ἀρετῆς (= ἐπαίρεσθαι) ἐν κενοῖς T ὅτι οὐ δεῖ ἐπ' ἀρετῇ σεμνύνεσθαι F, sim. BPALd et quae hanc sequuntur editiones (cf. p. 258)

2 Babr. 13 || 1 ἔθνη SWQTRLB || 2 εἶλεν ὅς θρήνει μ. STL | μέγα] om. Q. || 3 λέγω] VHQF λέγων ChMSWTR σύ μοι AldNevCorM1¹ || 4 σ' addidi (etiam Ritt) || epim. VHChP1¹,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

γῦπες δὲ θηρῶν ἐσκόπευον τὴν ἔριν,
βρωσιν τὸν ἠττηθέντα ποιῆσαι τάχα·
φίλους δ' ὀρῶντες ἠστόχουν τῶν ἐλπίδων.

[Ἀλλοτρίοις κακοῖς μὴ χαίρειν.]

6 Ἦτι τροφήν μύρμηκα τέττιξ ἐν κρούει.

μύρμηξ πρὸς αὐτὸν εἶπε „πῶς γὰρ οὐκ ἔχεις;“

„ὡς ἐν θέρει“ προσεῖπεν „ἦδον ὀξέως.“

„χειμῶνος ὀρχοῦ“ φησί, „μὴ τροφῆς ἔρα.“

[Ὅτι τὸ ἐν καιρῷ ἀργεῖν καὶ ἀκαίρως ἐπιζητεῖν μάταιον.]

7 Τράγω προσεῖπεν ἄμπελος „βλάπτεις σὺ με

κείρων τὰ φύλλα· μὴ γὰρ οὐκ ἔστι χλόη;

ὅσον δ' ἄρ' ἂν βλάβειας, εὐρήσω τάχα

πρὸς θυσίαν σὴν εἰς θεοῦς οἶνον βλύσαι.“

[Ἀδικίας μὴ κατάρχεσθαι.]

8 Μῦς ἐκφερεν μῦν, ἔργον ὄντ' ἀσιτίας·

5, 2 γ. δὲ θήρειον M γ. δ' ἄνωθεν Ald | ἐσκόπευσαν L | ἔριν] μάχην P1^{1.2} || 3 ποιῆσαι] εἶναι Ch || epim. VHMS χαίρειν] ἐπιχαίρειν ChWR, idem fere BAld περὶ τοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κενοῖς T πρὸς τοὺς θλιβομένους ἐπὶ ταῖς ἑτέρων ἀτυχίαις P

6 Babr. 126, cfr. tetr. II 25 || 1 κρούει] θέρει T || 2 γὰρ] σὺ T | ἔχεις] ἔχω Q | μ. δ' ἔφησε· τί θέρους ὄντος ἔδρας; Ald || 3 ἐν] deest in MS ὅς γ' ἐν θ. Ch ὁ δ' ἐν θ. T | προσεῖπεν] εἶρηκεν Ald || epim. VHB, sim. MSR τὸ ἐν καιρῷ ἀργεῖν ἀσυμφόρον Ch περὶ τοῦ μὴ ἀργεῖν ἐν καιρῷ ἐργασίας T πρὸς τοὺς μὴ θέλοντας ἐν νεότητι κοπιᾶν καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῷ γήρα πτωχοῦντας Ald

7 Babr. 180 || 1 σὺ μοι S || 2 post χλόη addita sunt verba in S: ὅτι κράτιστον εἶναι τὸ μὴ προσκόπτειν ἀνθρώποις (cfr. byz. Ztschr. I 425) || 3 ὅσον γὰρ codd. (ὅσω RT), ὅσον δ' ἄρ' M1¹Eb (Babr. 148 p. 87) || 4 π. θ. σὴν οἶνον εἰς θεοῦς βλύσαι S | εἰς θεὸν TB || epim. VHChMSPI^{1.2} WRB περὶ τοῦ τὸν βλάπτοντα ἀντιβλάπτεσθαι T ὅτι πολλάκις θέλων τις ἀδικεῖν τινα, ὠφελεῖ αὐτόν Ald

8 Babr. 236? (deest in Aesopeis) || 1 σῦς (v. 4 σῦν) Ald |

οὓς χαλκῆες βλέποντες ἔστασαν γέλων.
 ὁ μῦς δ' ἔτι ζῶν εἶπε „μεστοὶ δακρύων,
 ὥς οὐδὲ μῦν δύνασθε κἂν τρέφειν ἕνα.“

[Μὴ γελᾶν πτωμα τοῦ πέλας.]

9 Φέρων κύων τις πλησίον ρείθρου κρέας
 κύψας ἑαυτὸν ἄλλον εἰς ὕδωρ βλέπει.
 χανῶν δὲ λοιπὸν τοῦ κάτω λαχεῖν κρέως,
 ἀπεστέρητο παντός, οὔπερ ἐκράτει.

[Τὸ ἐν χερσὶ μικρὸν τοῦ ἐλπιζομένου μείζονος κρεῖττον.]

10 Ἄνδρὸς πόθον μετῆξεν εἰς δούλην Κύπρις.
 ἢ δ' αὖ γ' ἐτίμα τὴν θεὰν καθ' ἡμέραν,

ἐκφερε] V H Ch P1^{1.2} F Cor ἐκφρε S ἐκφερεμένος M ἦγέ τις
 W Q L B P εἶλκέ τις Ald | ὄντ' ἄσιτίοις S ἄσιτία Q || 2 ὄν χ.
 Q L | ἔστασαν] V W P B L ἔστασαν H ἔστασαν S ἔσπασαν U
 ἔστησαν Ald ἔστασαν? Cfr. Spitzneri excurs. V. ad Hom. B 525 |
 γέλωσ U γέλω Q R B || 3 μεστός δ. M S U R Ald || 4 δύνασθαι
 S R L Ald || epim. V H M S P1^{1.2} R F B μ. γ. π. τοῦ πλησίον Ch μὴ
 γελᾶν ἐφ' οἷς ἀλίσκεταιί τις W πρὸς πτωχοὺς γειτονεύοντας
 πτωχοῖς P πρὸς τοὺς τὰ ἑαυτῶν παραπτώματα παραβέποντας,
 τὰ δὲ τῶν ἑτέρων γελῶντων (scr. cum Nev. γελῶντας) Ald ||
 Cfr. byz. Ztschr. I 426, II 525

9 Babr. 79 || 1 ordinem verborum in codd. turbatum restitui.
 φέρων τις ρείθρου πλ. κύων κρ. H V φ. τ. κύων πλ. ρ. κ. U
 [φ]έρε ποταμοῦ πλ. κ. κρ. S φέρων ποταμοῦ M, editt. || 2 ἄλλο
 R εἰς ὕδωρ ἄλλο βλ. B (idem coniec. Destinou) || 3 λαχεῖν Ch
 λαβεῖν ceteri | κρέας M S U, editt. κρέους L || 4 ἀπεστέρητο] V U R
 ἀπεστερεῖτο cett. | πάντως Q L B μᾶλλον W καὶ τοῦ editt. καὶ
 τόδ' M1¹ || epim. H V P1¹ τὸ ἐν χ. μ. τοῦ ἐλπ. μεγαλότερον Ch
 κρεῖττον] ἀειρότερον S αἰρέττειται M μ. ἐερετότερον (αἰρετώτε-
 ρον?) B τὸ ἐ. χ. μ. μείζον τοῦ ἐλπιζομένου W τὸ κρατεῖν
 μικρὸν τοῦ ἐλπιζομένου μέγα (scr. μεγάλου) αἰρετώτερον R περὶ
 τῶν ἐφέσει τοῦ μείζονος ἐκπιπτόντων ἐκ τοῦ μικροῦ T ὅτι ὁ
 πλεονεκτῶν μᾶλλον ζημιούται Ald

10 Babr. 10 || 2 τῆς θεᾶς καθημένης Ch

ἕως καθ' ὕπνου φησὶ „μὴ τίμα σύ με·
τὸν ἄνδρα ποιμαίνω γάρ, οὐ ποθῶ σέ γε.“

[Ὀφείλομεν τὸ αἴτιον στοχάζεσθαι.]

11 Ὀμόφρονες νέμοντο τρεῖς ὁμοῦ βόες,
οὓς οὐδὲ θῆρ ἔβλαπτε πολλάκις λέων.
ἔχθρας δὲ μίσει καὶ λόγοις διασχίσας
ἕκαστον οἶον ἐκβέβρωκεν ἀθλίως.

[Φυλάττεσθαι τοὺς ὁμοφρονοῦντας.]

12 Γάμοις ἔχαιρον βάτραχοι τοῖς Ἡλίου.
καί τις πρὸς αὐτοὺς εἶπεν „ὦ δειλὸν γένος·
εἰ γὰρ μόνου τρέμοιμεν ἀγᾶς Ἡλίου,
τίς, εἶγε τεκνώσειε, τοῦτον βαστάσοι;“

[Τοῦ συνήθους τὸ ἐσόμενον ἀπρόοπτον.]

10, 3 ὕπνον ChSQR, v. Babr. 10,10 | τιμᾶς VHCh || 4 ποι-
μένα MS ποιμαίνω WQR | οὐ φιλῶ σέ γε ChMSWQRP ||
epim. HVAlđ ὠφέλιμον τοὺς αἰτίους στ. Ch ὁ. τὰς αἰτίας στ. M
ὀφείλει μὲν οὖν τοὺς ἄ. στ. S ὅτι τὸ αἴτιον τῆς ὠφελείας στοχά-
ζεσθαι δεῖ R πρὸς τοὺς διὰ βλάβην ἑτέρων καλῶς πανθάνοντας
(= πάσχοντας) P

11 Babr. 44 || 1 νέμοντες U || 2 οὔτε HMUQR οὐ θῆρ S |
θέλων pro λέων Destinon M¹ (propter πολλάκις), θῆρ λέων etiam
tetr. I 32, 2 || 3 λόγοις] λόγων W μάχης Ald || 4 ἕκ. αὐτῶν U αὐτῶν
ἐβέβρωκεν W ἕκ. ἐκβέβρωκε γυμνὸν ὡς ἕνα PAlđ ἕκ. εἶεν
ἐκβιβρώσκων ἀθλίου S ἀθλίως] ἀθρόως? || epim. VHChMSP^{1.2}
RBF τὸ ὁμονοεῖν ὠφέλιμον, ὡς τὸ διΐστασθαι βλαβερόν W
πρὸς τοὺς ἔχοντας ὁμόνοιαν καὶ καταλύοντας αὐτήν P πρὸς τοὺς
σχιζομένους ἐκ τῶν ἰδίων καὶ διὰ τοῦτο κακῶς πάσχοντας Ald

12 Babr. 24 || 1 τοῦ ἡλίου VHP¹W τοῦ φωσφόρου T ||
2 ὦ δεινὸν γ. Q. || 3 μόνου] FCorM¹ μόνας VHChQTL
μόνον MSP¹RB | τρέμοιμεν Ch τρομοῦμεν Destinon || 4 ταν-
τὸν S τοῦτ' ἂν vel τοῦτο Destinon | βαστάσοι] VHQ βαστάσαι
MSR βαστάσει TL (rec. m.) NevCor βαστάζει Ald || epim.
VHChP¹WRB τ. σ. τὸ ἀρμένον ἀπρόοπτον M τ. σ. τὸ εἰς
μένον ἄ. S τ. σ. τὸ ἄσμενον ἄ. P² περὶ τοῦ μὴ χαιρεῖν ἐν
σφε^{τῷ} κακῶ T πρὸς τοὺς ἐπιιδίᾳ βλάβῃ ἀγνωσίᾳ χαιρόντας Ald

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ὁ νήπιος δ' ἔκραξεν, ἢ δ' εἶλεν † τυρόν.
 „ἔχεις, κόραξ, ἅπαντα, νοῦν κτῆσαι δ'“ ἔφη.
 [Ἐχθρῶν ἐπαίνοις μὴ πιστεύειν.]

16 Κάμνουσαν ὄρνιν εἶδεν αἴλουρος νόσω.
 πρὸς ἣν ἔφησε „πῶς ἔχεις τὰ τῆς νόσου;“
 τρέμουσα δ' εἶπεν „εἰ παρέλθοις μακρόθεν,
 ζωὴν ὑπέλθω δορκάδων ὑπερτέραν.“

[Φυλάττεσθαι πολεμίων ὑπόκρισιν.]

17 Ἐθαλπὲ τις γεωργὸς ἐν κόλποις ὄφιν
 ὥρα κρούους· ἐπεὶ δὲ θέρμης ἦσθετο,
 ἔπληξε τὸν θάλψαντα, καὶ κτείνει τάχος.
 οὕτω κακοὶ ποιοῦσι τοῖς εὐεργέταις.

[Κακοὺς μὴ εὖ ποιεῖν.]

15, 3 ὁ δ' ἠπίως ἔκρωξεν, ἢ δ' ἔλεν τ. Ch unde conicias ἢ τυρόν δ' ἔλεν | τυρόν] φάγεν MSPI² | ὁ ν. δὲ κόραξ τυρόν ἠφίει U χαίνει κόραξ, πίπτει τυρός, κερδῶ δ' ἔφη W κόραξ ῥίπτει τυρόν, ἢ δ' εἶλε τάχος B εὐθύς δ' ὁ τοῦτον ῥίψεν· ἢ δ' αὐτὸν φάγεν Ald || 4 ν. κτ. μόνον VW Ald νοῦς δέ σοι λείπει B (= Babr. 77, 12) || epim. HChB ἔχθρῶν ἐπαινος μ. π. VSR ἔχθρῶν ἐπαίνοισ μ. π. M προσέχειν τοὺς ἀπατῶντας W περὶ τοῦ μὴ στέργειν ἐπαίνοισ ἔχθρῶν T πρὸς τοὺς ἐπὶ κολακείαις χαίροντας Ald

16 Babr. 121, cfr. tetr. II, 24 || 1 εἶλεν ἔλουρος Ch αἴλουρος εἶδε νόσω S || 2 ἔχει WQ ἔφησεν· ἔχεις σὺ τὰ S || 3 παρ- ἐλθεις Ch W παρῆλθης MSRB | μακρόθεν] ἐξ ἐμοῦ W || 4 δορ- κάδος QB || epim. VHMSW Ald φ. δεῖ π. ὑποκρίσεις Ch φ. πολέμων ὑποκρίσεις R ὅτι φ. π. ὑ. δεῖ B

17 Bahr. 147 || 1 ὄφιν] ἔχιν V γεωργὸς τις ἔθαλπεν ὄφιν ἐν κόλποις S ἔ. ὄφιν τις γεωργὸς ἐν κόλποις U ἔ. κόλπῳ τις γεωργὸς ἐν κρούει Q ἔθαλπὲ τις κυνηγὸς κτλ. B || 2 θέρμης] θέρους Ch | ἔ. δὲ ἦσθετο θέρμης S ἐν ὥρα κρ., ὡς δ' ἦσθητο τῆς θέρμης U δεινὴν ἔχιδναν, ὡς δὲ θ. ἦ. Q || 3 τὸν θ. ἔκτεινε S κἔκτεινε R κἄκτεινε Ald κ. κτεῖνε δακῶν T || 4 τοῖς εὐεργέταις] VHRF τὰς εὐεργεσίας Ch στένων δ' ὁ πληχθεὶς τοῦ- τον τὸν στίχον εἶπεν S στ. δ' ὁ π. τόνδε τὸν στίχον ἔφη MPI² Sequuntur in MSPI² hi versus: δικαίως (δίκαια M) πάσχῳ τὸν

18 Ὡς ἀκρίδας θήρην παῖς τις, σκορπίῳ
 χεῖρα πρότεινεν· ὅς δὲ „μὴ ψεύσῃς“ ἔφη·
 „ὥς εἶγε μου ψεύσειας, ἐκ κόλπων στένων
 καὶ τὰς ἀληθεῖς ἐκκενώσεις ἀκρίδας.“

[Ὅτι τοῖς μὴ ὠφελοῦσι τὸ βλάπτειν παρέπεται πολλάκις.]

19 Φέρον λέοντος δέρμα τοῖς ὤμοις ὄνος
 ἠΰχει λέων εἶναί τις, αἰπόλους τρέπων.
 ἐπεὶ δὲ γυμνὸς τῆς λεοντῆς εὐρέθη,
 τοῦτον μυλῶν ἔμνησε τῆς ἀταξίας.

[Τὰ παρὰ τὴν ἀξίαν τίμια διαλύεται.]

20 Μάχην λέων συνῆπτεν ἀνδρὶ τοξότη.
 βέλει τυπεῖς δὲ θηροσὶν εἶπε τοιάδε·

πονηρὸν οἰκτείρας· ὄτῳ (ὄτῳ Pl²) κακὸν (κακοὶ Pl²) πέλουσι
 (ποιοῦσι S) τοῖς εὐεργέταις. Cfr. byz. Ztschr. I 428 || epim.
 VHWRFB κακοῖς μ. MS κ. οὐ δεῖ εὖ π. Ch περὶ τοῦ μὴ
 εὖ π. κ. T deest in Ald

18 Babr. 168 || 2 χεῖρας Q | προτείνει H προὔτεινεν
 ChSMR προτείνει χεῖρας W προὔτεινε χ. Ald | ὁ δὲ B τὸ
 δὲ M τῷ δὲ S | ψεύσῃς W || 3 εἶ γε μου corr. in εἶγ' ἐμοῦ H
 εἶγε δὴ SW | κόλπου W ἐν κόλπῳ RB || epim. VHCh παρέπε-
 ται] παρεγένηται V ὁ. τ. μ. ὦ. καὶ βλάπτειν παρέπεται M ὁ. τ.
 μ. ὦ. καὶ βλάβη π. π. RFB ὅτι δεῖ κακοῖς ἀνθρώποις μὴ συμ-
 μίγνυσθαι Ald deest in SW (cfr. epim. 19)

19 Babr. 139 (cfr. tetr. II 23) || 2 ἠΰχ. λέοντος κράτος T | αἰ-
 πόλους βλέπων AldLovBasRittNev τρέπων deest in G || 4 τυ-
 φθεῖς ἑαυτὸν μνήσε W || epim. VH, sim. B τ. π. ἀ. ἄτιμα
 διαβάλλονται Ch τ. π. ἀ. ἄτιμα λύεται RF περὶ τοῦ μὴ ζητεῖν
 τὰ παρὰ τὴν ἀξίαν T ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι αἱ παρ' ἀξίαν τιμαὶ
 τάχιστα λύνονται Ald | ὅτι τοῖς μὴ ὠφελοῦσι καὶ βλάβη παρέπε-
 ται W (quod epim. tetr. 18 falso huc irrepsisse apparet)

20 Babr. 1 || 1 συνῆψεν UF συνῆψαν M ἀνῆψεν S ||
 2 βέλη QRB | νυγεῖς δὲ MS | θῆρ συνεῖπε S β. τ. δ' ὁ θῆρ
 εἶπε τ. U β. τ. δὲ πᾶσι θηροσὶν ἠπύει (ἠπύη B εἰπέη R)
 RFB

„εἰ δὴ προπομποὺς εὐπορεῖ τοίους ὄγε,
τίς αὐτὸς εἶη συστάδην ὠρμημένος;“

[Γνωσιμαχεῖν ἐκ πείρας διδασκόμεθα.]

21 Ὀδοῦσιν ἦλον εἶλεν ἐξ ὄνου λύκος,
αἰτῶν δὲ μισθὸν πλήττεται λάξ τὴν γένυν.
λύκος δὲ φησιν „πῶς μάγειρος ὢν πάλαι
ιατρικῆς μετῆλθον ἔργ’ ἀναξίως;“

[Ὁ μὴ ἤσκηταί τις, μὴ μετιέναι.]

22 Πᾶσιν πέφυκε θηροσί καὶ πτηνοῖς μάχη.
ἦλω Δίβυσσα στρουθός, ἢ τούσδ’ ἐπλάνα
εἶναι μὲν ὄρνις, ἐκ μέρους δὲ θηρίου,
πτηνοῖς κάραν δεικνῦσα, τοῖς θηροσὶν πόδας.

[Τὸ ἀμφίβολον κοινωνίας ἀπιστον.]

20, 3 δὴ] γὰρ MSTRB | προπέμπειν S | εὐπορεῖς U | ὄδε
MUQ ὄδε W || 4 αὐτὸς] αὐτῶ Q αὐτόν W || epim. VHRFBald
γνώσεως μάχην πείρα διδασκόμεθα W τὰ παρὰ τὴν ἀξίαν
τίμια (τιμίαν M) λύεται MS (quod pertinet ad tetr. 19 in MS non
traditum) in Ch litterae evanidae (cf. byz. Ztschr. II 129, III 524)

21 Babr. 122 || 1 εἶλεν ἦλον ChS ἦ. εἶλεν UT || 2 γένυν
SAld || 3 πάλαι] τὰ πρόσθεν R || 4 ἔργον ἀξίας MSP1²T ἔργα
δ’ ἀναξίως U ἔργον ἀξίως Q || epim. VHSPl, sim. MB ἃ μ.
ἦ. τ., οὐδὲ δεῖ μετιέναι Ch ἃ μὴ γινώσκει τις, μὴ μετιέναι
δεῖ W περὶ τοῦ μὴ μετιέναι τὰ ἀνοίκεια T ἃ μὴ κέκτηταί τις,
μὴ μετιέναι δεῖ R, sim. F πρὸς τοὺς ἑαυτῶν τέχνας ἀθετοῦντας
καὶ ἑτέροις ἐπιχειροῦντας P πρὸς τοὺς τὴν ἰδίαν τέχνην κατα-
λιμπάνοντας καὶ ἑτέραν μετερχομένους ἐπὶ βλάβη Ald

22 Babr. 206 || 1 πεφύκει MSPAld | πτηνοῖς καὶ θηροσί
μάχη S || 2 ἦλω] ἀλλὰ VH ἢ ἦλω S || 3 μέρους καὶ HMQRPB
ἐκ μέσου δέ V || 4 κάραν S | τοῖς θηροσὶν] θηρίοις Q || epim.
VHChMS τ. ἃ. ἐν κοινωνίαις ἃ. RB (qui addit initio ὅτι) περὶ

τῶν ὑποφευγόντων τοὺς ἐχθροὺς ἐν πλά⁺ (πλάναις?) T πρὸς τοὺς
ἀμφιβόλους ἀνθρώπους δύο μέρη πλανῶντας καὶ ἀβλαβεῖς δια-
μένοντας P πρὸς τοὺς δυοὶ κυρίως δουλεύοντας καὶ πλανῶντας
ἀμφοτεροῦς Ald⁴ ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι τὸ ἀμφίβολον ἐν κοινωνίαις
ἀπιστον Ald¹ (de Ald^{1.2} cfr. quae exposui byz. Ztschr. I 423)

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

βλέπων δ' οἷστὸν εἶπεν ἐπτερωμένον
 „παπαῖ, πτερόν με τὸν πτερωτὸν ὀλλύει.“

[Ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἀδικημάτων τὰ δίκαια εὐπορα.]

26 Δειλὸς κυνηγὸς πρὸς τιν' εἶπε ποιμένα
 „εἴ που λέοντος ἵχνος εἶδές μοι φράσον.“
 „σοὶ τοῦτον“, εἶπεν „εἰ θέλεις, δείξω πέλας.“
 „ἵχνῶν“ κυνηγὸς εἶπεν „οὐ ζητῶ πλέον.“

[Κατὰ τῶν ἀπόντων μὴ θρασύνεσθαι.]

27 Εἰσδύσα κερδῶ πρὸς δρυὸς κοίλης βάθου
 εὔρισκε δαῖτα ποιμένος, καὶ δὴ φάγεν,
 ὡς μὴ προκύπτειν ἐκ πάχους. εἶπεν δέ τις
 „θέλεις προελθεῖν; ὥσπερ ἤλυθες γίνου.“

[Τὰ ὀλέθρια πάθη ζημίαις ἴσαις θεραπεύονται.]

25, 3 εἶπεν] εἶδεν W || 4 βαβαὶ PAld | με] deest in H
 μου T | ὀλλύει] deest in Q || epim. VHChMS (εὐπορα deest in
 MS) P1¹.²B εὐπορα] εὐπραγα R περὶ τῶν ἐξ οἰκείων βλαπτο-
 μένων T πρὸς τοὺς ἐκ τῶν ἰδίων κακῶς πάσχοντας PAld
 deest in W || cfr. Tzetz. chil. IX 165

26 Babr. 92 || 1 πρὸς] τις Ch || 2 εἶδες ἵχνος VW ἵχνη
 εἶδες TF εἶδες ἵχνη Ald || 3 ἐγὼ σοι τοῦτον, εἶπεν, εἰ θέ-
 λεις, δείξω W ἔφη δέ· τοῦτον εἰ θέλης δ. π. T | σοὶ] σὺ SP
 ἔψ R | εἶπεν] om. P | πέλας] τάχα R || 4 ἵχνος STPAld
 ἵχνον M ἵχνους NevCorM1¹. Cfr. byz. Ztschr. III 526 || epim.
 VHChMSP1¹.²W περὶ θρασυδείλων T πρὸς τοὺς δοκοῦντας
 δύνασθαι ἀδυνάτους ὄντας P πρὸς ἀνθρώπους θρασεῖς πρὸς
 λόγους καὶ πρὸς ἔργα δειλοῦς Ald

27 Babr. 86 || 1 βάθη Ch || 2 δαῖτα] δόρπα M δῆτα R |
 εὔρης κερδῶ ἄριστα π. S || 3 προκύπτειν] κύπτειν HR πτεῖν
 S || 4 ἤλυθες] H ἤλθες V εἰσῆλθες MSAld | γίνου] HS
 γενοῦ VChMAld || alia recensio est in WQ (p. 285) || epim.
 VHCh τὰ ὀ. κέρδη ζημίας μᾶλλον φέρουσι MS (in S post
 μᾶλλον tres vel quatuor litterae erasae sunt) ὀλέθρια κέρδη
 ζημίας ἴσα R, sim. B | πρὸς τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνάγκην φιλο-
 τιμίαν Ald (quod aliunde huc irrepsisse videtur, = epim.
 tetr. 24 in cod. P)

28 Βοὺς φαγῶν παῖς εἰς ἑορτὴν ἔγκατα
 ἡμεῖ κεκληγῶς „σπλάγχνα, μήτερο, ἐκχέω.“
 ἢ δ' αὖ γελῶσά φησι „μὴ φοβοῦ, τέκνον,
 τῶν σῶν γὰρ οὐδέν, ἀλλ' ἐμεῖς ἀλλότρια.“

[Ἀλλότρια μὴ ἀηδῶς ἐκτιννύειν.]

29 Ἀλλοτριόις πτεροῖσιν ἡμφιεσμένος
 ἡΰχει κολιοὺς ὀρνέων ὑπερφέρειν.
 πρώτη δὲ δῶρον ἢ χελιδῶν ἡρπάκει,
 μεθ' ἣν ἅπαντες· εἶτα γυμνὸς εὐρέθη.

[Τὸ ἐξ ἐράνου θράσος αἴσχει διαλύεται.]

30 Εἰς λαιμὸν ὄστουν ἐμπεπήγει τοῦ λύκου.
 μισθοῦ δ' ἐλὼν γέρανος ἥτει τὴν χάριν.
 „σῶον τράχηλον ἐξ ἐμοῦ λαιμοῦ φέρων
 μὴ δῶρον ἄλλο“ φησί „πλὴν τοῦτο σκόπει.“

[Μέγα κέρδος ὑπὸ κακῶν μὴ βλαβῆναι.]

28 Babr. 34 || 1 παῖς] τις Ch | ἐγκάτων Ch W ἐγκάτοις S ||
 2 οἴμοι κ. Ch P οἴμοι κεκληγῶς S Q οἴμοι κέκληγ' ὡς Ald || 3 γ.
 μὴ φοβοῦ, τέκνον, ἔφη P Ald || 4 ἀλλότρια] V H Q ἀλλοτριῶν
 M S W R B P Ald || epim. V H W P 1¹ (ἀλλότριον W ἀναιδῶς P 1¹)
 ἀλλοτριόους μὴ ἀηδῶς ἐκτείνειν Ch ἀλλότρια μὴ ἀναιδῶς ἐκτείν-
 νειν M S P 1² ἀλλότρια ἀλύπως ἀποδίδ¹ R ὅτι τὰ ἀλλότρια μὴ
 ἀπλείστως (scr. ἀπλήστως) κερδαίνειν B πρὸς τοὺς ἀπαιτου-
 μένους ἅπερ ἡρπασαν καὶ ἀγανακτοῦντας P ὅτι δεῖ τὰ ἀλλότρια
 ἀντιστρέφειν (Cor: ἐκτιννύειν) καὶ μὴ γογγύζειν Ald

29 Babr. 72 || 2 ὀρνίθων Q || 3 πρῶτον M Ald αὐτὴ
 δὲ δῶρα W πρώτη δὲ πτέρον Cor πτερόν δὲ πρῶτον M 1¹
 δῶρον] φῶρον B S S (Babr. p. 256) νῶτον.. ἐσπάκει? Cr | ἢ χελι-
 δῶν] ἄρνις ἢ γλαῦξ F || 4 ἅπαντα Q R || epim. V H Ch M S W
 (in M S deest αἴσχει) ἐπὶ ξένοις μὴ ἐπαίρεσθαι R τὸ ἐξ ἐράνου
 κάλλος διαλύεται B Ald

30 Babr. 94 || 2 μισθοῦ] M 1 μισθῶ plerique, μισθὸν
 M S R F τουτὶ T | τις perverse insertum ante γέρανος in V
 μ. δ' ἐ. τις γέρανος ἥτει χάριν H Ch M S R P || 3 ζῶον Q Ald |
 ἐμῶν λαιμῶν W Q ἐκ λύκου λαιμοῦ Ald || 4 μὴ] καὶ Ch μὴδ'
 ἄλλο μισθὸν πλὴν τούτου σ. P μὴδ' ἄλλο μὴδὲν μισθὸν ἢ τ. σκ.

31 Πύργου προκύπτων, ἄρνος ἔσκωπτεν λύκον,
ὡς αἰσχρόν, ὡς κάκιστον, ὡς μεστὸν φθόνου.
ἄνω δὲ βλέψας φησὶν „οὐ σκώπτεις σύ με,
πύργος δ', ὃς ὀπλίζει σε πρὸς μέγα θράσος.“

[Καιρῷ μὴ θρασύνεσθαι.]

32 Ἦλαννε ταῦρον ἐξ ἐῆς κοίτης τράγος,
ὄν θῆρ λέων δίωκεν. εἶπε δὲ στένων
„εἶπερ με μὴ λέοντος ἐπτόει φόβος,
ἔγνωσ ὅσον ταύρου τε καὶ τράγου σθένος.“

[Τύχης καὶ τὸ πᾶν μέτρον ἰσχύει.]

33 Λύκος πρὸς ἄρνα φησὶν „οὐ πρόσθεν σύ μοι
ὔδωρ τάραττες;“ „ἄρτι γαστρος ἐξέφυν,

Ald || epim. VH (in H insertum est τὸ post κέρδος) κακοῦ
MSP^{1.2}WR βλαβῆναι] βλάπτεσθαι Ch | πρὸς τοὺς δι' αἰτίαν
τινὰ παράλογον ἀδικοῦντας τοὺς δουλεύοντας αὐτοῖς P πρὸς
τοὺς ἐπικίνδυνον προᾶξιν ἐγχειρήσαντας καὶ μετὰ τὸ σύνθημα
ζητοῦντας μισθόν Ald

31 Babr. 96 || 1 ἄρνιον σκόπτει λ. W || 2 αἰσχρόν]
MBP, ἐχθρόν ceteri | φθόνου] HW φθόνον V φόνου ceteri ||
3 σύ μοι Q οὐ σύ με σκώπτεις S | ὁ δὲ συστραφεὶς ἀντέφη
πρὸς τὸν ἄρνα P || 4 πύργος γὰρ ὀπλίζει W | θάσος VHQ
πρὸς θράσος μέγα S | οὐ σὺ λοιδορεῖς, ὁ πύργος δ' ἐν ᾧ στή-
κεις (= στήκεις) P cfr. byz. Ztschr. III 518 || epim. VHCh
MSAld δώμη μὴ θρασύνεσθαι R πρὸς τοὺς ἔχοντας θάρσος
εἰς ἄρχοντας καὶ ἀτιμάζοντας μείζονας αὐ̄ (= αὐτῶν?) P

32 Babr. 91 || 1 κοίτης] τύχης S || 2 εἶπε δὲ στένων]
εἶπεν οὖν μῦθον Ch || 3 με deest in S | ἐπτόει] ἐθρόει WQ
(cfr. ad II 1, 4) ἐπεὶ R || 4 τράγου δὲ καὶ ταύρου Ch τρ. τε
κ. τ. Q | τε om. S || epim. VHChR τύχης] ψυχῆς S τέχνης B
μέτρον] μέτριον MB τύχης κατὰ πᾶν μέτρον ἰ.? || ἀδικία
προφάσεως εὔπορος W pr. m., quae verba postea deleta sunt
(= epim. tetr. 33) πρὸς τοὺς φοβουμένους ἀδυνάτους διὰ φόβον
δυνατῶν P πρὸς τοὺς καταδεχομένους ὑβρίζεσθαι ὑπὸ μικρῶν
διὰ φόβον ἐτέρων μειζόνων Ald

33 Babr. 89 || 1 μοι] MSAld²NevCor μου VHChWQBAlld¹
με RF οὐ πρόσθεν σύ μοι φησὶ λύκος πρὸς ἄρνα P || 2 ταρατ-
των W ταραττεῖς Q

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

36 Ὄμοις ὄνος παρῆγεν ἀργυροῦν βρέτας
Φοίβου, τόπερ πᾶς προσκυνῶν πίπτει κάτω.
τύφῳ δ' ἐπαρθεῖς, μὴ θέλων μένειν ὄνος,
ἤκουσεν „οὐ θεὸς σύ, τὸν θεὸν δ' ἄγεις.“

[Τῶν αἰτιῶν μὴ ἀναισθητεῖν.]

37 Ἐτικτε χρυσοῦν ὦν ὄρνις εἰς ἅπαν.
καί τις πλανηθεῖς χρυσεραστῆς τὴν φρένα
ἐκτεινε ταύτην, χρυσὸν ὡς λαβεῖν πλέον.
ἐλπίς δὲ μείζων δῶρον ὤλεσεν τύχης.

[Τοῦ πλέονος μὴ ἐρᾶν.]

38 Λέοντα δορκὰς ὡς ἴδεν μεμνηότα,
„ὦ μοῖρα θηρῶν“ εἶπεν „ἀθλιωτάτη·
εἰ σωφρονῶν γὰρ δυσκάθεκτος ἦν λέων,
πῶς οὐ μανεῖς δράσειε μεστὰ δακρῶν;“

[Ὅτι δεῖ τὸν ἐξουσιάζοντα θυμοῦ κρατεῖν.]

36 Babr. 163 || 2 τόπερ] δ' ὅπερ Ch τόπος Q τὸ πᾶς
τις πρ.? | πίπτει Ch CF ὅπερ (ὅπερ Ald Bas Ritt) συναντῶν
πᾶς τις αὖ ἐπροσκύνει Ald Nev Cor || 3 τύφῳ δὲ Ch τύφῳ τ'
HR || 4 σὺν deest in Q || epim. αἰτιῶν] Ml αἰτίων VHP ἀγίων
Ch αἰτῶν Pl^{1.2} τῶ αἰτίῳ C τῶ αἰτίῳ μὴ ἀναισθητή (= ἀναι-
σθητή?) R ὅτι τοὺς ἐν ἀξιόμασι τιμωμένους δεῖ γινώσκειν,
ὅτι ἀνθρώποι εἰσιν Ald Nev Cor

37 Babr. 123 || 1 εἰς ἅπαξ LAld || 2 φρένα] φύσιν L ||
3 λαβεῖν] vulgo, λαχεῖν Ch (cfr. ind. gr. s. infin.) | πλέον] θέλων
QLPAld ἄλις R ἄλλοις B || 4 deest in P | μείζον RBald |
ὤλεσεν] ὠλέκει Ald || epim. VHChPl^{1.2}RB deest in FP | πρὸς
τοὺς ἐλπίδι κέρδους εἰς ζημίαν ἐκ μικροψυχίας ἐμπίπτουτας Ald

38 Babr. 30 || 1 ἴδεν] Ald(Pl^{1.2}?) εἶδε HChQRBP οἶδε
VL ἔγνω W || 2 ἀγρειωτάτη (= ἀγριωτάτη?) V || 3 ἦν] εἶ
PAld || 4 πῶς οὐ] πόσα W πῶς οὖν RB | δρασείας Ald¹Lon |
πῶς νῦν μανεῖς οὐ μεστὰ δακρῶν δράσεις GAld²NevRitt ||
epim. VHChPl¹ ἐξουσία θυμὸν οὐ κρατεῖ W πρὸς τοὺς ἐξου-
σιάζοντας καὶ θυμουμένους P ὅτι τὸν ἐξουσίαν ἔχοντα οὐ δεῖ
θυμοῦσθαι Ald

39 Ἀνὴρ γαλῆν γυναῖκα πρὸς δόμους ἄγεν·
παρῆν δὲ Κύπρις εἰς ἑορτὴν τοῦ γάμου.
νύμφη δὲ μῦν βλέψασα συντόνω τάχει
δίωκε τοῦτον, μὴ τραπεῖσα τὴν φύσιν.

[Φύσει μὴ μάχεσθαι.]

40 Νωθῆς χελώνη σὺν πτεροῖς ἦται δρόμον.
ὑψοῦ δὲ ταύτην αἰετὸς συναρπάσας
ἔρριψε πέτραις καὶ θλάσεν. μόλις δ' ἔφη
„κρεῖσσον βάρος μοι μᾶλλον ἢ πτερῶν τάχος.“

[Τῶν ἀδυνάτων μὴ ἐρᾶν, τῶν δυνατῶν ὀρέγεσθαι.]

41 Ἄγρην ὄνω μέρριζε καὶ κερδοῖ λέων.
„πρώτην μὲν“ εἶπε „μοῖραν ὡς νομεὺς ἔχω,
τὴν δευτέραν δέ“ φησὶν „ὡς ἄναξ φέρω,
τρίτης δ' ὅς ἂν ψαύσειεν, ἔργω μανθάνοι.“

[Ἀνίσοις κοινωνίαν φυλάττεσθαι.]

39 Babr. 32 || 1 δόμους] δόμον QL γάμους P | ἄγεν] ἦγεν
VH ἄγει PCor ἄγε Ald φέρει RL || 2 om. L || 3 βλέ-
πουσα Ald || 4 ἐδίωκε L || epim. VHRF τὸ φύσει (serib.
ὅτι φύσις?) οὐκ ἀμείβεται W ὅτι τὸ φύσει μάχεσθαι B ὅτι τὸ
ἐκ φύσεως οὐ μεθίσταται P ὅτι τὸ ἐκ φύσεως ὄν οὐ μετατρέπε-
ται Ald || cfr. Tzetz. chil. IV 938 sqq.

40 Babr. 115 || 1 νωθῆς] V (cfr. Babr. v. 1) νωθοῦ
HWQAld | δρόμῳ Q || 3 ἦραξε καὶ θλάττει πέτρας W ἦρ-
πέτρα καὶ θλάσαν Q | θλάσεν] CorMl¹ θλάσας VHNeu || 4 βάρ-
ρος] πόδες W || epim. VH τῶν ἀδυνάτων μὴ ἐρᾶν W τοῦ
ἀδυνάτου μὴ ἐρᾶν, τοῦ δυνατοῦ ὀρέγεσθαι Ald

41 Babr. 67 || 1 ἄγρην γεράνω μ. VHNeuCor κερδῶ
λέων μέρριζεν ἄγρην ὀρνίθων W ἄγρην γεράνω μοῖραν σὺν κερ-
δοῖ λέων Q ὄνω] Ml¹, quam in coniecturam etiam Bss incidisse
video (Babr. p. 127, adn. 4). Idem perverse praetulit lectionem
cod. Q σὺν κερδοῖ || 2 μὲν] Q δὲ VHWNeu γε scripseram
in edit. pr. | ὡς νομὴν ἔχειν W || 3 τ. δ. δ' ἔφησεν ὡς ἄ.
φέρειν W || 4 τρίτη Q | μανθάνω W || epim. HWNeuCor
ἐν ἴσοις κ. φ. V

42 Χηλῆ βοὸς πατεῖτο βατράχου τέκος.

ὄργῃ δὲ μήτηρ εἶπεν. „† ἦν θλάσας τόσος;“
καὶ τέκνον ἄλλο φησί „κἂν ῥαγῆς ὄλη,
πρὸς οὐδὲν αὐτῷ, μῆτερ, ἐμφορῆς ἔση.“

[Τοῖς μεγίστοις μὴ συνεκτείνεσθαι.]

43 Ὅφιν θέλων τις ἀντ' ὀλέθρου παιδίου
πλήττειν, πέτραν ἔσχιζε καὶ φιλεῖν θέλειν.
ὄφισ δέ φησι „πῶς γένοιτο συμβάσεις,
ἕως σὺ τύμβον καὶ πέτραν ἐγὼ βλέπω;“

[Μνημαὶ ἀδικημάτων ἀθώπεντοι.]

44 Θανεῖν ἔθεντο πτῶκες ἢ ζῆν ἐν βίῳ,
ὡς εὐτελεῖς, ὡς ὄντες ἀδρανεῖς ἄγαν.
λίμνη δ' ἑαυτοὺς ἐμβαλεῖν ἠπειγμένοι
ἔσχον, φυγόντων βατράχων, θάροςος μέγα.

[Μὴ ἀπογιγνώσκειν.]

42 Babr. 28, deest in Aesopeis || 2 ὄργῃ Ch | ἦν θ. τ.] ἦν
θ. τ. V H ἦν ἐλάσω τῷ φόβῳ Ch ἦς θλάσεν τέκος Q ὁ. δ. μήτηρ
(lacuna) ποοῦ τέκος ἔφη F ὅς θλάσεν vel ὁ θλάσας τ. conī. Eb,
ipse malim „ἦ θλάσεν τ.“ vel (εἶπε) „τίς θλάσεν τόσος;“ versus
misere corruptus nondum sanatus est || 3 καὶ τέκνον κτλ.] V H
καὶ τί δ' ἄλλο, φησί, κἂν φεύγων ὄλη Ch καὶ τ. ἄλλη κἂν ῥαγῆς
φησὶν ὄλη R φυσοῦσ' ἑαυτήν κἂν ῥ. ὅμως ὄλη F (unde elicias
φυσῶσ' ἑαυτήν. „ἀλλὰ κ. ῥ. ὄλη) || 4 μῆτερ] deest in F | ἐμφορῆς
Ch || epim. V H μεγίστοις μ. σ. Ch τ. μ. μ. συνεκτείνεσθαι R

43 Babr. 167 || 1 θέλων ὄφιν τις P || 2 τ' ἔσχισε
Ald² Nev Cor ἔθρισσε Ritt | θέλει Q || 3 γένοιτο σύμβασις Q ||
4 τύμβον, ἐγὼ δὲ πέτραν Q τ. τόνδ', ἐγὼ πέτραν βλ. Nev Cor ||
epim. V H P¹, sim. R ὅτι αἱ μεγάλαι ἔχθραι ἀδιάλλακτοί εἰσιν
Ald Nev, idem (om. εἰσιν) B P

44 Babr. 25 || 1 ἔλοντο Destinon || 4 θράσος QR || epim.
V H Nev ἐκ τῶν πέλας γινώσκειν ἑαυτόν RF, sim. B

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

48 Λέων, ὄνος κερδῶ τε πρὸς θήραν ἴον.
 ὄνου δὲ ταύτην εἰς τρίτον δεδασμένου
 λέων κατεσπάραξε. κερδῶ δὲ πλέον
 ἔνειμεν αὐτῷ, σωφρονισθεῖς ἔξ ὄνου.

[Ὅτι δεῖ ἔξ ὧν πάσχουσιν ἕτεροι παιδεύεσθαι.]

49 Φραγμοὺς ἀλώπηξ ὡς ὑπερβαίνειν θέλει,
 ὀλισθαίνουσα καὶ βάτου δεδραγμένη
 ἔξεστο πέλμα, λοιδόρει δὲ τὴν βάτον.
 „μέμφου σεαυτήν, μὴ φύσιν γ' ἐμήν“ ἔφη.

[Πρὸς τοὺς τὰ ἑαυτῶν κακὰ σιωπῶντας, τὰ δὲ τῶν ἐτέρων κατη-
 γοροῦντας.]

50 Κώνωψ καθῆστο πρὸς κέρασ ταύρου πάλαι,
 ὄνπερ κέλευεν, εἶπερ ἐκπτῆναι θέλει.
 ἤκουσε δ', † ὥσπερ οὐκ ἔγνω καθημένου,
 οὕτω δὲ μὴ πτήσαντος αἴσθησιν λάβη.

[Πρὸς τοὺς λογιζομένους ἑαυτοὺς εἶναι ἢ σοφοὺς ἢ δυνατοὺς ἢ
 φρονίμους, μὴ ὄντας δέ.]

48 Babr. 239 (p. 204) || 2 ὄνον F | τρίτην C ἴσον Destinon |
 δεδασμένον F Ald || 3 δὲ] τε P Ald || epim. G Ald | φέρε μοι
 ὕλην, ἴν' ἄψω πῦρ C πρὸς τοὺς ἀπὸ ἐτέρων παισμάτων διορ-
 θουμένους ἑαυτοὺς P σωφρονιζόμεθα τοῖς τοῦ πέλας δυστυχή-
 μασι F

49 Babr. 202 || 2 ὀλισθαίνουσα B Ald¹ ὀλισθανοῦσα G Ald² Lov
 Nev Ritt || 3 λοιδορεῖ B G Ald Bas Lov Ritt Nev || 4 μὴ φύσιν
 ἐμήν, ἔφη Ald¹ (γ' addidit Ml) ἢ δ' ἔφη μὴ ἴμην φύσιν FB μὴ
 μέπερ, κείνος φάτο G Ald² Bas Lov Ritt Nev Cor (qui κείνη corr.) ||
 epim. G Ald (κατηγορούντων Ald¹) μάταιοι οἱ προσφεύγοντες οἷς
 τὸ ἀδικεῖν σύνεστιν F, sim. B

50 Babr. 84 || 1 καθῆστο B || 2 κέλευσεν CG εἶρετο B | ἐπτῆναι
 B G Bas Ritt | θέλοι? || 3 ἔγνω F καθημένου] CFBP καθήμενον
 Ritt Cor καθήμενον Ald Lov Nev || 4 ὡς οὐδ' ἀποπλήσαντος (scr.
 ἀποπτήσαντος) C οὕτως οὐδὲ φεύγοντος P ὡς οὐδ' ἀποπτήσαντος
 αἴσθησιν λάβοι F || scribendi videntur vv. 3 et 4: ἤκουσε δ'
 „ὥσπερ οὐκ ἔγνω καθημένου, ἰ ὡς οὐδ' ἀποπτήσαντος αἴσθησιν

51 Ἐλαφον ἐξήλαυνον οἱ κυνηγέται,
 ἥτις δασείαις ἀμπέλοις ἀπεκρύβη.
 τὰ φύλλα βιβρώσκουσα δὴ τῶν ἀμπέλων
 κυνηγετοῦσιν ἐνδίκως ἐθηράθη.

[Πρὸς τοὺς κακοποιοῦντας τοὺς αὐτῶν εὐεργέτας.]

52 Ἄστροις περισκοπῶν τις ἀστεροσκόπος
 πίπτει λεληθῶς εἰς φρέαρ. τυχῶν δέ τις
 ὄδοιπόρος στένουντι ταῦτ' ἔφη λέγων·
 „νοῦν θεὸς ἄνω, βέλτιστε, τὴν γῆν οὐ βλέπεις;“

[Ἵτι πολλοὶ τὰ ἐνεστῶτα μὴ γινώσκοντες τὰ μέλλοντα καυχῶν-
 ται γινώσκειν.]

53 Ἦριζεν ἵππος ἀγριωτάτῳ κάπρῳ·
 ὄρμην δὲ θηρὸς ἵππος οὐ σθένων ὅλως
 ἑαυτὸν ἐκδέδωκεν, εὐρῶν σύμμαχον
 ἔμπειρον ἄνδρα πρὸς σφαγὴν τοῦ θηρίου.

[Ἵτι δι' ἐχθραν τινὲς καὶ εἰς δουλείαν ἑαυτοὺς ἐμβάλλουσιν.]

λάβω.“ De constr. v. γινώσκειν c. gen. cfr. Kruegeri gr. Gr. § 47, 10, adn. 13. λάβω = λήψομαι, v. Mullach p. 361 || epim. GAld πρὸς ἀδυνάτους δοκοῦντας ὅτι δύνανται P ὅτι ἀδύνατον οὔτε παρῶν οὔτε ἀπῶν (sic) ἐπιβλαβὲς ἢ ὠφέλιμον B ὁ ἀδύνατος οὔτε παρῶν οὔτε ἀπῶν ἐπιβλαβῆς ἐστίν F

51 Babr. 203 || 3 φύλλα δὲ βιβρώσκουσα τὰ τ. α. P | δὴ] δὲ FB || epim. GAldNev πρὸς τοὺς ζημιοῦντας τοὺς εὐεργετοῦντας αὐτούς P τοὺς εὐεργέτας μὴ ἀδικεῖν F ὅτι τοῖς εὐεργέταις οὐ δεῖ κακῶσαι B

52 Babr. 238 || 2 πρὸς φρέαρ PAldBasNev || 3 ἔφη ψέγων Destinon || 4 in fine versus punctum ponit pro interrogationis signo Ald || epim. GAldNev πρὸς τοὺς εἰδέναι μεγάλα διώκοντας καὶ τῶν μικρῶν ἀμελοῦντας P πρὸς τοὺς παρὰ δύναμιν (F add. τι) πράττοντας FB

53 Babr. 166 || 1 ordo: κάπρῳ ἤριζεν ἀγριωτάτῳ ἵππος P || 2 θηρὸς δὲ θ' ὄρμην F θηρὸς δὲ ὄρμην οὐ σθένων (sic) ἵππος ὅλως P || 4 ἄπειρον P εὐπειρον GBas || epim. GAldNev πρὸς τοὺς διὰ τὸ νικῆσαι τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν εἰς δουλείαν

54 Ἐρωμένας δὺ εἶχεν ἀνὴρ μιξόθριξ.
 χρόνω †διενηνοχυῖαι πάντη καὶ τρόπῳ
 ἢ μὲν μελαίνας, ἢ δὲ λευκὰς ἔκφερον.
 ἐξ ὧν ψιλῶθεις πᾶσιν ὠράθη γέλως.

[Πρὸς τοὺς εἰς δύο ἐναντία πράγματα ἑαυτοὺς ἐμβάλλοντας.]

55 Ἄρονον καταπτὰς ἀετὸς †καθαράσας.
 ἰδὼν κολιοὺς ἐν κριῶ πρόττει τάδε.
 ὄν εἶλε ποιμήν. παῖς δ' ἐφώνει τοῦτό τι·
 „ἐμοὶ κολιοὺς, ἀετὸς δ' αὐτῶ πέλει.“

[Ὅτι οὐ δεῖ μιμεῖσθαι τοὺς κρείττονας.]

56 Πῆξεν χελιδὼν νοσσιὰν κριτηρίου
 ὑπερθεν, ἥσπερ τὴν γονὴν βλάπτει δράκων.
 ἢ δ' αὐτ' ἔφησεν „ὦ πολυστόνου τύχης,
 ὅπουπερ ἐκδίκησις, ἐβλάβην μόνη.“

[Πρὸς τοὺς παθόντας κακὸν ἀπὸ καλῶν ἀνθρώπων.]

ἑαυτοὺς ἐπιρρίπτοντας P καὶ τ//// (lacuna duarum litterarum)
 λων αστησόμενοι τινὲς καὶ εἰς δουλείαν ἑαυτοὺς ἐπιρρίπτουσιν
 F (sec. Hausrath, qui initium emendat καὶ τῶν ἄλλων κρατησόμενοι, pro καὶ ipse malim scribi ὅτι)

54 Babr. 22 || 1 εἶχ' ἀνὴρ τις μ.? || 2 δ' ἐνηνοχυῖαι
 PAld δ' ἐνηνοχύια FBBas. De sanando hoc versu desperavi.
 Si per synizesin (satis quidem insolitam) μονοσυλλάβως legi
 posse διε- sumas, conicere possis διενηνοχυῖα || 3 ἐκφέρει?
 ἔξεεν F ἐξέτεμεξ (sic) B || epim. GAldNev πρὸς τοὺς ἐμπίπτον-
 τας εἰς δύο κακὰ καὶ ἀγνοοῦντας P ὅτι τὸ ἀνώμαλον ἄς (ἀεὶ?)
 ἐπιβλαβὲς B, sim. F

55 Babr. 137 || 1 καθήρπασεν Ritt ποθ' ἤρπασεν? nam
 nominativum absol. h. l. vix statuas (cf. ind. gramm.) || epim.
 GAldNev τοῖς ὑπερέχουσι μὴ συναμιλλᾶσθαι F

56 Babr. 118 || 1 νεοσιὰν BasNevRitt || 2 βλάβη B ||
 4 ὅπου γάρ Nev || epim. GAldNev πρὸς τοὺς ἀδικηθέντες
 (scr. ἀδικηθέντας) ὑπὸ δικαίων κριτῶν P ὅτι χαλαι(=ε)πώ-
 τεραι ἀπροσδόκητοι συμφοραὶ B

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

II

Tetrasticha a versificatoribus recentioris aetatis conglutinata.

1 Λέων, ὄνος θήρευον εἷς τί που σπέος·
ὄνος δ' ἐπεισδύς αἶγας ἔνδον ἐπτόει,
ἐφ' ᾧ καταφρούωτο· καί φησι<ν> λέων
„ἀλλ' ἐθρόεις ἄν μ', εἶπερ †ὄγκοῦμαι μέγα.“

[Καταπαίζονται οἱ παρὰ τοῖς εἰδόσιν ἀλαζονευόμενοι.]

2 Λέων ἀναλκίς ἐν σπέει τροφῆς χάριν.
ἔδυνε, θῆρας ἰγμένους κατεσθίων.
μόνη δ' ἀλώπηξ μηχανῆς . . . ἔβη,
ἴχνη σκοπήσας ἐξιόντων οὐδ' ὄλωσ.

[Οἱ φρόνιμοι ἐκ τεκμηρίων προορῶσι τὸν κίνδυνον.]

1 Babr. inc. 240 (p. 205), Aes. 259 H || 2 ἐπτήει F ἐπτόει.
CEb || 3 καταφρούωτο καὶ CEb καταφρούωτο καὶ F inter-
punctionem correxi || 4 ἐθρόεις = ἐπτόεις, cfr. ind. gramm.
s. v. | ὄγκοῦμαι F ὄνον μὴ C ἠγνόουν σέγε coni. Eb || epim.
deest in C

2 Babr. 103 || 2 ἔδυνε] Ml ἔδν γε C εἰσῆλθε FEb ||
3 μηχανῆς . . . ἔβη litteris nonnullis non satis perspicuis
interpositis C μ. δ' ἄ. γέντο μηχανῆς ὑπέρ F (ὑπο Eb) μ.
ὑπεξέβη? || 4 ἴχνοσκοπήσας F | οὐδ' ὄλωσ] Ml οὐ δόλος FEb
(in C litterae evanidae) cfr. Babr. 103, 19 adn. || epim. FEb
(qui omisit τὸν)

3 Λύκον κύνες πλήξαντες ἀχρεῖον λίπον.
 τροφῆς δ' ἀμοιρῶν ἄρον' ἐλιπάρει λέγων
 „οἷσον ποτὸν διψῶντι.“ τούτῳ δ' ἀντέφη
 „θοῖνῃ γενοίμην, εἰ ποτόν σοι προσφέρω.“

[Πρὸς τὸν δι' ὑποκρίσεως ἐνεδρεύοντα.]

4 Κλῆρον νέος δέδωκεν ἐκτὸς εἵματος,
 ὡς δ' εἶδε χελιδόνα, καὶ τοῦτ' ἔμπαλιν·
 ταύτην δὲ νεκρὰν <οὔσαν> ὡς ἔγνω γ', ἔφη
 „τάλαινα, σαυτὴν κάμῃ πρὸς ἀπώλεσας.“

[Τὸ παρὰ καιρὸν δρώμενον ἐπισφαλές.]

5 Κόρου πλέως ὦν προβάτῳ γ' ἔφη λύκος,
 ὡς εἶπερ εἶπη τρεῖς ἀληθείας λόγους,
 ἀσινὲς ἐκπέμψειεν. ὡς δὲ τοὺς ἔφη,
 εὐεργέτην εὗρισκε δυσμενῆ πάλαι.

[Ἡ ἀλήθεια καὶ παρὰ πολεμίοις ἰσχύει.]

6 Ἴχθυν λάρος βίβρωσκε, θνήσκει δ' αὖ τάχει·
 πρὸς ὄνπερ ἐξέφησεν ἰκτιῖνος λέγων
 „πέπονθας ὡς δίκαια, δύστηνον κάρα·
 πλωτῶν δίαιταν πτηνὸς γὰρ ὦν μὴ φίλει.“

[Οἱ τὰ ἴδια ἐπιτηδεύματα καταλιμπάνοντες δυστυχοῦσι.]

3 Babr. inc. 241 (p. 205), Aes. 284 H || 1 δῆξαντες Eb | ἀχρεῖον] C ἄχριστον FB ἄχρηστον Eb || 2 ἐλιπάραι C (formam correxi) | ἄρον' ἔλεξε τοιάδε FBEb || 3 ἴσον B | τούτῳ δ'] C μοι τῶδ' B μοι, τὸ δ' F μοι, τὸ δ' Eb || epim. FB

4 Babr. 131 || 1 νέος in finem versus transponi mavult Cr || 3 οὔσαν deest in F, add. Eb || 4 τάλαινας αὐτῇ F, corr. Eb

5 Babr. 53, cfr. A^u 156 || 1 προβάτων F, corr. Eb παιδίῳ? (cfr. Aes. 271^b H) || 3 τούσδ'? || epim. πολέμους F, corr. Eb

6 Babr. inc. 242 (p. 205) Fur. 112 Pr 134 || 1 αὖ] ἐν? | πάχει Destinon || 3 κάραι] κέραι B || 4 γὰρ ὦν] F ὦν γὰρ B || epim. ἴδια] om. B

7 Θήρενον ἄρκτος ἠδ' ἀλώπηξ καὶ λέων.
ἀλλ' οἱ μὲν ἐξεύροντο θήραν ἐκ πόνων,
κάμηλον δ' ὡς εὔρισκε κερδῶ δεσμίαν,
ἦλθεν διαγγέλλουσα ταύτην ὡς ἄνουν.

ἀνεπίγραφος.

8 Ἡ αἶξ νομῆς ἐρώσα κρημνῶ βόσκετο.
ταύτη δὲ λύκος ἐνδέων τροφῆς ὅλως
ἔφησε λειμῶν' εὐθαλῆ κάτω βλέπειν·
αὐτὴ δὲ ταύτης μὴ φρονεῖν τροφῆς ἔφη.

[Οἱ κακοῦργοι γνωσθέντες ἀνόνητοι τῶν τεχνασμάτων γίνονται.]

9 Εἶλκον σαγήνην ἄνδρες ἐκ βάθους πάλαι,
ἦσπερ τὸν ὄγκον ἐννοοῦντες εὐθύμουν.
λίθων δὲ πλείστων εὐρεθέντων δικτύοις
τῇ χαρμονῇ σύγκρατον εἶχον τὴν λύπην.

[Ὅτι οὐ δεῖ τοῖς χαροποῖς ἐπαγαλλιᾶσαι.]

10 Εἶλκον βόες ἄμαξαν, ἣ δ' ἤχει μέγα·
πρὸς ἣν στραφέντες οἶδ' ἔφησαν ὧδέ πη·

7 Babr. inc. 243 (p. 205), cf. 222; deesse videtur in Aesopeis ||
4 legendum videtur ἄγραν pro ἄνουν, quod sensu caret.

8 Babr. 199 || 1 ἡ αἶξ νόσκετο (sic) κρημνῶ νομῆς ὀρώσα B ||
2 ἐνδεῶν B || 3 κ. πέλειν B, fort. recte || 4 αὐτὴ γε B | δ'
ἔφη FB, particulam del. Eb || epim. ὅτι οἱ κ. B ἀνόητοι FB
corr. Eb

9 Babr. 209 || 1 ordó: ἐκ βάθους ἄνδρες π. Pp || 2 ἦσπερ
ἔχαιρον κοπιῶντες τῶ βάρει Pp || 3 λ. δ. πλ. ὦν ἦττον δ'
ἰχθύων B λ. δ. μεστῆς οὐσης, ἦσον δ' ἰχθύων Pp || 4 τὴν
χαρμονῆν B | τῇ ἠδονῇ σύμμικτον κτλ. Pp || epim. F ἐπαγάλλ-
λεσθαι perperam scr. Eb (ἀγαλλιᾶν saepius in N. T.) τ. χαρο-
ποιοῖς μεταβάλλεσθαι B πρὸς τοὺς συναντήσαντας ἀτυχία (εὐ-
τυχία recte p) τινὶ καὶ δυστυχία Pp

10 Babr. 52 || 2 οἶδ'] ταῦτ' B | πη] πως B

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

14 Ποιμήν ποτ' αἶξιν ἀγρίαις βρωῶσιν φέρων
κατημέλησεν ὦνπερ εἶχεν ἀφρόνως
χειμῶνος ὥρα. καὶ παρούσης αἰθρίας
φθορὰν ἔφευγον μὴ πάθωσιν ἡμέρων.

[Οὐ δεῖ φιλεῖν τοὺς προτιμῶντας τοὺς προσφάτους.]

15 Πέπτωκε κερδῶ πρὸς βαθύκρημνον φρέαρ.
πρὸς ὃ τράγος κάτεισι διψῶν ἀσκόπως.
ὑφ' οὗπερ αὐτῆ τοῦ βάρους σεσωσμένη
ἐκερτόμησεν ὡς ἄνουν πωγωνίαν.

[Τέλη σκοπεῖν <δεῖ>, εἶθ' οὕτως ἐγχειρεῖν.]

16 Ποικίλμασιν καυχᾶτο πάρδαλις πάλαι·
ἦνπερ κατηντέλιξε κερδῶ τοῦ θράσους,
†ταύτης ἑαυτὴν οὖσαν ἐξηρημένην
ὡς μὴ τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν ποικίλην.

[Κρεῖσσον τοῦ σωματικοῦ κάλλους τὸ τῆς ψυχῆς.]

17 Φεύγουσα θηρεύοντας ἔλαφος πάλαι
θηρὶ προσεμπέπτωκεν ἀγριωτάτῳ.
ὑφ' οὗ σχεθεῖσα ταῦτ' ἔλεξε σὺν γόῳ·
„πῶς ἄνδρας ἐκφεύγουσα †θηρὸς ὠλόμην;“

[Τινὲς διὰ φόβον εἰς μείζονα κίνδυνον ἐμπίπτουσιν.]

14 Babr. 45 || 1 βρωῶσιν] F τροφήν B || 4 ἡμερωίου (sic) F
pr. m. || epim. F εἶ (= οὐ δεῖ) φιλεῖν τοὺς πρ. τοὺς προσφάσει
(corr. ex προσφάτους) δούλους τῶν παλαιῶν B

15 Babr. 182, cfr. tetr. II 31 || 2 ὃ] F ὄν B || 3 ὑφ']
B (ut conii. Eb) ἀφ' F | σεσωσμένη F || epim. F (δεῖ addidi, cfr.
epim. Aesop. 45) ὅτι τὰ τέλη δεῖ σκοπεῖν B

16 Babr. 180 || 1 ποικ. τέρπετο B || 3 ἐξηρημένην F || 4 ὅσι
(evanidum) μὴ τ. σ. F || epim. FB (qui add. initio ὅτι)

17 Babr. 210, Aes. 129 || 1 ἐλάφους B || 2 θηρὶ] B
θηρῶν F | περιπέπτωκεν FEb || 3 ὑφ' οὗ συσχεθεῖσα B σχεθεῖσα
MI κτανθεῖς δ' ὑπ' αὐτοῦ FEb || 4 ἐκφεύγους' ἐκ θ.? || epim.
FBEb

18 Γεωργὸς ὦπτα κοχλίας ἀριστῆσαι.

ᾧνερο ἠχούντων καὶ πηδώντων ὄδ' ἔφη
 „ἄθλια ὄντως καὶ μῶρα ὑμεῖς ζῶα,
 ὅτι τῶν οἴκων καιομένων ὀρχεῖσθε.“

[Πρὸς τοὺς ζημιουμένους καὶ παίζοντας.]

19 Ζῆλος ἦν ἀλέκτορσι περὶ ὀρνίθων·

ὁ νενικηκῶς κέκραγεν ἐπὶ τοίχου.
 αἴφνης δ' ἀετὸς τὸν αὐτὸν καθαρπάσας,
 ὁ δαρεῖς ἐπέβαινε θηλείαις μόνος.

[Πρὸς τὸ μὴ καυχᾶσθαι ἐπὶ νίκη.]

20 Ἴον δύο βάτραχοι πρὸς βαθὺν λάκκον,
 τῆς λίμνης αὐτῶν τοῦ θέρους ξηρανθείσης.

ᾧν ὁ μὲν ἐβούλευε πηδᾶν ἐξαίφνης,
 ὁ δ' ἔλεγεν „οὐ· μὴ ξηρανθῆ καὶ τοῦτο.“

[Πρὸς τὸ μὴ ἀπερισκέπτως, ἀλλὰ μετὰ βουλῆς ποιεῖν τὰ
 πράγματα.]

21 Ξύλα τις κόψας γέρων ἐξ ὄρους ἤγε
 καὶ ταῦτ' ἀποθέμενος τὸν Μόρον ἤτει.

ὁ δ' εὐθύς ἐνστάς ἔφησε „τί καλεῖς με;“
 ὁ γέρων εἶπεν „ἵνα τὸν φόρτον ἄρης.“

[Ὅτι καὶ πᾶς ἄνθρωπος εἰ καὶ δυστυχεῖ φιλοζωεῖ.]

18 Babr. 207 || 1 ἦπτα Pp, corr. Eb || 2 ὄδ'] Pp, Eb
 coni. ᾧδ', at propter neglectam syllabarum quantitatem his
 versibus barbaris medelam afferre nihil attinet || epim. Pp

19 Babr. 5 || 3 ἀφαρπάσας p || epim. Pp (deest hoc tetr.
 apud Eb) || cfr. byz. Ztschr. I 431

20 Babr. 211 || 4 ἔλεγεν] P, non ἔλεγε, ut dixit Eb | τοῦτο]
 Pp (Sakkelion add. γρ. ἴσως οὗτος) || epim. Pp

21 Aes. 90, cfr. Babr. inc. 246 || 1 ἤτει P || Μόρον scripsi,
 μόρον PpEb || 3 ὄδ' p | ἔφησεν Eb || 4 ἄρης P || epim. Pp

22 Ξηρᾶς χλόην γῆς ἐπιθυμῶν καρκίνος,
 ἀλώπηξ λιμώττουσα τοῦτον λαμβάνει·
 καὶ μέλλων θνήσκειν, μεταμελῶν ἐθρήνει,
 πῶς τῆς θαλάσσης ἐξῆλθε μετοικήσας.

[Πρὸς τοὺς ξενιτεύοντας καὶ πτωχεύοντας.]

23 Ὄνος, λεοντῆν ἐνδυσάμενος πάλαι,
 πάντας θεριστὰς ἐξέπληττε τῷ φόβῳ·
 λαῖλαψ δὲ ταύτην ἀπορρίψασ' ἐκ τούτου,
 ῥοπάλοις αὐτὸς ἀπεκτάνθη κακίστως.

[Πρὸς τοὺς ἐνδυομένους ἐξουσίαν καὶ κακῶς πράττοντας.]

24 Ὄρνιν νοσοῦσαν εὐρῶν αἴλουρος πάλαι
 ταύτην ἠρώτα „πῶς ἔχεις;“ ἢ δὲ ἔφη
 „εἰ σὺ ἀπέλθης, ἐγὼ καλῶς διάξω,
 ῥῶσα δέ σε πυρπολοῦμαι τὰ ἔνδον.“

[Ὅτι οὐδὲ θεωρεῖν θέλει τις τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ.]

25 Ὄντος κρούους τέττιγι μύρμηξ ἐπήτει·
 ὃ δὲ „τοῦ θέρους“ ἔφησε „τί ἐποίεις;“
 ὃ δ' ἀντέφησε „τότε λιγέως ἦδον.“
 „χειμῶνος ὄρχοῦ,“ φησί „μὴ τροφῆς ἔρα.“

[Πρὸς τοὺς ἐν νεότητι μὴ κοπιῶντας καὶ ἐν τῷ γήρῳ λιμώττοντας.]

22 Babr. inc. 208 || 4 fort. ὡς | ἐξῆλθεν Eb || epim. Pp

23 Babr. 139, cfr. tetr. I 19 || 1 λεοντῆν Pp || 3 λαῖλαψ δὲ τ. ἀπορρίψας Pp, corr. Eb || ἀπεξάνθη Destinon || epim. Pp

24 Babr. 121; cfr. tetr. I 16 || 3 ἀπέλθεις p (Sakkel.) || 4 ἔνδον] pEb ἔδον P

25 Babr. 140; cfr. tetr. I 6 || 1 ἐπήει librarium voluisse scribere censet Eb || 2 ἔφησεν Eb

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

29^a Ὁ τῷ πηλῷ δὲ συζῶν βάτραχος οὕτως
 ἀνεβόησε πᾶσι τοῖς ζώοις λέγων·
 „ιατρός εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων.“
 „καὶ πῶς δέ“ φησὶν ἀλώπηξ „ἄλλους σώξεις,
 σαυτὸν δὲ χωλὸν ὄντα †μηδαμῶς θεραπεύεις;“ 5

29^b Βάτραχος ἠΰχει πᾶσιν ἐν ζώοις †ἔχειν
 ἰλυῖ συζῶν φαρμάκων γνῶσιν ἔχειν
 ὡς ἰατρός ἄριστος· ἀλώπηξ δ' ἔφη
 „καὶ πῶς σεαυτὸν οὐκ ἰᾷ τὸν χωλόπουν;“

30^a Πέρδικαν δέ γε κυνηγός τις ἀγρεύσας
 ἔμελλεν αὐτὸς ταύτην τοῦ καταθῦσαι.
 ἢ δὲ ἐθρήνει ταῦτα βοῶσα οὕτως·
 „ἔασόν με ζῆν, κυνηγέτα περδίκων,
 ὅπως ἐγὼ πέρδικας πολλὰς προσάξω.“ 5
 ὃ δὲ πρὸς αὐτὴν ταῦθ' οὕτως †ἐβόα·
 „διὰ γὰρ τοῦτο μᾶλλον ἐγὼ σε θύσω,
 ὅτι φίλους σοὺς προσενεδρεῦσαι θέλεις.“

29^a Babr. 120 || 1 particula δὲ continuum harum fabel-
 larum ordinem indicare videtur. Cfr. 30^a, 31^a, 32^a (καί) ||
 4 possis conicere „καὶ πῶς γε“ vel „καὶ πῶς“ ἔφησεν ἀλώπηξ ||
 5 pro μηδαμῶς scribendum videtur μή. Cf. Bss. Babr. p. 234
 adn. 7 (ubi pro cod. 1696 A scribendum est cod. 2991 A (= Q) ||
 cfr. Naber Mnemos. 1876, p. 388

29^b 1 lapsu librarii apparet bis positum esse ἔχειν (nam-
 que etiam in v. 2 ἔχειν, non ἔχει, ut ait Bss, legitur in Q).
 Bss prop. ὄλην in v. 2, Cr μόνος, ipse malim in v. 1 substituere
 μέγα vel tale quid || 2 ἰλυῖ σ. φ. γν. ἔχειν· 3 ἄριστος, Q ac-
 centum et interpunctionem correxi

30^a Babr. 138 || 1 de forma πέρδικαν cfr. ind. gr. || 4 περ-
 δίκων] M1, περδίκως Q || 6 ταῦτ' Q corr. M1 | οὕτω πως
 ἐβόα? || 8 θέλεις] scripsi, θέλοισ Q

30^b Θήρα κυνηγὸς εἶλε πέρδικά<ν> ποτε,
 θύειν δ' ἔμελλεν· ἢ δ' „ἄφες ζώειν“ λέγειν·
 „φωναῖς ἐμαῖς γὰρ περδίκων πλήθος λάβης.“
 „† πᾶσα φίλοις τοῖα γε τῆς δίκης θάνης.“

31^a Τράγος δὲ πάλιν διψήσας ἐν τῷ θέρει
 κάτω κατήλθεν εἰς φρέαρ πιεῖν ὕδωρ.
 † ὅπως ἀνελθεῖν ἐκ τοῦ βάθους ὁ τράγος.
 ἢ δὲ ἀλώπηξ τοῦτον ἐμβλεψαμένη
 ἐμειδίασε καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλάλει
 „ὦ ἀνόητε καὶ βραδὺ τῇ καρδίᾳ,
 εἰ εἶχες φρένας ὡς ἐν πάγωνι τρίχας,
 οὐκ ἂν κατήεις, εἰ μὴ ἄνοδον οἶδας.“

5

31^b Τράγος θέρει δίψησεν· εὐρών δὲ φρέαρ
 εὐθύς κατήλθεν, ἐκδραμεῖν † δεινὸν ἄνω.
 φησί<ν> δ' ἀλώπηξ „† ἂν τρέφεις νοῦν, οὐ γέννυ,
 οὐκ ἂν κατήλθες, πρὶν ἰδεῖν τὴν ἄνοδον.“

32^a Καί τις ἄμπελος τοῦ ποταμοῦ πλησίον
 † ἦν δ' ἐπ' αὐτῇ φραγμὸς ἐκ παλιούρων.
 τοῦ δὲ ποταμοῦ φυσηθέντος μεγάλως,
 ἤρε τὸν φραγμὸν καὶ κάτωθεν ἀπήει.
 τῷ δὲ παλιούρῳ δράκων τις συνεπλάκη,

5

30^b 1 θήρα Q iota subscr. addidi | πέρδικα ποτέ Q accentum correxi || 2 εἶδ' ἄφες ζ. λέγειν Q corr. M1 || 3 λαβῆς Q || 4 πᾶσα] πῶς οὐ? | τῆς δίκης] Q scrib. videtur τῇ δίκη vel πρὸς δίκης (cfr. Soph. El. 1211) | θάνης Q

31^a Cfr. tetr. II 15 || ante v. 3 excidisse videtur versus || 8 ἴδες? cfr. 31^b, 4

31^b 2 δεινὸν] Q δ' οὐκ ἦν? || 3 εἰ τρέφεις? || 4 πρὶν γ'?

32^a Babr. 173 || 2 ἦν, ἐπ' αὐτῇ δὲ φρ.? || 3 φυσιθέντος Q || 4 ἀπήει? || 5 παλιούρῳ per synizesin τρισυλλάβως cfr. Babr. 190^a v. 2, 5, 7, al. | δράκων τις] scripsi (cfr. Babr. 173 p. 159) δράκοντι Q

296 Tetrasticha a versificatoribus recentioris aetatis conglut.

ὅς ἐφέρετο τοῦ ποταμοῦ εἰς μέσον.
καί τις δὲ ἰδὼν μέγα γελάσας εἶπεν
„ἡ μὲν ναῦς κακὴ, ἀξία δὲ τοῦ ναύτου.“

32^b Ῥεῦμα ποταμοῦ θριγγὸν ἀμπέλου σύρει
(ἦν παλίουρος) καὶ συνεῖλκεν αὐτὸ ὄφιν.
καί τις ἰδὼν γέλασεν εἰρηκῶς τάδε·
„κακὴ μὲν ἡ ναῦς, τῶν δὲ ναυτῶν ἀξία.“

32^a 7 μεταγελάσας Q μέγα γ. recte Destinon (cfr. Babr. 173, 6)

32^b 1 σύροι Q corr. M1 || 2 cancellis saepsi initium ||
4 τοῦ δὲ ναύτου?

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

- ἀκρίδας θηρεύων καὶ σκορπίος
168; tetr. I 18
- ἀλεκτορίσκος, πέρδιξ καὶ ὄρνι-
θοθήρας 124
- ἀλέκτορες Ταναγραῖοι 5; tetr.
II 19
- ἀλεκτρούονες μαχόμενοι καὶ πέρ-
διξ 211
- Ἀλήθεια καὶ ὄδοιπόρος 126
- ἄλιεῖς λίθον ἐκλύσαντες 212;
tetr. II 9
- ἄλιεῖς οὐδὲν ἐλόντες p. 211
- ἄλιεύς αὐλῶν 9
- ἄλιεύς τὸ ὕδωρ τύπτων 219, cf.
p. 246
- ἄλιεύς καὶ ἰχθύες 4
- ἄλιεύς καὶ φύκης 6
- ἄλκυνών 225
- ἄλώπηξ ἀληθινοῦς λόγους λέ-
γων καὶ λύκος 53; tetr. II 5
- ἄλώπηξ εἰς λύκον ἐμπεσοῦσα 53
- ἄλώπηξ ἐξογκωθεῖσα τὴν γα-
στέρα 86; tetr. I 27
- ἄλώπηξ κόλουρος iamb.? cf.
p. 244
- ἄλώπηξ πρὸς μορμολύκειον
dact. 34
- ἄλώπηξ καὶ ἀετός 186
- ἄλώπηξ καὶ ἄνθρωπος 11
- ἄλώπηξ καὶ ἄρκτος 14
- ἄλώπηξ, ἄρκτος, λέων καὶ κά-
μηλος p. 205; tetr. II 7
- ἄλώπηξ καὶ βάτος 202; tetr.
I 49
- ἄλώπηξ καὶ βότρυς 19; tetr. I 23
- ἄλώπηξ καὶ δέλφαξ iamb. 21
- † ἄλώπηξ καὶ δράκων p. 199
- ἄλώπηξ καὶ δρυοτόμος 50
- ἄλώπηξ καὶ καρκίνος 208; tetr.
II 22
- [ἄλώπηξ καὶ κολοιός iamb.?
p. 246]
- ἄλώπηξ καὶ κόραξ 77; tetr. I 15
- [ἄλώπηξ καὶ κροκόδειλος iamb.?
p. 244]
- [ἄλώπηξ καὶ κύων iamb.?
p. 245]
- ἄλώπηξ (κερδῶ) καὶ λαγῶς 158
- ἄλώπηξ καὶ λέων γεγηρακῶς 103
- ἄλώπηξ, λέων καὶ ἔλαφος 95;
dact. 9
- ἄλώπηξ, λέων καὶ ὄνος 222
- ἄλώπηξ, λέων καὶ μῦς 82
- ἄλώπηξ, λέων καὶ πίθηκος 106
- ἄλώπηξ καὶ λύκος 53; tetr. II 5
- ἄλώπηξ καὶ λύκος λέων ἐπι-
κληθεῖς 101
- ἄλώπηξ καὶ λύκος παρὰ πάγη
130
- ἄλώπηξ καὶ ὄνος παλιούρους
ἐσθίων 133
- ἄλώπηξ, ὄνος καὶ λέων 222
- ἄλώπηξ καὶ πάρδαλις 180; tetr.
II 16
- ἄλώπηξ καὶ πίθηκος ἀλαξονευό-
μενος 81
- ἄλώπηξ καὶ πίθηκος βασιλεύς
dact. 27
- ἄλώπηξ καὶ τράγος εἰς κρημνὸν
κατελθὼν 182; tetr. II 15. 31
- ἄμαξα Ἑρμοῦ καὶ Ἄραβες 57
- ἄμαξα καὶ βόες 52; tetr. II 10
- ἄμάραντον καὶ ῥόδον 178
- ἄμνας νοσήσασα, κύων καὶ ποι-
μὴν 171
- ἄμνός, cf. ἄρν — οἷς
- ἄμπελος καὶ ἔλαφος 203; tetr.
I 51
- ἄμπελος καὶ τράγος 181; tetr.
I 7
- [ἄνδροφόνος? cf. p. 211]
- ἄνῆρ Ἀθηναῖος καὶ Θηβαῖος 15
- ἄνῆρ ἀκρίδας συλλέγων καὶ
τέττιξ p. 211
- ἄνῆρ ἐρασθεῖς τῆς θυγατρὸς
p. 212
- ἄνῆρ κακοπράγμων ἐν Δελφοῖς
καὶ Ἀπόλλων 229
- ἄνῆρ μεσαιπόλιος καὶ ἑταῖραι
22; tetr. I 54
- ἄνῆρ νοσῶν φέναξ iamb. 15

- ἄνῆρ πλούσιος καὶ βυρσοδέψης
 146
 ἄνῆρ ὑπεργήρως καὶ παῖδες 47
 ἄνῆρ, γυνὴ καὶ μοιχός 115
 ἄνῆρ καὶ λέων, cf. ἄνθρωπος
 [ἄνῆρ καὶ τέττιξ iamb.? p.246]
 ἄνθρακεὺς καὶ γναφεύς iamb.11
 ἄνθρωποι καὶ θεός dactyl. 25
 ἄνθρωπος, ἐλπίς (πίθος) καὶ
 Ζεὺς 58
 ἄνθρωπος καταθράύσας ἄγαλμα
 119; dactyl. 24
 ἄνθρωπος καὶ ἄετός 176
 ἄνθρωπος καὶ ἀλώπηξ 11
 ἄνθρωπος, βοῦς, ἵππος καὶ
 κύων 74
 ἄνθρωπος, ζῶα καὶ Ζεὺς 155
 ἄνθρωπος καὶ ἵππος 166
 ἄνθρωπος καὶ λέων συνοδεύον-
 τες 194; tetr. I 1
 ἄνθρωπος καὶ Σάτυρος 192
 Ἄπολλων καὶ Ζεὺς 68; tetr. I 46
 Ἄραβες καὶ ἄμαξα Ἑρμοῦ 57
 Ἄραψ καὶ κάμηλος 8
 ἀράχνη καὶ κωλώτης 204
 ἄρκτος καὶ ἀλώπηξ 14
 ἄρκτος καὶ λέων iamb. 19
 ἄρκτος, λέων καὶ ἀλώπηξ tetr.
 II 13
 ἄρκτος, λέων, ἀλώπηξ καὶ κά-
 μηλος p. 205; tetr. II 7
 ἄρκτος καὶ ὄδοίποροι 195
 ἄρνειὸς βλασφημῶν καὶ λύκος
 96; tetr. I 31
 ἄρνὸς πεπλανημένος καὶ λύκος
 89; tetr. I 33
 ἄρνὸς καὶ λύκος ὑπὸ κυνῶν
 πληχθεῖς p. 205, tetr. II 3
 ἄσκαλαβώτης, cf. κωλώτης, σαῦρα
 ἄσπάλαξ καὶ μήτηρ 170
 ἄσωτος, cf. νέος
 ἀστρολόγος 238; tetr. I 52
 Ἄφροδίτη καὶ γαλῆ 32; tetr.
 I 39
 Ἄφροδίτη καὶ δεσπότης δούλης
 ἔρῶν 10; tetr. I 10
 βάρος καὶ ἀλώπηξ 202; tetr.
 I 49
 βάτος καὶ ἐλάτη 64; dactyl.
 4. 19
 [βάτος καὶ μηλέα καὶ ροιά iamb.?
 p. 245]
 βάτραχοι παρὰ φρέατι 211;
 dactyl. 33; tetr. II 20
 βάτραχοι ἰατροῦντες βασιλέα
 174; iamb ? p. 245
 βάτραχοι καὶ ἥλιος 24; tetr.
 I 12
 βάτραχοι καὶ λαγωοί 25; tetr.
 I 44
 βάτραχος ἰατρός 120; tetr. II 29
 βάτραχος φυσῶν ἑαυτὸν tetr.
 I 42, cf. φρῦνος
 βάτραχος καὶ λέων iamb. 12
 βάτραχος καὶ μῦς 191
 βόες καὶ ἄμαξα 52; tetr. II 10
 βόες καὶ μάγειροι 21
 βοηλάτης καὶ Ἡρακλῆς 20
 βορέας καὶ ἥλιος 18; tetr. I 47
 βότρως καὶ ἀλώπηξ 19; tetr. I 23
 βουκόλος καὶ λέων 23
 βοῦς καὶ δάμαλις 37
 βοῦς, ἵππος, κύων καὶ ἄνθρω-
 πος 74
 βοῦς καὶ ὄνος ἀροτριῶντες 55,
 cf. p. 248
 βοῦς καὶ φρῦνος 28; tetr. I 42
 βύρσα καὶ ποταμὸς 124
 βυρσοδέψης καὶ ἄνῆρ πλούσιος
 146
 γαλαῖ καὶ μῦες πολεμοῦντες 31
 [γαλῆ μέλαινα καὶ σκυτεύς
 iamb.? p. 246 sq.]
 γαλῆ συλληφθεῖσα 27
 γαλῆ καὶ Ἄφροδίτη 32; tetr.
 I 39
 γαλῆ καὶ πέρδιξ 135
 Γάλλοι καὶ ὄνος 141
 γάμοι Διός 197
 γάμοι Ἡλίου 24; tetr. I 12
 γάμοι θεῶν 70

- γέραννοι, γεωργός καὶ παῖς 26
 γέραννοι, πελαργός καὶ γεωργός
 13; tetr. I 2
 γέραννοι καὶ χῆνες 196, cf. p. 233
 γέραννος καὶ λύκος, cf. ἔρωδιός
 γέραννος καὶ ταώς 65
 γέρων καὶ θάνατος 246 p. 205;
 tetr. II 21
 γεωργός ἀροτριῶν, ὄνος καὶ
 βοῦς 55
 γεωργός καὶ ἀετός 144
 γεωργός δίκηλλαν ἀπολέσας 2
 γεωργός χρυσίον εὐρών καὶ Τύχη
 198
 γεωργός καὶ γέραννοι 26
 [γεωργός καὶ γυνή τὸν ἄνδρα
 θάψασα p. 212]
 γεωργός καὶ ἔχιδνα ἀσφυνκτοῦσα
 (ὄφις) 147; iamb. 1; tetr. I 17
 γεωργός καὶ θάλασσα 71
 γεωργός καὶ κορυδαλλός 88
 γεωργός καὶ κοχλῖαι, cf. κοχλῖαι
 [γεωργός καὶ κύνες p. 211]
 γεωργός, λέων καὶ γυνή iamb. 18
 [γεωργός καὶ παῖδες iamb.?
 p. 245]
 γεωργός, παῖς καὶ κολοιοὶ ψᾶ-
 ρές τε 33
 γεωργός καὶ πελαργός 13; tetr.
 I 2
 γεωργός καὶ πέρδιξ 138
 γεωργός, φυτὸν ἄκαρπον καὶ
 σμῆνος μελισσῶν 187
 γεωργοῦ παῖς καὶ ὄφις 167;
 tetr. I 43; cf. γ. καὶ ἔχιδνα
 Γῆ, Τύχη καὶ γεωργός 198
 γναφεὺς καὶ ἀνδρακεὺς iamb. 11
 γυνή μάγος p. 211
 γυνή τὸν ἄνδρα θάψασα καὶ
 μοιχός p. 212
 γυνή χήρη καὶ θεράπαινα p. 211
 γυνή, ἀνὴρ καὶ μοιχός 115
 γυνή καὶ θυγατέρες 228
 γυνή, νηπίον καὶ λύκος 16
 γῦπες, κάπρος καὶ λέων 149;
 tetr. I 5
 δάμαλις καὶ βοῦς 37
 δειλὸς κυνηγός, λέων καὶ δρυο-
 τόμος 92; tetr. I 26
 δέλφαξ, αἰξ, πρόβατον καὶ ἀλώ-
 πηξ iamb. 21
 [δέλφαξ, ποιμήν καὶ πρόβατα
 iamb.? p. 245]
 δελφῖνες καὶ καρκίνος (σκάρος)
 39
 δελφίς καὶ θύννος dactyl. 29
 δελφίς καὶ πίθηκος ναυαγός
 [253], iamb. 13
 δεσπότης καὶ κάμηλος 80
 δεσπότης καὶ κύων 110
 δεσπότης καὶ ὄνος 129
 δηχθεὶς ὑπὸ μύρμηκος καὶ Ἐρ-
 μῆς 117
 δίκτυον καὶ πίθηκος 157
 δορκάς, cf. νεβρός
 δούλη καὶ Ἀφροδίτη 10; tetr. I 10
 δράκων καὶ παλίουροι 173;
 tetr. II 32
 δράκων καὶ σάυρα 41; 41^a
 p. 199
 δρῦες καὶ Ζεὺς 143
 δρυοτόμος καὶ πεύκη 38
 δρυοτόμος, ἀλώπηξ καὶ κυνηγός
 50
 δρυοτόμος, λέων καὶ δειλὸς
 κυνηγός 92; tetr. I 26
 δρῦς καὶ κάλαμος 36; dactyl. 2
 tetr. I 45
 δύο θυγατέρας ἔχουσα 228
 δύο κύνας ἔχων 220
 [ἐλαία καὶ σνκῆ iamb.? p. 246]
 ἐλάτη καὶ βάτος 64; dactyl. 4. 19
 ἔλαφος καὶ ἄμπελος 203; tetr.
 I 51
 ἔλαφος ἐπὶ τοῖς κέρασι αὐχῶν
 καὶ κυνηγέται (λέων) 43;
 dact. 3; cf. tetr. I 14. II 11
 ἔλαφος, λέων καὶ λαγῶς κοι-
 μώμενος iamb. 20
 ἔλαφος, λέων καὶ ἀλώπηξ 95;
 dactyl. 9

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- ἵππος καὶ ἵπποκόμος 83
 ἵππος, κᾶπρος καὶ ἄνθρωπος
 166; tetr. I 53
 ἵππος καὶ ὄνος ἀποθνήσκων 7,
 cf. p. 248
 ἵππος πολεμιστήριος καὶ ὄνος
 160
 ἵππος καὶ στρατιώτης 76
 ἵππος, σὺς ἄγριος, cf. ἴ., κᾶπρος
 ἱππότης, cf. ἱππεύς
- κακὰ καὶ ἀγαθὰ 184
 κᾶλαμοι καὶ δρυῖς 36; daet. 2;
 tetr. I 45
 κᾶμηλος ποταμὸν διαβαίνων 40
 κᾶμηλος ὀρχούμενος καὶ δεσπό-
 τῆς 80
 κᾶμηλος χολὴν οὐκ ἔχων p. 245
 κᾶμηλος, ἄρκτος, ἀλώπηξ καὶ
 λέων p. 205, tetr. II 7
 κᾶμηλος καὶ Ἄραψ 8
 κᾶμηλος καὶ Ζεὺς 161; tetr. I 13
 [κᾶνθαρος καὶ ἀλώπηξ 253]
 κᾶνθαροι δύο daet. 31
 κᾶνθαρος καὶ μύρμηξ iamb. 17
 κᾶπρος, ἵππος καὶ ἄνθρωπος
 166; tetr. I 53
 κᾶπρος, λέων καὶ γῦπες 149;
 tetr. I 5
 καρκίνος, δελφῖνες καὶ φάλαι-
 ναι 39
 καρκίνος καὶ ἀλώπηξ 208; tetr.
 II 22
 καρκίνος καὶ μήτηρ 109; tetr.
 I 34
 καρύα καὶ ὄδοιπόροι 151
 κερδῶ, cf. ἀλώπηξ
 κεφαλή καὶ οὐρὰ ὄφeos 134
 κηπαρὸς καὶ ὄνος 201
 κολιοί, ψᾶρες, γεωργὸς καὶ
 παῖς 33
 κολιοὺς ἀετὸν μιμούμενος 137
 [κολιοὺς λιμώτων καὶ ἀλώπηξ
 iamb.? p. 246]
 κολιοὺς, Ζεὺς καὶ ὄρνεις 72;
 tetr. I 29
- [κολιοὺς καὶ ταῶς p. 211]
 κολυμβῶν καὶ βουκόλος 165
 κόραξ νοσῶν 78
 κόραξ τυρὸν δεδηχῶς καὶ ἀλώ-
 πηξ 77; tetr. I 15
 κόραξ καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἑρμῆς
 152
 κόραξ καὶ παῖς 230
 κορυδαλλὸς καὶ γεωργὸς 88
 κορυδαλὸς καὶ ὀρνιθοθήρας 214
 κορώνη διψῶσα 200
 κορώνη καὶ χελιδὼν 148
 κοχλῖαι καὶ παῖς 207; tetr. II 18
 κριός, πρόβατα καὶ λύκοι 93;
 daot. 8
 [κροκόδειλος καὶ ἀλώπηξ iamb.?
 p. 244]
 [κύνος καὶ χήν iamb.? p. 246]
 κύνες δύο, θηρευτικός καὶ οἰ-
 κουρός 220
 κύνες λιμώττουσαι καὶ βύρσαι
 226
 [κύνες καὶ ἀνὴρ ἐν προαστείῳ
 p. 211]
 κύνες καὶ λύκοι πολεμοῦντες 85
 κύνες καὶ λύκοι διαλλαττόμενοι
 159
 κυνηγέται καὶ ἔλαφος ἐπὶ τοῖς
 κέρασι αὐχῶν 43; cf. tetr.
 I 14. II 11
 κυνηγὸς δειλὸς καὶ δρυοτόμος
 (ποιμήν) 92; tetr. I 26
 κυνηγός, cf. ἀγροῖκος (ἀγρευτής)
 κυνηγὸς καὶ ἀλιεύς 61
 κυνηγὸς, ἀλώπηξ καὶ δρυοτό-
 μος 50
 κυνίδιον καὶ ὄνος 129
 κυνόδηκτος? p. 211
 κύων δᾶκνων καὶ σαίνων 87
 κύων εἰδῶς θηροσὶ μάχεσθαι 153
 κύων κρέας φέρουσα 79; tetr.
 I 9
 κύων κώδωνα σείων 104
 κύων οἰκίαν ποιεῖν διανοούμε-
 νος 235

- [κύων καὶ ἀλώπηξ iamb.? p. 245. 246]
 κύων, ἀμνάς καὶ ποιμήν 171
 κύων καὶ δεσπότης ὀδεύσων 110
 κύων καὶ Ἑρμῆς 48
 κύων, ἵππος, βοῦς καὶ ἄνθρωπος 74
 κύων καὶ λαγῶς τρέχοντες 69
 κύων καὶ λαγῶς δηχθεῖς 87
 κύων καὶ λέων 227; cf. p. 246
 κύων πιμελῆς καὶ λύκος 100; tetr. I 3
 κύων, λύκος καὶ ποιμήν 113
 κύων καὶ μάγειρος 42
 κύων, νομεύς καὶ οἶς 128
 κύων καὶ σῦς διαλοιδορούμεναι 217
 κύων καὶ ὄς περὶ εὐτοκίας ἐρίζουσαι 218; iamb.? p. 245
 κύων καὶ χαλκεύς 190
 κωλώτης καὶ ἀράχνη 204
 *κωλώτης καὶ δράκων 41^b p. 199
 κώνωψ καὶ ταῦρος 84; tetr. I 50
- λαγωοὶ καὶ βάτραχοι 25; tetr. I 44
 λαγῶς καὶ ἀλώπηξ (κερδῶ) 158
 λαγῶς καὶ κύων τρέχοντες 69
 λαγῶς δηχθεῖς καὶ κύων 87
 λαγῶς κοιμώμενος, λέων καὶ ἔλαφος iamb. 20
 λαγῶς καὶ χελώνη 177
 λάρος καὶ ἰκτινος 242, p. 205; tetr. II 6
 λέαινα καὶ ὄς 189
 λεοντῆ καὶ ὄνος 139 [cf. p. 244]; tetr. I 19. II 23
 λέοντος δικαίου βασιλεία 102
 λέων ἄγρον μερίζων 67; tetr. I 41
 λέων γεγραμμένος, πατήρ καὶ υἱός 136
 λέων γεγηρακῶς (ἄνακτις) καὶ ἀλώπηξ 103; tetr. II 2
 λέων ἐρασθεῖς παιδὸς καὶ πατήρ 98
- λέων κοιμώμενος, μῦς καὶ ἀλώπηξ 82; tetr. I 4
 λέων λυσσῶν καὶ νεβρός 90; tetr. 38
 λέων νοσήσας, ἀλώπηξ καὶ ἔλαφος 95
 λέων καὶ ἀετὸς κοινωνοὶ 99
 λέων, ἀλώπηξ καὶ ὄνος θήραν μερίζων 239 p. 204; tetr. I 48
 λέων, ἀλώπηξ καὶ πίθηκος δαιτρεύων 106
 λέων καὶ ἄνθρωπος συνοδεύοντες 194; tetr. I 1
 λέων καὶ ἄρκτος περὶ βρώματος μαχόμενοι καὶ ἀλώπηξ 244 p. 205; iamb. 19; tetr. II 13
 λέων καὶ βάτραχος iamb. 12
 λέων καὶ βόες, cf. λ. καὶ ταῦρος
 λέων, γεωργὸς καὶ γυνή iamb. 18
 λέων, δρονοτόμος καὶ κυνηγός 92; tetr. I 26
 [λέων καὶ ἔλεφας 251]
 λέων καὶ ἔλαφος ἐπὶ τοῖς κέρασι ἀνθρώπων, cf. ἔλαφος
 λέων, κάρπος καὶ γῦπες 149; tetr. I 5
 λέων
 λέων καὶ κύων 246
 λέων, λαγῶς κοιμώμενος καὶ ἔλαφος iamb. 20
 λέων καὶ λύκος πρόβατον ἄρας 105
 λέων καὶ λύκος γαυρωθεῖς iamb. 7
 λέων καὶ μῦς 107
 λέων, μῦς καὶ ἀλώπηξ 82; tetr. I 4
 λέων καὶ νεβρός 90
 λέων καὶ ὄναγρος 67; daet. 5; tetr. I 41
 λέων ὄνος καὶ ἀλώπηξ 239 p. 204; tetr. I 48
 λέων, ὄνος καὶ αἴγες 240 p. 205; tetr. II 1

- λέων ὄνω καὶ ἀλώπειν περι-
τυχῶν 222
λέων καὶ ταῦροι τρεῖς 44; tetr.
I 11
λέων καὶ ταῦρος ἐπὶ τὸ δεῖπνον
κληθεῖς 97
[λέων καὶ ταῦρος iamb.? p. 246]
λέων καὶ τοξότης 1; tetr. I 20
λιθουργὸς καὶ Ἑρμῆς 30
λόγος ἀνθρώπων δωρεά 155
λόγοι ἀληθινοί 53; tetr. II 5
λύκοι καὶ κύνες πολεμοῦντες 85
λύκοι καὶ κύνες διαλλαττόμενοι
159
λύκοι, λύκος στρατηγὸς καὶ ὄνος
154
λύκοι, ποιμνὴ καὶ κριός 93;
dact. 8, cf. p. 246
λύκος γανρωθεῖς καὶ λέων
iamb. 7
λύκος διδάσκαλος [247 p. 205];
tetr. II 28
λύκος λέων ἐπικληθεῖς καὶ
ἀλώπηξ 101
λύκος ὄστον καταφαγὼν καὶ
ἐρωδιός (γέρανος) 94; tetr.
I 30
λύκος στρατηγῆσας καὶ ὄνος 154
λύκος πρόβατον ἄρας καὶ λέων
105
λύκος καὶ ἀλώπηξ (πρόβατον,
παῖς) λόγους τρεῖς ἀληθινοὺς
λέγων 53; tetr. II 5
λύκος καὶ ἀλώπηξ παρὰ πάγη
130
λύκος καὶ ἀρνειὸς βλασφημῶν
96; tetr. I 31
λύκος καὶ ἀρνὸς πεπλανημένος
89; tetr. I 33
λύκος καὶ κύνων πιμελής 100;
tetr. I 3
λύκος καὶ λέων 105; iamb. 7
λύκος καὶ οἷς εἰς σηκὸν φυ-
γοῦσα 132
λύκος καὶ ὄνος σκόλοπα πατή-
σας 122; dact. 12
λύκος καὶ ὄνος ἄρρωστος 250
λύκος καὶ ὄρνις [p. 205]; tetr.
II 28
λύκος καὶ παῖς ψεύστης 169
λύκος καὶ ποιμνὴν 175, cf. p. 210 sq.
λύκος καὶ πρόβατον 241; tetr.
II 3
λύχνος 114
μάγειρος καὶ βόες 21
μάγειρος καὶ κύνων 42
[μάγειρος καὶ νεανίσκοι iamb.?
p. 245]
[μάγος γυνή p. 211]
μέλη, cf. μέρη
μέλισσα καὶ Ζεὺς 183
μέλισσαι, δρυὸς καὶ ποιμνὴν daot.
32
μέρη καὶ οὐρὰ ὄφεως 134
[μηλέα καὶ ῥοιὰ καὶ βάτος iamb.?
p. 245]
μηναγύεται 141
μήτηρ πιθήκων καὶ Ζεὺς 56,
cf. 35
μήτηρ καὶ θυγατέρες 228
μήτηρ καὶ καρκίνος 109; tetr.
I 34
μήτηρ καὶ παιδίον ἐσθλὸν
σπλάγγα 34; tetr. I 28
[μήτηρ καὶ παῖς κλέπτῃς iamb.?
p. 245]
μήτηρ καὶ σπάλαξ 170
μικρέμπορος ἄλας κατάγων καὶ
ὄνος 111; tetr. I 57
μοιχὸς καὶ ἀνῆρ 116
μόσχος καὶ ἔλαφος 156, cf.
p. 244
μύες καὶ αἴλουρος iamb. 16
μύες καὶ γαλαῖ πολεμοῦντες 31
μυῖα, cf. μῦς
[μύρμηξ iamb.? p. 245]
μύρμηξ καὶ κάνθαρος iamb. 17
μύρμηξ καὶ τέττιξ 140; tetr. I 6.
II 25
μῦς ἀρουραῖος καὶ ἀστικός 108;
daet. 10

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

- παῖς ἐσθίων σπλάγχνα καὶ μή-
 τηρ 34; tetr. I 28
 [παῖς κλέπτῃς καὶ μήτηρ iamb.?
 p. 245]
 παῖς κολυμβῶν καὶ βουκόλος 165
 παῖς ψεύστῃς, ἀγρόται καὶ λύ-
 κος 169
 παῖς, γεωργὸς καὶ κολοιοί 33
 παῖς καὶ κόραξ 230
 παλίουροι καὶ ὄνος 133
 παλίουροι καὶ δράκων (ὄφις)
 173; tetr. II 32
 πάλος καὶ τοῖχος iamb. 9
 πάρδαλις καὶ ἀλώπηξ 180; tetr.
 II 16
 παροδῖται, cf. καρύα
 πατήρ καὶ θυγατέρες, cf. μήτηρ
 πατήρ καὶ θυγάτηρ p. 212
 πατήρ, θυγάτηρ καὶ λέων μνη-
 στεύων 98
 πατήρ, παῖς καὶ ὄφις 167
 πατήρ δειλὸς καὶ υἱὸς μονογε-
 νῆς 136
 πελαργός, γέρανοι καὶ γεωργός
 13; tetr. I 2
 πέρδιξ, ἀλεκτορίσκος καὶ ὄρνι-
 θοθήρας 124
 πέρδιξ καὶ ἀλετρυνόνες μαχό-
 μενοι 211
 πέρδιξ καὶ γεωργός 138; tetr.
 II 30
 πέρδιξ καὶ γαλῆ 135
 πεύκη καὶ δρυοτόμοι 38
 πῆραι δύο, Προμηθεὺς καὶ ἄν-
 θρωποι 66; dact. 20
 πίθηκος ἀλαξονευόμενος καὶ
 ἀλώπηξ 81
 πίθηκος βασιλεὺς καὶ ἀλώπηξ
 dact. 27
 πίθηκος ναυαγὸς καὶ δελφίς
 [253]; iamb. 13
 πίθηκος καὶ δίκτυον 157
 πίθηκος μήτηρ καὶ δύο υἱοί 35
 πιθήκου μήτηρ καὶ Ζεὺς 56
 πίθος, Ζεὺς καὶ ἄνθρωπος 58
 πίθηκος καὶ ὄνος 125
 πλάτανος καὶ ὄδοιπόροι 223
 [ποιμὴν καὶ θάλασσα iamb.?
 p. 245]
 ποιμὴν λύκον μάνδρα συγκλείων
 καὶ κύων 113; tetr. II 27
 ποιμὴν λύκον τρέφων 175, cf.
 p. 211
 ποιμὴν, κύων καὶ οἶς 128
 ποιμὴν καὶ μέλισσαι dact. 32
 ποιμὴν, σκύλαξ καὶ ἀμνὰς νο-
 σήσασα 171
 ποιμνη, λύκος καὶ κριὸς 93;
 daet. 8, cf. p. 246
 Πόλεμος καὶ Ἔβρις 70
 Ποσειδῶν, Ζεὺς καὶ Ἀθηνᾶ 59
 ποταμὸς καὶ βύρσα 172
 ποταμὸς καὶ χύτραι 193
 πρόβατα, δέλφαξ καὶ ποιμὴν
 iamb.? p. 245
 πρόβατα καὶ λύκος, cf. ποιμνη
 πρόβατον καὶ χήρα 51
 Προμηθεὺς, ἄνθρωπος καὶ δύο
 πῆραι 66; daet. 20
 πτῶκες, cf. λαγωοί
 [πῦρ καὶ Σάτυρος iamb.?
 p. 246 sq.]
 ῥάβδοι συνδεδεμέναι 47
 ῥόδον καὶ ἀμάραντον 178
 [ῥοιὰ καὶ μηλέα καὶ βάτος
 iamb.? p. 245]
 Σαλπικτῆς 179
 Σάτυρος καὶ ἄνθρωπος 192, cf.
 p. 246 sq., cf. πῦρ
 σάυρα καὶ δράκων 41; 41^a p. 199
 σκορπίος καὶ παῖς ἀκρίδας θη-
 ρεύων 168
 σκύλαξ, ἀμνὰς νοσήσασα καὶ
 ποιμὴν 171
 σκυτεῖς, Ζεὺς καὶ Ἑρμῆς 221
 σκυτεὺς καὶ γαλαῖ iamb.?
 p. 246 sq.
 σμῆνος μελισσῶν, φυτὸν καὶ
 γεωργός 187
 σπάλαξ καὶ μήτηρ 170

στρατιώτης καὶ ἵππος 76
στρουθοκάμηλος 206; daet. 23,
tetr. I 22
[συκῆ καὶ ἐλαία iamb.? p. 246]
σῦς, cf. ὄς

ταῦροι τρεῖς καὶ λέων 44; tetr.
I 11
ταῦρος ἐπὶ τὸ δεῖπνον κληθεῖς
καὶ λέων 97
ταῦρος καὶ κώνωψ 84; tetr. I 50
ταῦρος καὶ μῦς 112
ταῦρος καὶ τράγος 91; tetr. I 32
ταῶς καὶ γέρανος 65
ταῶς βασιλεύς p. 211
τεῖχος συμπεπτωκός 144
τέττιγες καὶ ὄνος 224
τέττιξ καὶ ἀνὴρ iamb.? p. 246
τέττιξ καὶ ἀνὴρ ἀκρίδας συλ-
λέγων p. 211
τέττιξ καὶ μύρμηξ 140; tetr. I 6.
II 25
τεχνῖται καὶ Ἑρμῆς 221
τίτθη, παῖς καὶ λύκος 16
τοιχος καὶ πάλος iamb. 9
τοξότης καὶ λέων 1; tetr. I 20
τράγος εἰς κρημνὸν κατελθὼν
καὶ ἀλώπηξ 182; tetr. II 18
τράγος καὶ ἄμπελος 181; tetr. I 7
τράγος καὶ ταῦρος λέοντα φεύ-
γων 91; tetr. I 32
Τύχη καὶ γεωργὸς χρυσίον εὐ-
ρών 198
Τύχη καὶ ἐργάτης φρέατος ἐγ-
γὺς καθεύδων 49

Ὕβρις καὶ Πόλεμος 70
υἱὸς πιθήκων 35
υἱός, πατήρ καὶ λέων γεγραμ-
μένος 136
υἱὸς πατέρα φονεύσας Add.
ὄς καὶ κύων περὶ εὐτοκίας ἐρί-
ζουσαι 218; iamb.? p. 245
ὄς καὶ λέαινα 189

φαλακρὸς ἵππεύς 188
φάλλαινα καὶ δελφῖνες 39
φάρμακον ψεύδους 221
φένάξ ἀνὴρ νοσῶν iamb. 15
φιλάργυρος iamb.? p. 246
φρύγανα ἐπιπλέοντα καὶ ὀδοι-
πόροι iamb. 14
φρῦνος φυσῶσα ἑαυτὴν καὶ
βοῦς 28; tetr. I 42
φυτὸν ἄκαρπον, σμῆνος μελισ-
σῶν καὶ γεωργός 187

χαλκεῖς καὶ μῦς μῦν ἐκφέρων
p. 202; tetr. I 8
χαλκεὺς καὶ κύων 190
χελιδῶν καὶ ἀηδῶν 12
χελιδῶν, ἰξὸς καὶ ὄρνιθες 164
χελιδῶν καὶ κορώνη 148
χελιδῶν καὶ νέος ἄσωτος 131;
tetr. II 4
χελιδῶν καὶ ὄφις (δράκων) 118;
tetr. I 56
χελώνη καὶ ἀετός 115; dact. 11;
iamb. 2; tetr. I 40
χελώνη καὶ Ζεὺς dact. 28
χελώνη καὶ λαγῶς 177
[χῆν καὶ κύκνος iamb.? p. 246]
χῆνες καὶ γέρανοι 196, cf. p. 233
χῆρα καὶ πρόβατον 51
χύτρα καὶ ποταμός 193

ψᾶρες, κολιοί, γεωργὸς καὶ
παῖς 33
ψεύδους φάρμακον 221
ψεύστης, ἀγρόται καὶ λύκος 169
ψύλλα καὶ ἀνὴρ Ἡρακλῆ προσ-
καλεσάμενος 215

de cupido et invido 231 Av. 22
de pisce et phoecide 234 Av. 38
de puero et fure 232 Av. 25
de rustico et iuvenco 233 Av. 28

II. INDICES IN BABRIVM

NOMINA PROPRIA

DII DEAE HEROES FERIAE MENSES

Ἄιδης εἰς Ἄιδου 122, 8, cf. 95, 88

Ἄθηνᾶ cum Iove et Neptuno certans 59, 2 ἐπιφανεῖσα Herculi 145, 8

Ἄληθίη ἐστῶσαν εὔρε τὴν Ἄληθίην 126, 3

Ἄλκμήνη Thebanus υἱὸν Ἄλκμήνης laudans 15, 5

Ἄμαλθειη τὸ κέρας κατοικῶ - τῆς Ἄμαλθειης 108, 11

Ἄναιδείη? cf. 95, 57

Ἄπόλλων θεοῖς Ἄ. ἔλεγε - τοξεύων 68, 1 τῷ Ἄπόλλωνι λιβανωτὸν ἐπιθύσειν (corviverba) 152, 2, cf. 4. 229, 4

† Ἄρης ἔγημεν Ἰβριν Rutherfordi interpolatio 70, 2

Ἄρεος ἐν κυνῆ 68, 4

† Ἀτρείδαις ἰσοῦντο (μύες) 31, 14

Ἄττις τίς - οὐκ οἶδεν Ἄττιν λευκόν 141, 7

Ἄφροδίτη τὴν δ' Ἄφροδίτην - ἐτίμα 10, 6 ὠμνυε κατὰ

τῆς Ἄφροδίτης (σῦς) 217, *2. 4 cf. Κύπρις

† Βορέης? 18, 4. 114

Γάλλοις ἀγύρταις . . ὄνος ἐπράθη 141, 1

Γῆ ἔστεφε τὴν Γῆν 198, 3 τῆ Γῆ 198, 5

δαίμων cf. serm. Babr.

Δημήτηρ οὐδ' εἶδεν - τὴν ἄλωνα Δ. (= frumentum) 11, 9

Δήμητρι - ταῦρον ὄχλος - θύων 34, 1 πυρὸν φίλης Δήμητρος 129, 6

[Δίκη 50, 21]

Ἔρις cf. 145, 9

Ἐρμῆς, Ἐρμείας Ἐρμῆς ἄμαξαν ψευσμάτων - πληρώσας 57, 1 Ἐ. δ' ἔσειεν - κλήρους 68, 4 Ἐρμῆς - τῷ - ῥαβδίῳ παίων 117, 9 εἶδεν ὑπνώσας αὐτὸν τὸν Ἐρμῆν 30, 8 ἔθηκε δ' εὐχὴν - Ἐρμῆ νομαίῳ Pani

Cruz † lectionis corruptae vel reiectae indicium, asteriscus * incertae vel coniectura restitutae; asteriscus * versus numero adpositus (200, *2) loci decurtati vel recocti; paragraphus § vocis rarae vel singularis; cancellis rectis [-] saepti loci interpolati, cancellis inflexis (-) variae lectiones. om. = omissum, sim. = loci similes.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Πάν πρὸς τοῦ σε Πανός, ὃς
νάπας ἐποπτεύει 3, 6 ἔθηκε δ'
εὐχὴν - Πανί 23, 4 (pastorum
verba) | νὴ τὸν Πᾶνα 53, 4 (lupi
verba)

Πλειάδες δυσμαί - Πλειά-
δων 33, 1

Πλούτων Κόρη γῶ μέγας
Πλ. 75, 13

Πόθοι? cf. πόθος

Πόλεμος ἐσχάτω παρῆν
κλήρω 70, 2, cf. Ἵβρις

Ποσειδῶν - καὶ - ἥριξ'
Ἀθηνᾶ 59, 1 ὁ δ' αὖ Π. ταῦρον
(ποιεῖ) 59, 5

Προμηθεὺς θεῶν Πρ. - τῶν
πρώτων, hominum creator 66, 1

Ῥεῖη ἀγνώ - δίδωσι τυμ-
πάνω Ῥεΐης 141, 9

Σάτυρος οὓς λέγοσι παί-
κτας 192, *3

Τηρεὺς τοῦ Τηρέως τὴν
βίαν 148, *3

Τύχη τῆς Τύχης ἐπιστάσης
ἔδοξ' ἀκούειν 49, 2 ἐπιστάσα ἢ
Τύχη 198, *4 τὴν Τύχην μέμψη
198, 8

Ἵβρις Ἵβριν δὲ γήμας (Πό-
λεμος) 70, 3

Φήμη cf. φήμη

Philomele cf. 12. 148

Φοῖβος - τὸ βέλος ἔπηξεν
68, 5 Ζεὺς - ἠρίδαινε τῷ Φοίβῳ
68, 3

Procne cf. 12. 148

ᾠρίων ἐννυχεύει χρυσότοξος
Ω. 124' 16

VRBES INSVLAE LOCI GENTES

Ἀθηναίαι μετὰ τὰς Ἀθήνας
(post res Athenis commissas)
- πόλιν φεύγω (Iuscinia Pan-
dionis filia) 12, 22, cf. 72, 16 |
ὁ δ' ἐξ Ἀθηνῶν - στωμύλος ῥή-
τωρ 15, 7 βασιλέως τῶν *Ἀθη-
νῶν 148, *2

Ἀθηναῖος ἀνὴρ Thebano
decertans 15, 1 χολωθεῖη -
Ἡρακλῆς Ἀθηναίοις 15, 14 παρ-
θένος Ἀθηναία (χελιδῶν) 148, 2

Ἀθηναίη χελιδῶν αὐτὸν ὡς
Ἀθηναίη ἠλεγξε 72, 16, cf. 148

Ἀκαρνᾶν ἐξ Ἀκαρνάνων
58, 10

Ἀραψ κάμηλον ἀχθίσας 8, 1
Ἀραβῆς εἰσιν, ὡς ἐπειράθην,
ψεῦσται 57, 12 τῷ χώρῳ τῷ
τῶν Ἀράβων ἐπῆλθε 57, 6

Ἀχαιὸς κύων Ἀ. ἠρέθη -
στρατηγὸς εἶναι 85, 2

Βοιωτὸς οὐχ ἔχων . . λόγοις
ἄμιλλαν 15, 11

Δελφοί τὸ ἐν Δελφοῖς μαν-
τειῶν 229, 2

Δόλοπες (canes) 85, 11

Ἕλληνας παῖσιν Ἑλλήνων pr.
II 4

Ἐρυθρὴ mare rubrum [non
India terra, quod opinatur
Benseler lex. I 390, cf. de Babr.
aet. 146] τὰ τῆς Ἐρυθρῆς -
δῶρα 115, 7

Ἐσπέρον κῆποι cf. Ἐσπερος

Θῆβαι λιποῦσα τὰς κάτω
Θήβας (Aegyptias) ἐφάνη χε-
λιδῶν 131, 5

Θηβαῖος ὁ μὲν Θ. νῖον
Ἀλκμήνης - ὕμναι 15, 5 Athe-

niensis ἀνδρὶ Θηβαίῳ κοινῶς
ὁδεύων 15, 2

Θράκη βλέπω σε - μετὰ Θρά-
κην 12, 8, cf. prol. p. LXIV Βο-
ρέης - οἶος ἐκ Θράκης 18, 4
Θράκην ἀγχοῦσιν (canes) 85, 11

Καμειραῖος ἰσχάδος Κα-
μειραίης 103, 25

κῆποι Ἐσπέρου, cf. Ἐσπερος
Κρήτη οἱ μὲν ἐκ Κρήτης
(canes) 85, 9

Κύπρον Κύπρον - ἀγχοῦσιν
(canes) 85, 12 Κύπρις cf. p. 309

Λήθη τῆς Λήθης πίνοντες
75, 13

Λίβυσσα γέρανος 65, 1^a
στρουθὸς Λ. 206

Λιβυστιῖνοι εἶπε - Λιβυστί-
νοις λόγους Κυβίσσης pr. II 5

Μολοσσοί οἱ δ' ἐκ Μολοσ-
σῶν (canes) 85, 10

Ὀλυμπος ὃς Ὀλυμπον οἰκεῖ
120, 6

Πυγμαῖοι, φεύγωμεν εἰς τὰ
Πυγμαίων (grues) 26, 10

Σύροιο Σύρων παλαιῶν -
εὔρεμ' - ἀνθρώπων fabula pr.
II 2

Ταναγραῖος ἀλεκτορίσκων
- μάχη Ταναγραίων 51, 1

Υμηττίη μέλισσα 183, 1

HOMINES

Αἴσωπος μανθάνοις - ἐκ τοῦ
σοφοῦ γέροντος - Αἰσώπου pr.
I 15 εἶπε (fabulas) - Αἴσωπος
ὁ σοφός pr. II 5 [τὸν λόγον τὸν
Αἰσώπου 40, 5 τοὺς θεοὺς Αἴ-
σωπος ἐμπλέκει μύθοις 119, 11]
cf. p. 208 sq.

Ἀλέξανδρος ὦ παῖ βασι-
λέως Ἀλεξάνδρου pr. II 1

Ἄττις cf. p. 308

Βῆλος ἐπὶ - Βήλου pr. II 3
Βράγχος [nomen fictum? cf.
prol. p. LXII 1] ὦ Βράγχε τέκνον

prooem. I 2 Βράγχε pr. I 10
δυσκολαίνει, Βράγχε, πᾶς ὁ γη-
ράσας 74, 5

Γάλλος cf. p. 308

Κυβίσσης εἶπε - Λιβυστί-
νοις λόγους Κ. pr. II 6

Νίνος ἐπὶ Νίνου pr. II 3

Scilurus cf. 47 adn.

Stratonicus cf. 15 adn.

Thales cf. 111 adn.

SERMO BABRIANVS

[ἀβέβαιος 79, 7]
 ἀβλαβῆς γείτων 46, 5. χάριν -
 ἀβλαβῆ 122, 6
 ἀβολέω cf. συνα-
 § ἀβόσκητος] ὄρων ἀβοσκήτων
 δρυμῶνα 45, 10
 [ἄβουλον - εὐχὴν 23, 10]
 ἀβρότης] ἀβρότητι σὺν πάση
 129, 11
 ἄγαν ηὔχει (e) 43, 5 οὐκ
 ἄγαν σπεύδει (e) 88, 12 ἄγαν
 ἀναγκαίων 130, 5 cf. [24, 10]
 ἀγαπάω] ἠγάπα γὰρ ἀνθρώ-
 πους 183, *8
 ἀγαθός] ὄρνιθος ἀγαθῆς 123,
 1 [μισθὸν ἀγαθὸν 94, 9] || ἀγα-
 θὸν - παράσχοι 63, 7 ἀγαθὰ
 δαψιλῆ ποίει 63, 5 τῶν πεφευ-
 γότων - ἀγαθῶν ἕκαστον - δώ-
 σειν 58, 10 ἀγαθοῖς - πολλοῖς -
 ἠμείψω 119, 9 [μέγιστον ἀγαθὸν
 85, 19, sim. 47, *15] || cf. ἀμεί-
 νων ἄριστος
 ἄγγελος φήμη 103, 6 χρη-
 στῶν τ' ἄγγελος λόγων 95, 13
 τῷ δ' ἀγγέλω μου - ἐντυχῶν
 1, 7 πικρὸν ἄγγελον πέμπει 1,
 15 | λύκων παρησαν ἄγγελοι 43, 1
 ἄγγος] κρεῶν *ἀνεωγὸς ἄ.
 27, 6^a
 ἀγέλη] εὐωπὸν ἀγέλην ὄρνέων
 124, 9 ἀγέλαι - ζώων 46, 4 cf. 189, 1
 ἀγεννῆς - πέφυκας 95, 67
 ἀγκάλη] ἐφ' ὑγραῖς μητρὸς
 ἀγκάλαις 34, 7
 § ἀγκυλογλώχιν] εἶδ' ἀλέκτωρ
 πινυτὸς ἄ. 17, 3

ἀγνοέω] ἀγνοεῖν - τὰς οἴκοι
 (συμφορὰς) 66, 8
 ἀγνός] ἀγνὸν ἤπαρ 64, 2 ἀγνώ-
 τυμπάνω Ρεῖης 141, 9
 ἀγνώμων] imprudens ὃ δ' ἄ.
 101, 2 σῦς - ἐστὶν ἄ. 95, 17 |
 ingratus φίλοις ἀγνώμων
 119, 7 | semper in exitu
 ἄγνυμι cf. κατά-
 ἀγορή] forum τὸν κώδωνα
 δι' ἀγορῆς σείων 104, 4 | con-
 ventus ἀγοραὶ δὲ τούτων ἦσαν
 pr. I 8
 ἀγοράζω] τὸν δ' ἠγόραζον
 30, 2 ἠγόρασμα - προσφάτως
 135, 7
 ἀγρεῖος] θήρην - ἠρέτιζεν
 ἀγρεῖην 61, 5
 ἀγρεύω] κύων - οὐκ ἄπειρος
 ἀγρεύειν 107, 1 ἰχθύν - ἠγρευ-
 σεν 6, 4 ὁ μέγας (τῶν ἰχθύων)
 δ' ἀγρευθεῖς 4, 5 λέων ἀγρεύ-
 σας μῦν 107, 1 ἠγρεύκει (e)
 124, 3 [ἀγρευθέντα 107, 19]
 ἄγρη] ἐπ' ἄγρην - βαίνειν
 103, 1 || cf. ζω- φιλα-
 ἄγριος θῆρ (leo) 98, 11
 ἀγρίω τάρω 97, 1 εὐρών -
 αἴγας - ἀγρίας 45, 5 τῶν ἀγρίων
 ἀγυρμὸς - ζώων 102, 5 κόλποις
 ἀγρίοις (simiae) 35, 4 λέοντος
 ἀγρίης χαίτης 82, 2 cf. 166, 3 |
 ἀγρίην πεύκην 38, 1 ὑπ' ἀγρίαις
 πεύκαις (e) 95, 5 ὑπ' ἀγρίαις
 ὕλαις (e) 95, 10 || εἶπεν ἀγρίῃ
 μούσῃ 15, 12

Vocabula composita potiora indicata sunt sub simplicibus, synonyma quaedam adiecta in fine indicis; paraphrasium selecta tantum vocabula sunt excerpta.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ὑπ' εὐνοίης - ἀποπνίγει 35, 4
 ἀθλία ἐγώ 151, *3 cf. 162, 2
 ἀθροίζω] ὄλβον ἀθροίζων
 74, 13 || cf. συνα-
 ἀθρόως - διαβραχέντων 111,
 18 cf. 123, 5 | ἀ. ἐπῆλθεν 130, 7
 αἶγαγρος] αἰγάγρω 102, 8
 αἶγειρος] κρύψον με - αἰγεί-
 ροις 50, 4 παχείης - αἰγείρου 50, 13
 αἰγίλος] κόμην γλυκεῖαν αἰ-
 γίλον 3, 3
 αἰδέομαι cf. ἐπ-
 αἰδοῖον cf. 170, 3
 αἰετός († ἀ.) ἄρας - ἀπῆλθε
 5, 7, sim. 137, 2 τῆ (χελώνη)
 δ' - ἔλεξεν αἰετός 'πόσον - αἰ-
 ετῶ δώσεις' 115, 4. 5 αἰετοῦ
 κρείσσων (κολοῖός) 72, 14 στέρ-
 νον αἰετοῦ φαίνεις (de corvo)
 77, 5 λέοντι προσπτάς αἰετῶν
 τις 99, 1 κολοῖός αἰετοῦς ἐμι-
 μούμην 137, 6 cf. 185, 1. 186, 1
 αἰθριάω] ὡς δ' ἠθρήση
 (-ασε, - αζε) 45, 9 || cf. ὑπαι-
 αἰθρία] χελώνη λιμνάσιν -
 αἰθρίασις - εἶπεν 115, 1
 αἰκάλλω] κερδῶ - σεσηρός αἰ-
 κάλλουσα 50, 14
 αἰκίη] σφάζουσι χωρὶς αἰκίης
 21, 7 ξένη - περιβαλεῖν - αἰκίη
 11, 2 ἐφ' ᾧ λάβωσι τοὺς κύνας
 πρὸς αἰκίην 93, 3
 αἰλουρος ὄρνεις - ἐνεδρεύων
 17, 1 ὀδόντας - ζῶντος αἰλού-
 ρου 17, 6 τῆ δὲ (ὄρνιθι) - αἰ-
 λουρος εἶπε 121, 2
 αἶμα] τοῦμόν αἶ. 51, 6 ὄρας -
 τὸν βωμόν αἵματος πλήρη; 132, 6 |
 μόσχος - βωμόν αἶ. πλήσων 37, 8 |
 πόλεμον αἰμάτων πλήρη 31, 2 ||
 cf. σύναι-
 αἱματόω] ἔλαφος ἡματωμένη
 φεύγει 95, 54
 αἰνέω cf. ἐπ- [αἰνήσω = κινήσω,
 quod conicias 190, 6, cf. Meister,
 Herondas 709, nihili est]

αἶξ] πέτρης αἰγὶ δυσβάτου
 72, 5 αἶγας - εἰς ἔπανλιν -
 κλείζων 3, 1 εἰς ἄντρον εἰσή-
 λαννε - τὰς αἶ. 45, 3 εὐρών δ' -
 αἶγας - ἀγρίας 45, 5 αἰγῶν ἔρη-
 μος 45, 13
 αἰολάω cf. ἀπ-
 αἰπόλος 3, 1. 45, 1. 12, v. αἶξ.
 τις αἰπόλος σκώπτων - φησὶν
 69, 3 αἰπόλου πλήρη 86, 2 τρά-
 γος - χωρὶς αἰπόλου 91, 3
 αἰρέομαι] μᾶλλον ἠρούμην,
 εἰ - εἶλκεις 14, 3 πότερ' ἀνα-
 βαίνειν μᾶλλον ἢ κάτω βαίνειν
 αἰροῖτο 8, 3 βάτος γενέσθαι -
 μᾶλλον αἰρήση 64, 10 || εἶλοντο-
 τοὺς - ἀρίστους, οἱ - ἐκόσμου
 31, 7 ἠρέθη τούτοις κριτής 59, 5
 κύων δ' - ἠρέθη - στρατηγός
 εἶναι 85, 2 || cf. ἀν- ἀφ- ἐξ προ-
 αἰρετίζω] θήρην ὁ γριπεὺς
 ἠρέτιζεν 61, 5 ἄλλους - βασιλεῖς
 * αἰρέτιζε 95, 65
 αἶρω] τὸν - αἰετός - ἐκ στέγους
 ἄρας (e) 5, 7 δοῦν - ἐξ ὄρους
 ἄ. (e) 36, 1 ὑπτίην δ' ἄ. (e, χε-
 λώνην) 115, 8, sim. 137, 1 τοῦ
 σκέλους ἄ. (e) 42, 4. 119, 4 κέρ-
 κον οὐρείην ἄρασα (κύων) 110, 4 |
 οὐδὲν ἄρας (λύκος) 16, 9 λύκος
 ποτ' ἄρας πρόβατον 105, 1 [ἠρεν
 εἰς ὕψος 47, 16] cf. 144, 6. 183, 6.
 157, 4 | ἠρμένον - τοῦ δειπνοῦ 32, 6
 πίθωνα - ἠρμένη κόλποις 56, 4
 αἰσσω] πρὸς θεοὺς ἠῖξεν (κο-
 λοῖός) 72, 14
 αἰσχροός] αἰσχροῆς - δούλης
 10, 1 [τοῖς αἰσχροῖσιν 10, 13]
 αἰσχύνη] ἔκλυπ' - ὑπ' αἰσχύ-
 νης 5, 4 || cf. καται-
 αἰτέω] ὁ δ' ἄρτον ἠῖται 33, 16,
 ἄ. αἰτήσω 33, 13 τὸν μισθὸν -
 ἠῖται (e) 94, 5 τὸ κρέας λαβεῖν
 ἠ. (e) 130, 4 ἠ. βοηθεῖν 142, 7
 ἐκ γῆς - μηδὲν αἰτούσης (e) pr.
 I 12 παρεῖχεν αἰτούση (e) ἄπανθ'

10, 2 ταῦτα τοὺς θεοὺς αἰτεῖ
63, 8 κὰν ἐν αἰτήσης 63, 11 εἰ-
ποτ' ἤτήκει 33, 8 || cf. ἀπ-
παρ-
αίτιή] τῆς ἤττης - ὑπάρχειν
αἰτίην 31, 4 πᾶσαν αἰτίην λύ-
σης 89, 12 τίν' εἶχεν αἰτίην
106, 18 διὰ τίν' αἰτίην 126, 4
δι' αἰτίην καλήν 138, 7

αἰτίος] τὴν δ' - ὥσπερ αἰτίην
τούτων (e) - ἐτίμα 10, 6 ἐγὼ -
οὐδὲν αἰτίη τούτων (e) 71, 7
μὴ σοῦ πεσόντος - αἰτίη - λέγω-
μαι 49, 4 ἅπασιν - αἰτίη κα-
κῶν γίνῃ 95, 80 μηδὲν αἰτίους
θυήσκειν 117, 4 cf. 143, 3

αἰώ cf. ἐπ-

αἰώρη] κρεμαστῆς - αἰώρης
19, 6^b

ἄκανθα] ἐκ τοῦ ποδός - τὴν
ἄκανθαν εἰρούσας 122, 7 | τὴν
ἄ. - συντριβεῖ (ὄφρα οὐρή)
134, 13

ἄκαρπος] ὡς ἄκαρπον ἐντε-
μεῖν 187, *4

ἄκινδύνως] νέμεσθαι ἄ. 93, 10
[ζῆν ἄ. 31, 23, sim. 44, 7]

ἄκινήτως 174, 5

ἄκλειστος] σηκοῦ ἐντὸς - ἀκλεί-
στου 132, 2

ἄκμαῖος] κείς τρυγητὸν ἄκ-
μαίη (βότρους) 19, 5 πτεροῖσιν
ἄκμαίους 88, 4 || ἡ μὲν ἄκ-
μαίη (= νεῆνις) - ἔτιλλεν 22, 8 ||
semper in v. exitu

[ἄκμή cf. 29, 5]

ἄκμων] ἄκμονα κρούω 190, *6
ἀκολουθήω] ὁ δ' ἠκολούθει
(i) - κλαίων 11, 8 sim. 33, 6.
158, 4 || cf. ἐπ-

ἄκος] εἰ - πόνων ἄκος δοίη
94, 4 | πείνης ἄκος 141, 4

ἀκούω] ἀκούει τοῦδε (i) καὶ -
116, 2 ἤκουε - καὶ - εἶπε 71, 5
εἴ τι τῆς γραίης - ἀκούεις 95,
32 τῆς τύχης - ἀκούειν 49, 2
τοὺς ἄλας ἀκούων - εὐώνους

(om. inf.) 111, 2 ἤκουον, εἰ -
ποτ' ἤτήκει 33, 8 ἀκούσατ' -,
οὐ χάριν διατριβῶ 85, 6 ἤκου-
σεν αὐτοῦ τῶ τε 88, 9, cf. 128,
*10 || ὁ δὲ τοῦτ' ἀκούσας εἶπεν
2, 13 ταύτης ἄ. - τιτυβιζούσης
131, 7 ὁ λύκος δ' ἄ. - ἔμεινεν
16, 3 ἵππου δ' ἄ. χρεμετίσαν-
τος 73, 2 πᾶσι δ' - ἠκούσθη (e)
καὶ - 72, 3 || πόλεμος - ἠκούσθη
(e) 76, 11

ἄκραῖος] μετώποις - *ἀκραίοις
(e) 31, 14 ὄνυξιν - ἀκραίοις (e)
95, 40

ἀκρατῆς ἄνθρωπος 58, 3

ἀκριβής] βλέπειν ἀκριβῶς 66, 8

ἀκρίς cf. 168, 1

ἀκριτος] ἀκριτον πλήθει -
ἔθνος 33, 3

ἄκρον] ἡμῶν ἄνεμος ἄκρα
κινήση 36, 12

ἄκρος] οὐδ' ἄκρων - χειλῶν
107, 6 ὁδοῦσιν ἄκροις 122, 10

ἄκταῖος] βατράχων ὄμιλον -
ἄκταίων 25, 6

ἄκτις] ἡλίου δ' ὑπ' ἀκτίνων -
ρέοντα 88, 13

ἄκων - ηὑστόχησα 3, 9 ὥλι-
σθεν ἄ. 111, 5

ἀλαζονεύομαι] ὁ κύων - σείων
ἠλαζονεύετ' 104, 5

ἀλαζών] τίγρις δ' ἄ. 45, 19

ἀλαλάζω] ἡ δ' ἠλάλαξεν 157, 6

ἀλγέω] ἠλγουν ὡς - ἀρρώστου
103, 7 ἄλγοῦν - εἶπε 51, 5 γα-
στρὸς ὄγκον ἀλγήσας (e) 34, 6

ὁ δ' ἐδίωκεν ἀλγήσας 112, 1 νῶ-
τον ἠλγήκει (e) 125, 4 || cf. ἀν-

ἀλγύνω] οὐ - τὰ - παρόντα
μοῦνον ἀλγύνει 106, 24

ἀλείφω] ἀλειψαι βούλομαι σε
(hermam) 48, 4

ἀλεκτορίσκος] ἀλεκτορίσκων -
μάχη Ταναγραίων 5, 1 | δεσμώ-
την (leonis) ἀλεκτορίσκον 97, 9
γεννηιήτην ἀλεκτορίσκον συλ-

λαβεῖν 124, 12 || semper in v. initio

ἀλέκτωρ πιτυτὸς ἀγνυλογλῶ-
χιν 17, 3 ὡς ἄ. - χαμαὶ πτε-
ρύσση 65, 5

ἀλετρεύω] ὄνος - *ἀλετρεύων
πυρὸν 129, *5

ἀλῆ] προσῆγε τὴν ἀλῆν 18, 11

ἀλήθεια] ῥῆμα τῆς ἀληθείης
57, 14 ἔλεγχον - τῆς ἄ. 81, 4

ἀπαιολῶσα τῆς ἄ. 95, 99 ταῖς
ἀληθείαις - οὐκ εἶ 75, 20 ταῖς

ἄ. (e) καλόν 83, 4 | semper in
exitu | cf. Ἀληθείη 126, 2

ἀληθεύω] τὴν - γραῦν ἀλη-
θεύειν 16, 3 τὸ φάσμ' ἀληθεύση
136, 5

ἀληθείης] εἶναί τ' ἀληθεῖς
(θεοῦς) 2, 8 | οὐκ ἀληθεῖς

ἀσθμαίνων 103, 4 ἀληθεῶς
προσεκύνει 20, 5 ὡς ἀληθεῶς -

λέων φαίνῃ 101, 8 cf. 169, 4

ἀληθινός] λόγους - τρεῖς ἀλη-
θινούς 53, 3

§ ἀλητός] ἵππος εἰς ἀλητὸν
(= εἰς ἄλησιν) ἐπράθη 29, 1

ἀλιεὺς σαγήνην - ἀνείλετ' 4, 1
ἄ. - ἡόνα ξύων - ἡγρευσεν 6, 4

ἄ. - ἡύλει 9, 1
† ἀλίην 106, 8

§ ἀλίπλωος] ἰχθύων ἀλιπλώων
(θήρη) 61, 4

ἄλις] ἐπιψαῦσαι - *ἄλις 107, 7
cf. 106, 8

ἀλίσκομαι] ἀπολῆ - μεθ' ὧν
ἦλως (e) 13, 12 [*ἔάλωσαν († ἔἄ-

λον) 31, 20] πελαργὸς ἠλώκει
(e) 13, 4 ἀλοὺς ἔρωτι 98, 1, sim.

ἠλώκει (e) 32, 5 cf. 176, 1

ἀλκή] ἀλκῆ - κρείσσων 67, 2
cf. 155, *2

ἀλλά] πτωχῶς μὲν, ἀλλ' ἀν-
αγκαίως 55, 2, sim. 75, 3. 189, 3 ||

οὐ (οὐκ) -, ἀλλὰ 6, 7. 13, 10.
18, 6. 19, 6^a. 34, 11. 35, 3. 45,

10. 77, 11. 85, 14. 95, 85. 140, 6

pr. II 15. cf. 135, 10 [94, 10.
103, 21] οὐκ εὐμοῖρος, ἀλλὰ δυσ-

δαίμων 141, 2 || μὴ κλαῖε -, ἀλλὰ -
εὐχον 78, 2, sim. 51, 5. 7. 98, 11,

μηδὲν, ἀλλὰ 97, 8. [36, 14] ||
θεῶν - τις, ἀλλὰ τῶν πρώτων 66,

1 || ἀλλ' οὐκ ἔμελλε - θωπεύσειν
6, 14, sim. 79, 5. 65, 2. 93, 6 ||

ἀλλ' ἐγὼ 75, 18 pr. II 6. 102, 10
ἀλλ' οἱ μὲν 85, 14 || ἀλλ' ἔλθ'

12, 11. 95, 81 ἀλλὰ χαῖρε 95, 28
ἀλλὰ λίσσομαι φείδον 107, 7

πλήν ἄ. μὴ γένοιτο 171, 8 || ἀλλ'
ὅμως ὑπουργήσω 95, 50 || ἀλλ'

ἐνέχυρον * <οὔν> δώσεις 99, 3
ἀλλὰ δὴ - εἶπεν 104, 5 ἀλλ' -

ἔξέδυσσε καὶ ταύτης 131, 4 ἀλλὰ
καὶ - ἐπνιγες ὄρνεις 27, 6 || 'ἀλλὰ -

ἔξολεῖτε' 61, 8 in init. sermonis,
sim. 'ἀλλ' ἐγὼ - ἵπταμαι' 65, 2.

'ἀλλ' οὐκ ἄδειπνον - θήσεις'
89, 11 'ἀλλὰ σὺν θεῷ βαίνεις'

92, 6 'ἀλλ' ὦ - οὐχὶ χαιρήσεις'
95, 65 sim. 102, 10. 130, 10. 39,

*2^b || postpositum? 18, †6. 95, †50
† ἀλλαχοῦ φεύγειν 88, 18

ἀλλήλων] χωρὶς ἡμεν ἄ. 12, 10
ἐνέμοντο - μετ' ἄ. (e) 44, 1, sim.

184, 5 ἀπ' ἄ. (e) 44, 5 συμ-
φορὰς - ἄ. (e) βλέπειν 66, 7

δίκας - λαβεῖν παρ' ἄ. 102, 6
cf. 39, *2^c ἀλλήλοις ὁμοφρονῆτε

47, 10 κεχυμένων ἐπ' ἄ. 127, 6
κοτοῦσιν ἄ. 93, 4 συνηβόλη-

σαν οἱ δὲ ἄ. 61, 3 ὅμοια - ἄ.
85, 18 ἀλλήλαις ἐκραύγαζον 26, 9

σὺν ἄ. 47, 7 χεῖρας ἐπεκρότη-
σεν ἄ. 95, 43 ἔγνωσαν - ἀλλή-

λας 12, 5 εἶχον - πρὸς ἀλλή-
λους - πόλεμον 31, 1, sim. 64, 1.

33, 23. [119, 12] κοινὸν τὸν
βίον πρὸς ἄ. 108, 3 || semper in

versus fine positum || cf. φιλα-
ἀλλοθεν] ἦλθον - ἄλλοι δ' ἄ.

85, 12 ἄλλος ἄ. κρούων 129, 20
ἀλλοῖος] φόρτον ἔφερεν ἄλ-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἡμείψω 119, 9 μορφὴν ἀμειψαι
32, 3 | ἄλλο φύλον ἐξ ἄλλου -
ἀμείβων 57, 4 || τὴν δ' - ἀηδῶν
ὀξύφωνος ἡμείφθη 12, 19 cf.
107, 7 adn. || cf. συνεξα-

ἀμείνων] ἀμείνονα σχῶν τὰ-
πίχειρα 5, 9

ἀμέλω] <τὸ> γάλα δ' ἀμέλ-
γων*) - φίλον 128, *3

ἄμετρος] ἦλθ' ἄμετρα λακτί-
ζων 129, 13 [sim. 11, 10]

ἄμητηρ] μισθὸν μὲν ἀμη-
τῆρσιν - πέμπειν 88, 15

ἀμητός] καλλίπαις ἄ. 11, 7

ἀμηχανέω] †ἀμηχανῶν 116, 10

ἄμικτος] [†ἄμικτον - ἐρᾶν
98, 19]

ἄμιλλα] οὐκ ἔχων ἴσην λόγοις
ἄμιλλαν 15, 12

ἀμνάς] ἐγγύς ἀμνάδος νο-
σησάσης 171, 3

ἀμοιβή] ξενίης δ' ἀμοιβὴν
ἀντέδωκαν - μερίσαντες 74, 8
cf. 144, 10

* ἀμοιρος χάριτος 144, *4

ἀμοχθήτως ἔλξειν 9, 2 λαμβά-
νων ἄ. 103, 9 παρῆν ἄ. 111, 7 ||
semper in exitu vv.

ἄμπελος] προσεῖπεν ἄ. 181, *2
βότρους μελαίνης ἀμπέλου - ἀπε-
κρέμαντο 19, 2 ἄ. βλάστην 181, 1
ἀλώπεκ' ἐχθρὴν ἀμπέλων 11, 1
cf. 173, 1. 203, 2

ἀμπελών] ἀνήρ - ἀμπελῶνα
ταφρεύων 2, 1

ἀμφιβαίνω] ὁ δ' - ἀμφέβαινε
θηλείαις 5, 8

[ἀμφίβολος - νοῦς 187, 6]

ἀμφοδος] ἔφευγε διὰ τῶν
ἀμφόδων 153, 4

ἄμφω θελόντων δοᾶν τι
116, 14

ἄν] ἦν - θελήσης - τάχ' ἄν
γενοίμην 7, 6 ἦν - ὁμοφρονῆτε -

οὐδ' ἄν εἷς - δύναιτο 47, 11

[sim. 34, 14] [τότ' ἄν - γένοιο -,
ἔάν - μὴ παραιτήσῃ 60, 6] || τότ'
ἄν γένοιτο - μνήμη 95, 26 οὐδ'
ἄν εἷς τις - παράσχοι 63, 7 μά-

θοις ἄν - καὶ γνοίης pr. I 14

[4, 8, sim. 40, 5. 114, 14] οὐκ
ἄν βάλοι (βαλεῖ?) - οὐδὲ τοξεύ-

σει 68, 2 || πῶς - ἄν εἰδείη, ὅς -
οὐχὶ γινώσκει 2, 14 πῶς ἄν -

μεμφοίμην -, ὅς - μὴ προσῆκε
38, 4 πῶς οὐκ ἄν -, ὦν - εἰ-

στήκειν 50, 17 πῶς ἄν οὖν δυ-

νηθείην 85, 16 πῶς γὰρ ἄν
κρεῖττον, ὅς οὐδὲ - γινώσκω

42, 7 || εἰ μὴ παρήμην - οὐκ ἄν
ἔσχετ' 128, 12 εἰ - εἶχες -, οὐκ

ἄν κατῆλθες πρὶν 182, 7 εἰ -
οὐκ ἔσχε, κἂν γεγηράκει 46, 10 ||

ὥς τις εἶδε, δεικνύων ἄν ὠδή-
γει 95, 55 || ἔψεγεν - μὴ - κει-

σθαι -, ὡς ἄν - ἔτυπτε - -, μὴ
σχεῖν -, ὡς ἄν βλέποιο 59, 10.

12 [μηνύει ὡς οὐδὲν - ἄν πά-
θοις 38, 9] || ἦνίκ' ἄν ἔλθωσ' -,
αἰτήσω 33, 12 ἐγκαλοῦσι - ὅσ'

ἄν - τις - *πίπτῃ 49, 7 || cf. ἔάν,
ἦν (= ἄν), κἂν, ὅταν

(ἀνά vitavit, ut Herondas)

ἀναβαίνω] ἀναβαίνειν - ἦ-
κάτω βαίνειν 8, 2 ἀναβὰς εἰς τὸ
δῶμα 121, 1

ἀναγκάζω] κάμηλον ἠνάγκαζε
- ὀρχεῖσθ' 80, 2

ἀναγκαῖος] μακρὴ - ῥῆσις οὐδ'
ἀναγκαίη 15, 4 φίλος - τῶν ἄγαν

ἀναγκαίων 130, 5 || πτωχῶς μὲν,
ἀλλ' ἀναγκαίως 55, 2 || ubique

in versus exitu positum, nam
interpolati sunt 83, 7. 140, 9

ἀναγράφω] ἀνέγραφον - πάν-
τας 75, 17

ἀναζητέω] ταῦρον - ἀπολέσας
ἀνεζήτει 23, 2, cf. *2, 2

*) num γ. δ' <ἦν> ἀμέλγης κτλ.?

ἀναιδείη (Ἄν-?) ἀναιδείης
ὄφρυν ἔχουσα 95, 57

ἀναιρῶ 183, *6 ὄφρις - ἀνεῖλεν -
παῖδα 167, 2 σὺν - ἀναιρήσειν
166, 15 cf. 136, *24^a || ἀλιεύς -
σαγήνην - *ἀνείλετ' 4, 2

ἀνακράζω] κοὰξ ἀνακράζων
(rana) 191, 8

ἀναλγῆς] ὡς κατέλθῃ - πνεῦμ'
ἀναλγῆς 122, 8

ἀναλίσκω, -λόω] ἐν κύβοισιν
οὐσίην ἀναλώσας (e) 131, *1,
sim. [34, 12. 29, 6. 79, 8] cf. ἔξα-

ἀναλύω (ἀλλύω)] οὐδὲ ποίαν
ἀναλύειν (ῥ) *με (quia via domini
abest) γινώσκω 42, 8 καιρός -
*ἀλλύειν 88, 11

ἀναμιμνήσκω] ἔργων - τίς σε -
ἀναμνήσει (e) 124, 12 ὄνου - πα-
τρὸς ὧν ἀνεμνήσθη (e) 62, 6

ἀναξάινω] μοι - λύπην -
ἀναξάινει (e) 12, 24

ἀναπίμπλημι] κορώνην - ἀνα-
πλήσας (e) 46, 9

ἀναπλόω] τὰς θύρας ἀνα-
πλώσας (e) 74, 3

ἀναπνέω] ἀναπνεῦσαι 149, *6

ἀνάπτω] ἀνῆψεν 136, 24

ἀναπράσσω] τὰς δίκας ἀνα-
πράσσει (e) 127, 5

ἀνάσσω] ἀνάσσειν θηρίων
95, 25

ἀνασφάλλω] ἐκ νόσων ἀνα-
σφήλας 75, 9 | νόσου - ἀνασφῆ-
λαι 78, 3

†ἀνατίθημι] cf. 136, 10

ἀναυλος] ἀναυλα νῦν ὀρχεῖ-
σθε 9, 9

ἀναψύχω] δρόμων ἀναψύχου-
σαν 95, 57

ἀνδρών] οἶκον ἐξελέξατ' ἀν-
δρῶνα 136, 6

†ἀνδύνω cf. 135, *10 adn.

ἀνεῖλον cf. ἀναιρ-

ἀνέλκω ἀνελκύω] μισθὸν -
ἔταξε, - εἶ - ἀνελκύσειε 94, 4

ἀνέμβατος] ἀνέμβατον δρυ-
μῶνα - ἠρεύνων 45, 11 || cf. δύσβ-

ἀνεμος - φυσήσας 188, 3 δρυν-
ᾶ. - ἄρας 36, 1 κἂν - ᾶ. ἄκρα

κινήση 36, 6 ἀνέμου - συρίσαν-
τος - ἐσβέσθη 114, 4 ἀνεμοι,

ῶν - μέση κεῖμαι 71, 8 || cf. δυσή-
ἀνέρχομαι] ἀνῆλθεν 183, 2

[ἀνευ γέλωτος 80, 4, cf. χωρίς]

ἀνέχω] ἀνέξομαί σου μικρὰ
τῆς ἐπηρείης 91, 6

ἀνηλεής] ἀνηλεῆς στοιχεῖον
(πέλαγος) 71, 4

ἀνῆρ (i) γεωργὸς - ταφρεύων
2, 1 ᾶ. Ἀθηναῖός τις ἀνδρὶ Θη-

βαίῳ - ὠμίλει 15, 1 ἦν ᾶ. ὑπερ-
γῆρως 47, 1 | οὐδ' ἀνῆρ φαίνη

(de eunuchō) 54, 4 πότερος ἀν-
δρὸς ἀγροίκου - τὴν σίσυρναν

18, 3 | ἀνδρὸς εὐπρεποῦς ἐρα-
σθείση 32, 1 ἀνδρὸς εὐσεβοῦς

63, 1 γέροντος ᾶ., ποικίλου
δὲ - σοφίῃ 99, 18 sim. 166, 7

[κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶ 52, 7.
81, 5. 79, 7 σκαιὸν ἀνδρα 119,

13] ἀνδρα (homines) καὶ πόλιν
φεύγω 12, 22 τὸν ἀνδρ' ἐπη-

ρώτα 50, 7 || ὡνῆρ δὲ ταύτης
(maritus) ἐξανίστατ' 116, 8 τὸν

ἀνδρ' ἐαυτῆς (maritum) κατα-
λιποῦσα 116, 5 || λέων - ἀνδρῶν

βίον - ἐζήλου 106, 1 μέγιστον
ἀνδρῶν, σὺν δὲ καὶ θεῶν ὕμνει

(Herculem) 15, 6 μεῶς - αὐτοῖς
ἀνδράσιν βυθισθείσης 117, 1

κυνηγέτας - ἀνδρας εἶδεν 43, 7

ἀνθέω] ἀρούρης - χλωρὸν ἀν-
θούσης 108, 5 || cf. ἐπ- λευκ-

ἀνθος 178, *2

ἀνθραξ cf. 186, 5

ἀνθρωπος ἦλθεν - κυνηγῆ-
σων 1, 1, sim. 1, 6. 7, 1. 126, 1

ἀνθρωπος - δαψιλῆς 100, 4 βοη-
λάτης ᾶ. ἀνεζήτει 23, 1 ὁ δ'
ἀκρατῆς ᾶ. 58, 3 ἀνθρωπος εἶ-
πεν 119, 6 ἀνθρωπος οὗτος 26,

11 ἔψεγεν - τοῦ δέ γ' ἀνθρώπου 59, 10 οἰκίην ἐς ἀνθρώπου 74, 2, sim. 108, 15 παρ' ἀνθρώπῳ (e) 58, 2 ἀντέδωκαν ἄ. 74, 8. [67, 9] 194, 1 ποιεῖ - Ζεὺς ἐκπρεπέστατον ζῶων ἀνθρώπου 59, 4 δεσπότην ζῶων (e) ἄ. 66, 2 χειμῶν - ἄ. - κατέλαβεν 192, *1 ἄρκτος φιλεῖν ἄ. - ἠΰχει 14, 1 [ἀνθρώπε, καὶ σὺ - 5, 10] γενεὴ δικαίων - ἀνθρώπων pr. I 1 Σύρων παλαιῶν - εὗρεμ' ἀνθρώπων pr. II 2 [ὑπ' ἄ. 38, 9] φύτευμα τῶν πρὶν ἀνθρώπων (e) 36, 3 χελιδῶν, ἢ πάροις ἄ. (e) 118, 1 ἄ. (e) γένος πονηρόν 33, 22 θέμιστες ἄ. (e) 118, 10, [cf. 126, 9]. *127, 2. [35, 7. 70, 6. 98, 20] πρὸς οἶκον ἀνθρώπων (e) 12, 11, sim. 12, 23. [70, 6] [κατ' ἄ. 84, 7] μήτις οἶδεν ἄ. (e) 2, 16 πρηῦς - ὡς τις ἄ. 102, 3 καί τις - ἄ. 125, 2. 183, *5 θυμὸν οἶον ἀνθρώποις (e) 5, 2 στοιχεῖον ἐχθρὸν ἄ. 71, 4 πᾶσι φοβερός ἄ. 139, 2 παρ' ἀνθρώποις (e) 12, 14 sim. 31, 10. 49, 4 ἐλπίς ἀνθρώποις (e) - σύνεστιν 58, 8 θεοῖσι καὶ. 178, 3 κακῶν - ἄτε σύνεστιν ἄ. (e) 63, 9, sim. 184, 4 παρ' ἄ. 155, 7 τῶν ἐν ἄ. (e) κακῶν 66, 4 [ἐν ἄ. 60, 5. 87, 6] [εὖ νοοῦσιν ἄ. 107, 16] [cf. 22, 14. 47, 15. 85, 19] εἰς ἀτέχνους - ἀνθρώπους 21, 8 εἰς ἄλλους - ἀνθρώπους 57, 11 ἰκέτευεν ἄ. 164, 5 || formae molossicae semper in v. exitu

ἀνίη] ἐκλυθεῖς - ἀνίης πάσης 122, 11 cf. 146, 3

ἀνίημι] ἥλιος - ἀνῆκεν αὐτὸν τοῦ - ψύχους 18, 10 κάξανειμένη γλώσση (asinus) 133, 3

ἀνίστημι] λαγῶν - ἀναστήσας - κύων 69, 1 sim. 87, 1 ῥάων δ' ἀνέστη 111, 7 sim. 11

ἀνοδος] ἀνοδὸν ἐσκέψω 182, 7 ἀνοια] δίκη δ' ἀνοίης 137, 5 ἀνοιγνυμι] ἀνέωξε τὴν θύρην 108, 21 τῆς θύρης ἀνοιχθείσης pr. II 9 κρεῶν τ' ἀνεωγὸς (apertum) ἄγγος 27, 6^a || μὴ σχεῖν - ἀνοικτὰ τὰ στήθη 59, 11

† ἄντα 91, 4 adn.

ἀντάδω] χαραδριῶ - ἀντάδων 88, 2

ἀντάω cf. ἀπ- συν- ὑπ-

[ἀντὶ τῶν πρώτων 40, 6 cf. 94, 7 adn.]

ἀντιδίδωμι] τὰ τ' εἶχον ἀντέδωκαν 61, 6 ἀμοιβὴν ἄ. 74, 8 § ἀντιζωγρέω] δούς μισθὸν ἀντιζωγρήσας 107, 16

ἀντρον] εἰς ἄ. εἰσήλκονε 45, 2

ἀνύω] [ἀνύσεις τι πειθοῖ - ῥέζων 18, 16], ἦνυσ' 136, 22

ἄνω] τῆς τε γῆς ἄνω φεύγειν 58, 6 χαμαὶ -, οὐδ' ἄνω φαίνη 65, 6

ἄνωθεν 185, 1 adn. cf. ὑπερ- ἄξιος] ναῦς, ἄξιη - τοῦ ναύτου 173, 5 μισθὸν ἄξιον δώσειν 94, 2 ἔλαφον τυραννεῖν ἄξιωτάτην 95, 20 || δίκη - ἀξίως τίνω 137, 5 || cf. ἐπά-

ἄξιόω] οὐρή - ἠξίου - βαδίξειν 134, 1

ἀοίκητος] πέτραις - ἀοικήτοις 12, 20 εἰς ἄντρον - τῶν ἀοικήτων 45, 2

ἀπάγω] ἀπῆγε τὸν μῦν 108, 14

ἀπαιολάω] ἀπαιολῶσα τῆς ἀληθείης 95, 99

ἀπαιτέω] τὴν παιδ' ἀπῆτει (uxorem) 98, 15

ἀπαλός] ἀπαλῆ - γλώσση 133, 3

ἀπαλήν - σε ποιήσω 172, *5

[ἀπαντάω cf. adn. 163, 2]

ἀπαρτάω] πασσάλων ἀπηρτήθη 17, 2

ἀπαρχή] ἀπαρχὰς ὄσπριων - δίδωσι τυμπάνῳ Ρεῖης 141, 9

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ἀποκρύπτω] ἀπεκρύφθη 50, 6
 ἀποκτείνω] μὴ - μ' ἀποκτείνης 6, 9 δακτύλω δ' ἀποκτείννας 50, 18 μηδὲ γραῦν ἀποκτείνειν 53, 2 || semper in exitu
 † ἀπολιχμάω cf. ἐπιλιχμάω
 ἀπόλλυμι] ἀπολή - μεθ' ὧν ἤλωσ 13, 12 μαγειρούς ἀπολέσαι 21, 1 πόθεν μαθήσῃ - ἀπολέσας με 124, 15 | τὴν δίνελλαν ἀπολέσας ἐπεξήτει 2, 2 sim. 23, 2
 ἀπόμνυμι] κἀπόμος' αὐτοῖς ὅτι - οὐκ εἶ 75, 19
 ἀπονυχίζω] ἀπονυχίσθη 98, 14 [ἀπόνως - κερδαίνειν 9, 11]
 ἀποξύνω] κέρατ' ἀποξύνοντες 21, 4
 ἀποπηδάω] ἀποπηδήσας - ἔφευγε 108, 21
 ἀποπνέω] θνήσκω μέλλω τ' ἀποπνεῖν 122, 4
 ἀποπνίγω] ὄν μὲν - ἀποπνίγει 35, 4
 ἀπορέω] [τὸν ἀποροῦντα 83, 7] || cf. δι-
 ἀπορρέω] τῆς δορῆς - νότου ἀπορρρείσης 139, 6
 ἀποσπάω] ἀπέσπασ' αὐτοῦ 105, 3 ἐκάστη τῶν τριχῶν ἀποσπῶσα 22, *12 βίη δ' ἀποσπασθεῖσα 95, 75
 ἀποστατέω] τῶν - συμφύλων - ἀποστατήσας 101, 4
 ἀποτίθημι] κἀπέθεντο τὰς πήρας 2, 10
 ἀποτρέγω] τῆς πόης ἀποτρέγων 46, 6 ἄχνας - ἀποτρέγειν 117, 7 || in v. exitu
 ἄπτω] τοῦ - ζῶντος οὐχ ἦπτου (e) 14, 4 τῶν τροχῶν ἄπτου (e) 20, 6 ἠψάμην - τῶν σκήπτρων 75, 19 || ἐκ δὲ δευτέρης ἄπτων

(e) (λύχνον) 114, 5 τὴν κέρκον ἄψας 11, 3 || cf. ἀν- ἐξ- συν- ἄπωθεν] τούτου - οὐκ ἄ. εἰστήκει 1, 12 sim. 130, 1
 ἀπόμαστος] χύτρη - ἀπωμάστω 60, 1 || cf. πωμάζω
 ἀράομαι cf. ἐπ-
 ἄρα γινώσκεις 92, 4 οὐδ' ἄρα - ἐμπέπωκας 89, 8 || τὸν δ' ἄρα - ἐσπάρασσε 72, 19 [ἄρα non adhibuit; de 128, 8 cf. p. LH]
 ἀραιός] ἀραιὰς - ρίζας 108, 6 sim. 128, 7
 ἀράσσω] ἤραξεν - ὄστρακον νότων 115, 10
 ἀράχνη] σοφῆς ἀράχνης ἰστὸν 204, 1
 ἀργεμός cf. δι-
 ἀργία] κἀργίης 177, *1 [37, 13]
 ἀργὸς εἰστήκει 20, 3 ἔκειτο δ' ἄ. 98, 17 ἀργῆς χιλὸν ἐσθίων φάτνης 62, 1
 ἀρεστός] [ἀρεστὸν 59, 18]
 ἀρετή] κόσμον ἀρετῆς 104, 7 ἀρήν]*) ἄρα - παρασχεῖν 23, 5 ἄρας ἄ. λιπαρὸν 137, 1 λύκος - ἄ. πεπλανημένον - ἰδὼν 89, 1 τὸν ἄ. συλλαβῶν - εἶπε 89, 10 ἀρνὸς ἐσχέθη νότοις 137, 4 λύκος μὲν ἀρνὶ (ὑπέσχεν· εὐθύνας) 102, 8 || cf. ἀρν-
 ἄρθρον cf. ἐν-
 ἀριθμέω] χιλίας ἀριθμήσειν (e) μήνυτρα 2, 11 ἕκαστον ἐγκάτων ἀριθμήσας (e) 95, 96
 ἄριστος] τοὺς - γνώμη - ἀρίστους 31, 8 ἀνδρῶν βίον ἀρίστον 106, 1 ὅσων ἀρίστην - φυὴν ἔγνω 106, 3
 ἀρκέω] σοὶ μισθὸς ἀρκεῖ - ἐξελεῖν 94, 7 [ἀρκεσει σοι 94, 10]

*) De ἀρήν forma Kuehnero aliisque suspecta, ut obiter hoc moneam, praeter Bekkeri anecd. I 7, 11 conferendus titulus Atticus C. I. A. I 4 (Meisterhans² p. 111 Fasti ed. Prott. p. 2).

* ἄρκτος († ἄρκος) φιλεῖν ἄνθρωπον - ηὔχει 14, 1 ἄ. δὲ νωθῆς 95, 18 cf. 153, 9. 11

ἀρμόξω] πτερὸν - ἐντὸς ἀρμόσας ὤμων 72, 12 κάρφη μετώποις ἀρμόσαντες 31, 14

ἀρνειὸς αὐτὸν (λύκον) ἔλεγε - βλασφήμως 96, 2

ἀρνέομαι] ἠρνειῖθ' ἕκαστος 2, 4 cf. 152, 6

ἄροτρούω] γῆν ἀροτρεύσας (βοῦς) 21, 5

ἀροτριάω] τὴν ὄνον - συζεύξας ἠροτρία 55, 2

ἀρουρα] ὁ δὲ τῆς ἀρούρης δεσπότης 88, 5 ἐπὶ τῆς ἀρούρης - ἀνθούσης 108, 5 ἐκλιποῦσαι τὴν ἀρουραν (γέρανοι) 26, 9 τὴν ἄ. ἦν ἔχω κείρεις 89, 6 ἐς τὰς ἀρούρας - ὠδήγει 11, 5

ἀρουραῖος] ὄλεθρος σπερμάτων ἀρουραίων (e) 33, 5 βίον ἔχων ἀρουραῖον (e) 108, 1

ἀρουρίτης (μῦς) 108, 27

ἀρπαγή cf. 150, *5

ἀρπάξω] οἱ δ' - ἀρπάζοντες - φόρτον 57, 9 βία - ἀρπάξων 89, 2 ἄλλον ἀρπάσαι σπεύδων 69, 5 καρδίην - λάπτει - ἀρπάσασα λαθραίως 95, 94. [† 133, 2] cf. 175, 2

ἀρρην] ἀρρηνες (robusti) ταῦροι - εἶλκον 52, 1

ἀρρωστος] κνίσμα χειρὸς ἀρρώστου 95, 73 ἠλγουν ὡς λέοντος ἄ. 103, 7 || (ἰατρὸς) ἀρρώστω - φησὶν 75, 1

ἀρτάω cf. ἀπ- προσα-

ἄρτι - ἦλθεν 28, 9 ἄ. πως ὀνητὸς - ἦκων 135, 11 ἀρούρης ἄ. - ἀνθούσης 108, 5 τί γὰρ ἄ. - ἠρξάμην 122, 15 cf. [82, 9] 165, 7

ἄρτος] ἄρτον αἰτήσω - οὐ τὸν ἄ. - δώσεις 33, 13. 14 ὁ δ' ἄ. ἦται 33, 16 ἄ. καὶ ἄλας 167, *8 πήρη ἄρτων ἐώλων - πλήρης 86, 3

ἀρχαῖος] φηγὸς - ἀρχαίη 86, 1 ἀρχή] ἀρχὴν τοσαύτην πῶς - τηρήσεις 95, 72 || μαθὼν ἀπ' ἀρχῆς οὐδὲν ἦ - 122, 16 || cf. ἀπ-

ἀρχω] ἦρχε τῶν πρώτων τῶπισθεν 134, 9 εἰς πόλεμον ἀρχεῖν (ducere?) τῶν ἀσυμφώνων πρὸς τοὺς - 85, 18 ἀρχούσης (e) ἐμοῦ 134, 18 || ἀρχεται τι - πράσσειν 26, 12 ἠρξάμην ἰατρεύειν 122, 15 [sim. 82, 9] || cf. ὑπ-

ἀσεβής] ἐνὸς - ἀσεβοῦς ἐμβεβηκότος πλοίω 117, 4

ἄσημος] ἔφενγε - ἄσημα τρίζων (μῦς) 108, 23

ἀσθενέω] ὄρνις - ἠσθένησε 121, 1 cf. 184, *2

ἀσθενής] τὴν ἡμέρην -, ἦτις - φοβερὰ τὰσθενῆ θήσει 102, 12 [ἀσθενές 85, 20] ὄρῳ - ἄλλους ἀσθενεστέρους ἡμῶν 25, 10

ἀσθμαίνω] οὐκ ἀληθῆς ἀσθμαίνων (λέων) 103, 4 | cf. 192, 14

ἀσκόπως ἐφορμήσας 95, 39

ἀσπαίρω] ἰκέτευεν ἀσπαίρων (ἰχθύς) 6, 5. † 13 || cf. σπαίρω

ἀσπάλ-, cf. ἀσφά-, σπάλ-

ἀσπίς] ἀσπίδα σμήχειν 76, 12

ἄσπονδος] γαλαῖ - εἶχον - ἄσπονδον - πόλεμον 31, 2

ἄστήρ] τῶν ἀστέρων τὸ φέγγος 114, 7

ἀστοχέω cf. 167, 6

ἄστρον] ἄστρον σύνεγγυς 65, 4

ἄστν] εἰς ἄ. - εἶλκον 52, 1

ἀσυλίη] μή μου τῆς ἀσυλίας κήδου 132, 8

ἀσύμφωνος] ἀρχεῖν τῶν ἀσυμφώνων 85, 18

ἀσφάλαξ] παρῆς ὀρούσειν ἀσφάλαξι τὴν χώραν 108, 13 || cf. σπάλαξ

ἀσωτεύομαι] ἀσωτεύση 108, 12

ἀτάκτως ὑπομένουσι κινδύνους 31, 6

ἄτερ] οὐκ ἄ. μούσης εἶφ' 8, 3

[ἀτεχνῆς ἰατρός 75, 4]
 ἄτεχνος] ἰατρός ἦν ἄ. 75, 1 |
 ἦν δ' εἰς ἀτέχνους ἐμπέσωμεν
 ἀνθρώπους 21, 8
 ἀτέχνως (- ὤς?) ἔκειρ' ἄ. 51, 3
 [ἀτιμάζω] ἀτιμάσας 119, 14]
 ἄτολμος] ψυχᾶς τ' ἄτολμοι
 (λαγωί) 25, 4
 † ἀτρέμας 52, 1 adn.
 ἀτριβῆς ζεύγλης (δαμάλης)
 37, 1
 αὐ] ἔπειτα δ' αὐ προσῆγε
 18, 11 ἐν δ' αὐ (i) - συγκρίσει
 γίνῃ 101, 8 τῆς δ' αὐ (i) λε-
 γούσης 27, 3 ὡς δ' αὐ (i) - πό-
 λεμος - ἄλλος ἠκούσθη - κἀκει-
 νος αὐ - παρήγεν 76, 11. 14
 cf. *129, 4 συνθέμενος - αὐ
 δεῖξαι (e) 30, 6 cf. *131, 15
 ποιεῖ μὲν -, ἦ δὲ -, ὁ δ' αὐ
 (i) - ταῦρον 59, 5
 αὐαίνω] λιβάδα - αὐαίνει
 (ἥλιος) 24, 6
 αὐγή cf. διαυ-
 αὐδάω cf. ἀπ-
 αὐθάδης] ἦ πρὶν αὐ. 134, 14
 αὐθις ἵππον - με ποιήσεις
 76, 19 cf. 95, 50 adn. [12, 28]
 αὐλαξ] αὐλαξι - παγίδας -
 πήξας 13, 1
 αὐλέω] ἀλιεύς - σοφῶς ἠύλει
 9, 1 μάτην ἠύ. 9, 5 εἰς χορούς
 ἠύλουν 9, 10 ὄρχοῦ -, εἰ - *ἠύ-
 λεις 140, 8 || semper in exitu
 αὐλή] ἐς μέσον αὐλῆς ἦλθεν
 (ὄνος) 129, 13 ἐν αὐλῇ - ἔτρωγε
 (ὄνος) 129, 8 ἦρως ἔχων ἐν αὐλῇ
 τέμενος 63, 2 πᾶσαν κατ' αὐ-
 λὴν - ἦει 135, 4 || θηρῶν - ἐπ'
 αὐλᾶς ἦλθεν - φήμη 103, 6 ||
 cf. ἐπ- συν-
 αὐλός] ἀλιεύς τις αὐλοὺς εἶχε
 9, 1 πρὸς αὐλῶν ἠδυφωνίην
 9, 3 κάμηλον - ὄρχεῖσθ' ὑπ'
 αὐλοῖς 80, 2 || cf. ἄναυ-

αὐρη] σφενδονῶντα τὰς αὐ-
 ρας 26, 5
 αὐριον] μισθὸν - αὐ. πέμπειν
 88, 15 τὴν αὐ. - οὐχ ὑπερβήση
 75, 6
 αὐτε] τὴν δ' αὐτ' - ἡμείφθη
 12, 19. [43, 18]
 αὐτις ἦλθεν 88, 13
 αὐτόθι] [ἔάλωσαν αὐ. 31, 20]
 αὐτὸν sim. cf. ἐαυτ-
 αὐτός ipse ὅπου - ἄγγελον
 πέμπει, πῶς αὐτός - φοβερός
 ἐστι γινώσκω 1, 16 οὐκ ὄνασ'
 οὐδ' ὦν αὐ. εἶχεν 45, 14 αὐ.
 ἀργὸς εἰστήκει 20, 3. [13, 14].
 16, 6 sim. 45, 6. [52, 7]. 67, 5 |
 λέων μὲν αὐτὸς εἶχε διαῖτα 95,
 89 αὐτὴ δὲ - ἐξεριζώθη 36, 8 |
 ὅταν τι ποιῆς καὐτός 20, 8 καὐ-
 τὸς ἦλθεν εἰς οἶμον 116, 10
 ὥστε καὐτὸς ὕστατ' - ἔλεξεν
 129, 22 | αὐτὸς † αὐτῶ - πιστεύει
 88, 19 [αὐτὸς τις αὐτὸν λανθά-
 νει 98, 21] [τὸν αὐτὸς αὐτοῦ -
 κρίνει 56, 9] [αὐτὸς ἄλλων συμ-
 φοραῖς ἐπαιδεύθη 103, 21]
 αὐτὸν - τὸν λέοντα - δείξω 92, 7 ||
 αὐτὸς οἶδας 63, 12 αὐτὸς (sponte)
 δὲ ρίψας - ἐγυμνώθη 18, 13 ||
 αὐτὸς (= solus) ἐντρύφα -, ἐγὼ
 δὲ 108, 29 || τοῦτ' αὐτό μοι πᾶν
 ἐπιτέθεικεν 7, 16 αὐτὸ τοῦτο
 ποιήσας 125, 6 || [αὐτοῖς - τοῖς
 δυσοργήτοις 11, 12] || νεῶς ποτ'
 αὐτοῖς (una cum) ἀνδράσιν βυ-
 θισθείσης 117, 1 || eius illum
 αὐτοῦ τὴν ἄλωνα 11, 9, sim.
 51, 2 αὐτοῦ παῖδα 167, 2 νε-
 κρὸν - αὐτοῦ σῶμ' 14, 2 αὐτῆς
 οὔλον ὄστρακον 115, 10 | ἠκουεν
 αὐτοῦ 88, 9, sim. 105, *3 αὐτοῦ
 πλησίην 127, 4 | δοῦναί τι καὐτῶ
 140, 4 εἶπε - αὐτῶ 1, 6, sim.
 37, 9. 75, 11. 94, 6. 114, 6 φη-
 σιν αὐτῇ 126, 3 | υἱὸς - αὐτῶ -
 ἔτεθνήκει 30, 3 αὐτῶ συντρά-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

βαδίζω] πρώτην - βαδίζειν
134, 2 ἔπεται - πανταχοῦ βα-
διζούση 70, 5

βάθος 165, 4

βαθυγνώμων (Ἀληθίη) 126, 5

βαθύς] βαθέην ἐς ἰλύν 25, 7

βαθείη φρικὴ μαλλὸν ὀρθώσας
93, 7 κρημνὸν εἰς βαθὺν 182, 2

§βαθύσκιος] ἐν βαθυσκίοις
ὑλαίς 92, 2

§βαθύστρωτος] τῆς βαθυστρώ-
του - κοίτης 32, 7

§βαθύσχοινος] ἐν χλόῃ βαθυ-
σχοίνω (†βαθυσχίνω) 46, 2

βαίνω] σὺν θεῷ βαίνεις (e)
92, 6 τὰ πορευτὰ βαίνειν 134, 7

ἔμπροσθεν - τάξόπισθε - βαίνειν
ima summis mutantur (Hor.

I 34, 12) 40, 4 τοῖς ποσὶν μόλις
βαίνων (e) 75, 10 sim. 76, 7

κὰν ὁδῷ βαίνειν (e) 80, 3 ἐπ’
ἄγρην - β. (e) 103, 1 κάτω β.

8, 2 μὴ λοξὰ βαίνειν (pro im-
perat.) 109, 1 εἰς ἔθος §βαίνοι

in consuetudinem abeat 106, 27 ||
cf. ἀνα- ἀμφι- δια- δυσ- ἐκ-

ἐμ- κατα- προ- συμ- ὑπερβ-

βαιός] κὰν βαιὸν - κινήση
36, 12 βαιῶ - κυνιδίω 129, 24

βάλλω] ταῖς μὲν - ἔβαλλε θαλ-
λόν 45, 7 || σαγήνην ἦν - βεβλή-

κει 9, 1 βαλὼν σαγήνην 9, 6 ||
iaculari οὐκ ἂν βάλοι τις πλεῖον

68, 2 ποῦ βάλω 68, 9 λίθους -
βάλλων 26, 8 πρὶν βαλεῖν 33, 9 ||

τὴν τράπεζαν - ἐς μέσον βάλ-
λων 129, 15 || †τοῦ βαλόντος 11,

5 || κάμνων* ἐβέβλητ’ (*iacebat*)
103, 4 || cf. ἀπο- δια- ἐκ- ἐμβ-

ἐπι- περι- συμβ-

βάπτω] νῆα - βάπτουσαν -
κῦμα 71, 2 [cf. Eurip. Or. 707
Arat. 858 p. 46 M.]

βάραθρον] κοιλὸν - β. 134, 12
βαρδύνω] σὺ *βαρδύνεις 110,

4 || cf. βρα-

βάρος - διπλοῦν - βασιτάσας
111, 20

βαρύνω τὸν τένοντα 84, 3
βαρός] φωνὴν βαρεῖαν -

λεπτύνων 103, 5
βασιλεὺς γάρ εἰμι (leo) 67, 6

βασιλῆά - τὸν λύκον καταστή-
σειν 95, 77 ἄλλους - βασιλεῖς

*αἰρέτιζε 95, 65 βασιλεῦ (leo)
103, 12 || ὅμοιος - βασιλεῖ δεσμώτη

176, *5 ὦ παῖ βασιλέως Ἀλεξάν-
δρον pr. II 1 || cf. 148, 2. 174, 2

βασιλεύω] λέων - ἐβασίλευεν
102, 1

βασίλισσα (χελιδόν) 148, *2
βαστάζω] βάρος - βαστάσας

νώτοις 111, 20 sim. 166, 12
βάτος - εἶπε 64, 7 ἤριζον ἐλάτη

καὶ β. 64, 6 β. γενέσθαι 64, 10
βάτραχος] ὁ - ζῶν - β. παρ’

εὐρίποις 120, 2 βάτραχοι -
*λιμνάδας χοροὺς ἦγον 24, 3

βατράχων - πηδώντων 26, 6 μῦς
βατράχῳ - ἐφιλιώθη 191, *1

βέβαιος] φέροντες - βέβαιον
εἰρήνην 93, 2 τὰ μικρὰ πλήν

βέβαια 6, 16 [sim. 43, 17]
βέλος ἔπηξεν 68, 7 cf. 185, 4

[βελτίων 31, 24]
βῆμα] ἄχοι βημάτων (ἐστίης

vel *arae domesticae*) 135, 4
βίαιος] τοῖς βιαίοις φοβερὰ

τάσθενῆ 102, 12
βίβλος] τήνδε βίβλον ἀείδω

pr. II 16
βιβρώσκω] βέβρωκα καὶ πέ-

πωκα 60, 3 κρίμνα - βιβρώσκων
(e) 108, 9

βίη] οὐδὲ - τῆ βίη χαίρων
102, 2 [βία ῥέζων 18, 16] || βίη -

συλήσειν 18, 5 sim. β. - ἀρπάζων
89, 2 β. δ’ ἀποσπασθεῖσα 95, 75

σὺν β. πάση 47, 6 cf. 148, 4
βίος] [ὁ νῦν β. 126, 9] τὸν

γλυκὺν βίον σώζων 6, 2 β. ἔχων
*ἀρουραῖον 108, 2 ἔθεντο κοι-

νὸν τὸν β. 108, 3 μύρμηκος
ζῆς β. 108, 8 β. ἄριστον ἐξήλου
106, 1 τὸν β. τελευτήσῃν 47, 3
βίου - τὴν μέσῃν ἔχων ὥρην
22, 1 τίνι βίῳ χαίρεις 13, 9

βλάβη] [βλάβην φέρουσα 11, 12]
βλάπτω, βλάπτουσα - ἡμας
27, 7 ἡμας βλάψαι 47 [βλάπτων
14, 5 βλάψεις 41, 3] | *βλαβόντος
11, 5 cf. 166, 3 || cf. ἀ- καταβ-
βλάστη] ἔτρογεν - ἀμπέλου
βλάστην 181, *1

βλασφημέω] μή με βλασφήμει
(e) 71, 6 σύ τοί με - ἐβλασφή-
μεις (e) 89, 4

βλασφήμως] αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ
βλ. (e) 96, 2

βλέπω] πρῶτον βλ. σε σήμε-
ρον 12, 8 πάντα δ' ἔβλεπεν
κρίνων 56, 2 συμφορὰς - βλέ-
πειν ἀκριβῶς 66, 8 || νέον - αὐ-
τὸν - βλέπειν ἐραστήν 22, 6 τὸν
καλὸν βλέπει ταῦρον - θοίνην
23, 5 sim. 116, 3 || τὸ φῶς βλέ-
ψαι vivere 107, 15 || βλέπων σε
ποιήσω 109, 4 || ὡς ἂν βλέποιτο
(cf. Luc. mort. 13 p. 390; meretr.
12 p. 312) *τῷ πέλας 59, 12 ||
absol. βλέπων ἔτυπτε 59, 10

βληχρός] λεπτός - καὶ βλ. 36, 7
βληχώδης] ποιμνη - βλ. 93, 5
βόειος] βοείων ἐγκάτων 34, 5
βοηθέω] δέον βοηθεῖν 20, 3
sim. 142, *7 cf. 166, 7. 169, 2 [94, 9]
βοηθός] βοηθὸν ἐζήτει 182, 4
βοηλάτης] ἄμαξαν ἦγεν 20, 1 ||
β. ἄνθρωπος 23, 1

βολή] τόξου βολῆς 1, 2
βόλος] τὸν βόλον πλύνων 9, 8
βομβέω] κώνωψ - εἶπε - βομ-
βήσας 84, 2

βορέης] ἐφύσα - οἶος ἐκ Θρά-
κης 18, 4 βορέη ἠλίῳ τε ἔριν
γενέσθαι 18, 1 [βορρᾶς 18, 14]

βορή] χεῖρα - βορῆς ἀποσχοῦ-
σαν 106, 19

βόσκω] οὐδ' ἐβοσκήθην non
rabadatus sum 89, 7 ἀεὶ ἔβο-
σκοντο - ποιήν 65, 1^b || cf. ἀβ-

βοτάνη *τ' ἀραιή 128, *7
βότρως] ὄμφαξ ὁ β. 19, 8 |
βότρως - ἀπεκρέμαντο 19, 1

βουδόρος] μαχαίρας βουδό-
ρους 97, 7

βουκολέω] βουκολοῦσα τὴν
λύπην (e) 19, 7

βουκόλημα] τῆς λύπης (e) 136, 9

βουλεύω] τί βουλεύοι 59, 12
συμφέροντα βουλεύσων 95, 69 ||
cf. προβ-

βουλή] βουλὰς - ποικίλας 130,
2 || cf. ἐπι- συμβ-

βούλομαι] ἀλεῖψαι β. σε 48, 4
μετασχεῖν - οὐκ ἐβουλήθην
(e) 7, 15 ἐβουλήθη (e) - πρία-
σθαι 111, 1 συλλαβεῖν ἐβ. 124,
12 [ὅπερ βούλει 9, 12 βουλοί-
μην 63, 7 cf. [119, 12. 26, 8]

βοῦς πίνων 28, 1 ὁ β. ἐσίγα
37, 4 sim. 6 ἵππος τε καὶ βοῦς -
ἦλθον 74, 1 sim. 74, 12 ἕνα
βοῦν τις εἶχε - ἢ τ' ὄνος διη-
ρώτα τὸν βοῦν - ὁ δὲ βοῦς -
εἶπεν 55, 1. 5. 6 | καὶ βοῦν
προσάξειν 23, 8 οὐ-ἐλλείψει τὸν
βοῦν ὁ θύσων 21, 10 || βόες μα-
γείρους ἀπολέσαι - ἐζήτουν 21, 1
τοὺς βόας κέντριζε 20, 7

βοώτης] τὸν βοώτην θυμὸς
εἶχε 52, 3

βραβεύω cf. 177, 6
βραδύνω] ἔμελλεν ἐβράδυνεν
85, 4 || cf. βαρδ-

βράδιον] ἐμπίπτει 127, 7. 184, 8
βραχύς] ὁδοῦσι βραχυτάτοις
107, 14 cf. 172, *5

βρέγμα - ἔτυψε 33, 19
ἔβρεκεκεκὲξ κοᾶξ 191, 8

βρέχω] σί. δια- καταβρ-
βρόχος] στεροὸν-βρόχον 107, 14

βρυάζω] βρυάζων ὕδατι 191, 7
βρύχω] στόμα βρύχων 95, 45

βρωμα γυψί 149, *11
 βυθίζω] νεώς ποτ' - βυθισθεί-
 σης 117, 1
 βυθός] εἰς βυθὸν φεύγων 4, 3
 sim. 191, 6
 βύρσα, βυρσοδέψης 172, 2.
 146, 1
 βυσσόθεν] κινήσασα β. γνώ-
 μην 95, 49
 βῶλος] μελαίνη - βῶλω (e)
 108, 7 λιτῆς - βῶλου (e) 108, 31
 βωμὸς - ἐσυλήθη 78, 5 στέ-
 φων - βωμοὺς 63, 3 βωμὸν αἵ-
 ματος πλήσων 37, 8 sim. 132, 6
 γαῖα] τῆς σῆς - γαίης 71, 10
 χῆ τροφή γαίης 128, 5 χρυσίον -
 εὐρῶν ἐν γαίῃ 198, *2 || cf. γῆ
 γάλα δ' ἀμέλγων 128, *3
 γαλῆ - ἠπίβουλος ὠρμήθη
 135, 5 † γαλῆ - ἀνδρὸς - ἐρα-
 σθείση 32, 1 γαλῆς - μῦν - ἐλ-
 κούσης 31, 22 γαλῆν - τις
 ἔπνιγεν 27, 1 τις γαλῆν μῦς
 προουκαλεῖτο 31, 12 γαλαῖ -
 εἶχον καὶ μύες - πόλεμον - γ.
 δ' ἐνίκων 31, 1. 3
 γαμέω] γαμεῖν ἔμελλεν 32, 6
 θεῶν γαμούντων - Ἰβριν δὲ γή-
 μας 70, 1. 3 γήμας (e) - παιδίον -
 γεννήση 24, 7 δίδωμι γῆμαι 98, 4
 γάμος] γάμου - δαιτὴ ἔλελυτο
 32, 9 εἰ γάμου χρήσεις 98, 10
 γάμοι - ἦσαν Ἡλίου 24, 1 Διὸς
 γάμους ποιοῦντος 197, *1
 γάρ passim || post vocativum
 ὦ παι· χρὴ γάρ 33, 11 sim. 95, 5 |
 epx. ὁ κύων γάρ - εἰστήκει 74, 7 ||
 ἔμελλε γάρ δὴ - τελευτήσειν 47, 3
 οἱ δ' οὐ γάρ ἠδύναντο 47, 8 || in
 parenth. ὁ - λειφθεῖς (τραυμαίων
 γάρ ἦν πλήρης) 5, 3 οὐ παρῆν γάρ
 28, 2 sim. 19, 6. 124, 3 || interr.? 8,
 4. 105, 6 || καὶ παρθένοι γάρ χω-
 ρὶς ἡμεν 12, 10 || tertio vel quarto
 loco 12, 10. 28, 2. 47, 8 || cf. τοιγ-

γαστήρ δ' - ὠγκώθη 86, 5
 ἄχρι τοιαύτην τὴν γαστέρα σχῆς,
 ἠλίκην - 86, 10 γαστρὸς ὄγκον
 ἀλγήσας 34, 6

γαῦρός ἐστι τὴν γνώμην iu-
 venis 74, 11 γ. ὥς τι κερδήσας
 asinus 111, 13 γαύρη μὲν εἰ-
 dos erua 95, 21 || Νέμεσις ἦ
 τὰ *γαῦρα πημαίνει 43, 6 [τὸ
 τῆς ἀκμῆς γαῦρον 29, 5]

γαυρόομαι] τὰ κέρατα - οἷς
 ἐγαυροῦμην 43, 15 [γαυρούσθω
 96, 6]

γε] εἰ φύγοι γε τὸν κλέπτην
 23, 8 cf. † 5. 42, 8 || ὦν γε μάρ-
 τυς εἰστήκειν 50, 17 * ὅς γ' 89, 5 ||
 καινῆς γε ταύτης τῆς μεσιτείας
 93, 8. 70, 7 || τοῦ δὲ γ' ἀνθρώ-
 που 59, 10 cf. 102, † 8 ὁ δ' ὄνος
 γ' ἔκαμνεν 129, *5 || μὴ σύ γ' -
 ἴκοιο 53, 7 cf. ἔγωγε || [ἐν γε 22,
 13. 16 ὁ δὲ γε μῦθος 36, 14]

γεγωνίσκω cf. † pr. Π 12 adn.

γεηπόνος] ἀπῆγε τὸν μῦν τὸν
 γεηπόνον 108, 14

γείτων] ἦν γὰρ ἀβλαβῆς γ.
 46, 5 ὁ λέων - ἐστὶ μοι γ. 95, 14
 cf. 59, 15^a

γελάω] γελάσας δ' ὁ μύρμηξ
 136, 7 † 45, 12 || cf. προσγ-

γελαστός] ὁ δ' αἰπόλος γ. 45,
 12 || cf. καταγελ-

[γελοῖος 84, 7]

γέλως - τοῖς θεοῖς ἐκινήθη
 56, 5 [ἄνευ γέλωτος 80, 4]

γεμίζω] βοτάνη - δρόσον γε-
 μισθεῖσα 128, 7

γέμω] πήρας - κακῶν γεμού-
 σας (penth.) 66, 5 sim. ἐστὶν -
 πυρὸς γεμούση 74, 5

γενεὴ δικαίων - ἀνθρώπων
 pr. I 1

γενειήτης] γενειήτην (e) ἀλε-
 κτορίσκον 124, 11

γέννα] φέριστε θηρίων γέν-
 νης 106, 22

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

γινώσκω 13, 10 γνώση τί σοι
*ποιητέ' ἐστίν 1, 7 γν. πόσον -
μεταξὺ (sc. ἐστίν) 91, 7 γν. ποτ'
ἐννυχεύει - Ὡρίων 124, 15 οὐδ'
ὅτ' ἤλθες ἐγνώκειν 84, 6 || *γι-
νώσκειν = *cognoscere librum?*
pr. II 12 || cf. ἀπο- προ- συγγ-

γλήνη] ὀξέη γλ. 77, 4

γλυκύς] τὸν γλυκὺν βίον σώ-
ζων 6, 2 κόμην γλυκειᾶν αἰγί-
λου 3, 3 δεῦρο, γλυκειᾶ, 103, 15

γλυφίς, -ή cf. 185, 4

γλύφω] γλύψας - Ἐρμείην 30, 1

γλώσσα] ὧν ἐπὶ γλώσσης οὐ-
δὲν κάθεται ῥῆμα 57, 13 κερ-
τόμω γλώσση 77, 10 cf. 148, 5

γλωχίς cf. ἀγκυλο-

γνησίως] φιλοφρονεῖσθαι γν.
ἐπειράθη 106, 4

γνώμη λαγωὺς εἶχε - πεσεῖν
25, 1 κινήσασα βυσσόθεν γνώ-
μην 95, 49 ἔχω - ποικιλωτέραν
γν. 180, *4 || τῆς κακῆς γνώμης
7, 14 καλὴ γνώμη 154, *7 μαλ-
θακῆ γνώμη 36, 11 ῥώμη γνώμη
τ' ἀρίστους 31, *8 sim. 159, 5 ||
χωρὶς ἤτε τὴν γνώμην 47, 13
γαῦρος - τὴν γν. 74, 11 ποι-
κίλου - τὴν γν. 98, 18 || cf. ἀ-
βαθυ-

γότης] Ἀραβέες - γόητες 57, 13

γόμενος] τὸν γόμενον λύων 7, 11
sim. 111, *12

γομόω] γομώσων τὸν ὄνον
111, 9

γόμενος] γομφίους τε συγ-
κρούων 92, 8 μέτωπα γ. τ'
ἀλοιήσας 122, 13

γοῦν] μὴ γοῦν - ὕβρις ἐπέλ-
θοι 70, 6

γραίη 22' 7. 126, 3 ἥρα - νέης
τε καὶ γραίης 22, 5 sim. 22, 11 ||
τῆς γραίης κεφαλῆς ἀκούεις 95,
31 κύων γραίη 104, 5 || *semper*
in exitu

γραῦς] 22, 10 τὴν - γραῦν -

ἀληθεύειν 16, 3 μηδὲ γραῦν
ἀποκτείνειν 53, 2

γραφή] ἐνέθηκε - ποικίλας
γραφὰς ζώων 136, 10

γράφω] καὶ σὲ γράφειν ἔμελ-
λον 75, 17. †127, 1 adn. γραπτὸς
ὦν 136, 24^a || cf. ἀνα - ἐγγρ -

γριπεὺς κύρτον - πλήσας 61, 2
ὁ γρ. 61, 5

γριφος] γρίφοις ὁμοίας -
ποιήσεις pr. II 11

γρύζω - ττω?] ἦν - *γρύσαι
τι τολμήσης 95, 62

γυῖα κοῦφα ναρκήσας 46, 1
νωθρὰ γ. 95, 2 cf. †134, 4

γυμνός - ὑπεκκύψας 131, 14
πίθωνα γυμνὸν 56, 4 ἔρριψ'
ἑαυτὸν γ. 165, 3

γυμνόω] αὐτὸς - ἐγυμνώθη
18, 13 [22, 13. 16]

γυναικεῖος] μορφήν - λαβεῖν
γυναικεῖήν (e) 32, 3 γ. (e) λα-
βοῦσα φωνήν 71, 6 φρούρη
περιβαλὼν γυναικεῖήν (e) 136, 15

γυνὴ δ' ἀκούει τοῦδε 116, 2
μορφήν - καλῆς γυναικός 32, 4
γυναικὶ πιστεύω 16, 10 ἥρα
γυναικῶν δύο 22, 5 [εἰς γυναι-
κας ἐμπίπτει 22, 15]

γυρεύω] καμπτήρας - ἀλφι-
τεῦσι γ. 29, 4

γὺψ ἢ κόραξ 122, 5. 149, 11

γωνίη] ἔκυπτ' ἐς οἴκου γω-
νίην 5, 5 || cf. τετράγ-

δαίμων] τὴν δ' ἐπίσκοπος
δαίμων - ὠδήγει 11, 4 πικρὸς
ἔσχισεν δ. 12, 9 || cf. δυσδ-

δαίς] εἶχε δαῖτα πανθοίνην
95, 90 τιθεῖς - δ. θυμήρη 106, 8
δαιτὸς - ψαῦσον 106, 21

δαίτη ἄλλυτο 32, 9

δαιτρεύω] ὁ δαιτρεύων 106, 11

δάκνω] τί δάκνεις? 87, 5
*δάκνων αὐτὸν 87, 2 λάθρη
κύων ἔδακνε 104, 1 [δακνόμε-

νος 22, 16] μῦς ταῦρον ἔδακεν
112, 1 δακῶν φεύγει 112, 6
§ δεδηγῶς στόματι τυρὸν 17, 1
ὑφ' ἐνὸς δὲ δηχθεῖς 117, 8 ||
δηχθεῖς δὲ θυμῶ 129, 10

δακρύω] κύνα - δοκοῦντα δα-
κρύειν 171, *5

δάκτυλος] τῶ δὲ δακτύλω
νεύων - ἐδείκνυ' 50, 9 δακτύλω
δ' ἀποκτείνας 50, 18

δαμάλης ἐν ἀγροῖς ἄφρετος
37, 1

δάπτω] καὶ σπλάγγνα δάπτων
95, 91

δασυπόδης] λαγῶν *δασυ-
πόδην (-ύπουν) 69, 1

δαψιλής] ἀνθρώπος - δ. 100, 4
ἀγαθὰ δαψιλῆ 63, 5

δὲ passim || in semipede (1):
el. ὁ δ' ἰατρὸς 75, 11 sim. 106, 25
etc. ὃ δὲ τοῦτ' ἀκούσας 2, 13 sim.
37, 7. 74, 10. 12. 14. 88, 5 (semper
in altera anapaesti syll.) | elis.
ante sem. (2): τῶ δ' ἀγγέλω 1, 7
sim. 3, 6. 10. 4, 3. 5, 5. 10, 6.
21, 2. 4 etc. ὃ δ' αὐτὸν 6, 5
sim. 7, 7. 11, 8. 15, 7. 16, 10.
18, 6. 9. 26, 3 etc. τῆν δ' αὐτ'
12, 19 sim. 27, 3 αἰ δ' ὡς
26, 3 ὡς δ' οὐκ 19, 6^a ἦν δ'
εἰς 21, 8 || forma plena rarissima
in sem. (2): τοὺς δὲ στρατηγούς
31, 18 sim. 98, *12 (falsus Gb 159,
7. 171, 6 etc.) || el. ante sem. (3):
τρίτη δ' ἀπ' αὐτῶν pr. I 3, sim.
I 12 etc. εὔρεν δ' 12, 2. 17, 6.
28, 3 etc. ὁ μέγας δ' 4, 5 sim.
9, 7. 18, 4 || in sem. (3): αὐτὸς
δὲ 16, 6. 18, 13 ἐπὶ τῆς δὲ
χρυσῆς pr. I 6 sim. 8 sqq. 1, 3
1, 13. 2, 16 etc. ἐπήν δὲ 6, 10
ἐπεὶ δὲ 9, 5. 25, 5 ἔφη δὲ 6, 15.
25, 2 || el. ante sem. (4): ὃ δ'
ἀδεῶς 5, 8 sim. 16, 8. 108, 16
ἔπειτα δ' αὖ 18, 11 sim. 22, 10.
23, 3 || in sem. (5): βάρτραχοι δὲ

24, 3 οἱ δὲ 28, 8 sim. 33, 7
el. ante sem. (6): ὄψου δ' ἔτυχε 4,
2 sim. 26, 12. 47, 9. 50, 12. 54, 2 etc.
in sem (6): ὁ δὲ λέων 82, 2 ||
ante sem. (7): τοὺς δ' ἔσωτέρω
2, 7. 11, 4. 12, 17 sem. (7): ἦ δὲ
10, 3 sim. 28, 6. 42, 4 τοῦ δὲ
ζῶντος 14, 4 sim. 15, 6. 19, 2 ||
in sem. (8): ὁ δὲ λέων 1, 10 ὁ
δὲ γέρον 33, 18 etc. || ante
sem. (9): ἦ δ' ἀπεθρήνει 12, 3
sim. 2, 4. 7, 8. 15, 9. 15. 108'
27 etc. || in sem. (9): ἦν δὲ τῶν
ζῶων 1, 2 sim. 7, 2. 6. 21, 4.
22, 2. 24, 5. 31, 3. 32, 6 etc. ||
ante sem. (11): δ' εὐχου 20, 7 sim.
40, 2. 57, 8. 98, 7 etc. || μὲν - δὲ 15,
8. 9. 15. 19, 3. 6. 21, 6. 22, 6. 24, 1.
33, 1. 14. 43, 4. 67, 2. 95, 69.
90. 98, 6 etc., cf. μὲν ὃ μὲν
τις - ὃ δὲ 108, 4 etc. 178, 5 || εἰ
δὲ μὴ 7, 6 οὐδέπω δὲ 22, 2 καὶ
βάρτραχοι δὲ 24, 3 σὺν δὲ καὶ
15, 6 δέ γε 59, 10. 129, *5 [36, 14] ||
quarto loco ἐκ τοῦ μέλους δ'
12, 5 sim. 102, 4. 134, 4 || δὲ in
apodosi 31, 16. 55, 6 || cf. οὐ || δὲ
in priore longae solutae sub
ictu esse noluit; 129, 5 ὁ δέ γε
ὄνος diasceuastae Byzantini,
sim. τὰ λοιπὰ δὲ μέρη 134, 4
(ubi ne Eb quidem Babrii arti
satisfecit); de 228, 2 cf. Add.

δει] δεῖ σε - ἔχειν 75, 5 δεῖ
σχεῖν 124, 20 [83, 5] || δέον
βοηθεῖν 20, 3 [δεῖν 136, 14]

δείδια] λέων δείσας (e) 1, 10
δ. (e) - προσῆλθον 75, 18 δ. (e)
ἄλεθρον 122, 2 οὐχὶ τὸν μῦν -
δέδοικα 82, 7 μὴ *δέδιχθι 75, 2

δείκνυμι -ύω; δεικνύων ἄν
ώδηγει 95, 55 τὸν τόπον ἐδείκνυ'
οὔ 50, 10 τὸν λέοντά σοι δείξω
92, 7 ὃ μοι δείξεις 103, 19 αὖ
δείξαι ἐλθοῦσι 30, 6 τῶ τε
πενθερῶ δείξας 98, 14 ὄνειρον

ὄμμασιν - δείξας 136, 14 || ἔδειξε
δ' αὐτῶ, ποῦ - πλήθη 108, 16 ||
formae spondiacae semper in
v. exitu

δειλαῖος] ἀλώπηξ - δειλαίη
53, 1 ἢ δὲ δ. - ἀπεθρήνει 118, 7
τὴν δὲ φύζα δειλαίην - ἤγεν
95, 41 || cf. 225, *11 || semper in
v. exitu

δείλη] πρόβατα συλλέγων δει-
λης 113, 1

δειλὸς πρεσβύτης 136, 1 ἔφευγε
δ. ἐς μυχὸν 108, 22 φρένες δὲ
δειλοὶ παρθένων 98, 6

δεινός] ἰατροῖς δεινὰ - ἠπεί-
λουν 75, 14 νόσου με δεινῆς -
ἀνασφῆλαι 78, 3 [δεινὸν 33, 25.
38, 9]

δειπνέω] τοιαῦτα δειπνῶν
108, 28 δειπνοῦντα δεσπότην
129, 17 σὺ μᾶλλον - με δειπνή-
σεις 122, 5 σχεῖν - τί δειπνή-
σει 124, 20 μῦν ἔμελλε - δειπνή-
σειν 107, 1 μέλλοντι - σέλινα
δ. 124, 2 ἔτοιμα δειπνήσων
(λύκος) 16, 4 sim. 138, 2 ἔρω-
τώντων ὅπως ἐδείπνησ' 42, 7 ||
formae molossicae in v. exitu

δειπνον - ἰκτίνω γενόμε-
νος 191, *13 μνός - δ. 107, 6
δ. τις εἶχε λαμπρὸν - θύσας
42, 1 ἄρνα - δειπνον δώσειν
137, 2 ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ δ. 42, 3
sim. 97, 3 ἠομένον δὲ τοῦ
δειπνον 32, 6 δειπνον - χεῖρα -
ἀποσχοῦσαν 106, 18 δειπνα δ'
εἶχον ἠδίω 61, 7 πλουσίοις
πρέπων δειπνοῖς 6, 11 τοῖς
περισσοῖς ἐντρούφα δ. 108, 29 ||
formae spondiacae semper in
v. exitu || cf. ἀδ-

δελφίς] δελφῖνες - διεφέροντο
φαλλαίνας 39, 1

δένδρον] ἐπί τι δ. ἀναβάς 195,
*3 δένδρων τοσοῦτων ἐκπρεπε-

στάτη 64, 6 κέρας - δένδροις
ὅμοιον 95, 22 || cf. σύνδ-

δέομαι] ζωγρεῖν ἐδείτο 53, 2
δέροισ] φορεῖν - ποικιλωτέ-
ρην δέρον 180, 2

δέρω cf. ἐκδ-
δεσμεύω] σφαλεῖς ἐδεσμεύθη
107, 11

δεσμή] ῥάβδων (e) δεσμήν
ἐνεγκεῖν 47, 5

δεσμὰ καὶ κάλους ῥήξας 129,
12

δεσμώτης] ὄνος - παρὰ φάτ-
ναισι δ. 129, 8 βάτραχος δὲ δ.
191, *12 δεσμώτην ἀλεκτορίσκον
97, 8 βασιλεῖ δεσμώτη 176, *5 ||
semper in v. exitu

δέσποινα voc. 51, 7. 95, 27
δ. κεφαλή 134, 15 || cf. οἰκοδ-

δεσπότης] τὸν ἵππον - στήσας
ὁ δ. 7, 11 sim. 76, 15 κάμηλον
ἠνάγκαζε δ. - ὀρχεῖσθ' 80, 1 ὁ
δὲ τῆς ἀρούρης δ. 88, 5 ὁ δ.
(canis) 104, 2 πονηροῦ δεσπό-
του 95, 78 παρετίθει δεσπότη
106, 14 δεσπότην ζῶων ἀνθρώ-
πον 66, 2 κυνίδιον - τὸν δ. -
περισκαῖρον 129, 3 ὄνος - δ.
κύσων 129, 17 συνεξαμείβειν
δεσπότησιν 59, 15

δεῦρο, γλυκεῖα 103, 15. 158, 3

δεύτερος] ἄλλον - εὔρειν δεύ-
τερον δόλον 95, 48 κορώνην
δευτέρην 46, 9 || ἐκ δὲ δευτέρης
ἄπτων 114, 5 ἐκ δευτέρου -
τὴνδε βίβλον ἀεῖδω pr. II 15
ἐκ δευτέρου - ἦλθεν 95, 102

δέχομαι] δέχου χαιρών 130, 5
δέω] συλλαβῶν τε καὶ *δήσας

27, 1 μόσχος - δεθεῖς κέρατα
37, 8 ῥάβδους - δεδεμένας σὺν
ἀλλήλαις 47, 8 || cf. ἐκ- προσδ-

δή] καὶ δῆ (i) ποτ' ἐλπίσας
9, 2 sim. 136, 12. 171, 3 καὶ
δῆ (i) προσέπτησαν 12, 6 sim.
21, 3. 29, 3. 79, 2. 95, 51. 106, 2.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

διειδής cf. 165, *2
 διέξειμι] τὸν πόρον διεξήει
 (e) 79, 6 sim. 57, 6
 διέρχομαι] διελθόντων 203, *2
 διερωτάω] ἢ δ' ὄνος διηρώτα
 55, 4 πῶς ἔχουσιν - δ. 75, 12
 sim. 106, 19 || semper in v. exitu
 διήγησις] [ἐν διηγήσει 59, 16]
 διήμι] διῆκ' ἀπελθεῖν αὐτὰ
 58, 5
 δίστημι] μικρὸν διαστάς 1, 9
 ὡς διασταίη 38, 2
 δίκαιος ὡς τις ἀνθρώπων 102,
 3 γενεὴ δικαίων - ἀνθρώπων pr.
 I 1 || δικαίως - ἐδωρήθη; 105, 6
 § δικαστήρ] γερόντων οἶκος -
 δικαστήρων 118, 3
 δικαστής] θεοῦς - ὑμῶν δι-
 καστάς 117, 10
 δίκη] τὴν δίκη ἀπολέ-
 σασ 2, 2
 δίκη] σὺν δίκη θνήσκω 115,
 11 sim. 122, 14 δίκη δ'
 ἀνοίης - τίνω 137, 5 δ. ἔδωκας
 150, 5 δίκας - δοῦναι 102, 6
 τὰς δίκας ἀναπράσση 127, 5 ||
 cf. Δίκη ἀδ-
 δίκτυον] τὸ δ. θεῖς 9, 4
 δικτύου πολυτρήτου 9, 4 δικτύω
 τί ποιήσεις; 124, 7
 δικτυόω] ἐδικτυώθη (leo)
 107, 11
 διό (i) μοι δοκοῦσι - βλέπειν
 66, 7 sim. 14, 15
 διόπερ - γαῦρός ἐστι 74, 10
 sim. 74, 12
 διός? †διᾶν pr. I 3
 διπλοῦς - ἔσται θάνατος 21, 9
 βάρος - διπλοῦν - βαστάσας
 111, 20 sim. 145, *4
 δις τὸν αὐτὸν εἰς ἄδην 95, 87
 δίψα] δίψαν - παύσας 43, 9
 πείνης ἄκος δίψης τε 141, 4
 διψάω] διψήσας 43, *1. 182, *1
 § διωκτής] κωλύω - λύκον
 διωκτῆρα 128, 14

διώκω] ἐδίωκεν αὐτὰς 26, 4
 λαγῶν - κύνων ἐδ. 69, 2 sim.
 112, 1 διώκειν 95, 7 σπουδῆ
 διωχθεῖς 95, 41. [61] || cf. ἐπιδ-
 δοκός cf. 174, 3
 δοκῶ (puto) δὲ καὶ σέ 95, 31
 δοκοῦσι - τοὺς εὐήθεις - κατοι-
 κεῖν 2, 6 ἐδόκουν - ὑπάρχειν
 αἰτίην 31, 4 οὐκ ἔδοξε νικῆ-
 σειν 44, 3 ἔ. ἀκούειν 49, 3 μὴ -
 δόξης - κύρειν 134, 19 || μοι
 δοκοῦσι (videntur) βλέπειν 66, 7
 [δοκεῖ μοι 56, 8 ὡς δοκεῖν φαῦλα
 71, 12] δοκοῦντα δακρύειν 171, 5
 sim. 166, 18 || cf. προσδ-
 †δόλιον, δολίως? 103, 4 adn.
 δόλος] δόλω - συλλαβῶν 27, 1
 [sim. 33, 25] εὐρεῖν δεύτερον
 δόλον θήρης 95, 48
 δολόω] σοφὸν δολῶσαι φῦλον
 33, 12 δολοῦν 158, *8
 δόμος] ἐν δόμοις *εἶχεν domi
 haberet 143, 5 ἐν δ. *εὔδειν
 116, 12 δόμων εἶσω 116, 9
 δόξα] τὴν δόξαν (gloriam)
 οὐκ ἤνεγκε 101, 3 [τῆ δόξη 4, 7
 δόξαν ἔσχε 64, 12] || cf. ἀδ-
 δορή] τὴν δορὴν κνίσση 82, 7
 τῆς δορῆς - ἀπορρυσίσης 139, 5
 σοῦ - δ. ποικιλωτέρην 180, *4
 δόσις] τῆ δόσει (traditioni
 filiae) - πιστεύσας 98, 12
 δοτήρ] κακῶν - δοτῆρες 63, 10
 δούλειος] τύχης - λέλογχεν -
 δουλείης (e) 15, 9
 δουλεύω] σοὶ - με δουλεύειν
 95, 83
 δούλη] αἰσχροῦς - ἥρα - δού-
 λης 10, 1 φανείσα τῆ δούλῃ
 10, 10 || cf. συνδ-
 δοῦλος] [δοῦλον adi. 85, 20]
 δραγματηφόρος] μισθὸν -
 δραγματηφόροις δώσειν 88, 16
 δράκων] *δράκοντι - ἐξισου-
 μένην σάυραν 41, 2 cf. p. 199
 δράω] θελόντων δράν τι (per

euphemismum) 116, 14 [δράσας 98, 21] || cf. ἀδρ-

§ δρηστήρ] (*seruus*, non ad διδράσκω [Dind.], verum ad δράω, ex Homero π 248 σ 76) δρηστήρα ληστήν 128, 14

δρόμος] φόβον δρ. πλήρης 1, 3 ἔπαυσε τὸν δρόμον 62, 5 cf. 188, *6 δρόμω δ' ἐλείφθη 69, 3 οὐδὲν ἐν δρόμοις ἦττων 62, 4 δρόμων ἀναψύχουσαν 95, 57 ἐκ δρ. οἴων - γυρεύω 29, 3

δροσίζω] τί σε δροσίζει νῶτον - στίβη 12, 16

δρόσος] βοτάνη - δρόσον γεμισθειῖσα 128, 7

δρυσώδης ταρσός 124, 18

δρυμός] τὸν ὑλήεντα δρυμὸν οἰκούσης 95, 6

δρυμών] ἀνέμβατον δρυμῶνα - ἠρεύνων 45, 11

δρῦς ἔφυεν ἰξόν 164, *1 δρῦν αὐτόριζον - ἄρας 36, 1 θάμβος τὴν δρῦν εἶχε 36, 6 δρύες 143, *1

δρυτόμος] δρυτόμον δ' ἰδοῦσα 50, 3 κυνηγὸς - δρυτόμω - ἐντυχῶν - εἶπεν 92, 3 δρυτόμοι - σχίσαντες - πεύκη 38, 1

δύναμαι] οὐ γὰρ ἠδύναντο 47, 8 ὑμας βλάψαι δύναίτο 47, 12 πῶς ἂν - δυνηθείην - ἄρχειν 85, 16

δυναστείη] ἐπὶ τῆς ἐκείνου - δυναστείης 102, 4

δυναστής] δυνάστη καὶ λέοντι 98, 5

δυνατός] οὐχ ὁ μέγας ἀεὶ δ. 112, 9 [δυνατωτέρω 67, 10]

δύνω] πρὸς ἐστίην δ. (e) 135, 10 τῆς ὀπῆς ἔσω δύνειν (e) 31, 19 cf. 136, *20 || cf. εἰσ- ἐκ- ἐν-κατα- ὑπεκδ-

δύο] ἔγνωσαν αἱ δύο ἀλλήλας 12, 5 sim. 61, 3 ἦρα γυναικῶν δύο 22, 5 || δύω - υἱοὺς - ᾠδίνει 35, 1 δ. πήρας κρεμάσαι 66, 3

δύσβατος] πέτρης ἀγὶ δύσβατον 72, 5

δυσδαίμων] ἔτλην - δ. (e) 129, 23 ὄνος - οὐκ εὖμοιρος ἀλλὰ δ. (e) 141, 2

δυσήνεμος] τοῦ δυσηνέμου ψύχους 18, 10

δυσκολαίνω] δυσκολαίνει - ὁ γηράσας 74, 15

δυσκόλως προβαινούση 115, 13

δυσμαί - Πλειάδων 33, 1

δύσνους] οὐδὲν τι δύσνουν - ἐμφήνας 98, 3

δυσόργητος] [δυσοργήτοις 11, 12]

δύστηνος ὡς διεψεύσθη 43, 13 ἐπ' ἀχυροῖσι δυστήνοις 76, 9

δυστυχέω] ὅσ' ἂν - δυστυχή 49, 7

δυστυχῆς ἐπαρᾶται 23, 7 δ. ἀποθνήσκω 34, 8

δύσφωνος] κολοιῶν ἔθνος - δυσφώνων 33, 4

δῶμα] ὁμώροφόν μοι δ. - οἴκει 12, 15 *εἰς (ἐπὶ) τὸ δ. 5, 5. 125, 1

δωρέω] σοὶ - ὑπὸ φίλων ἐδωρήθη 105, 6

δῶρον] ἠνεγκεν αὐτῷ δ. 176, 10 ἴμερος - θείων δῶρων 72, 4 τὰ - δῶρά σοι δώσω 115, 7, cf. 176, 10. 183, *3. 198, *5

ἐάν cf. ἦν

ἔαρ] χελιδῶν - ἦρος καλιὴν ἠὺθέτιζεν 118, 2 πρὸ - εἶαρος λιποῦσα - Θήβας - χελιδῶν 131, 5

ἐαυτοῦ] δούλης ἰδίης ε. 10, 21 ὅσ' ἂν παρ' αὐτοῦ δυστυχή τις 49, 7 | τοὺς ε. φῶρας 2, 15

ε. τὴν σκιὴν 43, 3 τὸν ἄνδρ' ἐαυτῆς 116, 5 | στολὴν ἐαυτῷ κατέλιπεν 131, 2 | αὐτῷ μάχεσθαι 1, 5 ὅμοιον αὐ. παιδίον 24, 8 sim. *88, 19 (adn.) φουσῶσ' ἐαυτήν 28, 7 sim. 64, 2 |

αὐτὸν - σώζων 69, 6 [sim. 48,

21] ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν - 42, 3 cf. 179, 5 | ἔρριψ' ἑαυτὸν 165, *3 || πρόσωπα δ' αὐτῶν ἐξέλουε 72, 8 || formae ab ε̄ - semper post primum pedem, ceterae plerumque
 ἔάω] ἔα μὲ - ἐμμένειν 12, 20 οὐκ ἔῶσ' ἀποθνήσκειν 75, 16 οὐκ εἶα - δύνειν 31, 18. 165, 4 ἐγγράφω] *ἐγγράψαι 127, *1 ἐγγυάω] ἐγγυωμένη δώσειν 58, 10 || cf. ἐχέγγ-
 ἐγγὺς προσελθῶν 52, 4 sim. 130, 4 || φρέατος ἐ. 49, 2 ἐ. ἀμνάδος 171, 3 ἐ. ἐντυχῶν πεύκης 92, 3 λίμνης ἐ. ἦσαν 25, 5 κἀγγύς ἐστι τοῦ θνήσκειν 95, 15 ἐ. ὄντα τῆς μοίρης 103, 16 sim. 107, 2 || cf. σύνε-
 ἐγείρω] ἐγείρειν τῆς - νωθείης 95, 70 οὐκ ἐγερωθήση; 49, 3 ἐγκάθημαι] ἐγκαθημένην ὕλαις ἀηδόν' 12, 2 † ἐγκαίω cf. 136, *10 adn. ἐγκαλέω] ἐμοὶ - ἐγκαλοῦσι πάντα 49, 6 † ἐγκατα λαφύσσω 95, 91 adn. ὑπὸ τῶν βοείων ἐγκάτων ἐφυσήθη 34, 5 ἕκαστον ἐ. ἀριθμῆσας 95, 96 ἐγκλείω] πυρὸν ἐγκλείων 140, 7 ἐγκλημα δ' ἔχθρης εὐπρόσωπον ἐζήτει 89, 3 ἐγχαλινώω] αὖ τὸν ἵππον ἐγχαλινώσας 76, 14 ἐγώ] τὸ κέρως κέρραγε κἂν ἐγὼ σιωπήσω 3, 10 ἐγὼ μὲν - σὺ δ' 33, 13 sim. (altera persona vel re opposita) 65, 2. 38, 6. 49, 5 ἐγὼ δ' ἐκείνης 62, 4. 71, 7. 8 ἐγὼ - σὺ δ' 135, 8 σοῦ δ' ἐγὼ - 180, 3 σὲ - ἐγὼ 75, 18 ἐγὼ σε; 89, 5 ὑμῖν πῶς ἐγὼ 93, 9 sim. 108, 31. 128, 13. 134, 18. 181, 5. 193, 5 ἀλλ' ἐγὼ - 65, 2 pr. II 6 ἐγὼ δὲ pr. II 13 ἐγὼ σε - ζωορήσω 53, 4 sim. 171,

3. 100, 8. 102, 10. 121, 3 τῆς ἐμῆς ἐγὼ μοίρης 118, 9 κἀγὼ - προηγοίμην 134, 3 || ὑπ' ἐμοῦ (i) pr. II 9 μετ' ἐμοῦ (i) γὰρ ἤξεις 110, 3 ἀρχούσης ἐμοῦ (i) 134, 19 | μου - τῆ ῥίζῃ 38, 5 sim. 82, 7 | τῶ δ' ἀγγέλω μου 1, 7 sim. 122, 7 | τὰ σπλάγχνα - πάντα μου 34, 9 μου - πνεῦμ' 122, 8 μου (μοι?) πᾶσαν αἰτίην 89, 12 τάξόπισθέ μου 40, 4 | μου - τοῦλαιον 48, 6 || ἐμοὶ (i) - ἐγκαλοῦσι 49, 6 sim. 56, 7. 108, 10. 81, 2 (i) ἢ δ' εἶπ' „ἐμοὶ 80, 3 πιθήκω - μηδ' ἐμοὶ 106, 30 | (i) ἦν μοι θελήσης συλλαβεῖν 7, 5 sim. 95, 63 μή μοι 10, 11. 92, 9 διό μοι 66, 7 εἴ μοι συνέλθοις 108, 12 τί μοι 131, 8 τοῦτ' αὐτό μοι πᾶν 7, 16 sim. 12, 23. 112, 6 ὁμώροφόν μοι δῶμα 12, 15 sim. 132, 9 50, 15. 53, 3. 5. † 38, 5. 84, 5. 88, 7. 100, 7. 115, 12 πειροᾶσθε δή μοι 47, 6 μή δή μοι 53, 8 μηδέ μοι προσουρήσης 48, 7 εἶθε μοι - οὐκ ὠφθης 131, 17 σφενδόνην δέ μοι δώσεις 33, 14 sim. 103, 19. 60, 4. 62, 3. 95, 14 [56, 8] || κἀμὲ 115, 3 sim. 131, 18 *(ἐ)μὲ γινώσκειν pr. II 12 οὐ με (sem: 2) πλανήσεις 1, 14 ἔα με (sem. 3) 12, 20 ἔχεις με - περιβαλὼν 136, 15 sim. 30, 13. 50, 18. 71, 10. 78, 3. 89, 4. ὅς με (sem. 7) 51, 8 sim. 83, 4. 91, 7. 103, 15 μή με (9) 3, 8 sim. saepissime 6, 12. 13, 6. 42, 8. 48, 8. 50, 5. 51, 5. 10. 71, 6. 9. 76, 19. 83, 5. 89, 9. 93, 11. 95, 4 etc. με (10) πρῶην 6, 7 sim. 103, 14 | raro sub ictu et in sem. (5) || πόδες μ' ἔσωζον 43, 14 sim. 12, 21. 7, 7. 27, 4. 38, 7 etc. || ἡμέων αἰλαιπώρων excl. 90, 2 || De formis plur. cf. p. XLIII sqq.
 ἔδο- cf. ἐν- ἐφ- παρεδο-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

[11, 11] || [εἰ δ' ἔστιν εἰπεῖν 126, 7] ἔστι σοι - πῆξαι 128, 3, sim. 9, 11 || non elisum nisi in formula ἔσθ' ὅπου 112, 9, cf. p. LIII; cras. ὅπουστί 116, 9, cf. p. LVI | εἰσὶν ἀδρανέστατοι 25, 3 sim. 57, 12 ἐκ Μολοσσῶν εἰσιν 85, 10 || κὰν - ἦ 82, 10 || οὐκ ἦσθ' ἄφρονος 77, 11 | ἦν - ἄλλου χωρὶς ἦτε 47, 13 | ἦν δὲ τῶν ζώων φυγή 1, 2 sim. 11, 6. 76, 4. 119, 1 γενεῆ - ἦν τὸ πρῶτον pr. I 1 sim. 5, 1. 47, 1. 75, 1 ἦν τις - ἦρως 63, 1 sim. 66, 1. 88, 1 θυσίη - ἦν τις 132, 3 στωμύλος γὰρ ἦν ῥήτωρ 15, 10 ἦν γὰρ πέπειρος 19, 5, sim. 46, 5. 5, 3. *22, 2. 66, 5. *67, 2. 90, 4 κρεῖσσον ἦν - χορεύειν 9, 9 τίς ἦν - χρεῖη 115, 12 sim. 131, 13 ποῦ ποτ' ἦν 28, 3 sim. 108, 17. 28, 7 τί ποτ' ἦν 58, 4 ὑπ' αὐτῶ - ἦν 48, 2 ὅπου - οἶκος ἦν 118, 3 ἦν δ' ὀψέ 30, 5 παρ' ὀλίγοισιν ἦν 126, 6. 129, 8 | πίθηκος - ἦν ὁ δαιτρεύων 106, 11 οὔπερ ἦν πεσῶν (cecidemat, cf. Herond. III 89) 111, 11 | χωρὶς ἦμεν 12, 10 γάμοι - ἦσαν 24, 1 sim. 33, 1 ἐγγὺς ἦ. 25, 5 ἦσαν ἐν τρώγλαις 31, 17 ἀγοραὶ - ἦ. pr. I 8 οἱ - ἦ. ἐπὶ Νίνου pr. II 3 || ἔση ῥάων 75, 3 | διπλοῦς - ἔσται θάνατος 21, 9 || ἴσθι γενναίη 95, 81 [sim. 5, 10] τυφλὸς ὦν 53, 6 sim. [84, 1. 8]. 89, 4. 107, 2. 8 ὄνου - πατρὸς ὦν 62, 6 τί γὰρ ὦν κολοῖος - ἐμιμούμην 137, 6 λεπτός τ' ἐὼν 36, 7 ὄνος *ἐὼν 139, 6 χειμῶνος ὄντος 131, 3 ὄξυν ὄντα 40, 1 ἐγγὺς ὄντα 103, 16 sim. 120, 8 τι τῶν ὄντων (penus) (e) 74, 5 καίπερ *ὄντας 57, 11 sim. [47, 16] || εἶναί (i) τ' ἀληθεῖς 2, 8

τοὺς θεοὺς εἶναι (e) - δικαστὰς 117, 11 οἷς - εἶναί φασιν 5, 2 κοινωνὸς εἶναι 99, 2 sim. 85, 3. 104, 3. [11, 10]. 139, 2 τὸ μικρὸν εἶναι - ἰσχύει 112, 10, sim. [4, 7. 65, 7. 82, 11] || ἔστι vel εἶμι omissum passim, saepe post οὐδέν, cf. 62, 4. 71, 7. 77, 5. 95, 85. 128, 5. 173, 5 ὦν om. 15, 7, post οὐχί 106, 13, sim. 88, 6. 103, 7. 116, 9. 129, 11 εἶναι 111, 2 || cf. ἐξ- πάρει-

εἶμι] ἄψ νῦν ἴωμεν 25, 9 ἦει πρὸς ὕλας 46, 7 ἦει κυνηγὸς ἐξ ὄρους 61, 1 sim. 61, 2 κατ' ἴχνος - ἦει 95, 51 ἄχρι βημάτων ἦει 134, 4 || cf. ἄπ- διεξ- εἶσ- ἐξ- πάρ- περιεί-

εἶπον] ὁ δὲ τοῦτ' ἀκούσας εἶπεν „ὡς (post penthem. ante or. rectam) 2, 13 sim. 12, 7. 14, 3. 20, 6. 29, 3. 33, 22. 36, 9. 40, 3. 42, 7. 51, 5. 52, 4. 71, 6. 78, 1. 102, 10. 105, 5 | ἦ γέροντος εἶπεν „ἀλλ' 65, 3 sim. 75, 13. 88, 17. 96, 3. 99, 3. 103, 13. 121, 2 κἀκεῖνος εἶπεν 92, 6 sim. 124, 19 „οὐκ εἶδον“ εἶπε (ante penthem. in or. r.) 50, 9. 54, 3. 63, 7. 71, 3. 85, 6. 100, 4. 108, 8. 134, 3 „οὔτοι μὲν ἡμᾶς“ εἶπε (post penthem. in or. r.) 21, 6. 33, 13. 47, 10. 77, 11. 85, 17. 86, 8. 87, 4. 93, 8. 100, 5. 108, 28. 131, 8 sim. post hephthem. 50, 15. 76, 17. 88, 6. 97, 11. 119, 6. 125, 5. [75, 4] || ὁ δ' „οὐ προάξεις“ εἶπε 7, 7 sim. 38, 4. 47, 10. 82, 6. 89, 11. 92, 4. 120, 7. 121, 4 ἦ δ' εἶπε (i) „καὶ 3, 10 sim. 16, 10. 34, 10. 48, 6. 69, 5. 72, 18. 83, 4. 88, 11. 91, 5. 95, 49. 106, 22. 109, 3. 115, 11. 130, 5. 132, 8. 183, 5 εἶπεν προσελθὼν „χαῖρε 48, 3 | elisa εἶφ' „ἦ γὰρ (i) 8, 4

sim. ἢ δ' εἶπ' „ἐμοὶ 80, 3, cf. prol. p. LIV | „οἴμοι“ λύκος „τάδ“ εἶπε „σὺν 122, 14 || καὶ πρῶτον εἶπε 135, 6 εἶπεν ἀγροῖα μούση 15, 12 οὗς εἶπε πᾶσας 24, 4 καὶ τις εἶπε θαρσήσας 25, 8 || „θᾶσσον σεαυτήν“ εἶπον 28, 9 || cum pron.: τοιάδ' εἶπε φωνήσας 37, 9 sim. 124, 13, cf. 139, 7 ταῦτ' εἶπε, καὶ 75, 8 sim. 37, 10. 128, 1 || cum adv. ἢ δ' εἶπεν οὕτω 56, 6 sim. 122, 3 ὡς εἶπε (post or. r.) 95, 36 ὡς δ' εἶ. 131, 10 || c. dat. κύνων τούτω - εἶπεν 48, 3 sim. 61, 8. 72, 2. 81, 1. 95, 4. 114, 6. 115, 2 εἶπε Λιβυστίνους λόγους pr. II 4. 5 ἦν - λόγους - εἰπήσας 53, 3 πρὸς ἦν - ἀλώπηξ εἶπεν 14, 3 sim. 39, 2^b. 55, 6. 64, 7. 94, 3. 104, 6. 113, 3 ἢ πρὸς τάδ' εἶπεν 126, 5 ἥξειν εἶπεν 97, 4 sim. 183, 9 || εἶπε forma orationi inseritur ante vel post incisiones, cf. prol. p. XLVIII || [ἄν - εἶποι 40, 5] τὸ δ' ἵχνος εἶπέ 92, 10 || κἀκείνος εἰπών „χάριτος 122, 9 || cf. προσεἰ- εἰρηνεύω] [39, 4]

εἰρήνη] ἦν - εἶ. 76, 4 φέροντες - βέβαιον εἰρήνην 93, 2 πάντα δ' εἶχεν εἶ. 102, 9, cf. 167, 9

εἶριον] εἰρίων πόκου 51, 9 εἰρύω] ἐκ τοῦ ποδός - τὴν ἄκανθαν εἰρύσσας 122, 7 εἶρω cf. ἐνεῖ-

εἰς ἐς] ἦλθεν εἰς ὄρος 1, 1. 97, 9. 115, 9. sim. 3, 1. 4, 3. 5. 20, 2. 23, 1. 25, 2. 26, 10. 33, 2. 35, 6. 37, 6. 43, 11. 45, 2. 12. 57, 10. 72, 10. 74, 12. 76, 7. 91, 1. 95, 37. 42. 88. 89. 102. 111, 5. 112, 2. 116, 10. 125, 1. 126, 1 κᾶς 127, 3. 134, 12. [47, 16] εἰς τὴν πόλιν 2, 5 sim. 52, 1

εἰς οἶκον ἐλθεῖν 108, 15 sim. 111, 8. 120, 3. 127, 8 ante gen. οἰκίην ἔς ἀνθρώπου 74, 2 sim. 129, 15 ἔκλυπ' ἔς οἴκου γωνίην 5, 4 φεύγειν ἔς († εἰς) νάπας 1, 11 ἔς μυχόν 108, 22 (cf. 112, 2), ἔλθ' ἔς ἀγρὸν 12, 11 sim. 25, 7. 34, 6. 74, 2. 183, 2 ἔς († εἰς) τὰς ἀρούρας 11, 5 sim. 42, 6. 129, 13 παρῆν - εἰς τὴν μεσόγειον 111, 7 παρῆσαν εἰς ποιμνην - φέροντες 93, 1 || εἰς ὄρους μεταστήσας 76, 18 εἰς πρῶτον - καθιστάση 134, 17 εἰς πόλεμον ἄρχειν 85, 17 διεἶλον εἰς φρήτρας 31, 9 εἰς λύνον - ἐμπεσοῦσα 53, 1 sim. 21, 8. [22, 15] χεῖρας εἰς ἐμᾶς 95, 8 εἰς ἄδου 122, 8 (cf. 95, 88) | εἰς ἔθος 106, 27. [17, 12. 29, †6] || εἰς χοροὺς ἠύλουν 9, 10 sim. 22, 4 ἠγόραζον - εἰς στήλην 30, 2 sim. 29, 1. 124, 5. 141, 1 εἰς ταῦτα - ἐτηρήθη 37, 10 || c. adi. τῶν εἰς τάγηρον ὠραίων (fin.) 6, 4 sim. 19, 5. 31, 8. [31, 23] εἰς ἅπαντα συμβούλοις 95, 30 c. subst. τὴν εἰς σὲ - εὐσέβειαν 119, 10 || temp. εἰς τὸν ὄρθρον - ἐλθοῦσιν 30, 6 εἰς ὥρας ἵκοιο 53, 7 πόσσον εἰς ἔω λείπει 124, 14

εἰς δέ τις λίην γέρον 21, 4 sim. *63, 7. *39, 2^a εἰς ἕκαστος 103, 8 οὐδ' ἄν εἰς δύναιτο 47, 11 τὸ γένος - ἔν ἐστιν 85, 9 sim. 85, 13 ἐνός - ἀσεβοῦς opp. πολλούς 117, 4 ὑφ' ἐνός - δηχθεῖς 117, 8 μιῆς - τραγούσης 3, 2 τῆ μιῆ ῥάβδω 47, 14 μίαν μούνην 131, *2 ἕνα βοῦν τις εἶχε 55, 1 cf. 189, 3 πολλὰς κᾶν ἔν αἰτήσης 63, 11 [ἀεὶ - ἔν γε 22, 13. 16] || ἔν (alterum) γάρ με, νεκρὸν ἢ θεὸν 30, 10 κατὰ μίαν singularas 47, 8

εἰσάγω] τοῦτον εἰσάγων ἡμῖν
113, 4

εἰσβαίνω] [75, 4]

εἰσδύνω] τάχιον εἰσδεδυκνύας
45, 5 cf. 136, 21

εἴσειμι] εἰσιόντες τὰς πύλας
2, 9 ὅτ' εἰσήεις 86, 10 οὐκέτ'
εἰσήει 75, 8 sim. 103, 8

εἰσελαύνω] εἰς ἄντρον εἰσ-
ἤλαυνε - αἶγας 45, 3

εἰσέρχομαι] εἰσηλθόν ἄλλοι
pr. II 10

εἰστρέχω] εἰστρέχοντας - ἔσω
δύνειν 31, 19 εἰσδραμοῦσα 86, 4
εἴσομαι cf. οἶδα

εἴσω cf. ἔσω

εἶτα τοξεύει (e) 1, 8 sim.
61, 6. 116, 13. *22, 4 πρῶτον,
εἶτα καὶ 95, 12 | εἶθ' - ἀπω-
νυχίσθη 98, 14 ἄλλος, εἶτ' ἄλλος
106, 26 ἐπισχῶν, εἶτ' - ὑπεκ-
κύνψας 108, 24 sim. 40, 2 || εἶτ'
οὐκ (i) ἀνέξῃ - εἶναι 117, 10,
cf. p. XLIX

εἴωθα] εἴωθει (e) - παρέλκειν
7, 1 οὐκέθ' ὡς πρὶν εἰ. 26, 7
ὅσπερ εἰ. 55, 6 ὡσπερ εἰ. 129, 9
ὡσπερ εἴωθης 16, 9 sim. 106, 20

ἐκ τῆς θαλάσσης (i) 111, 16
sim. 122, 7 ἐφύετ' ἐκ γῆς (ante
penthem.) pr. I 12 ἐξ ἀγροῦ
(post penthem.) 129, 7 ἐκ στέ-
γους ἄρας (e) 5, 7 sim. 36, 1.
61, 1. 137, 1 ἐκ μαγειρείου (e) 79, 1,
sim. 105, 1. 108, 20. 140, 1 ὁ δ' ἐξ
Ἀθηνῶν 15, 7 sim. 85, 10. 87, 1
ὁ δ' ἐκ πεταύρου φωνήσας 124,
13 οἶος ἐκ Θράκης 18, 4 sim.
20, 1. 33, 20. 85, 9 θαλλὸν ἐξ
ὑλης (e) 45, 7 sim. 76, 6. 90, 1
ἐκ δὲ τοῦ - πήρας κρεμάσαι
66, 4 || πρόβατον - ἐκ ποιμνης
95, 81 || ἐκ κακοῦ σώζων 69, 6
ἐκ νόσων ἀνασφήλας 75, 9 ||
ἐκ χειρὸς (comminus) παίων 98,
16 νῆα - βάπτουσιν - ἐκ πρῶ-

ρης 71, 2 διαρραγῆναι - ἐκ μ.
νώτου 41, 1 ἐκ μέσου δήξεις
29, 9 || ἄλλο φῦλον ἐξ ἄλλου -
ἀμείβων 57, 3 sim. 72, 11 | temp.
ἐκ δρόμων οἴων - γυρεῦω 29, 3 ||
ἐξ ἴσου κοινωνός 67, 7 ἐκ δευ-
τέρου (iterum) pr. II 16 sim.
95, 101 ὧν εἶχεν ἐκ πρώτης
(principio) 45, 14 ἐκ δὲ δευτέ-
ρης (iterum) ἄπτων 114, 5 ||
mater. πλάσασθαι - ἐκ γῆς 66, 3
χλόη - ἐξ ἧς - χιλὸν εἶχε 46, 3 ||
caus. ἐκ τοῦ μέλους δ' ἔγνω-
σαν 12, 5 auctor. μάθοις ἄν -
ἐκ τοῦ - γέροντος pr. I 15 μι-
σθὸν - εἶχεν ἐκ δήμου 76, 5 ||
ἐκ συνηθείης 33, 7 ἐξ ἔθους
135, 3. 141, 5 ἐκ τύχης 115, 4

ἐκαστος (i) ἡμῶν - ἐστι 74, 11
ἡρνεῖθ' ἐκαστος (ante penthem.)
2, 4 sim. 46, 6. 61, 10 (de duo-
bus) πείσεσθ' ἐκαστος 47, 14
sim. 194, 2 τὸν δ' ἐκαστος
ἡλοία (e) - τις 98, 15 sim. 70, 1
εἷς ἔ. εἰσήει 103, 8 ἐκάστου
(ante penthem.) τὰς δίκας 127, 5
sim. ἐκάστης - καταγείσης 47, 9
sim. 31, 22 νέμων ἐκάστῳ (ante
penthem.) 57, 5 || ἐκαστον (i)
αὐτῶν 44, 6 ἀγαθῶν ἐκαστον
58, 10 sim. 95, 53. 96 ὧν νῦν
ἐκαστον pr. I 17 ἐκαστα τῶν
ζώων (e) 134, 6

ἐκάστοθ' - ἔτιλλε 22, 8

ἐκατέρωθεν εἰοτήκει 36, 4

ἐκβάλλω] τὸν δ' ὡς περισσὸν -
ἐκβάλλει (e) 35, 5 στόματος -
τυρὸν ἐκβαλὼν 77, 9

ἐκδέρω] τὴν οὐρείην - ἐκδεί-
ρας (e) 7, 13

ἐκδέω] † ἐκδέτους 66, 3

ἐκδηλος] στρατηγούς οὐκ - ἐκ-
δήλους (e) 31, 3

ἐκδημος] δεσπότησιν ἐκδή-
μοις 59, 15

ἐκδύνω] τὴν σίσυρναν ἐκδύ-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

κερωσ 43, 1^a ἔ. - ἔκειτο - ἐν
 χλόῃ 46, 1 ἔ. - μήπω κορώνην -
 ἀναπλήσας 46, 8 || fem. ἔλαφος
 ἡματωμένη 95, 54 ἔλαφον -
 φριξ ἐπέσχε νῶτα 95, 59 πεινῶ -
 ἔλαφον - δρυμὸν οἰκούσης 95, 6
 διώκειν ἔλαφον 95, 7 ἔλαφον
 τυραννεῖν ἀξιοτάτην 95, 20
 κέρας - φοβερόν - φύει (cf.
Unters. zu Herond. p. 73 sq.)
 95, 22 || [dub.] ἔλάφω δὲ τίγρις
 102, 9 ἔλάφους - θηρῶντα 107, 4
 ἔλαφρός] ἔλαφρόν - ὕδωρ
 36, *5 cf. Add. σ' ἔλαφρὴν -
 θήσω 115, 6
 ἔλαφρύνω] ἔλαφρύνθη 111, 6
 ἔλεγχος] ἔλεγχον - τῆς ἀλη-
 θείης 81, 4 ἔ. τῆς πονηρίας
 104, 8
 ἔλέγχω] αὐτόν - ἤλεγξεν 72, 17
 [ἐλεεινός 22, 15]
 ἐλεύθερος] τῆς ἐλευθέρου
 μούσης (*orat. solutae*) pr. I 16
 † ἔλη cf. 18, 11 adn.
 ἔλκω] ταῦροι ἄμαξαν - εἶλκον
 52, 2 | νεκρὸν εἶλκες 14, 4 γα-
 λῆς - μῦν - ἔλκούσης 31, 22 ||
 ἔλκος - εἶλκετο σχοίνω 37, 7 ||
 δ' ἔλκυσας (ὄστοῦν) 94, 5
 ἔλκυσασα τὸ πτερόν 72, 17 ||
 * ἔλξειν 9, 3 || cf. ἀν- παρέ-
 ἔλλείπω] οὐ γὰρ ἐλλείψει - ὁ
 θύσων, κἂν - ἐλλείψη 21, 9. 10
 ἐλπίζω] ὄψον ἐλπίσας - * ἔλξειν
 9, 2 ἔ. δὲ τὰ κρείσσω 45, 13 ||
 cf. ἀπελ- ἐπελ-
 ἐλπὶς ἀνθρώποις - σύνεστι
 58, 8 sim. 58, 7 ἀμητὸς ἐλπί-
 δων πλήρης 11, 7 νωθραῖς ἐλ-
 πίσιν 16, 7 sim. [79, 8]
 ἐμβαίνω] ἐνὸς - ἐμβεβηκότος
 πλοίω 117, 3 * ἐμβὰς 91, 4 || cf.
 ἀν- ἐπεμβ-
 ἐμβάλλω]? 11, 5
 ἐμέω] (παῖς) ἡμεῖ 34, 7 ἐμεῖς

τὰ τοῦ ταύρου 34, 11 | cf. 86, 8
 adn.

ἐμμένω] πέτραις ἐμμένειν
 12, 20

ἐμός] τὸν ἐμὸν (i) τιθηνῶ
 πατέρα 13, 8 τὸν ἐμὸν αὐχένα
 (post penth.) 100, 10 τοῦμὸν
 αἶμα 51, 6 χαίτην τὴν ἐμὴν
 82, 8 τῆς ἐμῆς μοίρης 118, 9
 ἔργα τὰμὰ 13, 11 κρεῶν - τῶν
 ἐμῶν 51, 7 * χεῖρας εἰς ἐμὰς
 95, 8 || subst. τὰμὰ - ταλαντεύη
 30, 9 ἀφείλω τῶν ἐμῶν 105, 4 ||
 excepto loco inc. 95, 8 semper
 cum art.

ἐμπαίζω cf. † 125, 1 adn.

ἐμπειρος] τόξου βολῆς ἔ. 1, 2
 χερσὶν ἐμπείροις 21, 6

ἐμπίπτω] ἐμπίπτει εἰς - τὰς
 χεῖρας 127, 7 [sim. 22, 15] ἦν
 δ' εἰς ἀτέχνους ἐμπέσωμεν 21, 8 ||
 τῆς δ' ἐμπεσοῦσης εἰς φάραγγα
 20, 2 χύτρη μῦς ἐμπεσῶν 60, 1
 ἐμπεσῶν νεηνίσκοις 107, 10 μ'
 ἔ. διαρρήσσει (σφήν) 38, 7 εἰς
 λύκον ἀλώπηξ ἐμπεσοῦσα 53, 1

ἐμπλέκω] κέρατα θάμνοις ἐμ-
 πλακεῖς 43, 12 [θεοῦς - ἐμπλέ-
 κει μύθοις 119, 11]

ἐμπορος] ὁ δ' ἔ. - σπόγγους
 κατῆγεν 111, 14 πολύτιμον -
 ἐμποροῦ φόρτον 57, 9 || cf. μικρ-
 [ἐμπρέπω] 72, 24]

ἐμπροσθεν - τὰξόπισθέ μου
 βαίνει (*summa iura fiunt* 40, 4)
 ἐμφαίνω] οὐδέν τι δύσνονν -
 ἐμφήνας 98, 3 [ὁ - μῦθος - ἐμ-
 φαίνει 36, 13]

[ἐμφασίς - τοῦ μύθου 116, 15]
 ἐμφύλιος πόλεμος cf. 174, 1
 ἐν φάραγγι (post penthem.)
 3, 2 sim. 27, 2. 30, 8. 46, 2.
 79, 2. 88, 1. 92, 2. 95, 1. 56.
 129, 19 ἐν πόλει (post penthem.)
 42, 1 sim. 68, 4. 72, 2. 76, 3.
 79, 2. [39, 3] ἐν (semip. 10) τρώ-

γλαις (e) 31, 17 sim. 118, 2
 δαμάλης ἐν (semip. 3) ἀγροῖς
 (ante penth.) 37, 1 sim. 58, 4.
 63, 2. 95, 35. 128, 6. 129, 8
 ἐν (i) τοῖς παλαιοῖς 47, 1 ἐν
 τῇ δ' ἐκείτο 86, 2 sim. 48, 1.
 51, 1. 59, 14. 108, 9 Ζεὺς (i)
 ἐν πίθῳ 58, 1, sim. 108, 2 κἄν
 ὀδῶ (post hepth.) pr. I 8. 80, 3.
 143, 5 *κἄν χορῶ 80, 4 singu-
 laria †γράφοντ' ἐν (sem. 5) †ἐν
 (4) μέσοισι τοῦτον 129, 19 adu. ||
 inter εἷς - τις ἐν αὐτοῖς (sem.
 3) 21, 5 ἐν λύκοις (post penth.)
 101, 1. 7. 128, 11 ἐν (i) τοῖς
 παλαιοῖς 47, 1 ἐν ἀνθρώποις
 (e) 66, 4, sim. †31, 10. [60, 5.
 87, 6] ἐν θεοῖς ὦκει (post penth.)
 59, 6 ἐν δὲ τοῖς πρώτοις (e)
 75, 17 sim. ἐν μέσοις 128, 7 ||
 νυκτὸς ἐν μέσαις ὥραις 63, 6
 τοὺς ἐν ἐσχάταις ὦ. (orientes)
 95, 34 ἐν χρόνοις πρώτοις 74,
 10 || ἐν δρόμοις ἤττων 62, 4 ἐν
 ποσὶν κρείσσων 67, 2 ἐν κύβοι-
 σιν - ἀναλώσας 131, 1 ἐν συγκρί-
 σει 101, 8 [ἐν διηγῆσει 59, 16]
 ἐν μέρει 32, 5 || in sem. 5 non
 admittitur || †ἐνὶ μνήμῃ pr. I 17
 ἔναρθρος] φωνὴν ἔναρθρον
 εἶχε pr. I 27
 ἐναφίημι] †ἐναφῆκαν 38, 2
 ἔνδον ἐκρύβοντο 108, 27 ἦν
 ἔ. οὐδὲν 158, 5 μ' ἔ. ἔτεκε -
 μήτηρ (ut vernam) 135, 9 ||
 παρῆγεν ἔ. (= εἶσω, ut Ael.:
 Lob. Phryn. 128) 74, 4
 †ἐνδροσος κοίτη 12, 16 adn.
 ἐνδύνω] ἐνέδν φᾶρος 204, 2
 ἐνεδρεύω] οὐ με πλανήσεις -
 οὐδ' ἐνεδρεύσεις 1, 14 sim. οὐδ'
 ἐνεδρεύω 75, 4 ὄρνεις - ἐν-
 ἔδρευων 17, 1 τοὺς - φίλους
 ἐνεδρεύεις 138, 8 ἐπηπειλοῦν -
 ἐνεδρεύσειν 85, 5 || semper in
 v. exitu

ἐνεῖρω] ἐνεῖραν αὐτῇ σφῆνας
 38, 2
 ἔνεκα] χηλῆς μὲν ἔ. - ἐλυπήθη
 43, 4
 †ἐνέφρηκαν? 38, 2 adn.
 *ἐνέχυρον - δώσεις 99, 3
 ἐνθα δὴ θύων 63, 2 cf. 135, 8.
 166, 5; elisione vix usus est
 ἐνθάδ' ἐλθῶν 6, 12. †135, 8
 *ἐνθαδὶ τρίβω 135, 8
 ἐνθεν ἐκκύψας (e) 96, 1. 112, 5
 ἔ. ῥίψας 115, 9 ἔ. (i) - φεύγω
 118, 11 | cf. 166, 5 adn.
 ἔνιοι δὲ λαμπροί 18, 5
 [ἐνίοθ' 43, 19]
 ἐννουχέω] πότε ἐννουχέει -
 Ὀρίων 129, 16
 ἐννουχος στίβη 12, 16
 ἐνοικος] ὁ τελμάτων ἔ. 120, 1
 ἐνοχλέω] μή μ' ἐνοχλήσης 7, 7
 ἐντάσσω] ἔντασσε - σαντὸν -
 ὀπλίταις 76, 17
 ἐντεῦθεν] Ἀραβὲς εἰσιν ψευ-
 σται 57, 12. [23, 9. 107, 12]
 ἐντίθημι] ἐνέθηκε τοίχοις -
 γραφὰς 136, 10
 ἐντολή] ἐντολήν δώσειν 95, 71
 ἐντὸς - κήπων 68, 7 ἔ. ἀρ-
 μόσας ὦμων 72, 12 φάρυγος ἔ.
 ἠρείσθη 94, 1 || σηκοῦ - ἐντὸς
 ἦλθεν 132, 2
 ἐντρέχω] ἐντρέχειν οἴκῳ 135, 1
 ἐντροφάω] ἐντροφάειν δειπνοῖς
 108, 29
 ἐντυγχάνω] τῷ δ' ἀγγέλω -
 ἐντυχῶν 1, 7 sim. 92, 3, cf.
 115, *4
 ἐξαιρέω] σκόλοπα - ἐξήρει
 122, 10 ἐξεῖλε τοὺς ὀδόντας 98,
 13 κεφαλήν - ἐξελεῖν σῶην 94, 8
 ἐξαίφνης] εἶδεν ἔ. 43, 7 sim.
 18, 12. 57, 7. 111, 5. 116, 8.
 124, 1. 132, 1 || semper in exitu
 ἐξανάλισκω] πόνος - ἐξανη-
 λώθη 95, 44

ἐξανίστημι] ὁ δ' ἐξαναστὰς
112, 7 ὠνήρ - ἐξανίστατ' 116, 8
κἀξαναστᾶσα 116, 2
† ἐξαπατῶ σε 75, 6
ἐξάπτω] ἐξήφθη 186, *6
ἐξειμι] ὧν ἐξιόντων (ἴχνος)
103, 19 || cf. ἔξεστι
ἐξέρχομαι] ἔξελθε 132, 7 οὐκ
ἐξελεύση 86, 9 εἰς ἅπαντας -
ἐξελήλυθ' 126, 7
ἐξεσθίω] ταύτην - ἐξέφαγεν
86, 5
ἔξεστι] νέμεσθαι - ἔ. 93, 11
ἐξετάζω] ὁ δ' αὐτὸν ἐξήταζε,
ποῦ - ἐγένετο 100, 2
ἐξευρίσκω] [ἐξεύρη 21, 12]
ἐξέφαγον cf. ἐξεσθίω
ἐξῆς] ἅπαντας ἔ. ἔφαγεν 118,
7. † 22, 12 adn. || cf. ἐφ-
ἐξισώω] δράκοντι μῆκος ἐξ-
ισουμένην *41, 2
ἐξόλλυμι] τούτων τὸ χρηστὸν
ἐξολεῖτε 61, 9
ἐξόπισθε] τὰξόπισθέ μου 40,
4 || cf. ἔμπροσθεν ὅπ-
ἐξοχή] πέτρης - ἐξοχῆ 18, 8
ἐξω δ' ἐφεστῶς 132, 5 θύρης
ἔ. ἐλθοῦσ' 116, 7 [4, 6]
[ἐξωθεν 38, 10]
ἐξωθέω] ταῦρον - ἐξώθει 91, 4
ἔοικα] ἐκφοβεῖν - ἔοικεν 26,
12. [23, 6] ὥσπερ εἰκός 15, 2.
86, 5
ἔορταῖος cf. 132, *3
ἐπαθλον] εὐτεκνίης ἐπαθλα
56, 1
ἐπαιδέομαι] πόδες - οἷς ἐπη-
δούμην 43, 14
ἐπαινέω] ἐαυτήν - ἐπαινού-
σης 64, 2
ἐπαινος] ἐπαίνω - ἐχαυνώθη
77, 8. [37, 13]
[ἐπαίρω] 5, 11. 29, 5]
ἐπαίω] * οὐδ' ἐπῆεν, εἰ 46, 7,
ἐπακολουθέω] ἐπηκολούθει
191, *13

ἐπανθέω] νεοσσῶν - περι-
σκοις - ἐπανθούντων 118, 5
ἐπάξιος] ἐπάξιον δούς μισθὸν
107, 15
ἐπαπειλέω] ἐπηπείλουν - ἐν-
εδρεύσειν 85, 4
ἐπαράομαι] ἐπαρᾶται - προσ-
άξειν 23, 7
ἐπαυλις] αἶγας - εἰς ἐπαυλιν -
κλείζων 3, 1
ἐπεῖ - ἦσαν 25, 5 sim. 37, 5 ἐπεὶ
δὲ ἐτετέλεστο 55, 3 ἐπεὶ δὲ -
ἔκαμε 9, 5 sim. 31, 11. 67, 3:
76, 4. 95, 44. 88 ἐπεὶ δὲ δὴ -
ἦλθον 43, 11 || ἐπεὶ - ἦξει 70, 8 ||
ἐπεὶ παρελθέτω με καὶ - γνώση
91, 7 || semper in primo pede
ἐπειτα] τὸ πρῶτον - ἐπειτα δ'
αὐ̄ (i) προσῆγε 18, 11 sim.
ἐπειτ' 48, 4 πρῶτα - ἐπειτα
δ' 53, 6 || οὐ - τὰ νῦν -, τὰ δ'
ἐπειτα - κλαίω 106, 25 || [ἀνα-
λώσας, ἐπειτα - ἐκτίνων 34, 13]
ἐπελπίζω] μηδ' ἐπελπίσης
νίκη 1, 6
ἐπεμβαίνω] νότοις ἐπεμβάς
129, 18
ἐπέρχομαι] ὡς - τῷ χώρῳ -
ἐπῆλθε 57, 6 sim. 86, 7. 124, 1
οὐκ ἐπῆλθεν ἀρπάζων 89, 2
sim. 108, 26 ὁ δ' ἀθρόως ἔ.
130, 1 νιφετὸς δ' ἔ. 131, 12 ||
μὴ πόληας - ἐπέλθοι 70, 6
ἐπερωτάω] τὸν ἄνδρ' ἐπη-
ρώτα, μὴ - φεύγει 50, 7. sim.
95, 53 || ἐπηρώτα πότερα - ἦ -
αἰροῖτο 8, 1 πῶς ἔχεις" ἔ. 103, 12
ἐπέχω] φριξ ἐπέσχε (hepht.)
νῶτα 95, 59 cf. 188, *5 || ὡς
ἐπέσχον (penth.) σφενδονῶντα
26, 5 ὁ δ' οὐκ ἐπισχῶν 50, 11 ||
μικρόν τ' ἔ. (penth.) 84, 2. 108, 24
ἐπῆλθον] cf. ἐπέρχομαι
ἐπῆν δὲ - μέγας γένωμαι 6, 10
ἐπηρείη] σου - τῆς ἐπηρείης
91, 6

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ἐπίχειρον] τὰπίχειρα τῆς ἡτ-
της 5, 9

ἐπιχλευάζω] κερδῶ δ' ἐπ-
εχλευάζεν 82, 4

ἐπιψαύω] ἀκρῶν ἐπιψαῦσαι
χειλῶν 107, 6

ἐπομαι] ἔπεται δ' ἐπ' αὐτῇ
70, 4 || cf. ἐφ-

ἐποπτεύω] τὰ πάντα ἐποπτεύ-
ειν 2, 8 Πανός, ὃς νάπας ἐπο-
πτεύει (e) 3, 7 δεσπότης ἐπο-
πτεύων (e) 88, 5

ἐπόμνυμι, cf. ἀπόμνυμι

ἐπτά] νεοσσῶν ἔ. μήτηρ 118, 4

ἐραμαι] γαλῆ - ἀνδρὸς - ἐρα-
σθείση (e) 32, 1 ταύτης - ἡρά-
σθη (e) 70, 4 || cf. ἐράω

ἐραστής] νέον - ἐραστήν 22, 7

ἐράω] τις ἡρα (penth.) δού-
λης 10, 1 ἡ. (i) γυναικῶν δύο 22,
5 ἡς - ἔχειν ἡρα (e) 32, 4 ἐράν
98, 20

ἐργάτης] ἐκάθειυδε - ἔ. 49, 1 ||
adi. ἐργάτη ταύρω 74, 6

ἐργον ποιῶ 136, 17 ἔ. ἐμφα-
νὲς 3, 9 τοῦργον ἐτετέλεστο 55, 3 |
ἐργων - πρωινῶν 124, 17 || ἐργα
τὰμὰ (= agros) 13, 11 || [37, 13] ||
cf. φίλεργ- ὑπουργ-

† ἐρεθίζω] † ἡρέθιζεν εὐμού-
σως 9, 4 adn. || cf. † ὑπερε-

ἐρείδω] φάρυγος ἐντὸς ἡρεί-
σθη (e) 94, 1

ἐρευνάω] δρυμῶνα ποσσὶν
ἡρεύνων (e) 45, 11 || οἶκον
ἡρεύννα (e) 95, 97 || ἐρευνήσας
ὅπως - ἀναπράσση 127, 5

ἐρέω] ἐρεῖς με - ἡπιωτέστην
71, 10 καγχάσασα δ' εἰρήκει
133, 2 || cf. προέ-

† ἐρημαίη = ἐρημίη errore
Babrio tributum est Rth
p. 154, cf. 126, 1 adn.

ἐρημαῖος] τίγρις - ἐρημαίη
(e) 95, 19 εἰς ἐρημαίην (e) σπή-

λυγγα 91, 2 εἰς νάπας ἐρημαίας
(e) 1, 11 sim. *126, 1?

ἐρημίη] ἐλθὼν εἰς ἐρημίην
ζῶει 35, 6 τὴν ἔ. ναίεις 126, 4

ἐρημος] ἀλγῶν ἔ. 45, 13 ἐρή-
μοις - ὕλαις 12, 2

ἐρημόω] οἶκον ἡρήμους 27, 6
σε τῶν πτερῶν ἐρημώση 176, *15

ἐριδαίνω] Ζεὺς - ἡρίδαινε -
Φοίβω 68, 3

ἐρίζω] τούτοις ἡρίζ' Ἀθηνᾶ
59, 2 sim. *66, 1 ἡρίζον ἐλάτη

καὶ βάτος 64, 1 ἔριξε 177, *5

ἔρις] βορέη - ἔριν γενέσθαι
18, 2 κακῆς - ἐριδος 134, 16
cf. 145, 9

ἐρπετόν] πᾶσιν ἐρπετοῖς (anī-
malibus) 95, 22

ἐρπω, ἐρπύζω] εἶρπεν σιωπῶν
7, 8 ἐφείπεθ' ἐρπούση 134, 2
ἐρπύσας ἀπὸ τρώγλης 118, 6 ||
cf. ἐφ- παρέ-

Ἐρμῆς τετράγωνος, 48, 1

ἐρουθρός, cf. ind. nom. p. 310

ἐρύω, cf. εἰρύω

ἐρχομαι] ἡρχοντο δ' ἀγέλαι
46, 4 || ὃ δ' „ἦλθον“ εἶπε 97, 11

ταῦτ' ἦλθον 95, 28 ἡ θεὸς - ἦλ-
θεν (i) καθ' ὕπνου 10, 10 sim.

28, 5. 50, 7. 56, 3 κολοιῶν ἔθνος
ἦλθε 33, 4 κἀκείνος ἡ. (penth.)

42, 4 sim. 106, 13 ἦλθε βαστά-
σας 111, 20 οἱ ψᾶρες ἦλθον

(penth.) 33, 15 | σηκοῦ δ' ἐντὸς
ἦλθεν 132, 2 sim. κᾶτω με-

λάθρων ἦλθε 116, 6 εἰς μέσ-
σον - ἦλθε 129, 13 ἡ. πρὸς

θύτην 54, 1 ἐπ' αὐτὸ - ἦλθεν
72, 7 sim. 103, 6. 117, 6 ἦλθεν

εἰς ὕλην (e) 43, 11 sim. 45, 12.
72, 10. 95, 37. 95, 102. 116,

*10 ἦλθον οἰκίην εἰς ἀνθρώπου
74, 2 ἡ. ἐκ Κρήτης 85, 9 [3, 3] ||

cum part. fut. ἦλθεν - κνη-
γήσων 1, 1 sim. 108, 4. 129, 7 ||

ἦνικ' ἄν - ἔλθωσ' 33, 13 οὐδ'

ὄτ' ἦλθες ἐγνώκειν 84, 6 πῶς
οὐδὲν ἄρας ἦλθες; 16, 9 | ἀλλ'
ἔλθέ 95, 80 | ἀλλ' ἔλθ' ἐς
ἀγρόν 12, 11 εἰς οἶκον ἐλθεῖν
ὑπό τε 108, 15 sim. ἐ. - εἰς
ἄδην 95, 88 ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν
ἐπὶ τὸ δεῖπνον 42, 3 sim. 97, 3
συνθέμενος - δεῖξαι ἐλθοῦσιν (i)
30, 7 μὴ' πιλιχμήσης ἐλθῶν 48, 7
κἀνεῖνος ἐλθῶν - ὠμίλει 7, 4,
sim. 131, 10 ἐλθῶν εἰς ἐρημίην
35, 6 ἐνθάδ' ἐλθῶν - συλλήψη
6, 12 ἐλθῶν (i) δ' - ἦει 46, 6,
sim. ἐλθῶν δὲ καὶ στας 97, 5 |
ἐλθοῦσα δ' - ἐπεζήτει 28, 2
θύρης ἔξω ἐλθοῦσ' 116, 6 πα-
ρεδρεύειν ἐλθοῦσαν 95, 33 || cf.
ἀν- ἀπ- δι- εἰς- ἐπ- ἐς- κατ-
παρ- προ- προσ- συνέ-

ἐρῶ, cf. ἐρέω

ἐρωδιός] ἐρωδιῶ δὲ μισθὸν -
ἔταξε (lupus) 94, 2

ἔρωσ 32, 10, cf. ind. nom. |
ἀλοὺς ἔρωτι παιδὸς 98, 1 ἔτ' εἰς
ἔρωτας ἐσχόλαζε 22, 4

ἐρωτάω] ἰκέτευεν ἠρώτα (e,
rogabat, petebat) 10, 8 sim.
ἐλθεῖν - ἠρώτα (e) 42, 3. 97, 3 ||
αὐτὸν ἠρώτα (e) „πῶς 16, 8 |
ἦ δὲ φρῦνος ἦ. εἰ - ἦν 28, 6
τὸ συμβᾶν ἠρώτων 33, 21 ἐρω-
τώντων (e) ὅπως ἐδείπνησ' 42, 6 ||
semper in exitu || cf. δι- ἐπερ-
ἐς cf. εἰς

ἐσθής] [ἐσθῆτι 65, 8] † ἐσθέων
χρεῖη 131, 8, sed ἔσθος defect.
haec forma vix invenitur

ἐσθίω cf. 159, 10. 176, 4 || cf.
ἐξ - κατε-

ἐσμός] μυρμήκων ἐ. 117, 6

ἐσπέρη] ἐσπέρης ἐνοιμήθη
16, 5 sim. 114, 1. 138, 2 πᾶσαν
ἐσπέρην (noctem) 29, 1. 83, 1

ἔσπερος v. ind. nom.

ἔστιάω] δ δ' εἰστία 106, 7

ἔστίη] παρ' ἔστίη - πυρὸς
γεμούση 74, 5 πρὸς ἔστίην δύνω
135, 10

ἔσχατος] ἐσχάτω - κλήρω 70, 2
ἐσχάτου - κινδύνου 129, 18
[ἔσχατοι 40, 6]. † 135, 10 adn.
ἐν ἐσχάταις ὥραις 95, 34

ἔσω, εἴσω] τῆς ὀπῆς ἔσω δύν-
νειν 31, 19 sim. 113, 1 ἔσω μὲν
οὐ παρῆλθε τοῦ τείχους 132, 4
cf. 185, 4 || ἔσω (= ἔνδον) σπή-
λυγος - ἐβέβλητ' 103, 4 sim.
δόμων εἴσω 116, 9

ἔσωθεν ἐκκύψας 108, 24

ἔσωτέρω τείχους 2, 7

ἐτάζω cf. ἔξετ-

ἔταιρειή] θνητῶν καὶ θεῶν -
ἐ. pr. I 13

ἕτερος δ' ἐπῆλθεν 108, 26
τοῦ μὲν - ἑτέρου 33, 20 ἑτέρη
δ' ἀλώπηξ - εἶπεν 86, 8 [ἑτέ-
ρων 72, 20]

ἔτι γὰρ ἐν θεοῖς ὦκει 59, 6
εἰς ἄλλους ἐ. προελθεῖν 57, 11
πατρῶη - κᾶτι παππῶη 81, 2
πλείω *ἔτ' ἐπετίθει 111, 10 cf.
70, 5. 22, *4 | ἔτι μᾶλλον 162, *5

ἔτοιμος] ἐτοίμην χιλὸν εἶχε
46, 3 ἔτοιμα - πάντ' ἔχειν 75, 6
ἔτοιμα δειπνήσων 16, 4 πάνθ'
ἐ. σοι ποίει 110, 2 || παρειῆεν -
ἐτοίμως 10, 3

ἔτος] ὅς γ' *ἐπ' ἐ. ἐγεννή-
θη 89, 5, cf. ἐπί | πολλὰ δ'
εἰς ἔτη ζῶει 95, 21 μερίσαν-
τες - τῶν ἐτῶν 74, 9

εὔ πυρώσας, εὔ δὲ - προήνας
pr. II 15 [107, 16]

εὐδημητός, cf. ἡῦδ-

εὔδω] *ἐν δόμοις εὔδειν 116,
12 || cf. καθ-

εὐήθης] τῶν - θεῶν - τοὺς -
εὐήθεις 2, 6

εὐθαλής] εὐθαλὲς τί γεννήσει
(γῆ) 128, 6. εὐθαλεῖ σίτω 128, 9
[εὐθενέω cf. 12, 27]

εὐθειζῶ] καλιήν ηὐθέτιζεν
ἐν τοίχῳ 118, 2

εὐθυνα] ὑπέσχον εὐθύνας
102, 7

εὐθύνω] εἶποτ' εὐθύνοι 127, 8.
134, †7

εὐθύς πηδήσας - ἐκεκράγει
5, 5 πρῶτον μὲν εὐθύς ἔψεγεν

59, 8 εὐθύς - ἀνεμνήσθη 62, 6
sim. 75, 19. 114, 4. 129, 16 εὐ. -

ἄδων - ἦει 135, 3 εὐ. ἠκούσθη
καὶ - ἔσχεν 72, 4. †74, 10 ||

† εὐθύς (recta) 129, 17, cf. ἰθύς ||
εὐθύ (statim) - εἶπεν 126, 5 ὁ

μὲν ἵππος εὐθύ 74, 10 || εὐθέως
στήσας 7, 10 sim. 176, *2 εὐ.

ἦται 94, 5 εὐ. ἦξει 70, 8 | ante
spondeum ultimum

[εὐκαταφρόνητος cf. 82, 11]

εὐκερως (ἔλαφος) 43, 1^a

εὐκόλως ἀναιρήσειν 166, 15

εὐλαβοῦμαι 85, 7

εὐλαί 205

εὐμήκης] τὸ μέτρον εὐ. 64, 3

εὐμοιρος] οὐκ εὐ., ἀλλὰ δυσ-
δαίμων 141, 2

εὐμούσως (e) 9, 4

εὐνή] ἀπ' εὐνής - ἐφορμήσας
95, 39 πᾶσαν εὐνήν - ἠρεῦνα

95, 98 || cf. σύννευ-

εὐνοίη] ἀθλίης ὑπ' εὐνοίης
35, 3 sim. 95, 85

εὐνοῦχος ἦλθε πρὸς θύτην
54, 1

εὐπήληξ] ταῶς * εὐ. 65, 1^a

εὐπρεπής] ἀνδρὸς εὐπρεποῦς
32, 1. [56, 9] cf. 178, 2

εὐπρόσωπος] ἔγκλημα - εὐ-
πρόσωπον 89, 3

εὐρεμα] Σύρων - εὐρεμ' ἀν-
θρώπων pr. II 2

εὐρινος] ὁμοῦ - σκύλαξιν εὐ-
ρίνοις (e) 43, 8

εὐριπος] ὄρνυκτοῖς - παρ' εὐ-
ρίποις 120, 2

εὐρίσκω] ἔτιλλεν ἄς ηὐρίσκε -

εἶ - ηὐρήκει (e) 22, 9. 10 εὐ-
ρεν (i) δ' ἀηδόν' 12, 2 σκιρ-

τῶσαν εὐρε (penth.) 95, 11 sim.
95, 56. 126, **2 post penth. 79,

5. 204, 1 τὰς μὲν εὐρε τεθνώ-
σας (e) 45, 9 εὐρε - τέχνην -

ἄλλην 33, 9 εὐρών (i) δ' - εἰς-
δεδυκνίας αἶγας 45, 4 | εὐρεῖν -

δόλον 95, 48 | εὐρέθη θάσσω (e)
69, 4 γῆρας λιπαρὸν ηὐρήκει (e)

103, 10 sim. 22, 10 τίν' ὄνον
εὐρήσεις 6, 6 || ἔξευ-

§ εὐρύθμως] παῖζον εὐ. 129, 2
εὐρύς] λίμνης - εὐρείης 25, 5

κατ' εὐρὸν φωλεὸν 106, 2

εὐσέβεια] τὴν εἰς σὲ καινὴν
εὐσέβειαν 119, 10

εὐσεβής] ἀνδρὸς εὐσεβοῦς 63,
1 || εὐσεβέστατον ζῶων 13, 7

εὐστοχέω] ηὐστόχησα 3, 8

εὐτεκνίη] εὐτεκνίης ἔπαθλα
56, 1

[εὐτέλεια 31, 24]

† εὐτμητος 136, 7 adn.

εὐτραφής 153, 5

εὐτυχέω] [ηὐτύχησε 111, 21]

εὐφυής] ** εὐφυεῖ ταῶ 65, *1

* εὐφραίνω 151, *4. 153, *8

εὐφώνως] χρεμετίσαντος εὐ.

(e) 73, 2 ἦδε - εὐ. (e) 116, 1

εὐχερῶς - αἰτίην λύσης 89, 12

εὐ. καταγείσης 47, 9. [81, 6]

εὐχή] ἔθηκε δ' εὐχὴν - νύμ-
φαις 23, 3. [10]

εὐχομαι] precor ἔθυεν ηὐχεθ'
10, 8 εὐχον (i) 63, 11 τοῖς θεοῖς

εὐ. (e), ὅταν -, ἢ μάτην εὐξῆ (e)

20, 7 cf. 152, 1 || τὴν ἡμέραν -

ηὐχόμην 102, 11 || cf. προσεύ-

εὐωνος] ἄλας - εὐώνους 111, 2

εὐωπός] εὐωπὸν ἀγέλην 124, 9

ἐφαπλόω] γυῖα γῆς ἐφαπλώ-

σας 95, 2 λεοντῆν ἰσχύοις ε.

139, 1

ἐφεδρεύω] συλλαβεῖν ἐφε-
δρεύων 44, 2

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ταῦτ' ἔχοντα pr. I 14 καθάπερ
εἶχε συνθήκη 33, 16 ἠδέως -
εἶχε τοῦ ζώου 135, 2 || οὐκέτ'
εἶχεν (poterat) ἐκδῦναι 86, 6
sim. [87, 7. 116, 16] || εἶχ' (elis.)
non admisit; ἴσχω forma non
usus est (cf. 5, 9. 86, 10 adn.) ||
cf. ἀν- ἐπ- κατ- μετ- παρ- προσ-
ὑπέ- ὑπερέ- κερουῦ- εὐνοῦ-

ἔωλος] ἄρτων ἐώλων 86, 3
ἐώλων - μοῖραν 106, 16 οὐδ'
ἐώλων - κρεῶν 106, 28

ἔως αὐτοῖα] πόσσον εἰς ἔω
λείπει 124, 14

ἔως] ἔθυεν -, ἔως ποτ' - ἦλθεν
10, 11 sim. 95, 56 ἔτιλλε - ἔως -
ἔθθησαν 22, 11 ἠμειβον - ἔως -
εἶπεν 61, 8 κατεφρόνησαν - ἔως -
ἠλόησε 26, 6 ἔμεινεν -, ἔως -
ἐκοιμήθη 16, 5 sim. 112, 4

ἔωσφόρος] ἔωσφόρου κρεῖσ-
σων 114, 2, cf. ind. nom.

ζάω] μύρμηκος ζῆς βίον 108, 8
ἐτῶν ἀφ' ὧν ἔζων 74, 9 ὁ ζῶν -
βάτραχος παρ' εὐρίποις 120, 2
τοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἦπτου 14, 4
ὀδόντας εἶχε (ἔ) ζ. αἰλούρου 17, 6
[ζῶντα 14, 5] || δοῦναί τι - ὅπως
ζήση (e) 140, 4 ἦν ζήσω 138, 4
[ζῆν 31, 23. 44, 7. 65, 8] || cf.
ζῶω συζ-

ζεύγλη] ἀτριβῆς ζεύγλης 37, 1
ζεύγνυμι] ζευχθεῖς δ' ὑπὸ
μύλην 29, *2 || ἐζεύχθη (matri-
monio) 70, 1 || cf. ἀπο- συζ-

ζέω, cf. ἐπιζ-

ζηλόω] λέων - βίον ἄριστον
ἐζήλου 106, 1 [ζήλου 18, 15]

ζητέω] ζητεῖ - μήτις οἶδεν 2,
16 ἔγκλημα δ' - ἐζήτει (e) 89, 3
βοηθὸν ἐζ. 182, 4 ἐζήτει (e)
βλέπειν 22, 6, sim. 99, 1 ζητῶν
ὅπουστί 116, 9 ἀπολέσαι ποτ'
ἐζήτουν (e) 21, 1 μὴ μάτην ζή-
τει 95, 99 πάλιν δ' - ἂ πρὶν

εἶχε ζητήσει (e) 61, 10 μὴ πάλιν
με ζητήση (e) 95, 29 cf. 172,
4. 175, 6 || formae trisyllabae
in exitu || cf. ἀνα- ἐπι- συζ-
ζυγός] τένοντα - οὐ ζ. τρίψει
37, 12

ζωάγριος] ζωαγρίους μοι χά-
ριτας - ὀφλήσεις 50, 15

ζωορέω] ζωορεῖν ἐδειτο 53, 2
σε - ζωορήσω 53, 4 || cf. ἀντιζ-
ζωή cf. 183, *12

ζωμός] ζωμοῦ χύτρη - ἐμπε-
σῶν 60, 1

ζῶον (in A saepe ζῶον) 28, 8.
†72, 4 || τὰ ζῶα δ' (i) - ἦγε -
κώμους 24, 2 τὰ ζ. - ὑπέσχον
εὐθύνας 102, 7. 155, 1 τῶν ζῶων
(e) φυγή 1, 2 τὰ λοιπὰ τῶν ζ. pr.
I 6 εὐσεβέστατον ζ. 13, 7 ἐκ-
πρεπέστατον ζ. ἀνθρώπων 59, 3
sim. 66, 2 ἀδρανέστατοι ζ. 25, 3
ποικίλων - ζ. 46, 4 λείαν - ζῶων
67, 3 κυρίην - τῶν ζ. 95, 86
ἀγρίων ἀγυρμὸς - ζῶων 102, 5
φιλιτάτη ζ. 103, 13 ἕκαστα τῶν
ζ. 134, 6 γραφὰς ζ. 136, 10
ἐπαθλα - πᾶσι τοῖς ζῴοις (e) ὁ
Ζεὺς ἔθθηκε 56, 1 sim. 120, 3 ||
ζῶ' (elis.) non admissum

ζῶω] φιλιτάτη, ζῶεις (e) 12, 7
πολλὰ δ' εἰς ἔτη ζῶει (e) 95, 21
sim. 35, 6 μηκέτι ζῶειν (e) 25, 1
παρῆκε - ζ. 107, *9 cf. †103, 17 ||
semper in exitu || ι in A non
ascribitur

ἦ κακῶς πράσσω 40, 3 *ἦ -
ἠγήση; 134, *4

ἦ] τί - τὸ κέρδος ἦ τίνα ὄνον
εὐρήσεις 6, 6 sim. synonymis
coniunctis 49, 7. 50, 8 γὺψ ἦ
κόραξ 122, 5 sim. 108, 17. 134, 6.
(98, 20) ἐν - με, νεκρὸν ἦ θεόν -
ποιήσεις 30, 10 ῥοπάλω - ἦ λίθω
48, 16 | εὐχου - ἦ μάτην εὐξῆ (e)
20, 8 || θᾶσσον - ῥήξεις ἦ - μι-

μήση 28, 10 πλειῖον ἢ σὺ θυ-
μοῦται 95, 75 οὐδὲν πλειῖον ἢ-
γινώσκειν pr. II 12 σὺ μάλλον
ἢ γὺψ - με δειπνήσεις 122, 5
sim. 35, 8 γενοίμην σφάγιον ἢ-
θοίνη 132, 10 [39, 2^d adn. 65, 8.
140, 10] || *utrum an* πότερ' ἀνα-
βαίνειν ἢ κάτω βαίνειν αἰροῖτο
8, 2 || cf. ἥπερ

ἡγεμῶν καθειστήκει 134, 10
ἡγέομαι] οἷ τε στρατηγοὶ -
ἡγοῦντο 31, 15 ἦ *σὺ γ' ἡγήση;
134, *4 || cf. προη-

ἡδέ] γέρανος ἡδὲ *ταῶς 65, *1^a
ἡδη (e) κέρατ' ἀποξύνοντες
21, 3 ἐκπνέων τ' ἡδη (e) 60, 2
γέρων ἡδη (e) 93, 6. †135, 7 τις
ἡδη (penth.) τὴν μέσην ἔχων
ῶρη 22, 1 sim. 71, 2. 88, 4
ἡδη (i) ῥέοντα - θεωρήσας 88, 14
πῶς αὐτὸς ἡδη (penth.) φοβερός
ἐστι 1, 16 ἡδη (penth.) δ' ἄρχε-
ται - πράσσειν 26, 12 sim. 40, 4
αὐτὸν γὰρ ἡδη (penth.) - δείξω
92, 7 πολλῶ γὰρ ἦ. τῶ χρόνῳ
γεγηράκει 103, 2 πολλοὺς -
ιδῶν ἦ. (e) 17, 5

ἡδὺς ἐκκύψας (sol) 18, 9 [60, 6]
δειπνα δ' εἶχον ἡδίω 61, 7 ||
ἡδέως - εἶχε τοῦ ζώου 135, 2

ἡδυφωνίη] πρὸς αὐλῶν ἡδυ-
φωνίην 9, 3

ἡδω] *σ' ἡσει 12, 17

[ἡθος 35, 7. 175, 7] cf. εὐ- συν-
ἡία 88, 11 adn. cf. 141, 6

ἡίων cf. ἡών

ἡκω] μάτην ἦ. (e) 2, 13 πόθεν
δ' ἡκεις; (e) 135, 6 ἡκέ τις
φέρων 47, 5 ἄγγελος - ἡκειν
(e) 95, 13 ἄρτι πως ὠνητὸς -
ἡκων (e) 135, 11 εἰς μέσους
(χρόνους) ἡκων (e) 74, 12 || ἡξειν
εἶπε 97, 4 ἐλπίσας - †ἡξειν (e)
9, 3 μετ' ἐμοῦ γὰρ ἡξεις 110, 3
χειρᾶς εἰς ἐμὰς ἡξει (e) 95, 8
sim. 70, 8 || cf. προσή-

ἡλίκος] ἡλίκους - φέρεις ὀδόν-
τας, τίς - τολμήσει 98, 7 | τοι-
αύτην - σχῆς, ἡλίκη 86, 10

ἡλιος - ἡδὺς ἐκκύψας 18, 9
βορέη - ἡλίω τε - ἔριν γενέσθαι
18, 1 ἡλίον δ' ὑπ' ἀκτίνων -
ῥέοντα τὸν στάχυν 88, 13 οἶκον
ἡλίου πλήρη 136, 7 γάμοι -
Ἡλίου 24, 1 cf. ind. nom.

ἡμαι cf. κάθη-, ἔγκ- πάρη-
ἡμεῖς etc. cf. p. XLIII

ἡμέρη] ταύτην τὴν ἡμέρην -
ἡυχόμεν 102, 11 ἡμέρης - κατῆγ'
129, 6 καθ' ἡμέρην πᾶσαν (e)
10, 7 ἡμέρη πάση (e 83, 3 καθ'
ἡμέρην θύων (cottidie) 119, 2
sim. καθ' ἦ. γὰρ εἶ τις - πελάζοι
106, 26

ἡμερόω] ὄν ἡμερώσας εἶχεν
129, 5

ἡμέρως συνηυλίσθη 106, 6

ἡμίονος - χιλὸν ἐσθίων 62, 1

ἦν, ἐάν] μάταιός ἐστιν, *ἦν
(ἄν) θηρεύη 6, 17 sim. [50, 20]
127, 10 | ἦν μοι θελήσης - τάχ'
ἄν γενοίμην 7, 5 *ἦν ὁμοφρο-
νῆτε -, οὐδ' ἄν - δύναίτο 47, 10
ἦν - χωρὶς ἦτε - πείσεσθ' 47,
13 || οἶδας, *ἦν θύσης 63, 12,
sim. *84, 6. *121, 4 || ἦν δ'
ἄπειμι, συγγνώση 103, 17 || ἦν
λάβης - αἰρήση 64, 7 *ἦν ἐμ-
πέσωμεν - ἔσται 21, 9 sim. [41, 4]
48, *6. 53, *3. †63, 12. 71, 9.
95, 8. 63 cf. †128, 6. 138, 4 ||
τί μὴ πάθωμεν -, ἐάν - γεννήση
24, 7 οὐ μέλει -, οὐτ' ἐάν μεί-
νης (e), οὐτ' ἦν 84, 6 sim. 159,
11 || [ἐστι - κἂν μέλλη 81, 6 κἂν -
ἦ, κώλυε 82, 10] || οὐ - ἐλλείπει -
κἂν - ἐλλείψη 21, 10 sim. 36,
12 κέκραγε - κἂν - σιωπήσω
3, 11 sim. 193, *5 οὐδ' ἄν -
δύναίτο, κἂν - ἰσχύη 47, 12
παρέξω - κἂν ἐν αἰτήσης 63,
11 sim. 89, 12. [13, 14]

ἡνίκ' εἰς χοροὺς ἠΰλον 9,
10 | ἡ. ἄν - ἔλθωσ' αἰτήσω
33, 12

ἡπαρ] ἀγνὸν ἡ. ἀπλώσας 54, 2
ἡπερ] βλάπτουσα μᾶλλον ἡ.
ὠφελουῖσ' 27, 7

ἡπιος] ἐρεῖς με - ἡπιωτέραν
γαίης 71, 10

ἡρεμέω] ἡρεμοῦσι - πίνοντες
75, 13

† ἡρέμας 52, 1 adn.
ἡρώς] ἡν τις - ἡρώς 63, 1
φίλταθ' ἡρώων 63, 4 οὐδ' ἄ
εἰς τις ἡρώων 63, 7 θεῖον ἡ.
<γένος> pr. I 4 ὁ μῦθος ἡλθε
μέχρις ἡ. 15, 3 || semper in
v. exitu

ἡσυχάζω (γαλῆ) 135, 10 λίμ-
νης - ἡσυχάζουσης 43, 2

ἡττα] τὰπίχειρα τῆς ἡττης 5, 9
τῆς ἡ. αἰτίην 31, 3

ἡττάομαι] τῆ φύσει γὰρ ἡτ-
τήθη 32, 10

ἡττων] οὐδὲν ἐν δρόμοις ἡ.
62, 4

ἡχος] πρὸς τὸν ἡχον 124, 10

ἡών] πᾶσαν ἡόνα ξύων (*littus
radens*) 6, 1

ἡϋδμητός] οἶκον - *ἡϋδμη-
τὸν 136, 7

θάλασσα] ἡκουσε δ' ἡ θ. 71, 5
θαλάσσης - ἡόνα 6, 1 παρὰ
θάλασσαν 111, 2 σπόγγους κατῆ-
γεν - ἐκ τῆς θαλάσσης 111, 16

θαλασσαῖος] φυνίων θαλασ-
σαίων 6, 10

θαλλός] ἔβαλλε θαλλὸν ἐξ
ῥύλης 45, 7 || cf. εὐθα-

θάλπω] τί σε - καῦμα θάλ-
πει; 12, 17 θάλπουσα κόλποις
35, 4 cf. 147, 2 παρ' ἐστίην θάλ-
ψας 74, 4

θαμβέω] ὁ Ζεὺς δ' ἐθάμβει
72, 15

θαμινός] θαμινὰ - ὄμιλος -
συνηυλίσθη 106, 5

θάμνος] θάμνοις ἐμπλακεῖς
43, 12

θάνατος] διπλοῦς - ἔσται θ.
21, 9

θαρσέω]. ἡ δ' εἶπε „θάρσει
(penth.) 34, 10 ταύτης δὲ θαρ-
σεῖν (penth.) - κελευούσης 1, 13
λέων - προῦκαλεῖτο θαρσήσας
(e) 1, 4 sim. 31, 12. 25, 8

θαρσύνειν] πονοῦντα θ. 95,
33 || cf. θρασ-

θαυμάζω] οὐ προσῆκε θαυ-
μάζειν 127, 9 τὸ κάλλος - θαυ-
μάσας 144, 2

[θαυμαστὸς εἶνα· 65, 7]

θειτὸς αὐχὴν 77, 5

θεινώ] κορύναις - ἔθεινον
129, 22

θεῖος] *θειὸν ἡρώων <γένος>
pr. I 4 τύχης - θείης - λέλογχεν
15, 8 θείων - ἕμερος δώρων
72, 3 || [σοφὸν τὸ θεῖον 50, 19]

θέλω] ὡς θέλεις ψεύδου 81, 3
sim. 108, 12 σῶσον, εἰ θέλεις
134, 15 εἰ θ. με - γενέσθαι -,
μὴ πῶλει 83, 4 sim. om. apodosi
95, 4 *ἦν θέλης - θήσω pr. I 17.

[† 9, 12. 49, 7] σὺ δ' ἦν θελή-
σης (penth.) - ἥξει 95, 8 ἦν θ.

συλλαβεῖν τι 7, 5 μὴ θέλων
ἔδωκεν 183, *10 θέλων περι-
σκαίρειν 129, 14 sim. 136, 2

οὔτε - θελήσας ἔσχεν 73, 4 θε-
λήσας περιβαλεῖν 11, 2 θέλουσα -
λαβεῖν 51, 2 μὴ θ. 193, *5 μὴ

θέλοντι - φεύγειν 67, 8 ἄμφω
θελόντων δρᾶν τι 116, 14

θεμέλια -ιοι?] ἐν τοῖς θεμε-
λίοις 59, 14

θεμιστες ἀνθρώπων 118, 10

[θεοβλαβής 10, 14]

θεός] ὁ θ. ἐσυλήθη (e) 2, 12
sim. 2, 14 ὁ θεός (i) δ' ἐπι-
στάς εἶπε 20, 6 || ἔως - ἡ θεός

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

77, 6 ὁ πάντων θ. δυναστεύων
82, 5 τίς - θ. τυραννήσει 95,
16 ἀνάσσειν θ. ὀρειφοίτων 95,
25 οὐχὶ θηρίοις ἄσει 12, 13

θιγγάνω] θιγεῖν ὄρης 19, 4
θλάω] ὄνος - τὸν κέραμον
ἔθλα 125, 2 τὴν - τράπεζαν
ἔθλασ' 129, 15

θλίβω] τὸν τε πρόξενον θλί-
βων 108, 23

θνήσκω] εἰ δὲ μή, θν. (e) 7, 6
σὺν δίκη θν. 115, 11 ὦ λύκε,
θν. 122, 3 οὐδ' *ἐπῆεν εἰ θνή-
σκει 46, *7 οὐκέτι χρεῶν θνή-
σκειν 25, 9 καιρός ἐστὶ μοι
θν. 60, 4 κἀγγύς ἐστι τοῦ θν.
95, 15 ἔλεγεν - μηδὲν αἰτίους
θν. 117, 4 | formae a θν - in-

incipientes semper in exitu ||
θανόντα κείσθαι 136, 4 τέθνηκε
(i) μῆτερ 28, 4 προσφάτως
ἔτεθνήκει (e) 30, 3 cf. 150, 3.
191, 10 τὰς μὲν εὗρε τεθνώσας
(e) 45, 9 ὥστε τεθνήξῃ (e) βλά-
πτουσα 27, 8 cf. 179, 7 || cf. ἀπο-

θνητός] θνητῶν - καὶ θεῶν
ἔταιρειή pr. I 13

θοῖνη] λύκον θ. 132, 10 βλέ-
πει ταῦρον λέοντι θοῖνην 23, 7
cf. 186, 4 ἕκαστον - ἔσχε ῥαδίην
θ. 44, 6 || cf. πάνθ-

[θρασύνω cf. 84, 8]

[θρασύς 82, 9] cf. θαρσ-

[θρηνέω 14, 5] cf. ἀποθρ-

θριγκός] παρήει θριγκόν 96, 1

θρίξ] τῶν - τριχῶν - ἔτιλλεν
ἄς ἠύρισκε λευκανθιζούσας 22, 8
τῶν τρ. ἀποσπῶσα 22, 12 τὰς
οὐκ ἐμὰς - τρίχας 188, 7 cf. 182, 6

θρώσκω] ἔθορε φωλάδος 82, 3

θύλακος] ὡς θ. τις 17, 2 πολ-
λοὺς - θυλάκους ἰδῶν 17, 5

θύμα] οὐκ ἦν ὅμοιον τὸ θύμα
(ῥ) τῶ μαγειρείῳ 97, 12

θύμβρον] θύμβρα καὶ σέλινα
δειπνήσειν 124, 2

θυμήρης] τιθεῖς - δαίτα θυ-
μήρη 106, 8

θυμός] τὸν βοώτην θ. εἶχε
52, 3 τῆς δ' οὐκ ἐτρέφθη θ.
95, 66 δηχθεῖς δὲ θυμῶ 129, 10
ἀλεκτορίσκων -, οἷς θυμὸν εἶ-
ναί φασιν οἷον ἀνθρώποις 5, 2 ||
cf. προθ-

θυμόω] καὶ νῦν πλεῖον - θυ-
μοῦται (e) 95, 75 [θυμοῦσθαι (e)
11, 10] ὁ δὲ λέων ἐθυμώθη (e)
82, 2 τῶ θεῶ δ' ἐθ. (e) 119, 3 ||
semper in v. exitu

θυμώδης] πάροδαλις δὲ θ. 95,
18 λέων - οὐχὶ θ. 102, 1 | in
exitu

θύρη] τὴν δὲ - θύρης κατι-
θὺς ἦγεν 95, 42 τῆς θύρης
ὑπεκκύψας 131, 14 θύρης ἔξω
ἐλθοῦσ' 116, 6 πρὸς τῇ θύρῃ
97, 8 ἀνέωξε τὴν θύρην τις
108, 21 | ὑπ' ἐμοῦ - τῆς θ.
ἀνοιχθείσης (artis foribus aper-
tis) pr. II 9 | τὰς θύρας ἀνα-
πλώσας 74, 3 στὰς ἐπὶ θύραις
λεοντείοις 97, 5 γεωργοῦ πρὸς
θύραισι φωλεύων 167, 1

θυρίς fenestra] θυρίδων προ-
κύπτει 116, 3

θυρωτός] μὴ σχεῖν θυρωτὰ -
τὰ στήθη 59, 1

θυσίη γὰρ ἦν τις - *έορταίη
132, 3

θύτης] ὁ θ. δ' - ἦπαρ ἀπλώ-
σας 54, 2 εὐνοῦχος ἦλθε πρὸς
θύτην 54, 1

θύω] ἔθυεν ἠύχεθ' 10, 8
θεοῖς θύειν 37, 5 sim. 97, 2
Δήμητροι ταῦρον - θύων (e) 34, 1
ἐνθα δὲ θύων (e) - προσηύχετ'
63, 2 σπένδων δὲ τούτῳ καὶ -
θύων (e) 119, 2 | θύῃ 37, 11
δειπνόν τις εἶχε - θύσας 42, 1
ἔξελθε, μή τις - σε - θύσῃ
132, 7 οἶδας ἦν θύσης 63, 12
τὸν βοῦν ὁ θύσων 21, 10 || ὄρ-

μησε - πέρδικα - θύσων 124, 4
 πέρδικα - θύειν ἔμελλεν 138, 2
 μάγειρος, ὅς με συντόμως θύσει
 51, 8 sim. 138, 7. 152, 4 || cf. ἐπιθ-
 θωπεύω] τὸν γέροντα θωπεύ-
 σειν 6, 14

ἴαμβος] πικρῶν ἰάμβων κῶλα -
 δηλύνας pr. I 19 τῶν ἰ. τοὺς
 ὀδόντας οὐ θήγω pr. II 14

ἰάομαι] ἄλλον ἰήσῃ 127, 7

ἰατρειᾶ] μισθὸς - τῶν ἰα-
 τρείων (*medicinae*) 94, 7

ἰατρεύω] ὅς - θεοὺς ἰατρεύει
 (e) 120, 6 χωλοὺς - ἰατρεύειν (e)
 122, 16 cf. 142, 9

ἰατρὸς ἦν ἄτεχνος 75, 1. [4]
 ἰ. οὐκ εἶ 75, 21 ἰατρὸς εἶμι -
 ἐπιστήμων 120, 4 ἰατροῖς δεινὰ
 πᾶσιν ἠπεύλου (Proserpina et
 Pluto) 75, 15

ἴδιος] ἦρα - δούλης ἰδίης (i)
 ἑαυτοῦ 10, 2 τὰς δ' *ἰδίας ἀφῆκε
 45, *8 κακῶν - ὀθνείων, ἰδίων
 (i) δέ 66, 6

ἰδοὺ χελιδῶν ἦδε 131, *9

ἰδρύω cf. καθ-

ἱερεῖον cf. 186, 4

ἴημι cf. ἀν- ἀφ- δι- μεθ-
 παρ-

*ἰθὺς ἦλθε 129, 17 cf. κατ-

ἱετεύω] τὴν δ' ἱκέτευε „μή
 3, 6 sim. 138, 3 ὁ δ' αὐτὸν
 οὕτως ἱκέτευεν ἀσπαίρων 6, 5,
 sim. 13, 3. 134, 14 τοιοῖσδε -
 ἱκέτευε τὸν θῆρα 107, 3 τοι-
 αὔτα μύζων ἱκέτευε (praeced.
 or. r.) 6, 13 αὐτὸν οὕτως ἱκέ-
 τευε μὴ κτεῖναι 124, 6 sim.
 179, 4 τοῦτον ἱκέτευε λιμώτων
 δοῦνά τι 140, 3 sim. 164, 5
 Ἀφροδίτην - ἠΰχεθ' ἱκέτευεν
 10, 8 || cf. καθικ-

ἱκέτης] παρήκε τὸν ἱκέτην
 107, 9

ἱκνέομαι] μὴ - εἰς ὥρας ἱκιο
 53, 8 || cf. ἐφικν-

ἱκτινος - εἶχε *κλαγγήν 73, *1
 βάτραχος - δεῖπνον - ἱκτινω
 191, 13 cf. 150, 7

ἱλαρός] ἱλαροὺς ἦγε - κώμους
 24, 2

ἱλή] σφᾶς διεῖλον εἰς † ἱλας
 31, 9 adn.

ἱλύς] βαθέην ἐς ἱλύν 25, 7

ἱμάω cf. καθικ-

ἱμερος δώρων 72, 4

ἱνα] ὥρη - καλεῖν -, ἱν' ἀμήσω
 88, 7

ἱξός] δοῦς ἔφυεν ἱξόν 164, 1

ἱππειος] ἰχθύν ὀρμιῆς ἀφ'
 ἱππείης ἠγρευσε 6, 3 σάγην -
 *ἱππείην 76, 10

ἱππεὺς τὸν ἵππον - ἐκρίθιζε
 76, 1 μισθὸν ἰ. οὐκέτ' εἶχεν ἐκ
 δήμου 76, 5

*ἱππεύω † 76, 10 adn. 188, *3 ||
 cf. ἐφιππ-

ἱππόκομος 83, *2

ἵππος ἐστὶ μοι μήτηρ 62, 3
 ἱ. τε καὶ βοῦς - ἦλθον οἰκίην ἐς
 ἀνθρώπου 74, 1. 10 ἐκεῖνος ἱ. -
 κορμούς - κατῆγεν 76, 6 ὁ δ'
 ἵππος - ἔφη 7, 14 γέρων - ἱ.
 εἰς ἀλητὸν ἐπράθη 29, 1 οὐπω
 χαλινὸν ἱ. - ἦδει 166, 1 ἵππου -
 χρεμετίσαντος 73, 2 κριθάς τις
 ἵππου - 83, *1 παρετίθει - κρι-
 θὰς - ἵππῳ 74, 6 ἵππου - εἰ-
 ῶθει κενὸν παρέλκειν 7, 1 sim.
 7, 10 τὸν ἱ. ἐγχαλινώσας 76, 14
 πρὸς τὸν ἱ. ὠμίλει 7, 4 τὸν ἱ. -
 ἐκρίθιζε 76, 1 φαλάρω - χαλι-
 νώσας - ὥσπερ ἱ. ὀπλίτην pr.
 II 8 || ἀφ' ἵππων εἰς ὄνους μετα-
 στήσας πῶς - ἵππον ἐξ ὄνου -
 ποιήσεις 76, 19 ἵππους τε κοσμεῖν
 76, 13

ἵπταμαί τε καὶ κλάζω 65, 4

ἱρηξ] ἔφεδρος ὀρνέων ἱ. 72, 21

ἱρις cf. ind. nom. p. 309

ἴσος, ἴσος] αὐτοῖς ἔστιν οὐκ ἴση μήτηρ 35, 2 οὐκ ἴσην μοῖραν 106, 16 | ἐξ ἴσου κοινωνός 67, 7 || οὐκ ἔχων ἴσην (ī) (e) λόγοις ἄμιλλαν 15, 11 || ἴσως χάριν σοι - τίσω 107, 8

ἰσόω cf. ἐξ- παρισ-
ἴστημι] τοῦραϊον *ἰστάς 168, *4 τὸν ἵππον - παρ' αὐτὸν - στήσας (e) 7, 10 στάς ἐπὶ θύραις 97, 5 πόρρω (e) σταθεῖσα (i) 103, 12 σταθεῖσαν - πλησίην 127, 4 οὐκ ἄπωθεν εἰστήκει (e) 1, 12 ἀργός εἰ. 20, 3 sim. 68, 8. 74, 7. 77, 1. 95, 58. 92. 122, 1 τρόπαιον εἰ. (e) 31, 21 κάλαμος ἐκατέρωθεν εἰ. (e) 36, 4 sim. 48, 1 θεινὸν - ὕδωρ - εἰ. (e) 72, 6 || εἰ. semper in exitu || οὐκ ἄπωθεν ἔστῶσα (e) 130, 1 ἐφύλασσεν ἔστῶς 33, 3 sim. 112, 3 καὶ δὴ ποθ' *ἔστῶς (†ποτε στάς) 136, 12 τῆς κυνὸς - ἔστῶσης (e) 110, 1 ἔστῶσαν εὔρε 126, *10 cf. 155, 3 || cf. ἀν- δι- ἐξανίστ- ἐφ- καθ- παρ- συνίστ-

ἰστόν] ἀράχνης ἰ. 204, 1

ἰσχάς] ψάυειν ἰσχάδος Καμειραίης 108, 25

ἰσχίον] λεοντῆν ἰσχίοις ἐφαπλώσας 139, 1

ἰσχύω] διώκειν - οὐκέτ' ἰ. (e) 95, 7 καὶ μὲν μέγιστον ἰσχύη (e) 47, 12 μᾶλλον - τὸ μικρὸν εἶναι - ἰσχύει (e) 112, 10 οὐκέτ' ἰσχύων (e) 76, 16 sim. 179, 7 || οὐ γὰρ ἰσχυε (ῥ) ψάυειν 19, *6 sim. [96, 6] || locis duobus dubiis exceptis semper in exitu, cf. κατι-

†ἰσχω deest, cf. 5, 9 adn.

ἰχανάω] τυροῦ δ' ἀλώπηξ ἰχανῶσα 77, 2

ἰχθύς] μικρὸν ποτ' ἰχθύν - ἤγρευσε 6, 3 | τῶν δ' ἰχθύων

ὁ λεπτός - ὑπεξέδυνε 4, 3 κύρτον ἰ. πλήσας 61, 2 ἰ. ἀλιπλώων - θήρη 61, 4 ἔλαβεν ἰχθύας 9, 6 ἰχνεύω] λέοντα - κυνηγός - ἰχνευεν 92, 2

ἰχνος] τὸ δ' ἰχνος εἶπέ 92, 10 κατ' ἰ. ὡς - κύων ἦει 95, 51 | γινώσκεις ἰχνη λέοντος 92, 5 πολλῶν - ἰ. θηρίων με κωλύει 103, 18 ἐπέρα πεδίον ἰχνεσιν κούφοις 43, 10

καγχάζω] ἐπ' αὐτῷ καγχάσας 100, 8 *καγχάσασα δ' εἰρήκει 133, 2

καθάπερ εἶχε συνθήκη 33, 16 καθέξουμαι] καθεδουῦμ' - ἐπ' αἰγείρον 84, 4

καθεύδω] ἐκάθευδε νύκτωρ ἐργάτης 49, 1 αὐτῶν - καθευδόντων 10, 9

καθαίμωδης? cf. 136, *20

κάθημαι] ἐπὶ γλώσσης οὐδὲν κάθηται ῥῆμα - 57, 14 καθῆστο 18, 8 || cf. ἐγκαθ-

καθιδρύω] ὡς θεὸν καθιδρύσων 30, 4

καθικετεύω] κερδῶ *καθικέτευε (leo) 95, 47

καθιμάω] τὸν τράχηλον - καθιμήσας (de ardea) 94, 3

καθίπταμαι cf. καταπετ-

καθίστημι] εἰς πρῶτον - με - καθιστάση 134, 17 βασιλῆα - τὸν λύκον καταστήσειν 95, 77 οὐρῇ δ' ἠγεμῶν καθιστήκει 134, 10

καθομιλέω] τὴν οἶν καθωμίλει 132, 5

κάθυγρος] καθύγρων - ὤμων 72, 12

καὶ et passim || καὶ μὴν πίθηκος - ἔτερπεν 125, 5. *129, 8 καὶ δὴ cf. δὴ || in initio orat. dir. „καὶ τίς σε -“ φησί 78, 4 || ἤκουε - καὶ - εἶπε 71, 5 sim.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

κάμνω] *νούσω (e) κάμνων (i) 103, 3 πολλά - κάμνων (e) 7, 3 sim. [52, 8] κάμνουσα δ' ἄλλως 19, *6 κάμνοντι - τάρω 37, 2 ὑπὸ ψύχους κάμνοντες (i) 74, 2 | ἔκαμνε πηδῶσα 19, 6^a cf. 129, *5 φυσῶν ἔκαμε 9, 5 κέρδος ὧν ἔκεκμήκει (e) 95, 94 ἢ δ' ἔκ. (e) 50, 2

κάμπτηρ] καμπτήρας - γυρεύω 29, 4

κάμπτω (equum) 166, 13 ἡμεῖς δὲ καμπτόμεσθα 36, 11

καμπύλος] κέρατι καμπύλω τάρου 84, 1

κάν = καὶ ἔάν cf. ἔάν | = καὶ ἄν cf. ἄν || κάν cf. ἐν

κανίσκιον] τυρὸν - ἐκ κανισίου σύρων 108, 20

καπνὸς 192, 2

καπνίζω (μέλι) cf. 183, *3

καρδίη] καρδίην ἔχαννώθη 77, 8 χολή δ' ἐπέξει κ. 95, 60 κ. δὲ νεβρείην (e) λάπτει 95, 94 κ. ἐπεξήτει 95, 97 ποιήν - κ. (cor = prudentiam) ἔχειν 95, 101 μερίμνη κ. διαξάινω 106, 23

καρκίνος μεσιτεύων 39, *2 ἔλεγε καρκίνω μήτηρ 109, 1

καρπός cf. 151, 1. 187, 1

καρύα τις ἐν ὁδῶ 151, *1

κάρφος] λεπτὰ - κάρφη 31, 14 sim. 19

κάρχαρος] κάρχαρόν τι μειδήσας 94, 6

κατά] gen. [οὐδὲν ὦν κατ' ἀνθρώπων 84, 7] || acc. καθ' ὕλην - ναρκήσας 46, 1 ἦν τις κατ' οἴκους 63, 1 κατ' - φωλεὸν διατρίβων 106, 2 κατ' ἀλλήν - ἦει 135, 4 κατ' ἴχνος - ἦει 95, 51 | ἦλθεν καθ' ὕπνου 10, 10 sim. 135, 3 καθ' ἡμέρη πᾶσαν ἔθνευ 10, 7 || καθ' ἡμέρη θύων 119, 2 κατὰ μίαν *singulas* 47, 8

καταβαίνω] καταβᾶσα κοίτης 32, 8

[καταβλάπτω 13, 14. 60, 6]

καταβρέχω] βωμούς - καταβρέχων οἴνω 63, 3

καταγέλαστος] βαίνειν μὴ καταγέλαστον 80, 4^b

καταγελάω cf. 177, 1

κατάγνυμι] τὸ κέρας κατῆξε (-ἔαξε) 3, 4 ῥάβδους κατᾶξαι 47, 7 ἐκάστης - καταγείσης 47, 9 sim. 119, 5

κατάγω] ἐξ ὕλης κορμούς - κατῆγεν 76, 7 ὕλην κατῆγ' ἀφ' ὕψους 129, 7 καὶ τις - κατῆγε (a tecto deduxit) 125, 3 εἰς τὴν πόλιν κατῆγε πάντας 2, 5 sim. 191, 6 || τὸν ὄνον κ. (domum) 111, 4 σπόγγους κ. 111, 15

καταδύνω] σπήλυγγα κατέδυν 91, 2 τῆδ' - καταδέδυκεν 50, 8

καταισχύνω] χαίτην - καταισχύνειν (= καταχέζειν?) 82, 8

κατακλείω] εἰς μυχὸν κατεκλείσθη 95, 89

†κατακναίω 12, †17

κατακρώζω] κατακρώξεις 135, 12

καταλαμβάνω] αὐτὸν - *κατελήφει (e) 87, 2 sim. 70, 3 ἦν κ. (e) - τὸ πῶμα 58, 7 φύζα τοὺς μύας κ. (e) 31, 16

καταλείπω] στολήν ἑαυτῶ κατέλιπεν μίαν 131, 2 τὸν ἄνδρ' - καταλιποῦσα κοιμᾶσθαι 116, 5

κατανέμω] γέρανοι - κατενέμοντο τὴν χώραν 26, 1

καταπέτομαι] καταπτὰς (κολιός) 137, 4

καταπίπτω] ἐκὼν κατέπεσε 111, 12. 18

καταπλήσσω] τῶ *φόβῳ καταπλήσων 26, 4

κατασκέλλω] λιμῶ - κατεσκήλει 46, 8

κατάσκιος] ἐν κατασκήνῳ χώρῳ -
ἀναψύχουσαν 95, 56

καταστρώννυμι cf. †34, 2

καταφθείρω] οὐ σπόρον κ.
13, 5

καταφρονέω] κατεφρόνησαν -
ὥστε μὴ - 26, 6 cf. 174, 7

[καταχράομαι 34, 14]

κατάχρυσος] ταῖσδε ταῖς κατα-
χρύσαις 65, 5

κατέρχομαι] ὡς μου κατέλθῃ
πνεῦμ' - εἰς ἄδου 122, 8 κατ-
ἦλθε κρημνὸν εἰς βαθὺν 182, 7

κατεσθίω] τούτους - κατή-
σθιεν (leo) 103, 10

κατέχω] κατειῆεν αὐτὸ - κόλ-
ποις 129, 4 || cf. 174, 5

κατηφέω] ἔπαυσε - κατηφή-
σας 62, 5

κατηφής 176, *4 εἶδε τὸν κύνα
κατηφῆ 171, *5

κατιθύς] θύρης κ. ἦγεν 95, 42

κατισχύω] θηρίων κατισχύεις
(e) 77, 6

κατοικέω] τὸ κέρας κατοικῶ
108, 11 ἀγροὺς κατοικεῖν 2, 7
σύσκηνος ἡμῖν - κατοικήσεις
12, 12

κατοπτεύω] τὴν - χελιδόν' -
κατοπτεύσας πεσοῦσαν 131, *16

κατορύσσω (de sue) 166, 4

κάτω] βαίνειν 8, 2 τῶν ὀμ-
μάτων - κ. κείσθαι 59, 9 κ.
μελάθρων ἦλθε 116, 6 τὰς κ.
(meridiem versus sitas) Θήβας
131, 5 || οἱ κ. inferi 75, 12

καῦμα τὸν γεωργὸν εἶχεν 18,
12 σε - κ. θάλλει 12, 17 ὑπὸ
τὸ κ. διψήσας 43, *1 κ. σημαί-
νει 131, 9

καυχάομαι] μὴ σὺ καυχῆσῃ
96, 4 λόγοις ἐκαυχῆθη (e) 194, 2
sim. 180, *1 || cf. ἐπικ-

[καυχῆμων 5, 10]

καχλάζω cf. ἐπικ-

κειῖμαι] ἄνεμοι - ὧν - μέση κ.

71, 8 ὑφ' οὗ κείται - μαλαχθέν
28, 5 μὴ κάτω κείσθαι 59, 9 ἐν

θεῶν οἴκοις ἀγῶνα κ. 72, 3 |
πεσῶν ἔκειτο (penth.) νεκρός

7, 9 ἔκειτο (i) - ἐν γλῶσῃ 46, 2
sim. 95, 2 [103, 4] ἐν τῇ δ' ἔ.

(penth.) - πήρη 86, 2 ἔκ. δ'
ἀργὸς - ἀποθνήσκων 98, 17

κειῖνος cf. ἐκειῖνος

κείρω] πρόβατον - ἔκειρ'
ἀτεχνῶς 51, 3 ὅς κερεῖ με 51,

10 κείρεις - καὶ πόκους ἔχεις
κέρσας (e) 128, 2 || ὁδοῦσι -

βρόχον κείρας (e) 107, 14 (proleg.
XXX⁵) τὴν ἄρουραν - κείρεις

(e) 89, 6 cf. 181, 3

κελεύω] χείρειν κ. 100, 9
χαλεπὸν κελεύεις 95, 50 σκοπεῖν

κελεύων 88, 10 μένειν κελευ-
ούσης 1, 13 ἐκέλευσε - ἐνεγκεῖν

47, 4 Ἑρμῆν - ἐγγράψαι - ἐκέ-
λευσε 127, *3 sim. 201, 5 †76, 12

κενός] ἵππον - κενὸν παρέλ-
κειν 7, 2 σφενδόνην κενὴν

σειῶν 26, 3

κενόω] ἐκένωσαν αὐτὴν 57, 10

κεντρίζω] τοὺς βόας κέντριζε
20, 7

κέντρον 183, 5. 12 κέντρα
(λάμβων) προηῦνας pr. II 15

κεραμεύς] εἰς *κεραμέα πω-
λήσαι 201, *5

κέραμος] τὸν κέραμον ἔθλα
125, 2

κέρας] τὸ κ. κέραγε 3, 11
τὸ κ. κατῆξε 3, 5 κ. δὲ φοβε-

ρὸν - φύει 95, 22 τὸ κ. κατοικῶ -
τῆς Ἀμαλθείης 108, 11 || κέρατι

(ᾱ) καμπύλω ταύρου 84, 1 τὰ
κέρατα (ᾱ) μὴ κάτω κείσθαι

59, 9 | βόες - κέρατ' (ᾱ) ἀποξύ-
νοντες 21, 4 δεθεῖς κ. 37, 8

sim. 43, 12. 15 ἐπὶ τοῖς δὲ κέ-
ρασιν (ᾱ) - ἠύχει 43, 5 τοῖς κέ-

ρασιν (ᾱ) ἐξώθει 91, 4 sim. 112, 3

156, *2. 161, *1, cf. proleg.
p. LIX || cf. εὐκ-

κεράστης] ἔλαφος κ. 43, *1
ταῦρον κεράστην ἀπολέσας 23, 2
κερασφόρος] κερασφόρους
ταύρους 107, 4

κερδαίνω] πολλὰ κερδαίνεις
158, *1 [κερδαίνειν 9, 11] ὡς τι
κερδήσας 111, 13

κέρδος] τί σοι τὸ κ. 6, 6 καὶ
τοῦτο κ. εἶχεν ὦν 95, 95

κερδῶ - αἰκάλλουσα 50, 14
κ. πιθήκῳ φησὶν 81, 3 ἀπῆλθε
κ. 95, 10, sim. 95, 36 κ. δ'
ἐπεχλεύαζεν 82, 4 κ. δὲ χειρᾶς
ἐπεκρότησεν 95, 43 κ. δ' ἀπαι-
λῶσα 95, 99 κ. δ' ἐπισκώπτουσα
101, 5 κ. δ' ἐώλων ἔφερεν -
μοῖραν 106, 16 ποικίλῃ - κ. 19, 3
κερδῶ (acc.) καθικέτευε 95, 47
φίλῃν δὲ κ. - εἰλήφει 106, 9 κερ-
δοῖ πίθηκος εἶπεν 81, 1 [†106,
16] κερδοῖ (voc.) σοφή 106, 20 ||
ὄνομά σοι κερδῶ 158, *2 || cf.
ἀλώπηξ

κερδῶος] ἀλώπηξ - κερδῶη
77, 2

κέρκος] τὴν κέρκον ἄψας 11, 3
κ. οὐραίης ἄρασα 110, 3

§ κερουῆχος] αἶγας κερούχους
ἀγρίας 45, 5

κερτομέω] τοιαῦτ' ἐκερτόμησε
9, 8 sim. 17, 4 [κερτομεῖν 9, 13]

κέρτομος] κερτόμῳ γλώσση
77, 10

κεφαλή] δέσποινα κ., σῶσον
134, 15 πρώτην κεφαλὴν (i)
βαδίζειν 134, 2 κ ἐξελεῖν σῶην
94, 8 κεφαλῆς - (statuae) κατα-
γείσης 119, 5 εἴ τι τῆς γραίης κ.
ἀκούεις 95, 32

κηδεύω] τίς οὐ λέοντι - κηδεύ-
σει; 98, 5

κήδομαι] μή μου τῆς ἀσυλίας
κήδου 132, 8

κῆπος] ἀλώπεκ' ἐχθρὴν -

κῆπων 11, 1 ἐντὸς Ἑσπέρου κ.
68, 6

κηρίον] μελισταγῆς - κηρίον
(librum) pr. 1 18 μέλισσα, κη-
ρίων μήτηρ 183, 1

κῆρυξ ἐφώνει - ἀριθμήσειν
2, 11 Ἴρις - πορφυρῇ κ. 72, 1

κῆρυξ] κῆρυξιν - ἀγρώσταις
115, 2

κιβωτός] κᾶς κιβωτὸν - σω-
ρεύειν 127, *3

κίνδυνος [37, †13] θερμοῦ δ'
ἐκφυγοῦσα κινδύνου 50, 12
ἐσχάτου δὲ κ - ἐν μέσοισιν 129,
18 cf. 152, 2 μεστὰ κινδύνων
108, 30 ὑπομένουσι κινδύνους
31, 6. [4, 8. 64, 12] cf. 152, 2

κινέω] κᾶν - ἄνεμος ἄκρα
κινήση (e) 36, 12 ὅταν - *ὀδόν-
τας - κινήσω 190, *7 τὸ πῶμα
κινήσας (e) 58, 4 | ὡς ἐκινήθη
(e) πρὸς μῦν ὀ - τυραννεύων
82, 4 || transl. βουλὰς ἐκίνει -
τί ποιήσει 130, 2 κινήσασα βυσ-
σόθεν γνώμην 95, 49 | γέλως δ'
ἐπ' αὐτῷ - ἐκινήθη (e) 56, 5

κίνησις] σύρουσα τυφλῇ - κι-
νήσει 134, 11

κίσσα 72, 20

κίχλη 72, 19

κλαγγή] ὀξέην - κλαγγήν 73, *1

*κλαγγόν (κλαγγτὸν) εἶπε
φωνήσας 124, 13 sim. 135, 3

†κλάζω 65, 4

κλαίω] τὰ δ' ἔπειτα - προσκο-
πουμένη κλ. 106, 25 ἠπείλησε
νηπίῳ - κλαίοντι 16, 2 εἶπε
μητρὶ κλαιούση (e) „μὴ κλαῖε
78, 1. 2 sim. 86, 7 | τίς - μὴ
κλαύση 98, 9 || τὸν - κόπον
κλαίων 11, 8

κλείζω] αἶγας - εἰς ἔπαυλιν -
κλείζων (vocans) 3, 1

κλείω cf. ἀπο- ἐγ- κατα- συγ-
κλέπτῃς] εἰ λάβοιτο τὸν κλέ-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

κορμός] κορμούς παχεις κα-
τῆγε 76, 7

κορυδαλλός - ἐν γλόη νεοσ-
σεύων - χαραδριῶ - ἀντάδων
88, 1 sim. 88, 17 κ. οὖν τάφοις
παίζων 72, 20

κορυδός] τὶς - κορυδοῦ - παί-
δων 88, 8

κορύνη] κρανέης δὲ κορύναις -
κρούων 129, 21

κορώνη 148, 4 κορώνης υἱὸς
72, 11 μήπω κορώνην (*cornicis
aevum*) δευτέρην ἀναπλήσας 46, 9

κοσμέω] οἱ σφᾶς ἐκόσμου
31, 9 τὰ πάντων - ἐκοσμήθη
72, 13 ἵππους τε κοσμεῖν 76,
13. [72, 19]

κόσμος [83, 7] κόσμον ἀρετῆς
104, 7 [sim. 72, 19]

*κοταίνω 10, 12 adn.

κοτέω] κοτοῦσιν ἀλλήλοις 93, 4

κουρεύς, ὅς κερεῖ με 51, 10

κοῦφος] χάριν - ἀβλαβῆ τε
καὶ κούφην (e) 122, 6 ἀπιστον
πειράσας σε καὶ κούφην (e) 95,
76 γυῖα κοῦφα ναρκήσας 46, 1
ἐπέρα - ἵχνεσιν κούφοις (e) 43,
10 [κούφων (e) 24, 9] || κούφως
(i) ἀνέστη 111, 13

κράζω (*grus*) 65, 4 τὸ κέρας
κέκραγε 3, 10 ἐκεκράγει (*gallus*)
5, 6 sim. 77, 9 (*corvus*) 105, 4
(*lupus*) || cf. ἀνα- (*rana*)

κρανέη] κρανέης δὲ κορύναις
129, 21

κράσπεδον] πάντα - κράσπεδα
σφίγξας 18, 7

[κρατέω cf. 36, 14. 40, 6]

κραυγάζω] ἐκραύγαζον (*grues*)
26, 10

κρέας κύων ἔκλεψεν 79, 1
τὸ κρ. ἀφῆκε 79, 4 τὸ κρ. λα-
βεῖν ἤτει 130, 4 τοῦ κρέως -
τὴν σκιὴν 79, 3 | κρεῶν τρα-
πέζας εἶχε 34, 3 εἰ κρ. - τῶν

ἐμῶν χρήσεις 51, 7. 9 κρ. - ἄγ-
γος 27, 6^a πλήρη - κρ. πλήρης
86, 3 κρ. - διανέμων μοίρας
106, 12 οὐδ' ἐώλων - κρ. γεύ-
σομαι 106, 28

κρείσσων] πολὺ κρ. (e) Θη-
σεύς 15, 7 ἤϊξεν ἀετοῦ κρ. (e)
72, 14 sim. 114, 2 ἐν ποσὶν κρ.
(e) 67, 2 κρεῖσσον ἦν - χορεύειν
9, 9 sim. 149, 10 πῶς γὰρ ἂν
*κρεῖττον (e) 42, 7, cf. proleg.
p. LXI [κρεῖττον (i) 140, 9] τὴν
*κρεῖττω φωνὴν 73, 3 sim. 180,
*3 αἰγας - ὦν ἦγε - κρείσσους
(e) 45, 6 ἐλπίσας δὲ τὰ *κρεῖσσω
45, 13 [τῶν κρειπτόνων 84, 8]

κρεμάννυμι] ἐκ δὲ τοῦ - πῆ-
ρας κρεμάσαι 61, 4 || cf. ἀποκρ-
κρεμαστός] κρεμαστῆς - αἰ-
ώρης 19, 6°

κρημνός] ἐπὶ κρημνὸν ἐφέ-
ρετο 162, *2 cf. p. 208 κατῆλθε
κρ. εἰς βαθὺν 182, *2

κρήνη] ἔσταξε πέτρης - κρήνη
72, 5 ἐπὶ κρήνης - ἐνίζον 2, 9
ἦλθεν δ' - εἰς κρήνην 72, 10
ὄμνυμι γὰρ σοι - κρήνας 95, 83 |
semper in v. exitu

κριθή] παρετίθει - κριθᾶς (i) -
ἵππῳ 74, 6 sim. 83, *1 ἔτρωγε
κρ. χόρτον 129, 9

κριδιάω] ἡμίονος - κριδιήσας
62, 2

κριθίζω] τὸν ἵππον - ἐκριθίζε
76, 2

κρίμνον, -ῖμνον] κρίμνα λεπτὰ
βιβρώσκων 108, 9 sim. 108, 32 ||
de accentu cf. Lobek Paralip.
p. 115⁴²

κρίνω] ἔλαφον - ἀξιοτάτην
κρ. 95, 20 ἔβλεπεν κρίνων 56, 2
παραστάτην - κρίνων 76, 3
ἄδικα - θεοῦς κρίνειν 117, 2
[43, 16. 56, 9. 59, 17] || semper
in v. exitu || cf. συγκ-

κριός] γέρων - κρ. 93, 7

κριτής] ἠρέθη τούτοις κρ. ὁ
Μῶμος 59, 6

κροκύς] κροκύδος καινήσ -
χρείη 131, 13

κροτέω cf. ἀποκρ- ἐπικρ-
κρούω] ἄκμονα κρ. 190, 6

κορύναις - κρούων 129, 21 τοῦ-
τον (*tintinnabulum*) - ἔλεγχον -
κρούεις 104, 8 || cf. συγκρ-

† κρούος 131, *16

κρύπτω κρύβω] οἱ δ' ἔνδον
ἐκρύβοντο 108, 27 cf. † 5, 4 πῶς -
ἔργον ἐκφανές κρύψω 3, 9 τὴν
δ' ἐκρυψε νέφεσιν 115, 9 κρύ-
ψον με - αἰγείροις 50, 4 οὐ -
ἐκρύφθη 50, 10 cf. 195, *4.
203, *2 || cf. ἀποκρ-

κρώζω] τί δὴ κρώζεις 52, 5
κού κρ. (*de corvo*) 77, 7 || cf.
κατακρ-

κτείνω] ἡμᾶς (*boves*) - κτεί-
νουσι 21, 7 ἰκέτενε μὴ κτεῖναι
124, 6 sim. 179, 4 || cf. ἀποκρ-

κτενίζω] ἐκτένιζε τὰς χαίτας
72, 9 ἔ. (*equum*) 83, 3

κτῆμα] ὦ παγκάκιστον κτη-
μάτων 52, 5

κτῆνος] τὴν σάγην τε τοῦ
κτήνους 7, 12

κύβος] ἐν κύβοισιν οὐσίην
ἀναλώσας 131, 1 τοῖς κ. ὠμίλει
131, 10

κύκλος] κύκλω κράσπεδα
σφίγξας 18, 7 κ. - περιμόντες
141, 6 || cf. τετράκ-

κυκλόω] κυκλώσας - νευρήν
65, 8

κῦμα] νῆα - βάπτουσαν - κ.
71, 2

κυμαίνω] κυμαίνων 36, 2

κύμβαλον] κυμβάλοις - χαλ-
κείοις 80, 2

† κυνδάλη 130, 8 adn.

κυνέω] δεσπότην κύσσω 129,
17 † ἐκυσσε 95, 12 || cf. προσκ-

κυνῆ] Ἄρεος ἐν κυνῆ 64, 8

κυνηγέτης] κυνηγέτας - ἄν-
δρας εἶδεν 43, 7

κυνηγέω] ὅταν κυνηγῆς 124, 8
ἦλθεν - κυνηγήσων 1, 1 κυνη-
γήσας 61, 1 cf. 138, *5. 154, *3

κυνηγὸς ἐτρόχαζεν 50, 2 sim.
50, 7. 61, 1 χῶ - κ. ἰχθύων -
θήρην - ἠρέτιζεν 61, 4 λέοντά-
τις κ. οὐχὶ τολμήεις ἴχνευεν
92, 2 τῶ κυνηγῶ - μή με μη-
νύσης 50, 5

κυνίδιον 129, *2 βαιῶ - κυ-
νιδίῳ παρισούμην 129, 25

κύπτω] ἐκυπτ' ἐς - γωνίην
5, 4 || cf. ἐκ- προ- προσ- ὑπεκ-
ὑποκ-

κύριος] κυρίην - τῶν ζώων
95, 86

κυρώω] πλὴν *ἐκυρώθησ *crea-
tus es* (ἐκυρώθη *ratum est?*)
95, 24

κυρτός] κυρτὴ κάμηλος 40, 2
κῦμα κυρτόν 71, 2

κύρτος] κύρτον - πλήσας 61, 2

κύρω] κακῶν κύρειν 134, 19
cf. 115, 4 adn.

κύων] ὁ κ. δὲ - κυνὶ φίλῳ
συναντήσας 42, 2 λαγῶν - κ.
ἐδίωκεν 69, 2 sim. 87, 1 λάθρη
κ. ἔδακνε 104, 1 ὁ κ. (i) δὲ -
ἠλαζονεύετ' 104, 5 ὁ κ. δ' -
εἶπε 113, 3 κύων τούτῳ (*Mer-
curio*) εἶπεν 48, 3 ὁ κ. (i) γὰρ -
συντράπεζος 74, 7 sim. 74, 1. 14
κ. δ' Ἀχαιοὺς ἠρέθη κυνῶν δήμῳ
στρατηγὸς 85, 2 πιμελής κ. 100,
1. 3 κ. θηροσὶν εἰδῶς μάχεσθαι
153, *1 εἶχε κύνα 190, *1 sim. 171,
*5 || κύων - ἰδοῦσα τὴν σκιὴν
79, 1 ἢ κ. ἔφη 128, *10 κατ'
ἴχνος ὡς σοφὴ κ. ἦει 95, 51
τῆς κυνός - ἐστῶσης 110, 1
τὴν κύνα δὲ φέρβεις 128, *8 ||
κύνες 153, *4 κυνῶν με τηρούν-
των 93, 11 cf. 85, 2. 42, 6 ἐφ' ᾧ

λάβωσι τοὺς κύνας 93, 3 κυσίν -
ἔχθρη καὶ λύκοις 85, 1 cf. 159, 1
κώδων] χαλκεύσας - κώδωνα
104, 1 κ. - σείων 104, 4

κῶλον] ἰάμβων κῶλα σκληρά
pr. I 19 πλάγια κ. μὴ σύρειν
109, 2

κωλύω - λύκον 128, 13 σε κ. 166,
*13 τί κωλύει; 99, 2 ἴχνη θη-
ρίων με κ. 103, 18 | semper in
v. exitu || [κώλυε ante hepht.
82, 10]

κωλώτης] ἀράχνης ἰστὸν εὔρε
κ. 204, 1 cf. p. 199

κώμη] ἦγεν ἐκ κώμης 20, 1
πᾶσαν - κώμην περιιόντες 141, 5

κωμήτης (raganus) 163, 1

κῶμος] εἰς ἔρωτας - καὶ κώ-
μους (e) 22, 4 ἱλαροὺς ἦγε τῶ
θεῶ κ. (e) 24, 2 [cf. 140, 10]

κῶνωψ ἐπιστάς κέρατι - ταύ-
ρου 84, 1

κωτίλλω] τοιαῦτα κωτίλλουσα
τὴν ἀχαιίνην 95, 87

κωφός ἔσσι 77, 7

λαγχάνω] τύχης - θείης λέ-
λογγεν 15, 9 λαχῶν δ' ὁ Φοῖβος
68, 5

λαγῶς] ὁ πτώξ λ. 102, 10 sim.
87, 1 λαγῶν δασυπόδην ἀνα-
στήσας κύων 69, 2 sim. 87, 1
γνώμη λαγῶους εἶχε μηκέτι
ζῶειν 25, 1 cf. 158, 1 sqq.

λαθραίως] ἀρπάσασα λ. 95, 94

λάθρη κύων ἔδακνε 104, 1
λ. - προπηδήσας 107, 12

λάθυρον] λάθυρα δ' - ταύρω
74, 6

λακτίζω] - ἄμετρα λακτίζων
(asinus) 129, 13 τὸν κνηκίην -
λακτίσας φεύγει (asinus) 122, 12

λαλέω] ἐλάλει δὲ πέτρη - ἐ.
δὲ κίχθὺς νηὶ pr. 1, 9 σοφὰ

λαλοῦσα (hirundo) 12, 18 cf. 148,
6 ἄλλα - πρὸς ἀλλήλους λαλεῖν
33, 23 λάλησον 106, 20

λαμβάνω] τούτους - λαμβά-
νων - κατήσθιεν 103, 9 ἔλα-
βόν σε σὺν ταῖς - πορθοῦσαις
13, 11 εἰ *λάβοιτο τὸν κλέπτην
23, 5 ἔλαβεν ἰχθύας 9, 6 νίκην
ἔ. 68, 9 τοῦ †λαβόντος 11, 5.
ὅπερ εἶχεν - λαβῶν θήρη 106,
15 τὸν - λαβοῦσα - εἶπεν 77, 10
ἀρχὴν - λαβοῦσα τηρήσεις 95'
72 τὸ κρέας λαβεῖν 130, 4 τὸν
πόκον λ. μείζω 51, 2 τὴν μὲν -
λήψομαι πρώτην -, λ. δὲ 67, 5. 6
[λήψη 94, 9] κερδῶ - σύνοικον
εἰλήφει (e) 106, 9 || ληφθεῖς
captus 179, *4 || κακὴν λάβω
φήμην 49, 5 μορφήν - λαβεῖν
γυναικείην 32, 3 δίκας - λαβεῖν
102, 6 ἦν λάβης μνήμην καὶ -
τῶν 64, 7 || cf. κατα- μετα-
περι- προ- συλλ-

λαμπρός] †λαμπροὶ 85, 15
λαμπροῆς σελήνης 116, 4 | δεῖ-
πνον - λαμπρόν 42, 1 [64, 11]

[λαμπρότης cf. 31, 24]

λάμπω] φέγγος - λάμπειν
114, 3

λανθάνω] μὴ - πέση λαθοῦσα
199, *4 cf. 170, 4 [50, 20. 81, 8.
98, 21]

λάπτω] καρδίην - λάπτει πε-
σοῦσαν 95, 94

λάρος] χελώνη - λάρους - εἶπεν
115, 2

λαφύσσω] σάρκας λαφύσσω
95, 91

λέγω] τί σοι λ. τὰ πολλά; 95,
24 [λέγει δ' ὁ μῦθος 57, 7] ὡς
λέγεις 135, 11 ὡς λέγουσιν 70, 4
λ. - ἔριν γενέσθαι 18, 1 sim.
57, 7 μὴ - αἰτίη - λέγωμαι 49, 5
λέγων δ' ἐνίκα 15, 10 || sequ. or.
recta τῆς δ' αὖ λεγούσης 27, 3
πάντων λεγόντων 75, 2 „εἶεν“

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

λίαν (penth.) ὑπερέχοντα 41, 4] ||
[μὴ λίαν 29, 5]

λίθος] λίθω πλήξας 3, 4 λ. -
παίων 98, 16 τὸν λίθον ρίψας
3, 8 λίθων πλήρη τὴν σφενδό-
νην 33, 18 λ. δ' ὑπ' αὐτῶ σω-
ρὸς ἦν 48, 2 λίθους - βάλλων
26, 8 cf. 151, 2

λιθουργός] χῶ λ. οὐκ ἐπεπρά-
κει 30, 5 sim. 7

λιμναῖος † 29, 3

λιμνάς] χελώνη λιμνάσιν -
αἰθυρίαίς - εἶπεν 115, 1 βάρρα-
χοι - *λιμνάδας χοροὺς ἦγον
24, 3

λίμνη] λίμνης ὕδωρ - ἥσυχια-
ζούσης 43, 2 λ. εἰς μέλαν -
ὕδωρ 25, 2 λ. ἐγγύς 25, 5

λιμὸς αὐτὸν εἶχε 95, 46 λιμῶ -
κατεσκήκει 46, 8

λιμώττω] ἀφῆκε - λιμώττειν
45, 8 τέττιξ - ἰκέτενε λιμώτ-
των 140, 3

λίνον τι προσδήσας 11, 3

λιπαρός] γῆρας - λιπαρὸν
ἠύρηκει 103, 10 ἄρας ἄρα λ.
137, 1

λίπος] τῶ λίπει πνιγόμενος
60, 2 κύων - λίπους πλήρης
100, 3

λίσομαι, φρίδου 107, 7

λιτός] λιτῆς - βῶλον 108, 31

λιχμάω cf. ἀπο- ἐπιλ-

[λίχνος - μῦς 60, 5]

λόγος homini a Iove datus
155, 6 [λ. σοφὸς 12, 26] τῶ
λόγῳ - πιστεύσας 50, 11 λ. μό-
νον - λέγεις 177, *4 χρηστῶν τ'
ἄγγελος λόγων 95, 13 οὐκ ἔχων -
λόγοις ἄμιλλαν 15, 12 λ. δ'
ὑπούλοις - συγκρούων 44, 4 λ.
ἐκαυχήθη 194, *2 λόγοισι θηρευ-
θειῖσα - μελιγλώσσοις 95, 9
ἐχαυνώθη λ. ποιητοῖσι 95, 37
sim. 136, 16 (opp. ἔργον) || λό-
γους - τρεῖς ἀληθινοὺς (senten-

tias) 53, 3 || τὰ λοιπὰ τῶν ζώων -
λόγους ἦδει (sermonem callebat)
pr. I 7 || εἶπε - λόγους (fabellas)
Κυβίσσης pr. II 6 [τὸν λόγον τὸν
Αἰσώπου 40, 5, sim. 56, 8]

λοιβή] *ἄρα λοιβὴν παρα-
σχεῖν 23, *5 cf. proleg. p. XLIX¹
λοιδορέω] ὁ τόπος μ' ἐλοι-
δόρησε 96, 4

λοιπός] τὰ λοιπὰ μέρη δ'
εἶπεν 134, *4 καὶ τὰ λ. τῶν
ζώων pr. I 6 || τὸ λοιπὸν ἴσθι
95, 80 sim. 75, 7. 124, 7 κατε-
φρόνησαν λοιπὸν 26, 6 sim. 13,
12. 76, 4. 134, 9

λοξός] μὴ λοξὰ βαίνειν 209, 1
λούω cf. ἐκλ-

λοφάω] παῖδας - λοφῶντας
ἦδη 81, 4

λοφηφόρος] κορυδοῦ τῶν λο-
φηφόρων παίδων 88, 8

λόχη] λόχης εἰς μυχὸν
95, 88

λόχος] οἱ σφᾶς - διεἶλον εἰς -
λόχους 31, 10

λύγδινος] ἐπώλει λύγδινον -
Ἑρμείην 30, 1

λύκαινα δ' αὐτὸν ἠρώτα 16, 8

λύκειος] λυκείου στόματος
ἐξελεῖν 94, 8

λύκος τις ἀδρὸς ἐν λύκοις 101,
1 cf. 154, 1 λ. - ἄρονι 102, 8 λ.
χανῶν 16, 6 ὁ λ. (i) δ' ἀκούσας
16, 3 sim. 122, 14. 130, 3. 132, 4
λ. ποτ' - ἰδῶν 89, 1 sim. 105,
1. 3. 96, 1 λύκου θοίνη 132, 10
ἐν λύκοις λέων -, ἐν δ' αὖ
λεόντων συγκρίσει λύκος 101,
7. 8 μή σε τῶ λύκῳ ρίψω 16, 2
λ. ποτ' ὄστοῦν - ἠρείσθη 94, 1
sim. 100, 1 κωλύω - λύκον διω-
κτῆρα 128, 14 εἰς λ. ἀλώπηξ
ἐμπεσοῦσα 53, 1 βασιλῆα - τὸν
λ. καταστήσειν 95, 78 sim. 89,
11 λέων - τὸν λ. σκώπτων 105, 5
κνηκὸν - λ. - συγκλείειν 113, 2

λ. δ' ἰδὼν παρόντα (asinus)
122, 3 ὅις μονήρη λ. ἔφενγεν
132, 1 λύκων - ἄγγελοι εἰς
ποιμνην 93, 1 κυσὶν ποτ' ἔχθρη
καὶ λύκοις 85, 1 cf. 159, 1

λυμαίνομαι] μή με λυμαίνου
51, 5

*λύμη 164, *1

λυπέω] χηλῆς μὲν ἔνεκα -
ἐλυπήθη 43, 4

λύπη [12, 27 i] αὐτὸν λιμὸς εἶχε
καὶ λ. (e) 95, 46 sim. 136, 11^a.
185, 6 τι βουκόλημα τῆς λύπης (e)
136, 9 [23, 11] τοῦτ' ἐστὶν φρον-
τίδων - καὶ λύπης 24, 5 οὕτω
βουκολοῦσα τὴν λύπην (e) 19, 7
cf. 167, 4 λ. (i) - συμφορῶν ἀνα-
ξαίνει 12, 24 cf. 167, 4

λυσσάω] λέων ἐλύσσα 90, 1

λύχνος] μεθύων ἐλαίω λ.
114, 1 φαῖνε, λύχνε 114, 6 τὴν
δ' Ἀφροδίτην - λύχνοις ἐτίμα
10, 7

λύω] τὸν γόμον λύων (e) 7, 11
λύειν (e) ἔμελλεν αὐτούς (dis-
iungere) μῦς - ἔλυσε (i) τὸν
λέοντα 107, 14 || γάμον - δαιτὴ
'λέλυτο 32, 9 || κἄν - αἰτίην
λύσης (e) 89, 12 cf. 88, 11 adn. ||
formae spondiacae in exitu ||
cf. ἀνα- ἐκλ-

*λώβη cf. 164, 1 adn.

μαγειρεῖον] κρέας - ἔκλεψεν
ἐκ μαγειρείου 74, 1 οὐκ - ὅμοιον
τὸ θυμά τῷ μαγειρείῳ 97, 12

μαγειρεύω] μαθῶν - μαγει-
ρεύειν 122, 16

μάγειρος ἐλλείψη 21, 10 τὸν
δὲ - ὁ μ. - ἐξέριψε 42, 5 ἔστιν
μ., ὅς με - θύσει 51, 8 βόες
μαγείρους ἀπολέσαι - ἐζήτουν
21, 1

μαίνομαι] τί - μεμηνῶς - οὐχὶ
ποιήσει (leo) 90, 3

[μακάριος, ὅστις 103, 20]

μακαρίζω cf. 160, *1

μακρόθεν πλήξας (e) 3, 4
πρόδηλον - μ. 104, 3 μ. δέ με
σκέπτῃ 103, 14 cf. 193, 2

μακρός] de loco μακρῆς ἐγ-
γὺς - πεύκης 92, 3 καὶ μακρὸν
ἐπέρα πεδίον 43, 10 εἰς μακρὴν
ὑλὴν - ἀπολέσας 23, 1 | ἀγροῦ -
μακρὸν ἐξεπωτήθη 12, 1 μακρὰ
τοξεύων 68, 1 ἀφῆκε μ. λιμώτ-
τειν 45, 8, nisi ad λ. pertinet ||
de tempore μακρῆ - ῥῆσις 15, 4
τὴν αὔριον - [τὸ] μακρὸν οὐχ
ὑπερβήση 75, 6 [μ. οἰμώζειν
52, 7]

[μάλα (μάλ' 254 p. 208) Ba-
brius non adhibuit, cf. λίην]

μαλάσσω] σκληρὸν μαλάσσεις
προσφάγημα 133, 4 χηλῆ μα-
λαχθέν 28, 6

μαλθακός] μαλθακῆς ποιῆς
95, 11 | μαλθακῆ γνώμη 36, 11
[μάλιστα ζῆν θέλης 44, 7]

μᾶλλον ἠρούμην, εἰ 14, 3
πότερ' ἀναβαίνειν ἢ - αἰροῖτο
8, 2 γενέσθαι - μ. αἰρήση 64,
10 οὐ μεθῆκε μ. 18, 6 μ. ἐτρό-
θη 95, 75 [τῶν ἐλαττόνων μ. -
δόξαν ἔσχε 64, 11] μ. - προσ-
έξω 134, 17 μ. ἰσχύει 112, 9
βλάπτουσα μ. ἥπερ 27, 7 σὺ μ.
ἢ γὺψ - δειπνήσεις 122, 5 [sim.
18, 16. 35, 8] μ. σ' ἐγὼ - θύσω,
ὅτι - 138, 7 || μ. ὠθήσας 162, 5

μαλλός] τὸν μαλλὸν ἐψάλιζεν
51, 4 φρικτὶ μ. ὀρθώσας 93, 7

μάνδρη] μάνδρης ἔσω - πρό-
βατα συλλέγων 113, 1

μανθάνω praes. non usus
est | πόθεν μαθήση, πόσσον -
λείπει 124, 14 | μάθοις ἂν οὕτω
ταῦτ' ἔχοντα pr. I 14 || μαθῶν -
οὐδὲν ἢ - μαγειρεύειν 122, 16
sim. pr. II 12. 165, *1 λαλεῖν μα-
θόντων 33, 24 || cf. 157, 7. 158, 6

μάντις cf. ὠρομ-

μάρτυς] ὦν - μ. εἰστήκειν
50, 16 || cf. ἐπιμαρτ-

μάταιός ἐστι 6, 17 πόνος μ.
ἐξανηλώθη 95, 45 τὸν δ' ὡς -
μάταιον ἐκβάλλει 35, 5 [79, 8]
μάτην ἦκω 2, 13 μὴ μ. μ'
ἀποκτείνης 6, 9 sim. 9, 5. 75, 21
ἢ μ. εὐξῆ 20, 8 μὴ μ. ζήτει
95, 100

μάχαιρα] μαχαίρας - βουδό-
ρους 97, 7

μάχη] ἀλεκτορίσκων ἦν μ. 5, 1
μάχης ἐπιστήμων 85, 3 μάχην
συνῆπτεν οἰκοδεσποίνῃ 10, 5
εἰς μ. τε γενναίους 31, 8 προ-
άξῃ τὴν μ. 85, 5 παραστάτην -
ἐν μάχαις 76, 3

μάχομαι] δι' οὓς μάχονται -
ἀλλήλοις 43, 4 αὐτῶ μάχεσθαι
1, 5. 153, *1 μαχομένη ταῖς πνο-
αῖς 36, 10 [36, 14. 39, 2^c. 39, 4]

μέγας (i) γένωμαι 6, 11 sim.
100, 3 τῶν δ' ἰχθύων - ὁ μ. (i)
9, 6 χῶ μ. Πλούτων 75, 14 οὐχ
ὁ μ. ἀεὶ δυνατός 112, 9 [† μέγ'
47, 15] || ἦτις ἦν μείζων 66, 6
τὸν πόκον λαβεῖν μείζω 51, 2
ἰδοῦσα τὴν σκιὴν μ. 79, 3 αἰ-
γας - ὦν - ἦγε μείζονας 45, 6 ||
υἱὸν - μέγιστον ἀνδρῶν - ὕμνει
15, 6 κὰν μ. ἰσχύῃ 47, 12 [*47, 15.
85, 19]

μεθίημι] μὴ *μεθιέναι πίστιν
99, 4 οὐ μεθῆκε μάλλον 18, 6

μεθίστημι] ποῦ σφέας μετα-
στήσει 88, 10 ἀφ' ἵππων εἰς
ὄνους μεταστήσας 76, 18

μεθύσκω] θηλή μεθύσκει - με
89, 9

μεθύω] μεθύων (i) ἐλαίω
λύχνος 114, 1

μειδιάω] κάρχαρόν τι μει-
δήσας (e) 94, 6 sim. 106, 29

μείζων cf. μέγας

μειλίχως *συνεζήκει 106, 10

[μειράκιον cf. 165, 1 adn.]

μέλαθρον] στέγης τε *μέλα-
θρόν (*trabes*, cf. *Od.* λ 278) εἶμι
64, 5 κάτω μελάθρων (*ex parte
superiore aedium*) ἦλθε 116, 6
μέλας] εἰς μέλαν - ὕδωρ 25, 2
μ. κολοιῶν ἔθνος 33, 4 μελαί-
νης ἀμπέλου 19, 1 μελαίνῃ -
βώλω 108, 7 εἰ μέλαιναν ηὔρη-
κει 22, 10 οἷ μὲν - μέλανες
(*canes*) 85, 14 μελαίνας - χαίτας
22, 3

μέλεος 129, 24

μέλι] στάμνοι - μέλιτος 108, 18
cf. 182, 3

μελίγλωσσος] λόγοισι - μελι-
γλώσσοις (e) 95, 9

μέλισσα] Ὑμηττίη μ., κηρίων
μήτηρ 183, 1 σμηῆνος μελισσῶν
187, *14

μελισταγής] μελισταγές - κη-
ρίον (*librum*) pr. I 18

μέλλω τ' ἀποπνεῖν 122, 4 sim.
c. inf. praes. γαμεῖν ἔμελλε 32, 6
sim. 82, 8. 93, 6. 108, 25. 113, 1.
138, 2 μέλλεις τ' ἀνάσσειν 95,
25 ἔμελλον - θύειν 37, 5 sim.
55, 4. 75, 18 συμβουλεύσων μέλ-
λων τ' ἐγείρειν 95, 70 sim. 110, 1
[μέλλῃ 81, 6] || ποίην δ' ἔμελλε -
ἔχειν ἦτις 95, 101 || c. inf. fut.
οὐκ ἔμελλε - θωπεύσειν 6, 14
ἔ. γὰρ δὴ - τελευτήσειν 47, 3
ἔ. γὰρ σοι - δώσειν 95, 71 sim.
107, 1. 124, 2. 163, *5 || ἔμελλεν
(*cunctatus est*) 85, 4 || τὸ μέλλον
(*futura*) οὐκ ἦδει 95, 38

μέλος] ἐκ τοῦ μέλους δ'
ἔγνωσαν 12, 5 | †μέλεα 134, *4

μέλει] οὐ μ. μοι -, οὔτ' ἐάν -,
οὔτ' 84, 5

μελωδός] τίνος μελωδοῦ πρὸς
τὸν ἦχον 124, 10

†μεμπτός cf. pr. I 5 adn.

μέμφομαι] ἐμέμφεθ' ὁ λέων.
97, 10 πῶς ἂν - μεμφοίμην τὸν

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

gulares sunt, semper elisum neque ictu percussum nisi 12, 8

[μεταλαμβάνω 98, 22]

μετανοέω cf. 182, 4

μεταξύ] πόσον τράγον μεταξύ (quid intersit inter) καὶ πόσον τάυρου 91, 8, cf. de Babr. p. 180

μετάρσιος] ὅστις σ' - μετάρσιον θήσω 115, 6

μεταστρέφω] μεταστραφείς mutatus 87, 3

μετέχω] οὖ - μετασχεῖν μικρόν 7, 15

[μετρέω cf. 67, 9]

μέτρον] τὸ μ. εὐμήκης 64, 3 διαβὰς ταὐτὸ μ. 68, 7 || cf. ἄμ-

μέτωπον] ἀναιδείης ἔχουσα - μ. 95, 58 μέτωπα - ἀλοιήσας 122, 13 μ. - ἐπλήγη 130, 9 κάρφη μετώποις ἀρμόσαντες ἀκραίοις 31, 14 || cf. προμ-

μέχρι(s)] ὁ μῦθος ἦλθε μ. ἠρώων 15, 3 μεθύσκει μέχρι νῦν με 89, 9

μή] c. imp. μὴ πρίον (e) 28, 8 sim. 34, 10. 48, 8. 51, 5. 71, 6. 83, 4. 95, 99 μὴ κλαῖε (i) 78, 2 μὴ μοι χαρίζου 92, 9 μὴ δέδιχθι (post penth.) 75, 2 μὴ μου (penth.) - κήδου 132, 8 [5, 10. 136, 28 μὴ - θρηνεῖτω 14, 5] || c. con. aor. prohib. μὴ σπεύσης (e) 1, 5 sim. 6, 9. 7, 7. 72, 18. 92, 10. 96, 4 μὴ με μηνύσης (e) 3, 8. 50, 5 μὴ μοι (i) χάριν σχῆς 10, 11 καὶ μὴ μ' (i) - χωρίσσης 12, 21 || c. praet. vel opt. εἶθε - μὴ συνηντήκεις 53, 5 sim. 53, 5 μὴ σύ γ' - ἴκοιο 53, 7 μὴ φρενωθείην 101, 5 μὴ - ἐπέλθοι 70, 5 μὴ γένοιτο 171, 8 cf. 80, 4 || c. con. deliber. τί μὴ πάθωμεν 24, 7 τίς - μὴ κλάβση 98, 9 || in

enunt. condit. ἦν - μὴ πιλίχμήσης, - εἶσομαι 48, 6 sim. [60, 6] εἰ μὴ *προάξη -, ἐνεδρεύσειν 85, 5 | παρεῖχε -, εἰ μὴ - ἤλεγξεν 72, 16 εἰ μὴ παρήμην -, οὐκ ἂν ἔσχετ' 128, 11 sim. 143, 4 εἰ δὲ μή, θνήσκω 7, 6 || post v. timendi οὐ - δέδοικα, μὴ - κνίσση 82, 7 | [ὄρα - μὴ - ἐξεύρη 21, 12] post imper. adhort. opt. παῦσαι, μὴ σε - ῥίψω 16, 2 ἔξελθε, μὴ τις συλλάβῃ 132, 7 οὐκ ἐγερθήση, μὴ - λέγωμαι 49, 4 μὴ - ἴκοιο, μὴ δὴ - συναντήσης 53, 8 || σπεύδω, μὴ - ζητήση 95, 29 προσέξω μὴ ποτ' - δόξης 134, 19 κατέλιπεν - μὴ πάθοι τι 131, 3 || post v. interrogandi ζητεῖ -, μὴ τις οἶδεν 2, 16 sim. 2, 3 ἐπηρώτα, μὴ - καταδέδυνεν 50, 8 sim. 95, 54 || post relat. πῶς ἂν μεμφοίμην -, ὅς - μὴ προσῆκε 38, 5 πῶς - ἴηση, ὅς - μὴ σώξεις 120, 8 || c. partic. condit. ὁ μὴ - τηρήσας μάταιός ἐστιν 6, 16 δώσει μὴ θέλοντι 67, 8 cf. 80, 4 | πῶς - μὴ μένοντι πιστεύσω 99, 5 || c. part. concess. μήπω - ἀναπλήσας 46, 8 | pro οὐ sollempni μὴ πονῶν ἐτηρήθης 37, 10 μὴ φοβούμενος τρώγω 108, 32 ἐνικήθη τῷ μὴ φρονοῦντι 134, 9 hiatus vitandi causa? || c. infinit. fin. ὥστε μὴ φεύγειν 26, 6 | c. inf. or. obl. ἔψεγε - μὴ - κείσθαι 59, 9 ἐνέχυρον δώσεις - μὴ μεθιέναι 99, 4 ἔφασκε μὴ σύρειν 14, 2 sim. 124, 6 [23, 10. 36, 14] || [τὸ μὴ καλῶς πράττειν 5, 12 sim. 94, 10] || c. infinit. pro imper. 'μὴ - βαίνειν' ἔλεγε 109, 1 [59, 17] μηδέ] c. imper. ἴσθι μηδ' ἐπτόησο 95, 82 sim. 106, 30

[82, 10] μηδ' - θῆρ, ἀλλὰ - γίνου 98, 11 [sim. 67, 10] || c. coni. aor. prohib. μεῖνον - μηδ' ἐπελπίσης νίκη 1, 6 [sim. μηδέν - μηδ' - 43, 18] || c. opt. μηδὲ συμβαίη 171, 8 || in enunt. cond. ἦν - προσέλθης μηδέ μοι προσουρήσης 48, 7 post opt.? [53, 8] || c. part. conc. ἔλαβε μηδὲ τοξεύσας (*ne iaculatus quidem*) 68, 9 || post relat. δι' οὓς - μηδὲ νῦν (*ne sic quidem*) - ἔξεστι 93, 10 || c. inf. ἀλειψαί βούλομαί σε μηδ' - παρελθεῖν 48, 4 ἔψεγε μὴ σχεῖν 59, 11 sim. 53, 2 [11, 10. 107, 17]

μηδεῖς - ποιείτω 157, *7 [sim. 96, 6] || μηδὲν ἐκπλήσσου 36, 9. 116, 11 [πρᾶγμα μ. - σύνναπτε 67, 9] || [μ. - ὑπολάβης 43, 17] [κἂν μ. - καταβλάψης 13, 14] || pro οὐδέν? c. part. γῆς - μηδὲν αἰτούσης pr. I 12 | ὡς εἶδεν - μηδέν, ἀλλὰ 97, 8 | or. obl. σὺν αὐτῷ μ. αἰτίους θνήσκειν 117, 4 hiatus causa?

μηκέτι ζῶειν 25, 1
μῆκος ἐξισουμένην 41, *2 ||
cf. εἰ-

μηκύνω] τί μ.; 85, 12
μῆλον] μῆλά σοι περισσεύει 128, 4 cf. 145, *3

μῆν] καὶ μ. πίθηκος - ἔτερπεν 125, 5 sim. 129, *8

μῆνις cf. 167, 8

μῆνυτρα σύλων 2, 12

μηνύω] τῷ τε πατρὶ μηνύει 88, 9 [ὁ μῦθος - μ. 38, 8. 96, 5] τῷ δεσπότῃ - μὴ με μηνύσης 3, 8 sim. 50, 5 σεαυτὴν - † μῆνυσον 12, 18

μήποτε] εἶθε μήποτ' ἐπλευσθῆς 71, 3 cf. 134, 18

μήπω - ἀναπλήσας 46, 9 μ. γέννηται 136, 4

μήτηρ] φουκίς - μ. 6, 8 sim.

38, 6. 56, 3. 62, 3. 109, 1 ἔλθοῦσα δ' - ἡ μ. 28, 2 νεοσσῶν - γίνεται μ. 118, 4 ἡ μυοκτόνος μ. 135, 9 | μητρὸς ἀγκάλαις 34, 7 οἱ δὲ μητρὶ - εἶπον 28, 8 sim. 78, 1 μητρὶ τῶν θεῶν θύειν 97, 2 μῆτερ (penth.) 28, 4 sim. 78, 2 μῆτερ ἢ διδάσκαλος 109, 3 || Κυπρίσ ἡ πόθων μ. 32, 2 μέλισσα, κηρίων μήτηρ 183, 1 || nom. semper in exitu μῆτι πυροίχην παίζειν 80, 4^b cf. [21, 12. 94, 10] 131, 3

μητροῶος] θηλή - μητροῶη 89, 9 μιγάς] λευκὰς μελαίνας μιγάδας - χαίτας 22, 3 || cf. ἐπίμικρέμπορός τις 111, 1

μικρὸς ὢν τίσω 107, 8 sim.

89, 4 τὸ μικρὸν εἶναι 112, 10

sim. [4, 7] μικρὸν ποτ' ἰχθύν - ἤγρευσεν 6, 3 μέρος τι - μικρὸν

57, 5 sim. [82, 10] μικρὸν δια-

στάς 1, 9 μετασχεῖν μ. 7, 15 μ.

δ' ἐπισχῶν 108, 24 sim. 84, 2

τὰ μικρὰ πείθει 95, 34 ὁ μὴ

τὰ μ. - τηρήσας 6, 16 ἀνέξο-

μαι - μ. 91, 6 μ. τιτυβιζούσης

131, 7 || σμικρὰ παίξας 131, 11

μιμέομαι] μιμούμενος τὸν ἵπ-

πον 73, 3 τί - αἰετοὺς ἐμιμού-

μην 137, 6 τὴν - ποιότητα

μιμήση 28, 10 [41, 4]

μίμηλος] μίμηλον - ζῶον 157, 1

μιμνήσκω cf. ἀναμ-

μισέω] τοὺς δ' ἄλας μεμισή-

κει (e) 111, 16 [*μισήση 13, 13]

μισθὸς ἀρκεῖ - ἐξελεῖν 94, 7

μισθὸν - εἶχεν ἐκ δήμου 76, 5

μισθὸν - πέμπειν, - δώσειν 88,

15. 16 sim. 94, 2 πόσον - μ. -

δώσεις 115, 5 τὸν μ. - ἥτει 94, 5

sim. [94, 9] ἐπάξιον δοῦς μ.

107, 15 || ζητεῖ - μισθοῦ 2, 16

μισθῷ - ἔφερεν 76, 8

μνήμη] γένοιτο τῆς ἀλώπε-

κος μν. 95, 26 ἐμῆ μνήμη (*ad*

meam memoriam) pr. I 17 ἦν
λάβης μνήμην καὶ τῶν πελύκων
64, 7

μνήσκω] [μου μνήσκον 50, 16]

μνηστεύω] παρὰ πατρὸς ἐμνή-
στευε 98, 2

μοῖρα] οὐκ ἴσην - μοῖραν 106,
16 κρεῶν - διανέμων μοίρας
106, 12 τίθησι τρεῖς μ. 67, 4 ||
ἐγγὺς ὄντα τῆς μοίρης (*mor-
tis*) 103, 16 οἴμοι - τῆς ἐμῆς
ἐγὼ μοίρης (*sortis*) 118, 9 κακῆ
μοίρη 191, 1 [sim. 72, 25] ||
semper in v. exitu; Eberhardi
coniectura 106, 16 non pro-
banda || cf. εὐμ-

μόλις βαίνων 75, 10

μονήρης] μονήρη λύκον 132, 1

μονογενής] υἱὸν μονογενῆ
136, 1

μόνος νῦν - ἀναίνει 24, 6 μ.
τὰ πάντων - ἐκοσμήθη 72, 13
μόνη δ' ἐμεινεν ἐλπίς 58, 7
sim. 58, 9 σοι μόνη 95, 83 |
γεύσομαι κρεῶν μούνη 106, 28
μούνην (e) 131, *2. 126, *2 ὄν
μόνον πάντων - προσεκύνει 20, 4
sim. 74, 16 μόνην ἀπ' ἄλλων
καρδίην ἐπεζήτει 95, 97 ἦν μ.
70, 3 | μοῦνον εἰδότες φεύγειν
25, 4 || [μόνοι θ' ἐάλωσαν 31,
20] || μόνον (adv.) σώζον 121, 3
οὐ - τὰ νῦν - μοῦνον ἀλγύνει,
τὰ δ' ἔπειτα - 106, 24

μόρος] ἐγγὺς ὦν μόρον 107, 2

μορφή] μορφὴν ἀμειψαι καὶ
λαβεῖν γυναικείην 32, 3. †71, 6

μόσχος ἀδμῆς κείνος 37, 7
cf. 156, 1

μοῦνος cf. μόνος

μοῦσα [12, 26] μύθους - τῆς
ἐλευθέρης μούσης (*oratione so-
luta conscriptos*) pr. I 16 σοφω-
τέρης μ. - ποιήσεις pr. II 10
οὐκ ἄτερο μ. 8, 3 εἶπεν ἀγρίη
μούση 15, 12 νέη μ. δίδωμι -

τὸν μυθίαμβον pr. II 6 || exc.
[12, 26] in v. exitu || cf. εὐμ-

μοχθέω] μοχθεῖ 74, 13 μοχθή-
σας διέβαινε 111, 10

μόχθος] μόχθον - ὀτλεύεις
37, 3

μυελός] μυελὸν ὀστέων 95, 90

μύζω] μύζων ἰκέτενε 6, 13

ξμυθιάζομαι (*loquor*) pr. II 13

ξμυθίαμβος] δίδωμι - τὸν
μυθίαμβον pr. II 8

μῦθος (*fabula*) - Σύρων -
εὔρεμ' pr. II 1 μύθους φράσαν-
τος pr. I 16 sim. [18, 15. 22,
14. 34, 14 etc. in epimyth.] ||

ῥέων δ' ὁ μ. (*sermo*) ἦλθε μέ-
χρῃς - 15, 3 μύθω - τοιούτω

77, 3 τοιοῖσδε μ. ἰκέτενε 107, 3
ποικίλοις μύθοις 103, 15 || cf.

παραμ-

μύλη] ὑπὸ μύλην 29, *2

μυοκτόνος μήτηρ 135, 9

μύρμηξ] σῖτον - ἔψυχε μ.
140, 2 γελάσας δ' ὁ μ. 140, 7
μύρμηκος - ζῆς βίον 108, 8
ἔσμος - μυρμήκων 117, 6 sim.
117, 11

μύρον cf. 176, 7

μῦς (*penth.*) ἐμπεσὼν (*χύτρη*)
60, 1. [5] sim. καί τις γαλῆν μ.

προυκαλεῖτο 31, 12 παρέδραμεν
μ. 32, 7 sim. 82, 2. 191, 9 μ.

(i) ταῦρον ἔδακεν 112, 1 ὁ μ.
(i) - ἔλυσε τὸν λέοντα 107, 13

sim. 112, 6 μ. δ' ἀρουρίτης
108, 27 sim. [107, 18] ὁ μ. ἐπι-

τρούξας 112, 8 χειρσαῖος - μῦς
191, 1 μῦδος - δεῖπνον 107, 7

γαλῆς - μῦν στρατηγὸν ἐλ-
κούσης 31, 22 ἐκινήθη - πρὸς

μ. (*leo*) 82, 5 οὐχὶ τὸν μ.
(*penth.*) - δέδοικα 82, 6 ἀπῆγε

τὸν μ. τὸν γεηπόνον 108, 14
λέων - μ. ἔμελλε δειπνήσειν

107, 1 ἐδίωκεν - τὸν μ. (i) 112,
2 | γαλαῖ - εἶχον καὶ μύες -

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

νίκη 31, 21 cf. *N.* p. 309
 μηδ' ἐπελπίσης νίκη 1, 6 Ζεὺς -
 οἶδε τὴν νίκη 56, 6 Ζ. - παρειῆχε
 τὴν ν. 72, 15 τόξου δὲ ν. ἔλαβε
 68, 9 νίκα κακὴν ν. 162, *6
 νιφετὸς δ' ἐπῆλθε 131, 12
 νίφω] ἐνιφεν ὁ Ζεὺς 41, 5
 νοέω [εὖ νοοῦσιν 107, 17 cf.
 115, 4] cf. ἐπι- μετα- ὑπον-
 νομαῖος] Ἑρμῆ νομαίω 23, 4
 νομεύς] οἷς - εἶπε πρὸς νο-
 μῆα 128, *1
 νομή] εἰς νομάς 37, 6
 νομίζω] νομίζων - συλήσειν
 18, 5 γραῦν ἀληθεύειν νομίσας
 16, 4
 νόμος] εἰστία - νόμω ξείνων
 106, 7 | νόμοι - ἀνθρώπων 118,
 10 νόμους ἔταξε 154, 2
 νοσέω] θεραπεύειν τοὺς νο-
 σοῦντας ἀνθρώπους 75, 16 sim.
 16^a κόραξ νοσήσας 78, 1 λέων
 ν. 95, 1 ἀμνάδος νοσησάσης
 171, 3
 νοσηλεύω (πατέρα) 13, 8
 νόσος] νόσου με δεινῆς - ἀνα-
 σφῆλαι 78, 3 ἐκ νόσων ἀνα-
 σφῆλας 75, 8 οἷά τις *νούσω
 κάμνων (ὡς* νόσω κ.) 103, *3
 [νουθετέω cf. 119, 12]
 νοῦς δέ σοι λείπει 77, 12 τῆς
 δ' ὁ ν. ἐχαυνώθη 95, 36 σοι νῶ
 (= ἐν νῶ) τι κηρίον θήσω pr. I
 18 [87, 6. 140, 10] || cf. δύσ- εὐν-
 νύκτωρ] ἐκάθευδε ν. 49, 1
 νύμφη] ἐπεδίωκεν ἡ ν. (*sponsa*)
 32, 8 || ὦ πρὸς σε νυμφῶν 92, 4
 ἔθηκε δ' εὐχὴν ταῖς ὀρεινόμοις
 νύμφαις 23, 3
 νῦν (i) οὖν ἄφες με 6, 9
 ἀναυλα νῦν ὀρχεῖσθε 9, 9 ἄψ
 νῦν ἴωμεν 25, 9 || νῦν ὥρη -
 88, 7 sim. 88, 18. 88, *11. †15, 6
 μόνος ν. (*penth.*) - αὐαίνει
 24, 6 τὰμὰ ν. ταλαντεύεις 30, 9
 sim. 101, 6 μηδὲ ν. - ἔξεστι

93, 10 νῦν - οὐκέτ' ἰσχύω 95, 7
 sim. 95, 75 τὰ ν. παρόντα 106,
 24 [ὁ ν. βίος 126. 9] || νῦν μὲν
 οὐχὶ χαιρήσεις 95, 62. [61] | καὶ μὲ
 ν. διεψεύσω 131, 18. 126, *7 || με-
 θύσκει μέχρη νῦν 89, 9 || cf. τοί-
 νύξ] νυκτὸς ἐν μέσαις ὥραις
 63, 6 ν. μεσοῦσης 116, 1 || cf.
 ἐνν-
 †νύσσω (-ττω) cf. 117, 9 p. XI²
 νωθεῖη] ἐγείρειν τῆς πά-
 ροιθε νωθεῖης 95, 70
 νωθῆς χελώνη 115, 1 ἄρκτος
 δὲ ν. 95, 18
 νωθρός] νωθραῖς ἐλπῖσιν 16, 7
 νωθρὰ γυῖα 95, 2
 νῶτον] διαρραγῆναι - ἐκ μέ-
 σου νῶτου *41, 1 δορῆς - τοῦ
 ν. ἀπορρυνείσης 139, 5 τί σε
 δροσίξει νῶτον - στίβη 12, 16
 ν. ἐξοχῆ κλίνας 18, 8 ὡς τὸ ν.
 ἠλγήκει 125, 4 | φριξ ἐπέσχε
 νῶτα 95, 59 οὔλον ὄστρακον
 νῶτων 115, 10 σάγην τε νῶτοις
 ἔφερεν οὐκέθ' 76, 10 βάρος -
 βαστάσας νῶτοις 111, 20 sim.
 166, 12 ν. ἐπεμβάς 129, 18 ἄρ-
 νὸς ἐσχέθη ν. 137, 4 cf. 166, 2

ξάινω cf. ἀναξ- διαξ-
 ξανθός] ξανθὸν - θέρος 88, 6
 ξενίη] ξενίης ἀμοιβὴν 74, 8
 ξένος] ξένη - αἰκίη 11, 2 ||
 τί ξένον - φεύγειν -; 188, 7 ||
 subst. εἷτις ἄλλος - ξένος πε-
 λάζοι 106, 27 ξένοισιν οὐ χαίρει
 74, 17 || cf. πρόξ-
 ξηρός cf. †88, 6
 ξόανον] ὄνω - ἐπιθεῖς ξ. 163, 1
 ξουθός] ξουθὴ χελιδῶν 118, 1
 ξύλιнос] ξύλινόν - Ἑρμῆν
 εἶχε 119, 1
 ξύλον] τῶ ξύλω παίων 125, 3
 sim. 163, *6
 ξύω] ἦονα ξύων (*littus ra-
 dens*) 6, 1

ὁ ἢ τὸ art. passim, cf. v. ὅδε οὗτος πᾶς sim, de crasi cf. proleg. p. LVII || τῶν πρὶν ἀνθρώπων 36, 3 τῶ πέλας 59, 12 [13, 14] τοῖς πέριξ 23, 4 *τῶπισθεν 134, 10 τὰ δ' ἔπειτα 106, 25 sim. 26, 10. 66, 5. 6. 8. 95, 43. 70. 134, 14 [126, 9] | ἐπὶ τῶ *θεραπεύειν 75, *16 sim. [9, 13] 107, 15. 122, 10 || τὸ τοῦ ταύρου 59, 8 || εἰς ἄντρον - τῶν ἀοικητῶν 45, 2 sim. 6, 4. 130, 6 || demonstr. passim ὁ μὲν ὁ δὲ cf. μὲν | ὁ δ' - ἰκέτευεν 6, 5. 7, 6. 26, 3. 50, 6 etc. plerumque in v. initio | ἢ δὲ - 10, 3. 12, 3. 34, 10 ἢ δ' - εἶπεν 125, 5 etc. in v. initio vel post semiquinariam | τῆς δ' ὀπισθε 50, 2 etc. τῶ δ' ἠκολούθει 33, 7 τὸν δ' - ὠδήγει 11, 4 τὴν δ' οὐκ ἔπειθε 134, 8 sim. 72, 19. 95, 55. 138, 3 etc., saepe in initio et post semiquinariam | οἱ δὲ 28, 8. 47, 8 etc. αἱ δ' ὡς 26, 5. sim. 9. 45, 10 etc. plerumque in initio vel post semiquinariam || formae τοῖσι etc. desiderantur; inc. †223, 5 etc. || art. pro relat. τὰ (i) τ' εἶχον ἀντέδωκαν 61, 6 τυρὸν -, τὸν (i) ἢ σοφὴ λαβοῦσα 77, 10 cf. 119, 6

ὄγκος] τοιοῦτον ἦν ὄγκω 28, 7 γαστρὸς ὄγκον 34, 6 χρυσοῦ μέγιστον ὁ. 123, 3

ὄγκόω] γαστήρ δ' - ὠγκώθη 86, 5 ὁ φόρτος ὦ. 111, 19

ὅδε ἦδε τόδε] πρὸς τῆδε πέτρῃ 6, 8 σαρκὶ τῆδε πιαίνειν 107, 5 ταῖσδε ταῖς καταχρούσαις (πτέρυξι) 65, 5 χάριν - τήνδε - τίσω 107, 8 τήνδε βίβλον ἀεῖδω pr. II 16 || μὴ τις - τήνδ' ἔκλεψεν 2, 3 τὰδ' - πάσχω 122, 14 ἀκούει τοῦδε 116, 2 | χελιδῶν ἦδε (adest?) 131, 9 || μὴ τῆδ'

(hac via) - φεύγει 50, 8 ἦκε τῆδε (huc) 130, 5 τῆδ' (hac ratione) ἐραθύμει 116, 14 || praeter l. 116, 2 (ubi cum praes. historico coniunctum est) 116, 14 invenitur in oratione aut recta aut obliqua (2, 3. 50, 8)

ὀδεύω] κοινῶς ὀδεύων 15, 2 μέλλων ὀδεύειν 110, 1 cf. 194, *1

ὀδηγέω] δαίμων εἰς τὰς ἀρούρας - ὠδήγει (e) 11, 5 δεικνύων ἂν ὦ. 95, 55

ὀδοιπορέω] ἀνδρὸς - ὀδοιποροῦντος 18, 3 ὀδοιπορῶν ἀνθρώπος 126, 1

ὀδός] ἢ - ὀρθὴ τῶν ὁδῶν 8, 4 τῆς δ' ὁδοῦ προκοπούσης 111, 4 ἐν ὁδῶ τισ Ἑρμῆς - εἰστήκει 48, 1 κἂν ὁ. βαίνειν 80, 3

ὀδοῦς] ὀδοῦσι βραχυτάτοις - κείρας 107, 14 ὀδοῦσιν ἀκροῖς - ἐξήρει 122, 10 ὀδόντας εἶχε - αἰλούρου 17, 6 ἠλικούς - φέρεις ὁ. 98, 8 ὁ. κινήσω 190, *7 ἐξεῖλε τοὺς ὁ. 98, 13 || τῶν ἰάμβων τοὺς ὁ. οὐ θήγω pr. II 14

ὀθυεῖος] κακῶν - ὀθυεῖων 66, 5 ὀθούνεκ' εἰσὶν 25, 3

οἴγνυμι cf. ἀνοι-
οἶδα] οἶδε τὴν νίκην 56, 6 τίς - οὐκ οἶδε - Ἄτιν 141, 7 φαρμάκων - οἶων - οὐδεὶς οἶδεν 120, 5 cf. 179, 6 *οἶσθα - ὥρας 124, 19 αὐτὸς οἶδας 63, 12 κλέπτας - πῶς - ἂν εἰδείη 2, 14 τὸ μέλλον οὐκ ἦδει (e) 95, 38 λόγους ἦ. (e) pr. I 7 sim. 166, 1 τὴν - εὐσέβειαν οὐκ ἦδειν (e) 119, 10 μὴ τις οἶδεν 2, 16 εἰδότες φεύγειν 25, 4 sim. 153, 1 || τίνι - χαίρεις οὐκ οἶδα 13, 10 εἰδέναί - τί ποτ' ἦν 58, 3 || οἶδα - ἰδῶν 17, 5 || ὁ λέων -, *οἶσθας, ἔστι 95, 14 || χάριν εἶσομαί σοι 48, 8

οἰδέω] οἰδεῖται 145, *12

οἴκαδε] ἐκόμιζεν οἴκ. 105, 2
 [οἴκειος cf. 38, 10. 72, 19]
 οἴκῳ] ὁμώροφόν μοι - στέ-
 γην οἴκει (e) 12, 15 Ὀλυμπον
 οἴκει 120, 6 ἐν θεοῖς ὄκει 59, 6
 δρυμόν οἰκούσης 95, 1 || cf. ἀοι-
 ἐν- κατ- παρ- συνοι-
 οἰκίη] ὄρνεις οἰκίης 17, 1 ἔψε-
 γεν - τῆς οἰκίης 59, 13 οἰκίην
 ἐς ἀνθρώπου 74, 2
 οἰκοδέσποινα] μάχην συν-
 ἦπτεν οἰκοδεσποίνῃ 10, 5
 οἴκοι] ἀγνοεῖν δὲ τὰς οἴ.
 (συμφοράς) 66, 8
 οἶκος (hominum) δέ μοι πᾶς -
 ἀναξάινει 12, 24 γερόντων οἴ-
 κος - δικαστήρων 118, 3 Παλ-
 λὰς οἶκον (ποιεῖ) 59, 4 εἰς οἴ.
 ἐλθεῖν 108, 15 ἐς οἴκου γωνίην
 5, 4 ἔλθ' - πρὸς οἶκον ἀνθρώ-
 πων 12, 11. 136, 6 ἐντρέχειν
 οἴκῳ (e) 135, 1 ἐν τῷ ποτ' οἴκῳ -
 εἶχε 51, 1 ἀπῆλθ' ἐς οἴκους
 (penth.) 34, 6 ἦν τις κατ' οἴ.
 (penth.) ἦρω; 63, 1 ἀπελθεῖν -
 πρὸς θεῶν οἴ. (e) 58, 5 sim.
 183, *2 ἦλθεν εἰς οἴ. 45, 12. 95,
 102 ἐν θεῶν οἴκοις (e) 72, 2 ||
 πάντα δ' οἶκον ἠρεύνα (leo)
 95, 98 || πάντα δ' οἶκον (caveam)
 ἠρήμους 27, 6 cf. 153, 1 || ante
 penthemimere et in exitu bre-
 vem finalem vitaturus acc. plur.
 usus est || cf. ἐν- πάροι-
 οἰκόσιτος (μῦς) 108, 4
 οἰκότριψ κλῶψ (mus) 107, 2
 οἰκτεῖρω cf. 147, 5. 192, 5
 οἶμαι cf. οἶομαι
 οἶμοι τῆς - γνώμης 7, 14 sim.
 95, 79. 118, 9 „οἴ.“ λύκος -
 εἶπε 122, 14
 οἶμος] εἰς *οἶμον 116, 8
 οἰμῶζω] περισσὸν οἰμῶξας 129,
 10 [52, 7] || cf. ἀποι-
 οἶναρον] ἄλω - *οἰνάροις ὑπε-
 στρώκει (οἰνάσιν κατ-) 34, 2

οἶνος] πίθους οἶνου 34, 3
 βωμούς - καταβρέχων οἶνω 63, 3
 οἶομαι] ὡς ὄμην (e) 19, 8
 †116, 8 adn. | καθ' ὕπνου -
 ὠήθη - κεισθαι 136, 3
 οἶος ἐκ Θράκης (ἄνεμος) 18, 4
 δικαστὰς οἶος εἶ σὺ 117, 11
 θυμόν - οἶον ἀνθρώποις 5, 2
 φαρμάκων - οἶων - οὐδεὶς οἶ-
 δεν 120, 5 μηδ' ἐπτόησο πρό-
 βατον οἶον 95, 82 ἔτλην οἶα
 χρῆ με 129, 23 οἶα συμβαίνει
 (ut fit) 117, 5 || οἶά (velut, cf.
 Herond.) τις - κάμνων 103, 3
 cf. ὁποῖος || exel. μόχθον οἶον
 ὀτλεύεις 37, 3 ἐκ δρόμων οἶων
 (e) καμπτήρας οἶους 29, 3
 ὄϊς τις εἶπε 128, 1 ὄ. - λύκον
 ἔφρευγεν 132, 1 τὴν ὄιν καθω-
 μίλει 132, 5 || semper disyl-
 labum
 οἴστος ἐκρύφθη χολάσιν 1, 9
 οἴχομαι] ὄχετ' εἰς ὄρος φεύ-
 γων 97, 9
 § ὀκλαδιστὶ πηδῶντων 25, 7
 ὀκλάζω] ὀκλάσας ἐπιπτεν 76,
 16 ὄ. ἐκοιμήθη 112, 4
 ὄλβος] ὄλβον ἀθροίζων 74, 13
 ὄλεθρος σπερμάτων (ψᾶρες)
 33, 5
 ὀλίγος] παρ' ὀλίγοισιν 126, 6
 ὀλισθάνω] ὀλισθεν - εἰς τι
 ρεῖθρον 111, 5
 ὀλκή] πόσην - ὀλκὴν - προσ-
 θήσει 51, 6
 ὀλλυμι cf. ἀπολλ- ἐξολλ-
 [† ὄλος 111, † 12 non Babr.]
 ὀμηρεύω * 39, 4
 ὀμιλέω] ἐλθὼν πρὸς τὸν ἵπ-
 πον ὠμίλει (locutus est) 7, 4
 sim. pr. I 11 ὀδεύων - ὦ. 15, 2 ||
 τοῖς λέουσιν ὦ. (commercium ha-
 bebat) 101, 4 τοῖς κύβοισιν ὦ.
 131, 10 || solo imperf. usus est
 neque nisi in v. exitu || [ὀμιλῶν
 13, 13] || cf. καθ- προσομ-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ὄποιος] κέρως - φοβερόν -,
κούχ ὄποια - ταύρων 95, 23 ||
ὄποια (ut) σαντόν 128, 9 σαί-
νων δ' ὄποια - ἔθλασ' 129, 14 ||
cf. οἶα

ὄπου] σπήλυγγα -, ὄ. - μείνας
91, 3 sim. 118, 3 κατοικήσεις,
ὄπου 12, 13 ὄ. γάρ εἰσιν -, ἔν-
θεν - φεύγω 118, 10 || ὄπου
γάρ - πέμπει, - γινώσκω 1, 15 ||
ἔσθ' ὄπου - ἰσχύει 112, 9 || in-
terr. ζητῶν ὄπουστί

ὄπτέω cf. κατο- ὑπο-

ὄπως] δοῦναι - ὄ. ζήση 140, 4
χῶπως (i) ἔχη - ἐνέθηκε 136, 9
sim. 166, *12 || ἐρευνήσας ὄπως
(i) - ἀναπράσση 127, 5 | ἐρω-
τώντων ὄπως (i) ἐδείπνησ' 42, 7

ὄρῶ γὰρ ἄλλους ἀσθενεστέ-
ρους 25, 10 τῶν - πολεμίων
ῶν ὄ. 85, 8 ἦν ὄρῶς στήλην
81, 1 ὄ. - τὸν βωμόν -; 132, 6
[ὄρῶν 21, 12] || εἶθε μοι τότ'
*οὐκ ὠφθης 131, 17 [εὐθενῶν
ὄφθῆ 12, 27] || cf. εἶδον

ὄργας] ὄρεινῆς ὄργαδος 12, 21
[ὄργῆς νέμεσις 11, 11]

ὄρεινός cf. ὄργας

ὄρεινόμος] ταῖς ὄρεινόμοις
νύμφαις 23, 3

ὄρείφοιτος] ποιμένων ὄρει-
φοίτων (e) 91, 2 θηρίων ὄ.
95, 25

ὄρθιος] ὄρθίη φύω 64, 4

ὄρθός] ἡ ὄρθῆ τῶν ὄδων -
8, 4 ὄρθῆν (recta via) ἀπελθε
109, 4 [ὄρθῶς - μηνύει 96, 5]

ὄρθόω] φρικί - μαλλὸν ὄρ-
θώσας 93, 7

ὄρθρος] εἰς τὸν ὄρθρον - ἐλ-
θοῦσιν 30, 6 χαραδριῶ πρὸς
τὸν ὄ. ἀντάδων 88, 2

ὄρίτροφος] ὄριτρόφων φυῆν
106, 3

ὄρκον] ὄρκους φέροντες 93, 2
Ὅρκον 50, 17 cf. p. 309

ὄρκόω] πάντας ὄρκώσων 2, 5
cf. ἐπιορκ-

ὄρμάω] ὄρμησε φεύγειν 1, 11
ῶ. - θύσων 124, 4 ὄρμηθη (e) -
θιγεῖν 19, 4 πρὸς αὐτόν - ῶ.
135, 5 πράξειν - ῶ. 137, 3 ||
cf. ἐφ- παρο-

ὄρμιή] ὄρμιῆς - ἵππειῆς 6, 3

ὄρνεον] ὄρνέων - σοφὸν -
φῦλον 33, 12 νηπίων ἔφεδρος
ὄ. 72, 21 sim. 164, *1 ἀγέλην
ὄ. φιλαλλήλων 124, 9 sim. 176, 3 ||
una gen. forma usus est neque
nisi in altero v. colo

ὄρنيθοθήρης] ὄρنيθοθήρη -
ἐπῆλθεν 124, 1

ὄρνις ποτ' ἠσθένησε 121, 1
ὄ τοῖος ὄ. 77, 7 ὄρνιθος ἀγα-
θῆς - τικτούσης 123, 1 τὸν ὄρ-
νιν ἠπάτησε 77, 3 αἴλουρος ὄρ-
νεις - ἐνεδρεύων 17, 1 ἐπνιγες
ὄ. 27, 6 φῦλον ἦλθεν ὄρνιθων
(e) 72, 7 ταρσός - ὄ. (e) 124, 18

ὄρος] ἦλθεν εἰς ὄ. 1, 1 sim.
97, 9 εἰς ὄ. ῥίψας 115, 9 δρῦν-
ἐξ ὄρους ἄρας (e) 36, 1 sim.
61, 1 ἐξ ὄ. ἀναστήσας 87, 1
ὄρέων ἐν - ὕλαις 92, 2 ὄρων
ἀβροσκήτων - δρυμῶνα 45, 10
ἐν ὄρεσι - τί γεννήσει 128, 6

ὄροφή cf. ὄμωρ-

† ὄρυνκτής cf. 33, 5

ὄρυνκτός] ὄρυνκτοῖς - ἐν εὐρί-
ποις 120, 2

ὄρύσσω] ὄρύσσειν - τὴν χώραν
108, 13 ὄρυσσεν - τοὺς τοίχους
(ταῦρος) 112, 3 || cf. κατο-

[ὄρφανός cf. 34, 12]

ὄρχέομαι] χειμῶνος ὄρχοῦ
140, 8 ἀναυλα - ὄρχεῖσθε 9, 9
ὄρχεῖσθ' ὑπ' αὐλοῖς 80, 2

ὄς ἢ ὄ] θεός - ὄς - γινώσκει
2, 15 sim. 3, 6. 51, 8. 10. 120, 6
Νέμεσις, ἦ - πημαίνει 43, 6
[47, 16] ἀλώπεν' - ὄς, εἴτις ἦλ-
θεν 106, 13 σκαιοός - ἔσσι, ὄς -

ὠφέλεις 119, 8 τετράπουν, ὑφ' οὗ κείται 28, 5 τούτω -, ὦ - φαίνη 10, 12 οὗτος - ὅς 90, 4 Ἡρακλεῖ -, ὄν - ἐτίμα 20, 4 sim. 100, 7. 124, 5. 136, 2. 138, 1 χλόη - ἐξ ἧς - εἶχε 46, 3 [40, 6] μεθ' ἧς - συνεζήκει 106, 10 ἀλώπεκ' - ἧ προσωμίλει 95, 3 σαγήνην ἦν - βεβλήκει 4, 1 sim. 58, 7. 89, 6. 8 δι' ἦν - τρίψει 100, 10 ὑφ' ἦν - τρώγω 108, 32 sim. pr. I 2. 4 [11, 11] ὃ βεβλήκει 79, 5 | ἀνθρώπων, οἱ - ἦσαν pr. II 3 σφήνας, ὧν - μήτηρ 38, 6 sim. 57, 13 ὧν - μέση κείμαι 71, 8 [98, 22] ταύταις - ὧν τὴν χρόνυ σκώπτεις 65, 3 μετ' αὐτῶν -, μεθ' ὧν 13, 12 ἐτῶν ἀφ' ὧν 74, 9 ἀλεκτορίσκων, οἷς - εἶναί 5, 2 sim. 43, 14. 15. 139, 5 [24, 10. 35, 8. 87, 7] ἐν οἷς ἅπασιν 136, 11 κύννας -, δι' οὗς μάχονται 93, 4 sim. 93, 10 τρίχων - ἄς ἠύρισκε 22, 9 ἃ πρὶν εἶχε ζητήσῃ 61, 10 || post pausam (lat.) ὧν - ἔκαστον - θήσω pr. I 17 οὗς εἶπε παύσας 24, 4 οἷς - ἐκέλευε 47, 2 sim. 14, 3 ὦ λεων συναντήσας 105, 2 sim. 119, 6. 116, 13. 180, 3 || relat. antec. ὅς γὰρ - πέποιθεν οὐκ - σπεύδει 85, 12 ὅς γὰρ - ἀυαίνει, ἐὰν - 24, 6 οὗ γὰρ -, τοῦτ' αὐτὸ 7, 14 || attr. σύλων ὧν - ἐσυλήθη 2, 12 ταύταις αἷς ἔκοψας αἰγείροις 50, 4 [111, 21] ἦν ὄρας στήλην - ἐστι 81, 1 πολεμίων ὧν ὄρω 85, 8 πλεῖον οὗ 92, 9 κέρδος - ὧν ἐκεκμήκει 95, 95 οὐδ' ὧν αὐτὸς εἶχεν 45, 14 || cum interr. γυναικὸς ἧς τίς οὐκ ἔχειν ἦρα 32, 4 || duo rel. coni. ἔχνη θηρίων - ὧν - οὐκ ἔχεις ὅ - δείξεις 103, 19 || post. verb. sent. ἀκούσαθ' οὗ χάριν διατρίβω,

τί δ' 85, 6 οὐκ ἔχων δ' ὃ ποιήσῃ 2, 4 sim. 103, 19 || causa πῶς γὰρ, ὅς - πιστεύω 16, 10 πῶς οὐκ ἄν, ὧν γε - εἰστήκειν 50, 16 πῶς γὰρ ἄν -, ὅς οὐδὲ 42, 8 πῶς ἄν μεμφοίμην τὸν πέλεκυν, ὅς μου - 38, 5 πῶς - λήση, ὅς - μὴ σώξεις 120, 8 || ἐφ' ὧ λάβωσι 93, 3 || ὅς demonstr. ἄνδρες, ὅς μὲν - ὃ δὲ - 30, 2 ἀλλ' ὄν μὲν αὐτῶν - τὸν δ' 35, 3 || cf. ὃ || οὗ cf. p. 380

ὅσος] πάντα - ὅσ' ἄν - δυστυχῆ τις 49, 7 | ὅσων - ὀριτρόφων φυτὴν ἔγνω 106, 3 κατῆγ' - ὅσων χρειῆ 129, 7

ὅσπερ εἰώθει 55, 6 ὅπερ εἶχεν ὃ λέων 106, 15 [9, 12]

ὅσπριον] ὄσπριον - σωρός 108, 17 ἀπαρχὰς ὃ. 141, 8

ὅστε] κακῶν - ἅτε σύνεστιν 63, 9

ὄστοῦν φάρυγος ἐντὸς ἠρείσθη 94, 1 cf. 159, 10. 190, 4 μυελὸν ὄστέων 95, 90

ὄστις] λέοντος, ὅ. - φωλεύει 92, 5 αἰετῶ, ὅ. - θήσω 115, 6 ὄνος -, ὅ. φέρη 137, 3 [μακάριος ὅ. 103, 20 sim. 22, 15. 84, 7] τὴν - ἧτις ἦν μείζων 66, 6 ποίην δ' ἔμελλε - ἔχειν, ἧτις - 95, 101 τὴν ἡμέρην -, ἧ. - θήσῃ 102, 11 | pluralem vitavit | [† ὄτων 107, 18]

ὄστρακον] οὗλον ὅ. νότων (testudinis) 115, 10 || ὄστράκοισιν ἐγγράψαι 127, 1. 6 cf. 193, 1 ὄσφραίνομαι cf. 146, *4

ὄταν] εὐχου, ὄταν τι ποιῆς 20, 8 ὅ. - ἴδω - γίνη (φαίνη) 54, 3. 4 sim. 190, 6 ὅ. κινήσω, - ἐγείρω 190, 7 τί ποιήσεις, ὅ. κυνηγῆς 129, 8 sim. [9, 12. 12, 27. 34, 12. 43, 16. 98, 22]

ὄτε] ὄρη - ἐστίν -, ὄτ' - ἀμᾶ 88, 19 οὐδ' ὄτ' ἦλθες ἐγνώκειν

84, 6 ἄχρι - σχῆς, ἡλίκην ὅτ' εἰσῆεις 86, 10 τίς - ἀναμνήσει, *ὅτε (i) - ἔστιν 124, *18

ὅτι] ἠπειλόν, ὅτι (causa) - οὐκ ἔως - 75, 16^a σε - θύσω, ὅτι - ἐνεδρεύεις 138, 8 cf. 176, 13 || κἀπόμοσ' -, ὅτι - οὐκ εἶ 75, 19 ὑπάρχειν αἰτίην - ὅτι - οὐκ ἔχοιεν 31, 5 [71, 11]

ὀτλεύω] μόχθον - ὀτλεύεις 37, 3

οὐ(κ)] cum verb. οὐ με πλανήσεις οὐδ' 1, 14 sim. [9, 11. 19, 9] 30, 5. 31, 5. 33, 17. 45, 14. 75, 6. 7. 68, 9. 75, 16. 21. 78, 5. 84, 5. 95, 100. 103, 19. 112, 9. 114, 7. 121, 4. 122, 9. 127, 9. 129, 24 ἀλλ' οὐκ 6, 14 sim. 7, 15 οὐκ εἰμί (i) -, ἀλλὰ 6, 7 sim. 18, 6. 19, 6^a. 45, 10. 13, 5. 10. 50, 9. 140, 6 οὐχ - δὲ 95, 74 οὐκ - δὲ 50, 11. 91, 5. 101, 3. 103, 14. 104, 7. 134, 8 μὲν οὐκ - δὲ 22, 2. 89, 2. 132, 4 οὐκ ἂν βάλοι (i) 68, 2 sim. 128, 12. 143, 5 οὐκ ἂν κατηλθες 182, 7 τίς οὐκ - ἦρα 32, 4 sim. 98, 5. 141, 8 οὐκ εἶα (e) - δύνειν 31, 18 sim. 95, 38. 119, 10 [94, 9] || c. part. οὐκ ἔχων δ' δ 2, 4 sim. 15, 11. 112, 7. 81, 4 οὐχ ὑποπτέυσας 97, 4 νέος μὲν οὐκ ὦν, οὐδέπω δὲ 22, 2 sim. 112, 7. 116, 9 || κοῦ 46, 8. 51, 9. 77, 7. 88, 19 κοῦκ 116, 9 κοῦχ 95, 23 || οὐ τὸν ἄρτον, σφενδόνην δέ - δώσεις 33, 14. 34, 10. 46, 8. 106, 24 οὐχ ἔν ἔστιν 85, 13 sim. 19, 8. 95, 23 οὐ γὰρ - κἂν 21, 9 || parenth. οὐ παρῆν γὰρ 28, 2. 19, 6 οὐ γὰρ ἠδύναντο 47, 8 sim. 124, 3 || πῶς οὐκ ἂν, ὦν 50, 17 || *οὐκ ἐξελεύσῃ πρότερον 86, 9 ἀλλ' οὐκ ἄδειπνον - θήσεις 89, 11 || [= μῆ] εἶ - οὐκ ἔσχε -, γεγηράκει 46, 10 εἶθε -

οὐκ ὠφθης 131, 17 || cum adi, ἰχθὺν οὐ τῶν - ὠραίων 6, 4 οὐκ εὐμοῖρος, ἀλλὰ 141, 2 οὐκ ἴση μήτηρ, ἀλλ' 35, 2 sim. 106, 16 || litot. οὐκ ἄπωθεν 1, 12 sim. 130, 1 οὐκ ἄπειρος 69, 2 οὐ πόρρω (e) 51, 3. 136, 12 οὐκ ἄτερ μούσης 8, 3 οὐκ ἄγαν σπεύδει 88, 12 οὐκ ἀληθὲς 103, 4 οὐ χαίρει 74, 17 (cf. 95, 62) οὐκ ἀφεξομαι 108, 31 οὐκ ἄμοῖρος 144, *4 || cf. οὐχί

οὐ] τὸν τόπον - οὐ - ἐκρύφθη 50, 10 || cf. οὐπερ

οὐδέ] οὐ -, οὐδ' ἐνεδρεύσεις 1, 14 sim. 75, 6. 104, 7. 98, 3 [9, 11] οὐχί -, οὐδ' ὠμὸς οὐδὲ 102, 2 οὐδ' εἶδεν 11, 9 sim. *46, 7. 57, 10. 68, 2. 134, 2 [†86, 9] „οὐδ' (i) ἄρα - ἐκπέπωκας (in initio sermonis) 89, 8 οὐδ' ἂν εἶς 47, 11 sim. 63, 7 [50, 20] || χαμαὶ -, οὐδ' ἄνω 65, 6 μακρὴ - οὐδ' ἀναγκαίη 15, 4 || ne - quidem οὐδ' ἀνὴρ φαίνη 54, 14 φορητὸς οὐδὲ σωφρονῶν 90, 4 ὅς οὐδὲ - γινώσκω 42, 8 οὐδ' ἐώλων γεύσομαι 106, 28 sim. 107, 6 οὐδεὶς οἶδεν, οὐδ' 120, 5 οὐκ ὦνατ' οὐδ' ὦν - εἶχεν 45, 14. *84, 6

οὐδεὶς δ' εἶχε 17, 6 sim. 120, 5 πλέον οὐδὲν ἡμῖν 128, 5 sim. [59, 18. 84, 7] acc. οὐδὲν ἄρας 16, 9 sim. 124, 3 οὐ. ὠφέλεις ἡμᾶς 119, 8 [sim. 83, 6] μαθῶν - οὐ. ἦ - 122, 16 sim. pr. II, 12 [119, 13] || οὐδὲν - ἦττων omisσα copula 62, 4 sim. ἐγὼ - οὐδὲν αἰτίη 71, 7 οὐδὲν - ἐχθρός 95, 84 [38, 9] || οὐδὲν - ῥῆμα 57, 14 οὐδὲν τι δύσνον 98, 3 [κοῦδὲν ἄλλο 41, 3] || gen. et dat. sing. rhythmica causa vitavit

οὐδέπω πάσας 43, 9 νέος μὲν οὐκ -, οὐδέπω δὲ 22, 2

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τ. (*itaque*). 63, 12 ταῦτ' ἦλθον 95, 28 || [τουτὶ 116, 15] || adi. ἄνθρωπος οὗτος 26, 11 τοῦτο - τοῦλαιον 48, 6 ταύταις αἷς ἔκοψας αἰγείοις 50, 4 ἡ τρίτη δ' αὕτη (e) 67, 7 τῆ τρυφῆ ταύτη (e) 100, 9 ταύτην (e) τὴν ἡμέρη 102, 10 τὴν κύννα δὲ - τ. 128, *8 τ. (e) - τὴν πῆρη 86, 4 τῶ θέρει τούτῳ (e) 140, 5 τὰ πολλὰ ταῦτα 108, 30 | χάριτος *οὐ φθονῶ ταύτης (e) 122, 9 ὑπάρχειν αἰτίην - ταύτην (e), ὅτι 31, 4 | articulum omittere non solet; 31, 4 ταύτην pro subi. (= τοῦτο) est, 122, 9 (ubi possis κἀκεῖνος αὐ, τῆς-, ὁδοῦσι δ') pro τοιαύτης || formae spondiacae saepissime in v exitu

οὕτως (i) ἀγεννήης - πέφυκας; 95, 67 οὕτω (penth.) πικρὸν 1, 15 sim. 120, 8 οὕτως (e) μέγας 100, 2 [οὐδὲν οὕτω δεινὸν - ὡς 38, 9] || ὁ δ' - οὕτως (penth.) ἐκέτευεν 6, 5 sim. 124, 6 οὕτω βουκολοῦσα 19, 7 τῆ δ' οὕτως (e) - εἶπεν 52, 3 οὕτως (penth.) εἶπεν 122, 3 ἡ δ' εἶπεν οὕτω, 56, 6 ἔφη δ' οὕτως (e) 95, 60. †128, 10 adn. || οὕτως - ἦν - ὁμοφρονῆτε 47, 10 οὕτω ταῦτ' ἔχοντα pr. I 14 [τουτὶ μὲν οὕτως 116, 15 sim. 18, 14. 36, 3. 43, 18 in epimyth.] | οὕτω - ὑποπτεύεις; 95, 67 || ὄμνυμι -, οὕτω γένοιτο -, ὡς 95, 83 (cf. Heroud. ind.) || μηδ' οὕτω - παρελθεῖν 48, 4 || οὕτως ante vocales atque in vv. exitu exc. [43, 18]

οὐχὶ γινώσκει (e) 2, 15 sim. 24, 4 τί - οὐχὶ ποιήσει (e) 90, 3 γεωργοῖς, οὐχὶ θηρίοις 12, 13 τις - οὐχὶ τῆς συνηθείης 106, 13 οὐχὶ τὸν μῦν - δέδοικα 82, 6 | litot. οὐχὶ χαιρήσεις 95,

61 sim. [24, 10] οὐχὶ τολμήεις (e) 92, 1 sim. 102, 1

[ὄφείλω cf. 21, 12]

ὄφθαλμός] ψυχὰ δ' ἐν ὄφθαλμοῖσι τῶν τελευτώντων 95, 35

ὄφεις - ἔρπύσας 118, 6 ὄ. - φωλεύων 167, 1 οὐρή - ὄφεως 134, 1

ὄφλισκάνω] χάριτας - ὄφλησεις 50, 15

ὄφρῦς] ἀναιδείης ὄφρῦν ἔχουσα 95, 58

ὄχθη] ὄχθης ποταμίας 36, 5

ὄχθος] ὄχθον δ' ὑπερβάς 23, 6

ὄχλος ἀγρότης θύων 34, 1

ὄψέ τις κακῶς πράσση 127, 10 ἦν δ' ὄ. 30, 5

ὄψις] τὴν σὴν ὄψιν 54, 4

ὄψον ἐλπίσας - *ἔλξειν 9, 3

ὄψον - ποικίλου πλήρης 4, 2. †141, 6

πάγη] πάγης οὐκ ἄπωθεν 130, 1

παγίς] λεπτὰς παγίδας - πήξας 13, 1

πάγκνακος] ὦ παγκάκιστον κτημάτων 52, 5

πάθος - ἔστι χρόνιον 75, 3 || cf. συμπ-

παιάν] οὐχὶ παιάνων τοῦτ' ἔστιν 24, 4

[παιδεύω cf. 103, 21]

παιδίον τι γεννήσῃ 24, 8

παιδίσκος] τῶ δ' ἠκολούθει - π. 33, 7

παιήων cf. p. 309

παίζω] ὄνος - παίζων 125, 1 παίζων ἠρίδαινε 68, 3 sim. 72, 2

κυνίδιον δ' ἔχαιρε παῖζον 129, 2 πυρρίχην (κἂν χορῶ) παίζειν 80, 4. [9, 13] καλῶς παίξας Ἔρωσ

32, 9 || σμικρὰ παίξας (tesseris) - ἐνικῆθη 131, 11 || cf. ἐμπ-

παίντης de Satyro 192, *4

παῖς (*infans*) ἐκοιμήθη 16, 3
 παῖδα νήπιον 167, 2 || τὸν τε
 π. (*puerum vel servum*) - ἐδί-
 δασκεν „ὦ παῖ (*penh.*) 33, 11
 sim. 33, 17 || ἦδε παῖς τις (*iu-
 venis*) 116, 1 sim. 165, 1 βλέ-
 πουσα τὸν παῖδα 116, 3 sim.
 116, 12 [παῖ, 18, 15] || ἔρωτι
 παιδὸς (*puellae*) ὠραίης 98, 1
 τὴν παῖδ' ἀπήτει 98, 15 || παί-
 δων 98, 6? || ὦ παῖ (*filii?*) βασι-
 λέως pr. II 1 ποῦ βάλω, παῖ
 (*Iovis*) 68, 9 || ὦ παῖδες (*filii*)
 47, 10 sim. ἐκ τῶν - παίδων τις
 (*ex liberis*) 34, 4 εἶχεν - παῖ-
 δας 47, 2 (*vir*) παῖδας - θρέψας
 (*κορυθαλλός*) 88, 3 εἶπε παισὶ
 νηπίοις - „παῖδες 88, 17. 18 sim.
 137, 2 || εἶπε παισὶν Ἑλλήνων
 (*Graecis*) pr. II 4 || cf. καλλίπ-
 παίω] ἐκ χειρὸς παίων (e) 98,
 16 sim. 117, 9. 125, 3. 139, 7.
 163, *6

πάλαι] κρεῖσσον ἦν - π. χο-
 ρεύειν 9, 10. †12, 9. †95, 29

παλαιός] λύπην παλαιῶν συμ-
 φορῶν 12, 24 || ἐν τοῖς παλαιοῖς
 47, 1

παλαιστρίτης] θεὸν παλαι-
 στρίτην (*Mercurium*) 48, 5

παλαμναῖος] ὦ παλαμναίη
 82, 6

πάλιν (i) δὲ φύζα - κατειλήφει
 31, 16 sim. 95, 47 μὴ - π. συν-
 αντήσης 53, 8 π. - ζητήσεται 61,
 10 sim. 95, 29 π. γομώσων 111, 9
 π. γόμους τήξας 111, 12 π. δα-
 κῶν φεύγει 112, 16 || ἔστι -,
 πάλιν (*item*) ἔστι 51, 10

παλίουρος] παλιούρων - χαί-
 την 133, 1 cf. 173, 7

πάνθοιμος] δαῖτα πανθοίμην
 95, 89 cf. proleg. p. XXX

πανουργίη] πληρώσας - πα-
 νουργίης πάσης 57, 2 πλέκουσα
 πανουργίας πάσας 95, 52

πανούργος (*volpes*) ἐκρούθη
 50, 10 * παντουροῖσιν 141, 3
 * πανούργως - κατέπεσεν 111, 17
 πανταχοῦ βαδιζούσῃ 70, 4
 [95, 61]

παντοῖος] παντοίων θηρῶν
 ὄμιλος 106, 5

πάντως] οὐκ εἶχε π. (*omnino*)
 95, 100. *71, 8

παππῶος] παππῶη (στήλη)
 81, 2

παρὰ τῶν ἀδελφῶν - ἐπεξή-
 τει 28, 3 παρὰ πατρὸς ἐμνή-
 στενε 98, 2 λαβεῖν παρ' ἀλλή-
 λων 102, 6 παρ' αὐτοῦ δυστυχῆ
 49, 7 || dat. παρ' ἀνθρώποις (e)-
 οἴκει 12, 14 sim. 49, 4. *31, 10.
 126, 6 παρ' οὐρήεσσιν - ἐπω-
 λεύμην 129, 23 | ἔθνηκεν - παρ'
 ἀνθρώπων 58, 2 sim. 155, 7 |
 παρ' ἐστίῃ θάλασσαν 74, 4 ζῶν -
 παρ' - εὐροίποις 120, 2 παρὰ
 φάτναισι - ἔτρωγε 129, 8 || acc.
 παρ' αὐτὸν - στήσας 7, 10 ἐκοι-
 μήθη παρὰ τὴν ὀπήν 112, 5
 sim. παρὰ θάλασσαν 111, 2

παράγω] παρῆγεν ἔνδον 74, 4
 sim. 116, 13 ἵππον - π. ἐφιπ-
 πεύσων 76, 15

[παραιτέομαι cf. 60, 6]

[παραμυθία 12, 25]

παραστάτης] παραστάτην γεν-
 ναῖον 76, 3

παρατίθημι] παρετίθει τι
 74, 5 ταῦτὸν παρετίθει (*penh.*)
 106, 14

παρατρέχω] παρέδραμεν μῦς
 32, 7

παραφυλάσσω] κἀνεῖ τὸν νῖον
 παρεφύλασσε 136, 8

παραφύω] παραφύεν 178, *1
 πάρδαλις - θυμώδης 95, 18
 στικτή - π. 180, 1 sim. 102, 8

παρεδρεύω] ἐλπῖσιν παρε-
 δρεύσας 16, 7 παρεδρεύειν αὐτῷ
 (*leoni aegro*) 95, 32

πάρειμι *adsum*] εἰ μὴ παρή-
μην (= *adessem*?) 128, 11 cf.
Lob. Phryn. p. 152 οὐ - πα-
ρῆν γάρ 28, 2 sim. 70, 2 π. δὲ
Νέμεσις 43, 6 π. - εἰς - μεσό-
γεων 111, 7 παρῆσαν - εἰς
ποίμνην 93, 1 λύκον δ' ἰδὼν
παρόντα 122, 3 [παροῦσαν 21,
11] τις παρόντων - ἀγροίκων
2, 3 πρὸς τοὺς παρόντας - ἠΰχει
114, 2 τὰ νῦν παρόντα 106, 24

πάρειμι *praetereo*] παρήει
ποταμόν 79, 2 sim. 96, 1

παρέλκω] κενὸν παρέλκειν
(*equum*) 7, 2

παρέρπω] παρέρπεις τὸν γέ-
ροντα 37, 11

παρέροχομαι] παρήλθεν (*prae-
terit*) 19, 7 sim. 50, 12 οὕτω
θεὸν παρελθεῖν 48, 5 παρελ-
θέτω με 91, 7 || τούτοις παρήλθε
(*accessit*) 39, 2 ἔσω - οὐ π. τοῦ
τείχους 132, 4 εἰς γῆν παρελ-
θὼν 120, 3

παρέχω] παρείχεν - ἅπανθ' 10,
2 π. τὴν νίκην 72, 15 ἀγαθὸν -
ἂν - παράσχοι 63, 7 νύμφαις -
λοιβὴν παρασχεῖν 23, 4 παρέξω
πολλά 63, 11 sim. 121, 3. 181, 5

παρηγορέω] με - μύθοις παρ-
ηγόρησον 103, 16

πάρημαι?] παρήμην 128, 11
cf. v. πάρειμι

παρθένος] καὶ παρθένοι (*cum
virgines essemus*) - χωρὶς ἡμεν
12, 10 cf. 148, 2 φρένες - δει-
λαὶ παρθένων 98, 6

παρίημι] παρήκε τὸν ἰκέτην
ζῶειν 107, 9 παρεῖς ὀρούσειν
ἀσφάλαξι - χώρην 108, 13

παρισόω] τί - κυνιδίω - παρι-
σούμην 129, 24

παρίστημι] τοὺς παρεστῶτας
(e) 188, *5

πάροιθε] τῆς π. νωθεΐης
95, 69

πάροιχος ἀνθρώπων (χειλιδῶν)
118, 1

παρορμάω] παρωρμήθη (*mus*)
108, 19

παρρησιάζομαι] παρρησιάξῃ
135, 12

παρωρείη] παρωρείη 19, 1

πᾶς] sine art. adi. πάντα
(*quemque*) δραστηῆρα 128, 13 |

οἶκος - πᾶς 12, 23 πᾶσαν - κώμην
141, 6 καθ' ἡμέρην πᾶσαν (*quoti-*

tidie) 10, 7 || παντὸς (*totius*) -
πλήθους 31, 15 πλήρη - πᾶσα -

πλήρης 86, 3 σὺν βίῃ πάση (e)
47, 6 ἡμέρη π. 83, 3 sim. πάντα

δ' οἶκον ἡρήμους 27, 6 πᾶσαν
ἡόνα ξύων 6, 1 sim. 24, 6. 95,

79 π. *ἔσπερην 83, 2 29, *2
sim. 135, 4. 95, 97 πάντα -

κράσπεδα 18, 7 sim. 143, 4
τοῦτ' - αὐτὸ πᾶν - ἐπιτέθεικεν

7, 16 || μόνον πάντων (*omnium*)
θεῶν 20, 4 sim. 64, 6 κακῶν -

π. - δοτήρες 63, 9 π. - φύλον -
ὀρνίθων 72, 7 sim. 77, 6. 82, 5.

85, 8. 95, 86 ἰατροῖς - πᾶσιν
75, 14 sim. 95, 22. 139, 2. 22,

14 πάντας - φίλους 88, 7 πάσας -
ὄρνεις 27, 5 sim. 95, 52 φύλλα

πάντα 95, 83 sim. 115, 7 || *πᾶ-
σαν (*i, quamlibet*) μάχην συνῆπτε

10, 1 πανουργίης πάσης (e) 57, 2
cf. 95, 52 sim. 60, 3. 122, 11

ἀβρότητι - πάση (e) 129, 11 ||
subst. ὁμοφρονῆτε πάντες 47,

11 sim. 103, 7 πάντα (nom.) -
*σ' ἦσει 12, 17 sim. 102, 9 pr.

I 12 ἐτάχθη π. 31, 11 μόνος τὰ
πάντων 72, 13 πᾶσι δ' - ἠκού-

-σθη 72, 3 sim. 76, 12. 131, 13
[38, 8. 55, 8. 96, 5] neutr.

108, 19 κατήγε πάντας 2, 5 sim.
25, 2 πάντα (sc. ζῶα?) - ἔσχεν

72, 4 ἐγκαλοῦσι πάντα 49, 6
ἔτοιμα - πάντ' ἔχειν 75, 5 sim.

110, 2. 4. 121, 3 ὅμοια π. ἔχον-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

κίλον θύσων 124, 4. 11 sim.
 138, 1 π. τις πριάμενος 135, 1
 [περὶ τῶν - πραγμάτων 43, 16
 π. Babrius vitavit ut Herondas]
 περιβάλλω] ἀλώπεν' - περι-
 βαλεῖν - αἰκίη 11, 2 ἔχεις με
 φρουρῆ περιβαλῶν 136, 15
 περίειμι] κύνκλω πᾶσαν - κώ-
 μην περιιόντες 141, 6 cf. † 57, 11
 περιλαμβάνω] σε τολμήσει -
 περιλαβεῖν 98, 9
 πέριξ] τοῖς π. 23, 4
 περισκαίρω] τὸν δεσπότην -
 περισκαῖρον 129, 3 περισκαίρειν
 129, 14
 περισσεύω] περισσεύει (e) 108,
 10 sim. 128, 4
 περισσός] ὡς περισσὸν καὶ
 μάταιον 35, 5 τὰ περισσὰ κάρφη
 31, 19 περισσῶν *φαρέων 131, 8
 τοῖς περισσοῖς - δειπνοῖς 108,
 29 || περισσὸν οἰμῶξας 129, 10
 περισσῶς - ἠράσθη 70, 3
 περιτίθημι] ὄν - μοι περι-
 τέθεικε 100, 7
 περιτρέχω] περιτρέχουσιν κω-
 λύω 123, 13
 πέρυσσι - ἐβλασφήμεις 89, 4. 5
 † περυσινός 89, 5
 πέταυρον] ἐκ πεταύρον 124, 14
 πέτομα] κἀκεῖ πέτεσθαι 58, 6
 πετομένης 183, *12 || cf. κατα-
 προσπ-
 πετραῖος] ἐν φάραγγι πετραίη
 95, 1
 πέτροη] ἐλάλει δὲ π. pr. I 9
 πέτροης ἐξοχῆ 18, 8 π. αἰγὶ
 δυσβάτου 72, 5 κοιλὸν - π. εἰς
 βάραθρον 134, 11 ὑγρῆ - πέτροη
 109, 2 πέτρας - ἀοικητοῖς 12,
 20 ταῖς πέτραισι συντρίβει
 134, 13 cf. 167, 6. 10
 πεύκη στένουσα 38, 4 ἐλάλει -
 τὰ φύλλα τῆς πεύκης pr. I 9
 μακρῆς ἐγγὺς - π. 92, 3 σχί-

σαντες ἀγρίην πεύκην 38, 1 ὅπ'
 ἀγρίαις πεύκαις - οἰκούσης 95, 5
 πηγῆ] πηγῆς ἐκπέπωκας 89, 8
 cf. 194, *3
 πήγνυμι] αὐλαξί - παγίδας -
 πήξας (e) 13, 1 τὸ βέλος ἐπήξεν
 ἐντὸς - κήπων 68, 7 || γάλα -
 πῆξαι (e) 128, 3
 πηδάω] σκιροτῶν δ' ἐπήδα
 139, 3 ὠρμήθη πηδῶσα ποσσὶν
 19, 4 ἔκαμνε π. 19, 6^a ἐς ἵλυν -
 πηδῶντων 25, 7 εἰς τὸ δῶμα
 πηδήσας 5, 5 || cf. ἀπο- προπ-
 πήληξ cf. εὐπ-
 πηλίκος] ὁ π. 69, 4
 πήλινος] πηλίνων τοίχων
 κάρφη 31, 13
 πημαίνω] τὰ *γαῦρα *πημαί-
 νει 43, 6
 [πημονή cf. 21, 11]
 πήρη] ῥωγὰς αἰπόλου π. 86, 2
 ταύτην τὴν πήρην ἐξέφαγε
 86, 4 κἀπέθεντο τὰς πήρας 2,
 10 δύω π. κρεμάσαι 66, 3 ||
 semper in v. exitu
 πηρός] 10, 14] πηρὸν - ζῶον
 170, 1
 πηρόω] ἐπηρώθη (Attis) 137, 7
 πιαίνω] νηδὺν σαρκὶ - πιαί-
 νειν 107, 5
 πίδηκος - ἔτερπεν ὑμᾶς 125, 5
 γέρον - π. ἦν ὁ δαιτρεύων 106,
 11 cf. 106, 30 κερδοῖ π. εἶπεν -
 κερδῶ πιδήκω 81, 1. 3 || δύω -
 υἱοῦς ἢ π. ὠδίνει 35, 1 π. ὡς -
 μήτηρ 56, 3 || cf. πίδων
 πίδος] ἐν πίδω - συλλέξας
 58, 1 πίδους οἴνου 34, 3 πίδοι
 σύκων 108, 17
 πίδων] πίδωνα σιμὸν 56, 4
 πικρὸς ἡμᾶς ἔσχισεν δαίμων
 12, 9 πικρὸν ἄγγελον πέμπει 1, 15
 πικρῶν ἰάμβων κῶλα pr. I 19
 πιμελής κύων λίην 100, 1
 πίμπλημι] βωμὸν αἵματος
 πλήσων (e) 37, 8 κύρτον ἰχθύων

πλήσας (e) 61, 2 πλησθεῖς φρυκίων
(ἰχθύς) 6, 10 πάσης τρυφῆς πέ-
πλησμαι 60, 4 || cf. ἀναπ-

πινυτός] εἶδ' ἀλέκτωρ π. 17, 3
πίνω] πηγῆς - ἥς π. (e) 89, 8
λίμνης ὕδωρ ἔπινεν 43, 2 βοῦς
πίνων (e) 28, 1 ὄχθης - ὕδωρ
π. (e) 136, 5 μυελὸν ὀστέων
π. (e) 95, 90 τῆς Λήθης πίνον-
τες (i) 75, 14 πιεῖν ὕδωρ 182, 2 ||
δεσπότης πίνων 80, 1 sim. 83,
2 (e) | πέπωκα 60, 3 | cf. ἐκπ-
πιπράσκω] οὐκ επεπράκει
30, 5 ἵππος εἰς ἀλητὸν ἐπράθη
(e) 29, 1 Γάλλοις - ἔπρ. (e) ὄνος
141, 1 cf. πρίασθαι

πίπτω] τὰ σπλάγγνα μου
πίπτει 34, 9 ὅσ' ἄν - πίπτῃ
(excidat) 49, 7 ὁ δ' - ἔπιπτεν
76, 16 εἰς μέλαν πεσεῖν ὕδωρ
25, 2 πεσῶν ἔκειτο 7, 9 π. ἐφ'
ὕγραῖς - ἀγκάλαις 34, 7 οὐπερ
ἦν π. (ceciderat) 111, 11 σοῦ
πεσόντος - αἰτίη 49, 4 καρδίην -
λάπτει πεσοῦσαν 95, 94 sim.
131, *16 | πῶς - οὐκ ἐπεπτῶκει
(e) 36, 7 || cf. ἐκπ- ἐμπ- καταπ-
πιστεύω] γυναικὶ π.; 16, 10
sim. 99, 5 κοῦ φίλοισι πιστεύει
88, 19 cf. [87, 7] τῷ λόγῳ δὲ
πιστεύσας (e) 50, 11 sim. 98, 12.
142, *5. 152, *5 || semper in v.
exitu || cf. ἀπιστ-

πίστις] μεθιέναι πίστιν 99, 4
πλάγιος] πλάγια κῶλα 109, 2
πλανάω] οὐ με πλανήσεις 1, 14 ||
cf. ἀπλα-

πλάσσω] πλάσασθαι - ἀνθρώ-
πον 66, 2

πλατύς] ἄλω πλατεῖαν 34, 2 |
πλατεΐης [ὁδοῦ] ἐκτραπεῖς 162, 1 ||
γέλως πλατύς 188, *5

πλειάδες 33, 1 cf. Πλ-
πλείων πλειστός cf. πολὺς
πλέκω] πλέκουσα τέχνας 95,
52 || cf. ἐμπλ-

πλέω] ἦν - με - πλεύσης (e)
71, 9 μήποτ' ἐπλεύσθης (e) 71, 3
πληθός] παντὸς ἐκφανέστατοι
πλήθους 31, 15 sim. [12, 26]
ἄκριτον πλήθει - ἔθνος 33, 3
ἀλφίτων *πλήθη (coriariae) 108,
15 || semper in v. exitu

πλήν] τὰ μικρά, πλ. βέβαια
6, 16 || πλ. ἀλλὰ μὴ γένοιτο (cf.
Luc. Pisc. 8) 171, 8 τί - λέγω
τὰ πολλά; πλ. ἐκνρώθης 95, 24

πλήρης] ὄψου - πλ. 4, 2 πήρη -
κρεῶν πλ. 86, 3 τραυμάτων -
πλ. 5, 3 χρυσίου πλ. 10, 3
βωμὸν αἵματος πλήρη 132, 6
νῆα ναυτίλων πλ. 71, 1 λίθων
πλ. - σφενδόνην 33, 17 θερμοῦ -
χαλκία πλήρη 97, 6 || λίπους
πλήρης 100, 3 φόβου δρό-
μος πλ. 1, 3 sim. 95, 67 ἀμη-
τὸς ἐλπίδων πλ. 11, 7 πόλε-
μον αἱμάτων πλήρη 31, 2 οἶ-
νον - ἡλίου πλ. 136, 7 || τοὺς
δὲ (βότρους) - πλήρεις (succo
plenos) ἰδοῦσα 19, 2 || semper
in v. exitu

πληρώω] ἄμαξαν - πληρώσας
ἀπάτης 57, 1

πλησίος] λύκος - πλ. (vicinus)
130, 3 | κίβωτον - αὐτοῦ πλη-
σίην 127, *4 † πλησίον 130, 3

πλήσσω] λίθῳ πλήξας (e) 3, 4
ῥῖνας ἐπλήγη (e) 130, 9 || cf. ἐκπλ-
καταπλ-

πλοῖον] εἰς τὸ πλ. 9, 5 ἀσε-
βοῦς ἐμβεβηκότος πλοῖῳ 117, 3
πλούσιος] πλουσίοις - δειπνοῖς
6, 11 ἐν ταμείοις πλουσίοισι
108, 2 [sim. 65, 8]

πλουτέω] πλούτει 108, 28
πλύνω] βόλον πλύνων 9, 8
πνεῦμα] τὸ πν. σώζων 76, 9
ὥς μου κατέλθῃ πνεῦμ' (anima) -
εἰς Αἶδου 122, 8

πνέω cf. ἀνα- ἀπο- ἐκπν-
πνίγω] γαλῆν - ἔπνιγεν 27, 2

ἔπνιγες ὄρνεις 27, 6 τῷ λίπει
πνιγόμενος 60, 2 || cf. ἀποπν-
πνοιή, πνοή] πνοιῆ (vento)
ῥαπισθεῖς 114, 5 μαχομένη ταῖς
πνοαῖς 36, 10 cf. 170, 5

πόη cf. ποίη

πόθεν δ' ἦκεις 135, 6 π. μα-
θήση 124, 14

ποθητός cf. 178, 3

πόθος] ἡ πόθων μήτηρ 32, 2
ποιέω] cf. 136, 17 ποιεῖ -
Ζεὺς - ἄνθρωπον 59, 3 ὅταν
τι ποιῆς 20, 8 τί οὖν ἐποίεις
140, 5 τί ποιήσω; (e) 95, 78

βλέπων σε π. 109, 4 δικτύω τί
ποιήσεις 124, 7 οὐκ ἔχων δ' ὃ
ποιήσει 2, 4 sim. 112, 7 ἤριζ' -
τίς καλόν τι π. 59, 2 sim. 130, 2

τί γὰρ - οὐχὶ π. 90, 3 μὴ -
ποιήσης 138, 3 μηδεῖς - ποιείτω
157, 7 ποιῶν 136, 21 ἔργα
ποιούντων 33, 24 αὐτὸ τοῦτο

ποιήσας 125, 6 || καλῶς ποιεῖς -
συμπαθῶν 171, *7 || ἐποίει τὴν
προθυμίην πλήρη 116, 7 αὐ-
τοὺς - ἐχθροὺς ἐποίει 44, 5

ἄλλους - βασιλεῖς - ποίει 95, 65
πάνθ' ἔτοιμα - ποίει 110, 2 ὡς
καλήν σε ποιούση (e) 10, 11 με,
νεκρὸν ἢ θεόν, - ποιήσεις (e) 30,
10 sim. [41, 3] 76, 19 κάμῃ

πτερωτὴν εἶθε - πεποιήκει 115, 3
πρόδηλον εἶναι - π. 104, 3 ||
τὸν σύνοικον ἀγαθὰ - ποίει
63, 5 || τί σοι *ποιητέ' (ποιητόν

A, quod fortasse servandum)
ἐστίν 1, 8 λόγοισι ποιητοῖς (ficti-
ciis) 95, 36 || formae molossicae
in v. exitu || cf. προσπ-

ποίη] ἔσχετ' ἄφθονον ποίην
128, 12 χλωρὴν. - λείμακος π.
65, 1^b μαλθακῆς - ποίης 95, 11
τῆς πόης τ' ἀποτρογῶν 46, 6

ποίησις] ἐκφέρουσι ποιήσεις
(carmina) pr. II 11

ποιητέος ποιητός cf. ποιέω

ποικίλος] πέρδικα ποικίλον
124, 4 ποικίλας γραφὰς 136,
10 || ὄψου - ποικίλου (variū)

πλήρης 4, 2 ἀγέλαι ποικίλων -
ζώων 46, 4 || ποικίλη (vafra) -
κερδῶ 19, 2 ποικίλου - τὴν
γνώμην 98, *18 sim. 166, *7

ποικίλοις μύθοις 103, 15 βου-
λάς - ποικίλας 130, 2 || ποικι-
λωτέραν δέριν - π. γνώμην
180, 2. 4 || ποικίλως ἐκοσμήθη

72, 13 π. περισκαῖρον 129, 3
ποιμήν] ποιμένων ὄρειφοί-
των 91, 2 ἕκαστον π. 95, 63

ποίμνη] μωρὴ δὲ π. 93, 5
ἄρνα πεπλανημένον ποίμνης
89, 1 sim. 137, 1 πρόβατον -
ἐκ π. 95, 81 ἄρας - ἐκ μέσης
π. 105, 1 sim. 137, 1 ἄγγελοι

παρῆσαν εἰς ποίμνην 93, 1
*ποίμνιον? 139, *4. 175, *3

ποιός] ποίην (sc. ὁδὸν) ἀνα-
λύειν - γινώσκω; 42, 8 π. δ'
ἔμελλε καρδίην ἔχειν 95, 101

† ποιότης cf. 28, 10

πόκος] τὸν πόκον λαβεῖν μείζω
51, 2 εἰρίων πόκον 51, 9 πόκους
ἔχεις κέρσας 128, 2

πολέμιος] αὐτοῖς πολεμίην
ἐπιστήμην 21, 2 | γεράνους σπο-
ραίων πολεμίας 132 || τῶν -
πολεμίων τὸ γένος 85, 8

πόλεμος ἄλλος ἠκούσθη 76,
11 sim. 70, 2. 7 εἶχον - ἄσπον-
δον - πόλεμον 31, 2 sim. 174, 1
εἰς π. ἄρχειν 85, 17 | cf. p. 310

[πόλις εἶποι τὸν λόγον 40, 5]
πόλιν φεύγω 12, 22 εἰς τὴν π.
κατῆγε - ὀρκώσων 2, 5 sim. 76, 7
τὴν π. ἀφείσα 126, 4 πόληας
ἀνθρώπων 70, 6

[πολιτεία cf. 39, 3]

πολλάκις μὲν ὠρμήθη 19, 3
π. μὲν - κατῆγεν 76, 5

πολλαχῶς ἐπαινούσης 64, 2

πολὺς δὲ κάλαμος - εἰστήκει

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἔλξειν 9, 2 sim. 106, 17. 136, 12.
 171, 3 ἕως ποτ' - καθευδόντων
 10, 9 sim. 95, 56 γέροντων
 ποθ' - ἐπράθη 29, 1 γαλαῖ
 ποτ' εἶχον 31, 1 sim. 32, 1 ἐν τῷ
 ποτ' οἴκῳ - εἶχε 51, 1 Ἴρις
 ποτ' - εἶπεν 72, 1 κυσίν ποτ' -
 συνειστήκει 85, 1 λύκος ποτ' -
 ἰδῶν 89, 1 sim. 94, 1. 105, 1
 ταύτη ποτ' εἶπεν 95, 4 λέων
 ποτ' ἐπεβούλευεν 97, 1 οἱ πρίν
 ποτ' ἦσαν pr. II 3 νεῶς ποτ' -
 βυθισθείσης 117, 1 λέων ποτ' -
 ἐζήλον 106, 1 ὄρνις ποτ' ἠσθέ-
 νησε 121, 1 sim. 134, 1 οὐκ ἄν
 ποθ' - ἔσχετ' 128, 12 || (7): ποῦ
 ποτ' ἦν 28, 3 ἀεὶ ποτ' ηὔχό-
 μην 102, 11 || (9): ποτ' ἐζήτουν
 21, 1 εἰ - ποτ' ἠτήκει 33, 8 εἴ
 ποτ' εὐθύνοι 127, 8 παρῆσαν -
 ποτ' 93, 1 λιμνάσιν ποτ' - εἶπεν
 115, 1 μή ποτ' ἀρχούσης - δόξης
 134, 18 [sim. 5, 10] || semper
 elisum; nunquam in semipede
 2. 4. 6. 8 sub ictu; etiam a
 semip. 5 exclusum, cf. p. LV

πότερος] ἔριν -, πότερος -
 ἐκδύσει 18, 2 ἐπηρώτα, πότερ' -
 ἦ - αἰροῖτο 8, 2

ποῦ ποτ' ἦν ἐπεζήτει 28, 3
 π. βάλω - οὐκ ἔχω 68, 8 σκο-
 πεῖν - ποῦ (= ποῖ) - μεταστή-
 σει 88, 10 sim. 162, 3 ἐξήταξε -
 π. τραφεῖς - ἐγένετο 100, 2
 ἔδειξε, ποῦ - ἦν σωρός 108, 16

πού] εἴ τις ἔστι πον 47, 4 μή
 πού τις - φεύγει 95, 54 sim. 70, 6

πούς] ἐκ τοῦ ποδός μου - εἰ-
 ρύσας 122, 7 *πόδα τ' ἐπεν-
 θύνει 134, *7 οἱ - πόδες μ' ἔσωζον
 43, 14 ἔνεκα - ποδῶν ἐλυπήθη
 43, 4 cf. 177, 1 ἐν ποσὶν κρείσ-
 σων 67, 2 τοῖς π. μόλις βαίνων
 75, 9 || πηδῶσα ποσσὶν 19, 4 δρυ-
 μῶνα π. ἠρεύνων 45, 11 π. νικήσω
 177, 3 || cf. δασυ- ταχυ- τετράπ-

[πρᾶγμα 67, 9 πράγμαθ' 71,
 11 πραγμάτων 43, 16. 79, 8]

[πραότης cf. 18, 15]

[πρᾶος †102, 3 πρᾶον εἶναι
 11, 10 cf. πρηῦς]

πράσσω] κακῶς *πρ. 40, 3 ἦν -
 κακῶς πράσση 127, 10 ἄρχεταιί
 τι - πράσσειν 26, 12 | ἔπρασσε
 φάυλως 119, 3 [πράττειν 5, 12
 πραττόντων 33, 25] || τὸ δ' αὐτὸ
 πράξειν - ὠρμήθη 137, 3 || cf.
 ἀναπρ-

πρέπω] πρέπει σοι - θηρῶντα -
 πιαίνειν 107, 4 ἔπρεπέ σοι παρ-
 εδρεύειν ἐλθοῦσαν 95, 32 πλου-
 σίοις πρέπων δειπνοῖς 6, 11 ||
 cf. ἐκ- ἐμπρ-

πρέσβυς *136, 25

πρεσβύτης] οὐδέπω δὲ πρ. 22, 2
 τῇ δ' ὁ πρ. εἶπεν 50, 14 sim.
 98, 2. 136, 1 || semper in v.
 exitu

πρήθω cf. 28, 8 adn.

πρηῦνω] κέντρα πρηῦνας pr.
 II 15

*πρηῦς δὲ καὶ δίκαιος 102, 3

πρίασθαι] τούτους πρ. 111, 3
 πέρδικά τις πριάμενος 135, 1 ||
 cf. πιπράσκω

πρίν λαβεῖν ἔφευγον 33, 9
 οὐκ ἄν κατηλθες, πρίν - ἐσκέψω
 182, *7 || ὡς πρ. εἰώθει 26, 7 ἄ
 πρ. εἶχε 61, 10 οἱ πρίν ποτ'
 ἦσαν pr. II 3 ἢ πρ. αὐθάδης
 134, 14 τῶν πρ. ἀνθρώπων 36, 3

πρίω] τὰς σιαγόνας πρίων
 (frendens) 96, 3 μή *πρίου 28, 8

πρὸ τειχῶν πόλεμος - ἠκούσθη
 76, 11 || πρὸ γὰρ εἶαρος 131, 5
 ἄρτι - πρὸ τῆς ὥρης 28, 4

προάγω] οὐ προάξεις; (arage)
 7, 7 προάξη τὴν μάχην 85, 5

προαιρέω] προαιρήσων 108, 26

προβαίνω] δυσκόλως προβαι-
 νούση 115, 13

πρόβατον οἶον 95, 82 ἀλοῦν
δὲ πρ. εἶπε 51, 5 πρ. εἶχε -
χήρη 51, 1 λύκος - ἄρας πρ.
105, 1 || πρόβατα συλλέγων 113, 1
τὰ πρ. σῶσαι 113, 4

προβουλεύω] χρη - προβου-
λεύειν 85, 7

[προγινώσκω 43, 17]

πρόδηλος] πρόδηλον εἶναι
μακρόθεν 104, 3

προδίδωμι] τὰ κέρατα - προῦ-
δωκεν 43, 15 οὐ προδώσειν
ῶμνυ' 50, 6

προερέω] ὡς προειρήκει 7, 9

προέρχομαι] εἰς ἄλλους - προ-
ελθεῖν 57, 11 προῆλθεν ὠχρός
75, 9

προηγέομαι] ἐν μέρει προ-
ηγοίμην 134, 3

προθυμίη] ἐποίει τὴν προ-
θυμίην πλήρη 116, 7

προκαλέω] γαλήν μῦς προ-
καλεῖτο 31, 12

προκόπτω] ὁδοῦ προκοπτού-
σης 111, 4

προκύντω] θυρίδων προ-
κύντει 116, 3 cf. 111, 4 adn.

[προλαμβάνω cf. 103, 20]

[προμετωπίδιον cf. 160, *4]

πρόξενος] πρόξενον θλίβων
108, 23

προπηδάω] χηραμοῦ προπη-
δήσας 107, 12

πρὸς dat. πρὸς τῆδε πέτρῃ
6, 8 ὡς εἶδε - πρὸς τῆ θυρῆ -
μηδὲν 97, 8 || gen. in iuramentis

πρὸς τοῦ σε Πανός - μὴ 3, 6
πρὸς θεῶν σε - κρύψον 50, 3

ὦ πρὸς σε νυμφῶν 92, 4 | [κα-
νοῦ πρὸς ἀνδρός 52, 7. 81, 5] ||

acc. ἔλθ' - πρὸς οἶκον 12, 11
ἦει πρὸς ὕλας 46, 7 sim. πρὸς -

οἴκους 58, 5 πρὸς ἐστίην 135,
10 πρὸς - ἡδυφωνίην *ἔλξειν

9, 3 | per. ἔλθειν πρὸς αὐτὸν
42, 3 sim. 53, 1 ἐκινήθη πρὸς

μῦν 82, 5 sim. 135, 5. 95, 29
πρὸς θεοὺς ἤϊξεν 72, 14 || πρὸς

τὸν ἦχον ὑπνώσεις 124, 10 |
temp. πρὸς τὸν ὄρθρον ἀντ-

άδων 88, 2 || ἤριζον - πρὸς ἀλ-
λήλας 64, 1 sim. 108, 3 εἰς

πόλεμον - πρὸς τοὺς - 85, 18 sim.
31, 1 πρὸς μάχην - ἀποξύνου-

τες 21, 3 || πρὸς τὸν ἵππον ὠμί-
λει 7, 4 sim. pr. I 11 ἠύχει

πρὸς τοὺς παρόντας 114, 2 πρὸς
ἦν - εἶπε 14, 3. 180, 3 sim.

55, 6. 64, 7. 99, 3. 104, 6. 39,
*2^b. 139, 7. 113, 3. 125, 4. 128, 1

πρὸς ἀλλήλους λαλεῖν 33, 23
[sim. 119, 12] πρὸς τὰδ' εἶπεν

126, 5 [sim. 33, 14] | πρὸς ταῦτα
δὴ σκόπησον 98, 10 | πρὸς ταῦτα

(itaque) - οἶδας 63, 12 || λάβωσι -
πρὸς αἰκίην 93, 3 [πρὸς ὥραν

23, 11 μὴ - ἐπαίρον πρὸς τὸ -
γαῦρον 29, 5] || πρὸς σὲ (tecum

comparatus) 108, 11

προσάγω] προσῆγε τὴν ἀλῆν
πλείω 18, 11 καὶ βοῦν προσ-

άξειν (deo) 23, 8

προσαρτάω] κώδωνα - προσ-
αρτήσας 104, 2

προσγελάω] προσγελάσα τοῖς
δήμοις 70, 6

προσδέω] λίνον τι προσδήσας
11, 3

προσδοκάω] [προσδοκᾶ 50, 20]
προσεῖπον] χαίρειν προσεῖπε

95, 13 τούτω προσεῖπεν 181, *2
προσεπιτίθημι] τὴν ὄνειρην

προσεπέθηκεν 7, 13

προσέρχομαι] τί δ' οὐ προσ-
έρχη; 103, 14 εὐθύς προσῆλθον

75, 19 ὡς προσῆλθε τῷ ρείθρῳ
111, 17 ἦν μοι προσέλθης 95,
62 τούτω εἶπεν προσελθῶν 48, 3

sim. 52, 4. 130, 4

προσεύχομαι] τῷ δ' Ἡρακλεῖ
προσηύχεθ' 20, 4 πρ. αἰί „χαῖρε
63, 4

προσέχω] μάλλον - σοι - προσ-
έξω (*oboediam*) 134, 18 | [140, 10]

προσήκω] μου μὴ προσῆκε τῇ
ρίξῃ 38, 5 | οὐ προσῆκε θαν-
μάζειν 127, 9

[πρόσθεν 31, 20] cf. ἔμπρ-
προσκοπέω] τὰ δ' ἔπειτα -
προσκοπούμενη 106, 25

προσκύνέω] ὄν μόνον - θεῶν -
προσεκύνει 20, 5 sim. προσ-
εκύνουν 163, 2 προσκυνουῦντας
οὐδὲν ὠφέλεις 119, 8 || *προσ-
έκυσσε δ' αὐτήν (*cervam*) 95, 12

προσκύπτω] τῇ δὲ προσκύ-
ψας - εἶπε 121, 1 sim. 130, 7

προσομιλέω] προσωμίλουν (e)
12, 6 φίλην -, ἧ προσωμίλει (e)
95, 3

προσουρέω] μηδέ μοι προσ-
ουρήσης 48, 7

προσπέτομαι] καὶ δὴ προσ-
έπτυσαν 12, 6 λέοντι προσπτάς
αἰετός 99, 1

προσποιέω] προσποιηθεῖς -
θύειν 97, 2 || προσποιητὰ λεπτύ-
νων 103, 5 sim. 106, 17

προστίθημι] πόσην - ὄλην -
προσθήσει 51, 6

προσφάγημα] σκληρὸν μαλάσ-
σεις πρ. 133, 4

προσφάτως ἔτεθνήκει 30, 3
ἡγόρασμαι πρ. 135, 7

προσψάύω] κἄν σοι - προσ-
ψάύσω 193, *5 cf. 170, 3

πρόσω] τὴν πρ. μὲν ὀθνείων
opp. τὴν ὀπισθεν (πήρην)
66, 5

πρόσωπον] φαιδρῶ προσώπω
106, 21 πρόσωπα δ' - ἐξέλουε
72, 8 || cf. εὐπρ-

πρότερον] οὐκ ἐξελεύση πρ.,
ἄχρι 68, 10

πρώην (e) - ἔπτυσεν μήτηρ
6, 7 ἦν πεσῶν πρ. (e) 111, 11
πρ. - ἠπείλουν 75, 15 ἐχθές -
καὶ πρ. (e) ἔτερπεν 125, 5

πρωινός] ἔργων - πρωινῶν
124, 17

πρῶρα] ἐκ πρώρης 71, 2

πρῶτος δέ - εἶπε - λόγους

pr. I 4 ὑπ' ἐμοῦ δὲ πρώτου -

ἄλλοι pr. II 9 ἐλκύσασα - πρώτη

72, 17 πρώτην - κεφαλὴν βα-

δίξειν 134, 1 τὴν μὲν λήψομαι

πρ. 67, 6 ἐν χρόνοις πρώτοις

74, 10 θεῶν - τῶν πρώτων (*Ti-*

tanum) 66, 1 ἐν δὲ τοῖς πρώ-

τοις καὶ σὲ 75, 17 ἦρχε τῶν

πρώτων 134, 9 [sim. 40, 6] ||

εἰς [τὸ] πρῶτον (*in priorem con-*

ditionem) - καθιστάση 134, 17

οὔτε - κρείττω - οὔτε τὴν πρῶ-

την 73, 4 sim. de duobus ἐφύσα

πρῶτος (*prior*) 18, 4 sim. πρώτη

109, 3 cf. 66, 1. 68, 6. 176,

12 || adv. πρῶτον μὲν ἔψεγεν -,

τοῦ δὲ -, τῆς δὲ - 59, 8 καὶ

πρ. εἶπε 135, 6 χαῖρε πρ. -,

ἔπειτ' 48, 3 πρ. -, εἶτα καὶ 95,

12 τὸ πρ. - ἀνῆκεν -, ἔπειτα

δ' 18, 9 εἶθε μὲν - πρῶτα -,

ἔπειτα δ' -, τρίτον δ' 53, 5 cf.

67, 6 | ἦν τὸ πρῶτον pr. I 1

sim. πρ. 155, 1 σοι τοῦτο πρ.

εἰπούσης 95, 27 πρ. ἐντυχῶν

γνώση 1, 7 πρ. βλέπω σε - μετὰ

12, 8 | μένει οἶον ἦν πρ. 145,

*11 ὧν εἶχεν ἐκ πρώτης 45, 14

πταίω] cf. [103, 20. 111, 21]

περίσκος] περὶσκοις *πορ-

φυροῖς ἐπανθούτων 118, 5

περὸν - ἐντὸς ἀρμόσας ὠμων

72, 12 ἐλκύσασα τὸ πτ. 72, 17

τίς ἦν περῶν χρειῆ 115, 12

ἐπικροτῶν - τοῖς πτεροῖς 5, 6

πτεροῖσιν ἀκμαίους 88, 4 τοῖς

ἐμοῖς πτ. - ἀποθνήσκειν 185, *7

cf. 176, 2. 15

πτερόω] πτερωθεῖς 48, 12

πτέρυξ] καλαί σοι πτέρυγες

77, 4 σείοντι χρυσᾶς πτέρυγας

65, *2

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ρήγνυμι] σεαυτήν - ἐκ μέσου
ρήξεις 28, 9 κάλους ρήξας 129,
12 || cf. διαρρ-

ρήμα τῆς ἀληθείης 57, 14

ρήσω cf. διαρρ-

ρήσις] μακρῆ - ρ. 15, 4 λευκῆ
μυθιάζομαι ρήσει pr. II 13 || cf.
παρρ-

ρήτωρ] στωμύλος - ρ. 15, 10

ριγῶ] πολλὰ ριγῶν 192, *6
ριγῶσας - καθῆστο 18, 6

ρίζα καὶ γένος pr. I 5 μου
μὴ προσῆκε τῇ ρίζῃ 38, 5 κοί-
λωμα ρίζης φηγὸς εἶχεν 86, 1
ἀραιὰς - σίτου ρίζας 108, 6

ρίζῶ cf. ἐκρ-

ρίπτω] μὴ σε τῷ λύκῳ ρίψω
(e) 16, 2 | ἔρριψ' ἑαυτὸν 165, 3
τὸν λίθον ρίψας (e) 3, 9 sim. ὁ
δὲ γέρον ρ. - ἔτυψε 33, 18 πυ-
ρὸν εἰς νεὸν ρ. 33, 2 ἔνθεν εἰς
ὄρος ρ. 115, 9 | αὐτὸς δὲ ρ. τὴν
σισύραν 18, 13 ἔμελλε - *ρίψειν
(e) 163, 5 || cf. ἐκρ-

ρίς] πῶς - χωρίς - ρινὸς ἄξεις
134, 6 ρίνας μέτωπα - ἀλοιήσας
122, 13 μέτωπα σὺν τε ρ. ἐπλήγη
130, 9 || cf. εὐρ-

ρόδον] ρόδῳ παραφυέν ἀμά-
ραντον 178, *1

ρόπαλον 145, 7 ροπάλω -
παίων 98, 16

ροῦς] διέβαινε τὸν ροῦν 111,
11

ροθμός cf. εὐρ-

[ρύομαι cf. 50, 16]

ρώγας αἰπόλου πήρη 86, 2

ρώμη] τοὺς - ρώμη γνώμη τ'
ἀρίστους 31, 7

ρώννυμι] ἔρρωσε 50, 18 || cf. ἀρ-

σάγη] ἐπ' αὐτὸν ἐτίθει τὴν
σάγην 7, 12 σ. - ἔφερεν οὐκέθ'
*ἵππειήν 76, 10

σαγήνη] ἀλιεὺς σαγήνην, ἦν -
βεβλήκει, ἀνείλετ' 4, 1 βαλῶν -

σ. 9, 6 κυνηγέτας - ὁμοῦ σαγή-
ναις 43, 8

σαίνω] τί οὖν σαίνεις; 87, 5
μεταστραφεῖς τ' ἔσαινεν 87, 3
τὸν διδόντα - σαίνει 74, 16 σαί-
νων δ' ὅποια - ἔθλασ' 129, 14

σαίνουσα δ' ἰκέτευεν 134, 14

σαίρω] σεσηρὸς αἰκάλλουσα
50, 14

σάλπιγξ τ' ἐφώνει - σμήχειν
76, 12 σάλπιγγος - ἐπιστήμων
179, *1

σαόω cf. σώζω

σάρξ] ἔκειρ' - τῆς - σαρκὸς
οὐ πόρρω 51, 3 κλοιῶ τέτριπται
σάρκα 100, 6 νηδὺν σαρκὶ τῆδε
πιαίνειν 107, 5 *σάρκας λαφύσ-
σων 95, 91

σαύρα] θηρῶσα μῦς τε καὶ
σαύρας 27, 4 σαύραν 41, *2 cf.
p. 199

σαντόν cf. σεαυ-

[σαφῆς ὁ μῦθος 107, 17] σαφῆ
δείσας ὄλεθρον 122, 2

σβέννυμι] εὐθὺς ἐσβέσθη
114, 4

σεαυτήν - μὴ *σίνου 12, 18

σ. - ρήξεις 28, 9 ὡς γὰρ σ.*
κἀμὲ - διεψεύσω 131, 18 | ἔν-
τασσε - σαντόν ὀπλίταις 76, 17

ὅς σ. - μὴ σώξεις 120, 8 τρέ-
φων ὅποια σαντόν 128, 9 [βλά-
ψεις σεαυτὸν 41, 3 sim. 67, 9.

72, 13] σαντοῦ (i) - τῆς πονη-
ρίης 104, 8 [περὶ τῶν σεαυτοῦ

43, 16] || masculini Babrius ad-
hibere solet formas disyllabas,

trisyllabas interpolator; incer-
tum 175, 6 (τῶν γε σαντοῦ?)

σέβω cf. ἀσεβ- εὐσεβ-

σειώ] ἔσειεν - κλήρους 68, 4
ἔ. ταρσοὺς 72, 9 | σφενδόνην -

σειῶν 26, 3 κύων - κώδωνα - σ.
104, 4 ἡμίονος - τένοντα σ. 62, 3

σειόντι - πτέρυγας 65, 2

σελήνη] λαμπρῆς σελήνης
116, 4

σέλινον] θύμβρα καὶ σέλινα
δειπνήσειν 124, 2

σεμνός] σεμνή Κύπρις 32, 2

σεμνύνω] τί σεμνύνῃ 104, 6

σέσηρα cf. σαίρω

σηκός] σηκοῦ δ' ἐντὸς -
ἀκλείστου 132, 2 cf. [3, 3]

σημαίνω] χῆ χρόη με σημαί-
νει 13, 6 καῦμα σ. 131, 9 [56, 8]

cf. ἄσ-

σήμερον] πρῶτον βλέπω σε σ.
12, 8

σθένω] οὐκέτι σθένων βαίνειν
103, 1 || cf. ἄσθ-

σιαγών] τὰς σιαγόνας πρίων
46, 3

σιγάω] ὁ βοῦς δ' ἐσίγα 37, 4
σίγα 114, 6 προσποιητὰ σιγῶ-
σαν 106, 17

†σίγλος cf. 2, 12 adn.

σίδηρος - ἀνχένα τρίψει 100,
10 σίδηρον ὀξύνειν 76, 13

σιδήρειος - ροῦς] τροχοῦς σι-
δηρείους 59, 13 κλοιῶ - τῶ σιδη-
ρείῳ 100, 6 | πέμπτη σιδηρῆ I 5

σιμός] πίδαωνα - σιμόν 56, 4

σινόω] σεαυτὴν - μὴ *σίνου
12, 18

σίσυρνα] τὴν σίσυρναν ἐκ-
δύσει 18, 3 cf. 18, *13 adn.

σιτεύω] με σιτεύει 100, 4

σίτος] σίτου ρίζας 108, 6
ἐσπαρμένην - πυρίνω σίτω (e)
26, 2 τρέφων - εὐθαλεῖ σ. 128, 9
σίτον ἐκ μυχοῦ σύρων 140, 1 |
ἀπαρχὰς ὀσπρίων τε καὶ σίτων
141, 8 || cf. συσσ-

†σιφλόω cf. 136, 18

σιωπάω] εἶρεν σιωπῶν 7, 8
κἂν ἐγὼ σιωπήσω 3, 10 ἄλλων -
σιωπῶντων 52, 6

σκαιός τίς ἐσσι 119, 17

σκαίρω cf. περισκ-

σκέλος] τὸν - τοῦ σκέλους
ἄρας 42, 4 sim. 119, 4

σκέπτομαι] μακρόθεν - με
σκέπτῃ; 103, 14 πρίν τιν' ἄνο-
δον ἐσκέψω 182, 7

σκηνή cf. σύσκ-

σκεῦος] τίς ἄξει - τὰ σκεύη
(e) 55, 5 ἅπαντα δ' - ἠλόησε
τὰ σκ. (e) 129, 16

σκηπτρον] ἠψάμην - τῶν
σκήπτρων (deorum) 75, 19

σκέλλω cf. κατασκ-

σκήπτω cf. ἐπισκ-

σκιή] ὁ σκιῆ χαίρων - βάτρα-
χος 120, 1 | ἐαυτοῦ τὴν σκιῆν
(imaginem) θεωρήσας 43, 3 sim.

ἐν - ρείθρω - τοῦ κρέως ἰδοῦσα
τὴν σκιῆν μείζω 79, 3 τῇ σκιῇ
δ' ἐφορμήθη 79, 4 || cf. κατασκ-

σκιρτάω] σκιρτῶσαν εὔρε -
ὑπὲρ ποίης (cervam) 95, 11 σκιρ-
τῶν δ' ἐπήδα (asinus) 139, 3
sim. 163, 5

σκληρός] ἰάμβων σκληρὰ κῶλα
pr. I 19 σκληρὴ καλοῦμαι 172, 3
σκληρὸν μαλάσσεις προσφάγημα
133, 4

σκόλοψ 136, 19 ὄνος πατήσας
σκόλοπα 122, 1 sim. 122, 10

σκοπέω] σκοπεῖν κελεύων,
ποῦ - 88, 10 πρὸς ταῦτα δὴ
σκόπησον 98, 10 || cf. ἀ - δια-
ἐπι- προσκ-

σκορπίος 168, 1

σκύλαξ] ὄμοῦ - σκύλαξιν εὐ-
ρίνοις 43, 8

σκύμνος] σκύμνον (canem)
129, 11

§ σκυτάλιον (πάγης) 130, *8

σκώπτω] τὴν χρόην σκώπτεις
65, 3 αἰπόλος σκώπτων - φησὶν
69, 3 εἶπε τὸν λύκον σκ. 105, 5

σκώπτουσα - εἶπε 86, 8 || cf. ἐπι-
σμῆνος μελισσῶν 187, 14

σμήχω] ἀσπίδα σμήχειν 76,
12 || cf. νεοσμ-

σμικρός cf. μικρός extr.
 σμίλη] ὑπὸ σμίλης ἀπωνυ-
 χίσθη 98, 13

σός] ὅταν μὲν - ἴδω -, ὅταν
 δὲ τὴν σὴν (penth.) ὄψιν 54, 4
 sim. τῆς σῆς - γαίης 71, 10
 λόγοισι - σοῖς μελιγλώσσοις 95, 9 ||
 οὐ γὰρ σά -, ἀλλ' 34, 11

σοφίζομαι cf. [136, 28]

σοφίη] γέροντος - σοφίη δι-
 δαχθεῖς 98, *19

†σοφιστής cf. pr. I 15 adn.

σοφός [12, 26] ὀρνέων - σο-
 φὸν - φῶλον 33, 12 σοφὴ δ'
 ἀλώπηξ ὑπενόησε 103, 11 κερ-
 δοῖ σ. 106, 20 ὡς σοφὴ κύων
 ἦει (volpes) 95, 51 σοφῆς
 ἀράχνης ἴστων 204, 1 ἐκ τοῦ
 σοφοῦ γέροντος pr. I 15 [σοφὸν
 τὸ θεῖον 50, 20] || τὸν δ' ἡ σοφὴ
 λαβοῦσα (volpes) 77, 10 Αἴσω-
 πος ὁ σοφός pr. II 5 σοφὰ λα-
 λοῦσα 12, 18 || σοφῶς ἠύλει 9, 1
 σοφῶς - εἶπε 36, 9

σπαίρω] μύζων - καὶ σπαί-
 ρων (piscis) 6, 13 ἐπὶ γῆς -
 σπαίροντας 9, 7 || cf. ἀσπ-

σπάλαξ 170, 1 cf. ἀσπ-
 [σπανίως ἴδοις ἄν 4, 8]

σπαράττω] τὸν δ' - ἐσπά-
 ραττε 72, 19 [ττ propter sigma-
 tismum servatum?] ὄνυξιν
 οὔατ' ἐσπάραξεν 95, 40

σπάω cf. ἀποσπ-

σπείρω] χώρην - ἐσπαρμένην -
 σίτω 26, 2

σπένδω] σπένδων - τούτω
 119, 2

σπέρμα] ὄλεθρος σπερμάτων
 ἀρουραίων 33, 5

σπεύδω (e) πρὸς τὸν λέοντα,
 μὴ - 95, 28 ὅς -, οὐκ ἄγαν σπεύ-
 δει (e) 88, 12 πῶς σπεύδεις (e) -
 σῶσαι 113, 3 [98, 22] †116, 12 |
 ἀρπάσαι σπεύδων (e) 69, 5 εἰ-
 δέναι σπ. (e) τί ποτ' ἦν 58, 3

[21, 11] σπεύδοντες (i) - ἀπο-
 τρώγειν 117, 7 || formae disyl-
 labae semper in v. exitu

σπήλυγξ] κοίλης ἔσω σπήλυγ-
 γος 103, 3 ἦλθε δ' εἰς κοίλην
 σπήλυγγα θηρός 95, 38 σπή-
 λυγγα κατέδυν 91, 2 ὑπὸ σπή-
 λυγγι - συνηυλίσθη 106, 6

σπλάγχνον] τὰ σπλάγχνα -
 πάντα μου πίπτει 34, 9 σπλ.
 δάπτων 95, 92

σπόγγος] σπόγγους κατῆγεν -
 πολυτροήτους 111, 15 τῶν σπόγ-
 γων διαβραχέντων 111, 18

σποραῖος] γεράνους σποραίων
 (segetum) πολεμίας 13, 2

σπόρος] σπόρου (serendi) δ'
 ὥρη 33, 1 οὐ σπόρον κατα-
 φθείρω 13, 5

σπουδῆ] σπουδῆ διωχθεῖς
 95, 41

στάζω] ἔσταξε πέτρης - κρήνη
 72, 5 || cf. μελιστ-

στάμνος] στάμνοι μέλιτος
 108, 18

[στασιάζω 85, 20] cf. ἀποστατ-
 στάσις cf. [39, 4]

στάχυς] ἤδη ῥέοντα τὸν στά-
 χυν 88, 14

στέγη] δῶμα καὶ στέγην οἴκει
 12, 15 στέγης τε μέλαθρόν εἰμι
 64, 5

στέγος] ἐκ στέγους (e tecto)
 ἄρας 5, 7

στεινός] στεινῆς - τρώγλης 108,
 22 στενῆς δὲ τρ. - ἐκδῦναι 86, 6

στελεόν] στελεᾶ 143, *4

στενάζω] στενάξας εἶπε 29, 3
 ἐστέναξε - βρούχων 95, 45

στενός cf. στεινός

στένω] στένουσα - εἶπε 38, 4
 στερέω [στερηθήση 72, 24]

στέρνον αἰετοῦ φαίνεις 77, 5
 στερρός] στερρόν - βρούχον κεί-
 ρας 107, 14

στέφω] στέφων - βωμούς 63, 3

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

συγγινώσκω] εἰ δ' ἄπειμι συγγνώση 103, 17

συγκλείω] μετ' αὐτῶν λύκον - συγκλείειν 113, 2 παρεφύλασσε συγκλείσας 136, 8

συγκρίνω] [συγκριθεῖς 18, 14] σύγκρισις] ἐν λέοντων συγκρίσει 101, 8

συγκρούω] γομφίους - συγκρούων (e) 92, 8 | αὐτοῦς - λόγοις - σ. (= διαβάλλων) 44, 4

συγχωρέω cf. [82, 10]

συζάω] μεθ' ἧς - μειλίχως *συνεζήκει (conviuabatur) 106, 10 sim. τροφῆ συζῶν περισσῆ 153, *8

συζεύγνυμι] τὴν ὄνον - συζεύξας 55, 1

συζητέω] †συνεζήτει 106, 10

σῦκον] πίθοι σύκων 108, 17

συκοφαντέω] μή με συκοφαντήσης 72, 18

συλάω] βίη - τὸν φοροῦντα συλήσειν 18, 5 τίνος - βωμὸς οὐκ ἐσυλήθη 78, 5 σύλων ὧν ὁ θεὸς ἐ. 2, 12 || semper in exitu σῦλον 2, 12 cf. συλάω

συλλαμβάνω] ὕστερόν με συλλήψη (e) 6, 12 μή τις συλλάβῃ σε 132, 7 γαλῆν δολῶ τις συλλαβῶν 27, 1 sim. 89, 10 τούτους συλλαβεῖν 44, 2 sim. 124, 12 γεράνους - συνειλήφει 13, 2 || συλλαβεῖν τι τοῦ φόρτου 7, 5

συλλέγω] μάνδρης ἔσω - πρόβατα συλλέγων 113, 1 χρυσὸς -, ὃν σ. 119, 6 τὰ χρηστὰ - συλλέξας 58, 1

συλλήβδην] πάντα σ. 49, 6

συμβαίνω] οἷα συμβαίνει 117, 5 καὶ δὲ - συμβαίῃ 132, 9 | μηδὲ συμβαίῃ 171, 8 τὸ συμβᾶν ἡρώτων 33, 21

συμβάλλω] σοὶ - συμβαλὼν 122, 4

σύμβολον δώσω 97, 11

σύμβουλος] χρῆται - ἡμῖν - συμβούλοις 95, 30

συμπαθέω] συμπαθῶν 171, 7

συμπατέω] γέννημα - συνεπάτησε βοῦς 18, 1 sim. 117, 8

συμφέρω] σοὶ συμφέροντα βουλεύσων 95, 69 [83, 7]

συμφορῆ] λύπην παλαιῶν συμφορῶν 12, 24 παίδων ἀώρων συμφορᾶς 118, 8 σ. (vitia?) - ἀλλήλων βλέπειν 66, 7 [συμφοραῖς ἐπαιδεύθη 103, 21]

σύμφυλος] τῶν - συμφύλων (e) ἀποστατήσας 101, 3

συμφύρω] ρίζας - συμπεφυρμένας βῶλω 108, 7

[συμφωνία - ἀγαθόν 85, 19]

σύν] ἔλαβόν σε σύν ταῖς - πορθούσας (sequ. μεθ' ὧν) 13, 11

σύν αὐτῷ - θνήσκειν 117, 4 | σύν θεῷ βαίνεις 92, 6 || δεδεμένας σύν ἀλλήλαις (e) 47, 7

[σύν τρίβωνι 65, 7 sim. 8] σύν κακοῖς ἐπειράθη 134, 16 ἀβρότητι *σύν πάση 129, 11

σύν βίῃ πάση (e) 47, 6 σύν δίκη θνήσκω (e) 115, 11 sim. 122, 14 ||

adv. ἀνδρῶν, *σύν δὲ καὶ θεῶν 15, 6 μέτωπα σύν τε ρῖνας 130, 9

§ συναβολέω] συνηβόλησαν οἱ δὲ ἄλλήλοις 61, 3

συναγκίη] ὑδάτων ἐν συναγκίη κοίλῃ 27, 2

συνάγω cf. 179, *2

συναθροίζω] συνηθροίζοντο πρὸς μάχην 21, 3 ἐπεὶ - πάντα - συνηθροίσθη (e) 31, 11

τίς συναθροίσει - ἀγέλην (e) 124, 8

σύναιμος] τοὺς συναίμους - ἐνεδρεύεις 138, *8

συναντάω] λύκω συνήντα - κύων 100, 1 συνήντων 33, 21

πολλοὶ - συναντώντων (e) 163, 2 πῶς σοὶ τις φίλος συναντήσῃ 130, 11

μή - μοι - συναντήσης.

53, 8 κυνὶ - συναντήσας 42, 2.
†105, 2 εἶθε - μὴ συνηντήκεις
53, 5 || cf. ὑπαν-

*συναπατῶ σε 75, 6

συνάπτω] μάχην συνηπτεν
οἰκοδεσποίνῃ 10, 5 [67, 10]

συναυλίζομαι] ὑπὸ σπήλυγγι-
θμιλος - συνηυλίσθη 106, 6

σύνδενδρος] σύνδενδρον ἦλ-
θεν εἰς ὕλην 43, 11

§συνδούλη] χίμαιρα σ. 3, 6

σύνεγγυς] ἄστρον σ. ἵπταμαι
65, 4 ἐκ τῶν σ. ποιμνίων 175, *3

σύνειμι] ἐλπὶς ἀνθρώποις -
σύνεστι 58, 9 κακῶν - ἄτε σ. ἀν-
θρώποις 63, 9

συνεξαμείβω] τόπους - συν-
εξαμείβειν δεσπόταισιν 59, 15

συνέρχομαι] εἴ μοι συνέλθοις
108, 12

συνετός] στρουθοὶ - συνετὰ -
ὠμίλου pr. I 11

σύνευνος] τῇ συνεύνῳ φησὶ
116, 11

συνηθείη] τὸ χρηστὸν ἐξολεῖτε
τῇ συνηθείῃ 61, 9 ἐκ συνηθείης
ἤκουον 33, 7 | εἴ τις ἦλθεν
οὐχὶ τῆς συνηθείης (familiae)
106, 13 || semper in exitu

συνθήκη] καθάπερ εἶχε σ.
33, 16

συνίστημι] ἄχρι μὲν συνει-
στήκει (e) ὁ πόλεμος 76, 1 κυσίν -
ἔχθη - σ. (e) 85, 1

συνοικέω] ὑμῖν πῶς - συνοι-
κήσω, δι' οὗς - 93, 9 [12, 28]

σύνοικος] λύκαινα - ἡ σύνοι-
κος 16, 8 τῶν νεφῶν σ. 64, 4
κερδῶ - σύνοικον εἰλήφει 106, 9
sim. 164, 6 τὸν σ. ἀγαθὰ - ποίει
63, 5

συντήκω] συντακέντων τῶν
ἀλῶν 111, 6

συντίθημι] συνθέμενος - αὐ
δειξαί 30, 6

συντόμως θύσει 51, 8

συντράπεζος] κύων - αὐτῷ σ.
εἰστήκει 74, 7

συντριβῶ] τὴν ἄκανθαν - πέ-
τραισι συντριβεί 134, 13 συν-
τριβεῖσαν - ἐπισταθῆναι τὴν
ἄμαξαν 57, 7

συρίζω - ττω] ἀνέμου δὲ συ-
ρίσαντος 114, 4 λεπτὸν συρίσας
167, *9, ubi συρίσας potius cor-
rigendum quam συρίξας

σύρω] τὴν δ' ἔσυρε (fluvius)
36, 2 τυρὸν ἐκ κανισκίου σύρων
(e) 108, 20 sim. 140, 1 σύροντι
τὴν ὕνιν ταύρω 37, 2 σύρουσα
πορφύρην 10, 4 σ. πᾶν τὸ σῶμα
134, 12 πλάγια κῶλα μὴ σύρειν
109, 2 νεκρὸν - σῶμ' - μὴ σ.
14, 2

σῦς μὲν ἐστὶν ἀγνώμων 95, 17
ἀργὸς ὥσπερ ὄς 98, 17 τὸν σῦν -
ἀναιρήσειν 166, 15

σύσκηνος] ἡμῖν - κατοικήσεις
12, 12

σύσσιτος] συσσίτοισι διανέμων
μοίρας 106, 12

σφάγιον] θεοῦ - σφ. 132, 10
σφαγίς] ὡς εἶδε - σφαγίδας
97, 7

σφάζω] ἡμῶς - σφάζουσι 21, 7
cf. προσφ-

σφάλλω] σφαλεῖς ἐδεσμεύθη
107, 11 | [43, 19] || cf. ἀνασφ-

σφειῖς] ὑπάρχειν αἰτίην σφίσιν
31, 4 ποῦ σφέας μεταστήσει 81,
10 οἱ σφᾶς ἐκόσμουν 31, 9

σφενδονάω] σφενδονῶντα τὰς
αὔρας 26, 5

σφενδύνη] σφενδύνην κενὴν
σειῶν 26, 3 σφ. ἔχων κοίλην
33, 6 sim. 33, 8. 14. 18

σφήν] *ἐνεῖραν αὐτῇ σφήνας
38, 2 τοὺς κακίστους σφ. 38, 6

σφίγγω] χερσὶ κράσπεδα
σφίγγας 18, 7 cf. 27, 1 adn.

σχεδίην (-δην) ἀμείβων 57, 4
σχίζω] σχίσαντες - πένυην
38, 1 | ἡμᾶς - ἔσχισεν δαίμων
12, 9

σχῖνος] κόμην γλυκεῖαν - σχί-
νον 3, 3

σχοῖνος] πείρων - ὀξέη σχοίνω
6, 15 | μόσχος - εἴλκετο σχοίνω
37, 7. || cf. βαθύσχ-

σκολάζω] οὐκ ἐσχόλαζον 140, 6
εἰς ἔρωτας ἐσχόλαζε 22, 4

σώζω σαόω] ὅς σαντόν - μὴ
σώζεις 120, 8 οἱ - πόδες μ'
ἔσωζον 43, 14 *σώζοιο (*vale*)
103, 17 μόνον σώζον 121, 3.
168, 5 [107, 18] αὐτόν ἐκ κα-
κοῦ σώζων 69, 6 ὅς - με - σώσει
51, 10 τὰ πρόβατα σώσαι 113, 4
σῶσον - ἡμᾶς 134, 15 φωνῆ με
σώσας 50, 19 [107, 18] *ἔσάωσαν
129, 20 σωθέντες ἦσαν ἐν τρώ-
γλαις 31, 17 σωθήσῃ 75, 2 || in
Athoo ex praeepto Et. M.
741 = Herod. II p. 586 L i non
ascribitur, nisi in formis a
σωζ- incipientibus: quam re-
gulam nullam habui causam
cur cum plerisque (cf. 51, 10.
107, 19) non sequeretur; 50, 19
corrigendum σώσας || cf. ἄσω-

σῶμα] σύρουσα - πᾶν τὸ σῶμα
134, 12 νεκρὸν - σῶμ' - μὴ σύ-
ρειν 14, 2.

σῶος] γενοίμην σ. 7, 6 κεφα-
λήν - ἐξελεῖν σῶην 94, 8

σώρακος] σώρακοί τε φοινί-
κων 108, 18

σωρεύω] σῖτον - ὄν - σεσω-
ρεύκει 140, 2

σωρός] λίθων δ' ὑπ' αὐτῶ σ.
ἦν 48, 2 ποῦ δ' ὀσπρίων ἦν σ.
108, 17

σωτήρ] πρὸς θεῶν σε σωτή-
ρων 50, 3

[σωτηρία 4, 6 cf. 107, 12]

σωφρονέω] οὐδὲ σωφρονῶν
(opp. μεμηνώς) 90, 4

τάγηνον] ἰχθύν - οὐ τῶν εἰς
τάγηνον ὠραίων 6, 4

ταλαίπωρος] μύρμηκος - βίον
ταλαιπώρον 108, 8 ἡμέων τα-
λαιπώρων 90, 2

ταλαντεύω] τὰμὰ - *ταλαν-
τεύη (-εις?) 30, 9

„τάλας“ (i) ἐφώνει 37, 3 ὦ
τάλαν, τί σεμνύνη 104, 6 „τά-
λαινα“ (i) φησὶν 131, 17 πῶς,
ὦ τ. (i) 134, 5

ταμ(ι)εῖον] ἐν ταμ(ι)είοις πλου-
σίοισι 108, 2

*τᾶν 63, 8

[ταπεινὸς ὢν 12, 28] τὸ μι-
κρὸν εἶναι καὶ ταπεινὸν 112, 10
[ταπεινοῦς 47, 16]

ταράσσω] ὕδωρ ταρασσῶν
166, *5

ταρσός] δροσώδης τ. - ὀρνίθων
124, 18 ἔσειε ταρσοῦς 72, 9

τάσσω] μισθὸν - δώσειν ἔταξε
(statuit) 94, 3 cf. 88, 16 νόμους
ἔ. πᾶσιν 154, 2 cf. 177, 7 ἐτάχθη
πάντα 31, 11 || cf. ἄτά- ἐντ-

ταῦρος εἰς - σπήλυγγα κατ-
έδν 91, 1 sim. 112, 5 σύροντι
τὴν ὕνιν ταύρω 37, 2 λάθυρα
δ' ἐργάτη ταύρω 74, 6 λέων -
ἐπεβούλευεν ἀγρίω ταύρω καὶ -
τὸν ταῦρον - ἠρώτα 97, 1. 3
ταῦρον κεράστην ἀπολέσας 23, 2
μῦς τ. ἔδακεν 112, 1 τὸν καλὸν -
τ. λέοντι θοίνην 23, 6 τράγος -
τὸν τ. - ἐξώθει 91, 4 τ. ὄχλος -
θύων 34, 1 Ποσειδῶν τ. (ποιεῖ)
59, 5 ἐμεῖς τὰ τοῦ ταύρου
34, 11 τὸ τοῦ τ. 59, 8 τράγου
μεταξὺ καὶ - τ. 91, 8 κέρατι -
ταύρον 84, 1 || ἐνέμοντο ταῦ-
ροι τρεῖς 44, 1 ἄρρενες ταῦροι
ἄμαξαν εἴλκον 52, 1 κέρας -
κούχ ὅποια τὰ ταύρων 95, 23

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

τερετίζω] ἑτερέτιζεν 9, 4
 τέρπω] πίθηκος - ἕτερπεν
 ὑμᾶς 125, 6 ἑτέρφθη πᾶσι 108,
 19 λέων δὲ τερφθεις 105, 5.
 106, 29 *τέρπειν 187, *10
 τέρψις [τέρψεσιν 140, 10]
 τετράγωνος (Ἑρμῆς) εἰστήκει
 48, 1
 τετράκνυλος] τετράκνυλον -
 ἄμαξαν - εἰλκον 52, 1
 τετράπους] πάχιστον τετρά-
 πουν 28, 5
 τέττιξ - ἰκέτευε λιμώτων
 140, 3
 τεφρός] τεφρὴ γέρανος 65, *1
 τεφρώδης] τεφρώδεις (canes)
 85, 14
 τέχνη] εὔρε - τέχνην - ἄλλην
 33, 9 cf. 111, †14 adn. φέροι-
 τὰ τῆς τέχνης 141, 4 πλέκουσα
 τέχνας 95, 52 || cf. ἄτ- χειροτ-
 τεχνίτης] ἦν δὲ τ. 119, 1
 τήκω] γόμους τήξας 111, 12 ||
 cf. συντ-
 τηρέω] ὁ μὴ τὰ μικρὰ - τη-
 ρήσας 6, 16 [τήρει 44, 8] ἀρ-
 χὴν - τηρήσεις 95, 73 τῶν κυ-
 νῶν με τηρούντων 93, 11 εἰς
 ταῦτα - ἐτηρήθης 37, 10
 τίγρις δ' ἀλαζῶν καὶ - ἔρη-
 μαίη 95, 19 ἐλάφω δὲ τ. 102, 9
 τίθημι] τίθησι τρεῖς μοίρας
 67, 4 ἐπ' αὐτὸν ἐτίθει τὴν σάγην
 τε 7, 12 sim. 111, 10 τιθεῖς
 ἅπασι δαῖτα 106, 8 ἔπαθλα -
 ζώοις ἔθηκε 56, 2 ἔθηκεν αὐ-
 τὸν - παρ' ἀνθρώπῳ 58, 2 τε-
 θεν τὸ πῶμα 58, 8 || τὸ δίτυνον
 θεῖς (deponens) 9, 4 || τίθησι -
 κυρίην σε 95, 85 φοβερὰ τὰ-
 σθενῆ θήσει 102, 12 sim. 115, 6
 ὦν - ἕκαστον - κηρίον θήσω
 pr. I 18 οὐκ ἄδειπνον - τὸν
 λύκον θήσεις 89, 11 φαλακρὸν
 αὐτὸν ἔθηκαν 22, 12 ἔθεντο
 κοινὸν τὸν βίον 108, 3 || ἔθηκε

δ' εὐχὴν - νύμφαις 23, 3 || cf.
 ἀνα- ἀπο- ἐν- ἐπι- παρα- περι-
 προσεπι- προστ- συντ-
 τιθηνῶ πατέρα 13, 8
 τίκτω] ὄρνιθος - ὡὰ - τικτού-
 σης 123, 1 μ' ἔνδον ἔτεκεν ἡ-
 μήτηρ 135, 9 τεκοῦσα - ἐστὶν
 οὐκ ἴση μήτηρ 35, 2 τεκοῦσα
 mater (voc.) 34, 9 cf. 143, 4
 adn. 175, 7
 τίλλω] τῶν - τριχῶν - ἔτιλλεν
 ἄς ἠῦρισκε 22, 9 sim. 10 [22,
 13. 16]
 τιμάω] τὴν δ' Ἀφροδίτην -
 λύχνοις ἐτίμα 10, 7 ὄν - προσ-
 εκύνει τε κατίμα (e) 20, 5 πλέον
 με μὴ τίμα 48, 8 (e) de deis ||
 [ἄνδρα τιμήσας 119, 13]
 τιμή cf. πολυ-
 τίνω] δίκην - τ. 137, 5 κακὴν
 χάριν τίνεις ὦν 27, 3 χάριν σοι
 τήνδε - τίσω 107, 8 || cf. ἐκτ-
 τίς (sem. 6) μὲν εἶ 135, 6 τίς
 (2) σε - τῶν θεῶν σώσει 78, 4
 sim. 55, 5. 124, 8. 17 | τίς (6)
 κόρη σε τολμήσει - περιλαβεῖν
 98, 8 τίς (7) ἦν πτερῶν χρεῖη
 115, 12 τί (1) μοι - φαρέων
 χρεῖη 131, 8 τί (1) σοι τὸ κέρ-
 δος 6, 6 τί (1) σε δροσίζει -
 στίβη; 12, 16 τί (9) δὴ κρώσεις;
 52, 5 τί (1) οὖν ἐποίεις 140, 5
 [59, 16] τί (9) ποιήσω; 95, 78
 sim. 124, 7 τί (9) κωλύει 99, 2 sim.
 104, 6 τί (1) - λέγω τὰ πολλὰ
 95, 24 τί (9) μηκύνω; 85, 12 sim.
 87, 5. 100, 2. 122, 15 | τί (1) γὰρ
 νεφῶν μοι (quid hoc ad me?
 cf. p. III¹) 115, 12 | τί (1) γὰρ -
 ἐμιμούμην 137, 6 || διὰ τίν' αἰ-
 τίην 126, *3 τίνος (i) μελωδοῦ
 πρὸς - ἦχον 124, 10 τίνων χρεῖ-
 ζεις (e) 121, 2 || τίς (1) οὐ - κη-
 δεύσει 98, 5 τίς (8) - οὐκ οἶδεν
 141, 6 τίς (1) οὐκ - δίδωσι

141, 8 τίς (7) οὐκ - ἦρα 32, 4
 τί (1) - οὐχὶ ποιήσει 90, 3 τί
 (1) δ' οὐ προσέρχῃ 103, 14 τί
 (1) γὰρ - οὐκ ἐπωλεύμην 129,
 23 τί (1) μὴ πάθωμεν 24, 7 τίς
 (6) δ' ἰδοῦσα μὴ κλαύσῃ 78, 9 ||
 indir. τίνι βίῳ χαίρεις οὐκ οἶδα
 13, 9 ἦριξ' - τίς (6) καλόν τι
 ποιήσει 59, 2 τίν' (3) εἶχεν αἰ-
 τίην διηρώτα 106, 19 γνώσῃ
 τί (1) σοι - ἐστίν 1, 8 εἰδέναι -,
 τί (1) ποτ' ἦν 58, 4 ἀκούσατ' -
 τί (1) δ' εὐλαβοῦμαι 85, 7 βου-
 λὰς - τί (9) ποιήσει 130, 2 sim.
 βλέποιο - τί βουλεύοι 59, 12 ||
 σχεῖν - τί *δειπνήσει 124, *20
 diversi generis, cf. Immisch,
Leipz. Stud. X (1887) p. 309 et
 Buresch, *Mus. Rhen.* XLVI
 p. 231 || numeris semipedes in-
 dicantur, ut quibus potissimum
 locis τίς adhibeatur appareat
 τις passim] cum nom. sub
 ictu in semipede (2): καί τις
 γεωργός 33, 2 καί τις γαλήν
 μῦς 31, 12 sim. 63, 1 (4): τις
 κυνηγός 92, 1 sim. 106, 11 (6):
 σοί τις φίλος 130, 11 (8): ἀλλά
 τις γέρον - κριός 93, 6 εἷς
 δέ τις λίην γέρον 21, 4. (10):
 αἰπόλος δέ τις φεύγων 45, 1
 ultimo loco excepto nomini
 praemissum || plerumque ictu
 non percussum (3): ἀλιεύς τις
 9, 1 αἰεί τις - δαίμων 12, 9 ὄνος
 τις 125, 1. 141, 2 sim. 69, 2. 91,
 3. 101, 1. 102, 1. 125, 1. 129, *1
 ἐν ὁδῷ τις Ἐρμῆς 48, 1 σκαῖός
 τίς ἐσσι 119, 1 ἄλλον τιν' εὐρεῖν -
 δόλον 95, 48 | (5): ὡς θυλακός
 τις 17, 3 κορυδαλλός ἦν τις 88,
 1 sim. 91, 3. 111, 1. 132, 3 ὁ
 μὲν τις βίον ἔχων 108, 1 | (7):
 Ἀθηναῖός τις 15, 1 (δεσμῆν) εἶ
 τις ἔστι 47, 4 αἰετός τις 5, 7
 καί τις αἰπόλος 69, 3 εἶ τις ἄλλος

106, 26 πρίν τιν' ἄνοδον ἐσκέψω
 182, *7 | (9): παῖς τις 106, 1 cf. 63,
 7 | (10): εἷς δέ τις λίην 21, 4 || sine
 nom. sub ictu (2): καί τις κο-
 λοιῶν 33, 22 καί τις δὲ - παί-
 δων 88, 8 μή τις παρόντων 2, 3 |
 (4): πέρδικά τις πριάμενος 135,
 1 | (8): ὀψέ τις κακῶς πράσῃ
 127, 10 sim. 115, 3 cf. 183, 5 ||
 plerumque ictu non percussum
 (3): αἰσχροῆς τις ἦρα 10, 1 sim.
 22, 1. 42, 1. 55, 1. 69, 6. 83, 1
 ἕως τις - εἶπε 61, 8 εἶπέν τις
 114, 6 εἶ τις 106, 13 ἰδὼν τις
 117, 2. 119, 1 | (5): δόλω τις 27,
 1 sim. 68, 2 μή τις οἶδεν 2, 16
 sim. 132, 7 | (3. 5): ῥοπάλω τις ἢ
 λίθω τις 98, 16 | (7): καί τις εἶπε
 25, 8 sim. 47, 5 θεῶν - ἦν τις
 66, 1 καί τις - ἀνθρώπων 125,
 2 | (9): ὡς τις ἀνθρώπων 102, 3
 sim. 30, 1. 34, 4. 49, 7. 99, 1.
 110, 1. 113, 1 || spur. [10, 14
 ἔστιν τις 11, 11. 12, 25. 27. 34,
 12. 14 ὡς εἶ τις 39, 3. 40, 5 sem.
 (12) [οὐδ' ἄν τις 50, 20] || [πᾶς
 τις 56, 9 ὡς τις 84, 8 αὐτός τις
 98, 21] || neutr. cum nom. sub
 ictu (8): ἄλλο τι προαιρήσων
 108, 26 | ictu non percussum
 (3) κακόν τι 67, 6 οὐπω τι
 χλωρόν 89, 7 οὐδέν τι δύσνον
 98, 3 | (7): εἷς τι ῥεῖθρον 111, 5 |
 (9): παιδίον τι 24, 8 μέρος τι
 τῶν ὄνων 57, 4 καλόν τι 59, 2
 sim. 94, 6 || sine nom. ictu non
 percussum (3): ὅταν τι ποιῆς
 20, 8 sim. 140, 4 | (7): δρᾶν τι
 116, 14 | (9): συλλαβεῖν τι τοῦ
 φόρτου 7, 5 sim. 11, 3. 26, 12.
 74, 5. 95, 63 εἶ τι 95, 31 ὡς τι
 κερδήνας 111, 13 || τις τι non
 admisit in semipedes ultimum
 et primum (interpol. 50, 20 all.),
 τι etiam a semipede quinto
 procul habuit (cf. p. XLVII)

atque a semipedibus ictu percussis exclusit excepto (8) 108, 26 || δρυτόμοι τινές 38, 1 || † τω 51, 1 [τ(ε)ων 107, 18] || cf. ἄλλο εἰς μή-

τίτθῃ] ἄγροικος τ. 16, 1

τιτρώσκω] ἐψάλιζεν ὥστε τιτρώσκειν 51, 4 ἐτρώθης 95, 75

τιττυβίζω] μικρὰ τιττυβιζούσης 131, 7

τλήμων 107, 2

τλήναι] ἔτλην - οἶα χρή 129, 23 [τλήθι γενναίως 136, 26]

τοί] σύ * τοί με - ἐβλασφήμεις 89, 4 || cf. καί - μέν -

τοιγὰρ - σύνεστιν 58, 8 τ. εἰ - χρήζεις, εὐχον 63, 10 τ. διδάξω 115, 8 | primo enuntiati loco

τοιγαροῦν χολωθείη Θησεὺς 15, 13 πολλὰ τ. κάμνων 7, 3 ἀποληῖ μετ' αὐτῶν τ. μεθ' ὧν - 13, 12

τοίνυν] εἴλοντο τ. τοὺς - ἀρίστους 31, 7 ἦνίκ' ἄν τ. (e) ἔλθωσι 33, 12 κατὰ μίαν τ. (e)

πειρᾶσθε 47, 8 ἔρρωσο τ. 50, 17 ἐγὼ τ. (e) χαίρειν κελεύω 100, 8 |

semper post primum enuntiati verbum vel verborum par

τοῖος] ὁ τ. ὄρνις κωφός ἐσσι 77, 7 * τοῖα 128, * 10

τοιόσδε] τοιάδ' εἶπε 37, 9 τοιοῖσδε μύθοις ἰκέτευε 107, 3

τοιούτος] τοιαύτην (e) ἔριν γενέσθαι 18, 1 † τοιούτον - ὄγκω 28, 7, cf. Add. τοιαύτην (e)

τὴν γαστέρα σχῆς, ἠλίκη 86, 9 μύθω - ἠπάτησε τοιούτῳ, 77, 3 ||

εἰ τοιαῦτα - δώσεις τὰ δῶρα 130, 10 τοιαῦτα δειπνῶν χαῖρε 108, 28 τ. κωτίλλουσα - ἔπεισεν 95, 87 τ. - ἰκέτευε 6, 13 * τοιαῦτ' ἐνεργτόμησε 9, 8 (sequ. or. r.)

τοῖχος] καλιῆν - ἐν τοίχῳ (e), ὄπον - οἶκος ἦν 118, 2 sim. 136, * 17 ἐκτεμῶν τοίχου 204, 2

ἐκτὸς ἐξέριψε τοῦ τοίχου (ex

domo) 42, 5 εἰς οἶκον - ὑπὸ τε τοῖχον ἀνθρώπου 108, 15 πηλίνων τοίχων κάρφη 31, 13

ᾠρυσσεν - τοὺς τοίχους 112, 3 ἐνέθθηκε τοίχοις (parieti inclusit)

ποικίλας γραφὰς 136, 10

τολμάω] ἦν - γρύσαι τι τολμήσης 95, 63 τολμήσει (e) - περιλαβεῖν 98, 8 || cf. ἄτ-

τολμήεις] κυνηγὸς οὐχί τ. 92, 1

τοξεύω] τοξεύει 1, 8 μακρὰ τοξεύων 68, 1 οὐκ - πλειῖον -

τοξεύσει 68, 2 μηδὲ τοξεύσας 68, 10 sim. 185, 3 | in v. exitu

τόξον] κυκλώσας τόξοιο νευρήν 68, 5 τόξου - νίκην ἔλαβε 68, 8 τ. βολῆς ἔμπειρος 1, 2 ||

cf. χρυσοτ-

τόπος] ὁ τ. μ' ἐλοιδόρησε 96, 4 τὸν τόπον ἐδείκνυ', οὗ 50, 10

τόπους τ' ἄλλους συνεξαμείβειν 59, 15 * ἐκ τόπων φεύγειν 88, 18 || cf. ἐκτο-

τοσοῦτος] * τοσοῦτον - ὄγκω 28, 7 δένδρων τοσοῦτων ἐκπε-

πεστάτη 64, 6 ἀρχὴν τοσαύτην πῶς - τηρήσεις 95, 73 || χρόνον

τοσοῦτον - τρίβω 135, 8 μὴ φρενωθείην τοσοῦτον - ὡς σὺ 101, 6 † τοσαῦτ' ἐνεργτόμησε 9, 8

cf. Add. ad 28, 7

τόσσοι] τόσση φηγὸς 36, 8

τότε] ἐπὴν - γένωμαι, τότε - ἐλθὼν - συλλήψῃ 6, 12 sim. ἦν -, τότε ἔσται 21, 9 ἐπεὶ δ' ἐπαύσατ' -, τότε ἐκεῖνος 76, 6

ἐπεὶ -, καὶ τότε γνώσῃ 91, 7 πᾶσιν ἦν * τότε (τότ' αὐ) χρεῖη 131, 13 || τότε δὲ - συλλαβῶν -

εἶπε 89, 10 εἶθε μοι τότε οὐκ ᾠφθης 131, 17 || τότε ἄν (de futuris) γένοιτο - μνήμη 95, 26

τράγος - κατηῆλθε 182, * 1 τρ. τις χωρὶς αἰπόλου 91, 3 τρ. - ἔτρωγεν - βλάστην 181, 1 τράγου μεταξὺ καὶ - ταύρου 91, 8

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τυφλόω] cf. 166, 16 λέοντα
 τυφλώσων (*erasurus*) 136, 18

τυφόω] ὡς σὺ νῦν ἐτυφώθης
 101, 6 cf. 163, *3

τύχη] τύχης θείης - λέλογχεν
 15, 8 [5, 11] ἐκ τύχης 115, 4
 κατὰ τύχην 132, *3 || Τύχη cf.
 p. 310 || cf. δυστ- εὐτ-

ὑβρίζω] ἀγαθοῖς - ὑβρίσαντας
 ἡμείψω 119, 9 cf. [82, 9]

ὑβρις] μὴ - ὕ. ἐπέλθοι 70, 7 ||
 cf. p. 310

ὑγρός] ὑγρῆ - πέτροη 109, 2
 ὑγραῖς χολάσιν 1, 10 πεσῶν δ'
 ἐφ' ὑγραῖς - ἀγκάλαις 34, 7 ||
 cf. καθυ-

ὑδρη cf. 174, 10

ὑδωρ] εἰς μέλαν πεσεῖν ὕ. (e)
 25, 2 πιεῖν ὕ. (e) 182, 2 λίμνης
 ὕ. (ῥ) ἐπινεν 43, 2 ἐλαφρόν (cf.
 add.) - ὕ. πίνων 36, 5 θερινόν
 <τι> θ' ὕδωρ (ῥ) - εἰστήκει
 72, 6 βρυάζων ὕδατι (ῥ) 191, *7
 sim. 9 ὑδάτων (ῥ) ἐν συναγκίῃ
 27, 2 cf. 166, 5. 174, 4

υῖος - αὐτῶ - ἐτεθνήκει 30, 3
 κολοῖος -, κορώνης υῖος 72, 11
 υῖὸν Ἀλκμήνης - ὕμναι 15, 6 υῖὸν
 μονογενῆ 136, 1. 8 δύω - υῖοὺς
 ἢ πίθηκος ὠδίνει 35, 1

ὑλακτέω] ὑλακτεῖ 74, 17

ὕλη] ὕπαιθρον ὕλην λειῖπε
 12, 14 εἰς μακρὴν ὕ. ταῦρον -
 ἀπολέσας 23, 2 σύνδενδρον -
 εἰς ὕ. 43, 11 ἐλαφος καθ' ὕ. -
 ἔκειτο 46, 1 θαλλὸν ἐξ ὕλης
 45, 7 ἐξ ὕ. κορμούςς κατῆγε 76, 6
 νεβρός ἐξ ὕ. ἰδῶν 90, 1 || ὕλην
 (*ligna*) κατῆγ' ἀφ' ὕψους 129,
 6 || ἐρήμοις ἐγκαθημένην ὕλαις
 (*silvis*) ἀηδόν' 12, 2 ἴχνευεν - ἐν
 βαθυσκίοις ὕ. 92, 2 ἀγοραῖ - ἐν
 μέσαις ὕ. pr. I 8 ὑπ' ἀγρίαις ὕ.
 σκιρτῶσαν 95, 10 ἦει πρὸς ὕλας
 46, 7 φύζα - εἰς μέσας ὕ. 95,

42 | ὕλαι *silvae* n. pluralis
 non invenitur ante aetatem
 Romanam (de Babr. p. 177,
 ubi adde epitaph. Bion. 89);
 diversi generis quod huc ret-
 tulit Werner p. 20 ὕλαι *ele-
 menta* inter innumera singu-
 laris n. exempla rarissime ad-
 missum ab Aristotele (t. t.),
 qui talia multa praeter ser-
 monis consuetudinem novavit,
 cf. de ccel. IV 5 p. 312^a, 30
 τὰς ὕλας - τέτταρας, sim. me-
 taph. IX 9 p. 1085^b, 1. Nomen
 collectivum singulare tantum
 fuisse non mirum est

ὑλήεις] ὑλήεντα δρυμόν 95, 6
 ὑμεῖς etc. cf. p. XLIII

ὑμνέω] υῖὸν Ἀλκμήνης - μέ-
 γιστον - ὕμναι 15, 6

ὕνις] σύροντι τὴν ὕνιν 37, 2

ὑπάγω] ὑπάγε 162, *6

ὑπαιθρος] ὑπαιθρον ὕλην
 λειῖπε 12, 14

ὑπαντάω] ὦ λέων *ὑπαντήσας
 105, 2 εἶθε - ὑπηνητήκεις 53, 6

ὑπαρ γένηται 136, 5

ὑπάρχω] ἐμοὶ δ' ὑπάρχει
 πολλὰ 108, 10 ὑπάρχειν αἰτίην
 σφίσι τούτην 31, 4 ὑπῆρχε -
 ἔταιρείη pr. I 13

ὑπεκδύνω] ὑπεξέδυνε δικτύου
 4, 4

ὑπεκκύπτω] τῆς θύρης ὑπεκ-
 κύψας 131, 14 cf. ὑποκ-

ὑπὲρ ποιῆς 95, 11 | ὑπὲρ παί-
 δων σκεψόμενος 54, 1

[ὑπεράνωθεν 85, *1 (Byz.)]

ὑπερβαίνω] ὄχθον δ' ὑπερβάς
 23, 6 τὴν αὐρίον - οὐχ ὑπερ-
 βήση 75, 6

ὑπερβολή] [ὑπερβολῆ κούφων
 24, 9]

ὑπεργήρως] ἀνήρ ὕ. 47, 1

ὑπερεθίζω] † ὑπερεθίζε 95, 65

ὑπερέχω] [τὸν - ὑπερέχοντα
41, 4]

ὑπέχω] ὑπέσχον εὐθύνας 102, 7

ὑπνος] ἦλθεν καθ' ὑπνους
10, 10 sim. 136, 3

ὑπνόω] ὑπνοῖς 190, *7 τίνος -
πρὸς τὸν ἦχον ὑπνώσεις 124,
10 εἶδεν ὑπνώσας 30, 7

ὑπὸ σοῦ - ἐσυλήθη 78, 5 sim.
105, 6 [38, 9. 10] 39, *2^c. 166, 18

ὑφ' (9) οὗ κείται - μαλαχθέν
28, 5 sim. 117, 8. 136, 3 ὑπ'

(1) ἐμοῦ - ἀνοιχθείσης pr. II 9 |
ἄλλων ὑπ' (3) ὤμοις φερομένη

(anastr.?) 52, 6 | ὑπὸ (i) τῶν -
ἐγκάτων - ἐφυσήθη 34, 5 ὑπὸ

σμίλης (e) ἀπωνυχίσθη 98, 13
ὑπὸ ψύχους (e) κάμνοντες 74, 1

cf. *131, 16 adn. sim. 88, 13 |
ἐκυπτ' - ὑπ' (9) αἰσχύνης (e)

5, 4 ὑπ' ἀγνοίης (e) 49, 1 ὑπ'
εὐνοίης (e) 95, 84 || dat. ὑπ' (3)

αὐτῶ σωρὸς ἦν 48, 2 ὑπ' (7)
ἀγρίαις πεύκαις 95, 5 sim. 95,

10. 108, *15 adn. ὑπὸ σπήλυγγι
106, 5 | ὀρχεῖσθ' ὑπ' (3) αὐλοῖς

80, 2 || acc. ἐλθεῖν ὑπὸ τε τοῖ-
χον 108, 15 ζευχθεῖς δ' ὑπὸ

μύλην (singulare) 29, *2 βώλου,
ὑφ' (1) *ἦν (ἦ) - τρώγω 108, 32 |

ὑπὸ τὸ καῦμα διψήσας 43, *1
a Babrio alienum || numeri can-

cellis saepti semipedes indi-
cant; ὑπ' in sem. (5) admitti

non solet

ὑποβλήδην - φησί 95, 66

ὑποκύπτω] ὑποκύπτοντες 159,
*7 cf. ὑπεκ-

[ὑπολαμβάνω cf. 39, 26 adn.
43, 17]

ὑπομένω] ὑπομένουσι κινδύ-
νους 31, 6 sim. [64, 12]

ὑπονοέω] ὑπενόησε 103, 11

ὑποπτεύω] τοὺς φίλους ὑπο-
πτεύεις (e) 95, 67 οὐχ ὑποπτεύ-

σας (e) 97, 4

ἡ ὑποστρώννυμι] ἄλω - οἰνά-
ροις *ὑπεστρώκει 34, 2

ὑποτέμνω] χυπέτεμνε τὴν χώ-
ρην 37, 4

ὑπουλος] οὐδὲν - ὑπουλον
98, 3 λόγοις δ' ὑπούλοις -

συγκρούων 44, 4

ὑπουργέω] ἄλλ' - ὑπουργήσω
95, 50

ὑπιος] ὑπτήν δ' ἄρας 115, 8
ἕς cf. σῦς

ὑστατ' ἐκπνείων - ἔλεξε 129, 21
ὑστερόν με συλλήψη 6, 12

γένοιτο - ὑ. ῥάων 58, 3 ἐμέμφεθ' -
ὑ. συναντήσας 97, 10 κατήγεν

ὑ. 111, 15 μή - δόξης ὑ. κακῶν
κύρειν 134, 19

ὑφίστημι] οὐχ ὑπέστης κνίσμα
95, 73

ὑψηλός] οἶκον - ὑψηλὸν 136, 7
ὑψος] κατήγ' ἀφ' ὑψους 129, 7

[εἰς ὑψος 47, 16]

φαιδρός] φαιδρῶ προσώπω
106, 21

φαίνω] φαῖνε, λύχνε 114, 6 ||
στέρνον αἰετοῦ φαίνεις 77, 5 || ᾧ

καλὴ φαίνη (e) 10, 12 οὐδ' ἀνὴρ
φ. 54, 4 λέων φ. 101, 7 οὐδ'

ἄνω φ. 65, 6 || ἐφάνη χελιδῶν
131, 6 || φανείσα τῇ δούλῃ (Ve-

nus) 10, 10 || cf. ἐμφ- ἐμφ-
φάλαγξ] σφᾶς - διεῖλον εἰς -

φάλαγγας 31, 10

φαλακρός - ἵππευεν 188, *1
φαλακρὸν - ἔθηχ' 22, 12

φάλαρον] φάλαρον χρυσέω
χαλινώσας pr. II 7

φάλλαινα] δελφῖνεις - διεφέ-
ροντο φαλλαίνας 39, 1

φάος] ἐν φάει 116, 4 τὸ φῶς
βλέψαι 107, 15

φάραγξ] ἐν φάραγγι τρω-
γούσης 3, 2 ἐν φ. πετραίῃ ἔκειτο

95, 1 ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα
κοιλώδη 20, 2

φάρμακον] φαρμάκων ἐπι-
στήμων 120, 4

φᾶρος] λεπτόν - φ. (araneam)
204, 2 | τί μοι - *φαρέων χρείη.
(cf. Aesch. VII 329) 131, *8

φάρυγξ] φάρυγος ἐντὸς ἡρεί-
σθη 94, 1 λυκείου †φ. 94, 8

φάσκω] „ὁ λέων“ ἔφασκεν
95, 14 [φάσκει δ' ὁ μῦθος 22,
14] σῶμ' ἔφασκε μὴ σύρειν 14,
2 || ἔφασκεν (orinatus est) εἶναι -
φοβερός 139, 2

φάσμ' ἀληθεύση 136, 4

φάτνη] ἀργῆς χιλὸν - φάτνης
62, 1 φ. ὀνειῆς δεσμὰ - ῥήξας
129, 12 παρὰ φάτναισι δεσμώ-
της 129, 8

φαῦλος] [φαῦλα 71, 12 φάυ-
λοις 82, 11] | ἔχει δὲ φάυλως
95, 15 ἔπρασσε φ. 119, 3

φέγγος ἐκπρεπέστατον λάμ-
πειν 114, 2 τῶν ἀστέρων τὸ φ.
114, 7

φείδομαι] μὴ φείδου (e) 34,
10 ἀλλὰ - φ. (e) 107, 7

φέρβω] τὴν κύνα - φέρβεις
128, *8

φέριστος] ὦ φέριστε - γένυης
106, 22

φέρω] ἡλίκους - φέρεις ὀδόν-
τας 98, 8 ὄνος -, ὅστις φέρη -
τὰ τῆς τέχνης 141, 3 φόρτον
ἔφερεν -, σάγην - νότοις ἔφερεν
76, 9. 10 φέρων ἔβαλλε θαλλόν
45, 7 ἦκέ τις φ. ταύτην 47, 5
ἀπαρχὰς - φ. δίδωσι 141, 9
πήρας κρέμασαι φέροντα 66, 4
ἐς τὰς ἀρούρας - τὸ πῦρ φέ-
ρουσαν 11, 6 ὄρκους φέροντες
93, 2 [φέρουσα 11, 12] || ὥμοις
φερομένη 52, 6 || ἐκέλευσε - δε-
σμὴν ἐνεγκεῖν 47, 5 τὴν δόξαν
οὐκ ἤνεγκε 101, 3 cf. 137, *2
ἦ. αὐτῶ δῶρον 176, 10 || εἰς
βάραθρον ἠνέχθη 134, 11 ||
ἔφερεν (acceperit) οὐκ ἴσην μοι-

ραν 106, 16 || cf. ἐκφ- κερασφ-
λοφηφό-

φεύγω] ἐνθεν - φ. (e) 118, 11
[95, 61] τί φεύγεις 153, *6 δακῶν
φεύγει 112, 6 sim. 122, 12 μὴ
τῆδ' ἀλώπηξ - φ. 50, 8 sim.
95, 45 φεύγωμεν εἰς τὰ - 26, 10
εἰς βυθὸν φεύγων (e) 4, 3 φεύ-
γων εἰσήλαυνε 45, 1 ὄχετ' εἰς
ὄρος φ. 97, 9 sim. 82, 7 ἔφευγ' -,
τῆς δ' ὀπισθε φευγούσης 50, 1
ξ. - ἐς μυχὸν 108, 22 ἔφευγον
ἐκ χώρης 33, 20 sim. 153, 4 |
φεύγειν ἐς νάπας 1, 11 ἀφῆκε
φ. 11, 4 sim. 58, 6 μὴ θέλοντί
σοι φ. 67, 8 μοῦνον εἰδότες φ.
25, 4 ὥστε μὴ φ. 26, 6 οὐπω
καιρός ἐστι νῦν φ. 88, *11 sim.
88, 18 τὰς οὐκ ἐμάς με - τρίχας
φ. 188, *7 | εἰς μυχὸν φυγεῖν
112, 2 || c. acc. πόλιν φεύγω
12, 22 λύκον ἔφευγεν 132, 1
φεύγετ' - γένος 33, 22 λέοντα
φεύγων 91, 1 Ὀρκον οὐ φεύξη
50, 17 sim. [136, 28] τῶν πε-
φευγόντων ἡμᾶς ἀγαθῶν 58, 9 ||
[Δίκη φεύγει 50, 21 πημονὴν
φεύγειν 21, 11 sim. 81, 5] || cf.
ἐκφ- συμφ-

φηγός] κοίλωμα - φ. εἶχεν
86, 1 τόσση φ. ἐξεριζώθη 36, 8
†φηλός cf. 72, 21 adn.

†φηλαγρευιῆς cf. 107, †10
φήμη] ἦλθεν ἄγγελος φ. 103, 6
μὴ - κακὴν λάβω φήμη 49, 5
φημί] „οὐ με πλανήσεις“
φησὶν „οὐδ' 1, 14 sim. 10, 12.
27, 5. 50, 5 [50, 16] 68, 4. 75, 6.
78, 4. 92, 9. 94, 7. 95, 67. 99.
98, 4. 100, 9. 117, 10. 130, 10. 134,
18. 135, 12. 140, 5. 8 καὶ „τὴν
μὲν αὐτὸς“ φ. 67, 5 sim. 68, 9 ὁ
δ' „οὐ μέλει μοι“ φησὶν 84, 5
sim. 135, 7 „οὐκ οἶδα“ φησὶν.
„ἀλλὰ 13, 10 sim. 60, 3. 65, 6
(εἶπεν ib. v. 3) 103, 17. 106, 25.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

φράζω] μύθους φράσαντος
pr. I 16

φρέαρ] φρέατος ἐγγύς 49, 2

§ φρενόω] μὴ φρενωθείην -
τοσοῦτον 101, 5, cf. adn.

φρήν] ἐκ φρενὸς λύκον 154, *7
φρένες - δειλαὶ παρθένων 98, 6
[φρένας πηρός 10, 14]

φρήτρη] εἰς φρήτρας 31, 9

φρικώδης] χάλια φρ. 131, 12

φριξ ἐπέσχε νῶτα 95, 59 βα-
θείη φρικὴ μαλλὸν ὀρθώσας 93, 7

φρίσσω] φρίξας - χαίτην 82, 3

φρονέω] τὸ φρονοῦν δ' ἐνι-
κήθη *τῷ μὴ φρονοῦντι 134, 8
φρονοῦσαν οὐδὲν 164, *3 || cf.

καταφρ- φιλοφρ-

φροντίζω cf. [83, 5. 140, 9]
187, *11

φροντίς] τοῦτ' ἐστίν - φροντί-
δων 24, 5

φρουρή] φρουρηῖ - γυναικείη
136, 15

φρῦνος 24, 4 φρ. - φρῦσῶσ' ἐαυ-
τήν 28, 6 γέννημα φρῦνου 28, 1

φυγή] ἦν - νῦν ζῶων (e) φ.
1, 3 sim. 139, 3. 4 [12, 6]

φύζα τοῦς μύας κατειλήφει
31, 16 τὴν δὲ φ. - ἦγεν εἰς -
ύλας 95, 42

φυή] ἀρίστην - φυὴν ἔγνω
106, 3 || cf. εὐφ-

φυκίον] πλησθεῖς φυκίων
θαλασσαιῶν 6, 10

φυκίς - μήτηρ 6, 8

φυλάσσω] πυρὸν - ἐφύλασσε
ἔστῶς 33, 3 [ἦν φυλαττοίμην
11, 11] || cf. ἀφ- παραφ-

φύλλον] ἐλάλει - τὰ φύλλα pr.
I 9 ὄμνυμι - σοι φ. πάντα 95, 83

φῦλον] ἄλλο φ. ἐξ ἄλλου
ἀμείβων 57, 3 ὀρνέων - σοφὸν
δολῶσαι φ. 33, 12 [25] πάντων -
φ. - ὀρνίθων 72, 7 || cf. συμφ-

φύρω cf. συμφ-

φυσάω] βορέης δ' ἐφύσα

18, 4 cf. 188, 3 φρῦσῶν (tibiam)
ἐκαμε 9, 5 φρῦσῶσ' ἐαυτήν (φρῦ-
νος) 28, 7 ἐσθίων - ὑπὸ τῶν -
ἐγκάτων ἐφρῦσθήθη 34, 5

φύσις] [φ. πονηρὰ 175, 7] τῇ
φύσει γὰρ ἠττήθη 32, 10 [φύ-
σει χρηστὰ 71, 11]

φύτευμα] πελώριον φ. τῶν
πρὶν - 36, 3

φύω] ὀρθίη φ. (= *cresco*?)
64, 4 κέρως δὲ φοβερόν - φύει
95, 22 δρῦς ἔφρυνε ἰξόν 164, 1 ||
ἐφύετ' ἐκ γῆς πάντα pr. I 12
πεφρῦκῶς 139, 8 φόβου πλήρης
πέφρυνκας 95, 68 ὡς πέφρυνε πάν-
τας ἐχθραίνων 59, 7 sim. 98, 22 ||
cf. παραφ-

φωλάς] φωλάδος κοίτης 82, 3

φωλεός] κατ' εὐρὸν φωλεόν.
106, 2

φωλεύω] ὧδε φωλεύει (leo)
92, 5 ἐν ταμείοις - φωλεύων
(mus) 108, 2 sim. 167, 1

φωνέω] καὶ ταῦτ' ἐφώνει 34, 8
κἄφώνει (θ) - σείων 62, 3 „τά-
λας“ ἐφ. 37, 3 ἐκερτόμησεν ὄξυ
φωνήσας 17, 4 sim. τὸν τε
παῖδα φ. ἐδίδασκεν 33, 10 τοιάδ'
εἶπε φ. 37, 9 ἰκέτευε φ. 95, 47
κλαγκτὸν εἶπε φ. 124, 13 (or.
recta insequente) || κῆρυξ ἐφώ-
νει - ἀριθμήσειν 2, 11 σάλπιγξ
τ' ἐφ. πᾶσιν - σμήχειν 76, 12 ||
ἐφώνει semper ante semiqui-
nariam, ceterae formae in v.
exitu

φωνή] φωνῆ με σώσας 50, 18
γυναικείην λαβοῦσα φωνήν 71, 6
φ. βαρεῖαν - λεπτύνων 103, 5
φ. ἔναρθρον εἶχε pr. I 7 τὴν
κρείττω φωνήν - ἔσχεν 73, 5 ||
cf. δυσ- εὐ- ἠδυσ- ὄξυφ-

φωνήεις (-άεις) 77, 11

φώρα] τοὺς ἑαυτοῦ φῶρας 2, 15

φωράω] ἐφωράθη 139, 6

φῶς cf. φάος

χαίνω cf. χάσκω, ἐπιχαί-
 χαίρω] διδοὺς χ. (e) 98, 4 sim.
 122, 4 τίνι βίω χαίρεις (e) οὐκ
 οἶδα 13, 9 ξένοισιν οὐ χαίρει
 (e) 74, 17 [sim. 10, 13 χαίρουσι
 24, 9] ἔχαιρε παιῖζον 129, 2
 χαῖρε - (post penthem.) Ἑρμεία
 48, 3 sim. χ., φίλταθ' 63, 4.
 103, 13 χ., φιλτάτη 95, 28
 „χαῖρ“ ἔφη συναντήσας 75, 11 ||
 χαῖρε καὶ πλούτει 108, 28 ||
 χαίρειν κελεύω - τῇ τρυφῇ 100, 9
 εἶτα καὶ χ. προσεῖπε 95, 12 ||
 βίη χαίρων (e) 102, 2 ὁ σκιῇ χ.
 120, 1 δέχου χ. 130, 5 || οὐχὶ
 χαιρήσεις, ἦν - προσέλθης 95,
 62 [χαιρήσειν 24, 10]

χαίτη] λέοντος ἀγρίης χαίτης
 (e) 82, 1 φρίξας δὲ χαίτην
 (penth.) 82, 3 χ. (i) - καται-
 σχύνειν 82, 8 cf. 159, *6 | πα-
 λιούρων - ὀξέην χ. (= folia) ||
 ἐκτένιζε τὰς χαίτας (aves) 72, 9
 λευκὰς μελαίνας - ἐκλόνει χ. (vir)
 22, 3

χάλαζα φρικώδης 131, 12
 χαλάω] χαλασθείσης ῥάβδου
 130, 8

χαλεπός] χαλεπὸν κελεύεις
 95, 50

χαλινός cf. 160, 4. 166, 11
 χαλινόω] φαλάρω - χαλινώ-
 σας τὸν μυθίαμβον pr. II 7 ||
 cf. ἐγχαλ-

χάλκειον] κυμβάλοις χαλκεί-
 οῖς 80, 2 τρίτη - ἐγένετο χαλ-
 κείη pr. I 3

χαλκεύς - εἶχε κύνα 190, *1
 χαλκεύω] κλοιῶ - ὄν - περι-
 τέθεικε χαλκεύσας 100, 7 χ. -
 κώδωνα 104, 1 cf. 179, 6. 193, 1

χαλκίον] θερμοῦ πολλὰ χαλ-
 κία πλήρη 97, 6

χαμᾶζε δυσκόλως προβαι-
 νούση 115, 13

χαμαὶ πτερόσση 65, 6 χ. δ'
 ἀπεκρότησε 119, 4 cf. 163, 5 adn.

χαραδριός] χαραδριῶ - ἀντ-
 ᾶδων 88, 2

χαρίζομαι] μή μοι χαρίζου
 πλεῖον 92, 9

χάρις] χάριτος οὐ φθονῶ ταύ-
 της 122, 9 cf. 144, 4 χάριν σοι
 τήνδε - τίσω 107, 8 χ. δέ μοι
 δὸς ἀβλαβῆ 122, 6 || μή μοι
 χάριν σχῆς ὡς - ποιούση 10,
 11 ὡς κακὴν χ. τίνεις 27, 3
 ἦν -, χ. εἶσομαί σοι 48, 8
 ζωαγρίους μοι χάριτας - ὀφλή-
 σεις 50, 15 || ἀκούσατ' - οὐ
 χάριν διατρίβω 185, *6

χάσκω] τὸν κνηκίην (lurum)
 χάσκοντα 122, 12 λύκος χανῶν
 ὄντως 16, 6 || τί χάσκεις (μο-
 τaris); 110, 2 μηδὲν χανῶν 116,
 10 † χανεῖν 95, 63 adn.

χαννόω] ἐπαίνω καρδίην
 ἐχαννώθη 77, 8 ὁ νοῦς ἐχ. 95, 36

χέζω] ἔχεζε 40, 2

χειῖλος] οὐδ' ἄκρων ἐπιψαῦ-
 σαι - χειλῶν 107, 7 χεῖλει -
 λίμνης 191, *5. 157, 2

χειμών - ἄνθρωπον - κατέ-
 λαβεν 192, *1 χειμῶνος ὄντος
 131, 1 χ. ὥρη 140, 1 χ. ὄρχου
 140, 8

χείρ (manus in ludo talaris?)
 131, 4 || κνίσμα χειρὸς ἀρρώστου
 (leonis) 95, 73 ἐκ χειρὸς (com-
 minus) παίων 98, 16 χεῖρα -
 βορῆς ἀποσχοῦσαν (volpem) 106,
 19 | χερσὶ - σφίγξας 18, 7 χ.
 ἐμπείροις σφάζουσι 21, 6 | ἐμ-
 πίπτει εἰς τοῦ Διὸς τὰς χεῖρας
 127, 8 τῶ - τοίχῳ ἐπέβαλε χ.
 136, 18 τὰς χ. ἐπεθέριμανεν
 192, *7 κερδῶ - χ. ἐπεκρότησεν
 95, 43 χ. εἰς ἐμὰς (leonis) ἦξει
 95, 8 || cf. ἐπιχ- εὐχε-

†χειροτέχνημα 30, 4

χειροτέχνης 30, 4 (cf. adn.)

χειρόω] ἐχειρώθη 166, 18
 χείρων] γένος χείρον pr. I 5
 [τι χ. 21, 12 εἰς τὸ χ. 71, 12]
 χελιδὼν ἰκέτευεν ἀνθρώπους
 164, *5 ἀγροῦ χ. - ἐξεπωτήθη
 12, 1 sim. 12, 7 ξουθή χ., ἡ πά-
 ροικος ἀνθρώπων 118, 1 sim.
 118, 11 πρὸ γὰρ εἶαρος - ἐφάνη
 χ. 131, 6 ἰδοὺ χ. ἦδε 131, 9
 τὴν λάλὸν χελιδόν' 131, *15
 § χέλυμνα (hypocor.) 115, 5
 χελώνη] νωθῆς χ. 115, 1.
 177, *1
 χέω] κεχυμένων ἐπ' ἀλλήλοις
 127, 6
 χηλή] χηλῆς μὲν ἔνεκα - ἐλυ-
 πήθη 43, 4 χηλῆ μαλαχθέν 28, 6
 χηραμός] χηραμοῦ προπηδή-
 σας 107, 13
 χήρη] πρόβατον εἶχε - χ. 51, 1
 χθές cf. ἐχθές
 χίλιοι] χιλίας ἀριθμήσειν
 (δραχμάς, cf. iamb. 15, 13) 2, 11
 χιλός] χιλὸν ἐσθίων φάτνης
 62, 1 ἐτοιμὴν χιλὸν εἶχε 46, 3
 § χίμαιρα συνδούλη 3, 6. 8
 χιών] ἀδρῆ χιόνι 45, 3
 χλευάζω cf. ἐπιχλ-
 χλόη - οἴη] ἐν χλόῃ βαθυ-
 σχοίνω 46, 3 κορυθαλλὸς - ἐν
 χλ. νεοσσεύων 88, 1 ἔστιν οὐ
 χλοίη; 181, 3 cf. 166, 3
 χλωρός] χλωρὴν - λείμανος
 ποιήν 65, 1^b οὕτω χλωρὸν ὄντα
 μὴ σῶζεις 120, 8 οὐπω τι χλω-
 ρὸν ἐφαγον 89, 7 ἀρούρης - χλ.
 ἀνθρώπου 108, 5
 χολάς] λέοντος ὑγραῖς χολά-
 σιν 1, 10
 χολή δ' ἐπέζει καρδίην 95, 60
 χολόω] χολωθεῖη Θήσεὺς μὲν
 ἡμῖν 15, 12 τούτῳ *χολοῦμαι
 10, 12
 χορεύω] πάλαι χορεύειν 9, 10
 χορός] ἡνίκ' εἰς χοροὺς
 ἠύλουν 9, 10 βάτραχοι - λιμνά-

δας χ. ἦγον 24, 3 | *κἂν χορῶ
 παίζειν 80, *4
 χόρτος] ἔτρωγε κριθὰς χόρ-
 τον (asinus) 129, 9 κἄτρεφεν
 χόρτω (equum) 76, 2
 χράομαι] χρῆται - ἡμῖν -
 συμβούλοις 95, 30 || cf. καταχρ-
 χρεΐη] μοι πᾶν ἐπιτέθεικεν
 ἡ χρ. (e) 7, 16 sim. τίς ἦν
 νεφῶν χρ.; 115, 12 κροκύδος -
 ἦν τότε χρ. 131, 13 ὅσων χρ.
 129, 7 τί μοι - φαρέων χρ.
 131, 8. 192, *12 [χρειῶν 140, 9] |
 semper in v. exitu || cf. ἀχρ-
 χρεμετίζω] ἵππου - χρεμετί-
 σαντος 73, 2
 χρῆ - ἡμας - δολῶσαι φύλον
 33, 11 χρῆ - προβουλεύειν 85, 7
 ἔτλην οἶα χρῆ (*χρῆν?) με 129,
 23 [11, 10] || οὐκέτι χρεῶν θνή-
 σκειν 25, 9 [τὸ χρ. 136, 28]
 χρῆζω] πλεῖον οὐ χρ. 92, 9
 εἰ κρεῶν - χρῆζεις 51, 7 sim.
 51, 9. 63, 10 εἰ γάμον χρ. 98,
 10 τίνων χρ.; 121, 10 || semper
 in v. exitu
 χρήσιμος] οἶσθα χρησίμους
 ὄρας 124, 19
 χρηστός] [χρηστὸν ἦθος 175, 7]
 χρηστῶν τ' ἄγγελος λόγων 95,
 13 | τούτων τὸ χρηστὸν ἐξολεῖτε
 61, 9 τὰ χρηστὰ πάντα συλ-
 λέξας 58, 1 [71, 11]
 χρίω] μύρω χρίσας 176, *8
 χροή με σημαίνει 13, 6 ὦν
 σὺ τὴν χροὴν σκώπτεις 65, 3
 χρόνιος] πάθος - χρόνιον 75, 3
 χρόνος] χρόνω δ' - ἀνασφή-
 λας 75, 9 πολλῶ τῷ χρ. γεγη-
 ράκει 103, 2 χρόνον τοσοῦτον -
 τρίβω 135, *8 ἐν χρόνοις πρώ-
 τοις 74, 10
 χρύσειος] γενεή -, ἦν καλοῦσι
 χρυσεῖην - ἐπὶ τῆς δὲ χρυσεῖς
 pr. I 2. 6 | χρυσεῖην - τόξιο
 νευρήν 68, 5 φαλάρω χρυσεῶ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ῶνον = ὄνιον? μέρος τι τῶν ὄνων (*venalium*) 57, 4 cf. proleg. p. XXX, XXXVI [ὄν(ι)ων propter synizesin, ut πάλουροι = παλίουροι]

ῶνος] τίν' ὄνον *εὐρήσεις (-σω) 6, 6 || cf. εὖων-

ῶόν] ῶά χρυσά 123, 1

ῶραϊος] τῶν εἰς τάγηνον ῶραίων | 6, 4 ἔρωτι παιδὸς ῶραίης (*pulchrae*) 98, 1 cf. 128, *7 adn.

ῶρη - καλεῖν 88, 6 sim. 88, 18 [πρὸς ῶραν 23, 11] σπόρου δ' ῶ. 33, 1 βίου τις - τὴν μέσην ἔχων ῶρην 22, 1 | θέρους ῶρη 24, 1 cf. 149, *1 χειμῶνος ῶ. 140, 1 || πρὸ τῆς ῶρης 28, 4 ἐκπεσοῦσα τῆς ῶρης 131, 6 || τοὺς ἐν ἐσχάταις ῶραις (*horis*) 95, 34 νυκτὸς ἐν μέσαις ῶ. 63, 6 μὴ σύ γ' εἰς ῶρας ἴκοιο 53, 7 οἷσθα χρησίμους ῶρας 124, 19 || ἄωρον ἐκπεσόντα τῆς ῶρης (*iuventutis*) 12, 4 ἦν δὲ ληίων ῶρη (*maturitas*) 11, 6 | πορφυρῆς θυγιῖν ῶρης (*frugum*) 19, 4 || Paucis locis exceptis (140, 1 cf. 23, 11. 149, 1) in v. exitu || cf. ἄω-

ῶρόμαντις] τὸν ῶρόμαντιν ἀπολέσας με 124, 15

ῶς (*sic*) εἶπε κερδῶ 95, 36 cf. 131, 10 adn.

ῶς (*cum*) δ' (sem. 1) - ἐνίζον -, ἐφώνει 2, 9 sim. 88, 6. 13. 131, 10 τὴν δ' ῶς (2) τις εἶδε, - ὠδήγει 95, 55 ελθῶν δὲ - ῶς (1) εἶδε-, ὠχετ' 97, 6 ῶς (2) ἐπέσχον-, κατεφρόνησαν 26, 6 sim. 108, 19 ῶς (1) δ' ἠθροίησε, - εὖρε 45, 9 ῶς (1) δ' οὐκ ἐφικνεῖτ', - παρῆλθεν 19, 6^a ῶς δ' αὖ - ἠκούσθη - παρῆγεν 76, 11 θεῶν γαμούντων (*penth.*) ῶς (6) - ἐξεύχθη 70, 1 sim. 86, 7. 102, 7.

111, 17 ὁ δ' -, ῶς (6) - ἠλγήκει, - εἶπε 124, ⁴ ῶς (8 post hephth.) δὲ - ἐπῆλθε 57, 5 sim. 111, 10. 130, 7. 129, *19 ἐπεχλεύαζεν ῶς ἐκινήθη 82, 4 || ῶς (*ut*) γὰρ σεαυτὴν κάμει - 131, 18 ῶς (8) πρὶν εἰώθει 26, 7 νεκρὸς, ῶς (8) προειρήκει 7, 9 ῶς λέγουσιν 70, 4 sim. 135, 11 ῶς (8) θέλεις ψεύδου 81, 3 sim. 108, 12 οὐ πέπειρος, ῶς (10) ὦμην 19, 8 sim. 57, 12 τοσοῦτον ῶς σὺ 101, 6 οὕτω γένοιτο -, ῶς - οὐδὲν ἐχθρός 95, 85 sim. [38, 10] ῶς πέφυκε - *ἐχθραίωνων 59, 7 ῶς (8) παρ' ἀνθρώποις 31, 10 sim. 102, 3 οὐχ ἐν - ῶς τούτοις 85, 13 ῶς (2) ἀλέκτωρ - πτερύσση 65, 5 sim. 95, 51 ἔψαυσεν - ῶς (6) πατήρ 95, 71 | ῶς (1) θύλακός τις - ἀπηρτήθη 17, 2. 103, †3. 30, †4 ἔσαινεν ῶς φίλω 87, 3 πῶς ἂν μεμφοίμην -, ῶς (1) τοὺς - σφῆνας 38, 6 [13, 13] || = *ut limit.* sim. ὁ λέων - ῶς λέων - μειδήσας 106, 29 ὁ δ' - ῶς Βοιωτός 15, 11 χελιδὼν - ῶς Ἀθηναίη 72, 16 || ex mente subi. μή - χάριν σχῆς ῶς - ποιούση 10, 11 ἔμεινεν ῶς - δειπνήσων 16, 4 sim. 30, *4. 76, 15. 165, *3 ἠλγουν ῶς λέοντος ἀρρώστου 103, 7 γαῦρος ῶς τι κερδήσας 111, 13 ῶς ἀκουσθῆναι 52, 4 sim. 114, *2 [84, 8] ῶς περισσὸν - ἐκβάλλει 35, 5 λήψομαι - ῶς κοινωνός 67, 7 ἐπὶ τοῖς δὲ κέρασιν ῶς καλοῖς - ἠύχει 43, 5 sim. 56, 3 [10, 13] || ῶς ἀληθῶς - φαίνῃ 101, 7 || παρῆλθε -, ῶς εἴ τις - ὀμηρεῦοι 39, 3 || = ὅτι] ἔλεγεν ῶς κρείσσων - γένοιτο 15, 7 cf. 114, 3 adn. μηνύει, ῶς 38, 9 διδαχθεῖς, ῶς 98, *19 || *ut fin.* sim. ἐνεῖραν - ῶς διασταίη 38, 2 ἔψε-

γεν - μῆ - κείσθαι, ὡς ἄν -
 ἔτυπτε 59, 10 sim. 12 || exclam.
 ὡς μάτην ἤκω 2, 13 ὡς κακὴν
 χάριν τίνεις, ὦν 27, 3 ὡς διε-
 ψεύσθην 43, 13 || [ut cons.
 (= ὥστε) 71, 12 cf 183, †10]

[ὥσπερ εἰ κάμνων 52, 8]

ὥσπερ εἰκός post. penth. 15, 2.
 86, 5 sim. ὦ. εἰλώθης post hephth.
 16, 9. 106, 20. 129, 9 ἔκειτο -
 ὦ. ὕς 98, 17 ἐγγαλινώσας τὸν
 μυθίαμβον (penth.), ὦ. ἵππον
 pr. II 8 || e mente subi. Ἀφρο-
 δίτην (penth.) ὦ. αἰτίην - ἐτίμα
 10, 6 ὦ. (e) πολύτιμον ἀρπά-
 ζοντες - φόρτον 57, 9 || excepto
 uno v. 57, 9 post caesuram

ὥστε] ἔθεινον, ὦ. καὐτὸς -
 ἔλεξεν 129, 22 ὦ. τεθνήξῃ 27, 8 ||
 κατεφρόνησαν -, ὦ. μὴ φεύγειν
 26, 6 cf. 174, 7 ἐψάλιζεν, ὦ.
 τιτρώσκειν 51, 4 sim. 187, *9
 τοιοῦτον - ὥστ' ἀποθνήσκειν
 183, *10 cf. 59, 15^a

ὠφελέω] ὠφελοῦσ' ἡμᾶς 27, 7
 χάριν -, ὦν ὠφέλουν 27, 4 || οὐ-
 δὲν ὠφέλεις ἡμᾶς 119, 8 τοῦ
 δοκοῦντος ὠφελεῖν 166, *18
 [ὠφεληθείης 119, 14]

ὠφθην cf. ὄρω

ὠχριάω] ὠχρήσας 92, 8

ὠχρὸς 75, 10

SYNONYMA QVAEDAM

αἰτῶ δέομαι ἔρωτῶ εὐχομαι λίσσομαι ἱκετεύω — βαίνω
 βαδίζω ὀδεύω ὀδοιπορῶ ἔρπω εἶμι (πάρ-) — γανροῦμαι καν-
 χῶμαι τυφοῦμαι φρενοῦμαι — γελῶ καγχάζω μειδιῶ — δειπνῶ
 συζῶ τρυφῶ - διαφέρομαι μάχομαι ἐρίζω ἐριδαίνω — δύναμαι
 ἔχω ἰσχύω σθένω — ἔλκω σύρω σπαράσσω ἀποσπῶ — ἐπιχλευάζω
 (ἐπι)σκώπτω — (κατ)εσθίω βιβρώσκω κάπτω τρώγω — θαυμαζῶ
 θαμβῶ — θείνω κρούω παίω — θήγω ὀξύνω — θνήσκω ἀπο-
 πνέω ἐκπνέω ἐκψύχω — κλαίω *δακρύω - στένω οἰμώζω —
 κραυγάζω κρώζω κράζω — λέγω εἶπον φάσκω φημί φωνῶ — μέλλω
 βραδύνω χάσκω — μισῶ ἐχθραίνω — μύζω τρύζω τρίζω — ὄρω
 εἶδον θεωρῶ σκέπτομαι σκοπῶ — ποιῶ δρῶ πράσσω [ῥέζω] — σιγῶ
 σιωπῶ — τέρπω εὐφραίνω — φέρω βαστάζω — φορτίζω ἀχθίζω

ἀγροῖκος ἀγρότης γεωργός γεηπόνος κωμήτης — ἀγυρμός
 ἀγοραί — ἀγών ἀμιλλα ἔρις μάχη — βασιλεύς δεσπότης κύριος
 τύραννος — βοηλάτης βοώτης — βρωμα δαίτη δειπνον θοίνη
 προσφάγημα — γένος δῆμος ἔθνος ὄχλος φῦλον — γείτων πλη-
 σίος — ἐργάτης τεχνίτης δρηστήρ — θάνατος μόρος μοῖρα ἄδης
 — κόμη χ αίτη θρίξ — κρήνη (in exitu) πηγὴ λιβάς ὕδωρ — κύων σκύ-
 λαξ σκύμνον κυνίδιον — μέλεα γυῖα — νύξ ἑσπέρη δείλη — παῖδες
 τέκνα νεοσσοί — πέλαγος θάλασσα (ἄλς) — ποταμός ῥεῖθρον ῥεῦμα

ἀγαθός χρηστός — ἄθλιος δειλῆλιος δυσδαίμων — ἄφρετος ἐλεύ-
 θερος — ἐκδηλος ἐκφανής πρόδηλος σαφής φανερός — κακῶς
 φάυλος

III. FABVLARVM DACTYLICARVM

VOCABVLA POTIORA*)

ἄγω] ἄγειν παλίνορσον *41
 ἀγήνωρ] ἀγήνορα - τίγριν 15
 ἄγκυλος] ἄγκυλα γυῖα 30
 ἀγλαός] ἀγλαὰ πίσεια 40
 ἀείπιανα χεῖλεα 1
 ἀήτης *ventus* 2
 αἶθων - πάρδαλις 14
 αἰπεινός] αἰπεινήν ἐλάτην -
 ὤρορεν 5
 αἰπύκερος ἔλαφος *4
 αἶσυλος] αἶσυλα φάσθαι 5
 ἀκηδής] χιμάροισιν ἀκηδεῖς 11
 ἄκμηρος δόρποιο *12
 ἀλκτήριο] ἀλκτήρια λιμοῦ *13
 Ἀμαλθείης κέρας 25
 ἀμφὶς ἕκαστα 21
 ἄναξ *Iupiter* 33
 ἀνδάνω] οὐδέ οἱ - ἄδε 14
 ἀνεως ἦν 33
 ἀπορρῶξ πέτρη *37
 ἀραιός] ἀραιαί *feminae* 125, 203
 ἀραρίσκω] οἱ ἐνὶ - ἀρήρει 35
 ἀφνειός] δόμοισιν ἐν ἀφνειῶν -
 ἀνδρῶν 24
 βάτος 58
 βίος 25
 βίωτος] ἐς βίωτον κοινωνός 6
 βύω] βέβυστο - χόλοιο 20*

γραῦς] χεῖλεα γρηός *1
 δέμω] δέμοιμι (οἰκίον) 42
 διακριδόν 21
 Δίκη - παρπόδα - μὴ ἐτίσατο *44
 δις τόσον ἀνθις ἔσεται 44
 δρυς] παρὰ δρυσὶ - εἶφ' *46
 δύη] τὴν ἰδίην - δύην 50
 ἐγγύθι λέοντος 16
 εἶπε 48
 εἴσοδος] ἡ λεπτή - εἶ. 54
 ἐπάξιος (μισθός) 27
 ἐρίζω] ἐλάταις ἔρισην βάτος 48
 Ἑρμείης] Ἑρμείη ξυλίνω - ἐπέυ-
 χετο 24, 1
 ἔσκε 34
 ἠπεδανός] ἐγγύθι ἠπεδανοῖο
 λέοντος 17
 ἠχήεις - ἀήτης 2
 θνήσκω] ὡς - τεθνήξοντος 8
 ἴδιος] τὴν ἰδίην - δύην 50
 καθ' ὁμὰ ζῶοντες 23
 κατάγνυμι] τοῦ - κατ᾿ἀγέντος
 24, 3

*) Numeri singuli mythicorum versus indicant, bini ad cetera exempla dactylica spectant p. 223 sqq.; fragmenta dubia asteriscis sunt insignita.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

IV FABVLARVM IAMBICARVM

VOCABVLA POTIORA

ἄγω] ἄγει - τοὺς κακοὺς πρὸς
τὴν δίκην 1^a, 8*)

ἀδικέω] μηδὲν ἠδικηκότα 9, 2

Ἀθηναῖος 13, 11 τὸν λιμένα τῶν

Ἀθηναίων 13, 10

ἀθρόως] πάντων - ἄ. 7, 6

Αἴσωπος ἔλεγε 8, 4

ἀκοή] μηδέν' ἄ. - ταραττέτω 12, 5

ἄμεινον ἢ 6, 1

ἄμητος 4

ἀνέρχομαι] ἀνῆλθεν εἰς δένδρον

1^a, *4

ἀνθρακεύς 11, 1

ἀπέχω] ἀπέχετ' εὐχὴν 15, 6

ἀπλῶς πάντων 7, 5

ἀπογυμνόω] τὰ πεδί' ἀπεγύμ-

νωσεν 8, 10

ἀποτίνω] ἀποτίνει χάριν 1, 3

ἀστήρ] ἀστέρας ἐπισκοπεῖν 10, 3

ἀστρολόγος ἐξιῶν 10, 1

ἄστν] εἰς ἄ. 21, 2

ἀσφνκτέω] ἀσφνκτοῦσαν 1, 1

Ἀττικός] Ἀττικὰς (δραχμὰς) -

χιλίας εὐρήσεις 15, 9

αὐλεία] αὐλείαν θύραν 18, 2

ἀφίημι] ἀφείς τὴν ἐν χερσὶ βο-

ράν (leo) 20, 9

ἄχρηστος - ἢ τέχνη γενήσεται

8, 12

βορά] ἀφείς - βοράν 20, 9

βοῦς] κἀπὶ τοὺς βοῦς 18, 5

γαυρόω] λύκον - γαυρωθέντα
7, 7

δάκνω] δηχθεῖς δ' ἔφη 1, 3

δέδοικα 7, 4

δέλφαξ] δέλφακος κεκραγόςτος

21, 3

δένδρον] εἰς δ. 1^a, 3 cf. 5

δίδαγμα - τοῦ λοιποῦ χρόνου 2, 2

δίκη] ἄγει - πρὸς τὴν δίκην 1^a, 8

δολιχός] δολιχὴν - τὴν σκιὰν

ιδῶν 7, 3

δράκων] δράκοντα 1^a, 4

δραχμή] δραχμὰς χιλίας 15, 13

δρομαῖος - ἦκεν 15, 11 δρ. ὄχετο

19, 6

δύναμαι] δυνάμενος ἀνελθεῖν

1^a, 5

δυνάστης] θηρῶν - δ. 7, 6

δύσαγνος] δύσαγνε 1, 4

δύστηνος] με δύστηνον κτάνης

1, 5

ἔθος - τοῖς πλέουσι ἐπάγεσθαι

κύνας 13, 1 ἔ. εἶχε - ἐπι-

σκοπεῖν 10, 2

εἶς] ἕνα καθ' ἕνα 16, 3

ἐκατόμβη] ἐκατόμβην τελέσαι

15, 2

ἐκροφέω] ὅπως - ἐκροφήση τὴν

θάλασσαν 8, 7

ἐλπίς] ἐλπίδα προέκρινα 20, 9

ἐνι 6, 1

*) Fab. 1^a Addendis inserta p. 437

ἔπαυλις] ἔπαυλιν γεωργοῦ 13, 1
ἐπιπλέω] πόρρωθεν ἐπιπλέοντα
14, 3

ἐπίσταμαι] ἐπίσταται τὸν Πει-
ραιᾶ 13, 9. 13

ἐρημία] εἰς ἐρημίαν 1^a, 2

ἐρημος] ἐν ἐρήμοις τόποις 7, 1

ἐσπέρα] ἐσπέρας 10, 1

εὐρίσκω] εὐρήσεις *invenies et
constabis* 15, 9. 13

εὐτελῶς] ζῆν εὐ. 6, 1

ἔχιδνα] ἔχιδναν ἀσφυνκτοῦσαν
1, 1

ζάω] ζῆν εὐτελῶς 6, 1

Ζεὺς] Δία - τὸ γῆς στοιχεῖον
ἀναδειξαι 8, 6

ἦκω] ἦκεν 15, 11

ἦλιος] κλίνοντος - ἡλίου 7, 2

ἦών] ἐπὶ τὴν ἦόν' ἦκεν 15, 11

Θέα] ἀκοή - πρὸ τῆς θεᾶς 12, 5

θεῖος] ἄγει τὸ θεῖον - πρὸς τὴν
δίκην 1^a, 8

θέρος] θέρους - ὥρα 17, 1

θήρ] θηρῶν - πάντων δυνάστης
7, 6

θνήσκω] ἄν θάνης 1, 6

κακός τις ὢν οὐ λανθάνει 1^a, 7
ἄγει - τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν
δίκην 1^a, 8 κακῶς διακεί-
μενος 15, 1

καρτερὸς λέων 7, 7

κατάδυσις] κλίνοντος - πρὸς
*κατάδυσιν ἡλίου 7, 2

κατακόπτω] κατακοπέντες 19, 2

κατεσθίω] λύκον - κατήσθι' 7, 8

κλίνω] κλίνοντος - ἡλίου 7, 2

κοιμάομαι] λαγωῶ - κοιμωμένῳ
20, 1

κόπρος] κόπρον κλυσθείσης
(ἐκλυσθείσης) 17, 9

κόρος - παθῶν ὑπηρέτης 5, 2

κράζω] βατράχου κεκραγότες
12, 1

κτείνω] ἵνα με - κτάνης 1, 5

κύων] κύνας Μελιταίου 13, 1

λαγός] λαγωῶ - κοιμωμένῳ 20, 1

λέων ἀκούσας βατράχου 12, 1

λ. λαγωῶ περιτυχῶν 20, 1

καρτερὸς λ. 7, 7 λ. εἰς ἔπαυ-

λιν - εἰσῆλθεν 18, 1 ἐδιώκετο

ὑπὸ λέοντος 1^a, 3 λέοντι -

πεφραγμένῳ 3

λοιπός] τοῦ λοιποῦ χρόνου 2, 2

λύκος λέοντι συνέβαλεν 3 λ.

πλανώμενος - ἐν ἐρήμοις τό-

ποις 7, 1

μακρόθεν - τρέμειν 18, 10

Μελιταῖος] Μελιταίου (κύνας)
13, 2

μετανοῶν 7, 8

μεταξὺ δὲ θεασάμενος 20, 3

μῆκος] πλέθρου δ' ἔχων τὸ μ.
7, 5

μιαιφόνος] μιαιφόνε 1, 4

μύρμηξ περιπατῶν - συνέλεγεν
17, 1

ναυπήγιον 8, 2

νόμους φοβηθεῖς 1^a, 2

νῦν - σωθείην 2, 1

ὄδοιπόρος] ὄδοιπόροι - ὀδεύον-
τες 14, 1

οἴησις - πημάτων παραιτία 7, 9

ὀπή] κὰς τὰς ὀπὰς δύνωμεν
(mures) 16, 6

ὀρμάομαι] ὀρμώμενος ἐπὶ τὸ
δένδρον 1^a, *4

ὄσπριον] ὄσπριων ἄμητος 4

πάθος] παθῶν ὑπηρέτης 5, 2.
6, 2

παλαιός] τὸ παλαιὸν 8, 4

παντελῶς ἀδύνατον 11, 6

παράίτιος] πημάτων παραιτία
7, 9

παροικίζω] αὐτῷ παροικισθέντα
11, 2

πᾶς] θηρῶν - πάντων - ἀθρόως
7, 6

πατέω] οὐ - μ' - πατήσεις 1, 6

πατήρ] πατέρα φονεύσας 1^a, 1

Πειραιεύς] κατὰ τὸν Πειραιᾶ
τὸν λιμένα 13, 10 cf. 13

πένης νοσῶν 15, 1

περιτρέπω] περιτραπείσης τῆς
νεῶς 13, 6

πήμα] πημάτων παραιτία 7, 9

πλέθρον] πλέθρου δ' ἔχων τὸ
μῆκος 7, 5

πόρρωθεν ἐπιπλέοντα 14, 3

πρόβατον] προβάτου ἔρια - παρ-
εχομένου 21, 7

ῥαστώνη] ῥαστώνην ἄγει 17, 6

σκιά] ἑαυτοῦ τὴν σκιάν 7, 3

σκοτίζω] ἐσκοτίσθησαν 19, 3

Σούνιον - ἀκρωτήριον 13, 5

σπαράττω] τί με σπαράττεις
9, 2

σύνοικος αὐτῷ 11, 3

σφοδρῶς - τύπτων 9, 4

σώζω] νῦν - σωθείην 2, 1

σῶμα] τρέφων τὸ σ. 5, 1

τηλικοῦτος ὢν 7, 4

τρέπω] κάπλι τοὺς βοῦς ἐτράπη
18, 5

τρέφω] τρέφων τὸ σῶμα 5, 1

τρυφάω] μὴ τρυφήσης εἰς κόρον
5, 1

τρυφή - παθῶν ὑπηρέτης 6, 2

ὔδωρ γενέσθαι 8, 4

ὑπηρέτης] παθῶν ὑ. 5, 2. 6, 2
ὑπολαβῶν 13, 13

φεύγω] ἔφυγεν εἰς ἐρημίαν 1^a, 2

φοβέω] φοβηθεῖς 1^a, 2

φονεύω] πατέρα φονεύσας 1^a, 1

φόνιος] φόνιον - χάριν 1, 3

φράσσω] λέοντι - πεφραγμένω 3

φρύγανα - ἐπιπλέοντα 14, 2

χάος τε καὶ ὔδωρ 8, 4

χειμῶν ἐνέστη 17, 8

χείρ] τὴν ἐν χερσὶ (leonis) βο-
ρὰν 20, 9

χίλιοι] δραχμὰς χιλίας 15, 13

χρόνος] τοῦ λοιποῦ χρόνου 2, 2

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Schol. Thucyd. IV 92 *Babr.* 69
 Suidas s. [αἰώρα post l. δ] ἀνταίη
 25, 6 ἀμᾶν 88, 18 ἄνωθεν
 185, 1 *adn.* ἄρκος 14, 1 ἄσθμα
 103, 3 ἄτολμοι 25, 3 αὐήνας
 24, 6 ἀχαιίνη 95, 87 βαθύ-
 στρωτος 32, 8 βληχώδης 93, 5
 βουκολήσας 136, 9 γέρανος
 65, 1^a γομφίους 92, 8 γυρίης
 25, 5 δάπτω 95, 92 διάργε-
 μοι 85, 14 δυναστεύω? 82, 5
 αἰώρα 19, 6^a ἐκάστοτε 22, 8
 ἔκθορον 82, 3 ἐκτόπως 14, 1
 ἐναφῆκαν 38, 2 ἐρωτῶ 42, 3
 ἐν τῷ μέρει 32, 5 ἔωλα 86, 2
 εὐλαί 205 ἥϊων 88, 11 ἥρα
 10, 1 ἵπποκόμος? 83, 2 Κα-
 μειραία ἰσχάς 108, 24 καρ-
 χαρόδους 94, 6 καταψήχω?
 171, 6 κνηκίας 122, 11 κω-
 λώτης 204 κωμῆται 163, 1
 κωτίλλω 95, 27 κρίμνον 108,
 31 λόφος 88, 2 λύγδινα 30, 1
 νεβρείην καρδίην, νεβρός 95,
 33 Νέμεσις 43, 6. νεός 33, 2.
 νοσηλεύω 13, 8 [νῦν σωθείην
 cf. *iamb.* 2] [οἶναρα post
 l. τ] ὀκλαδίας 25, 7 ὄνειά

7, 13 ὄτλος 37, 3 ὄνον 6, 6.
 παιάν 24, 4 παλαμναῖος 82, 6
 πανθοίνην 95, 96 πέταυρα
 124, 13 πίθηκος 81, 1 πρίων
 96, 3 πυρίνω σίτω 26, 1
 πυρρίχαις 80, 4 ῥωγαλέον
 86, 2 σάγη 7, 12 σισύρα 18, 1
 σωράκους 108, 17 σπήλυγξ
 103, 3 στελεόν 143, 4 Τα-
 ναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι 5, 11
 τὰπίχειρα 5, 9 τὴν χεῖρα 20
 τιτυβίζετε 131, 7 τριγχόν
 96, 1 τρώγη 31, 7 οἶναρά
 34, 1 φωλάδι 82, 3 φρήτρα
 31, 9 φριξότριχα 82, 1 [ὄνον
 post l. ο]
 Syntipas 20 *Babr.* 46. 37 103.
 50 87. 61. 226 cf. p. XXI
 Themist. XVI p. 208 *Babr.* 18
 XXI p. 245 139 p. 262 66
 περὶ ἀρετῆς Mus. Rhen. XXVII
 120 cf. p. 5
 Tzetz. chil. VIII 443 *Babr.* 66.
 X 756 77. XIII 257 141. 494
 82
 Zonaras p. 459 25, 7. p. 141
 38, 2 cf. 88, 11

VI MEMORABILIA VARIA

ἄ in versuum fine p. XLII,
cf. Add. p. 435

ἄκταῖος = ἐν ἄκτῃ 25, 6

ἄλιπλώων p. XXX

ἄλωνα p. XXIX

ἄμα non Babrianum p. LXXI

ἄπό instrum. 6, 3

ἄφείλω p. XXIX

ἄρρενες *robusti?* ad 52, 1

βαθύσχινος, βαθύσχοινος p. III¹

βαρδύνεις p. XXX

βήματα ad 135, 4 p. LXXXIII

γρῦσαι 95, 23, cf. p. XLI

γινώσκειν = ἀναγινώσκειν? pr.
II 12

δέ τε sim. nunquam sub ictu in
priore longae solutae mora
p. 331. 369. 401. 435. 437

δέ apodoticum cf. ind. p. 331

δέδειθι, δέδιχθι? 75, 2

δεδηχώς p. XXIX

εἰ c. coniunctivo coniunctum?

85, 5 apodosi oppr. 95, 4

ἕκαστος pro ἑκάτερος 18, 4.
22, 12

ἕλαφρός de aqua Add. p. 436

ἐπ' ἔτος hoc anno? 89, 5

εὐρίσκω in verborum lusu
ind. p. 419

ἦν δ' ἄπειμι 103, 17

θύμα, θῦμα p. LX

ι synizesi oppressa 69, 2. 104, 7
cf. XXXVI² Add. p. 434

καταισχύνειν = καταχέζειν ti-
moris indicium 82, 8

κέρατ - stirpis quantitas
p. LIX

κερδῶ nomen p. 148 ad 158

κόραξ in lusu verborum p. 198

κουρσεύοντα *praedantem* p. 164
ad 179, 5

κωλώτης p. 199

λεία, ληϊή p. XXXI

Μεχείρ ad 131, 4 p. LXXIX

μίαν, non μίην p. XXX

νιᾶσθαι c. acc. 131, 11 *adn.*

νύττω νυγείς non Babriana
p. XI²

οἷσθας forma 95, 14 cf. p. VI

ὀκλαδιστί, ὀκλάδις 25, 7 cf.
p. LXXIV

ὁμοῦ c. dat. cf. p. 377

οὐ et μή confusa p. XXIX

οὐραίη p. XXX 110, 3 *adn.*

ὀχλαγωγεῖν p. LXV

Numeri nudi typis inclinatis expressi Babrii fabulas in-
dicant. Indicem proverbiorum infra p. 428 invenies

πανθοίνην ἀδ πάνθοινος adi.

p. XXX

πάλουρος, -λίουρος p. XXXVI²

ποτέ semper elisum apud B.

p. XLVII. LV. 389

πρῶτος = πρότερος 18, 4. 66, 1.

68, 6

στέγους p. XXIX

τᾶος = ταώς? ad 65, 1;

p. LXXVI. LXXXIII

*τέ in apodosi? 87, 3 cf. ind.

p. 401

τί (quid ad me) cum gen. et

dat. coniunctum p. III¹

τρόπους (strophas?) 19 epim.

φησί vel εἶπε in exitu orationis /

adn. 75, 6. 135, 12; ante vel

post caesuram p. 409

φύω = πέφυκα 64, 4 p. LXXVI

φρενοῦμαι 101, 5 adn.

χρυσά forma p. LX

ὠνήσει forma barbara 83, 7 cf.

p. 413

ὠνων = ὠνίων p. XXX cf.

p. 413

ὡς ἄν - ἔτυπτε 59, 10

accentus in paenultima v. syll.

p. XLIII

Accursianae pars ultima e pa-

raphrasi Babriana excerpta

p. XXII; p. 175 adn.

accusat. relationis 37, 8. 43, 12.

74, 11. 85, 15. 95, 28

accusat. partie. post dat. pers.

95, 32. 107, 5 cf. nomin.

adfirmatio cf. negatio

adiectiva elisionem non patiun-

tur apud Babrium p. LIII

adiectivum a nomine separa-

tum p. 128, 3

adiectiva neutr. pl. pro subst.

cf. neutr.

adlitteratio p. LXI

Ael. nat. an. II 48 p. 181 ad

200; VII 42 p. 101 ad 111

Aeschyl. Sept. 589 p. 106 ad

117; fr. 139 p. 45 N.² p. 167

ad 185

Aesopi mors p. 141

Alexander Severus p. XXVII¹

anaclasis? p. XXXVIII; 70, 5.

107, 10 adn.

anapaestorum rationes 70, 5

adn. p. XXXVI

anaphora 88, 15 sq.

anastrophe 52, 6 adn.

Antip. Thessal. A. P. IX 3 ad 151

Antisth. fr. 52 p. 92 ad 102

aphaeresis p. LVI sq.

Aphthonius Babrius usus p. XXI;

p. 5

apodosis oppressa post εἰ 95, 4

ἀπὸ κοινοῦ 61, 4. 5. 119, 2

Apollonius sophista Babrio non

usus p. 209

apophthegmata fabulis ex-

pressa p. XXXII; adn. ad

47. 102. 143

Apul. metam. IX 26 ad 116

Arabes et Mercurius 57, 12

arachnomachia p. 184 ad 204

Arcadii regulae de pronominum

enclisi p. XLIII sqq.

Arch. Mityl. A. P. IX 339 ad 150

Archilochus sitne a Babrio

leotus p. XXXII

Archil. fr. 86 p. 90. 168 ad 99.

186; fr. 89 p. 71 ad 81; fr. 90

p. 118 ad 130; fr. 110 p. 168

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

- 129, 5 p. *LII* sq.
 129, 9 p. *LXV*
 133 p. *LXXXVI*
 134, 4 p. *LI*
 134, 7 p. *LII*
 134, 10 p. *LVII*
 134, 17 p. *LXIX*
 135, 11 sq. p. *LXVI*
 136, 16 p. *XI*
 136, 20 sq. p. *XI*
 136, 26 p. *LIX*
 137, 5 p. *XII*
 138, 5 p. *XII*
 139, 8 p. *XII*
 154 p. *LXXXVII*
 165, 1 p. *L* adn.
 166 p. *LXXXVII*
 168 p. *LXXXVIII*
 185, 6 p. *LVIII*
 188 p. *LXXXVIII*
 192 p. *LXXXIV*
 194, 1 p. *LV**)
 Batracho(myo)machia 9—100
 p. 172 ad 191
 Bianor AP. IX 272 p. 181 ad 200
 brevia nomina nunquam a
 Babrio elisa p. *LII*
 Caesurarum rationes p. *XL*;
 p. *XLVI*
 Callimachi iambos num B. no-
 verit p. *XXXII* sq.
 caper viti infestus 181
 Caracalla p. *XXVII*¹
 choriambus anaclastus? primi
 metri p. *XXXVIII*¹
 Cicero de nat. deor. III 19
 p. 22 ad 15
 Cirilli spec. sap. III 11 p. 85 Gr.
 p. 76 ad 86, 8
 codicum Babrianorum con-
 spectus p. *I* sqq. *XCVI*
 coniugationis formae dialecti-
 cae p. *XXX* sq.
 correptio Attica p. *LVIII*
- crasis p. *LVII*; ὀνήρ crasis
 ionica non tollenda p. *LVII*³
 Cydiae fr. ad 90
 dativi plur. formae p. 435
 dativus personae ag. cum verbis
 passivis coniunctus 59, 5.
 *12. 72, 3. 85, 2. 131, 17
 dativus loci 13, 1. 19, 1. 31, 14
 dativus 'ethious' 98, 7
 declinationis formae dialecti-
 cae p. *XXX*. 435
 detractio vel ellipsi omissa
 ἐστὶ sim., cf. ind. serm. s.
 εἰμί et οὐδέν | εἶπε vel φησί
 47, 6. 89, 4. 112, 8. 115, 7
 cf. 89 | ἐκ δευτέρας 114, 5
 sim. 45, 14 pr. *II* 16 πρώην
 (cf. serm.) τὴν αὐριον (ἡμέ-
 ραν) 75, 6 ποιήν (ὁδόν) 42, 8
 οὐραία (μερίς) 110, 3 cf. ad
 111, 14 χιλίας (δραχμάς) 2, 11
 Dio Chrysost. IX p. 151 D ad
 174 p. 159. XII p. 373. *LXXII*
 p. 387 ad 164
 Diod. *XIX* 25 ad 98
 Diogenis cyn. Κολοιός ad 72.
 πόρδαλις ad 180
 disyllaba cum monosyllabis
 coniuncta p. *XLVIII*
 Ps.-Dositheus p. *X*; p. 3; p. 140
 duali Babrius non usus est
 exc. δύο ἄμφω p. *LVII*
 elisionis leges p. *L*
 ellipsis cf. detractio
 enclisis pronominum ἡμῶν
 ὑμῶν sim. p. *XLIII*
 Ennius apud Gell. II 29 ad 88
 epigrammata a Babrio adhibita
 p. *XXXIII*
 epimythiorum fides p. *VII*; 5
 Epicharm. p. 270 L ad 56
 epigr. ex lap. coll. 1106 Kaibel
 p. 164 ad 181

*) Non recepti sunt loci a Bergkio tractati p. *LXXIII* sqq.

erinaceus cum lepore in fabula
certans *p.* 162 *adn.*

euphemismus *δρᾶν τι* et *τῆδε*
116, 14

Eurip. fr. 852 N. *p.* 106 *ad* 117

Eustathius Babrium non novit
p. XXV³; *ad* 109

fabulae Libycae *p.* 167 *ad* 185

fabularum a Babrio ipso re-
tractatarum exempla nulla
p. XXVIII; *ad* 66, 2. 4

formae pseudionicae *p.* XXXI

Ps.-Gabrias cf. Ignatius

Galli vel metragyrtae *p.* 132

genetivus ablat. 72, 5. 82, 3.

89, 1. 95, 70. 110, 3. 119, 5;

excl. 7, 14. 90, 2. 93, 8. 95, 79;

mater. sim. 27, 7. 34, 3. 60, 1.

108, 17. 129, 21. 57, 14. 95,

58 *p.* LXXIV; part. adiect.

εἰς ἄντρον - *τῶν ἀοικητῶν*

45, 2 sim. 6, 4 (8, 4) 130, 6;

temp. 113, 1. 140, 8

genus vocabulorum insolitum

ἡ χιλός 46, 2

Halmii Aesopea *p.* XXIII¹

Herod. I 141 *ad* 9, cf. *p.* XXXII

Hesiodus. a Babrio adhibitus

p. XXXIII; op. 159 *prooem.*

I 4; 201 sq. *ad* 212

Hesperus, Hesperii hortus 68, 7

hiatus *p.* L

Himer. or. XX *p.* 60 *ad* 68

Homerus *p.* XXXIII. XLIX

cf. parodiae

Horat. ep. I 7, 33 *ad* 86, 9

hyperbaton cf. transgressio

Ies. Sir. XIII 2 *p.* 175 *ad* 193

Ignatius Magister *p.* XXV;

p. 202; paenultima accentu

elata *p.* XCII

infinitivus epexeg. et fin. *ἀφῆκε*

φεύγειν 11, 4 sim. 44, 2. 52,

4. 57, 10. 58, 5. 85, 3. 94, 2.

100, 1. 102, 6. 116, 5. 135, 2.

176, 3. 182, 2

infinitivus pro imperativo 109, 1

interpungendi rationes versui

convenientes *p.* XLVIII

lacertae et araneae *p.* 184 *ad*

204

Latini sermonis vestigia vel

analogiae cf. serm. s. *ξύω νι-*

κάω συζάω τίς (extr.) *ὑλαι χείρ;*

proleg. *p.* XXVII. XXIX.

LXXVI; *p.* 28 *ad* 23, 5;

p. 119 *ad* 131, 4. 11

Leonid. A. P. IX 75 *p.* 164 *ad* 181

litotes cf. *οὐκ οὐχί* *p.* 380

Martial. II 47. 49. 60 *p.* 105

ad 116; X 1 *p.* LXIII

Martialis liber X *p.* LXIII

Maxim. Tyr. I 3, 1 *p.* 48 *ad* 50;

II 4. XXVI 6 *p.* 143 *ad* 155

metro res depingitur *p.* XL

modi verborum praeter con-

suetudinem adhibiti *p.* XXIX

monosyllabum usus definitus

p. XLVIII monosyllaba cum

monosyllabis coalescentia in

v. exitu *p.* XXXV³ mono-

syllabo natura brevi ante-

cedente in semipedem quin-

tum monosyllabum non ad-

mittitur nisi natura longum

p. XLVI

muta cum liquida coniuncta

nunquam producitur paen-

ultima *p.* LIX

mythicorum poetae quatenus

Nonnianis cognati *p.* XCI

Natalis Comitum fides *p.* 132

ad 141; scholiorum in Ar-

gonaut. exemplari pleniore

usus *ib.*

negatio cum adfirmatione con-
iuncta 12, 3. 19, 8. 46, 8.
65, 6. 77, 11. 103, 4 sq. 106,
30. 141, 2 cf. 103, 4

neutr. nom. pl. cum verb. plur.
coni. 102, 7

neutr. pl. adi. pro subst. 13, 2.
36, 6. 12; pro adv. ἄμετρα
λακτίζων 129, 13. sim. 9, 9.
11, 10. 21, 5. 91, 6. 103, 5.
106, 5. 7. 108, 23. 129, 22.
131, 7. 11

Nicephori Chumni fabula p. 65
ad 73

Nicolaus rhetor. Aphthonii fa-
bulis usus p. XXI¹

Nicostrati decamythiae indoles
p. XXVIII²

nominat. pro voc. 37, 3

nominat. absol. partic. ? 128, 3;
cf. 150, 1; p. XCIV. 433. 438

Nonniani poetae p. XCI

omissio cf. detractio

Oppian. cyn. II 605 p. 38 ad 35

Ps.-Ovidii Nux ad 151

paenultima versus syllaba
plerumque natura longa
p. XXXV adn.

paraphrasis verbi ἦν πεσών
111, 11 εἶχε θρέψας 88, 3
sim. 124, 5

parodiae Homericæ 31, 14?
68, 5. 85, 2

participia duo alterum ab al-
tero pendens 112, 7 cf. 68,
5. 116, 10 adn.

participio verbi finiti quod
antecedit enuntiata coniun-
guntur εἶδεν -, ἰδὼν δ' ἔφευγε
43, 7 sim. 50, 1. 98, 4. 128, 2

Periclis apophth. p. 135 ad 143

persona tertia pro prima 95, 26

Petron. 57 p. 158 ad 173

Philem. fr. 114 ad 59, 15

Philipp. Thessal. Babrio notus
p. XXXIII

Philisti fabula p. XXXII;
p. 152 ad 166

picturae parietibus inclusae
136, 10 adn.

Plaut. Rud. 811 p. 42 ad 42, 6

Plin. n. h. XXXV 26. 27 p. 124
ad 136, 10

pluralis praeter consuetudinem
adhibitus αἰμάτων 31, 2 οἴ-
πους 34, 6 etc., cf. p. 376
ἄληθειαις 75, 20. 83, 1

Ps.-Plato Χελιδών p. 19 ad 12

Plato Prot. p. 322 c ad 57

pleonasmus: particulae similes
coniunctae πλὴν ἀλλὰ 171, 8
ὡς δ' αὖ - ἄλλος 76, 11
πρῶτον εὐθύς 59, 8 ἄλλον
δεύτερον 95, 48 | verba 65, 4.
6. 133, 4, cf. ind. serm. ἦ et
καί, supra 'negatio' | post
εἶπε repetitum φησί 106, 22.
25 γυναικείην - γυναικός 32, 4 |
binae praepos. synon. con-
iunctae cf. διέξιμι sim.

Plut. prov. Alex. 19 ad 76;
sept. Sap. p. 150 ad 62

pronomina person. plur. encli-
sin patiuntur p. XLIII

proverbia sim. cf. p. XXXII
αἰξ οὐπω τέτοκεν p. LXXXI
Ἀμαλθείας κέρας 108, 11
ἄρκτου παρούσης ἵχνη μὴ
ζήτει 92 adn. ἀφ' ἵππων εἰς
ὄνους 76, 18 βέβρωκα καὶ
πέπωκα 60, 3 δις τὸν αὐτὸν
εἰς ἄδην 95, 87 ἐκ λύκου
στόματος 94, 8 cf. 129, 20
adn. ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ
καρκίνος ἔμμορε τιμῆς 39 adn.
ἔμπροσθεν τάξιπισθε βαίνει
(cf. p. LXX) 40, 4 κάμη-
λος πυρρίχην ἔμαθε 80, 4^a
adn. κορώνη τὸν σκορπίον
150 λαγῶς περὶ τῶν κρεῶν

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

VII INDICES IN TETRASTICHA IAMBICA

(composuit C. Fr. Müller)

INDEX NOMINVM

Βορρᾶς I 47, 1. 3

Ζεὺς I 15, 2; I 46, 3 (θεός =
Ζεὺς I 13, 1; θεοί I 7, 4)

Ἥλιος I 12, 1. 3; I 47, 1. 3

Κύπρις I 10, 1; I 39, 2

Λίβυσσα (στρουθός) I 22, 2

Λοξίας I 46, 2

Λυκόφρων II 28, 1

Μόρος (= Θάνατος) II 21, 3
(Hes. theog. 211)

Φοῖβος I 36, 2

INDEX GRAMMATICVS

ἄμφιον (Suid. = *ἰμάτιον*, ἔν-
δυμα) I 47, 2

ἄν particula omissa in con-
dit. irreali I 15, 2; I 32, 4
(cf. Winer, Gramm. ed. VII
p. 286), in enunt. potent. I 20,
4; I 34, 4; I 38, 4; I 43, 3;
II 3, 4 (antecedente εἰ c. ind.
praes.); cf. infra s. 'modi'

ἄπεντάνθη II 23, 4 (cf.
Kühner-Blass, Gramm. II
§ 267, 3, A. 1)

ἀπορρίπτειν τι ἔκ τινος (?)
II 23, 3

ἀχρεῖος = invalidus II 3, 1

γάρ tertio vocabulo postpo-
situm I 3, 4; I 10, 4; (quarto?)
II 6, 4. Cf. Winer p. 519

δέ tertio loco I 4, 4; I 15, 4 (3?);
I 36, 4; quarto II 29^a, 1

διδόναι κληῖρον = patrimo-
nium effundere II 4, 1

δύστηνον κάρα II 6, 3

ἔην, imperf. III sing. II 12, 1

εἰ c. coniunctivo I 12, 3; II
5, 2; II 24, 3; cf. Winer
p. 277, Heikel, de sermonis
Ignatii proprietatibus, in
edit. vitae Tarasii, Helsing-
fors. 1889, p. 31 sqq.

εἰσαγάγειν inf. aor. II 25^a, 2

εἰς ἅπαν = omnino I 37, 1;
εἰς τρίτον = in tres par-
tes (?) I 48, 2; *εἰς θεούς* in
honorem deorum I 7, 4, cf.
Grimm, lex. in N. T. s. v. *εἰς*
(Philem. 6 *εἰς Χριστόν*)

εἰς pro *ἐν* adhibitum I 9, 2;
I 28, 2; I 39, 2; II 1, 1
(= prope?); II 11, 1, cf.
Winer p. 386, Mullach,
Gramm. der gr. Vulgärspr.
p. 380 *ἐν* pro *εἰς* II 2, 1

ἐκφέρειν τρίχας = ἐκτίλλειν
(?) I 54, 3

ἐμβλέπεσθαί τινα II 31^a, 4

ἐπαιτεῖν τινι precibus fatigare aliquem (?) II 25, 1

ἐπιθυμεῖν τι desiderare alqd II 22, 1

ἔργον εἶναι ἀσιτίας = inedia confectum esse I 8, 1. Cf. anon. apud Suid. s. v. ἀτολμος, ubi citatur Babr. 25, 3: ἔργον τῆς παρούσης νόσου γενέσθαι, Wyttenbach, epist. crit. p. 176 (ἔ. γ. θανάτου)

ἔψοιμι, opt. fut., I 34, 4 cf. Hom. Φ 588, ω 471 (ἔφρέψω = insequar)

ζητεῖν τινά τι petere alqd ab aliquo I 13, 1 (cf. Diog. Laert. 6, 67)

ἦ δὲ - καί II 7, 1

ἦμίφωτος (φῶς) altero oculo captus (?) II 12, 1

ἦς imperf. II pers. sing. I 15, 2. Cf. Kühner-Blass II § 298, 4. Winer § 14, 2, c

θῆρ λέων I 11, 2; I 32, 2

θροεῖν = πτοεῖν, perturbare II 1, 4, ut saepius in N. T., cf. Grimm s. v.

ἰγμένος = ἀφιγμένος II 2, 2

ἴον = ἦεσαν I 48, 1; II 20, 1

ἰστάναι γέλων = risum edere I 8, 2, ut ἰ. βοήν Aesch. Choeph. 885, ἰ. ἰαχήν, ἰ. κραυγήν apud Eur. (ἔστασαν? cf. adn. crit. ad I 8, 2, Kühner-Blass § 286, 1)

καί significatione fere aduersativa II 26, 4. καὶ πῶς δέ II 29^a, 4, καὶ τις δέ II 32^a, 7

κακίστως II 23, 4, cf. Kühner-Blass § 158, 2, A. 2

κἄν (τρέφειν δύνασθε) = sal-

tem I 8, 4, cf. Mullach p. 397, 11

κάραν (acc. sing.) I 13, 3; I 22, 4, cf. Kühner-Blass I p. 460 i. f.

κατῆξα = κατέαξα I 35, 1; II 26, 1 (etiam Hippocr. 5, 224 L, cf. Kühner-Blass § 343 s. v. ἄγνυμι)

κελεύειν τινά I 50, 2

λέγων ἔφη I 52, 3, cf. II 6, 2

ἔξέφησεν λέγων

λεληθώς = imprudens I 52, 2

λοιπόν I 9, 3; I 13, 3; I 25, 2; I 47, 4

μᾶλλον omissum in comparatione ante ἦ I 3, 4; cf. Winer p. 226. μᾶλλον κρεῖσσον I 40, 4, cf. Winer p. 225

μάνδρον = μάνδρα (?) II 27^a, 1. (εἰς) μάτην = temere I 14, 4, cf. Luc. tragodop. 28, 241

μέγα δακρύειν I 35, 2; μ. γελᾶν II 32^a, 7

μὲν - ἀλλά I 2, 3, cf. Thuc. III 2, 1 (et Kruegeri adnot.)

μέσον ἀχένος I 4, 1

μεστὸς δακρύων I 8, 3; μ. φθόνου (vulgo φόνου) I 31, 2; μεστὰ δακρύων = deflenda I 38, 4

μεταμελέω = μεταμελέομαι (?) II 22, 3

μή pro οὐ positum I 36, 3; I 39, 4; II 29^a, 5. μή οὐ in interrogatione affirmativa I 7, 2

μίσει ἐχθρᾶς I 11, 3

μισθοῦ ἐλών (cf. Krüger, Gr. § 47, 17, A. 3) I 30, 2 (? vulgo μισθῶ)

νοσσιά = νεοσσιά I 56, 1

ξέω = laedo I 49, 3

ὁ αὐτός pro αὐτός II 19, 3

οἶδας = *οἶσθα* II 31^a, 8; cf. Kühner - Blass I 2, p. 240, Winer p. 81

οἶσεν (ind. aor.) II 13, 3, *οἶσον* (imperat.) II 3, 3

ὅπως = *ἵνα*, c. ind. fut. II 30^a, 5

ὅστις pro *ὅς* usurpatum I 51, 2; cf. Krüger II § 51, 8, A. 4, Mullach p. 201

ὄρνιθες = gallinae II 19, 1

παπαῖ I 25, 4

πέριδικαν = *πέριδικα* II 30^a, 1 (30^b, 1?); cf. Winer § 9, 2, adn. 3, Mullach p. 162

πεύθεσθαί τινι I 45, 2

ποιεῖν τινι c. adverbio coniunctum I 17, 4

ποῦ = *ποῖ* (βάλω;) I 46, 4; cf. Grimm s. v. *ποῦ* c)

προκύνειν τι inclinare ad alqd (?) II 28, 1

πρός c. accus. = *ἐν* I 7, 4; II 13, 2

προεἶσθαί transitive usurpatum I 4, 4

πυρολεῖσθαί metaphoricè dictum = *uri* II 24, 4

πῶς pro *ὡς* (post *μεταμελεῖν*) II 22, 4 (?)

σθένω transitive I 53, 2; cf. Anthol. Pal. VI 93, 3

σώζεσθαί τινος = *ἐκ τινος* II 15, 3; cf. Krüger II § 47, 13, A. 2

τάδε = *τὰ αὐτά* I 55, 2

τάχει = *ἐν τάχει*, *τάχος* II 6, 1

τίθεσθαί c. inf. = *constituere* I 44, 1

τόπερ = *ὅπερ* I 36, 2

φρονεῖν τινος = *φροντίζειν* II 8, 4

χαίρειν εἰς τι I 14, 2

χαλκῆες I 8, 2, cf. Kühner-Blass I p. 449

ώρασθην = *ὄφθην* I 54, 4 (Suid. *ὄπται· ὄρασθην*)

ὡς (exclam.) postpositum II 6, 2. *ὡς* = *quia* I 6, 3 (Krüger I § 65, 8). *ὡς* c. infin. = *ὥστε* I 27, 3. *ὡς* c. inf. = *ἵνα* I 37, 3 (cf. Acta apost. 20, 24). *ὡς ἄν γε* c. coniunctivo in enunt. finali I 13, 4 (cf. Heikel p. 34)

articulus praeter morem additus nomini praedicativo I 45, 4

augmentum syllab. omissum I 1, 1 et aliis locis (32), augm. temporale omissum I 19, 3; I 39, 1; II 5, 4; II 7, 2 et 3; II 9, 2; II 28, 3

dativus loci praepositione non addita I 3, 1; I 14, 1; I 19, 1; I 40, 3; II 12, 1

dicendi (vel respondendi) verbum deest I 3, 3 (bis); I 15, 2; I 33, 2 et 4; I 34, 3; I 45, 3

elisio vocalis *ι* in dativo sing. tertiae declin. II 12, 2 (?); cf. Kühner-Blass I § 53, 5 C

ellipsis substantivi insolita I 54, 3 (*μελαίνας - λευκάς* sc. *τρίχας*, quod supplendum e voc. antecedente *μιξόθριξ*); ellipsis verbi timendi II 20, 4 (*οὐ· μὴ ξηρανθῆ καὶ τοῦτο*)

genitivus *σχετλιαστικῶς* usurpatus I 56, 3; II 27^b, 2 (?). genit. subiecti pendens a passivo II 17, 4 (?), cf. W. Schmid, Atticimus, IV p. 56

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ADDENDA ET CORRIGENDA*)

Prolegomenon p. V extr.] *v. 33 adde 77, 10 all.*

Prolegomenon p. XXVII] *adn. 1.* Secundum Neumannum l. s. s. Babrius alteram fabularum conlectionem anno 217/18 Elagabalo Emesae tradidit. Atque ad Elagabali religiones non mirer si quis Solis nuptias referat Babr. 24, 1 (cf. A. Dieterich, Aberkios p. 29): sed nihil hinc concludendum, nam antiqua est fabella, cf. Phaedr. 1, 6.

p. XXX extr.] *vocabulis singularibus in exitu positis praeter alia (δικαστήρων, διωκτῆρα) addendum κλείζων 3, 1, quod pro καλῶν volgato substitutum esse verbo opposito ἀπειθοῦς 3, 2 indicari videtur; praeterea si claudendi notionem expressurus erat poeta, nihil erat cur κλείειν forma qua in verbis compositis semper utitur non uteretur. Vix recte Rth p. 8. — Ib. v. 12 iuxta genet. in -οιο 68, 6. 72, 1 ponendi dativi in -οισι 95, 9. 37. 106, 12. 119, 7. 129, 19. 131, 1. 10. 141, 3 atque -αισι (ἦσι?) 134, 13 (quae formae notabile quod plerumque occurrunt in fabulis longioribus atque epicis coloribus distinctis).*

p. XXXVI] *adn. 2 v. 6 ι vocalis synaloephe pronuntiatae exemplis Babrianis alia quaedam eiusdem aevi adicio: Kaibel, Epigr. Gr. 351, 2 ῥητιάριον - ω -, ib. 560, 6 συμφωνίαν - - -, sim. 522. 538, 7. 870, 2; Wiener Denkschr. XXXVI p. 32, 46. 33, 53 in trimetris anapaesto fere immunibus saeculi p. Chr. tertii βεβιασμένων et σῶμα διεσκελισμένον.*

*) *Minuta quaedam quae quivis corriget veluti accentus vel aspirationis notae abiectae vel permutatae (p. 4 v. 10 sq. μισθῶ et φωνῆν, fab. 6, 5. 15, 8. 48, 6 scr. ὀ, 12, 3 ἦ, 8, 3 χῶ, 11, 3 adn. ἐξάψας, 26, 11 ἦμας, 34, 8 ἀποθνήσκω, 75, 17 ἀποθνήσκειν 12, 7. 25, 1 etc. ζῶεις etc. pro ζῶεις iota subscr. del.) in ordinem non sunt recepta.*

p. XXXIX. LV] Huc fortasse observationes quaedam referendae, quas in indice sermonis paucis adumbravi. Veluti in priore syllabae longae solutae mora δέ τε sim. sub ictu esse noluit Babrius (cf. ind. p. 331 s. δέ), nam 129, 5 ὁ δέ γ' ὄνος, 134, 4 τὰ λοιπὰ δὲ μέρη diasceuastae Vaticani numeri sunt semibarbari, quibus applaudere non debebant critici. Frequentes hi errores apud Gitlbauerum, cf. 144, 3 ὦν δὲ μέγας, 146, 6 τὸ δὲ μέγα, 160, 6 ὁ δὲ κεφαλὴν, sim. 161, 4. 171, 6. 176, 6 etc.

p. XLII med.] ᾶ vocalis pro longa syllaba adhibitae exempla, haud pauca etiam e titulis illius aevi repeti poterunt, cf. Dieterich, Aberkios p. 12 v. 3 (μαᾶθητής), Kaibel, Epigr. Gr. 101, 2. 376 e, 4. 866, 2.

p. LXVI] v. 2 add.: Eiusdem fere generis coniecturae quaedam quas non novi nisi per Sitzlerum (Jahresber. über die gr. Lyriker p. 201 sqq.); ἐμβάντα τοῦτον 91, 4 commendaverat M. Schmidt, ἀέντες 71, 8 mihi quoque in mentem venerat.

p. 6] testimoniis addendus locus notabilis quem sero inveni dum Basilii Magni opera perlustro:

6^a.

Basil. M. ep. 189 vol. IV p. 277 M. ἔδοξαν οὖν μοι παραπλήσιόν τι ποιεῖν τῷ Αἰσωπείῳ μύθῳ οἱ τὸ ἀπροφάσιστον καθ' ἡμῶν ἀναλαμβάνοντες μῖσος. ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἐγκλήματά τινα τῷ ἄρνιῳ τὸν λύκον προφέρειν ἐποίησεν αἰσχυρόμενον . . . τὸ δοκεῖν ἄνευ . . . προφάσεως ἀναιρεῖν τὸν μηδὲν προλυπήσαντα· τοῦ δὲ ἄρνός παᾶσαν τὴν ἐκ συκοφαντίας ἐπαγομένην αἰτίαν εὐχερῶς διαλύοντος μηδὲν μᾶλλον ὑφίεσθαι τῆς δομῆς τὸν λύκον κτλ. legit Babr. 87, 12

κὰν εὐχερῶς μου παᾶσαν αἰτίην λύσης.

Ita in dies augentur testimonia quibus s. III. IV in orientali potissimum imperii parte Babrii fabulas lectitatas esse demonstratur. In ceteris Basilii locis quibus

fabulae significantur certa sermonis Babriani vestigia non inveni.

p. 9] *adn. v. 1 l. sim. delendum li = 7, 11.*

p. 11] 1, 8 *propter elisionem insolitam restituendum quod traditum est ποιητόν, cf. prol. p. LIII; cf. etiam ἀνοιχτὰ 59, 11 τὰ πορευτὰ 134, 7.*

p. 12] *adn. v. 1 l. sim. adde 2, 4me = 112, 7.*

p. 14] *adn. v. 1 l. sim. 5, 7 corr. 36, 1 pro 36, 4*

p. 15] 6, 15. 7, 4 *stigme delenda vel colo interpungendum.*

p. 16] 9, 3 *nescio an cum Rutherfordo revocandum sit ἦξειν, quod bene coniungitur cum πρὸς praepositione. In adn. ad 7, 12 scr. Suid. s. ὄνεια.*

p. 21 sq.] *l. sim. add. 14, 3im = 180, 3. 15, 2m = 86, 5.*

p. 23] *adn. v. 1 l. sim. 16, 9 corr. 129, 9 pro 132, 9, adn. ad fab. 18 corr. tetr. I 47 pro tetr. II 3.*)*

p. 24] 18, 16 *adn.: Georgidae codd. quidam βία ῥέζων habent, ut A.*

p. 26] *adn. v. 1 l. sim. add. 20, 7e = 78, 2.*

p. 27] 22, 1 *adn. corr. tetr. I 54 pro tetr. II 10.*)*

p. 29] 25, 3 *rectius ὄθ' οὔνεκ', quamquam A ut alii codices multi ὄθ' οὔνεκ' praebet accentu vocis crasi debilitatae servato, ut 116, 9 ὄπουσι in eo legitur.*

p. 30] 27, 2 <έν> *cancelli delendi, nam ipse A secundum Eberhardum et Kenyonem ὑδάτων έν συναγγια κοίληι praebet.*

p. 31] *revocandum ft. cum Rutherfordo 28, 7 τοιοῦτον atque 28, 10 ποιότητα, cf. 86, 9.*

p. 32] 28, 10 *adn. corr. AV pro AXV.*

p. 34] *adn. v. 1 l. sim. 31, 18 corr. 165, 4 pro 164, 6.*)*

p. 36] 36, 5 *Athoi ἐλαφρόν cum Rutherfordo restituendum coll. Ael. nat. anim. IX 49. Polyb. XVI 17, 7 ὁ ποταμὸς τὰς μὲν ἀρχὰς ἐλαφρός κτλ.*

p. 37] *adn. v. 2 l. sim. 34, 12 corr. 131, 1 pro 112, 1.*)*

*) P. 1—80 cum typis experimerentur poematia quaedam numeris insigniveramus ego et C. F. Müller, quos postea mutavimus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

καὶ διὰ τῶν ὀρέων παρερχόμενος ἐδιώκετο ὑπὸ λέοντος. καὶ
διωκόμενος ὑπὸ τοῦ λέοντος) ἀνῆλθεν εἰς δέν(δρον μ)ῆ
δρῶν δράκοντα, ὃς ὀρμώμενος ἐπὶ τὸ δένδρον καὶ δυνά- 5
μενος ἀνελθεῖν * * (καὶ τὸν) δράκοντα (φεύγων) κατ(ῆλ)θε * * *
κακός) <τις> ὦν οὐ λαυθάνει θεόν.

ἄγει τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην.

3 εδιοκαιο pap., corr. Grenfell || 4 λεω - - - -, suppl.
Grenfell | εισπεν - - - - - ηωρων testatur Grenfell, corr. suppl.
Cr | οὐ ante καὶ non inserendum || v. 6 lacuna statuenda,
nisi nominativus absolutus admissus erat: δ δ' ὀρ(μώμενος) —
ἀνελθεῖν, (ὁ παῖς) δράκοντα (φεύγων) κατῆλθε <καὶ ὑπὸ τοῦ
λέοντος κατεθοινήθη> || 7 ὦν Cr, ov. Grenfell legit | λαυθάνι
pap. | θεόν <ποτε>? || 8 αει pap., corr. Cr; ἀεὶ <ἄγει>
Grenfell, sed trimeter integer (cf. v. 2) non turbandus.

Qui haec scripsit vel discipulo scribenti dictavit, fabellam
trimetris conceptam oratione soluta circumscripsit. Similia in-
venta praebent Anthol. Pal. XI 348 Aesop. Cor. 160, cf. Cr l. s. s.

p. 266] *adn. ad tetr. 6 corr. Babr. 140 pro Babr. 126,*
ib. ad tetr. 7 Babr. 181 pro Babr. 180.

p. 269] *adn. ad tetr. 13 corr. Babr. 161 pro Babr. 104.*

p. 277] *34, 4 scr. τρίβους.*“

TABVLA ARGVMENTI

PROLEGOMENA

pag.

CAPVT I	DE CODICIBVS BABRII	III
CAPVT II	DE PARAPHRASIBVS	XIV
CAPVT III	DE EXCERPTORIBVS ET IMITATORIBVS	XXIII
CAPVT IV	DE BABRII AETATE ET ARTE ATQVE DE RATIONIBVS EMENDANDI	XXVI
CAPVT V	RECENSENTVR TENTAMINA QVAEDAM CRITICORVM RECENTIORVM	LXIII
CAPVT VI	DE FABVLIS DACTYLICIS ET IAMBICIS	LXXXIX

BABRII MYTHIAMBI

TESTIMONIA	3
Fabulae Athoi	9
Fabulae Vaticano traditae	112
Fabulae tabulis ceratis servatae	124
Fabula Pseudodosithei <i>libris tradita</i>	130
Fabula a Tzetzza et Natali servata	132
Fabulae paraphrasis Bodleianae	134
Fabularum excerpta e variis fontibus collecta	178
Fabularum fragmenta a solo Suida servata	184
Fabulae coniectura incerta Babrio vindicatae	185
Fabulae Babrio falso suppositae	207

FABVLARVM DACTYLICARVM ET IAMBICARVM RELIQVIAE

I. HEXAMETRI ET ELEGIA

Mythicorum <i>reliquiae</i>	215
Exempla <i>varia</i>	223
Excerpta <i>incerta</i>	225

II. IAMBI

Iamborum <i>reliquiae</i> e tabulis ceratis et variis fontibus collectae	234
Excerpta <i>incerta</i>	241

	pag.
IGNATII DIACONI ALIORVMQVE TETRA- STICHA IAMBICA COLLEGIT DISPOSVIT CRITICO APPARATV INSTRVXIT C. FR. MVELLER	
PRAEFATIO	251
I. Ignatii Diaconi eiusque imitatorum tetrasticha iam- bica	264
II. Tetrasticha a versificatoribus recentioris aetatis .conglutinata	286
INDICES .	
I INDEX FABVLARVM	297
II INDICES IN BABRIVM	
Nomina propria	308
Sermo Babrianus	312
III FABVLARVM DACTYLICARVM VOCABVLA POTIORA	416
IV FABVLARVM IAMBICARVM VOCABVLA PO- TIORA	418
V FABVLARVM BABRIANARVM IMITATORES ET TESTES	421
VI MEMORABILIA VARIA	423
VII INDICES IN TETRASTICHA IAMBICA	
Index nominum	430
Index grammaticus	430
Index metricus	433
ADDENDA ET CORRIGENDA	434
Adnexa sunt codicis Athoi et tabularum ceratarum exempla solis ope descripta	